17

உ

சிவமயம்.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

இஃது
சைவசமயசிரோமணியாகிய
வரதுங்கராமபாண்டியமகாராசன்
அருளிச்செய்தது.

இதன்மூலமும்,
காஞ்சீபுரம - பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள்
கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புரையும்,

இல்லையம்பூர்ச்
சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரவர்கள்
முன்னிலையில்
திருப்பத்தூர் ஆற்காட்டுத்தாலூக்காப் பாடசாலைகளில்
தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த
காஞ்சீபுரம்

கோவிந்தமுதலியாரால்

பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு
மார்க்கபுரம்

முத்துசெட்டியாரால்

தமது
ஸ்ரீகவிரஞ்சனி முத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பகுதானிய௵ ஆடி௴.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ

சிவமயம்.

பிரமோத்தரகாண்டத்தின் அத்தியாய

அட்டவணை

பக்கம்.

அத்தியாய அட்டவணை முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமோத்தரகாண்டம்

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்துதி.

நல்ல சொற்பொரு ளுரு நடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்ப மெய்தவும்
வெல்லு மானை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக் குரி யானை வழுத்துவாம்.

(இதன்பொழிப்பு.)

நல்லசொல்லையும் பொருளையு முணர்ந்து கவிகள்பாடவும் எல்லைகாணுதற்கரிய பேரின்பத்தையடைவும் கயமுகாசுரனைவென்ற ஆனைமுகத்தையுடையவராய் வாழ்கின்ற வல்லபையென்னுஞ் சத்திக்குரிய விநாயக மூர்த்தியைத் துதிசெய்வாம். என்றவாறு.

நடேசர்துதி - வேறு.

பூமேவுசதுமுகனுந் திருமாலும்போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையாள் செழுங்குவளைவிழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழிநறு மழைதுளிப்பமணிமன்றந்
தாமேவிநடம்புரியுந் தனிப்பொருளைவணங்குவாம்.

(இ-பு.) தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்றிசெய்யவும் இயற்கையாகவே வாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவகாமித்தாயாருடைய வளமையுள்ள நீலோற்பல மலர்போன்ற திருக்கண்கள் களிப்படையவும் அழகுபொருந்திய கொன்றைப் பூமாலையானது தேன்மழையைத் துளிக்கவும் சிற்சபையைவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியை யாம் வணங்குவாம்-என்றவாறு. (க)

சிவகாமித்தாயார்துதி - வேறு.

பூரணியைத்தனுகரண புவனபோகங்கடமைப் புரக்குமாயா
காரணியைப்பசுபாச மலமகல மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணிற்றோன்றும

ஆரணியைப்பரமசிவனானந்த நடத்தின்வைத்த வருட்கண்ணாளைச்
சீரணிகொள்பொழிற்றில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-பு.) எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும் - தனுகரண புவனபோகங்களை ஆத்துமகோடிகளுக்குத்தந்து முறைதவறாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிற மாயைக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவரும் - பக்குவாத்துமாக்களுடைய ஆணவமலம் நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானப் பார்வைக்குத் தரிசனமாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட பரமசிவன் நிருத்தஞ்செய்கின்ற ஆனந்த நடனத்தை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கிருபாநோக்கத்தையுடையவருமாகிய - சிறப்பினையும் அழகினையும் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த தில்லைவனமென்னும் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவகாமித்தாயாரை யெப்போதும் யாம்தியானிப்போம்-எ-று.

தனு- சரீரம். கரணம் - தத்துவங்கள். புவனம் - உலகு. போகம்- போகங்கள். பசு- ஆன்மா. பாசம் - ஆணவமலமாம். எனவே- ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தைக்கொடுத்துப் புவனங்களிற் பிறப்பித்துப் போகங்களை அனுபவிக்கச்செய்வது மாயையென்றும் - அந்த மாயையைத் தொழில்படுத்துவது பராசத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும். (உ)

கணபதிதுதி - வேறு.

பிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப் பெருமானைப்பிரியா
வஞ்சியிமவான்றவத்தின்வருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண்டிரைத்துவிழுமருவிமதமொழுகுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக் குரிசிலடியிணைதொழுவாம்

(இ-பு.) இளந்திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனை விட்டு நீங்காத பூங்கொடிபோன்ற திருமேனியையுடையவரும் மலையரையன் தவத்தினால் அவனுக்குப்புத்திரியாகத் திருவவதாரஞ்செய்த மயிற் பேடைபோன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும் புத்திரராகிய அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன்றாகவிழுகின்ற மதநீர் மலையருவிபோலொழுகும்படியான கவுட்குழியையுடையதாய்ப் புகர்நிறந்தங்கிய வெவ்விய யானைமுகத்தையுடைய கணபதியின் இரண்டுதிருவடிகளையும் யாம்தொழுவோம்-எ-று.

முதலில் விநாயகரைத்துதிசெய்து மறுபடியும் அவரைத் துதிசெய்வதற்குக் காரணமென்னவென்றால்? விநாயகர் திருவவதாரமானபோது

அவருக்குப் பரமசிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர்கள் முதலாகிய எவர்களேயானாலும் ஆரம்பத்தில் உன்னைத் துதிசெய்து பின்பு ஒருகருமஞ்செய்யத் தொடங்குவார்களானால் அந்தக்கருமம் இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமென்று வரமருளிச்செய்த நாள்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகனைத் துதிசெய்து ஒருகருமஞ் செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாக வருகின்றதாதலால் இந்நூலாசிரியரும் தாம் செய்யத்தொடங்குநூலிடையூன்றி யினிது முடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகனைத் துதிசெய்து, தந்தை - தாய் - மக்கள் - என்னு முறைமைபற்றிச் - சிவம் - சத்தி - இருவரையுந்துதிசெய்து பின்னும் விநாயகனைத் துதிசெய்தனர் இதுவேகாரணமென்றறிக (௫)

சுப்பிரமணியர்துதி - வேறு,

இறுதியெனத்தகுவியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப்
பிறைகளொருநான்கனைய திறன்மருப்புவெள்ளானைப்பிடரினேமி
மறுகுதொறும்பொன்னுலகின் வானவர்கோன்பவனிவரச்சூரன்மாயச்
சிறிதுகடைக்கண்சிவந்தசேவகன் கிங்கிணிச்சரணஞ்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-பு.) அசுரர்சந்ததி யென்பதிந்தமட்டில் அழிந்துபோயதென்றுசொல்லும்படி அந்த அசுரர் மாதர்களெல்லாம் கைம்பெண்களாகவும் - இந்திராணிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகள் சந்தோஷத்தையடையவும் - நான்கு பிறைகளிருந்து அதுகளை பொன்றுசகவைத்ததுபோ லிராநின்றவண்மை பொருந்திய தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு பொன்னுலகத்தின வீதிகள்தோறும் தேவேந்திரன் பவனிவரவும் - சூரபன்மன் இறந்துபோகவும் நேத்திரங்களிடமாகக் கோபக்குறியைச்சிறிதுகாட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிங்கிணி யணிந்ததிருவடிகளை யெமதுசிரத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம்-எ-று. செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று சூத்திரமிருப்பதினால் கடைக்கண்சிவந்த வென்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (௬)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்துதி - வேறு.

சுழியும்புனற்செஞ் சடையாளர் பங்கிற்றேகை துணைமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற் கடலுண்டு பாவக்கோடை மலிந்துசுட
ஒழியும்பசும்புல் லெனவுலக மொடுங்காதோங்கத் தண்ணளியாற்
பொழியுங்கவிதைக் காளிமுகில் பொன்னங்கமலத் தாடொழுவாம்

(இ-பு.) சுழிகளைச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையை அணிந்த செஞ்சடையையுடைய பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சா

யலையுடைய பார்வதிதேவியின் இரண்டு திருமுலையிடத்தினின்றும் பெருகாநின்ற வளமையுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு பாவமாகிய கோடைமிகுந்துசுட அக்கோடையினால் கருகிப்போம் புல்லைப்போல இவ்வுலகமானது நரகத்தில்விழுந்து வெம்பாமல் மோக்ஷத்தையடையும்படி அதிசாந்தமாகிய கிருபையினாலே தேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்தமேகமென்று சொல்லத்தக்க சீகாழியிற் றிருவவதாரஞ்செய்தருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடித்தாமரைகளை யாம்தொழுவோம்- எ-று.

காளிமுகில் என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறிக்கும்போதுகருமைநிறமுள்ளதாகவும் - திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைக் குறிக்கும்போது காளியென்னும் பெயருள்ள தலமாகவும் - பொருள்கொள்ளப்படும்,காளிதனென்கிற ஒருநாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால்-அது சீகாளியெனவோர் பேர்பெற்றுச் சீகாழியென வழங்கப்படுகின்றது()

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்துதி.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களருங்கற்றூண்
பாரறியமருங்கசைத்துப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல்லுரியானை யேத்திமுந்நீர் வடதளிரின்
நாரணன்போலினிதமர்ந்த நாவலன்பொற்றாடொழுவாம்

(இ-பு.) வேதத்தினுண்மைப்பொருளை யறியாத சமணர்கள் சுமப்பதற்கரிய கற்றூணை இவ்வுலகத்தாரெல்லா மறியும்படி அரையிற்கட்டிச்சமுத்திரத்தினுக்கு ளாழும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்லபோர்வையாகப் போர்த்திருக்கும் பரமசிவனைத் துதிசெய்து அந்தக்கற்றூணே தெப்பமாக மிதக்கும்படி (திருப்பாற்கடலில் ஆலிளந்தளிரிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைப்போல) மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிருப்புலியூர்க்கடுத்தகெடிலநதியில்கரையேறிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய அழகியதிருவடிகளை யாம்தொழுவோம்-எ-று. (சு)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்துதி - வேறு.

தாதுநிறைக்கும்பசுந்துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரோருகச்செம்
போதினகத்துச்சகமீன்ற புத்தோடானுமறியானை
மாதினிடத்தின்முனிவொழிய வாரூர்ச்செம்பொன்மணிமறுகிற்
றூதுநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம்

(இ-பு.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசியதுளபமாலையணிந்த திருமாலும் செந்தாமரைப்பூவி லிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்

படைக்கும் பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவைநாச்சி யார் கொண்டிருந்த ஊடல்நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாரூரின் செம்பொன்களும் ரத்னங்களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூது போம்படி அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவ டித்தாமரைகளையும் யாம் வணங்குவோம்-எ-று. (எ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்துதி - வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக், கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுரைசெய்த நாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப், பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்.

(இ-பு.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவுமோங்கிய சோலைசூழ்ந்த தில்லையென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில் ஆனந்தநிர்த்தனஞ் செய்கின்ற நடேசமூர்த்திக்கு யாவருந் துதிசெய்கின்ற நல்லதமிழினால் திருக்கோ வையாருரைசெய்த நாதனாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய விடிய ற்காலத்தில் மலர்ந்த தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளை யார்துதிசெய் து புகழ்வோம்-எ-று. (அ)

குருவணக்கம்.

வேறு.

தேசான சிவஞானச் செஞ்சுடரான் மும்மலமா
மாசான விருளகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்
தூசானை யுரியசைத்தோன் றொல்சமய நிறுத்துநிம்பை
யீசான மாமுனிவ னிணையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ-பு.) சோதிமயமான சிவஞானமென்னுஞ் செழுமையுள்ளசூரிய னால் ஆணவம் - கன்மம - மாயை - என்கின்ற மும்மலமாகிய குற்றமு ள்ள அஞ்ஞான இருளைநீக்கி - நிலைபெற்ற உயிர்களைரக்ஷித்து யானை த்தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகி ய சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்திய - பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசா னமுனிவருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் யாம் பணிவாம்-எ-று.

நிம்பை யென்பது - வேப்பத்தூர் - தொல்சமய நிலைநிறுத்துமென வும்பாடம் - சிவம் - இத்தன்மைய தென்றும் - சீவன் இத்தன்மையதெ ன்றும் ஆணவமலம் இத்தன்மையவென்றும் யாவருக்குந் தெரிவித்துச் சைவப் பற்றுண்டாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்ற வரொனச் சொல்லப்பட்டது. (கூ)

அவையடக்கம் - வேறு.

அஞ்சன மிடற்றினாய்நின் னிலைமுற்று மளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின் வழுத்தொணாதேல் விதியும்வாய் திறக்கொணாதாம்
விஞ்சைய ரெவருந்தத்த மதியினின் விபுலங்காறும்
வஞ்சமற் றுரைக்கலாமே லடியனும் வழுத்தலாமால்.

(இ-பு.) காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல்ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினால் அளவிட்டறிந்து பாடல்களாற் சொல்லவேண்டுமேயல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன்சொல்லவொண்ணாதேயென்றால் வேதங்களையெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமனும் தேவரீருடைய நிலைமைமுழுவதையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று சங்கற்பித்து நின்றால் வாயைத்திறக்கவொண்ணாது ஆனால் அப்படி வேண்டுவதில்லை புலவர்களெல்லாரும் தங்கள் புத்தியின் விசாலமட்டும் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால் அடியேனுந் தெரிந்தமட்டிற்சொல்லலாம்-எ-று.(ய)

இதுவுமது.

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச் சூதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுற்காலகதைதன்னை நான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலைவயிரவூசி குருமணிகுழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சிநூல்போம் விழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ-பு.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப் பெருமை பொருந்திய சூதமுனிவர் முன்பு சொல்லிய பழைய நல்லசிவ சரித்திரத்தைப் பின்பு நான் தமிழினாற்சொல்லுதல் கொல்லனுலைமுகத்திற் செய்யப்பட்ட கூர்மையுள்ள ஊசியினால் துவாரஞ்செய்யப்பட்ட மேன்மையாகியரத்னத்தின்துவாரவழியில் மிருதுவாகிய பஞ்சுநூல் நுழைகின்ற மேன்மையையுடையதா யிருக்கின்றது-எ-று. (யக)

இதுவுமது.

பற்றியவரவம்பாரார் முள்ளெண்ணார்பங்கந்தேரார்
பொற்றுணர்க்கைதைசார்ந்து பொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போல்
உற்றுணர்வில்லேன்செய்த பனுவலுளுறுதவோரார்
கற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர் கடவுடன்சரிதமென்றே

(இ-பு.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணாதவர்களாயும், முள்ளுகள் கைகளில் தைக்குமேயென் நினையாதவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதேயென்று யோசியாதவர்களாயும், வாசனையின் மிகுதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொத்துகளையுடைய செந்தாழையி னிடத்துச்சென்று அதன்

மலரைப் பறிப்பவர்போல், அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களையெண்ணி நீக்கிவிடாமல் கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இதுசிவசரிதமென்று மனம்பொருந்தி ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்-எ-று. (௰௨)

சிறப்புப்பாயிரம்.

சுறங்குதிரைப்பெருங்கடல்சூ ழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகலியைமாற்றி
மறந்திகழவிலங்கிலைவேல் வரதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்பிர மோத்திரகாண்டஞ்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவரங்கேற்றினனே

(இ-பு.) ஒலிக்காநின்ற அலையையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில்வென்று பாவங்களைநீக்கி வீரம்விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டுவடிவாகிய வேலேந்திய வரதுங்கராம பாண்டியமகாராசன் பிரமோத்திர காண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இயற்றமிழ்பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து தருமகுணமிகுந்த புலவர்கள் காதுகளுக்குக் இடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல மதுரிக்கும்படி அரங்கேற்றினன்-எ-று.

கடவுள்வாழ்த்து - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முதலாவது.

பஞ்சாட்சரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

வேதபாரகர் முனிவர் வேள்வியாங் கிபெற்றப்
போதினான்முகத் திறையுறை சென்னியிற் புனையாச்
சீதவார்பொழி னைமிசா ரணியத்தைச் சேர்ந்தாங்
காதிவேள்வியை விதிமுறை யியற்றுவா னமைந்தார்

(இ-பு.) வேதபாரகராகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்யவிரும்பித் தாமரைப்பூவிலிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தைச் சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு நைமிசாரணியமென்னும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மேலுயர்ந்த பொழிலிடத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வேதவிதியாற் சிவயாக மொன்றுசெய்யத் தொடங்கினார்கள்-எ-று.
முதலிலிருக்கும் - ஆங்கு - அசை. (க)

ஆயகாலையிற் புராணமீ ரொன்பது மறைந்த
தூயமாதவச் சூதமா முனிவந்து தோன்ற
ஏயமாதவர் முனிவனுக் கிருக்கையீந் தெமக்கு
நேயமாகிய சிவகதை நிகழ்த்துதியென்றார்

(இ-பு.) அவர்கள் வேள்விசெய்துகொண்டிருக்கும்போது பதினெண்புராணமுஞ்சொன்ன பரிசுத்தமான பெருமைபொருந்திய தவமுள்ளசூதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்தமுனிவர்கள் அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு அன்பு தருவதாகிய சிவகதையருளிச்செய்யுஞ் சுவாமியென்றார்கள் - எ-று. பதினெண்புராணங்களாவன, மச்சியம் - கூர்மம் - வராகம் - வாமனம்- பிரமம்- வைணவம் - பாகவதம் - சைவம் - இலிங்கம் - பௌடிகம் - நாரதீயம் - காருடம் - பிரமகைவர்த்தம் - காந்தம் - மார்க்கண்டேயம் - ஆக்கினேயம்- பிரமாண்டம் - பதுமம் - என்பவைகளாம். (உ)

நன்றுநன்றுநீர் மொழிந்தது நானிலத் தவர்போற்
பொன்றனேன்றுத லொழிவிலாத் தேவனைப்போற்றல்
அன்றிநாயகன் காதையை விரும்பினீ ரதனுள்
ஒன்றுகேட்பி மதன்பய னளவையா ருரைப்பார்

(இ-பு.) முனிவர்களே நீங்கள்சொல்லிய வார்த்தை மிகவும் நன்று மிகவும்நன்று - இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள்போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியாத மற்றைத் தேவர்களைப் போற்றுதல் செய்யாமல், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவன் சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச்சிவசரித்திரம், அநந்தமாம், அதனுள் ஒரு சரித்திரங் கேட்டாலும், அதனால் வரும்பயனிவ்வளவென்று யார் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள்-எ-று.

ஆசில் சீர்க்கதை பற்பல வறைந்தன மினியாம்
பேசுநற்கதை பிஞ்ஞகன் றிருவுரு வான
மாசிலஞ்செழுத் தடைவுசொன் மான்மிய முதலா
ஈசனக்கதை கேட்பதே யறமென்ப திரு

(இ-பு.) குற்றமில்லாத புகழையுடைய அநந்தமாகிய சரித்திரங்களை உங்களுக்கு முனனஞ்சொன்னேம், இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச்சொல்லும் நல்ல சரித்திரமாவது, பரமசிவனுடைய திருவுருவமாகிய பழுதகன்ற பஞ்சாக்ஷரத்தின் முறைமையைச் சொல்லுகின்ற மான்மிய முதலாகப் பரமசிவனது நல்லசரித்திரத்தைக் கேட்பதே அறமென்று சொல்லுவதிருக-எ-று. (௪)

இந்துசேகரன் றனமுஞ் சிவநிசி யியல்பும்
பந்தந்தீர்பிர தோடத்தின் பூசையின் பலனும்
வந்தனைக்குறு சோமவா ரத்தினமான் மியமும்
அந்தமாதியி லாதவ னடியவர் திறமும்

(இ-பு.) சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும ஸ்தலமான்மியமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், பாசபந்தத்தை நீக்குகின்ற சனிப்பிரதோஷ பூசையினால்வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவாரவிரதமான்மியமும், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும்-எ-று.

பிரதோஷம் - என்பது - இராத்திரியின் முன்காலம் அது அஸ்தமிப்பதற்குமுன் (௩) நாழிகையும், அஸ்தமித்தபின்பு (௩) நாழிகையுமுள்ள காலமாம். (௫)

தெரிவருஞ்சிவ கவசமும் பூதியின் செயலும்
புரியும்பத்தியி னியதிசெய் பூசனைப் பொலிவும்
ஒருவுகற்பினள் பழியகற் றுமாமகேச் சுரமும்
அரனெனத்தகு மக்கமா மணியின தடைவும்

(இ-பு.) எளிதாக அறிதற்கரிய சிவகவசமான்மியமும், விபூதிமான்மியமும், விரும்புகின்ற பத்தியினால் நியதியாகச் செய்கின்ற சிவபூசைமான்

மியமும்,கற்பு நீங்கியவளுடைய பழிநீக்கிய உமாமகேசுவரவிரத மான்மியமும், சிவனென்றே சொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய ருத்திராக்ஷமணியின் மான்மியமும் - எ-று. (சு)

வேதநான்கினும் விளங்குசீ ருருத்திர வீறும்
ஓதுகேனிவை கேண்மின்க ளெனத்தொகுத் துனாயா
ஆதியஞ்செழுத் தடைவரு மான்மியமுதலாச்
சூதமாமுனி முனிவர்முன் வகுத்தனன் சொன்னான்

(இ-பு.) நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிற சீருருத்திரமான்மியமுஞ் சொல்லுகின்றேன் இந்தச் சரித்திரங்களைக் கேளுங்களென்று தொகுத்துச் சொல்லிப் பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொரூபமாகிய பஞ்சாக்ஷர மான்மியமுதலாகச் சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு வகுத்துச்சொன்னார் - எ-று. (எ)

தவங்கள் வேள்விகண் முதலவாந் தருமவேள் விகளில்
அவங்கண் ணீக்குமெய்ஞ் ஞானமா வேள்வியே யதிகம்
பவங்க ணீக்குமவ் வேள்வியின் பாற்படு செபமாஞ்
சிவங் கலப்புறு மந்திர வேள்வியைச் செப்பின்

(இ-பு.) தவங்கள் - வேள்விகள்-முதலாகிய தருமவேள்விகளில் (பிறவிக்குக் காரணமாகிய) பயனில்லாத முயற்சிகளை நீக்கத்தக்க பெருமையுள்ள மெஞ்ஞான வேள்விகளே அதிகம், சநநங்களை நீக்குகின்ற அந்த வேள்விகளை யடுத்த ஜபமாகிய நன்மைபொருந்திய மந்திரவேள்வியைச்சொன்னால்-எ-று. (அ)

முக்கணாயக னமரருண் முதல்வனு மதுபோற்
றக்கமந்திர மெவற்றினுந் தலைமையைந் தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப் பிரணவ மாதியாத் தொடங்கி
யொக்கவோதியே பாகதி யளப்பில ருற்றார்

(இ-பு.) திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவன் தேவர்களுக்குள் தலைவனும் அதுபோல் தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷரமே முதன்மையாம். (இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காகத்தொகுக்கப்பட்ட வேதங்களிற் சொல்லப்படுகிற பிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச் சேர்த்தோதி-அநந்தம்பேர்மோக்ஷமடைந்தார்கள்-எ-று.()

ஏகாரம்- உ-ம்- தெளிவு. (கூ)

இன்னமந்திரத் தோரெழுத் தின்பய னெல்லை
யன்னவூர்தியுந் திருமறு மார்பனு மறியார்

முன்னை நான்மறை தனித்தனி மொழிவது மிதுவே
மன்னி யெங்கணுஞ் சிவன்றிரு வுருவமாய் வயங்கும

(இ-பு.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தில் ஒரு அக்ஷரத்தின் பயன ளவினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள்- பழைமையாகிய நான் குவேதங்கள் சொல்வது மிந்த மந்திரத்தையே-இது அண்டபிண்ட மெ ங்கும் நிலைபெற்றுச் சிவன் திருவுருவமாய் விளங்கும்-எ-று. (௰)

ஐந்தெழுத்தினுண் ணெறிவினு மாருயிர் சென்று
சிந்தை காணருஞ் சிவபதஞ் செறிந்திடுந் திறத்தால்
இந்தமந்திர நிலைப்பரப் பிரமமே யென்பர்
வந்தனைத்தொழிற் சச்சிதா நந்தசின் மயத்தோர்

(இ-பு.) இப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் அதிசூட்சும முறையைக் (குருமுன்னி லையில்) வினவும் - அழிவில்லாத வுயிரானது சென்று மனதுக்கெட்டா த சிவபதத்தைச் சேர்ந்திடும் தன்மையால் - இந்த மந்திரத்திணுண்மை பரப்பிரமமே யாகுமென்று - வந்தனைத் தொழிலையுடைய சச்சிதாநந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௰௧)

கருப்ப யோனியிற் சுழிப்படு பவக்கடல் கடப்பப்
பொருப்பி னெம்பிரா னுயிர்க்கெலாம் புணையெனப்புகன்ற
விருப்ப ஞானவஞ் செழுத்தினை யுளத்திடை வித்திற்
றருப்பை சுட்டிடும் வேள்வியேன் றானமேன்றவமேன்

(இ-பு.) கருத்தங்கும் எண்பத்துநான்கு லக்ஷயோனி பேதமாகிய (இ ருவினையென்னும்) சுழிபொருந்தி ஜநநசாகரத்தைக்கடக்கத் தெப்பமா க- உயிர்க்கெல்லாங் கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் நங்கடவுளாகிய பர மசிவனருளிச்செய்த விருப்பமுள்ள ஞானமயமான பஞ்சாக்ஷரமென் னும்விதையை மனமென்கிற நிலத்தில்விதைத்தால் (மோக்ஷமாகிய ப யனைத்தரும்) ஆதலால் தருப்பையைச்சுடும் வேள்வியேன்-தானமேன்- தவமேன (வேண்டுவதில்லை) எ-று.

வித்தின் - எனக் கூறினமையால் - விதையும் நிலமுங் கூறப்பட் டன. விதைத்தலாவது - தியானித்தல். (௰௨.)

பருதிவந்தெழா வளவுநீ டிருளெனப் பவமுஞ்
சுருதியஞ்செழுத் துணர்கலா நாளெலாந் தொடருங்
கருதிநான்மறை யந்தத்தும் வேதத்தின் கண்ணும்
ஒருதனிப்பெருங் கடவுளஞ் செழுத்தலா துளதோ

(இ-பு.) சூரியனுதயமாகாதவரையில் இருள்நீடித்திருப்பதுபோல-வே தத்திற் சொல்லுகிற பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாத நாளெல்லாம் ஜநநமானது

தொடரும். எண்ணுமிடத்தில்-வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களினிடத்தும் - ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரமல்லது வேறுணடோ (இல்லை) எ-று. (௰௩)

முத்தி நன்னெறிக் கொருதுணை மோகவா ரிதிக்கு
வைத்த செஞ்சிகை வடவனல் வினைவனத் திற்குப்
பொத்தி நுங்குவெங் கதழெரி புனைமதிக் கண்ணி
யத்த னெஞ்சியஞ் செழுத்திது கடைப்பிடித் தறிவீர்

(இ-பு.) திங்களாகிய மாலையைத்தரித்த அத்தனாகிய எம்மையனது பஞ்சாக்ஷரமானது - நல்ல மோக்ஷவழிக்கு ஒப்பற்ற துணையாம். மோகமாகிய சமுத்திரத்துக்கு அமைத்துவைத்த - செஞ்சிகையையுடைய வடவாமுகாக்கினியாம், இருவினையாகிய வனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேகமாக எரிக்காநின்ற வெப்பமுள்ளதீயாம். இதனைத்தெளிவாகக்கொண்டறிவீர்கள்-எ-று.

வடவாமுகாக்கினியானது-பெட்டைக்குதிரையின் முகம்போல் உருவமுள்ளதாகச் சமுத்திரத்தினிடத்தி லிருந்துகொண்டு அதில் நீர் அதிகரிக்காதவண்ணம் சுவறச்செய்வதாகிய அக்கினியாம். (௰௪)

ஊனநீக்கிய சிவமுன்னர் நமவினை யுரைக்கின்
ஞான மெய்திடு மனைவர்க்கு நம்பனார் நயக்குந்
தான மெய்திநற் குரவரால் பெற்றவர் தங்கட்
கான சித்தியுமுத்தியு மக்கணத் தாமால்

(இ-பு.) மும்மலங்களையும் நீக்கிய - சிவ என்பதன்முன் நமவென்பதைச் சேர்த்துச் ஜபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபதங் கிடைக்கும் - பரமசிவன்விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டுவீற்றிராநின்ற) ஆலயத்திற்சென்று நல்லகுருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப் பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளையெல்லாங் கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும் மோக்ஷமும் அப்பொழுதே கிடைக்கும்-எ-று. ஆல்-அசை.()

வேறு.

தாதவிழ் கடுக்கையஞ் சடில நாயகன்
ஆதியி னவின்றநல் லஞ்செழுத்தையு
மேதகு குரவனு லுணர்ந்தோர் வேந்தன்முன்
நீதறுத் துய்ந்தமை செப்பு வாமரோ

(இ-பு.) மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த கொன்றைப் பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் - ஆதியில் அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செழுத்தையும் மேன்மைபொருந்திய குருவினாலறிந்து ஒருராசனுனவ

ன் பாவங்களைநீக்கிக் கடைத்தேறிய சரித்திரத்தை- யாம்சொல்லுகிறோம் (என்று சூதமுனிவர்சொல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ - அசை. (௰௬)

தேங்குபேராழியுந் திகிரிக் குன்றுமொத்
தோங்குநீ ரகழியொ டுயரு மூதெயில்
பாங்கர்சூழ் மதுறையம் பதிக்கு மன்னவன்
வாங்குவி லெதுகுல மரபிற் றோன்றினோன்

(இ-பு.) நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும் - சக்கிரவாளகிரியையுமொத்து மிகுந்த நீரையுடைய அகழியுடன் - உயர்ந்த பழமையாகிய மதிலானது புறத்தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய - அழகிய மதுராநகரத்துக் கிறைவன் - போர்முகத்தில் வளைக்கும் வில்லையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன்-எ-று. (௰௭)

வடுவிலாப் பெரும்புகழ் வயங்க வையகத்
திடுபெயர்த் தசாருக னென்னு மாண்பினன்
றொடுகழற் றாளினன் புலவுச் சோரிவேல்
அடுகடற் றானையா னரி மொய்ம்பினன்

(இ-பு.) குற்றமில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும் விளங்கத்-தசாருகனென்று சொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்ட மாட்சியையுடையவன் - வீரகண்டையணிந்த காலையுடையவ பகைவருடலின் உதிரத்தில் தோயத்தக்க வேலால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம் போன்ற சேனையையுடையவன் சிங்கத்தையொத்த பலமுள்ளவன்-எ-று. ()

நாளினின் மனுமுறை நடாத்து மாணையான்
வாளினிற் றெவ்வர்தம் வலியை மாற்றினோன்
றோளினில் வரைகளைத் துளக்கு மாற்றலான்
வேளினின் வனப்பினன் றவத்தின் மேன்மையான்

(இ-பு.) தன் காலத்தில் மனுமுறை தவறாதபடி நீதி செலுத்திய ஆக்கினை யுள்ளவன் தன்கைவாளினால் பகைவருடைய பலங்களை மாற்றினவன், தன் தோள்களால் மலைகளை யசைக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தை யுடையவன் மன்மதனையொத்த அழகுள்ளவன், தவத்திலு மேன்மை பொருந்தியவன்-எ-று. (௰௯)

இத்தகை மன்னவ னிளநிலா நகை
முத்தணி முகிழ்முலை முளரி வாண்முகக்
கொத்தலர் நறுங்குழற் கோதை வேல்விழி
மெய்த்தவக் கொடியினை விதியின் வேட்டநாள்

(இ-பு.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனானவன் நிலவினது இளங்கதிரைப் பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலையணிந்த தாமரையரும்பையொத்த தனங்களையும், செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகிய மலர்களையணிந்த நறிய அளகத்தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினால் பிறந்த ஒரு கன்னிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொண்டநாளில்-எ-று. (௨௰)

நல்கிய தூமமு நானத் திபமு
மல்கிய மணவறை மலர்பெய் பாயலிற்
பல்கிய விருப்பினான் வளைக்கை பற்றலும்
ஒல்கிய கொடியினி லொதுங்கிக் கூறுவாள்

(இ-பு.) தாதிகளா லூட்டப்பட்ட அகிற்புகையும் கஸ்தூரிசேர்த்த தீபமும் நிறைந்துள்ள மணவறையுள் மலர்கள் பரப்பிய சயனத்தி லிருந்துகொண்டு மிகுந்த விருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையைப் பற்றவும் அவள் அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப் பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள்-எ-று. (௨௧)

நின்னெடுந் தோள்வரை யழுங்கப் புல்லுதற்
றுன்னருங் காதலென் னுளத்தின் றாதலான்
மன்னகே ளொருதலைக் காம மன்னினர்க்
கின்னலே யன்றிமற் றின்ப மில்லையே

(இ-பு.) உன்னுடைய மலையொத்த புயங்களை அழுந்தப் புல்லுதற்கு நினைத்தற் கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலில்லை ஆகையினால் மன்னவனே கேள் - ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமேயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை-எ-று. மற்று-அசைநிலை. ஏ- ஈற்றசை.

ஒருதலைக்காமம் - என்பது - ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை - ஈண்டு அரசனிடத்து மாத்திரமுண்டானமையால் ஒருதலைக்காமமென்னப் பட்டது. (௨௨)

சிந்தைவே றாயினார் பிணியிற் றேம்பினார்
புந்தியின் விரும்பிலார் விரதம் பூண்டுளார்
உந்தியிற் கருவினை யொருவு பூப்பினார்
முந்துறு வலியினான் முயங்கற் பாலரோ

(இ-பு.) மனது வேறாகிய மாதர்களும், வியாதியினால் வருந்திய மாதர்களும், உள்ளத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டி-

ருக்கு மாதர்களும், வயிற்றிற் கருப்பமுள்ள மாதர்களும், சூதக நீங்கியமாதர்களும், மூர்ந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை உடையவர்களல்லர்-எ-று. (௨௩)

கயங்கெழு நறுமலர் கயங்கு ருவகை
பயங்கெழு தேனுகர் சுரும்பின் பான்மைபோல்
வயங்கிழை மகளிரை மனந் திருத்தியே
முயங்கினர்க் கன்றிமற் றின்ப முற்றுமே

(இ-பு) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டுகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந்துண்ணுந் தன்மைபோல் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத் திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது-இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது-எ-று. மற்று-அசைநிலை. (௨௪)

என்றவள் கூறலு மெழுந்த காமநோய்
தன்றலை மீக்கொளத் தாங்க லாதவன்
குன்றென வீங்கிய குவவுத் தோளினாற்
பொன்றிகழ் வனமுலை வலிதிற் புல்லினான்

(இ-பு.) என்றவள் சொல்லவும், தன் மனத்துண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டு மேறுதலால் அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனும் அவ்வரசனானவன் மலைபோல உயர்ந்து திரண்ட தன் தோள்களால் அவளுடைய பொன்னிறமுள்ளதாய் விளங்குகின்ற அழகியதனங்களை வலுவில் புல்லினான்-எ-று. (௨௫)

புல்லிய காலையிற் பொருது மாதவ
மெல்லியல் குளிர் தளிர் மேனி வெம்பியே
சொல்லுலை யழல்புகக் கொளுந்தி ரும்புபோல்
வல்லழலிறைத்தது மகிணன் மேனிமேல்

(இ-பு.) அப்படி புல்லியகாலத்தில் பொருமல் மாதவத்தையுடைய அந்தமாதின்குளிர்ந்த தளிர்போன்ற மேனியானது வெதும்பிக் கருமான் உலைக்களத்திற் சேர்ந்ததினால் அக்கினிமயமாய்ச் சுடுகின்ற இரும்புபோல்கணவன் மேனிமேல் மிகுந்த வெப்பமுள்ள தீயையிறைத்தது-எ-று. ()

சார்ந்தமும் பொரிந்தது தாமந் தீந்தது
தோய்ந்தொளி ராமுஞ் சுண்ண மானதால்
எந்தலும் வெருவிமெய் யிறுகப் புல்லிய
நாந்தகத் தடக்கைக ணடுங்கி வாங்கினான்

(இ-பு.) அந்த வெப்பத்தினால் அரசன் மார்பிலணிந்திருந்த சந்தனக் குழம்பும் பொரிந்துதிர்ந்தது பூமாலையுங் கருகியது அணியப்பட்டொளிர்கின்ற முத்துமாலையும் நீறாகியது (இவைகளெல்லாமிப்படியானதினால்) அந்த அரசன் பயந்து தன்மனைவி மேனியை யிறுகப்புல்லிய வாள்பிடிக்கும் நீண்டகைகள் நடுங்கி வாங்கிக் கொண்டான்-எ-று. (உஎ)

வாங்கிய மன்னவன் மாதை நோக்கிநின்
தேங்கமழ் தளிர்புரை செய்ய மேனியின்
ஓங்கழல் வெதுப்பவென் னுடலம் வெந்ததால்
ஈங்கித னிமித்தம்யா தெனவி னாவினான்

(இ-பு.) கைகளை வாங்கிகொண்ட மன்னவனானவன் தன்மனைவியைப்பார்த்து வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளிரையொத்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந் துண்டாகிய மிகுந்த தீயானதுசுட என்னுடல்வெந்தது இதனுடையகாரண மென்னென்று வினாவினான்-எ-று. ஆல்-அசை.

ஆயினழுமுறுவலித் தாசகேள்பவ
மாயிருடெருந்துரு வாச ரீசனார்
நேயவஞ் செழுத்தினை நிகழ்த்தலால்வினை
போயதெனனுடலமும் புனிதமாயதே

(இ-பு.) அழகுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாதுநகைத்து ராசாவேகேளும் பிறவிக்கேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆணவமல இருளைக்கெடுத்த துருவாச முனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புறத்தக்க பஞ்சாக்ஷரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால் இருவினையும் நீங்கியது - என்னுடலும பரிசுத்தமாகியது-எ-று. ஏ- அசை. (உகூ)

புண்ணியம் பாவத்தைப் பொருந்த லின்றிது
திண்ணமிப் புனிதமாஞ் செய்ய மேனியை
யண்ணலஞ் செழுத்தினை யறிய லாதனின்
தண்ணிய மேனியாற் றழுவற் பாலையோ

(இ-பு.) புண்ணியமானது பாவத்தைச் சேராது இதுநிச்சயம் (ஆதலால் புனிதமாகிய இந்த நல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை யறியாத வும்முடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய மேனியால் நீர்தழுவத்தக்கவரோ-எ-று. (௩௰)

இங்கிலை வினாங்குநீ யிறைவன் மந்திர
நின்னுடைச் செவிப்புல நிறைத்துத் தூய்மையாய்ப்
பின்னரென் மெய்ந்நலம் பெறுதி யென்றனள்
அன்னமந்திர மெனக் கருளென் றோதினான்

(இ-பு.) நீர் இப்பொழுதே விரைவாகப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை உம்முடைய காதினிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு பரிசுத்தமாகி அதன்பின்பு என்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று சொன்னாள். (அப்படியானால்) அந்த மந்திரத்தை நீயெனக் குபதேசஞ் செய்யென்று சொன்னான்-எ-று. (௩௧)

மாதர்பான் மெய்ம்மொழி மகிழ்நர் கேட்பது
நீதியன் றானரு ணிறைந்த தேசிகன்
மேதகு கர்க்கர்பால் விழைவினுற்பெறப்
போதுக வென்றனள் பொருந்தினனரோ

(இ-பு) கணவர்கள் தங்கள் மனைவியரிடத்தில் உண்மையான மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்வது நீதியல்ல! சிவனதுகிருபையைப் பூரணமாகப் பெற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருந்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாருமென்றாள் (அவ்வரசன்) அதற்குச் சம்மதித்தான்-எ-று. அரோ-அசை. (௩௨)

குரவுவார் குழலொடுங் கொழுந ணக்கணந்
திரைபுணர் யமுனையந் தீர மெய்தியே
வரமுனி கர்க்கர்தாள் வணங்கி வந்தவா
றுரைசெய்து பின்னுமோ ருரை விளம்பினன்

(இ-பு.) குரவம்பூவணிந்த நீட்சியாகிய அளகத்தையுடைய தன்மனைவியோடும் கணவனானவன் அப்போதே அலைகள்மோதுகின்ற அழகியயமுனைநதியின்கரையி லடைந்து சிரேஷ்டம் பொருந்திய கர்க்க முனிவருடைய பாதங்களைப்பணிந்து தான் வந்தகாரியத்தைச் சொல்லிப் பின்னுமொரு வார்த்தை சொல்லுகின்றான்-எ-று. (௩௩)

மருளுறு பவக்கட லுழலும் வஞ்சனை
யருட்டரு மஞ்செழுத் தம்பி யாகநீ
தெருட்டரு தேசிக முய்த்தித் தீரமேல்
இருளற வேற்றுதி யென்ன வேத்தினன்

(இ-பு.) தெளிவைத் தருகின்ற குருவே? நீவிர் (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதாய ஜநநசாகரத்தில் முழுகியிராநின்ற பாவியாகிய அடியேனை அருளைத்தருகின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது தெப்பமாகும்வண்ணம் உபதேசித்து மயக்கந்தீரும்படி மோக்ஷமாகிய கரையிலேற்றென்று துதிசெய்தான. எ-று. (௩௪)

அம்முனி கிருபன்மே லருளுநோக்குடன்
எம்மையா ளிறைவனை யுளத்திருத்தியே

செம்மலர்ச் சிவகாஞ் சென்னிசேர்த்துமே
மெய்ம்மையஞ் செழுத்தையும் விதியிற் கூறினன்

(இ-பு) அந்த முனிவரானவர் அரசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்கத்துடன் நம்மை யாட்கொள்ளும் பரமசிவனையிருதயத்தில் தியானித்துச் செந்தாமரை மலர்போன்ற தம்முடைய நல்ல கையை அவன் சிரசில்வைத்து உண்மையாகிய ஐந்தெழுத்தையும் விதிப்படி உபதேசித்தார்-எ-று. (௬௫)

வேறு.

ஓகைபுரி தேசிக னுரைத்தபொருள் கொண்ட
வாகைவடி வேலிறை மயிர்க்குழிக ணின்றும்
வேகவினை யாவையும் விரைந்து சதகோடிக்
காகவுரு வாய்மிசை பறந்தன கரிந்த

(இ-பு.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவருபதேசித்த பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய வடிவேலையுடைய அந்த அரசனுடைய ரோமத் துவாரங்களி னின்றும் கடுமையுள்ள வினைகளெல்லாம் நூறுகோடிக் காக்கை ரூபமாய் மேலெழுந்து பறந்துகரிந்தன-எ-று. (௬௬)

மேனியி னெழுங்கொடிகள் வெந்துவிழல் கண்ட
மானவடிவே லரசர் மன்னவன் வணங்கி
யூனுட லினிக்கொடிக ளுற்றெழலெ னீறாய்ப்
போனதெவ னென்னமுனி புங்கவ னுரைத்தான்

(இ-பு.) தன்னுடலினின்று மேலெழுந்த காக்கைகள் வெந்து விழுவதைக்கண்ட பெருமைபொருந்திய வடித்தவேலையுடைய அரசர்க்கரசனானவன்வணங்கி அடியேனுடையஊன்சம்பந்தமாகிய சரீரத்தினின்றும் இந்தக் காகங்கள் உண்டாகி மேலெழுந்த காரணமென்ன அவைகள் நீறாய்ப்போன காரணமென்ன வென்று வினவ முனிசிரோஷ்டராகிய கர்க்கர் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (௬௭)

நல்வினை யுழந்துபல நல்லுரு வெடுத்தும்
அல்வினை யுழந்துபல வல்லலுரு வுற்றுந்
தொல்வினை தொடர்ந்துதரு சூழ்பிறவி யென்னும்
வல்வினை யொழித்தனை யிம்மந்திர நலத்தால்

(இ-பு.) நல்வினையைச்செய்து பலவாகிய நல்ல உருவமெடுத்தும் தீவினையைச்செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பலதீயவுருவமெடுத்தும் பழ

யவினையாகிய சஞ்சிதந் தொடர்ந்து தருவதால் சுழலுகின்ற பிறப்பாகிய வலியவினையை இந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தி னன்மையால் ஒழித்தாய்-எ-று

ஒழிந்தவினை காகவ லுருக்கொடுட னின்றும்
எழுந்தன வருந்தொடர் பிலாதவைக ணீறாய்
விழுந்தன வருந்தலுளம் வென்றிபுனை வேலோய்
செழுந்திரு வெழுத்தினிலை செப்பவெளி தன்றே

(இ-பு.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே? ஒழிந்தவினைகள் உன்னுடலினின்றும் வலிய காகரூபங்கொண் டெழுந்து இனித் தொடருந் தொடர்ச்சியில்லாமையினால் வெந்துநீறாய் விழுந்தன நீ மனம் வருந்தாதே மேன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமைசொல்ல வெளிதல்ல - எ-று. எ- அசை. (௫௧)

கண்டனை விளைந்தபடி காமர் நகரிற்போய்
ஒண்டொடியு நியுநல னுண்டுட லொழிந்தால்
அண்டர்பதம் யாவையு மடைந்தவை துறந்து
தெண்டிரை விடத்தை நுகர் செம்மலடி சேர்வீர்

(இ-பு.) அரசனே? நடந்த காரியங்களை யெல்லாங் கண்டனையல்லவா இனி நீயு முன்மனைவியும் அழகிய நகரத்திற்போய் இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருந்து இந்தச் சரீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர் பதவிகளை யடைந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையுமனுபவித்து) அவைகளையும நீக்கித் தெளிவான அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தி லுண்டாகியவிஷத்தையுண்ட பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச்சேர்வீர்கள்-எறு

என்றவ னியம்பலு மெழுந்துவடி வேலோன்
குன்றனைய மாடமணி கோநகர மெய்தித்
தன்றுணைவி யின்னல நுகர்ந்துடல் றணப்ப
மன்றன்மனை யோடுமரன் வாழ்பத மடைந்தான்

(இ-பு.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்ன மாத்திரத்தில் வடித்தவேலையுடைய அவ்வரசனானவன் எழுந்து மகாமேருவை யொத்த வீடுகளுள்ள அழகிய சிறப்புப்பொருந்திய நகரத்திற்சேர்ந்து தன்மனைவியினிடத்தில் இனிதாகிய இன்பமனுபவித்து உடலநீங்க விவாகஞ்செய்துகொண்ட அம்மனைவியுடன பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். எ-று. (௬௧)

வேறு.

மன்னுயிர்க் குயிராமீசன் வடிவெனு மஞ்செழுத்தின்
தன்னிலை யறிந்தவாறு சாற்றினே னின்னுமொன்று

பின்னரோ தலத்தின்வீறுஞ் சிவநிசிப் பீடுஞ் சொல்வேன்
தொன்னெறி முனிவர்கேண்மி னென்றனன் சூதன்சொன்னான்

(இ-பு) நிலைபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடைய சொரூபமான பஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னேனென்று சொல்லினர். அப்படி சொன்னவுடனே சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறி தவறாத முனிவர்களே கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொன்னர். எ-று. (௬௨)

முதலாவது-பஞ்சாட்சர அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ௨ திருவிருத்தம் - ௫௫.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது.

சிவதானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

சூரியகுலத்திற் றோன்ற றொன்னகரயோத்தி வேந்தன்
வாரணிபெறுமென் கொங்கை மதயந்தி விரும்புதோளான்
வேரியற் றொடையன்மார்பன் மித்திரசக நாமத்தோன்
ஆரணியத்தின்வேட்டை யாடுவான் விரும்பிப் புக்கான்

(இ-பு) சூரியகுலத்தரசனும் பழமையாகிய அயோத்தி நகரத்துவேந்தனும் கச்சினையும் ஆபரணங்களையும் பொருந்திய மிருதுவாகிய தனங்களையுடைய மதயந்தி யென்னும்பெயர்கொண்ட மனைவியினல் விரும்பப்பட்ட புயங்களையுடையவனும் தேனிறைந்த அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பையுடையவனும் மித்திரசகன் என்னும் பெயரை யுடையவனுமாகிய அரசனானவன் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலொருநாள் வேட்டையாட விருப்பங்கொண்டு ஆரணியத்திற்சென்றான்-எ-று.

பூட்டுவெஞ் சிலையிற்காலும் பொங்கழற் பகழிதூர்த்துக்
காட்டினுள் வல்விலங்கின் கணமெலாந் தொலைக்குங்காலை
வேட்டஞ்செய் விருப்பினன்முன் னிருவரோர் வயிற்றின்மேய
வாட்டிற லரக்காங்கி வரையென வந்தெதிர்த்தார்

(இ-பு.) நாண்பூட்டிய கொடியசிலேயில்வைத்து வெப்பமிகுந்த தீயைக் கக்கும்படியான பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து காட்டினிடத்திருக்கு மிருகக்கூட்டங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது வேட்டையாடும் விருப்பமுள்ள அவ்வரசன்முன் ஒருதாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களாய் வாட்போரில் வல்லவராகிய இரண்டு ராக்ஷதர்கள் அக்கினிமலேபோலவந் தெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (உ)

முன்புறவெதிர்ந்து போர்செய் முன்னவன் றன்னைவாளாற்
றுன்புறமாய்த்தான் முன்னேன் றெலேவுகண் டிளையநீசன்
வென்புறங் காட்டியேகி மீண்டுவஞ்சனையால் வெல்வான்
அன்புடை மனிதனுய்வந் தரசன தடியிற்றுழ்ந்தான்

(இ-பு.) தன்னெதிரில் முனைந்து போர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்த அரசனானவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக் கொன்றான். அண்ணனிறந்ததைக்கண்டு தம்பியாகியநீசனானவன் முதுகுகாட்டியோடிப்போய் வஞ்சனையால்வெல்ல எண்ணங்கொண்டு அன்புள்ள மனிதவுருவங்கொண்டுவந்து அந்தமன்னவன் பாதத்தில் வணங்கினான்-எ-று. (௩)

அரசனுன்வரவேதென்ன வரக்கனுமண்ணலேயுன்
குரைகழற் கேவல்செய்யுங் கொள்கையி னடைந்தேனென்று
விருபனுங் குவந்துவஞ்ச னிலேயினைச் சிறிதுந்தேரான்
வருசையி னடிசினல்கு மடைத்தொழி லவனுக்கீந்தான்

(இ-பு.) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரண பென்னவென்று வினவ அந்த ராக்ஷதன் மகாராசாவே உம்முடைய சத்தியாகின்ற வீரகண்டையணிந்த பாதங்களுக்குக் குற்றேவல்செய்யுமெண்ணத்துடன வந்தேனென்றான் அதைக்கேட்டராசன் சந்தோஷித்து அவன் மோசநினைப்பைக் கொஞ்சமு மறியாமல் கிரமமாகச் சோறுக்கு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக் கொடுத்தான்-எ-று. மடை-சோறு. (௪)

வெருக்கொள விலங்குமாய்க்கும் வேட்டை யங்கானநீங்கி
யரக்கனு முடன்வந்தெய்த வயோத்தியி னடைந்து வேந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்தி யோடும்வாழ்நாள்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க் கூட்டுநா ளிற்றதன்றே

(இ-பு.) பயங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக் கொல்லும் வேட்டையாடுகின்ற அழகிய காட்டினை விட்டுநீங்கி அந்த ராக்ஷதனுங் கூடவரும்படி ராசனானவன் அயோத்தியிற்போய்ச்சேர்ந்து வாசனை கமழ்கின்றசெவ்வல்லி மலரையொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றகாலில்

உடலைவிட்டிறந்த பிதிர்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யு நாள்வந்தது - எ-று. அன்று- வ- இவ்விரண்டுமசை. (ரு)

தென்புல வாணர்க்கோகை செய்யுநா ளிதுநாளென்ன
மன்பதை புரக்கும்வேந்தன் வசிட்டனை வரித்துப்பூசித்
தன்பினூண் மிசைகவென்று னரக்கன்ற னெண்ணணந்திர்ப்பா
னன்கலத் தமுதத்தோடு நாருடையூனிட்டானே

(இ-பு.) தெற்குத்திசையில் வாழ்கின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச் சந்தோஷத்தையுண்டாக்கும் நாளாகியசிரார்த்த நாள் இந்நாளென்று புரோகிதன்சொல்ல மனிதர்களைக் காக்கும் ராசனானவன் வசிஷ்டமுனிவரை அழைப்பித்து அன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ளவேண்டுமென்றான் (வஞ்சித்துவந்திருக்கின்ற அந்த ராக்ஷதனானவன் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வசிஷ்டமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் நல்ல அமுதத்துடன் நரமாமிசத்தைப் படைத்தான்-எ-று. வ-அசை.(௬)

உய்த்தவூன் மனிதரூனென் றுள்ளத்தி னோர்ந்து தூய
மெய்த்தவன் கனன்றுசீறி வெய்யவன் வஞ்சமோரான்
வைத்துறு சினத்தானந்த மன்னனை யிதுநீசெய்தாய்
அத்தலை நரனூன் றின்னு மரக்கனே யாதியென்றான்

(இ-பு) படைத்தமாமிசம் நரமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந்து பரிசுத்தமுள்ள மெய்யான தவத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவர் அந்த அரக்கன்செய்த வஞ்சகத்தை யறியாதவராய் மனங்கொதித்துச் சீறிப்பொருந்திய கோபத்தினையுடையவராய் அந்த மன்னவனைப்பார்த்து (சிரார்த்தகாலத்தில் அஜமாமிசம் படைக்க வேண்டுவது வேதவிதியாயிருக்க அதைவிட்டு)இப்படி யக்கிரமமான காரியம் நீசெய்ததினாலே காட்டினிடத்தில் சஞ்சரித்து நரமாமிசத்தை உண்ணும் அரக்கனாகக் கடவையென்று சபித்தார். எ-று. (எ)

சாபத்தை நவின்ற மேலோன்றன்னுளந் தன்னின்மேய
கோபத்தி னின்றுநீங்கிக் கொடியவல் லரக்கன் செய்த
ஆபத்தென் றறிந்துவேந்தே யறிகிலேன் சபித்த விந்தப்
பாபத்தின் றகைமைதீர்ப்பாய் பன்னிரு பருவத்தென்றான்

(இ-பு.) சாபமிட்ட வசிஷ்டரானவர் தம்முள்ளத்திலுண்டாகியகோபத்தினின்றும் நீங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்கின்ற வலிய அரக்கன்செய்த ஆபத்தென்றறிந்து அரசனே! உன்னாலே நேரிட்டதல்லவென் றுணராமல் நானஜபித்த இந்தப்பாபத்தின் தன்மையைப் பன்னிரண்டாம் வருஷம் தீர்ப்பாயென்று சொன்னார்-எ-று. (அ)

வரிசிலை யுழவன்றானு மறைமுனி தன்னைநோக்கிப்
பெருகிய சினத்தனாகிப் பிழைபுரியாதேன் றன்னை
நிருதனா கென்னச்சொன்ன நின்னையும் வெய்யசாபம்
புரிகுவ னென்றுசாபப் புனலினைக் கையிற்கொண்டான்

(இ-பு.) நீண்ட வில்லின்தொழில் பழகினவனாகிய அவ்வரசன் வேதமுணர்ந்த வசிஷ்ட்டமுனிவரைநோக்கி மிகுந்தகோபமுடையவனாய்க் குற்றஞ்செய்யாத என்னை அரக்கனாகக் கடவையென்று சபித்த உனக்கும் நான் கொடியசாபமிடுகிறேனென்று சாபநீரைக் கையில் எற்றுக்கொண்டான்-எ-று. (௯)

கண்டனள் கலங்கித்தேவி மதயந்தி காவல்வேந்தே
எண்டரு மன்னர்தம்முட் குரவரைக்காய்ந்தார் யாரே
விண்டெழு வெகுளிதீர்வா யென்றவள் விளம்பவேலோன்
கொண்டனைச் சாபநீர்தன் குரைகழற் றாளிற்பெய்தான்

(இ-பு.) மதயந்தி யென்னும் அவன் மனைவியானவள் அதைக்கண்டு மனங்கலங்கி (மன்னுயிரைக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரசனே! யாவரும் எண்ணும்படியான பெருமையுள்ள மன்னவர்களுக்குள் ஆசாரியனைக் கோபித்தவர்கள் யாருமில்லையே ஆதலால் அதிகரித்தெழுகின்ற கோபத்தைத் தணிப்பாயாகவென்று அவள்சொல்ல வேலேந்தும் அவ்வரசன்தன் கையிலேற்றுக்கொண்ட சாபநீரைச் சத்தியாகின்ற வீரகண்டையணிந்த தன்காலில்விட்டுக் கொண்டான்-எ-று. (௰)

தீங்குறுசாபநீராற் செம்பல ரெரிதோய்ந் தென்னப்
பூங்கழற் கால்களாங்கே பொள்ளெனக் கறுத்தலோடும்
பாங்குளோர் காணமன்னன் கன்மாடபாதனாகி
வாங்கருங் குருசாபத்தா லரக்கனாய்வனத்திற்புக்கான்

(இ-பு.) தீமையுள்ள சாபநீரினால் செந்தாமரைமலர் தீயில் படிந்தது போல் பொலிவுள்ளதாய வீரகண்டையணிந்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்த மாத்திரத்தில் பக்கத்தி லிருப்பவர்க ளெல்லாங்காண அம்மன்னவன் கன்மாடபாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவின்சாபத்தால் ராக்ஷதரூபங்கொண்டு ஆரணியத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான்-எ-று. கன்மாஷம் என்பது- கறுப்பு. (௰௧)

வேறு.

நெடிமுழங்கிச்செவிடுபடும் போடவியிடந்தோறு நெடுவேய் தேய்ந்து
படுகனலிற் சினையணவச் சுறுநாறு மயிர்க்கவிகள் பதறிப்பாயப்

புடைகலந்ததேனினங்கள்பகன்மதியைப்பிறையென்னப்புகுந்துமொய்க்குங்
குடுமிவரை யிடந்தோறும்பலவிலங்கின் குலமனைத்துங்கொலைசெய்துண்
(இ-பு) [டான்

காட்டுத்தீ சடசடவென் றொலிக்கக் கேட்போர்காதுகள் செவிடுப
டும்படியான பெரியகாடுகள்தோறும் நீட்சியையுடைய மூங்கில்க ளொ
ன்றோடொன்று தேய்ந்து உண்டாகாநின்ற தீயின் சிகைபொருந்தச் சுற
காறும்படியான ரோமங்களுள்ள வானரங்கள் பதறிமரங்களில் பாய
வும் அம்மரங்களினிடத்திலிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள் பகலில்தோ
ன்றுஞ் சந்திரனைத் தேன்கூடென்றுகருதி யதனிடத்திற் சென்று மொ
ய்க்கவுமாக விராநின்ற சிகரங்களையுடைய மலையிடங்கள்தோறுஞ் சஞ்
சரித்துக்கொண் டிராநின்ற பலவகையாகிய மிருகக் கூட்டத்தையெல்
லாங் கொன்று புசித்தான்-எ-று. (௩௨)

மாயிருஞாலப் பரப்பின் மன்னுமுட லனைத்தினுக்கு மயானமென்னக்
காயுமிரும் பசியுதரக் கனற்குழியை நிணந்தூர்த்துக் கழிக்குநாளில்
தூயவொரு முனிபுதல்வன புதுவதுவை புரிந்தவிளந் தோகையோடுங்
தீயதிறல் வாளரக்கன் வரவறியா னவ்வனத்திற் சென்றான்மன்னோ

(இ-பு.) மிகுந்த பெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தின் அகன்ற இட
மெங்கும் பொருந்திய சரீரங்களுக்கெல்லாஞ் சுடுகாடு என்று சொல்லு
ம்படி சுடுகின்ற மிகுந்த பசியுள்ள வயிறாகிய தீக்குழியை மாமிசங்களா
ல் நிறைத்துக் காலங்கழிக்கும் நாளில் பரிசுத்தமுள்ள ஒருரிஷிகுமாரன்
நவமாக விவாகஞ் செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனை
வியுடன் கொடிய வலியுள்ள கொலைத்தொழில்செய்யும் அந்த ராக்ஷதன்
வருவதையறியாமல் அந்தக்காட்டிற்போனான்-எ-று. மன்-ஓ- இவ்விரண்
டும்.அசை. (௩௩)

வந்தவனைக் கண்டரக்கன் வாளெயிறும் பிலவாயும் வயங்கநக்காங்
குந்தியுறு பசிதணிக்க வந்தானென் றுன்னுதொறு முவகைபொங்கக்
கொந்துமலர்ச் சிறுகுடுமி மறைமுனிவன் காளைதனைக் குருதிவேட்டு
முந்துசினப் புலிசேதா விளங்கன்றைக் கவர்ந்ததென முனிந்துபற்றுஞ்

(இ-பு) வந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக்கண்டு ராக்ஷதனானவன் வாள்போ
ன்ற கோரப்பல்லும் பிலத்துவாரம்போன்ற வாயும் பிரகாசிக்கும்படி ந
கைத்து அப்போது தன்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத்தணிக்கவ
ந்தானென்று நினைக்குந்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதி
ரத்தைக் குடிக்கவிரும்பி முன்னதாக உண்டாகின்ற கோபத்தையுடை
ய புலியானது ஒருபசுவினிளங்கன்றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக்

கொத்தாகிய பூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியையுடைய வேதமுணர்ந்த அந்த ரிஷிபுத்திரனைக் கோபங்கொண்டு பிடித்து-எ-று. (௰௭)

கொலைபுரிவா னுறுகாலை யதுகண்டு வெருவிமலர்க் கொம்பானாள் நிலை தளர்ந்து கைநெரித்து நெடுங்கண்ணீர் முலைமுன்றி னிறைப்பச்சோர்ந்து, தொலைவில்புகழ்ப் பரிதிகுலத் தொல்வேந்தே மதயந்தி தோயுஞ் செம்பொன், மலைபொருவு மணிமார்பா வென்றேத்தி யினைந்தினைய மாற்றஞ்சொன்னாள் ... ...*

(இ-பு) கொலைசெய்யத் தொடங்கும்போது அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திரனுடைய மனைவியாகிய பூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவள் பயந்து நிலைதளர்ந்து கைகளை நெரித்துக்கொண்டு நெடிய கண்ணீரானது முலையினிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச் சோர்ந்து பழமையாகிய சூரியகுல மன்னவனே? மதயந்தி அணியும் பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனே? என்று துதிசெய்து மெலிந்து இந்தவசனங்களைச் சொன்னாள்-எ-று.

வல்வினையா லிவ்வுருவம் வாய்ந்தனைநீ நிருதர்குல வழியானல்லை கொல்வதுனக் கடாதுபிற ருயிர்க்குதவி புரிவதுங்கள் கொள்கையாமால், வெல்கதிர்வேற் படைவேந்தே யிவனிறக்கில் யானுமுயிர் விடுவேனென்னு, மல்குவிழிப் புன்லபாயத் தொழுதிரந்தோ ருயிர்ப்பலிநீ வழங்கு கென்றாள் ... ... *

(இ-பு) யாவராலும் விலக்கக்கூடாத வலியையுடைய வினையினால் இந்த உருவம்பெற்றனை நீ ராக்ஷதகுலச் சந்ததியிற் பிறந்தவனல்லை ஆதலால் கொல்வதுனக்குத் தகுதியல்ல பிறருயிருக்கு உதவிசெய்வது உங்கள் குணமாம் பகைவரை வெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாயுதமேந்தும் அரசனே? இவனிறந்தால் நானு முயிர்விட்டு விடுவேனென்று நிறைந்து கண்ணீர் பாயும்படித் தொழுதிரந்து ஒப்பற்றதாகிய உயிர்ப்பிக்ஷை நீ தாவென்றாள்-எ-று. (௰௯)

மனமறுகுற் றிவ்வாறு கவன்றுரைக்கு முரைநிருதன் மனக்கொள்ளானுய்ப், புனைமலர்த்தார் வேதியனை யுயிர்செகுத்துத் தசைசுவைத்துப் புண்ணீர்மாந்திக், கனநிணங்கண் மூளைகுடர் மென்றருந்தி யென்பனைத்துங்கழித்துவாயால், இனவளையாண் முன்னுமிழ்ந்தா னென்செய்வா ளுமிழ்ந்தவெலா மெடுத்துக்கொண்டாள் ... ...*

(இ-பு.) மனமறுக்கங்கொண்டு இப்படியாகவருந்திச் சொல்லுகின்றவார்த்தையை அந்த ராக்ஷதன் மனதிலேற்றுக் கொள்ளாதவனாய்ப் பூமாலையணிந்திருக்கும் ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று மாமிசத்தையுண்டு உதிரத்தைக் குடித்துக் கொழுத்திருக்கும் நிணங்களையும் மூளை

களையுங்குடல்களையு மென்றுநின்று எலும்புகளை யெல்லாங்கழித்து வாயினால்ரிஷிபுத்திரன் மனைவியெதிரில் துப்பிவிட்டான் (அதைக்கண்டுஎதிர்செய்யும்வலி தனக்கில்லாமையினால்) என்னசெய்வாள் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டாள்-எ-று. (மஎ)

எழுந்துபடர் கதழெரியி னவ்வென்பை யிட்டிறைஞ்சி யின்ன செய்தோன், செழும்பதியிற் புகுந்துரிமை மதயந்தி முதலாய தேவிமாரைத் தழும்பொழுதி லாருயிர்மாண் டொழிகவெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றித்தானுங், கொழுந்தெரியிற் புக்கவிந்தா ளாண்டகையு மவ்வனத்திற் குலவுநாளில்... ... ... *

(இ-பு.) சிகைவிட் டெழுந்து சுவாலைவீசுகின்ற மிகுந்த காட்டுத்தீயில் அந்த எலும்பையெல்லாம் போட்டு (அக்கினிதேவனை) வணங்கி இப்படிக் கொத்த (பாவமான காரியத்தைச்) செய்த இந்தப் பாதகனானவன் (சாபந்தீர்ந்து) வளப்பமுள்ள தன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மதயந்தி முதலான தேவிமார்களைத் தழுவும்போது பெறுதற்கரிய உயிர்மாண்டு போகக்கடவனென்று கொடியசாபஞ்சொல்லித் தானும் சிகைபடர்ந்தெரிகின்ற அந்தத்தீயில் விழுந்திறந்துபோனாள் அதன்பின்பு ராக்ஷதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது - எ-று. பெறுதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மானிடசரீரம் கிடைத்தலரிதென்பது கருத்து. (மஅ)

வேதமுனி சாபந்தீர்ந் தரக்கவுரு வகலவிறல் வேந்தன்வேளுங்
காதலுறு முருவெய்தி முன்புபோ லயோத்திநகர் கடிதினெய்திச்
சீதமதி வாண்முகத்து மதயந்தி கலவிநலத் தேறலுண்பான்
போதகமொன்றதன்பிடியின்சேவகம்புக்கெனக்கோயில்புக்கான்மன்னோ

(இ-பு.) வேதமுணர்ந்த வதிஷ்டருடைய சாபநீங்கி ராக்ஷதரூபமாறவே வெற்றியுள்ள ராஜனானவன் முன்போல மன்மதனும் ஆசைகொள்ளத் தக்கதன் பழையவுருவத்தை அடைந்து விரைவாக அயோத்தி நகரிற்சேர்ந்து குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய மதயந்தியென்னும் தன் மனைவியிடத்தில் மதுரமுள்ள தேன்போல இனிமையைத்தருகின்ற கலவியின்பம் அனுபவிக்க ஒரு ஆண்யானையானது பிரீடையை விரும்பித் தன்பெட்டையானை நித்திரை செய்யுமிடத்திற்சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போனான்-எ-று. மன்-ஓ-அசை. ()

வேறு.

கோயில்புக்குநற் குருமணி நெடுமுடிக் குரிசில்
வேயின்மிக்கநல் லுருவமை வெள்வளைத் தோளி

யாயமைக்கணுண் மதயந்தி யணிமுலை யவாவில்
தோயவுற்றனன் மறுத்தன ளிவையிவை சொன்னுள்

(இ-பு.) தன்மனையிற்சேர்ந்து நல்லநிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட நெடியமகுடத்தை யணிந்திருக்கும் அரசனானவன் பசியபமூங்கிலி னழகைப் பார்க்கிலு மிகுந்த நல்ல அழகமைந்த சங்குவளையணிந்த தோளையுடையவளாகிய மையிட்ட கண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணிந்த தனத்தை ஆசையுடன் அணையப்போனுன் அவள் தடுத்துச் சிலவசனங்களை வகுத்துச்சொன்னுள்-எ-று. (௨௰)

உற்றவாறென்று முணர்ந்திலை போலுநீ யுயர்கான்
முற்றுநாடிவல் லரக்கனுய் முனிவரன் சேயைப்
பற்றிநுங்கினை கண்டவன் பார்ப்பனி சீறிச்
சொற்றவாசகங் கேளென விளைந்தவை சொல்வாள்

(இ-பு.) உனக்குச் சம்பவித்த முறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலைபோ (அது என்னவெனில்) நீராக்ஷதனுய் உயர்ந்த காடுகளெங்கும் ஆகாரத்தை விரும்பித்திரியும்போது அவ்விடத்தில்நேரிட்ட ஒருரிஷிபுத்திரனைப் பற்றிக்கொண்டு கொன்றுதின்றுய் அப்போ ததைககண்டு அவன் மனைவியானவள் கோபித்துச் சாபங்கூறியதைக் கேளெனச் சம்பவித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றுள்-எ-று. போலுமென்பது-முன்னிலையசை.

இணையிலாதவென் கொழுநனை யின்னுயி ருண்ட
பணைநெடும்புய மன்னவ பதியினிற் புகுந்துன்
துணைவிமார்கடந் துணைமுலைச் சுவடுமார் பிறுக
அணையுநாளுயி ரிறத்தியென் றழல்புகுந் தவிந்தாள்

(இ-பு.) ஒப்பில்லாத என் கணவனுடைய இனிய உயிரைநீக்கிய பருத்துநீண்ட புயங்களையுடைய மன்னவனே! அயோத்தி நகரிற்சேர்ந்து உன் மனைவியருடைய இரண்டு தனங்களின் தழும்புகள் மார்பில் அழுந்தும்படி அணையுநாளில் உயிரிறந்து போகக்கடவையென்று தீயில் விழுந்திறந்தாள்-எ-று. * கொழுநனையென்பது - உருபுமயக்கம். (௨௨)

அன்னதாலெமை யணைவதற் கடாதுனக் கென்றுண்
மன்னர்மன்னனும் பசியினுல் வருந்திய வொருவன்
பொன்னினன்கலத் தமுதுபெற் றுணப்பொறி யிலான்போல்
இன்னலெய்தினன் காமவேள் கணையினுலிடைந்தான்

(இ-பு.) அப்படிக்கொத்த சாபம் நேரிட்டிருக்கிறபடியினுலே எங்களை யணைவதற்கு உனக்குத்தகாதென்று சொன்னுள் அதைக்கேட்ட மன்னர் மன்னனுகிய (கன்மாடபாத ராசனுனவன்) பசியினுல் வருந்திய ஒருவன்

பொன்னுலாகிய நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப் பெற்றும் உண்ணுதற் குபயோகமான உறுப்புக ளில்லாதவனுயினுன்போல் மன்மத பாணத்தி ஞல் துன்பமடைந்து இடைந்துநின்ருன் எ-று. (உரு)

பெண்ணலத்தினைப் பெருதவர் மகவினைப் பெருதார்
பெண்ணலத்தினைப் பெற்றவ ரேமகப் பெற்ருர்
பெண்ணலத்தினுன் மகவுபெற் றிருமையும் பெறுவார்
பெண்ணலத்தினு லன்றியோர் பெறும்பொருளின்றே

(இ-பு.) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெருதவர்கள் புத்திரர்களைப் பெருதவர்களாவார்கள். பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப் பெற்றவர்களாவார்கள். பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினுல் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனையும், மறுமைப்பயனையும் அடைவார்கள். பெண்ணின்பத்தினுலன்றிப் பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை-எ-று. ஏ- அசை. (உச)

உந்துநீர்க்கட லுடுத்தபார் முழுவது மொருங்கே
வந்துதாடொழு மரசியல் வளமெலாம் பெறினும்
இந்திராதியர் பெரும்பதத் திருக்கையெய்திடினு
மைந்தரின்றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே

(இ-பு.) அலைவீசுகின்ற நீரையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள எல்லாரும் ஒருகூட்டமாகவந்து பாதங்களில் பணியத்தக்க அரசுக்குரிய வளங்களெல்லாம் பெற்றிருந்தாலும் (அல்லது தேவேந்திரன் முதலானதேவர்கள் பதங்களிலிருக்கும் பேறுகள் பெற்ருலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வதுவாழ்வல்ல-எ-று. மற்று- அசைநிலை- அன்று- ஏ- அசை.()

என்றுபற்பல சிந்தைபி லெண்ணிவே லிறைவன்
குன்றுமாண்புடைத் தரசிய லினியென்றுங் குறியா
னின்றுமாதவம் புரிவதே கடனென்ன நினைந்து
சென்றுகானடைந் தருந்தவஞ் செய்தன னிப்பால்

(இ-பு.) என்றுபலவாகத் தன்மனதிலெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாம் துறந்துவிட்டால் இனி அரசியல் குன்றுந்தன்மையையுடையதாகுமே யென்பதையுங் குறியாதவனுய் வனத்திற்போ யிருந்து கொண்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்வதே நமக்குமுறைமையென்றெண்ணி இல்வாழ்க்கையைத் துறந்துபோய்க்காட்டிற்சேர்ந்து அரியதவத்தைச்செய்தான் இப்பால் நடந்ததென்னவெனில்-எ-று. (உகூ)

வேறு.

காவலன் றனக்குப்பின்னுேர் கான்முளை யில்லையென்று
பூவலயத்தி லுள்ளோர் புகல்வதும் பொருந்தார்வீறும்

யாவையு முணர்ந்தநீதி வசிஷ்டனுங் கியல்பினுய்ந்து
பாவருந் துயரந்தீர்க்கும் படிநினைந் தினையசெய்தான்

(இ-பு.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்த ராச்சியத்தைக் காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனுவ தில்லையேயென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிரக்கமுற்றுச் சொல்வதும்பகைவருடைய விராப்புமாகிய இவைகளையெல்லாம் அப்போது அறிந்தநீதியுள்ள வதிஷ்டமுனிவரானவர் தருமசந்தானமுண்டாக்கலாமென்கிற வாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிறதுயரத்தை நீக்கும்படியெண்ணி யிந்தக்காரியத்தைச்செய்தார்-எ-று

அருந்ததி யனையகற்பின் மதயந்தி யணங்க ளுள்பாற்
பொருந்தியின் கலவிதுய்த்தோர் புதல்வனைத் தந்து தீரா
இருந்துய ருலகந்தீர வியற்றினன் முனிவ னிப்பாற்
பெருந்தகை தவஞ்செய்வானைப் பேய்மக ளொருத்தி பற்றி

(இ-பு.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும்தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவிசெய்து ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படி புரிந்து உலகத்துக்கு நேரிட்டிருந்த மிகுந்த துயரந் தீரும்படி வதிஷ்டர்செயதார் (அங்கப்படியிருக்க) காட்டில் நடந்ததென்னவெனில் தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒருபேய்மகள் தொடர்ந்து-எ-று. (உஅ)

அரசனில்லாததேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தை யொக்குமாதலால் தருமசந்தானமுண்டாக்குதல் சாஸ்திரவிதியே இப்படிதருமசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரீக்காவது தவத்திலும் பதிவிரதா தருமத்திலும் பழுதில்லை அவ்வாறுசெய்ய இசைவில்லா விட்டால் பட்டத்துயானையைக் கண்கட்டிச் செல்லவிட்டு அதனுல் எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது.

பிறையெயி றிலங்கக்கண்கள் பிறங்கெரி கதுவச்சீறிக்
கறைவிட முருத்துவல்லே தொடர்தல்போற் றொடரக்கண்டாங்
கறைகழற் குரிசிறுனு மலகைமா தொருத்திபற்று
முறைமையே தென்னவேத முனிவரை வினவினனே

(இ-பு.) பிறைபோல் வளைவாகிய தந்தங்கள் பிரகாசிக்கவும் கண்களிலிருந்து மிகுந்த தீப்பொறியானது சிந்தவும் சீறிக் கரியவிடமானதுகோபித்து விரைவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத் தொடரக்கண்டு ஒலிக்க நின்ற வீரகண்டையணியும் அந்த மன்னவன் ஒரு பேய்மகளானவள் என்னைப்பற்றுதற்குக் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினவினன்-எ-று. எ- அசை. (உகூ)

கேட்டலு முனிவரெல்லாங் கிளியென மிழற்றுமாதர்
மோட்டிள முலைகள்பாய்ந்து முருகுகொப் பளிக்குந்தாரோய்
காட்டினி லரக்கனுய்முன் காளைவேதியனை நீகொன்
றீட்டிய பாவங்கண்டா யலகையா யெய்திற்றென்றார்

(இ-் பு.) அவன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அந்த முனிவரெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) கிளியைப்போல வசனிக்கின்ற மாதர்களுடைய உயர்வாகிச் சாயாத தனங்கள்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும்படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால் தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்த மன்னவனே? நீ முன்னே ராக்ஷதனுய்க் காட்டில் சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநேரிட்ட வாலிபனாகிய ஒருரிஷிபுத்திரனைக் கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங்கண்டாய் இப்போது பேயாகவந்து உன்னைப்பற்றிக் கொண்டதென்றார்கள்-எ-று. (கூ0)

மாதவ ரிசைப்பக்கேட்டே மன்னனு மிதனைநீக்கச்
சேதுவே முதலாயுள்ள புனிதமாந் தீர்த்தம்யாவுங்
காதலான் மூழ்கிமூழ்கிக் கடவுளா லயங்களேத்திப்
பாதக வினைகடீர்க்கும் பதிபல வணக்கஞ் செய்தான்

(இ-ு.) முனிவர் சொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தைதீர்க்கச் சேதுமுதலாயுள்ள புனிதமாகிய தீர்த்தங்களி லெல்லாம் ஆசையுடன் தனித்தனியே மூழ்கியும் சிவாலயங்களிற்போய்ப் பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அநேகம் ஸ்தலங்களிற்போய் வணங்கினான்-எ-று. (கூக)

அங்கண்மா ஞாலவட்டத் தாலயந் தலங்கடீர்த்தம்
எங்கணு முழன்றும்பாவந் தீர்கலா திருத்தலாலே
வெங்கதிர்ப் புரவிமான்றேர் விலங்கெயின் மிதிலைஞாங்கர்
மங்குறேய் பொழிலின்மேவி வருத்தமுற் றிருந்தான்மன்னே

(இ-பு) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமிபி னிடத்திலுள்ள ஆலயங்கள் ஸ்தலங்கள் தீர்த்தம் எங்குமுழன்று திரிந்தும் (தனக்குநேரிட்ட) பாவந்தீராம லிருப்பதினாலே வெப்பம்பொருந்திய சூரியனுடைய குதிரைகட்டிய தேரானது ஒதுங்கிப் போகத்தக்க உயர்வையுடைய மதில்சூழ்ந்த மிதிலை நகரத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தை யளாவிய ஒருசோலையிற் சேர்ந்து வருத்தங்கொண் டிருந்தான்-எ-று.

மன்- ஓ- அசை, பாடல்களி னிறுதியில்வரும்- மாது- மன்-ஆல் -அரோ-ஓ-அன்று-எ-இவைகள்- அசைகளெனக்கொள்க. இவைகளிற்சில பாடலின் மத்தியில் ஏகதேசமாக வருவதுமுண்டு. (கூஉ)

ஆண்டகை யிருந்தகாலை யருந்தவ முனிவர்சூழ
ஈண்டுசெங் கதிரோன்றேன்றி வருவதே யேய்ப்பவொல்லை
காண்டகு வியப்பினேடு கவுதமன் வந்துதோன்றப்
பூண்டபே ருவகைபொங்கப் புரவலன் வணங்கிநின்முன்

(இ-பு.) அரசனப்படி யிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் அருகிற்சூழ்ந்துவரச் சூரியன் உதயமா யிவ்வுலகத்தில் வருவதை யொப்பாக யாவருந் தரிசிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்துடன்) கவுதமரிஷி விரைவாக வந்துதோன்றக்கண்டு உண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க அம்மன்னவன் வணங்கிநின்றான்-எ-று. (௬௬)

நின்ற மன்னவனை நோக்கி நீபெரு வளங்கண் மேவி
நன்றிருந் தனையோவென்று முனிவா னவிலவன்னேன்
என்றுநின் னருளைச் சேர்ந்தோர்க் கெய்திடா திமையேனும்
ஒன்றுள துரைக்கக்கேட்டி யுத்தம வென்றுசொன்னான்

(இ-பு.) வணங்கிநின்ற வேந்தனைக் கவுதமரிஷியானவர் பார்த்து ராசனே? மிகுந்த செல்வத்தைப் பொருந்திச்சுகமாக இருக்கின்றனையோவென்றுவினவ அவ்வரசனானவன் சுவாமி உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கு ஒருகாலத்தும் துன்பங்கள்நேரிடா ஆகிலும் ஒன்றுண்டு அதனைச் சொல்லுகிறேன் உத்தமரே கேளுமென்றுசொன்னான்-எ-று. ()

எங்குலக் குரவன்முன்னா ளியம்பிய சாபந்தன்னால்
வெங்கொலை யரக்கனாகி வேதியற் கொன்றபாவம்
தங்கியோ ரலகையாகித் தமியனைத் தொடர்தலாலே
அங்கது தணிப்பா னெண்ணி யளவிலா வேள்விசெய்தேன்

(இ-பு) எங்கள் குலகுருவாகிய வசிஷ்டர் முன்னாள்கூறிய சாபத்தினால் நான்கொடிய கொலைத்தொழில் செய்யும் ராக்ஷதனாகி ஒரு பிராமணனைக் கொன்ற பாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத எளியேனைப் பற்றித் தொடர்தலினாலே அந்தப்பாவத்தைத் தீர்க்க எண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்தேன்-எ-று. (௬௭)

எண்ணினல் லறங்கள்செய்தே னெண்ணின் மந்திரநவின்றே
புண்ணிய தலங்கடோர்த்த மாலயம் புலவும்போனே
னுண்ணிய சாகமூல பலங்களை நுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன் விரதங்கோடி பாவகமனந்தஞ் செய்தேன்

(இ-பு.) அளவில்லாத நல்லதருமங்கள் செய்தேன் அளவில்லாத மந்திரங்கள் சபித்தேன் அனேகமாகிய ஸதலயாத்திரை செய்தேன் தீர்த்தயாத்திரை செய்தேன் சிவாலயங்களுக்கும் போனேன் (அனைவகளுமல்லாம

ல்) நுட்பமாகிய இலிகளும் கிழங்குகளும் உண்டு நான்முன்னே அநந்த விரதங்களும் அனுஷ்டித்தேன் அநந்தந் தியானமுஞ் செய்தேன்-எ-று.()

இவ்வணமுலப்பில்காலந் திரிந்துட லிளைத்தே னன்றி
வவ்வியபாவநீங்கப் பெற்றிலேன் மறைக்கு மெட்டாத்
திவ்வியமுணர்ந்தோ யின்றுன் றிருமுகக் கருணைபெற்றேன்
அவ்வியமகன்றே னுய்வா னருளெனவடியில் வீழ்ந்தான்

(இ-பு.) இவ்வாறு அநந்தங்காலந் திரிந்து உடலிளைத்தேனல்லது என்னைப்பற்றிய பாவந்தொலையப் பெற்றிலேன் வேதத்துக்கு மெட்டாத மெய்ஞ்ஞானப் பொருளை யுணர்ந்தவரே இன்று தேவரீருடைய திருமுகக் கிருபையைப் பெற்றேன் அதனுல்பாவத்தை நீங்கினவனுனேன் இனி நான் கடைத்தேறும்படி கிருபை செய்யுமென்று அவர்பாதத்தில் வணங்கினுன்-எ-று. (௩எ)

முனிவனுமிரங்கி யஞ்சேன் மொய்ம்மலர்த் தாரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவ னுண்டத் தகவினேனருளால் யார்க்கு
நனிபிரு வினைகடீர்ப்பா னயந்தகோ கன்னமுண்டென்
றினிதுணர்ந் தில்லைபோலு மத்தலத் தியல்புகேண்மோ

(இ-பு.) கவுதமரு மனமிரங்கி நெருங்கிய பூமாலையணியுமன்னவனே? நீபயப்படாதே திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்ற முதலாகிய பரமசிவனொருவனுண்டு கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால் மிகுந்த இருவினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு யாவரும் விரும்புகின்ற கோகன்ன மென்னுமொருதலமுண்டென்று இனிதாக நீ யறிந்ததில்லையோ அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள்-எ-று. போலும்-மோ-அசைச்சொல். (௩அ)

மந்தர கிரியும்வெள்ளி மால்வரை யிடமும்போல
எந்தைவா ழிடமுமஃதே யிந்திரனயன்மால் விண்ணோர்
சந்திராதித்தர் வேண்டுந் தவம்புரி யிடனுந்தானு
வபந்துபா தகத்தோரோனு மடையின்வீ டளிக்கும்வேந்தே

(இ-பு.) அரசனே? மந்தரகிரியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெள்ளிமலையாகிய கயிலாச கிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையனுகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்குந் தானமும் அந்தக்கோகன்னமாம் அந்தத்தலமானது தேவேந்திரன் பிரமன் திருமால் தேவர்கள் சந்திரன் சூரியன் என்னும் இவர்கள் வேண்டுந் தவஞ்செய்யு மிடமுந்தானுகிப் பஞ்சமாபாதகரோயானுலும் தன்னிடத்தில்வந்து சேர்வார்களானுல்(அவர்களுக்கும்) மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்-எ-று. (௩௯)

எத்தலஞ் சென்றுந்தீரா விடும்பைநோய் வினைகளெல்லாம்
அத்தல நினைக்குமுன்ன மகன்றிடு முடுக்கோனாலுஞ்
சித்திர பானுவாலு மகன்றிடாத் திமிரவீட்டந்
தத்துவாம் புரவிமான்றேர்த் தபனனு லகலுமாபோல்

(இ-பு.) சந்திரனாலும் அக்கினிதேவனாலும் நீங்காத இருட்கூட்டமானது தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிரைகள் கட்டிய தேரையுடைய சூரியனால் நீங்குமாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றுந் தீராத துன்பமுள்ள பிறவிநோயைத் தருகின்ற வினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்கு முன்னமே நீங்கிவிடும்-எ-று. (௬0)

ஒன்றுமுற் றுணராரேனு மொப்பில்சீர்க் கோகன்னத்திற்
சென்றொரு நிமிடம்வைகிற் சிறந்தவே றொருதலத்திற்
கன்றுமைம் புலனுமோம்பிக் கற்பகாலஞ் செந்தீயி
னிடைருந் தவங்கள்செய்யு நெடும்பயன் பெறுவர்கண்டாய்

(இ-பு.) யாதொன்றையு மாராய்ந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களா யிருந்தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒருநிமிஷப்பொழுது தங்கியிருந்தால் சிறப்புப்பொருந்திய வேறொரு தலத்தில் ஐயபுலன்களையும் அடக்கிக் கற்பகாலம் அக்கினி மத்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவங்கள்செய்தலால் வரத்தக்க அழியாத பயனைப்பெறுவார்கள்-எ-று. (௬௧)

வேறு.

அப்பதி தன்னி லலங்கிலை வேலோய்
வைப்பென வாழ்வருண் மாபல லிங்கம்
ஒப்பில தாகி யுறைந்து விளங்கு
மெய்ப்படு காதை விரித்திடுவன் முன்னாள்

(இ-பு.) பிரகாசியாநின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அரசனே! அந்தக்கோகன்னத்தில் புதையலிட்டதனம் (கண்டெடுத்தவனுக்கு வாழ்வைத் தருவதுபோல் தன்னைத் தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வை யருளுகின்ற மாபல லிங்கமானது ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது அதனுடைய உண்மையான சரித்திரத்தை விவரித்துச் சொல்லில்முன்னாளில்-எ-று. (௬௨)

இலங்கையின் மன்ன னிராவணன் வெள்ளி
விலங்கலின் மாதவ மெய்துதல் கண்டு
நலங்கெழு நாத னயந்தொரு லிங்கம்
வலங்கொள நல்கி மகிழ்ந்துரை செய்வான்

(இ-பு.) இலங்கைக்கு மன்னவனாகிய இராவணனானவன் வெள்ளியமலையாகிய கயிலாசத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்ததைத அருள்மிகுந்த பரமசிவன்கண்டு கிருபைகூர்ந்து உறுதிகொள்ளும்படி ஒருலிங்கங்கொடுத்தருளி மகிழ்ச்சியுடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (௪௩)

மான வரக்கநின் வாழ்பதி தன்னுள்
யானுதவுஞ் சிவ லிங்க மிருப்பின்
ஈனமுறு தவ் விலங்கை யமர்க்காய்
வானவர் மாலயன் வந்தென் மலைந்தென்

(இ-பு.)பெருமையுள்ள இராவணனே - உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தி னிடத்தில்-இப்போது நாமருளிச்செய்த இந்தச்சிவலிங்க மிருந்தால் - இந்தஇலங்கைப் பட்டணமானது ஒருகாலத்து மழியாது (இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும- விஷ்ணுவும் பிரமனும் போர்செய்யவந்து எவ்விதப் போர்செய்தால் தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக் கொரு குறைவும் நேரிடாது)எ-று. (௪௪)

ஊர்தியி னேற லொழிந்தனை யேகிச்
சீர்பெறு நின்பதி சேர்த்துதி மற்றோர்
பார்மிசை வைத்திடல் பார்மிசை வைத்தால்
ஓதரு லிங்க மெடுக்க வொணாதால்

(இ-பு.) தேரின்மேலேறிக் கொண்டு போவதைவிட்டு (நடந்துபோய்ச்)செல்வமிகுந்துள்ள உன்னூரில் (இந்தச்சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய் அவ்விடம்விட்டு மற்றொரு பூமியினிடத்தில் வைக்காதே- வேறொருபூமியினிடதில் வைத்தால் சொல்லுதற் கரிதாகிய மகிமையுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம்- மறுபடியெடுக்கவொண்ணாது.-எ-று. (௪௫)

என்ன நிகழ்த்தி யளித்தவி லிங்கந்
தன்னொ டரக்கன் வழிக்கொடு சாரப்
பொன்னகர் வானவர் பொள்ளென மேவி
மன்னி னரைங்கர வாரண முன்னர்

(இ-பு.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தை யேந்திக் கொண்டு இராவணன் வழிநடந்தான் அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்து கரங்களையுடைய யானைமுகக் கடவுளாகிய விநாயகரிடத்தில் அதிசீக்கிரமாகப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௪௬)

கைக்களிறே யிது கால மரக்கன்
அக்கணி லங்கையி லிங்க மமர்த்தின்

முக்கண னாலு மழிப்பது முற்று
இக்கணமே யிடை யூறிழை யென்றார்

(இ-பு-) துதிக்கையையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியே- இராவணனானவனிப்போது (பரமசிவன் கொடுத்தருளிய)சிவலிங்கத்தைக்கொண்டு போய்-அந்தவிசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானேயானால் திரிநேத்திரங்களையுடைய அந்தப் பரமசிவனாலும் அழிப்பதுமுடியாது (ஆகையால் இலங்கைப் பட்டணத்தில் கொண்டு போகவொட்டாமல் இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறு செய்தருளெனறார்கள்.-எ-று. (௩௭)

உம்பர் வருந்தி யுரைப்பது கேளா
நம்ப னளித்தகை யாகந நாதன
பம்பு புனற்கிறை வாபடர் செய்வோன்
வெம்பு வயிற்றுறை நிறைக்கென வேலோன்

(இ.-பு.) தேவர்கள் இப்படியாக வருந்தி விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்ளுங்குறையைப் பரமசிவ னீன்றருளிய (மூத்த நாயனு ராகிய) துதிக்கைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்துள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய வருணனைப்பார்த்து வருணனே தேவர்களுக்குத் துனபஞ்செய்யத்தக்கவனாகிய இராவணனுடைய வயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளையிட்டருள-அந்தவருணதேவனானவன்-எ-று. (௩௮)

ஆமிஃ தென்ற வரக்க னகட்டில்
நீர்மிகு வித்தலி னீர்தொடு கிற்பான்
போமவன் முன்ன ரெதிர்ந்து புகழ்க்கை
மாமுகன வந்தனன் மாமறை யோனாய்

(இ-பு.) அதைக் கேட்டவருணதேவன் இந்தக்காரியம் அடியேனாலாகுமென்று அந்த இராவணனுடைய வயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததினால் நீர் தொட்டுக்கொள்ளுதற்குப் போகாநின்ற இராவணனுக்கு முன்னே துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுக விநாயகரானவர் பெருமைபொருந்திய ஒருபிராமண ரூபங்கொண்டு எதிராகவந்தார்-எ-று. (௩௯)

மல்லணி தோளவன் மாமறை யோயிவ்
வெல்லையி னீர்பெய்தி யான் வருகாறும்
அல்லமர் கண்டனை யங்கை தரித்தே
நில்லென வந்த நெடுந்தகை யோனும்

(இ-பு.) பலம்பொருந்திய தோளையுடைய இராவணனானவன் (எதிரி வந்தவனைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணரே நீர் தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான் வருமளவும் கருமை நிறந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய சிவசொரூபமாகிய சிவலிங்கப் பெருமானை உம்முடைய அழகிய கையில்வைத்துக் கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்த பெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிறார்-எ-று. (௫0)

இச்சிவ லிங்க மெடுத்திவ ணிற்பா
னச்சிலை வேலவ நான்வலி யில்லேன்
முச்சொல் விளித்திடு முன்ன ணுகா யேற்
கைச்சிவ னைப்புவி காட்டுவ னென்றான்

(இ-பு) விஷம்போலக் கொடுமையுள்ள தகட்டுவடிமான வேலேந்தும் இராவணனே நான் இந்தச் சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண் டிருக்கும்படியான சக்தியில்லாதவன் (ஆதலால்.) மூன்றுசொல் அழைப்பதற்குமுன் நீவராவிட்டால் என்கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப் பெருமானைப் பூமியில்வைத்து விடுவேனென்றார்-எ-று. (௫௧)

செங்கணரக்க னிசைந் தயல் சென்றான்
வெங்கத வேழ விநாயகன் முக்கால்
இங்கணை வாயென வெய்திலனாக
அங்கையி லிங்க மகன்புவி வைத்தான்

(இ-பு.) கோபக்குறியாகிய செம்மைநிறமுள்ள கண்களையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து அப்புறம்போனான் வெவ்வியகோபங்கொள்ளும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர் இராவணா இங்கேவா இராவணா இங்கேவா இராவணா இங்கேவா வென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன்வாராமையினாலே தம்முடைய அழகிய கையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் வைத்துவிட்டார்-எ-று. (௫௨)

அவ்வழி யோடி யடைந்த வரக்கன்
றிவ்விய மண்மிசை சேர்ந்தது காணா
எவ்வ மிலாத விலிங்க மெடுத்தான்
வவ்வ லுறாமையின் மாபல மென்றான்

(இ-பு.) அந்தவிடத்தில் அதிகவிரைவாகவோடி நீர்தொட்டுக் கொண்டுவந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத்தி லிருப்பதைக் கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச் சிவலிங்கத்தை யெடுத்தான் அதுதன்னா லெடுக்கக்கூடாததாயிருந்ததினாலே இதுமகாபல லிங்கமென்றான்-எ-று. (௫௩)

காசி லரக்க னுரைத்தது கண்டே
பேசினர் மாபல வீசனெனும் பேர்
வீசிய கைகொடு மீட்டு மெடுத்தா
னேச விலிங்க நிமிர்ந்தது கைந்தே

(இ-பு.) சிவநேசத்தில் பழுதில்லாத இராவணனானவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபல லிங்கமென்று பெயரிட்டார்கள் இராவணனானவன் மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன் பலங்கொண்டமட்டும் எடுத்தான் (அப்படி யெடுத்தபோது) அன்பைத் தருகின்ற அந்தச்சிவலிங்கமானது குழைந்து நீண்டது-எ-று. (௩௪)

வேறு.

ஆவினது செவிபோல வவ்விலிங்க நிமிர்வுறலான்
மேவினது கோகன்ன மெனும்பெய ரவ்வியன்பதிக்குக்
காவனைய கைத்திரளாற் கனன்றரக்கன் மறைமதலைத்
தேவனது குடுமிமுடிப் புடைத்தனன்றன் சினமிகவால்

(இ-பு.) அந்தச் சிவலிங்கமானது பசுவின் காதுபோல நீண்டபடியினாலே பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமென்னும் பெயர் பொருந்தியது இராவணனானவன் மனங்கொதித்துச் சோலையையொத்த இருபதுகைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள சிரசில் தன்கோப மிகுதியினால் குட்டினான-எ-று. (௩௫)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோன்
அடித்தலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்புமுறப்
படைத்தவுரு வெனநிமிர்ந்து பனைக்கரத்தா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கென்ன வெறிந்தெறிந்து பிடித்திடலும்

(இ-பு.) குட்டினவுடன் மதநீரைப் பொழிகின்றயானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர் கோபித்தெழுந்து திருவடியும் அழகிய திருமுடியும் விலாசமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்து மாகப்பொருந்தப்படைத்த சொரூபம்போல ஓங்கிப் பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகிய கழற்சிக்காய்போல் (பூமியில்விழவொட்டாமல்) பலதரமேலெறிந்து பிடித்திடவும்-எ-று. (௩௬)

மறையோனென் றுறநினைந்து மடமையினு லிழைத்தேன்
பிறையோங்கு மணிமகுடப்பெருங்களிறே பிழைசெய்தேன்
இறையோனே பொறுப்பதுனக் கியல்பெனறென் றிரந்தேத்தப்
பொறையோடு மூமைபுதல்வன் புவியிலரக்கனை விடுத்தான்

(இ-பு.) என்னுடைய பேதைமையினாலே பிராமணப் பிள்ளையென்றெண்ணி இந்தக்காரியத்தைச்செய்தேன் பிறையணிந்தோங்கிய மணிமகுடத்தையுடைய பெரியயானைமுக விநாயகமூர்த்தியே? அடியேன் பிழை செய்தேன் இறைவனே, பொறுத்துக்கொள்வது தேவரீர்க்குத் 'தகுதியென்று பலதரஞ்சொல்லி யிரந்துதுதிசெய்யப் பார்வதிபுத்திரராகிய விநாயகமூர்த்தியானவர் பெறுமையுடையவராய் இராவணனைப் பூமியில்விட்டார்-எ-று. (௫௭)

நிருதர்குலத் திகல்வேந்தே நினதுபிழை யாம்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழின்மலரோ னுனக்களித்த
ஒருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனலோடுங்
குருதிநிறங் கொளபுடைத்துக் குனித்தாடி யுவப்பித்தான்

(இ-பு) பலமுள்ள ராக்ஷதகுலத் தரசனாகிய இராவணனே ? நீசெய்த குற்றத்தை நாம் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு அழகிய செந்தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமன் உனக்குக்கொடுத்த இருபது சிவந்த கைகளாலும்பெருமையுள்ள மகுடமணிந்திருக்கும் பத்துத்தலைகளிலும் பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளென்று சொன்னவுடன் சிவப்புநிறங் கொள்ளும்படி குட்டிக்கொண்டு குதித்துக் குதித்துக் கூத்தாடி (விநாயகமூர்த்திக்குச்) சந்தோஷம்வரச்செய்தான்-எ-று. (௫௮)

அன்னதுகண் டுவந்தருளி யைங்கரத்தோ னின்றுமுதல்
என்னதரு ணலம்வேண்டி னினைப்போல விருகரத்தாற்
சென்னியுறப் புடைத்தவர்பாற் சிந்தைமகிழ் குவனென்னா
மின்னின் மறைந்தனனிருதன் வேலையிலங் கையிற்புக்கான்

(இ-பு.) அவன் குட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவதைக்கண்ட ஐந்துகரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர் சந்தோஷங்கொண்டருளி இன்றுமுதல் எம்முடைய இருபைநலத்தை விரும்பினால் உன்னைப்போலத் தங்களிரண்டு கைகளாலும் சிரத்திற் பொருந்தக குட்டிக் கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில் நாம்மனமகிழ்ச்சி யடைவோமென்றுசொல்லி மின்னல்மறைவதுபோல மறைத்துவிட்டார (அதன்பின்பு) ராக்ஷதனாகிய இராவணன் சமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்கும்இலங்கையிற்போய்ச்சேர்ந்தான்-எ-று

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற் சிவனுதவத் திரலரக்கன்
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்பப்
பொன்னிலங்கு முடியோயப் புகர்வேழம் புனலாடை
மின்னிலங்கவவ்வி லிங்கம் விருப்பத்தாலமைத்ததால்

(இ-பு.) பொன்னாற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசிக்குங் கிரீடமணிந்த அரசனே! தெற்கிலுள்ள இலங்கைக் கரசனாகிய இராவணனிடத்தில் பரமசிவன் கொடுக்க வெற்றியுள்ள அந்தராசுஷ்தன்பின்பு ஒளிவிளங்காநின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுளிடத்திற் கொடுக்கப் பின்பு புகர்நிறந்தங்கிய யானைமுகத்தையுடைய அந்தவிநாயகரானவர் சமுத்திரமாகிய வஸ்திரமணிந்த பூமிதேவி விளங்கும்படி அந்தச்சிவலிங்கத்தை விருப்பத்துடன் ஸ்தாபித்தார்-எ-று. (௬0)

கோகன்ன னாலயத்திற் குலவுதிசை யிருநான்கு
நாகவணைத் துயினெடுமா னான்முகனிந் திரனமுதலா
மாகமுறு மமரர்குழா மருத்துவர்விஞ் சையர்முனிவர்
நாகருலக கத்தவரோ நாளுநிறைந் தடிதொழுவார்

(இ-பு.) பிரகாசியாநின்ற அஷ்டதிசையிலுள்ள திக்குப்பாலகர்களும் சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும் தேவேந்திரன்முதலாகிய சுவர்க்கலோகத்தில்வாசஞ்செய்கிற தேவகூட்டமும் மருத்துவர்களும் விஞ்சையர்களும் முனிவர்களும் நாகலோகத்தாரும் எந்நாளும் ஆலயத்தில் நிறைந்து கோகன்ன நாதனுடைய திருவடிகளைத் தொழுவார்கள்-எ-று. (௬௧)

வேறு.

தும்புருநாரதர்மகதி விபஞ்சிநரம் புளரவழி சுருதித்தேறல், பப்புமொருபால்வீணைத் தந்திரியுமிடறுமொன்றாய்ப் பயின்றகான, நப்புசதிமுறைநிறுக்குங் கின்னரர்தம் பாடலெனு நறவயிறீங்தேன், கும்பமுலையரம்பையர்த நடநவிலு மெய்யிலொன்றிக் குழையுமோர்பால் ... ... *

(இ-பு) தும்புரு நாரதர் என்னு முனிவர்கள் மகபதி விபஞ்சி என்னும் வீணையினரம்பைத் தெறித்து வாசிப்பதினால் பெருகாநின்ற இசைத்தேனானது ஒருபுறத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஒருபுறத்தில் வீணைத்தந்திரியினாதமும் கண்டத்தினாதமும் ஒன்றுபடக்கின்னரர்கள் பாடுகின்ற மாறுபடாத தாளப்பிரமாணத்தை வகுத்துக் காட்டும் குற்றமில்லாத மதுரமுள்ள தேன்போலச் சுவையுள்ளஇசைப்பாடலானது பொற்குடம்போன்ற தனங்களையுடையஅரம்பைமாதர்களாடுகின்ற கூத்தின்விகற்பத்தைக்காட்டும் அங்கங்களுக் கொத்துபேதமில்லாமலிருக்கும்-எ-று. (௬௨)

ஆடுமுனிக் கணமொருபா லான்புகழைக் கானத்தி லமையவோதிப்
பாடுமருந் தவரொருபாற் பரமானுபூதியினிற் பழுத்துநெஞ்சம், கூடி
மாதியரொருபாற் கோகன்ன நாயகனைக் கும்பிட்டேத்தி, வீடுபெறு
வொருபால் விண்ணயோழிப்பார்க் சத்தலம்போல் வேறுண்டாமோ. *

(இ-பு.) ஆநந்தத்தினல் கூத்தாடு முனிக்கூட்டங்க ளொருபுறத்தி லிருப்பார்கள் பரமசிவன்புகழை இசையிற்பொருந்தும்படி சொல்லிப்பாடும் அரிபமுனிவரொருபுறத்தி லிருப்பார்கள் சிவலீலையில் மனங்கனிந்து நிஷ்டைகூடியிருப்பவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள் கோகன்னக் கடவுளாகியபரமசிவனைக் கும்பிட்டுத் துதிசெய்து மோக்ஷமடையத் தக்கவர்கள் ஒருபுறத்தி லிருப்பார்கள் (ஆதலால்) வினைகளை யொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டாமோ இல்லை-எ-று. ()

ஆயிடையிற் சிலையனைத்துஞ் சிவலிங்கம் புனல்யாவு மரியதீர்த்தம்
மேயநரர் யாவோரும் புத்தேளிர் மகளிரெல்லாம் விண்ணின்மாதர்
தூயபசு நிரையெல்லாம் வான்சுரபி பொழிலெல்லாஞ் சுரர்பூந்தாரு
மாயிரு ஞாலப் பரப்பிற் கோகன்னஞ் சிவலோக மன்னரேறே

(இ-பு.) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச்சிங்கம்போ லிருக்கும் வேந்தனே அந்தத் தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம் நீரெல்லாம் சிவதீர்த்தம் அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாரும் தேவர்கள், மாதர்களெல்லாரும் தேவமாதர்கள், பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம் காமதேனு, சோலையெல்லாம் கற்பகச்சோலை (இத்தகுதியால்) பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில்கோகன்னமானது சிவலோகமாம்-எ-று. (சுச)

கூறுபல பெருந்தீர்த்தம் யாவுக்குமேலாகுங் கோடிதீர்த்தம்
பேறுதரு மிலிங்கங்க ளனைத்தினுக்கு மதிகமாம் பலவிலிங்கம்
வீறுதல மனைத்தினுக்கு மேலாகுங் கோகன்னம் வேந்தர்வேந்தே
தேறுவரோவேறொன்றைவிளக்கிருக்கத் தீத்தேடுந்தெருளிலார்போல்

(இ-பு.) அரசாக்கரசனாகிய மித்திரசகராசனே? அந்தத்தலத்தி லிருக்குங் கோடிதீர்த்தமானது பலவாகச் சொல்லுகின்ற பெரிய எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கு மேலானதாகும், மாபலலிங்கமானது மோக்ஷந்தரத்தக்க எல்லாலிங்களுக்கு மேலானதாகும், கோகன்னமானது விளங்குகின்ற எல்லாத்தலங்களுக்குமேலானதாகும் ஆகையால் விளக்கிருக்க நெருப்புத் தேடும அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேகமுள்ளவர்கள் வேறொருதலத்தைத் தேடுவார்களோ தேடார்கள்-எ-று. (சுரு)

இத்தகைய நகர்மேவி மாகசதுர்த் தசியினா ளிரவின்வைகி
யத்தமா பலவிலிங்க நாயகனை விதிமுறையா மருச்சித்திந்நாள்
வித்தகனுஞ் சனகன்முயல் வேள்விக்கு மிதிலைநகர் மீளுங்காலை
சித்தமுறு மிறும்பூது கண்டனமித் திரசகனே செப்பக்கேண்மோ

(இ-பு) இப்படிச்சொத்த மகத்துவமுள்ள கோகன்னத்திற்போய் மாசிமாச சதுர்த்தசியாகிய சிவராத்திரியிலிருந்து நம்முடைய அத்தனாகிய மாபலலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம அருச்சனைசெய்து இன்றையதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன் செய்கின்ற யாகத்தைதக்குறித்து மிதிலைகர்க்கு வரும்போது ஞாபகத்தில் வைக்கத்தக்க ஒரு அதிசயங்கண்டோம் மித்திரசகனே? அதனைச்சொல்லககேட்பாயாக-எ-று. மோ முன்னிலையசை. (௩௧)

இரண்டாவது-சிவதானமகிமையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம - ௧௨௨.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது.

சிவராத்திரியில்கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமுனிகூறிடலு மிகல்வேந்த னகமகிழ்வோ டிறைஞ்சிபேத்த
நன்றுபுதிதப்புதுமை யுரைத்தியென வுரைத்திடலு நவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினனாய பெருந்தவனுங் கண்டபரி சுரைப்பேனென்னத்
துன்றுநறுந் தொடைப்புயத்து மன்னவனை முகநோக்கிச் சொல்லினானே

(இ-பு.) கவுதமரிஷியானவர் இப்படியாகச்சொல்லவே வலியுள்ள அரசனானவன் மகிழ்ச்சியுடன் பணிந்து துதிசெய்து மிகவும் புதியதாகிய அவ்வாச்சரியத்தைதச் சொல்லுமென்றுசொல்லவும் குற்றமில்லாத வேதங்களிற்பழகிய நாவினையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்த முனிவர் தாங்கண்ட முறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று நல்லமணந்தங்கிய பூமாலையணிந்த புசங்களையுடைய அந்தவேந்தன் முகத்தை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்-எ-று. (௧)

அருங்கானில் வருந்துயரான் மலர்த்தடத்து ணீருந்தி யதன்றீரத்தோர்
மருங்கால நிழலடைந்து சூழ்ந்தவருந் தவரோடும் வதிந்தகாலைத்
கருங்காகம் போனிறமுங் காயமெலாம் புழுநெளியக்கவித்த புண்ணுஞ்
சுருங்காத குட்டமுதற் பலநோயு முடையாண்மெய் துளங்குசீரான்

(இ-பு) செல்லுதற்கரிய வனத்தில் நடந்துவந்த இளைப்பினால் ஒருமலர்த்தடாகத்தினிடத்தில் நீருண்டு அதன்கரையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆலமரத்தினிழலிற் சேர்ந்து நம்மைச்சூழ்ந்த அரியமுனிவர்களுடன் இருந்தபோது கரியகாகம்போல நிறமும் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி வியாபித்திராநின்ற புண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகிய வியாதியும்- உடையவளாயும்- அவைகளால் உடல்நடுங்குந் தன்மையையுடையவளாயும்-எ-று. (உ)

புண்டாரமுடைநாற வணங்குறுவாள் வெப்பநோய் புகையச்சூலை
கொண்டாவிவருந்துவாள் கண்ணில்லா ளொருபுலைச்சி கொடியமூப்பாள்
கண்டோர்தங் கண்புதைப்ப வழிவருவா ளுளைந்தெழுந்த கயநோய்சிற
விண்டோயுமாதவத்தாலெரிகொளுந்துநிலத்தினிடைவீழ்ந்தாண்மன்னோ

(இ-பு.) புண்களிலிருந் தொழுகாநின்ற இரத்தத்தாரையானது துர்க்கந்தமாகநாற - வருத்தமடைகின்றவளாயும் - சுரநோய்மேலெழுந்து அனல்வீச அதனுடன் சூலைநோய்கொண்டு உயிர்வருந்துகின்றவளாயும்- பார்வையில்லாதவளாயும் - கொடியகிழத்தன்மை யுள்ளவளாயும் - பார்த்த பேரெல்லாம் (அருவருப்பினால்) தங்கள்கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படியாக வழிநடந்து வருகின்ற ஒருநீசஸ்திரியானவள் வருந்தி - அதிகரித்த க்ஷயநோயானது துன்பப்படுத்த ஆகாயத்தில் பொருந்திய சூரிய வெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச் சுடுகின்ற பாலைநிலத்தி லிடத்தில் விழுந்தாள்-எ-று. (௩)

விழ்ந்தவுடன் புலைமுதியா ளாவியுடல் விடுமவத்தை விதங்களெல்லாஞ்
சூழ்ந்தவருந் தவரோடுங் கண்டானின் றனமாங்கோர் சோதிவானம்
போழ்ந்தொளிர்பொன்விமானமுடனிழிந்து பலகணநாதர்புவியிற்போதத்
தாழ்ந்தவரை யடிவணங்கி வரவென்கொ லென்னவவர் சாற்றலுற்றார்

(இ-பு.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலைச்சியாகிய கிழவியின் உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கும்போதுண்டான அவஸ்தையின் வகைகளை யெல்லாம் நம்மைச்சூழ்ந்திராநின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்தோம் அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருளைநீக்கிப்பிரகாசியாநின்ற சோதியுள்ள ஒருபொன்விமானமுடன் ஆகாயத்தினின்று மிழிந்து பலகணநாதர்கள் பூமியினிடத்தில்வர நாம்கண்டு தாழ்ந்து அவர்கள்பாதத்தில்பணிந்து நீரிவ்விடத்திற்கு வந்தகாரண மென்னவென்று வினவ அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-று. (௪)

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தபிரா னேவபணி மானமீதில்
புலைமகளைக் கொடுபோவா னணைந்தனமென் றுரைென்ற போழ்தின்வானி

ன், றிலகுசுடர் விமானத்தை யிவளடை தன் மறைவேள்வி யியற்றுசாலை யுலகினிழி புடைக்குரைவாய் ஞமலிபுகுந்தேறு மதை யொக்குமாதோ

(இ-பு.) மலைபரையன் புத்திரியாகிய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்வைத்தருளிய பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால் ரத்தினங்கள் பதித்தவிமானத்தின்மேல் இந்தஸ்திரீயைக் கொண்டுபோகவந்தோமென்றார்கள் அவர்களப்படிச்சொன்னபோது விண்ணுலகத்திலிருந்துவந்து பிரகாசியாநின்ற ஒளியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேறுவது உலகத்திலிருக்குஞ் (ஜந்துகளுள்) இழிவையுடைய ஒலிக்காநின்ற வாயுள்ளநாயானது வேதவிதிப்படி செய்கின்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத்துக்குப்போக) விமானத்திலேறுவதை யொப்பாகும்-எ-று. (௫)

எனப்புகன்றேம் பின்னரும்பார்த் திழிபிறப்பினள்கண்க ளிரண்டுமில்லாள், தினைத்துணையுஞ் சிவனிலையுஞ் சிவனடியார் நிலையுமுளஞ் சிந்தித்தில்லாள், வினைத்திறனன் மிகுபிணியாளெழுபிறப்பி னல்வினையின் விழைவொன்றில்லாள், தனைச்சிவலோ கத்தினிடைக்கொடுபோவான் சமைந்ததுநீர்சாற்றுகென்ன ... ... *

(இ-பு.) என்றுசொல்லிப்பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகியபிறப்பினையுடையவளும் இரண்டு பார்வைகளு மில்லாதவளும் பரமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்கள் நிலையினையும் தினையளவு பொழுதாவது நியானியாதவளும் வினைவலியால் மிகுந்த பிணியையுடையவளும் எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளும் ஆகிய இவளைநீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்க-எ-று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன-தேவர்- மனிதர்- மிருகம்- பக்ஷி -ஊருஞ்ஜந்துநீரில் வாழுஞ்ஜந்து-தாபரம்-என்பவைகளாம்- தாபரமாவது-மலைமரமுதலான அசையாப்பொருள். (௬)

இருந்தவத்தின் மாமுனியே யிப்புலைச்சி திறங்கேட்கி னிறும்பூதெய்துந், திருந்துபுகழ்க் கேகயநாட் டொருமறையோ னளித்தவருஞ் செம்பொற்பாவை, சரிந்தமலர்க் கருங்குழலாள் சவுமினியென்னும் பெயராள் சம்பாரி,வருந்துவனப் பிரதியெனு மணங்கினையு மழகழிக்கும்வனப்பின்மிக்காள் ... ... *

(இ-பு.) பெருமைபொருந்திய தவத்தினால் மகத்தாகியமுனியேஇந்தப்புலைச்சியினுடைய செய்திகளைக் கேட்கில் ஆச்சரிய முண்டாகும் (என்னவென்றால்) நல்ல புகழை யுடைய கேகயநாட்டி லிருக்கும் ஒரு பிராமணன்பெற்ற கிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட பிரத

மையொத்தவளும் பூமாலையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய்த்தாழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவளும் சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவளுமாய் மன்மதன்கண்டு மோகமடைந்து வருந்துதற்கேதுவாக அழகுள்ளதெய்வப்பெண்ணாகிய ரதியினுடையசவுந்திரியத்தின்பெருமையுங்கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்தில் மிகுந்தவள்-எ-று. (எ)

கொங்கைபடி கொண்டிளகிப் பணைத்திறுகிப்பிறுமாந்து குரும்பையேய்ப்
ப, மங்கையெழிற் பருவமிவ ளெய்துதலு மிவடாதை மனத்தினோர்ந்து
பங்கயமா முகத்தாளை யொருமறையோன் விதியின்விழாப் பண்ணநல்கி
வெங்கயமும்பிடியுமெனக் கலவிநுகர்ந்திருவோரும் விழையுநாளில்

(இ-பு.) இத்தன்மையான அழகுள்ளவள் இரண்டு தனங்களும் அடிபரந்து இளகலாய்ப் பருத்திறுகிப் பூரித்துத் தென்னங்குரும்பையையொப்பாகும்படியான மங்கைப்பருவத்தை யடைந்தமாத்திரத்தில் இவள்தகப்பன் இனி விவாகஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒரு பிராமணன் வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க வெவ்விய ஆண்யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல்கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவருங் கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விருப்பமுற்றிருக்கும்நாளில்-எ-று. பெண்களுக்குப்பருவம் - ஏழு - அவை பேதை-பெதும்பை-மங்கை-மடந்தை-அரிவை-தெரிவை-பேரிளம்பெண் என்பவைகளாம், பேதைப்பருவமானது- ஐந்துவயதுமுதல் - ஏழுவயது வரைக்குமுள்ளது, பெதும்பைப்பருவமானது எட்டுவயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது, மங்கைப்பருவமானது- பன்னிரண்டு வயதுமுதல் பதின்மூன்று வயதளவுமுள்ளது, மடந்தைப்பருவமானது - பதினான்கு வயதுமுதல் பத்தொன்பது வயதளவு முள்ளது, அரிவைப் பருவமானது இருபது வயதுமுதல்இருபத்தைந்து வயதளவுமுள்ளது, தெரிவைப் பருவமானது - இருபத்தாறு வயதுமுதல் முப்பத்தொரு வயதளவுமுள்ளது, பேரிளம்பெண் பருவமானது-முப்பத்திரண்டுவயதுமுதல்நாற்பதுவயதளவு முள்ளது. (அ)

தன்னுயிர்போனீங்காத கொழுநனுக்கு வினைதுரப்பச்சார்ந்த நோயால்
இன்னுயிர்விட்டவனிறப்பத் துணையிழந்தவன்றிலென விரங்கிமாழ்கித் *
கன்னன்மொழிக் குயிலனையாள் கைம்மையுற்றபின்னரும்வெங்காமநோ
யான்,மன்னுபெருநிறையொருவிக் காவின்கண் யாவரையு மருவுநாளின்

(இ-பு) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாதகணவனுக்கு - ஊழ்வினையானதுகூட்ட நேரிட்ட வியாதியினால் - இனிய வுயிரைவிட்டு அவனிறந்து

போகவே துணையாகிய ஆண் அன்றிற் பறவையைப் பிரிந்த - பெட்டை அன்றில்(இரங்குவதுபோல) கருப்பையொத்த மதுரமுள்ள சொல்லினல்- குயில்போன்றவள் அழுது சோர்ந்துகைம்பெண்ணுனபின்பும் - வெவ்விதானகாமநோயினல் நிலைபெற்ற பெரிய கற்பினைநீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லாரையும் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும்நாளில்-எ-று. (க)

வேறு.

உற்றாரயலா ருரைக்குமுரை கொள்ளாள்
கற்றார் முதியார் கழறுவதுங் கைக்கொள்ளாண்
முற்று முகிழ்முலைப்பான் முற்றி முகங்கறுப்பப்
பற்று நுசுப்பாள் கருப்பம் படைத்தனளே

(இ-பு.) (இவள்விபசரிப்பதையறிந்து) சுற்றத்தாரும் அன்னியரும்(நீ நடக்கும் நடத்தையோக்கியமான தல்லவென்று) சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளாதவளாயும்-கல்விகற்றவர்களும்-முதிர்ந்த வயதுள்ளவர்களும் சொல்லும்வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும் (தன்னிஷ்டப்படி நடந்துஉண்டென்று நிச்சயித்துக் குறிக்கக்கூடாத நுட்பமாகிய) இடையையுடையவள் முதிர்ந்துசாயாமல் குவிந்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து காம்புகள் கருமை நிறங்கொள்ளும்படி கருப்பம் அடைந்தாள்-எ-று.

அங்கதுகண் டுற்று ரயலா ரிவர்குழுமி
யெங்குலத்துக் கெல்லா மிருந்துபழி யிட்டுவாள்
தங்குத லிவ்வூர்க்குத் தகாதென்று நீக்குதலுஞ்
செங்கண் புனல் கொழிப்பச்சேயிழையாள்கான்சென்றாள்

(இ-பு.) இந்தமாதானவள் கருப்பம் படைந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அயலாருமாயிருப்பவர்கள் கூடி இவளிவ்விடத்தி லிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசப்பாதிப்பவளாயிருக்கிறாள்(ஆதலால்) இவ்வூரிலிருப்பது தகாதென்று நீக்கிவிடவும் கண்கள் நீர்சொரியும்படி (அழுதுகொண்டு) காட்டிற் போய்விட்டாள்-எ-று. (யக)

அத்தலையோர் வேளாண் மரபி லடுகாளை
சித்தமயல் கொண்டவடோள் சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுத மென்னத் தணியணிணம் புழுக்கல்
துய்த்தங் கவன்மார்பிற் றோய்ந்துநல னுண்டிருந்தாள்

(இ-பு.) அவ்விடத்தில் வேளாளகுலத்தனுகிய துர்நடத்தையுள்ள ஒரு விடபுருஷன்கண்டு மனதில்காம மயக்கங்கொண்டு அவள்தோளைச்சேர்ந்து தன்வீட்டிற்கொண்டு போய் வைத்துக்கொள்ள புதியஅமுதம்போ

ல் கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறுமுண்டு அவன்மார்பிற்சேர்ந்து கலவி யின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள்.-எ-று. (௰௨)

பண்டைக்குல நெறிநீங்கி வேளாளன் பன்னியாய்க்
கண்டின் சுவைக்கலவிக் காடபானுதியெல்லாம்
உண்டின் புறமகப்பே றுற்றுநெடு நாட்கழிப்பத்
திண்டிறலான் வேற்றூர்க் ககறலுமிச் சேயிழையாள்

(இ-பு.) தான்பிறந்த பிராமண குலாசாரத்தை நீங்கிச் (சூத்திரகுலத் தானுகிய) வேளாளன் மனைவியாய் வெல்லக்கட்டிபோல இனிய மதுரா த்தைத் தருகின்ற கலவிக்குரிய அதரபான முதலாகியநுகர்வை அனுபவி த்து இன்புறத்தக்க குழந்தைகளையும்பெற்று நெடுங்காலஞ் செல்லும்படி இருக்கும்போது (ஒருநாள்) மிகுந்தபலமுள்ள அந்த வேளாளனானவன் அயலூருக்குச் செல்லவும் இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள்-எ-று. (௰௩)

மற்றொருவ ரில்லா மனையிற் றமியளாய்
அற்றைநாளிருட்கங்குல்வா வாற்றாது காமத்தீ
யுற்றுமதுவருந்தி யூன்றடி தின்பான் விரும்பிப்
பொற்றொடியா ளங்கிலேயோர் தொழுத்திடைபுகுந்தாள்

(இ-பு.) வேறொருவரு மில்லாத வீட்டில் தான்மாத்திரம் தனியளா யிருந்து அன்று இருள்சூழ்ந்த இராப்பொழுதுவரச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டாமல்காமாக்கினியைப்பொருந்தி மதுபானஞ்செய்து மாமிசந் தி ன்னவும் இச்சைகொண்டு அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்தி லிருக்கும் ஒருதொ ழுத்திற்சென்றாள்-எ-று. (௰௪)

வெள்ளாடுஞ் சேதா வெடிவாற் குழக்கன்றும்
உள்ளா ளருந்து மதுவா லுணர்வழிந்து
தள்ளாடி யான்கன்றைப் பற்றித் தலையரியாப்
புள்ளாடு வேற்கண்ணா ளில்லிற் கொடுபுகுந்தாள்

(இ-பு.) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பக்ஷிகள்கண்டு மேலேவட்டமிட் டுக்கொண்டுபறக்கத் தக்கதாய்ச்(சுத்தவீரன் கையிலிருக்கும்) வேலாயுத ம்போலநீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடையவள் கள்ளுண்டவெ றியால் அறிவழிந்துதள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளா டிதுவென்றும் கட்டைவாலையுடைய பசுவின் இளங்கன்றிதுவென்றும் பகுத்துப் பாரா மல்ஒருபசுவின் கன்றைப்பற்றி அதன் தலையை அரிந்து வீட்டிற்கொண் டுவந்தாள்-எ-று. (௰௫)

வெந்ததடி நுகர்வா னெண்ணி விளக்கொளியின்
முந்துதசை யரிய வேண்டி முயல்போதின்

அந்திப் பிறைநுதலா ளான்கன் றெனவறிந்து
சிந்தித் தயர்ந்து சிவசிவவென் றோதினாள்

(இ-பு.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்தநெற்றியையுடையவள் வெந்தமாமிசத்தைத் தின்னவெண்ணிஒளிவிளங்குந்தீப வெளிச்சத்தில்அந்தப்பசுவின்கன்றை அரிய விரும்பி எத்தனிக்கும்போது பசுவின்கன்றென அறிந்து(தகாதகாரியஞ் செய்தோமேயென்று)நினைத்துச்சோர்வையடைந்து சிவசிவ என்று சொன்னாள்-எ-று. (௰௬)

கைதவமே செய்யு மதுவின் களியென்று
வெய்துயிர்த்து முப்புரமும் வேவக் குறுமூரல்
செய்தபெரு மானடியை யுள்ளந் தியானிப்ப
எய்துபடாலந் இருகடிகைப் போதிருந்தாள்

(இ-பு) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையே செய்யுமென்று எண்ணி நேரிட்ட வருத்தத்தினால் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு திரிபுரங்கள்வேகும்படி புன்னகைசெய்த பரமசிவனுடைய திருவடிகளைமனமானது தியானஞ்செய்யக் கன்றை யரியவுட்கார்ந்த இடத்தில் இரண்டுநாழிகை வரைக்குமிருந்தாள்-எ-று. (௰௭)

ஊனருந்தும் வேட்கைதனை யூழின்வலி துரப்பக்
கானிருந்த சோதையந்தக் கன்றின்றசை மீட்டுந்
தானரிந்து நல்ல கருனை சமைத்தருந்தி
யேனையெலும்புந் தசையும் வீதியினிட் டிசைப்பாள்

(இ-பு.) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப வாசனைத்தங்கிய பூமாலையணிந்திருப்பவள் அந்தப்பசுவின் மாமிசத்தை நீக்கிவிடாமல் பின்னும் அரிந்து நல்ல பொரிக்கறியாகச் சமைத்து உண்டு உண்பதற்குதவாத எலும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற்கொண்டுவந்துபோட்டு இந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகின்றாள்-எ-று. (௰௮)

அந்தோ கொடுவினையே னாவினிளங் கன்றுதனை
வந்தோ ருழுவை வதைத்துண் டொழிந்ததிது
நந்தோரணமறுகி னம்மினத்தீர் காணுமினென
நொந்தோலமிட்டு நுணுகிடை போல் வாடினாள்

(இ-பு.) அய்யோ? கொடியபாவியாகிய என்பசுவினிளங்கன்றை ஒருபுலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது இந்தக் கொடுமையை தோரணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடைய வீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாருங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தன்னுண்ணிய இடைவாடியிருப்பதுபோல வாடினாள்-எ-று. (௰௯)

அவ்வளவிற் கங்குல் கழிய வவள்கேள்வன்
செவ்வியிளங் கன்றிறந்த தீவினையைச்கேட்டேங்கி
நவ்விவிழிச் சேயிழைமாட் டெய்தி நடுநடுங்கி
வெவ்வினை யாளோடு மனையகத்தின் மேவினான்

(இ-பு.)அப்படி அவள் வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது (அது நீங்கினவுடன் அவள் கணவனவந்து அழகிய இளங்கன் றிறந்துபோன பாவத்தைக்கேட்டிரங்கி மான்பார்வைபோன்ற பார்வையையுடையவளிடத்திற்சென்று (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி அந்தக்கொடியவளோடு வீட்டினிடத்திருந்தான-எ-று. (உ0)

ஆங்கணி நுவோரு மதனு மணங்கு மெனத்
தாங்கரிய வின்பந் தணவா தருநதுநாள்
பூங்குழலா ளுளிழப்பப் போமா றுயிர்பிணித்து
வீங்குபுயத் தூதுவர்போல் வெங்கூற்றின் முன்விடுத்தார்

(இ-பு.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும்மன்மதனும் ரதியும்போல(ஒருவரையொருவர்விட்டுப்பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவியின்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில் பூவணிந்த குழலையுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட அவள் உடலைவிட்டுப் பிரிகின்ற உயிரைப் (பாசத்தினால்) கட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பருத்ததோள்களையுடைய யமதூதர்கள் கொடுமையான தோற்றமுள்ள நமனெதிரில் விடுத்தார்கள்-எ-று. (உக)

கண்டநமன் பேதைமுகநோக்கி யிக்கயத்தி
பண்டிழைத்த வல்வினைதா னான்முகத்தாற் பார்த்தெண்ணிச்
சண்டநிரயம் புகுத்தத் தக்காய்சீ யல்லைநெறி
விண்ட புலைமகளாய் மேதினியி மேவுகென்றான்

(இ-பு) தூதுவர்கள் கொண்டுவரக்கண்ட நமன் அவள் முகத்தைப்பார்த்து இந்தக்கீழ்மையுள்ள புலைச்சி முன்செய்த வலிய வினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி நீகொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லை ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற்பொருந்தக் கடவையென்று சொன்னான்-எ-று பசுவின் கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவவென்று சொன்னதினால் நரகத்தில்விழுத்தத்தக்கவளல்லளென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந் தண்டத்தான் கூறவது கேட்டவளு
மைவண்ண பேணியளாய் வாட்கண் ணிலளாகி

இவ்வண் ணம்பாரி னெழிலிழந்தா ரில்லையெனச்
செவ்வண்ண மின்றிப் புலைச்சிகளாய்ச் சென்றுதித்தாள்

(இ-பு.) யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்டவள் கருமைநிறமுள்ளவளாயும் ஒளிபொருந்திய பார்வையில்லாதவளாகியும் இப்படி அழகிழந்தவர்களில்லையென்று (கண்டவர்களெல்லாம்) சொல்லும்படி நல்ல அழகில்லாமல் நீச்சஸ்திரியாகவந்து பிறந்தாள்-எ-று. (௨௩)

அன்னவளை யீன்றோர் ஞமலியயின்ற மிச்சில்
கன்னியிளஞ் சேதாவி னூனோடுங் கள்ளூட்டி
மன்னிவளர்க்க வளர்வ தெலாம் வன்பிணியாய்த்
துன்னிவள ரமயத் தீனறோருந் துஞ்சினர்

(இ-பு.) அத்தன்மை யுடையவளைப் பெற்றவர்கள் நாய்தின்று மிகுதியான எச்சிலூனும் மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின்கன்றிறைச்சியும் கள்ளும் ஊட்டி ஆசைபொருந்தி வளர்க்க வளர்வதெல்லாம் தீராப்பிணியாய்ப் பொருந்தி வளருங்காலத்தில் பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள்-எ-று. ()

அக்காலை நோயா லயர்ந்து மணஞ்செய்யத்
தக்கா ரிலராக வெம்பசிநோய் தாங்கலளா
யெக்கால மும்புலையர் சேரிதொறு மேற்றுண்ணப்
புக்காவி தேய்வாளை மூப்பும் பொருந்திற்றே

(இ-பு.) தாயுந் தகப்பனு மிறந்தபின்பு முன்னமே தனக்குச் சம்பவித்திருக்கிற வியாதியினால் சோர்வடைந்து தன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவர்களு மில்லாமையாக நேரிட்ட கொடியபசியாகிய நோயைத்தாங்கமாட்டாதவளாய் எப்போதும் புலையர்சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று உயிர்மெலிகின்றவளைக் கிழத்தன்மையும் பொருந்தியது-எ-று. ()

அத்தகைய நோயாலு மூப்பாலு மல்ல லுற்றுச்
சித்தம் பசிகவற்றத் தேய்ந்த நடையினளாய்
முத்தன் சிவநிசியிற் கோகன்ன முந்துறுவார்
தத்தங் குழுவோடு மங்கணிற் சார்ந்தனளே

(இ-பு.)அப்படிக்கொத்த நோயினாலுங் கிழத்தன்மையினாலுந் துன்பம் பொருந்திப் பசியானதுமனதை வருத்தப்படுத்தச் சோர்ந்த நடையையுடையவளாளய்ப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச்செல்லுகின்ற கூட்டத்தாருடன் தானும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குப்போனாள்-எ-று. (௨௬)

தீயபசியா லொரு மறுனகச் சேர்ந்திருந்து
தூயவிழி யில்லேற் களித்திடுமின் சோறன்னக்

கூயகுரல் கோட் டொருவன் கொழுங்களியன்
எயுமவள் கைத்தலத்தின் வில்வமுண வென்றளித்தான்

(இ-பு.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியிற்போயிருந்துகொண்டு பரிசுத்தமான கண்களில்லாத எனக்குச் சோறுகொடுங்களென்று கொடியபசியினால் கூவிய குரலைக்கேட்டு மிகுந்த இழிமாப் புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தைக் கூவிக்கொண் டிருப்பவள் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத்தான்-எ-று. (உஎ)

உண்ணவதை யுணவென் றோர்ந்தா ளுணவன்மை
எண்ணியயலே யெறிந்ததழை காளியிட
நண்ணுபழைய சிவலிங்க நாயகன்றன்
வண்ண முடியின் மரகதம்போல் வாய்ந்ததுவே

(இ-பு.) (அவள்) அவன்கொடுத்த வில்வத்தைச் சோறென் றுண்ண நினைத்துப் பின்புசோறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு பக்கத்திலெறிந்துவிட வில்வமாகிய தழையானது பார்வதிதேவியார்பொருந்தியஇடப்பாகத்தையுடைய பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மரகதமணிபோலப் பொருந்தியது-எ-று. (உஅ)

அற்றை முழுநாளு முணவில்லா யவ்விரவிற்
பற்றுதுயி னீத்துப் பனித்தண் புனறோய்ந்த
பெற்றிய ளெண்ணுதெறிந்த வில்வமே பினாகன்றன்
பொற்புநிசிப் பூசனையே போன்றதிரு ணீங்கிற்றால்

(இ-பு)(அவளெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான்முடியில் தங்கினதுமல்லாமல்)அன்றுமுழுநாளும ஆகாரமில்லாதவளாய் அந்தச்சிவராத்திரியில் ஒருபோதுநீங்காதநித்திரையைநீங்கிக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பனியாகிய நீரில்படிந்த முறைமையை யுடையவள் இன்னதென எண்ணுமலெறிந்த வில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிபூசை அருச்சனைபோலாகியது இராப்பொழுதும் நீங்கிற்று-எ-று. (உகூ)

வெய்ய பசிமூப்பு நோயிவற்றான் மெய்வருந்த
உய்யு முணவிலளா யோர்புலைச்சி தோள்பற்றிக்
கையிற் றடியூன்றிக் காளர மீள்போழ்தி
னையுங்கருத்தா ணடுக்குற் றிவண் விழ்ந்தாள்

(இ-பு.)(இராப்பொழுதுநீங்கினவுடன்) கொடியபசி கிழத்தன்மைஎன்னுமிவைகளால் உடலானது வருத்தத்தைப் பொருந்த பிழைத்திருப்பதற்கேதுவான ஆகாரமில்லாதவளாய் ஒருநீச்சஸ்திரீயின் தோளை ஆதாரவாகப்பற்றிக்கொண்டும் ஒருகையில்தடிபிடித்தூன்றிக்கொண்டும் (நடக்கை

யில் நடக்கக்கூடாமல்) கால்தளரும்படிவரும்போது வருந்துகின்றமன த்தையுடையவள் உடல்நடுங்கி இவ்விடத்தில்விழுந்தாள், (நூ)

வேதமுனியே யிவளிறக்கும் வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப் பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தாளைக் கொணர்வான் விமானமொடும்
போதிரெனப்பணிப்ப யாமிங்குப் புக்கோமால்

(இ-பு) பிர்மரிஷியே (இவ்விடத்தில்விழுந்த) இவளிறக்குங் காலத்தில் ஒருபங்காகிய சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய கயிலாசபதியானவர் எங்களைநோக்கிக் குற்றமில்லாத குணத்தை யுடையவளை இவ்விடத்துக்குக்கொண்டுவர ஒருதேவவிமானங் கொண்டுபோங்களென்று கட்டளையிட்டருள நாங்களிங்கேவந்தோம்-எ-று. (நுக)

ஈங்கெம் பரம னிடருழந்தோர் யாவரையுந்
தாங்குங் கருணைத் தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன் றறியா தினைழந்த வருச்சனையாற்
றீங்கின் புலைச்சிக் கருளத் தெளிந்தோமே

(இ-பு.) (என்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்)இன்றுசிவராத்திரியென்றும் இதுசிவலிங்கமென்றும் இந்நாளில் ஆகாரம் நித்திரை நீங்கிச்சிவார்ச்சனைசெய்தால் இன்னபலனவருமென்றுந் தேரியாமற் செய்தஅருச்சனையால் பாவத்தினுடைய இந்தப்புலைச்சிக்குக்கிருபை செய்ததினால் எம்முடையகடவுளானவர் இவ்வாறுதுன்பம் அனுபவிக்கின்றவர்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்காநின்ற கிருபையுடைய தலைவனென்னுந் தன்மையை நாங்கள் ஐயமறத் தெரிந்துகொண்டோம்-எ-று. (நுஉ)

வேறு.

இனையளித் துயருற லென்னை யென்றியேன்
முனிவா கேளிவண் முற் பிறப்பினில்
நினைவினு மடிசிலிட் டுண்டி நேர்ந்திடா
வினையினாற் பசிதரு துன்ப மேயினாள்

(இ-பு.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக் கொள்ளுமபடி பரமசிவன் கிருபைசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடைய இவள் இப்படிக்கொத்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக் காரணமென்ன வென்று கேட்பையானால் சிரேஷ்டமுள்ளமுனிவனேகேள் இவள் முன்சென்மத்தில் நினைப்பினாலும் அன்னப்பிட்சையிட்டுப் பின்பு தான் உணவுகொள்ள எண்ணாத பாபத்தினால் பசியிகுந்து (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசி கொடுக்கிற துன்பத்தை அடைந்தாள்-எ-று (நுந)

தீயகள் ளுண்டற னல்ல செய்தலால்
தூயகண் ணிழந்தனள் சுரபிக் கன்றென
ஆயிடை யறிந்தும் வள்ளுந மருந்தலால்
நாயினு மிழிபவப் புலமை நண்ணினள்

(இ-பு.) கொடியகள்ளுண்டு பாபமான காரியங்களைச் செய்தமையால் பரிசுத்தமுள்ள பார்வையையிழந்தாள் தீபவெளிச்சத்தினமுன் கொண்டுவந்து பசுவின்கன்றென்று அறிந்து அந்த மாட்டிறைச்சியை உண்டதிலுலே நாயைப்பார்க்கிலும் இழிவுள்ள சண்டாளப்பிறவியை அடைந்தாள்-எ-று. கள்ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாண் புகழ் செல்வம் இவைகள் முதலாகிய நன்மைகள் கெடும- இகழ்ச்சி - தன்னைமறத்தல்- நல்லவர்கள் அவமதித்தல் இவைகள் முதலாகிய தீமைகள்நேரிடும் என்பது பற்றி தீயகள்ளென்றுர். (ருச)

கைம்மையிற் பலரொடுங் கலந்த தீமையால்
இம்மையிற் குட்டநோய் முதல யானவயும்
வெம்மையி னலிதர வேட்டல் வேண்டுவார்
தம்மினத் தொருவரு மின்றிச் சாம்பினள்

(இ-பு.) கைம்பெண்ணனபினபு பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினல் இப்பிறப்பில்குஷ்டநோய் முதலானபலநோய்கள் வெப்பத்துடன் வருத்தவும் தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமில்லாமலும சோர்ந்தாள்-எ-று. (ருரு)

உரைத்தவிக் குறிபல வுற்றுத் தோன்றினன்
திரைப்புவி யிடத்துச்செய் தீமை யாளரென்
றிரை திடு மறையென வெண்ணுந் தூயவர்
விரைத்துண ரிதழியாற் கடிமை வேண்டுவார்

(இ-பு.) சொல்லியபலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப் பொருந்திப் பிறந்தவர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ் சூழந்த பூலோகத்தினிடத்துமுன் பிறப்பிற் பாவத்தைச் செய்தவர்களென்ன வேதமுறையிடுமென்று அறிந்தபரிசுத்தர்கள் வாசனைபொருந்திய கொத்துகளாக மலர்ந்திருக்கும் கொன்றைப்பூமாலையணிந்த பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய விரும்புவார்கள்-எ-று. (ருசு)

அன்றியு மறலிதன் னுலயத் திவள்
சென்றநா ளும்மையிற் சிவனை யுன்னிய
நன்றியா லெரியழ னரகம் புக்கவிந்
தொனறிடுந் தீவினைக் குரிய ளல்லளால்

(இ-பு.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத்திறஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பங் கொண்டவளல்லாம லிருந்தாலும் யமதருமாசன் சபையில் இவள்போனநாளில் முன்செனமத்தில் பரமசிவனைநினைத்த புண்ணியத்தினால் எரிகின்ற நிரகத்தில்விழுந்து அவிந்துகிடக்கும்படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள் (என்றுசொல்லி)எ-று. (கஎ)

ஆயினு மவனியி னிழிபிறப் படைந்
தோயும்வல் வினைப்பய னுண் டொழிந்தபின்
ஏயுநல் வினையினு லீசன் பூசனை
மேய முத்தியுமதான் மேவுவா ளென்றான்

(இ-பு.) அப்படிநரகத்துக்குப் போகத்தக்கவளல்லாதவளாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் நீச்சப்பிறப்படைந்து ஓயும்படியான பாவத்தின் பயனை அனுபவித்தொழிந்தபின்பு பொருந்திய நல்வினையால்சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால் அழியாத மோக்ஷத்தையும் அடைவாளென்றுசொன்னான்-று-எ. (கஅ)

இன்ன தன்மைய ளிவளென் றிப் பாவையைப்
பன்னக மவுலியான் பத்தினேற் றுதும்
அன்னதுங் காண்டியென் றவடனுவிலை
யுன்னருந் திவ்விய வுருவஞ் சேர்த்தியே

(இ-பு) இவளித்தன்மை யுள்ளவளென்று சொல்லி (முனிவனே) இந்தமாதினைச்சர்ப்பங்கள் அணிந்திருக்கும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் பாதமாகியசிவலோகத்துக்குக் கொணடுபோகிறோம் அதையும்பாரென்றும் அவளுயிரைநினைத்தற்கரியதிவ்விய தேகத்திற்சேர்த்து (அதன்பின்பு)எ-று.- (கக)

விண் ணகம் போழொளி விமான மீக்கொடு
பண்ணிசை விஞ்சையர் பாடநாடகம்
எண்ணரு மரம்பைய ரியற்ற வேநினர்
அண்ணறன் றூதுவ ரவளைக் கொண்டரோ

(இ-பு.) சிவதூதர்கள் ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருளைநீக்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவளை எற்றிக்கொண்டு வித்தியாதாரகள் பண்ணுடன்கூடிய இசைபாடிவரவும் இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும்நினைத்தற்கரிய அழகுமுதலிய குணங்களையுடைய அரம்பைமாதர்கள் நடனஞ்செய்துவரவும் (ஆகாயமார்க்கமாகப்) போனார்கள்-எ-று. இனி-சக-வது-பாடல்முதல்- சடு- வதுபாடல்வரையில் சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது. (சும)

முக்குண வழிசெலு முயற்சித் தீமையின்
எக்குணமுங் கடந் தின்பம் வேட்டவர்
தொக்குட னிருப்பதஞ் ஞானத் துன்னிருள்
புக்கவர் யாவரும் பொருந் தொணுததே

(இ-பு.) முக்குணங்களின் வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்லாங்கினையுடைய எவ்விதகுணங்களையுங் கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருக்கத்தக்கது நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்ந்தவர்க ளெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாது- -று. முக்குணமாவன, சத்துவம் இராசதம் தாமதம்	(சுச)

பானுமின் மினியொளி கெடுக்கும்பான்மைபோ
லானமுச் சுடர்களு மழுங்க வெங்கணுந்
தானிமி ரொளியது சதுர் மறைத்தரு
மேனிமிர் சாகைக்கோர் வித்து மாயதே

(இ-பு.) சூரியதேவன் மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்குந்தன்மைபோல மேன்மைபொருந்திய முச்சுடர்களும ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்தும் பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது மேலுயர்ந்த சாகைகளையுடைய நான்குவேதமாகிய விருக்ஷத்துக்கு ஒருவித்தையாயிருப்பது-எ-று.

சாகை என்பது வேதத்தி னுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் பெயராதலால் இவ்விடத்தில் இரண்டு அர்த்தமாகுப்படிகூறினர்.	(சுஉ)

திருமறுமார்பனுங் கமலச் செல்வனும்
அருமையிற்பெறவின்ப வாழ் வளிப்பதாங்
இருமையு மிகந்தது மாயையாலெழுங்
கருமமுங் கடந்துநின் றருள் களிப்பதே

(இ-பு.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப்பெற்றுக்கொள்ளப் பேரின் வாழ்வைபளிப்பது இவ்வுலக வாழ்வினுல் வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் சுவர்க்கபோகத்தினுல்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் தன்னிடத்தில்லாமல் இயல்பாகவே நீங்கியிருப்பது மாயையினுல் உண்டாகிற கருமங்களையும் இயல்பாகநீங்கி எக்காலத்தும் அழிவின்றித்திருவருள் களிப்படைந்திருக்கின்றது-எ-று, ஆங்கு-அசை.	(சுஙு)

வேறு.

விஞ்சைய ரியக்கர்சித்தர் விண்ணவர் முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிநுண் ணுசுப்பிற்றெய்வ மடந்தைய ரமுதகானம்
பஞ்சமத் தியற்றும்வீணை நாரதர் முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித் துவக்கும்வேதத் தந்தமு மஃதேயாமால்

(இ-பு.) வித்தியா தரர்களும் யக்ஷர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல நுண்மையாகிய இடையினையுடைய அரம்பாஸ்திரிகளும் அமுதம்போல மதுரத்தைத் தருகின்ற இசைப்பாடலைப்பஞ்சமம்என்னும்சுதியில்வாசிக்கும வீணையையுடைய நாரதர்முதலாகியவர்களும் உரிமையுடன்நமஸ்க்கரித்துச் சதோஷிக்கும்படியான வேதத்தின் முடிவும் அதுவேயாம்-எ-று. (சுச)

எம்மையா ளுடையமாது மிளம்பிறை யமுதங்காலச்
செம்மையார் பவளவேணிச் செம்மலு மெடுத்ததாளச்
சும்மையானந்த ஞான நடனத்தின் சுவைகனிந்த
இம்மையி னெம்மனோராற் புகல்வதோ விசலோகம்

(இ-பு.) எங்களை அடிமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார் திருக்கரங்களில் எடுத்துத்தாக்கும் தாளத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதுரமும் இளந்திங்களானது அமுதகிரணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்துக்கொண்டிருக்கவும் செம்மைநிறமாறுமற்பொருந்திய பவளம்போன்ற சடைமுடியினையுடைய பரமசிவன் தாண்டவஞ்செய்கின்ற ஆனந்தநடனமதுரமும் முதிர்ந்திருக்கின்றது (ஆதலால்) இந்தப் பிறப்பினையுடைய எம்போலவார்களால் புகழ்ந்து சொல்லத்தக்கதோ சிவலோகமானது-எ-று.

பார்வதியார் தாளம்போடப் பரமசிவன் தாண்டவஞ்செய்தது சங்காரதாண்டவமாம். (சரு)

அன்னதன் மைத்தாயென்று மடைந்தவர் மீள்கலாத
நன்னெறி யுடைத்தாயார்க்கு நணுகருஞ் சிவலோகத்திற்
பன்னக மவுலியானும பாவையுமுவந்து காணப்
பொன்னொளி விமானத்தோடும் பூவையைச் சேர்த்தினரே

(இ-பு.) அப்படிக்கொத்த தன்மையை யுடையதாகியும் தன்னிடத்தில் அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத நல்லமுறைமையையுடையதாகியும்யாவர்க்கும் பொருந்துதற்கரியதுமாகிய சிவலோகத்தில் பாம்பணிந்த சடாமகுடத்தையுடையகயிலாசபதியும்அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும் உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில்மகிழ்கூர்ந்துநோக்கும்படி பொன்னொளியையுடைய விமானத்தோடும் அம்மாதினைச் சேர்த்தினார்கள்-எ-று. (சசு)

அருந்தவ மன்னகேளா யவணில்ல யிஃதுநீயும்
வருந்தல்சோ கன்னமென்னும் வளநகர்மருவி யீசன்
திருந்துபூசனை புரிந்து சிவநிசித் துயிலைநீக்கி
யிருந்துபைங் தளிர்வில்வத்தா லருச்சினின் னின்னனிங்கும்

(இ-பு) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனேகேள் அந்தப்புலைச்சியினிலைமை யித்தன்மையாயது நீயும்வருந்த வேண்டுவதில்லை கோகன்ன

மென்கிற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்சேர்ந்து நம்மிறைவனாகிய மாபலலிங்கேசன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க பூசை சிவராத்திரியிற்செய்து நித்திரைநீங்கியிருந்து பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிரினால் அருச்சனைசெய்தால் உன்னுடையதுன்பம் நீங்கும்-எ-று. (௪௭)

வேறு.

என்றுவீறுயர் கோகன்ன மான்மிய மியம்பிக்
கொன்றை வேணியன் சிவநிசி விரதமுங்கூறி
வென்றி வேன்மனு வேந்துக்கு விடைகொடுத்தருளிச்
சென்று கோதமன் மிதிலையங்கடிநகர் சேர்ந்தான்

(இ-பு.) இவ்வாறு இன்பமிகுந்த கோகன்ன மான்மியத்தைச் சொல்லிப் பின்னும் கொன்றைமாலை யணிந்த பரமசிவனுடைய சிவராத்திரி விரதமான்மியமுஞ் சொல்லி வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய மனுச்சக்கரவர்த்தியையொத்த அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அவ்விடம் விட்டுச்சென்று காவலைக்கொண்ட அழகிய மிதிலைப்பட்டணத்துக்குப் போனார்-எ-று. (௪௮)

ஓகைவாரிதி படிந்தக மகிழ்துவே லரவோன்
பூகவார்பொழிற் கோகன்ன மாநகர் பொருந்தி
மாகமாமதிச் சிவநிசி வரன்முறை நோற்றுச்
சோகமேதரு பழவினை முழுவதுந் தொலைத்தான்

(இ-பு.) கவுதமர்போனபின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மையுள்ள அவ்வரசனானவன் கமுகமாமுதலாகிய விருக்ஷங்கள் நெருங்கி நீண்ட சோலைகள்சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோகன்ன மென்னுந் தலத்திற் போய்ச்சேர்ந்து பெருமைதங்கிய மாசிமாதச் சிவராத்திரியில்முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து ரிஷிபுத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல் முன்சனனங்களிற்செய்த சோகத்தையே தருகின்ற பழையதீவினைகளையெல்லாம் நீக்கினான்-எ-று. (௪௯)

மூன்றாவது-சிவராத்திரியிற்கன்மாடபாதாசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௪௧.

சிவமயம்.

நான்காவது.

சிவராத்திரியில்விமரிசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

கருமணி யனையகண்டன் கதையினை யிவ்வாறென்று
தெருளுறச் சூதன்சொன்னான் றெளிந்தனர் கேட்டுப்பின்னும்
இருவினை தொலையவின்னு மீசனதருளிற் கேய்ந்து
வருகதை புகறியென்ன முனிவரர் வழங்கலோடும்

(இ-பு.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகாபலலிங்கநாதன் சரித்திரமாகியசிவராத்திரிமான்மியம் இம்முறைமையையுடையதென்று தெளிவுறும்படி சூதமுனிவர்சொன்னார் அதை நைமிசாரணியமுனிவர்கள்கேட்டுத் தெளிந்தவர்களாய் பின்னும் முனிவரே எங்களிருவினைகளும்நீங்கும்படி பரமசிவனுடைய கிருபையைப்பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்குஞ் சரித்திரங்களை யின்னமும் நீர்சொல்லுமென்று சொல்லவும் (மேல்சூதமுனிவர்சொல்லத் தொடங்கினார்)-எ-று. (க)

வேறு.

சிவநிசி யளவையு மன்பர் செய்கையு
நுவலருந் தகைபவா மெனு நுவன்றனம்
புவனியி லரன்றிருப் பூசை கண்டொரு
தவமிலான் பெற்றமை சாற்று வாமரோ

(இ-பு.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம்அனுஷ்டித்த அடியார்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையையுடையதுகளா யிருந்தாலும் (எமக்குத் தெரிந்தமட்டில் சொன்னோம்) இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்ததன்மையைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று. (உ)

பாரிடைக் கிராதர்தம் பதிக்கு நாயகன
பேரிகல் விமரிச னென்னும் பெற்றியோன்
சோரிவேற் றுணையான் றாகத் தேரினன்
மாரியி னிருநிதி வழங்கும் வண்மையான்

(இ-பு.) இவ்வுலகத்திலிருக்கும் வேடரூர்க்கு நாயகனாயிருப்பவன் மிகுந்த வலியையுடைய விமரிசனென்னும்பெயரையுடையவன் பகைவர் உதி

சத்திற்படியத்தக்க வேலேந்துஞ் சேனையை உடையவன் குதிரைகட்டிய தேனாயுடையவன் இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைக் கொடுக்கும் வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன் -எ-று. (இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால்) (ங)

தீதுறு தசைவரை யின்றித் தின்பதாற்
கோதறு வேட்டையிற் புரிந்த கொள்கையான்
வேதியர் மகளிரே முதல வெர்புலை
மாதரீ றணுகின மருவும் வேட்கையான்

(இ-பு.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால் பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன் (இதுவுமல்லாமல்) பிராமணஸ்திரீகள் முதல் கொடிய நீச்சஸ்திரீகளிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட (எல்லாவகைச் சாதிஸ்திரீகளையும்) நாள்தோறும் புணருகின்ற ஆசையையுடையவன்-எ-று. (ச)

வழிரண் டாங்கிதி யெதிர்ந்த ஞான்றெலாஞ்
சூழியக் கடகரி யுரித்த தோன்றலை
வாழிய வெனவிசே டித்து மாட்சியாற்
பாழியம் புயத்தவன் பூசை பண்ணுவான்

(இ-பு.) பலம்பொருந்திய அவ்வரசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையவனு யிருந்தாலும் சதுர்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் முகபடாங் கட்டத்தக்கதாகிய கபோலமதத்தையுடைய யானையை யுரித்த பரமசிவனை(சங்கரவாழ்கசம்புவாழ்கசதாசிவவாழ்க என்றுசிவநாமங்களையெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்துமாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான் -எ-று. அம் சாரியை மாட்சிமையுடன்பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவியமுதலாகிய உபகரணங்களிற் குறைவில்லாமற் செய்குதலாம். (ரு)

பூசனை யிறுதியிற் புளக மீக்கொள
ஈசனை யேத்துநின் றாடு மேழிசை
மாசறப் பாடும்பின் வணங்கு மற்றவ
னேசமித் துணையென நிகழ்த் தற்பாலதோ

(இ-பு.) இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின்முடிவில் உடலில் புளகமுண்டாகும்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ் செய்வான் நின்றுக்கொண்டு (பரதசாஸ்திரத்தின்கிரமப்படி) கூத்தாடுவான் சத்தசுரங்களும் வழுவாமல் கீதங்கள்பாடுவான் பின்பு (அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கத்துடன்) பணிகுவன் அவனுடைய சிவநேச மிவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லும் பான்மையையுடையதல்ல-எ-று. ஏழிசையாவன சஷ்ஜமம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என்பனவைகளாம். (சூ)

இன்னணம் புரிந்தவ னிறைமை பூண்டுதன்
சென்னெறிச் செய்யகோ லிசைகண் மீச்செல
நன்னெறி யாவரு நடப்ப நன்கிலாப்
புன்னெறி துறந்தறம் புரக்கு நாளினே

(இ-பு.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்மையினையுடையவனுய்ச் செவ்வையானமுறைமையை நடத்துகின்றதன் செங்கோலானது திக்குகளெங்குஞ் செல்லவும் எல்லாரும் நன்மார்க்கத்தில் நடக்கவும் நன்மையில்லாத தீயநெறிகளையெல்லாம் நீக்கித்தருமத்தைப்பாதுகாக்கும்நாளில்-எ-று. செங்கோலென்பது ராஜநீதி அந்தநீதி ஒருபக்ஷத்தில்சாயாமல் தராசுகோல்போலச் சமமாயிருத்தலால்செங்கோலென்று சொல்லப்பட்டது (எ)

வேறு.

ஆண்டகைகுமுத வதியெனுமனைவி யவனடிதொழுதிகல் வேலோய்
காண்டகுவனப்பி னீதியிற்றவத்திற் கல்வியினறிவினே ரில்லாய்
சேண்டருபிறைபான் பூசனைவழாது செய்யுநீதிவினைக் கிடமாய்ப்
பூண்டவூனருந்தி நெறியிலாமடவார் போகமேநுகர்வது புகலே

(இ-பு) இயாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்வரசன்மனைவியாகிய குமுதவதியென்பவள் (ஒருநாள்) தன்கணவன் பாதத்தைத்தொழுது (இயாவரும் வியப்புடன்) பார்க்கத்தக்க அழகிலும் நீதியிலும் தவத்திலும் கல்வியிலும் அறிவிலும் ஒப்பில்லாதவரே (தேய்வதும் வளர்வதுமில்லாமல்) எக்காலமும் ஒரேதன்மையாயிராநின்ற இளம்திங்களையணிந்திருக்கும் சந்திரசேகரனுகிய பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று முறைமையில்லாமல் ஸ்திரீகள்போகங்களையே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) சொல்லும்-எ-று. சேண்டருபிறை ஆகாயத்தில் ஊரும்பிறையெனினும் அமையும். (அ)

என்றவளுரைத்த வாசகங்கேளா விறைமகன் குறுநகைகோட்டிக்
குன்றெனவுயர்ந்த குவிமுலைமடவாய் கூறுவல் கேட்டிநீயென்ன
முன்றவப்பயனு லிறந்ததுநிகழ்வு முன்வருங்காலமு முணர்ந்தேன் [ன்
அன்றுமுற்பவத்தோர் ஞமலியாய்ப்பம்பைபணிநகர தனின்வந்துதித்தே

(இ-பு.) (இப்படிக்கொத்த பாவகிர்த்தியங்களைச் செய்வதற்குக் காரணமென்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவிசொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்களையுடையபெண்ணே? நான்சொல்லுகிறேன் கேளென்று பூர்வஞ்

செய்ததவப்பயனால் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிவேன் முன்பிறப்பாகிய அந்தநாளில் (நான் என்ன பிறப்பையுடையவனாயிருந்தேனென்றால்) ஒரு நாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருந்தேன்-எ-று. (௯)

மாலயன்காணா வடிமுடிக்குரிசின் மதியணிபம்பை நாயகன்றன்
ஆலயங்குறுகிப் பலிக்கிடுமடிசி லருந்துவான் புகுந்திடுமளவிற்
காலவன்றூத ரிவனெனக்கண்டோர் கல்லினாற் கதையினாற்றூரப்ப
ஓலொடுவெருவியாலயம்வலங்கொண்டோடினேனுயிர்பிழைத்துய்வான்

(இ-பு) (பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருக்கும்போது) விஷ்ணு பன்றி உருவங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோய்த் தேடியுங் காணப்படாத திருவடிகளையும் பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்து மேலுலகம்போய்த் தேடியுங்காணாத திருமுடியையுமுடைய இறைவனாகிய பம்பையென்னும் தலத்தில் வீற்றிராநின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து பலிக்காகவைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச்சென்ற காலத்தில்யமனுடைய தூதரிவர்களென்று சொல்லும்படி என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினாலும்தடியினாலும் அடித்துத்துரத்த நான்பயந்து குரைத்துக்கொண்டு உயிர்தப்பிப்பிழைக்க அந்த ஆலயத்தைவலமாகச்சுற்றிக்கொண்டோடினேன்-எ-று. (௰)

சினகரமொருவிப் போகுவான்வழிக ணேடினேன் கண்டிலேன் றிகைத்
மனவலியிளைத்துப் பலிசொரிபீட மருங்குநின் றீசனை நோக்க [தேன்
அனகனுக்கன்று சிவநிசியாக வருஞ்சுடர்த் தீபமோடெடுத்தல் [தேன்
வினையறக்கண்டேன் கண்டுழியொருவன் வெஞ்சரந் தூரத்தலும் விளிந்

(இ-பு.) (ஓடினநான்) அந்த ஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்கு வழிகள் தேடிக்காணாமல் திகைத்து மனவலியும் இளைத்துப்பலிபோடுகின்ற பீடத்தின் அருகில்நின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார்த்தேன் அன்றுசிவராத்திரியாதலினால் நிர்மலனாகிய அந்த சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு (யாவருந்தரிசனஞ்செய்யக்) கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனைமுதல் சில ஆராதனைசெய்வதை என்பாவங்க ளெல்லாம் நீங்கும்படிகண்டேன் அப்படிகண்டவளவில் (ஒருவன்வில்லைவளைத்து) கொடியபாணத்தைப் பூட்டிப் பிரயோகஞ்செய்ய (அதுஎன்மேல் தைத்தவுடன்) நானிறந்தேன்-எ-று. (௰௧)

அருஞ்சுடர்த்தீப மெடுத்தபூசனையி னமலனை மாலயம்போது
விரிஞ்சனுங்காணா மணிமுடிதமியேன் விளிந்திடும் வேலைகண்டதனாற்
பரஞ்சுடர்கோயில் வலங்கொளப்புகுந்த பண்பினாற்பாரினிற்பகைஞ [ன்
ருரஞ்சுடுநெடுவேலிறைவனாயுதித்தேன் காலமூன்றினையுமுற்றுணர்ந்தே

(இ-பு.) (அப்படிபிறக்குஞ்சமயத்தில்) பிரதோஷகாலமாகிய அந்திப் பொழுதில் (செய்யுஞ்சோடசோபசாரத்திலொன்றாகிய) அரியசுடர்த்தீப மேந்தியபூசா காலத்தில் பிரமனாலுங் காணப்படாத பரமசிவனுடைய திருமுடியைத் தமியேனாகிய நான் தரிசித்ததினாலும் அந்தப்பரஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணமாக வந்ததன்மையினாலும் இந்தவுலகத்தில் பகைவருடைய மார்பைச்சுடத்தக்க நெடியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப் பிறந்தேன் (அவ்வாறு பிறந்ததிலும்) திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனானேன்-எ-று. (௰௨)

ஆதலானிந்த நல்வினைப்பலத்தை யளித்தது சிவநிசியென்று
மாதராயின்றும் வறுமதிதோறும் வளர்பிறை தேய்பிறையிரண்டிற்
போதுமப்பக்க மேழிரண்டெய்திற் பொருந்துமச் சிவநிசிபோவ
மேதகுபூசை யனுதினந்தன்னின் விசேடமாய் வழிபடுகின்றேன்

(இ-பு.) ஆதலால் பெண்ணே? சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் இழிவுள்ளசெந்துவாகிய நாயாகப்பிறந்திருந்த நமக்கும் இப்படிக்கொத்த ராசபோகத்தை (அனுபவிக்கத்தக்க) நல்வினைப்பயனைக் கொடுத்ததென்றுட்கொண்டு இந்தப்பிறப்பிலும் மாதமாதம் வருகின்ற பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்னு மிரண்டு பக்ஷத்திலும் வருகின்ற பதினான்காந்திதியாகிய சதுர்த்தசி திதியில் (மாசிமாதத்தில் பொருந்துகின்ற மகாசிவராத்திரியில் பூசைசெய்வதுபோல மேன்மைபொருந்திய சிவபூசனைநாள்தோறுஞ்செய்து வருவதிலும் விசேஷமாகச்செய்து வருகின்றேன்-எ-று. ()

இனனணம்புரியும் பூசையிற்றீமை யகலுமோ வெனவினவுதியேன்
மன்னனைக்கயிலை வரதனைவழுத்தின் மலையெனக்குவித்தவிந் தனத்தைச்
செந்நிறப்பொறித்தீ நுழைந்துநீறுக்குஞ் செய்கைபோற் பவமெலாந்தீர்க்
கும், அன்னதானீயு மரனடிக்கமலத் தருச்சனை புரிதியாரணங்கே

(இ-பு.) தெய்வப்பெண்களை யொத்தவளே? இவ்விதமாகச்செய்யும் பூசையினால் பாபங்கள் நீங்குமாவென்று கேட்பையாகில் (சொல்லுகிறேன் கேள் தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும் ஸ்ரீகைலாசத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவசிரேஷ்டனுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை (ஒருதரம்) தோத்திரஞ்செய்தால் (அந்தத்தோத்திரத்தின்பலன்) மலைபோலப் போரிட்ட விறகுகளைச் செம்மை நிறமுடன் பொறிகளையுடைய தீயானது அந்தப் போருக்குள் நுழைந்துசாம்பலாக்கிவிடுந் தன்மைபோல் பாபங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும் ஆகையால் நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் அருச்சனைசெய்-எ-று. (௰௪)

என்றதுகேட்ட துடியிடைமடவா ளிளநிலா முறுவன்முன்றோன்ற
மன்பதையுள்ளுங் காலமூன்றுணர வல்லையே யெனக்குமுற் பிறப்பின்

வன்புறுதோற்ற முழுதுணாவென்ன மல்லிகார்ச்சுனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற் புறவதாயுதித்தாங் கிருந்தநீ யிறைகவர்ந்துண்பான்

(இ-பு.) இவ்வாறு தன்கணவன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்ட தமருகம்போன்ற இடையினையுடைய அம்மாதானவள் சந்திரனது இளங்கிர் நிலாப்போல் புன்சிரிப்புவிளங்கநீர் மனிதர்கள்நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அறியமாட்டுவீராகில் எனக்கு முன்பிறப்பில் என்னசென்மம் நேரிட்டிருந்ததோ அந்தச்சென்மத்தையும் அதில்நடந்த செய்திகள்யாவையும் சொல்லுமெனறுவினவ மல்லிகார்ச்சுனேஸ்வரர் கிருபையுடன் வீற்றிராநின்றகோயிற்புறுவாகப்பிறந்து அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இரைதேடியுண்ணுவதற்காக-எ-று. (௰௫)

செங்கிறத்தசையொன் றெடுத்துநீவாலுஞ் சினவிழி யெருவைவந் தணுகி, யனனதுவலிதிற் கவர்வனென்றுனனை யழன்றுபின் றொடர்தலும் வெருவிப், பொன்னெடுங்கோயில் வலங்கொடுபறந்துபொருவிடைக்கொடிநெடுங்கம்பந், துன்னுபுகாந்தங் கொதுங்கிநீயிருப்பத் தொடர்ந்தவக்கங்கமுங்கண்டே ... ...*

(இ-பு.)செம்மைநிறத்தையுடைய ஒருமாமிசத்துண்டினை நீயெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது கோபம்பொருந்துதலால் சிவந்தகண்களையுடைய ஒருபருந்துவந்துசேர்ந்து அந்தமாமிசத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளுவனென்று கோபித்து உன்னைப்பின்தொடாவே நீபயந்து பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்தப்பெரியகோயிலைப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர்செய்யத்தக்க ரிஷபக்கொடிகட்டும்பெரியகம்பத்தில்தங்கி மறைந்தொருபக்கத்திலிருந்தனை (அப்படிமறைந்திருந்தும்) உன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பருந்துகண்டு-எ-று. (௰௬)

ழூழிமால்கரியின் றேட்டியிற்கூர்ந்த துவண்டவெம்படையினுற்கொத்தி
வாழிபவுன்னை யுயிர்செகுத்தந்த வன்றசை கழுகுகொண்டேக
வீழுநீயீசன் சன்னிதிப்பட்டு விளிதலான் முன்வலஞ்செயலால்
ஆழிசூழுலகத் தராபதிமகளா யவதரித்தெம்மையுடைந்தாய்

(இ-பு) அப்படிகண்டபருந்தானது முகபடாங்கட்டியயானையைக்கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக்கூர்மையுள்ள தன்மூக்காகிய வெவ்விய ஆயுதத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயிரைக்கொன்றுநீ கொண்டுவந்த கொழுத்தமாமிசத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோய்விட (துசஸ்தம்பத்திலிருந்து) விழுகின்றநீ சிவசந்நிதிக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும் முன்னேபிரதக்ஷணஞ்செய்தலினாலும் நீர்நிறைந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிக்கிறைவனாகிய ராசன்புத்திரியாகப்பிறந்து அரசனுயிராகின்ற என்னையும் விவாகஞ்செய்துகொண்டாய்-எ-று. வாழிய முன்னிலையசை. (௰௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடி மன்னனிறுத்த லோடுஞ்
செவ்வாய் மழலைக்கிளி யன்னவள் செப்பலுற்றாள்
ஒவ்வாத வும்மையுட னின்மையுமுற் றுணர்ந்தேன்
எவ்வாறினிமே லிருவோரு முதிப்ப தென்றாள்

(இ-ு.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படி சொன்னவுடன் சிவந்தவாயையும்மழலைச்சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவள் சொல்லுகின்றாள் ஒவ்வாததாகிய முன்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொண்டேன் இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச்செனிப்போமென்றாள் -எ-று. (மேல்அரசன்சொல்லுகிறான்) (மஅ)

கேளாயிரண்டாம் பவத்தன்மை கிளத்துவனியான்
வாள்ளார் விழியாய் புகழ்ச்சிந்து நன்னாட்டுவந்து
தாளார் கழன்மா முடிமன்னவர் தாழ்ந்திறைஞ்சுந்
தோளாடல் வேந்தா யரசாள்வ னித்தொல்லைஞாலம்

(இ-ு.) வாளொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே? இனிவரும் இரண்டாம் பிறப்பின் தன்மையை நான்சொல்லுகிறேன்கேள் புகழ்தங்கிய நல்ல சிந்துதேசத்தில்பிறந்து வீரகண்டைகட்டிய காலையும் பெரிய கிரீடம் அணிந்த (சிரசினையுமுடைய) அரசர்கள் தாழ்ந்து வணங்கும் படியான வெற்றிபொருந்திய தோள்வலியையுடைய மன்னவனாகிப் பழைய தாகிய இந்தப்பூமியானது(என்னுக்கிணக்குட்படும்படி அரசாட்சிசெய்வன்)எ-று

செல்லார் நறும்பூங் குழற்காமரு செல்விநீயு
மல்லார் புயன்றஞ் சயன்றந்த மடந்தையாகித்
தொல்லா ரணத்தின் முறையேதொடை சூட்டியெற்கே
யில்லாகி முல்லைவட மீனினிகையந்து வாழ்வை

(இ-ு.) நீருண்டமேகம்போற் கறுத்து வாசனைதங்கிய பூமாலைபணிந்த அளகபாரத்தையுடைய அழகியபெண்ணே? நீயோவென்றால், பலம் பொருந்திய தோளையுடைய தஞ்செயனென்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேதவிதிப்படி யெனக்கே மணமாலைசூட்டி மனைவியாகி முல்லைப்பூமாலைபணிந்த அருந்ததிபோலக்(கற்புள்ளவளாய்)வாழ்குவை-எ-று (அந்தப்பிறப்பு நீங்கினபின்பு.) (௨0)

வேறு.

பாசிழைப் பாவையல்குற் பணிமொழி யணங்குகேளா
யாசின்மூன்றாம் பவத்தி லணிசவு ராட்டிநாட்டில்

வாசவன் றிருவின்மிக்க மன்னனாய்த்தோன்றியந்தக
காசினி முழுதும்யானே பொதுவறக் காவல்பூண்பேன்

(இ-பு.) பைம்பொன்னாற் செய்யப்பட்டமேகலாபரணம் அணியும் பரந்த அல்குலையும் குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே? இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் குற்றமில்லாத மூன்றும்பிறப்பில் அழகியசவுராட்டிநாட்டில் தேவேந்திரன செல்வத்திலு மிகுந்த (செல்வமுள்ள)மன்னவனாய்ப்பிறந்து அந்தத்தேசமுழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசாட்சிசெய்வேன்-எ-று. (௨௧)

கொங்குடைத் தொழுகும்பைந்தார்க் குவிமுலை யணங்கேநீயு
மங்குல்கண் படுக்குந்தண்கா வளந்திகழ் கலிங்கநாட்டிற
செங்கைவேற் கலிங்கர்கோமான் றிருமகளாகத் தோன்றி
யங்கெனக் குரிமையாகி வைகுவை யளப்பில்காலம்

(இ-பு.) முறுக்குடைந்து தேனொழுகா நின்ற பசிய பூமாலையணிந்த குவிந்ததனங்களையுடைய பெண்ணே? நீயும் மேகம் நித்திரை செய்யும்படி (உயர்வாகிய) குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள்சூழ்ந்த வளப்பமிகுந்த கலிங்கதேசத்தில் வேலேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசனுடைய திருமகளாய்ப்பிறந்து அந்தச்சென்மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ளமனைவியாகி அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்துகொண் டிருப்பை-எ-று. மேகம்நித்திரைசெய்தலாவது நீங்காமல் சூழ்ந்துகொணடிருத்தல். (௨௨)

குழலினிற் பாகிற்றேனிற் குயிலினிலமிழ்திற்றோய்ந்த
மழலையஞ் சொல்லாய்நாலாம் பவத்தினின் மணிசெய்மாட
நிழலிருள் சீக்குஞ்செவ்வி நிறைந்தகாந் தாரநாட்டிற்
கழல்புனை துணைத்தாள்வைவே லிறைவனா யுலகங்காப்பேன்

(இ-பு.) அந்தமூன்றுமபிறப்பு நீங்கினபின்பு வேய்ங்குழலினிசையிடத்தும் வெல்லப்பாகினிடத்தும் தேனினிடத்தும் குயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிகுந்தமதுரம்பொருந்திய மழலைச்சொற்களையுடையவளே நாலாவதுபிறப்பில் ரத்தினங்கள்பதித்திருக்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக்கெடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த காந்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணியுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பேன்-எ-று.
(௨௩)

நஞ்சினி லமிழ்திற்றோய்ந்து நலந்திகழ் நெடியவாட்கண்
வஞ்சிநுண் ணிடையாய்நீயு மகதர்கோன் மகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக் கடல்சூழ்வைய மளிக்குமென் மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல் லடியார்போற்றப் பரிவுடன் வாழ்வைமாதோ

(இ-பு.) விஷத்திலும் அமிர்தத்திலுந் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்குகின்ற நெடியவாள்போன்ற கண்களையும் பூங்கொடிபோன்ற இடையினையுமுடையவளே? நீயும் மகததேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து கருமைநிறமுள்ள கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்கும் என்மனைவியாகிப் பஞ்சினைப்போல மிருதுவாகிய பாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன்வாழ்குவை-எ-று. பொதுவாகநோக்கும்போது வருத்தத்தையுண்டாக்கிப்பினபு விருப்பத்துடன் நோக்கினுல் அவ்வருத்தத்தை நீக்கிமகிழ்ச்சியைத்தருஞ் செய்கையை புடையதாதலின் நஞ்சினிலமிழ்திற்றோய்ந்து நலந்திகழ்கண்ணென்றது.

வேறு.

பண்ணியன்மகர வீணையுங்குழலும் பழுத்தமு தளவியகுதலைப் [க்கும்
பெண்ணணங்கைந்தாம் பிறப்பினிலவந்திப் பெயருடைப்பெரியநா டளி
அண்ணலஞ்செங்கோ லரசன்யானுக வருவனீ தசாருகன்மகளாய் [ம்
மண்ணியவிழவில் மாலையென்புயத்தில்வனைகுவைமணந்தினி திருப்போ

(இ-பு) (அந்த நாலாம் பிறப்பு நீங்கினபின்பு) இசைபாடு மியல்பினையுடைய மகரவீணையைப்போலவும் - வெய்ங்குழலைப்போலவும்-மதுரமுதிர்ந்து தேவாமிர்தத்தைக் கலந்ததுபோலிராநின்ற குதலைச் சொற்களையுடைய பெண்ணணங்கே! ஐந்தாம் பிறப்பில் அவந்தியென்னும் பெயருள்ள பெரியதேசத்தை அளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகியசெங்கோல் செலுத்தும் ராசனுக நான்பிறப்பேன் நீதசாருகனென்னும் அரசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்காரஞ்செய்த கல்யாண மண்டபத்தில் என்புசங்களில் மாலைசூட்டிவை. அதற்குமேல் நாமிருவருங்கூடிவாழ்குவோம்-எ-று. வீணைகளுள் பெரும்பான்மை யாகச்சொல்லப்பட்டவீணை- சுஅவை- பேரியாழ்- மகரயாழ்- சகோடயாழ்- செங்கோட்டியாழ் - என்பவைகளாம்.

(உ௫)

சிறுபான்மையான்வரும் யாழுமுள.

வெண்பா.

பேரியாழ்பின்னு மகாஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினர் - தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்பா வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவோ பிற.

பெரியாழிற்கு நரம்பு - உக - மகரயாழிற்கு - ௰௯ - சகோட்யாழிற்கு - ௰௪ - செங்கோட்டியாழிற்கு - எ.

ஒன்றே டிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதி ஞறேழு நேடுங்காற் - குன்றுத

நால்வகை யாழிற்கு நன்னரப்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி.

குழலானது-மூங்கில்-சந்தனம்-வெண்கலம் - செங்காலி- கருங்காலி
என்னுமிவைகளில் ஒன்றாற்செய்யப்படுவது.

வாங்கிய மூங்கிலு மாசந்திம் வெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்த கழைக் கிவைக ளாமென்பார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து

மூங்கிலினாற்செய்வதேஉத்தமம் -இவைசிலப்பதிகாரத்திற்காண்க.

வாளெனத்துளங்கிக் குருதிதோய்வேலின் வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறழு நெடுங்கணாயாறுங் குலப்பிறப் பதனின்யானத்த
நீள்பெயர்நாட்டிற் கரசனாய்வருவ னீயும்போ யயாதிகன்னிகையாய்
நாளணிவிழவி னல்லணியணிந்தென் னன்மனையாகிவாழ் குவையால்

(இ-பு.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும் பகைவருதிரந் தோயத்தக்க வேலாயுதம்போல் வரிபொருந்தியும் அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும் விஷம்போலத் தீமையைத் தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடிய கண்களையுடைய நாயகியே! ஆறுவதாகிய மனிதகுலப் பிறப்பில் நான் அஸ்தனாபுரியினுக்கு மன்னவனாய வருவேன் நீயும் யயாதிராசன் மகளாய்ப்பிறந்து அலங்காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் மாங்கலியசூத்திரந் தரித்துக்கொண்டு எனனுடைய நல்லமனைவியாய்வாழ்வையென்றுசொன்னான்-எ-று.(அந்தஆறும்பிறப்புநீங்கினபின்பு)

வேறு.

வம்பைமுனிந்துமுகங்கறுத்து மணிவாரறுத்து மதவேழக்
கொம்பைவெகுண்ட துணைமுலையா யேழாம்பிறப்பிற்கூடற்கோ
னிம்பமணியுந் தமிழ்ப்பாண்டி நிருபன்றனக்கு மகனாகி
யம்பைர்தொழிந்த காமனிவ னென்னவுலகி னவதரித்தே

(இ-பு.) கச்சினைமீறியும் முகங்கறுத்தும் அந்தக்கச்சினைச்சேர்த்து முடியப்பட்ட வாரினையறுத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பைக் கோபித்த இரண்டாகிய தனங்களையுடைய நாயகியே? ஏழாவது பிறப்பில் மதுராக்கிறைவனாகிய வேப்பம்பூமாலையணியும் பாண்டிய ராசன் புத்திரனாகிப் பஞ்சபாணங்களையும் கருப்புவில்லையும் ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனிவனென்று யாவருஞ்சொல்லத்தக்க அழகுடன் - இந்த வுலகத்திற் பிறந்து-எ-று'

பதுமவருணனெனும்பெயரும் படைத்துப்படைக்குங் கொடைதனக்கு
முதியவெண்ணெண் கலைக்குநிகர் மொழியினிணையி லிவற்கென்ன
மதியம்வளரும் படியெனயான் வளருநாளின் மாமயினீ
நதியம்வளங்கூர் விதேகவள நாட்டிற்கரசன் மகளாக

(இ-பு.) பதும வண்ணனென்கிற பெயரும்பெற்று ஆயுதப்பயிற்சிலும் இபாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப்புச் சொல்லுவோமானால் வேறொருவருமில்லையென்னும்படி பிறைவளருந்தன்மைபோல நான் வளரும்நாளில் பெருமைபொருந்திய மயில்போன்றவளே? நீ ஆற்றின்வெள்ளமிகுந்த வளப்பத்தைத் தரத்தக்க விதேக நாட்டரசன் புத்திரியாக-எ-று. (௨அ)

முளரிப்பொகுட்டு வட்டவணை முருகுநாறு மலர்க்கோயின்
விளரிக்குதலைச் செந்திருவும் விழையுமழகி னுடன்பிறந்து
வளருமுவம வசுமதியென் றொருபேர்புனைந்து வாழுநாள்
தளருமிடையின் றிருத்தாதை யமைச்சருடனே சாற்றுவான்

(இ-பு.) பூங்கொட்டையாகிய வட்டவடிவமுள்ள ஆசனத்தில் வாசனை கமழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில்வீற்றிராநின்ற இராகத்தையொத்த குதலைச்சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும்(ஆண்மைத் தன்மைகொள்ளும்படி) விரும்பத்தக்க அழகுடன் பிறந்துவளருகின்ற வசுமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர்பெற்று வாழும்நாளில் மெலிகின்ற (நுண்ணியதாகிய) இடையினையுடைய உன்னைப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான்-எ-று. ஆடவர்கள் - சவுந்தரியமுள்ள மற்றோராடவனைக்கண்டால் - தாங்கள் ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசைகொள்வதும் - மாதர்கள் அழகுள்ள மற்றொருமாதினைக் கண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும் இயல்பு - கம்பராமாயணம் - ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோளினாய். (௨௯)

பாலையனைய மொழிக்குமங்கைப் பருவம்வந்த திதுபோழ்தின்
மாலையணியுஞ் சுயம்வரஞ்செய் மணிமண்டபமுங் கடிதினமைத்
தோலையெழுதித் திசைமன்னர்க் குய்மினென்ன வாங்கவருங்
காலைமணிமண் டபமியற்றித் தூதினோலை கடிதுய்த்தார்

(இ-பு) (என்னசொல்லுகிறானென்றால்) பாலின் மதுரத்தையொத்த மதுரமுள்ள சொல்லையுடைய நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது (ஆதலால்) பூமாலைசூட்டும் சுயம்வரஞ் செய்யும்படியான அழகிய மண்டபமும் விரைவாக ஏற்படுத்தி - கல்யாணவோலையெழுதி ஐம்பத்தாறுதேசத்துராஜாக்களுக்கும் அனுப்புங்களென்றுசொ

ல்ல (அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வாசன்சொன்ன நாளுக்கு மறுநாள்) விடியற்காலமானபோது ரத்தினங்கள் பதித்தகல்யாணமண்டபம் அலங்காரஞ்செய்து - விரைவாகத் தூதர்களுடன கல்யாணவோலையும் அனுப்பினார்கள்-எ-று. (௬ம)

முடங்கற்பொருளை யுற்றுணர்ந்து மூரித்தேரின் முடங்குளைய
மடங்கல்வருவ தெனத்தமது நிகமங்கடல்போன் மருங்குவரக்
கடங்கள்கடந்து நதிகடந்து காடுநாடுங் கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேக நாட்டையுந் தார்வேன்மன்னர்திறம் புகல்வாம்

(இ-பு) அந்தக் கல்யாணவோலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியிருக்குஞ்செய்தியை நன்றாகக்கேட்டுணர்ந்து (தங்கள்தங்கள்) பலம்பொருந்திய தேர்களிலேறிக்கொண்டு வளைந்த கழுத்தின் மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்போல்-தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுங்கூடிக் கடல்போலவரும்படி அருநெறிகடந்தும் - காறுகள் கடந்தும் - காடுகளும் - நாடுகளும் பின்னிடப்போய் விசாலமுள்ள விதேகநாட்டில் அடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள்இன்னாரின்னாரென்றுசொல்லுகிறோம்-எ-று

கள்ளக்கருங்கட் கடைச்சியர்வாண் முகம்போற்கமலங் கவின்காட்டி
பள்ளற்பழனந் தோறுமலரு மயோத்திநகர மரசாளும்
வெள்ளக்கவிகைத் தனிச்செங்கோல் வேந்தன்வேந்தர் முடியுழுதாள்
வள்ளற்றகையாங் குருகுலத்தோர் மருமானரசர் பெருமானே

(இ-பு.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ளஸ்திரிகளின் முகங்களைப்போல செந்தாமரைமலர்கள் அழகுகாட்டிக குழைசேற்றினையுடைய வயல்கள்தோறும் மலருகின்ற அயோத்திநகரத் திநகரத்திலிருந்து அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும்- தனிமையான செங்கோலையுமுடைய அரசனாகி மறுதேசத் தரசர்களணிந்த மகுடங்கள் படும்படியான பாதத்தையும் இரப்பவர் முதலானவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் கொடுக்கா நின்ற பெருமைப் பாட்டினையு முடையவர்களாகிய கௌரவ குலத்தாருக்கு மருமகனுமாகிய மன்னர் மன்னவனும்-எ-று. (௬௨)

வேறு.

வருகுல மகளிர்தங்கண் மனமெனத் திருந்துகோலான்
பெருகுலம் பொருததிண்டோட்பிறங்கலானிறங்கோள்வேலான்
முருகுல வாதசெங்கேழ் முண்டக மடந்தைகேள்வன்
குருகுலந் தழையவந்த குனிசிலைவயப்போர் வேந்தன்

(இ-பு.) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்டுமரபிலும் சந்ததிப ரம்பரையாய்க் கற்புநிலைதவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரீகள் மனம்போல நீதியில்தவறாத செங்கோலை யுடையவனும் பெரியதிரண்ட கல்லுகளின் வலிகெடச் செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும் ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனும் வாசனைகெடாதசெம்மை நிறமுள்ள தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் மகாலட்சுமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போல ரக்ஷிக்குஞ் செய்கையுடையவனும் வளைந்தவில்லைக்கொண்டு போர்செய்து செயம்பெறுகின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருமைபெற்றோங்க வந்தாசனும்-எ-று. (௩௩)

மன்னவர்மகுடகோடு மணித்தொகையுழுததாளான்
கன்னவில் வயிரத்தோளான் கருணையங் கமலக்கண்ணான்
பொன்னவிர் சுணங்குபூந்த பொங்கிள முலையினார்தம்
மின்னகு வார்விற்செங்கை மீழகாந் தாரவேந்தன்

(இ-பு.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள் உராயும்படியான கால்களையுடையவனும மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும் கிருபைதங்கிய அழகியசெந்தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரங்களையுடையவனும் பொன்போலப் பிரகாசியாநின்ற தேமல்பரந்தவிளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனங்களையுடையஸ்திரீகள்கண்டு தமக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்ட வில்லேந்திய செங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தாரதேசத்துராசனும்-எ-று. (௩௪)

வேறு.

உதையகிரிக ளோரிரண்டி னுதிக்குமுபய தபனரெனச்
சிதைவின்மகா குண்டலங்க டிளைக்கக்கவினுந் திணிதோளான்
புதைகொள்பகழி யூழிமுறை பொழியுமுகிலிற் சொரியுமிகற்
குதைகொணெடிய வரியிலைக்கைக் குந்திபோசன் குணமிக்கான்

(இ-பு.) இரண்டு உதயகிரிகளிருந்து அவைகளில் இரண்டு சூரியர்கள் உதயமானாற்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தின மகாகுண்டலங்கள்பொருந்த அழகுசெய்யுந் தோள்களை யுடையவனும் கட்டுகள்கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக்காலத்தில் முறையாக மழைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ்செய்யும்படியான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்குங் கையினையுடைய நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனு மாகிய குந்திபோசனென்னும் ராசனும்-எ-று. (௩௫)

வேறு.

விலைவரம் பறியலாகா வெயின்மணி யிமைக்குமார்பன்
கலைவரம் பமிர்தவுண்மைக் கருத்தின னறத்தின்மிக்கான்

மலைவரம் பாயஞால வலயத்தில் வரிகொள்வேழச்
சிலைவரங் கொண்வேளுங் காமுறுஞ் சிந்துவேந்தன்

(இ-பு.) இவ்வளவுபெறுமென்று விலையினளவை அறியக்கூடாதனவாகளாய் ஒளியினையுடைய ரத்தினாபரணங்களிருந்து பிரகாசிக்கும்படியான மார்பினையுடையவனும் சாஸ்திரங்களினளவை அறிந்த மெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும் தருமத்தில் மிகுந்தவனுமாகிய சக்ரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய வட்டமாகிய இவ்வுலகத்தில் வண்டுகளாகிய நாணிபொருந்திய கரும்புவில்லினால் மேன்மைகொண்டிருக்கும் மன்மதனும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுமென்று) விரும்பங்கொள்ளத்தக்க சவுந்தரியமுள்ள சிந்துதேசத்தரசனும்-எ-று. * திறைவாங்குகின்ற சிந்துதேசத்தரசனென ஒட்டிக்கொள்ளுக வேளுங்காமுறும்-என்பதனை-ஆடவர்பெண்மையைஅவாவுந்தோளினாய் என்பதனானுமறிக.

கோளுறு ந்தியநாண்மீன் குழாத்திடை வருவதேய்ப்ப
வாளுறுந் தடக்கைமன்னர் புடைவர வருகின்றோன்
வேளுறு வனப்பின்மிக்கான் விரிதிரை வேலைஞாலந்
தோளுறப் பரிக்குமாணைத் துருபதன் சுடர்செய்பூணோன்

(இ-பு.) நவக்கிரகங்களி லொன்றாகப் பொருந்திய சந்திரன் நக்ஷத்திரக் கூட்டத்தினடுவில் வருவதைப்போல்வாள்பொருந்தியகையையுடைய அரசர்கள் நாலுபக்கத்திஞ் சூழ்ந்துவரும்படி மத்தியில்வருகின்ற பலம்பொருந்திய தேனையுடையவனும் - மன்மதன் பெற்றிருக்கும் அழகினுமிகுந்த அழகுள்ளவனும் பரவிய அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தன்தோளிற்பொருந்தத் தாங்கும்படியான ஆக்ஞைச்சக்கரத்தையுடைய துருபதன் என்னும பேருள்ளவனுமாகிய பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்க ளணிந்திருக்கும் அரசனும்-எ-று.

(௬௭)

குடைநிழ லிருளைக்காட்டக் குரைகழன் மன்னர்செங்கைப்
படைநிழல் வெயிலைக்காட்டச் செல்லும்வாம் பரித்திண்டோன்
மடைவளர் சங்கமீன்ற மணியினைக் கருவென் றன்னம்
அடைகிடந் துலவுநன்னாட் டவந்திய னரசர்கோமான்

(இ-பு.)குடைகளினிழ லிருளைக்காட்டவும்-ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டையணிந்த காலினையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் (வாளாயுதமுதலாகிய) ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்நீங்கும்படி) வெயிலைக்காட்டவும் (நால்வகைச்சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய பலம்பொருந்திய தேரையுடையவனும் வயல்மடைகளில் தவழ்கின்ற சங்கங்களீன்ற முத்துக்களை அன்னங்கள் தங்கள் முட்டைகளென்

றெண்ணி அடைகிடந்து சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்தி தேசத்தை யாளுகின்றவனும் மன்னர்மன்னவனுமானராசனும்-எ-று. (௯௮)

கண்ணகன் ஞாலமெல்லாங் கலிகடிந் தருளிற்காத்தோன்
வண்ணநீ ளலத்தினான்றன் பின்வந்த மழையாம்வண்ணத்
தண்ணரு ளுதித்ததொல்சீ ரொதுகுல மதனிற்றோன்றும்
புண்ணுறு புலவுவாட்கைப் புரவல னறிவின்மிக்கான்

(இ-பு.) (பாபத்தைநீக்கி உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமகன்ற பூமியெல்லாம் காப்பவனும் அழகியநீண்ட கலப்பை ஆயுதத்தையுடைய பலபத்திராமன் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போல கருமைநிறமுள்ள கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த கீர்த்திபெற்ற பழமையாகிய யதுகுலத்திற்பிறந்த பகைவருடைய உடலூன்றி புண்ணுண்டாகச் செய்வதற்கேதுவான வாள்பிடிக்குங் கையையுடையவனும் - அறிவில்மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும்-எ-று. (௯௯)

புல்லடு வெருளிவேகப் புழைக்கைமேற் புலரிக்காலை
யெல்லொளி யுதயத்தும்ப ரியைவதே போலத்தோன்றுங்
கல்லடு திரடோளாற்ற காவலன் கரும்பின்வேலிப்
பல்லவ தேசமாளும் பார்த்திபன் பகைவர்ச்செற்றோன்

(இ-பு.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில் பொருந்துவதுபோல் - புலியையுங்கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்டபுசவலிமையையுடைய காவலனும் பகைவர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கரும்பஞ்சோலைகளே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தையாளும் அரசனும்-எ-று. (௱)

காரணங் கடந்தஞானக் கண்ணுதல் சடையின்வாழும்
நீரணங்கூழிகாறு நீத்தரு வளங்கூர்நாடன்
ஆரணம் பகலுநாவி னந்தணர்க் களிக்குங்கையான்
வாரணம் பொருந்துதானை வாரண வாசிமன்னன்

(இ-பு.) தனக்குமேலொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும்யாவைக்குந்தானேமுதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில் வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவள் ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீங்காமல் பெருகிக்கொண்டிராநின்ற வளப்பமிகுந்த நாட்டினையுடையவனும் வேதமோதும் நாவினையுடைய பிராமணர்க்குத்தானங்கொடுக்குங் கையையுடையவனுமாகிய யானைகளுள்ள சேனையையுடைய வாரணவாசிப் பட்டணத்திலிருக்கும் அரசனும்-எ-று. * பிராமணர்கள் அ

ழிய சாந்தகுணமுள்ளவர்களாதலால் அந்தணரெனச்கூறினர்-வீரர்கள போர்க்களத்தில் சண்டைசெய் திறந்தால் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமெ ன்கிற அபேக்ஷைகொண்டு போர்செய்கின்றவர்கள் யானை அப்படிக்கொ த்த அபேக்ஷையில்லாமல் கோபமிகுதியால் சண்டைசெய்யத்தக்கதாகை யால் அரசருக்குள்ள நால்வகைப் படையுள் யானைப் படையை விசேஷ மகச்சொல்வது.

(சுக)

கொல்லுலை யகத்திற்காய்ந்து குருதிதோய் கொடியவேற்கண்
அல்லுரு வமைந்தகோதை யணங்கனூர்க் கமுதமன்னான்
எல்லுயர் கனகக்குன்றத் தெழுதிய பழுதிலாற்றல்
வில்லுயர் துவசத்திண்டேர் வில்லவன் கொல்லிவேந்தன்

(இ-பு.) கருமானுடைய உலைக்களத்திற் காய்ந்துபகைவருதிரத்தில் ப டிகின்ற கொடியதாகிய வேலாயுதம்போல (கூர்மையாகிய) கண்களையு ம் இருளானது மயிருருவங்கொண் டிருப்பதுபோலக் கருமைநிறந் தங் கிய அளகத்தையுமுடைய தெய்வப்பெண்களையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போலிருப்பவனும் ஒளியுடனுயர்ந்திராநின்ற பொ ன்மலையாகிய மகமேருவினிடத்தில் தீட்டியகுற்றமில்லாத பலமுள்ள உ யர்ந்தவிற்கொடி கட்டிய தேரையுடைய கொல்லிமலைக்காசனுமாகிய சே ராசனும்-எ-று. * மகமேருவில் கொடிதிட்டினவ னென்பதினால்- அரச ர்களை யெல்லாம் வென்றவனென்பதாயிற்று.

(சுஉ)

பண்டைய மனுநூல்காட்டிப் படையெடுத் தடுபோர்வென்று
கண்டனைத் தனதுதேயத் தடைவது தவிர்த்தவீரன்
கொண்டலை யிபங்களென்று கோளரி முழங்கிச்சீறி
மண்டமர் புரியுநேரி மலையினன் வளவர்கோமான்

(இ-பு.) பழமையாகிய மனுவினால் முறைமையக்காட்டிப் படையெடு த்துப்போய்க் கொல்லுகின்ற போர்செய்துவென்று யமதருமராசனைத் தன்னுடையதேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யா னைகளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறி யெதிரோற்றுப் போர்புரியும்படி யான சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையையுடையவனுமாகியசோ ழராசனும்-எ-று.

(சுங)

என்றிவர் முதலவேந்தர் யாவருஞ் சுயம்வரத்தின்
பொன்விகழ் மண்டபத்தே புகுதயான் புகுதலோடு
மன்றலர் தண்டார்மீயென் மணிப்புயத் தணிதல்கண்டு
கன்றிய மனத்தராகிக் காவலர்வெகுளி யிக்கார்

(இ-பு.) ஆகிய இந்த அரசர்கள்முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொன்னூற்செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்றசுயம்வரமண்டபத்தில் வந்துசேர நானும்வந்துசேர்ந்தவளவில் நீ வாசனையும குளிர்ச்சியுமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகியபுஜத்தில சூட்டுவதைவந்திருந்த அரசர்களெல்லாரும் பார்த்து மனம்வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோபங்கொண்டார்கள்-எ-று.* மன்றலந்தண்-என்பதினிடையிலிருக்கும்-அம்-சாரியை-அழகெனவுங்கூறப்படும். (௪௪)

வேறு.

யாம்பலரொருவனீண் டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியாமுளம் பொருந்திலோமென
வாம்பரித்தேர்கடாய் வந்துமற்றவர்
பாம்பினங்கருடனை விரும்பும்பண்பினே

(இ-பு.)(இப்படி கோபங்கொண்ட)அந்தஅரசர்கள் நாம்பலபேராயிருக்கின்றோம் இப்போது மாலைசூட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன்ஒருவன் (அப்படியிருக்க) நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சிநேரும்படி இவன்விவாகஞ்செய்துக்கொண்டுபோவதை நம்முடைய மனதிலொத்துக்கொள்ளப்படாதென்று (தங்களில் ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டு) தாவுகின்ற குதிரைகள் கட்டிய தேர்களைச்செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டைசெய்ய விரும்பி யெதிர்க்குந்தன்மைபோல (என்னெதிரில்வந்து)எ-று

வேறு.

அவாமரொதிர்தலு மழலெழுவிழியா
இவருயிர்பருகுவ னெளிதினிலெனவே
யுவர்படுகடனில முவள்வுற வடுதேர்
பவனனில்விசையுறு பரிகொடுகடவா

(இ-பு) அந்தஅரசர்கள் சண்டைசெய்ய எதிர்த்தார்கள் அப்படியெதிர்க்கவே நான் என்கண்களில் அக்கினிப் பொறியுண்டாகும்படி (அவர்களை உறுக்கிப்பார்த்து இவர்களுயிரை யெளிதாக இப்போது வாங்கிவிடுகிறேனென்று உப்புநீர்பொருந்திய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படி பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேரை வாயுவைப்போலவிசையுடன் செல்லுகின்ற குதிரைகளைக்கொண்டு அவர்களெதிரில் செலுத்தி-எ-று. (௪௫)

தோரணிபரியணி சிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணி தரைமிசைகிடவுங்
காரணியெனமத களிறுகள்கிழவும்
போரணிகருவிகள் பொடிபொடிபடவும்

(இ-பு.) தேர்ப்படை வகுப்பும் குதிரைப்படை வகுப்பும் சிறியதுகள் போலாகவும் தும்பைப்பூமாலையணிந்த காலாட்படைவகுப்பு கால்வேறு கைவேறு தலைவேறாக அறுபட்டுப் பூமியில்விழவும் மேகவொழுங்குபோல யானைவகுப்பு அறுபட்டுவிழவும் போர்செய்வதற்காகச் சாணை பிடித்திராநின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்துவிழவும்-எ-று.

மன்னவர்தேர்மிசை மந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்விழவவர் தேர்மிசையிறையோர்
பொனனவிர்முடிவிழு பூசலின்வெருவார்
அன்னவரொடுமெவ ரடவிகள்புகுவார்

(இ-பு.) (இவ்வாறுநடக்கின்ற போர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்குந் தேர்களினிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகள்விழ மற்றொருபுறத்தில் மந்திரிகளிருக்குந் தேரினிடத்தில் அரசர்களுடைய பொன்னாற்செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற கிரீடம் அணிந்திருக்குந்தலைகள் விழுகின்ற சண்டையிற்பயந்து (இறந்தவர்கள்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களுமந்திரிகளும் காட்டிற்போ யொளித்துக் கொள்ளுவார்கள்-எ-று.

வேறு.

சயமரத்தெதிர்ந்தோர்தம்மைத் துருபதன்றனையைக்காக
வயமலிசிலையால்வென்ற வாகைவேல்விசயனேபோற்
கயமலர்க்கண்ணிற்காகக் காவலர்தம்மைவென்ற
புயனொடுபுரிசைக்கூட னின்றெடும்புகுந்தபின்னர்

(இ-பு.) (இத்தன்மையாகப் போரில்தோற்று ஓடிப்போகும்படி) சுயமரத்தில்எதிர்த்த அரசர்களைத் துருபதராசன்புத்திரியாகிய திரௌபதையைக்காக வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் வெற்றிமிகுந்த காண்டீபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல தடாகத்தில்மலருந்தாமரை மலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களைஎல்லாம்வென்று உன்னை என்தேரில் வைத்துக்கொண்டு மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்ற மதில்சூழ்ந்த மதுரையில்நானசேர்ந்தபின்பு -எ-று. துருபதராசனென்பவன் பாஞ்சாலராசன். (சுக)

ஆயிழைநீயும்நானு மளப்பருங்காலமின்ப
மோறயத்துய்த்துநேமி யொருகுடைநிழல்கொண்டோச்சி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க் கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்விசும்பெல்லாமுந தேவர்தங்கடன்கழித்தும்

(இ-பு.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்குந்தலைவியே நானும் நீயும் அனேககாலம் ஒழிவில்லாமல் இன்பமனுபவித்து இந்தப்பூமியை என்

ஒற்றைக்குடைநிழலில்வைத்துச் செங்கோல்செலுத்தியும் சுவாலைவிட்டெழுகின்ற அக்கினிதேவன் முன்னாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்து மிகவும்உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழுந்தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும -எ-று. யாகம்-ரு-அவை-பிரமயாகம்-தேவயாகம்-பூதயாகம்-பிதிர்யாகம்-மானுஷயாகம-என்பனவைகளாம்-இவைகளில் -பிரமயாகமாவது-வேதமோதுதல்-தேவயாகமாவது-வேள்விசெய்தல்-பூதயாகமாவதுபலியிடுதல்-பிதிர்யாகமாவது-தர்ப்பணஞ்செய்தல்-மானுஷயாகமாவது-இரப்போர்க்கு-ஆகாரமுதலானதுகள் கொடுத்தல். (ருω)

அந்தணாதங்கனெஞ்சத் தவாக்கெடத்தானமீந்துஞ்
செந்தழல்பனாயுமேனிச் சிவனடிபூசைசெய்தும்
பைந்தொடிநீயும்யானும் பண்டுசெய்தவத்தினாலோர்
மைந்தனையினவந்த மைந்தனுமறையோர்தம்பால்

(இ-பு.) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசைநீங்கும்படி தானங்கொடுத்தும் சிவந்தஅக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவனது திருவடியைப் பூசித்தும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட வளையலணிந்த கையையுடையவளாகிய மனைவியே நீயும்நானும்பூர்வஞ்செய்ததபோபலத்தினாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற அந்தப்புத்திரன்(வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில் -எ-று.

கலைபலபயின்றுமுக்கட் கடவுளுக்கடிமைபூண்டு
நிலையிலாவுலகுதன்னி னிலைபெறப்புகழ்நிறீயுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றல் சேருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லா மவன்வயினளித்துயானும்

(இ-பு.)-அறுபத்துநாலு கலைகளுங் கற்றுணர்ந்து திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவனுக்கு அடிமையாகி நிலையில்லாததாகிய உலகத்தில் தன்புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தி விற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்டபுஜபலபராக்கிரமஞ்சேர்ந்தநாளில் மந்திரிகளையும் அலையுள்ள சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாரமெல்லாவற்றையும் அந்தப்புத்திரனிடத்திற்கொடுத்து அதனபின்பு நான்-எ-று. (ருஉ)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப் புணரிகணீந்திநீந்தி
கையிணைகடுத்துமீண்டக் கடலிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறப்பிறவிமாய்த்து மறைகளின்சிரத்தினின்று
மெய்யுறுநிலைமைதேர்வான் வேட்கைகூருளத்தனாகி

(இ-பு) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்களில்விழுந்து (அவைகடக்கவேண்டுமென்று) நீந்திநீந்திக் கைகளுங்கடுத்து

(கரைசேரக்கூடாமையால்) பின்னும் அந்தச்சமுத்திரங்களில் ஆழ்ந்திற ந்துபோகும்படியான குற்றம்பொருந்திய பிறவியையொழித்து வேதங் களின்முடிவிலிராநின்ற உண்மையாகியநிலையை அறியவேண்டுமென்கிற விருப்பமிகுந்த மனமுள்ளவனுகி-எ-று. * காமத்தினுல்மாயைகளை நீங்க வேண்டினல் மேலுமேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும் ஆகவேமனம் வருந்தும் என்பார். புணரிகணிந்திநீந்திக்கையிணைகடுத்துமென்றார். ஞா னத்தினுல்கடக்கலாம் என்பது துணிவு (ருங)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன்கொம்பொப்பா
யென்னெடுஞ் செல்வமெல்லா மெனதல வென்றுநீத்து
நின்னெடும் போகிவேலை நெடுங்கட லங்கைகொண்ட
மன்னெடுந் தவத்தின்மிக்க மாதவனிருந்துவாழும்

(இ-பு.) (உண்மை நிலையை அறியவேண்டு மென்கிற விருப்பம் என்ம னதில் உண்டானதினுல்) நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தன ங்களையுடைய பொன்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே அஞ்ஞானத்தினுல் எனனுடையதென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரியசெல்வங்களையெல் லாம் என்னுடையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டுஉன்னுடன் போய்க் கரையை யுடைய அளவிடக்கூடாத சமுத்திரங்களை உள்ளங்கையிலேற்றுண்ட நி லைபெற்ற பெரியதவத்தில் மிகுந்த அகஸ்தியமுனிவரிருந்து வாசஞ்செ ய்யும்-எ-று. (ருச)

சந்தனப் பொதும்பர்சூழப் பொருநையந் தாமநாற்றிச்
செந்தமிழ் முழுதுமனறற் றென்றலங் கன்றுநல்குஞ்
சுந்தரப்பொதியக் குன்றைத் தொழுதனம வலங்கொண் டேத்திக்
கொந்தழ லைந்திருப்பண் கோதறு தவஞ்செய்காலை

(இ-பு.) சந்தனச் சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரபருணி நதியென்னு ம் பூமாலையைத்தொங்கவிட்டு இயல் இசை நாடகமெனகிற தமிழ்முழு வதையும் வாசனைவீசுகின்ற இளந்தென்றற் காற்றினைத் தருகினற அழ குள்ளபொதியமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தொழுது தோத்திர ஞ்செய்து சிகைவிட் டெரிகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு குற்றமில்லாத தவஞ்செய்யுங் காலத்தில்.-எ-று. (ருரு)

குறுமுனி வந்துதோன்றிக் கொடும்பவக் கடலைமாய்த்து
மறுவுறு பிறவிமாய மம்மர்நோய கற்றிப்பின்னர்
அறு சமயங்களுக்கு மதீதமாஞ் சிவயோகத்தை
யுறுதியா யுபதேசிப்ப யாமந்த வுபதேசத்தால்

(இ-பு) அகஸ்தியமுனிவர் வந்துகொடியதாகியபாவக்கடலையொழித்து க் குற்றந்தங்கிய பிறவிநீங்கும்படி மயக்கமாகியபிணியைத் தொலைத்துப்

பின்பு அறுசமயங்களுக்கும் அதீதமாகிய சிவயோகத்தை உறுதியாக உப தேசிக்க நாம் இந்தஉபதேசத்தினுல்-எ-று. * சிவயோகமாவது ஞானசாரியர் கிருபையினுல் தன்னையுஞ்சிவத்தையுங் கண்டுதற்போதஞ்சீவியாமலிருப்பது. (௫௬)

எள்ளுறு மெண்ணெய்போல வெங்கணும் பரந்துநின்ற
வள்ளறன் வடிவுகண்டு மனத்தினு னாநதமூறி
விள்ளுத லில்லாவின்பம் விளைசிவ வனுபூதிக்கே
கள்ளறு மலர்வீழ்வண்டின் மூத்தியிற் களிப்பேங்கண்டாய்

(இ-பு.) எள்ளிற்பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனது சொருபத்தைக்கண்டு மனதிலானந்தமூறி ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாநின்ற சிவானுபூதி யனுபவிக்கும் பொருட்டுத் தேன் இடைவிடாது பெருகாநின்ற மலர்களில்தங்கி அத்தேனையுண்ணும் வண்டுகளைப்போல மோக்ஷத்தில் ஆனந்தமுற்றிருப்போம்-எ-று. (௫எ)

வேறு.

என்றுமன்னவ னிறுத்தனன் பினனரு மிசைத்தான்
அன்றுநாயுரு வெடுத்தியானிறந்திடு மளவிற்
கொன்றையஞ்சடைக் குரிசிலைக் கண்ணுறுங் கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற் பிறப்பெலாந் துரிசற வுணர்ந்தேன்

(இ-பு) இவ்வாறு பேரானந்தம் அடைவோமென்று சொல்லி அவ்வரசன்பின்னுஞ்சொல்வான் நான் முன்னாளில் நாயுரு வெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில் கொன்றைப்பூமாலைபணிந்த அழகிய சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவனைத் தரிசுகுந் தன்மை முன்னமேகிடைத்ததினுல் பிறப்புகளையெல்லாங் களங்கமற அறிந்தேன்-எ-று. (௫அ)

வேறு.

பரவை யுலகிற் பதினுலாம் பக்கத்
திரவுதொறுஞ் சிவனை யேத்தி யடிபேணி
யரிவை பிறவி யகற்றுவா யென்று
குரிசின் மொழிந்தான் குலக்கொடியுங் கேட்டே

(இ-பு.) மனைவியே! சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினுலேஇப்படிக்கொத்தமேலான பதங்கிடைத்தது ஆதலால் நீயும்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடையதிருவடிகளைப்பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்து பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன்சொன்னுன் அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு-எ-று. (௫௯)

நன்று சிவசிசியினன்மையென நவிலா
அன்று முதலரனை யாயிழையும் பூசித்தாண்
மன்றல் கமழ்செழுந்தார் மன்னவனு மாதருமாய்ச்
சென்றுபிறப் பேழ்கழியச் சின்மயவீ டெய்தினர்

(இ-பு.)(இப்படியாகத்தன்கணவன்சொல்லியவார்த்தையைக்கேட்ட ராசஸ்திரியானவள்) சிவராத்திரியின்பலன் மிகவும் நன்மையானதா யிருக்கிறதென்றுசொல்லி அந்நாள்முதல் அவளும் சிவராத்திரியில்பரமசிவனைப்பூசித்துவந்தாள் (அப்படி பூசித்துக்கொண்டிருந்து) ஏழாம்பிறப்பு நீங்கினவுடன் வாசனைபரிமளிக்காநின்ற பூமாலை யணிந்திருக்கும அந்த ராசனும் அவன மனைவியுமாய் ஓரேதினத்தில் (இல்வுலகத்தை விட்டுநீங்கி) மோக்ஷத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்-எ-று. (கூ0)

இத்தகைய வாமேன்றே யீரேழாம் பக்கத்தின்
மெய்த்திறனு மீசன் விளையாட்டின் வித்தகமும்
பத்தி வழியடியார் பான்மையுமற் றுங்கவர்தா
முத்தி பெறும்வழியு மென்றுன் முனிவரனே

(இ-பு)பராசர முனியானவர் விமரிசராசனைப்பார்த்து ராசனே? சிவராத்திரியின் உண்மையான மகத்துவமும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின்மகத்துவமும்பத்திமார்க்கத்தில்செல்லும் அடியார்கள்தன்மையும்அந்த அடியார்கள் மோக்ஷம்பெறுகிற முறைமையும் இத்தன்மையதுகளாமென்று சொன்னர்-எ-று.மற்று-ஆங்கு-அசைநிலை (கூக)

வேறு.

போரிவின் மாமுனிவன் பின்னருநன்றேகினன்
வாரிபுடை சூழுலகின் மன்னுயிர்கள் யாவர்க்கும்
நீரணியும் வேணி நிமனே தெய்வதமும்
ஈரமுற கேளு மிருடீர் குரவனுமே

(இ-பு) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமரிஷியானவர் இதுவரையிற்சொன்னதுமல்லாமல் மேலும் விளக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நாற்புறமுஞ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம்கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனேதெய்வமும் அன்புள்ளசுற்றத்தாரும் அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானசாரியருமவர் -எ-று. * உடல் அநித்தியம் உயிர்நித்தியம் என்னு முறைமையைபற்றி மன்னுயிரென்றார், (கூஉ)

என்னு முறைமனக்கொண்டிசன் றனை நோக்கி
மன்னு மகமுடிப்பார் மந்திரிகள் சிந்திப்பார்

அன்னை யுதரத் தடையார் மறந்துனே
முன்னை யருமறைகள் யாவு மொழியுமால்

(இ-பு.) என்கிறவார்த்தையை மனதில் நம்பிக்கையாகக்கொண்டு(அத் தன்மையுள்ள)பரமசிவனை கருதித்து அழியாத யாகங்களைச்செய்கின்றவர்களும் மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும் இவ்வுடலைவிட்டுநீங்கினபின்மறந்தும் தாய்வயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமையாகியவேதங்களெல்லாஞ் சொல்லுகின்றன-எ-று * மறந்துமென்றது பிறவார்களெனகிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (கூங)

வேத முறைசெய்த விதியேனுங் கைவிட்டுச்
சீத மதிவேணிச் சிவனடியைப் பூசிக்கும்
போதமுடைய புராதனரோ பொய்ப்பிறவி
வாதனையை நீக்கி மறைவீட்டின் வைகுவார்

(இபு.) வேதங்களாற் சொல்லப்பட்ட விதிகளேயானாலும் அதுகளைச் செய்யாமல்விட்டொழிந்து குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனது பாதங்களைப்பூசிக்கும் ஞானத்தையுடையபெரியோர்களே நிலையில்லாத பிறவித் துன்பத்தைநீக்கி வேதங்களிற்சொல்லப்பட்ட (நித்தியமாகிய) மோக்ஷத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள்-எ-று. (கூச)

வாழு மனைமேன் மதலையர்மேல் வான்பொருண்மேல்
வீழு மனமவற்றின் வீழாது தாழ்நேம்பித்
தாழு மவிர்சடையோன் றாள்விழையப் பெற்றவரோ
யேழு பவக்கடலு மேறும் புணைபெற்றார்

(இ-பு) வாழ்கின்ற மனைவியிடத்தும் புத்திரர்களிடத்தும் சிறப்புடைய பொருளிடத்தும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை அவைகளை விரும்பாமலடக்கிப் பிரகாசியாநின்றதொங்கிய சடையையுடைய பரமசிவன்திருவடிகளைவிரும்பம்பெற்றவரோ எழுப்பிறப்பாகிய சமுத்திரங்களைகடந்து மோக்ஷமாகிய கரையி லேறுகின்றவராவார்கள்-எ-று. (கூரு)

கங்கையணி வேணியான் காமன்றனை வென்றான்
மங்கையொரு பாகன்றனக்குவழி யடியார்
தங்கள்பெருஞ் செல்வமெலாந் தாழா தளிப்பரன்றி
யங்கமரி வாளா லரிந்துங் கொடுப்பாரே

(இ-பு.) கங்கையையணிந்த சடையையுடையவரும் மன்மதனைவென்றவரும் பார்வதியையொருபாகத்தில்வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரியசெலவங்களை

யெல்லாம் கொடுத்து விடுவார்கள் அதுவுமல்லாமல் தங்கள் சரீரத்தையு ம்வாளால் அரிந்து கொடுப்பார்கள்-எ-று. (சுசு)

வேறு.

கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள்
கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களேகால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்
பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குங்கைகளே கைகள்
பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னாவெ நனாவுப்
பரன்சரிதை யேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவிகள்
அண்ணல்பொலங்கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்சம்
அவனடிக்கீ ழடிமைபுகு மடிமையே யடிமை

(இ-பு.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும்ஆலயங்களைத்தரிசிக்குங் கண்களே நல்லகண்கள் காளகண்டத்தையுடைய அந்தப் பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்களே நல்லகால்கள் பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்கடவுளைவணங்குகின்ற தலைகளே நல்லதலைகள் பிஞ்ஞகனென்னு மொருதிருப்பெயரையுடைய அந்தக்கடவுளை அருச்சிக்குங் கைகளே நல்லகைகள் அவருடையபுகழைப் பாடுகின்ற நாவேநல்லநா அந்தப் பரமனது சரிதங்களைப்பெரியோர்களால் கேட்கப்படுங் காதுகளே நல்ல காதுகள் பெருமையிற்சிறந்த அந்தக்கடவுளுடைய பொன் மயமாகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடியைத் தியானிக்கும்மனமேநல்லமனம் அவருடையதிருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத்திறமேநல்ல அடிமைத்திறம்-எ-று. (சுஎ)

வேறு.

குணமில ராயினுங் குலின ராயினு
மணமலி கருங்குழன் மகளி ராயினும்
பணமணி யரவணைப் பரம னன்பரோ
கணமலி யுலகெலாம் பரவுங் காட்சியார்

(இ-பு.) நற்குணமில்லாதவர்களானாலும் நல்ல குலத்தினர்களானாலும் வாசனை பொருந்தியகருமையாகிய அளகபாரத்தையுடை மாதர்களானாலும் மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தையுடைய பாம்பிணைக்கச்சாகத் தரித்திருக்கும் அனாயினையுடைய பரமசிவ னடியார்களே கூட்டமாகவுள்ள திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமை யுடையவராவார்கள்-எ-று. (சுஅ)

வேறு.

இன்ன தன்மைய தெனவிச னன்பர்சீர்
அன்ன வாகனனுக்கு மறிவ தன்றெனு

மன்னுமா தவத்தினீர் மனக்கொள் வீரெனப்
பின்னு மோர் பெருங்கதை பேசினுனரோ

(இ-பு.) பரமசிவன அடியார்களது புகழ் இத்தன்மையதெனப் பிர்ம்ம தேவனுக்கும் அறியத்தக்க தல்லவென்று அழியாத பெருமைதங்கியதவத்தையுடையநைமிசாரணியமுனிவர்களே? அறிந்து கொள்ளுங்களென்று பினனும் ஒரு பெரிய சரித்திரத்தைச்சொன்னர்-எ-று. (சுக)

நான்காவது- சிவராத்திரியில் விமரிசன்
முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்தில்சந்திரசேனன்
பூசைசெய்த அத்தியாயம்

அகழணி நாஞ்சிலகு ழாய்பொன் மூதெயில்
இகழுமுச் சீனியாஞ் செல்வ மாநகர்க்
கிகழ்வருங் குணத்தினு லிறைமை பூண்டுளான்
புகழணி தகைமையான் புலவு வேலினுன்

(இ-பு.) அகழியும் அழகியஉறுப்புகளை யுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் நல்ல பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பழமையாகியமதிலும் பிரகாசியாநின்ற செல்வமுள்ள உச்சினியெனனும் நகரத்துக்கு இகழ்தற்கரிய நற்குணங்களோடுஅரசுத்தன்மைகொண்டிருப்பவனும்புகழையே ஆபரணமாகத்தரித்துக்கொள்ளும் தகுதியுடையவனும் பகைவருதிரத்தில் தோய்வதற்கேதுவான வேலாயுதத்தையுடையவனும் -எ-று.* நகரத்துக்கு அரசுத்தன்மை கொண்டிருப்பவனென ஒட்டிக்கொள்க பழமையான மதிலென்றது-இவ்வரசன் காலத்துக்கட்டப்பட்டதல்ல, இவன வமிசத்துக்குமூலபுருஷன் காலத்தே கட்டப்பட்டதெனத் தெரிவிக்கின்றது.

(க)

இந்திரன் றிருவென விசைக்குஞ் செல்வத்தான்
மந்தர மலேயென வளருந் தோளினன்
செந்திரு வனமுலே திளைக்கு மார்பினன்
சந்திர சேனனுந் தரணி மனனனே

(இ-பு.) தேவேந்திரனுடைய செல்வத்துக்கு ஒப்பானதென்று சொல்ல த்தக்க மிகுந்த செல்வத்தையுடையவனும மந்தரகிரியைப்போல உயாந்த தோள்களையுடையவனும் மகாலட்சுமியின் அழகுபொருந்திய தனங்க ள்புணரு மார்பையுடைய மகாவிஷ்ணுவை யொத்தவனும் சந்திரசேன னென்கிற பெயருடையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாளும் அரசன் ஒரு வனுளன் -எ-று. (௨)

மன்னவ னங்கர் மாகா ளேசுவரன்
என்னவா றீசனே யிமயம் பூத்தருள்
கன்னியோர் பாகனைக் கருத்து ளேத்தியே
பொன்னடி யருச்சனை புரியுங் காலேயே

(இ-பு.) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனனவன் அந்நகரத்தில் மாகா ளேசுவரனென்று திருநாமத்தினையுடைய பரமசிவனுகிய மலையனாயன் பெற்ற பார்வதியை யிடப்பாகத்திலுடைய கடவுளை மனதிலேதினைத்து த்தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகிய திருவடிகளில் பூசைசெய்யுங் காலத்தில்--எ-று. (௩)

தாணுவி னேவலிற் றூரகைக் கெலா
நாணிலா வெனக்கண நாதர் நாயகன்
வேணவா வுளத்தினன் விலங்கற் றேளினன்
மாணிபத் திரனென வழங்கு பேரினன

(இ-பு.) சிவநேசமிகுந்த மனதையுடையவனும் மலேபோலத் திண்ணி யதோளையுடையவனும் மாணிபத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்ற பெய ரையுடையவனும் நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரண சந்திரன் தலைமை யாயிருப்பதுபோல சிவகணநாதர்களுக் கெல்லாம் தலைவனுமா யிருக்கு மொருவன் பரமசிவனுடைய கட்டளையினலே-எ-று. (௪)

வந்துசந்திர சேனனை நோக்கி மன்னவனே
யெந்தைபூசனைக் கிணையிலாய் நினனுடை நட்பு
முந்தவேண்டுவ னென்றுதான் வந்தனை மொழிய
அந்தவேந்தனு மகமகிழ்ந் தவனெடு நட்டான்

(இ-பு.)அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனனைப்பார்த்து ராசனே எம்மை யனுகியபரமசிவன் பூசையில் ஒப்பில்லாதபத்தியை யுடையவனுகிய உன்

னுடைய நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று தான்வந்ததைச்சொல்ல அதுகேட்டுஅந்தராசனும் அநதக்கணநாதனுடன் சினேகமானான்-எ-று (௫)

இனனவா றிவ ரிருவருமொழுகுமந் நாளின்
மன்னனன்பினன் மாணிபத் திரனுள மகிழ்ந்து
துன்னுசோதிச்சிந் தாமணிச் சுடர்செழு மணியை
நின்னதாகெனக் கொடுத்தனன் கொண்டன னிருபன்

(இ-பு.) இம்முறைபாகஇவ்விருவரும் நடக்கும் நாளில்சந்திரசேன மகாராசனுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மனமகிழ்ந்து சூரியனுக்கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணியென்கிறரத்தினத்தை (இது)உனனுடையதா யிருக்கட்டுமென்றுகொடுத்தான் அப்படிகொடுத்த மணியைஅந்தராசன் வாங்கிக்கொண்டான்-எ-று- (௬)

அந்தமாமணிப் பெருமையா மளப்பதற் கெளிதோ
சிந்தையாலதை நினைப்பினுஞ்செல்வமே கொடுக்குஞ்
கந்தநாண்மல ருந்தியான் கவுத்துவ மணியு
நந்தவாளொளி விடுவது ஞாயிறொத் ததுவே

(இ-பு.)அந்தச்சிந்தாமணியின்பெருமையைநாம் அளவிட்டுச்சொல்லுவதற்கெளிதானதல்ல அதைமனதினால் நினைத்தாலும் செல்வத்தைக் கொடுக்கும் (அன்றியும்) வாசனை பொருந்திய செந்தாமரை மலர்பூத்த நாபியையுடைய திருமாலணிந்திருக்கும் கவுஸ்துவமணியும் செடும்படி மிகுந்தஒளியை விடுவது(அநந்தங்கோடி)சூரியர்களொத்தது-எ-று-, (௭)

அரிதினுத்தம னளித்தசெம் மணியினை யணியாப்
புனைபடுத்தின னணிதலும் புரவலன் மார்பில்
மரகதக்குல மலையினின் மழகதிர்க் கடவுள்
இரதம்விட்டிழிந் திருந்தெனவொளிதயங்கியதே

(இ-பு.)உத்தமனாகிய மாணிபத்திரன் அருமையாகக்கொடுத்தசிவந்தநிறமுள்ள சிந்தாமணியைத் துவாரஞ்செய்து சந்திரசேனமகாராசன் தன் மார்பில் ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ளவும் உதயகால சூரியன் தானிருக்குந் தேரைவிட்டிழிந்து நல்ல மரகதமலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டுப்பிரகாசித்தது-எ-று. (௮)

இனையநன்மணி யணிபனைந் திறைமக னிருப்ப
வினையுமாமணித் திறனெலா மயலறக் கேட்டு
வினையமெண்ணிய திசைதொறு மேவிய வேந்தர்
புனையும்வேட்கையால் யாவருந் தூதரிற் புகன்றார்

(இ-பு.)இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணி யென்னும் ஆபரணத்தைச்சந்தி ரசேனமகாராசன் தரித்துக்கொண்டு வாழும்நாளில் அப்படி தரித்துகொள்ளப்பட்டமணியின் பெருமையினை யெல்லாம்தேசங்கள்தோறும்பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்தேகமில்லாமல் கேள்விப்பட்டு அதைத்தாங்கள்தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால்தூதர்முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள்-எ-று. (கூ)

அன்பின்வேட்டனர் சிலர்சிலர் வினையிடை யடுபோர்
வனபில்வேட்டன ரன்னது மனக்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களு மெனனுடை வரங்களு மிறந்து
பின்புநல்குவேன் மணியென வஞ்சினம் பிடித்தான்

(இ-பு.)சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க்கேட்டனுப்பினார்கள் சிலபேர்(அரசர்கள் ஒருபொருளை அடையவேண்டுமானால் செய்யுஞ்)செய்கையில் ஒன்றாகியகொல்லுகின்ற போர்செய்து வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள் அப்படியவர்களால் சொல்லி யனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லியதை மனதில்அறிந்துகொண்டு சந்திரசேனமகாராசன் எனபுசபலமும்யானபெற்ற வரங்களுமொழிந்தபின்பு என்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத்தருகிறேனென்று தூதர்களுக்குச்சொல்லி யனுப்பிவிட்டு தன்மனதில் வைரங்கொண்டவனானன் எ-று. பகையில் தாம் வலியனென்று கருதியஅரசர்கள் போர்செய்துவாங்கநினைத்தார்கள் பகையில் சமமானவர்களும் மெலியவர்களுமா யிருப்பவர்கள் நட்பினால்வாங்கக் கருதினார்கள் குறள் - வினைசெயல்வகை. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யெல்லாக்கால், செல்லும்வாய்நோக்கிச்செயல், என்பதனாலுமறிக (ய)

அனனவாசகங் கேட்டலு மவனிகா வலரின்
மன்னுமாகதாரியர் மாத்திரர் மராடர்
துன்னுகேகயர் சாளுவரவந்தியர் துருக்கர்
மின்னுகோசலர் சஞ்சையர் கவுரவா விராடர்

(இ-பு)சந்திரசேன மகாராசன் சொல்லி யனுப்பியவார்த்தையைக்கேட்டமாத்திரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில் பொருந்திய மகததேசத்தாரும ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும் மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாநின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சைய தேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும்-எ-று. (யக)

என்றுபேர்பெறு மன்னவர் யாவரு மிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினா கடற்படைதன்னொடுங் கடுகி
வென்றுகோடுமுச் சீனியை யென்பது விளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர் சூழ்தலுஞ் சந்திர சேனன்

(இ-பு.)என்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்பெற்ற அரசர்களெல்லாரும் பகை கொண்டு கோபமுள்ள மனதையுடையவர்களாய்ச் சமுத்திரம்போல அளவிடப்படாத சேனையுடனமுடுகி உச்சினி பட்டணத்தைவென்று நம் முடையவசைவசப்படுத்திக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அப்படி சூழ்ந்தமாத்திரத்தில் சந்திரசேனமகாராசன்-எ.று. (டுஉ)

பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந் தனரெனக்கேட்டு
மிகையுநெஞ்சினன் வெருவலன் வினையமொன் றெண்ணான்
முகைகொள்கண்ணியுஞ் சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும் புனலொடு மேந்தி

(இ-பு.)பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்களென்று கேள்விப்பட்டுத் தளராத மனதையுடையவனும் அஞ்சாமலும் வேறொருகாரியஞ்செய்ய எண்ணாமலும் மலருமபக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையும் சந்தனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் தூபமும் தீபமும்அன்னமும் திருமஞ்சனமும் ஏந்திக்கொண்டு-எ-று. (டுஙு)

வேறு.

மாகாள மென்றுபெயர் மன்னுமரன் மன்னும்
பூகாடவிச்சிகர ரத்தினிடை போகி
யேகானு பூதியோ டிருந்திதய மேவு
மோகாதிக்த்தையு முனிந்துபுற மாக்கி

(இ-பு.)மாகாளம் என்றுபெயருள்ளதாய்ப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற கமுகஞ்சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்திற்போய பரமசிவத்தின் திருவடியில் மனம் அயிக்கமாகும்படியான நிஷ்டையிலிருந்து இருதயத்திற்பொருந்திய மோகமுதலாகிய பொய்களை யெல்லாங்கடிந்து புறமாகநீக்கி-எ-று.()

மறையாக மங்களிடை மந்திர மனைத்துங்
குறையாம லோதியரு ளின்குரவர் கூறு
முறையா லருச்சனைசெய் தனபினொடு முந்நீர்க்
கறையார்க ளத்தனடி யைக்கருதி னானே

(இ-பு.)வேதங்களிலும ஆகமங்களிலும்-சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களையெல்லாம்குறைவுபடாமற்சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்து அருளினல் ஆசாரியர் அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையின்படி பூசைசெய்து சமித்திரத்தில் உண்டாகிய விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடையமாகாளேசுவரனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தான்-எ-று. (௰௫)

இவ்வாறு பூசையிறை வன்புரியுமெல்லை
யவ்வால யத்தணுகி யாயர்குல மன்னுஞ்
செவ்வாய் மடக்கிளிய னாள்சிறுவனோடே
மைவாரணத் துரிவை யானடி வணங்கா

(இ-பு.)சந்திரசேன மகாராசன் இத்தன்மையாகப் பூசை செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஆயர்குலத்திற்பிறந்த சிவந்த வாயையும்அறியாமையையும் கிள்ளையின்(மொழியொத்த இனியமொழியையு முடைய)ஒருமாதானவள் தன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்திற் போய்க் கருமை நிறங்கொண்ட யானைத்தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்திருக்கும்மாகாளேசுவரன் திருவடிகளைவணங்கி-எ-று. (௰௬)

மனையிற் றிருமபிவர லும்மவடன்மைந்த
னினைவுற்று நென்னலிடை நீண்முடி மகீபன்
முனைவற் றொழும்பரிசு கண்டதனை முன்னு
னளமுற்று போதுகொடு நாடிவழிபடுவான்

(இ-பு)தன்வீட்டில் திரும்பிவரவும்(மறுநாள்)அவள் புத்திரன் நெடிய மகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன முன்னாள் மாகாளேசுவரனை மனதில்தியானித்துத்தொழுததன்மையைத்தன்மனதில் நினைத்துஅரும்புகள்முதிர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசைசெய்கின்றவன்-எ-று. (௰௭)

விரையுற்ற மாலிகை விளக்குவடி தெண்ணீர்
புரையற்ற தெள்ளமுது பொன்னணிகளாடை
தரையுற்ற பாசடை மணற்கொடுசமைத்தாங்
குறையற்ற பூசனை சமாதிநிலை யுற்றான்

(இ-பு.)(பூசாத் திரவியங்க ளெல்லாந் தனக்கு நேரிடாமையால்) மணலையும் அவ்விடத்திலிருக்கும்பச்சிலைகளையும் இதுகள்வாசனைபொருந்தியபூமாலையென்றும் இதுகள் தீபங்களென்று இது வடித்த தெளிவாகியதிருமஞ்சனமென்றும் இது குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும் இதுகள் பொன்னுபரணங்களென்றும் இதுகள் வஸ்திரங்களென்றும்ஏற்படுத்தி

கொண்டு சொல்லுக் கடங்காத தன்மையுள்ள பூசைசெய்தலாகிய சிவநி ஷ்டையிலிருந்தான் எ-று. (௰அ)

ஐம்புல வழிச்செலு மனத்தையு மடக்கி
நம்புசிவ நிட்டையி லிருக்குமிட நண்ணிக்
கும்பமுலை யன்னைமக வின்பசி குறித்தே
யெம்பிமனை வாவென வியம்பவு மெழாதே

(இ-பு.) ஐம்புலன் வழியில் செல்லுகின்ற மனதைஉள்ளேயடக்கி நம்புகின்றசிவநிஷ்டையிலிருக்குமிடத்தில் கும்பம்போன்ற தனங்களையுடைய தாயானவள் தன்புத்திரனுடையபசியைக்குறித்துப்போய் அப்பா மகனே பேசனஞ்செய்ய வீட்டுக்கு வாவென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந்திராமல்-எ-று- (௰௯)

ஈசன தடிக்கமல மீதிதய வண்டைப்
பாசமுற வைத்தவ னிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறு மன்னையறி யாதிஃது நேரா
மாசிலுண வுண்பது மறந்ததெதுபோலாம

(இ-பு.) பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரையினிடத்தில்தன் இருதயமாகிய வண்டினை அன்புபொருந்த வைத்துத் தன்மகனிருக்குந் தன்மைகளைபுத்திரனிடத்தில் ஆசைமிகுந்த தாயானவள் அறியாமல் இந்தவிளையாட்டொன்று உண்டாக நல்லபோசனஞ்செயவதை மறந்திருப்பது என்னகாரணமோ--எ-று. போலும்-ஆம்-அசை. (உ௰)

என்று வெகுளாமகவை யெற்றின ளடர்த்தாள்
வன்றிறலி னுனுமை மணுளனென வைத்த
மின்றிகழ் கருஞ்சிலை யெடுத்தகல வீசிக்
கன்றிய மனத்தணமனை யிற்கடிது போனுள்

(இ-பு.) இவ்வாறுசொல்லிக்கோபித்துமகனைக்கையால் மோதியடித்தாள்(அதுவுமல்லாமல் சிவபூசையில்) மிகுந்த உறுதிப்பாட்டையுடைய அந்தப்புத்திரன சிவலிங்கப்பெருமானுகப் பாவனைசெய்துவைத்த ஒளிவிளங்குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு வெம்பியமனதையுடையவளாய் தன்வீட்டில் விரைவாகச்சென்றுள் -எ-று. (உக)

எந்தையை யெடுத்திவ ணகற்றின ளெனத்தன்
சிந்தைமிக நொந்துமுறை யிட்டழுது சேயோன்
வெந்துயர் பொறுமலிரு கன்னல்விழி யானுய்
முந்திய வுயிர்ப்புமற மூர்ச்சனை யடைந்தான்

(இ-பு). (அவள் எறிந்துவிட்டுப் போனதைப்பார்த்த பரிசுத்தனான அந்தப்புத்திரன்) என்னையனுகிய பரமசிவனை யிவடத்திலிருந் தெடுத்தெறிந்துவிட்டாளென்று தன்மனமிகவும் வருந்தி முறையிட்டழுது தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தைச் சகிக்க மாட்டாமல் இரண்டு நாழிகைவரையில் கண்களையுந்திறவாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையையடைந்தான்-எ-று.

வேறு.

விழித்தனன்விழித்துநோக்கலும்பழையமனையெல்லாநவமணிவிளக்கம் பழித்துநின்றிமைக்கும் புரந்தராலயப்போற்முழுதறவிளங்குதல்கண்டானெழித்தனள் கடித்தவிலிங்கந்திப்பியமாயொளிமணியொண் சுடர்ச்சோதி,சொரிழித்துநின்றிருநத தன்மைகண்டுள்ளங் குளிர்தன னதிசயங்கொண்டான்... ... ... *

(இ-பு.) அப்படி மூர்ச்சனையாகிப் பின்பு மூர்ச்சைதெளிந்து கண்களைத்திறந்துபார்க்கவே பழையதாயிருநத வீடுமுழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளி மிகுந்து மாருமல் பிரகாசித்துக்கொண் டிராநின்ற தேவேந்திரன் கோவில்போல் விளங்குவதைக் கண்டான் பின்னும் தன்தாயானவள் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ளரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாத தன்மையுடன் இருப்பதைக்கண்டு மனங்குளிர்ந்து அதிசயங்கொண்டான்-எ-று: (உரு)

தொல்லையம்பிறவிக் கடற்கரையேறத் தொண்டெனு மம்பியைகாட்டும்
அல்லணிகண்டன் பூசனைப்பயனோ வல்லதுதிருவிளையாட்டோ
முல்லையங்கண்ணி யெங்குலமுதல்வர் முறைசெய்த நல்வினைப்பயனோ
எல்லையிறவத்தோர் தமக்குமெய்தாத தெளியனுக் கெய்தியதென்னோ

(இ-பு)பழமையாகிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக்கடந்து (மோக்ஷமென்னும் கரையிலேறும்படி) அடிமைத் திறமென்னும் கப்பலைக்காட்டியஇருள்நிறந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் உண்டாகும் பிரயோசனமோ அல்லது அவருடைய திருவிளையாட்டோ முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்தஎங்குலமுதலோர்பூர்வமுறை தவருமல் செய்த புண்ணியத்தினுல் உண்டாகும்பயனோஅளவில்லாத தவத்தையுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய நன்மைஎளியனுக்குக் கிடைத்தது என்னகாரணம்-எ-று: (உச)

சிறிபருக்கியல்பு தீவினைபிழைத்தல் சிறியவர் சிற்றியபொறுத்தென்
றறிஞருக்கியல்பு பொறுப்பதென் றுரைப்ப ராதலா லடியனேனன்னை
நெறியிலாதிழைத்த சிற்றியல்பொறுத்தி நிமலனே கருணையங்கடலே
மறியுறைகரத்து வரதனேயென்ன வாழ்த்தினன் மாசிலாத்தவத்தோன்

(இ-பு.)என்று இவ்வாறு துதிசெய்த குற்றமில்லாத தவத்தையுடையஅந்தப் பிள்ளையானவன்(பின்னும்) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு சிறியோர்கள் பிழைசெய்த லிவ்வாறுதானென்று பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்கள் கடனென்று சொல்லுவார்கள் ஆதலால் அடியேன் தாயானவள் முறைமை யில்லாமல்செய்த குற்றத்தை நீபொறுத்துக்கொண்டனை திருமலனே? அழகியதிருவைபக்கடலே மான்பொருந்திய கையையுடையகடவுளேயென்று வாழ்த்தினான்-எ-று. (௨௫)

தன்மனைபுகுந்து துயின்றநற்றாயும் விழித்தலுந் தன்மனையெல்லாம்
பொன்மயமாகக் கண்டுமெய்ப்புளகம் பொங்கிட மகவினைநோக்கி
நன்மகவீன்றே னென்றுளங்களித்து நரபதிக் குரைப்பனென் றெல்லை
மன்மனைகுறுகிப் புகுந்தவாறெல்லா மன்னனுக் குரைத்தலுமன்னன்

(இ-பு.)இவ்விடத்தில்இவனிப்படியிருக்கத்தன்மகன்சிவலிங்கமாகப்பாவனைசெய்துவைத்துப் பூசித்த(கருங்கல்லை யெறிந்துவிட்டு) தன்வீட்டில்போய் நித்திரைசெய்த தாயானவளும் நித்திரைதெளிந்து பார்த்தமாத்திரத்தில் தன்வீடெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப்புத்திரனைப்பார்த்து நல்லபுத்திரனைப்பெற்றேனென்று மனங்களித்து(இந்தச்சேதியை ராசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய்க்கண்டு நடந்தசேதியெல்லாம்சொன்னாள் அதைக்கேட்ட அரசன்-எ-று. (௨௬)

மந்திரவிதியி னமைச்சருமாதி மறைவலாளரும்புடைசூழத்
தந்திரந்தழுவச் சேரிசென்றணுகித் தமனியமனைவளநோக்கி
யந்தரத்தகடு கிழியநீள்பசும்பொ னாலயம்வலங்கொடு புகுந்து
சந்திரசேனன் சந்திரமவுலி தாளிணைவிதிமுறைதொழுதான்

(இ-பு.)மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்தமந்திரிகளும் முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும் நால்வைகச்சேனைகளும் பக்கங்களிற்பரவிவரவும் ஆயர்சேரியிற்போய்ச்சேர்ந்து பொன்மயமாயிராநின்றவீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து அண்டமுகடு கிழியும்படியாக உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சன்னிதியிற்போய்ச் சந்திரசேனனென்னும் அந்த அரசன் சந்திர சேகரனாகிய பரமசிவனுடைய திருவடியை முறைப்படி தொழுதான்-எ-று. (௨௭)

வேதமும்வேத விரிஞ்சனுமாதி விண்டுவு மண்டருங்காணா
ஆதியம்பரமனடியவர்க்குருகி யருளினா லடைந்தனனென்னுங்
காதலிற்பொதுவர் மதலையைத்தழுவிக் காவலன் களிமகிழ்வெய்த
ஓதநீருவாவி னொலித்தெனமூதூ ருவகையாலொலி யெழுந்ததுவே

(இ-பு.) அப்படிதொழுதஅரசன் நான்குவேதங்களும் வேதங்களையுணர்ந்தபிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆதியாகிய விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ளதேவர்களுங் கண்டறியாத யாவர்க்கு மாதியாகிய பரமசிவன் அடியார்க்காகத் திருவுள மிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில் கொண்டமர்ந்தானென்கிற அன்பினால் அந்தஇடைப்பிள்ளையைத்தழுவிக்கொண்டுமிகுந்தமகிழ்ச்சியை அடைய (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழமையாகிய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோஷத்தினால் கோஷித்த ஆரவாரமானது பர்வகாலத்தில் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல் இருந்தது-எ-று. (உஅ)

வரதவமதலை பூசனைபுரிந்த வண்மையுந் தண்பதிக்குழவிப்
புரிசடையண்ணலருளினாங்கடைந்த புதுமையும் புரவலன்கண்டு
களையிலாவுவகை யுற்றதுநகரங் களிப்பதுங் காணவந்தனன்போற்
குணகடனடுவுட்கதிர்குலம்பரப்பி யெழுந்தனன்குணதிசைவெய்யோன்

(இ-பு.)சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடையஅந்தப்புத்திரனானவன் பூசைசெய்தவளப்பமும்குளிர்ச்சிபொருந்திய இளம்பிறையை அணிந்தகட்டுப்பட்ட சடாமகுடத்தையுடையபரமசிவன்திருவருளினால் அவ்விடத்துத் திருக்கோயில்கொண்டமர்ந்தஅற்புதமும் சந்திரசேனமகாராஜன்கண்டு அளவில்லாதசந்தோஷம்அடைந்ததையும் நகரத்தாரெல்லாங்களிப்படைந்ததையுங்காணவந்தவன்போல ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரத்தி னடுவில் ஆயிரங் கிரணங்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன்உதயமானான்-எ-று. (உகூ)

மூதெயில்வளைந்த காவலரொற்றர் முழுதுமற்புதமெனவேகித்
தாதவிழிதழிச் சடிலவானவனைச் சனிப்பிரதோடத்தி னொருநாள்
காதுவேன்மன்னன் வழிபடக்கண்ட காளைசெய்பூசனைமுதலா
ஆதியெம்பரமன் றோன்றியவளவு மவரவரரசருக் குரைத்தார்

(இ-பு.)பழமையாகிய மதிலைச்சூழ்ந்துகொண்ட அரசர்களுடைய ஒற்றர்களெல்லாம் இது அதிசயமென்று பேசிக்கொண்டுசென்று மகரந்தத்துடன்மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் ஒருநாள் கொலைசெய்யத்தக்க வேலாயுதத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராஜன் பூசைசெய்யக்கண்ட இடைப்பிள்ளையானவன்செய்த பூசைமுதலாகஆதியாகியநம்பிறைவன் தரிசனங்கொடுத்தவளவும்(வழுவாமல்)அவரவர் அரசர்களுக்குச் சொன்னார்கள்-எ-று

தம்முடிதுளக்கிக்கேட்டவேல்வேந்தர் தனித்தனிதுண்ணெனவெருவிக்
கொம்மையங்கொங்கைக் கொடிபுரைநுசுப்பிற் கோகிலமிரங்குதீங்குதலை
யம்மைபங்காள னடியவணிந்த வரசனை யவமதித்தந்தோ, வெம்மையின
டைந்தே மெனத்தமைமுனிந்து மேற்செயும் வினையமீதென்னு

(இ-பு.) ஒற்றர்கள்வந்துசொல்லியசேதியைக் கேள்விப்பட்ட வேலேந்தும்அரசர்கள்(இதுஆச்சரியமான காரியமாயிருக்கிறதென்று)தனித்தனியாகத் தங்கள்தங்கள்சிரங்களை அசைத்துநடுக்கமுறப்பயந்து இந்தச்சந்திரசேனமகாராஜன்குவிந்த அழகுள்ளதனபாரத்தையும்பூங்கொடியையொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதுரமுள்ளமழலைச்சொல்லையுமுடைய் பார்வதிதேவியை இடப்பாகத்தில்வைத்தருளியபரமசிவனுடைய மெய்யன்பனுயிருக்கிருன் (இதையறியாமல்)இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டுவந்தோமென்று தங்களைத்தாங்கள் வெறுத்துக்கொண்டு இனிநாம்செய்யவேண்டியகாரிய மிதுவென்கிறதாக-எ-று. (௯௧)

கடர்படையனைத்துந் தத்தமூர்க்கேகக் கதுமெனப் பணித்தமரொதிர்ந்தா
ரடற்கருஞ்சேனைச் சந்திரசேன னன்பதே யமையுமென்றெண்ணிப்
படைக்கலந்துரந்த கையினராகிப் பதிபுகுந் தரசனைப்பணிந்து
விடர்கருநட்பு வேண்டினரிவனும் விள்ளலாநட்பெதிர்விழைந்தான்

(இ-பு.) சமுத்திரம்போலயிருந்த தங்கள் தங்கள் சேனைகளையெல்லாம் தங்களூருக்குப்போகும்படி விரைவாகஉத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டுயாவராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேனமகாராசனுடையசிநேகமேநமக்குப்போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு தங்கள்கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம்நீங்கினவர்களாய்உச்சினி பட்டணத்திற்போய் அந்த அரசனைக்கண்டுவணங்கி, ராசனே? உம்முடைய சிநேகம்எப்போதும் நீங்காமலிருக்கும்படி எங்களுக்குவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள் அதைக்கேட்ட அவ்வரசனும்(அவர்களைப்பார்த்து)அரசர்களே?உங்களுடைய சிநேகமும் என்னிடத்தி லெப்போதும் நீங்காமலிருக்கும்படிநானும் விரும்பியிருக்கிறே னென்ருன்-எ-று. (௯௨)

மன்னனுநட்பின் மன்னருமேகி மாகாளநாதனை வணங்கிப்
பின்னரோதொறுவன் பூசனைக்கெதிர்ந்த பிஞ்ஞகன் ருளிணைதொழுது
முன்னர்நின்றிறைஞ்சுமதலையைத்தழுவி முகமனன்சகமகிழ்ந்துரையா
இங்கிலத்தாயர் குலங்கட்குநீயே யிறைமகனுகென விசைத்தார்

(இ-பு.) இவ்வாறு சிநேகங்கொண்டபின்பு சந்திரசேனமகாராசனும்-நட்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய்மாகாளேசுவரனை வணங்கிஉடனே இடைப்பிள்ளைசெய்த பூசைக்காக எழுந்தருளிவீற்றிராநின்ற சிவலிங்கமூர்த்தியையும்பணிந்து தங்களெதிரில் நின்றுவணங்கிய அந்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டுமகிழ்ச்சியுடன்நல்ல உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி இந்த உலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக்கெல்லாம் நீயேயிறைவனுயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னூர்கள்-எ-று. (௯௩)

(வேறு.)

அக்காலை யின்வந்தா னடலடையார் புரநூறப்
புக்கார் கலியிலங்கைப் பதிபுகையத் தழன்மடுத்துக்
கைக்கார் முகநெடியோன் றனைக்கலுழன் றனிற்பொறுத்த
மிக்கான் கவிகுலநா யகனனுமா னெனுமேலோன்

(இ-பு.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடைப் பதியை அழிக்கும்படிபோய்ச் சமுத்திரத்தினடுவிலிருக்கும் இலங்கையானதுபுகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீயூட்டிக்கையினிடத்துக்கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப்போர்க்களத்தில் கருடனைப்போல வாகனமாய்த்தாங்கிய மிகுந்த பராக்கிரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத்தலைவனுமாகிய அனுமானென்னும் பெயருடையமேலானவன்-எ-று. (௲௪)

அம்மாருதி வரக்கண்டது மடிவீழ்ந் தடல்வேந்தன்
செம்மாந் தலர்மழை தூய்ப்பல வழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மா னிவணெய்தத் தவமென்செய் தனமெனவே
விம்மா வுளங்களித் தார்வமொடிருப்பக் கவிவீரன்

(இ-பு.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர்பாதத்தில் சேவித்துக்கொண்டு மிகுந்த களிப்படைந்து மேகம்பொழிவதைப்போல மலர்களைச் சொரிந்து பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து எம்மிறைவன் இந்நாட்டில் வரும்படிநாங்கள் என்னதவஞ் செய்தோமோவென்று துதிசெய்து மனக்களிப்படைந்துஆசையுடனிருந்தான் அப்படியிருக்கும்போது அனுமான் எ-று. (௲௫)

கோபாலர் தங்குலச்சே யினைக்குளிர்மார் புறவணைத்தே
பூபாலர்கள் கேண்மின்னுறு பொருளொன்றையு முணரா
மாபாலனிங் கிவன்செய்திடு வழிபாட்டினுண் மகிழ்ந்தே
காபாலிவந் தருள்செய்தமை கண்டீரிவை யெல்லாம்

(இ-பு.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தன்மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு அரசர்களே கேளுங்கள் உலகிற்பொருந்திய யாதொருபொருளையும்அறியாத பெருமைபொருந்திய இந்தப்புத்திரன்செய்தஆராதனைக்குத் திருவுள மகிழ்ந்து பரமசிவன் தரிசனந் தந்தருளியதைக் கண்டீர்களேஇவைகளெல்லாம்-எ-று. (௲௬)

இறைசந்திர சேனன்புவி யேழும்புக ழரவோன்
அறையுஞ்சனிவாரப்பிரதோடந்தனி னரனை

மனறயின்படி வழிபட்டமை கண்டிங்ஙன மதலே
பொறையொன்றிய மனத்தாற்புரி பூசாபலப்போலும்

(இ-பு.) எழுலகமும் புகழத்தக்கவல்லமையுடையவனுகிய சந்திரசேன மகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிற சனிப்பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படி பரமசிவனைப் பூசித்ததைக்கண்டு இந்தப்புத்திரன் சாந்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின்பலமாகும்-எ-று

அப்பூசனை கண்டார்பெறும் பேறித்துணை யளவோ
இப்போதிவன் வழியாவரு மெட்டாந்தலே முறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும் மழைக்கார்வண்ணனை வளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்துநந்தனெனுங் கோன்றேன்றுவன்விளங்க

(இ-பு.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷ பூசையைக்கண்டவர்கள் பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ? இப்போது பூசைசெய்த இந்தப்புத்திரனுடைய சந்ததியாய்வருகின்ற எட்டாந் தலைமுறையில் (முதலைவாயிலகப்பட்டுக்கொண்ட) துதிக்கையையுடைய ஒருகாட்டானையானது அழைக்க அதைரக்ஷித்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு (கிருஷ்ணவாதாரஞ்செய்வார்) அவரைவளர்க்க உண்மை யறிவையுடைய நந்தனென்கிற ஆயர்கோனெருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படிதோன்றுவன். எ-று. (கூஅ)

இன்றேமுதல் வேல்வேந்தர்க ளெல்லீருமற் றிவனை
நன்றேதரு புகழச்சீதர னெனவேபெயர் நவில்வீர்
என்றேயட லனுமான்சிவ பூசாபலத் தியல்பை
யன்றேதவ மதலேக்கினி தருள்செய்தனன் போனன்

(இ-பு.) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே? நீங்களெல்லாரும் இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத்தருகின்ற புகழினையுடைய சீதரனென்று பெயரிட்டழையுங்க ளென்றுசொல்லி மேலும்பராக்கிரமமுள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனர்-எ-று. (கூகு)

காற்றின்புதல் வன்போயபின் கருதாதமர் சொல்லி
மாற்றஞ்சிய படைமன்னரை வழிக்கொள்ளுநும் பதிக்கென்
றூற்றந்தரு கரிதேர்பல யொண்பூண்டுகி லுதவிப்
போற்றுந் தவக்கோபாலனெ டிருந்தான்புனே தாரான்

(இ-பு.) வாயுதேவன் புத்திரனுகிய அனுமான் போய்விட்டபின் எண்ணாமல் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டுவந்து பின்பு சண்டைசெய்யப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப்பார்த்து நீங்கள் உங்களு

ருக்குப்போங்களென்றுசொல்லி வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களும் குதிரைகளும் ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் வெகுமதியாகக்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திருந்தான்-எ-று. (சுஙு)

நெடுநாளிரு வோருந்திரு நிலமாமகள் போகங்
கடவாதினி தருந்திச்சிவன் கழல்பூசனை புரிந்தே
முடியாவிறு தியினேறினர் முத்திக்கரை யென்னாப்
படுபாதக வினைவென்றவர்க் குரைத்தான்பழந் தவத்தோன்

(இ-பு.) அரசனும் ஆயர்குலப்புத்திரனும் நெடுங்காலவரைக்கும் ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலகத்தின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்தில் மோக்ஷமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய தீவினையைவென்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொன்னார்-எ-று. (சுசு)

ஐந்தாவது,- சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்
பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - உாஅம.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது.

சத்தியாதனன்பூசைசெய்த அத்தியாயம்

பின்னுநான்மறை முனிவரர் பெருந்தவத் தோனே
முன்னரோதுபிர தோடமும் பூசையின் முறையு
மன்னிநாடொறும் வழிபடு மவர்பெறு வரனும்
இன்னுமெங்களுக் கிருளற வியம்புதி யென்றார்.

(இ-பு.) இவ்வாறு (சூதமுனிவர்சொல்லக்கேட்டு) பின்னரும் நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாரிஷியைப்பார்த்து) மிகுந்ததவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிர

தோஷகாலமும் அந்தப்பிரதோஷபூசையின் கிரமமும் இடைவிடாமல் நாள்தோறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும் இன்னமும் எங்களுக்கு மயக்கற்றிருக்கும்படி சொல்லுமென்றார்கள்-எ-று. (க)

முந்தைநூன்முனி யன்னவை மொழிவலென் றுரைத்தான்
சிந்தைசெய்குதிர் பதின்மூன்றும் பக்கமாந் திவாவின்
அந்தமாகிய மாலையே பிரதோட மாகும்
இந்துசேகரன் விரும்பிய காலமு மிஃதே

(இ-பு.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் பதின்மூன்றாநாளாகிய திரயோதசி தினத்தில் பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலைப்பொழுதே பிரதோஷமாம் சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அதுவேயாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதமகாரிஷியானவர்சொன்னார்-எ-று.

ஆயகாலையி னடையலர் திரிபுர மழலிற்
றீயவாணகை மூகிழ்த்தருள் செம்மலை யல்லான்
மாயனான்முகன் முதலிய தேவரை வணங்கி
மேயபூசனை புரிபவர் நரகிடை விழ்வார்

(இ-பு.) அந்தப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்களுக்குப்பகைவர்களுடைய திரிபுரங்கள் அக்கினியால் வெந்துபோம்படி ஒளிபெருந்திய புன்னகைசெய்தருளிய பரமசிவனைப் பூசிக்காமல் விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களைவணங்கி விரும்பிப்பூசைசெய்கின்றவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள்-எ-று. (உ)

சொன்ன காலையி லீசனை வழிபடு தூயோர்
மன்னுமார்க்கட லுடுத்தபார் முழுவதும் வணங்க
முன்னுபோகங்கள் யாவையு முறையினிற் றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினி திருப்பராற் பேரின்ப வீட்டின்

(இ-பு.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசைசெய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலைபெற்ற பெரியகடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலிருப்பவர்களெல்லாரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்) நினைக்காநின்றபோகங்களை யெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்புமறுபிறப்பில் மோக்ஷவீட்டில் இனிதாக விற்றிருப்பார்கள்.எ-று. (ங)

அனையகாலையி னருச்சனை புரிந்துவீ டடைந்தார்
எனையரொன்றுநீர் வினவுதிரோ லஃதிசைக்கேன்
வினைய வென்மியான் விதற்பதே சாதிபனெழிலாற்
றனையொவ் வாதவேள் காமுறுஞ் சத்தியாதனனே

(இ-பு.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச்சித்துமோக்ஷம் அடைந்தவர்கள் யாவரென்று நீங்கள் கேட்பீர்களானல்

அதைச் சொல்லுகிறேன் போர்த்தொழில்செய்துபெற்ற வெற்றியையுடையவனும் விதற்ப தேசாதிபதியு மாகிய அழகினுல் தனக்கொப்பில்லாத மன்மதனும் இச்சைகொள்ளத்தக்க(சவுந்தரியமுள்ள)சத்தியாதனனென்னும்பெயருள்ள ஒருஅரசன்- எ-று. காமமுறமென்பது-விகாரவகையான் காமுறுமெனநின்றது. காமம் உறும் எனப்பிரித்துக்கொள்க. ()

அறிவினீதியின் வாய்மையி னமைச்சினி னழகிற்
பிறிதில்கல்வியிற் பெருமையி லிருநிதிப் பெருக்கிற்
செறியுமூதா ணுடைமையின் வீரத்திற் றிறல்வேல்
எறியவூறஞ்சாச் கடற்படை யுடைமையி னிசையின்

(இ-பு.) அறிவினுலும் நீதியினுலும் சத்தியத்தினுலும் ஆலோசனையினுலும் சவுந்தரியத்தினுலும் ஒப்புவேறில்லாத கல்வியினுலும் பெருமையினுலும் பெருமைபொருந்திய பொருள் மிகுதியினுலும் அழியாமல் பழமையாகிய நால்வகை யரண்களை யுடைமையினுலும் வீரத்தினுலும் வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைப்பகைவர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதுகள்வந்துபடும் காயத்துக்குப்பயப்படாத சமுத்திரம்போன்ற சேனைகளையுடைமையினுலும்புகழினுலும்-எ-று.நால்வகை அரண்களாவன மதிலரண் அகழரண் மலையரண் காட்டரண் என்பவைகளாம். (சு)

மற்றுமின்னன தருமிறை மாட்சியின் மலிவிற்
சொற்றவேந்தரி னவனியி னிகரிலாக் குரிசில்
பற்றலார்கள்வந் தடிதொழ நானிலம் பரித்தாங்
குற்றநாளினி லவன்பகை யாகிய வுரவோர்

(இ-பு.) முன்சொன்னவைகளுமல்லாமல் இவைகள்போல இன்னமும் விசேஷமான குணங்களுண்டா யிருக்கும் அரசுக்குரிய பெருமையின் மிகுதியினுலும் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வுலகத்தில் ஒப்பில்லாத அரசன் அத்தன்மையுள்ளவன் பகைமன்னவர்வந்து தன் பாதத்தை வணங்கும்படி தன்னுடையதேசத்தை யாண்டு கொண்டிருக்குநாளில் அவனுடைய பகைவர்களாகிய பலமுள்ளவேந்தர்கள்-எ-று. ()

விண்டலப்புகழ் சாலுவ தேசத்தின் வேந்தர்
கொண்டலன்னதுன் மருடணன் முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந் தூளியின் மறைந்திட வெழுந்து
மண்டுதானையாற் சத்தியா தனன்பதி வளைத்தார்

(இ-பு) தேவலோகத்தாரும் புகழத்தக்க பெருமையுள்ள சாலுவதேசத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருஷ்ணன் முதலானவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து கொண்டு அஷ்டதிக்குகளும் தூளியினுல் மறையு

ம்படி எதிர்சென்று போர்செய்யத்தக்க நால்வகைச் சேனைகளோடும்புற ப்பட்டுச் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை வளைந்துகொண்டார்கள்-எ-று.

முகையுடைந்துதார் மதுமழை பிலிற்றிட முல்லை
நகைமடந்தையர் முலைபொரு நலந்திகழ் மார்பன்
பகைஞர்வந்துதன் பதிவளைந் தனரெனப் பகரு
மிகைபடைந்தசொற் கேட்டலு நக்கிவை விளம்பும்

(இ-பு.)·அரும்புகள் முருக்குவிரிந்து தேன்மழை பொழியும்படியாக முல்லையரும்புகளையொத்த பற்களையுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்தக்கபூமாலையணிந்திருக்கும் அழகு விளங்காநின்ற மார்பை யுடைய சத்தியாதன மகாராசன் பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களென்கிற குற்றம்பொருந்திய சொல்லைக்கேட்டமாத்திரத்தில் நகைத்துக்கொண் டிந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னான்-எ-று. (௯)

மன்றறங்கிய மாலைவேற் றுணைமாற் றரசர்
வென்றியப்புயத் தருக்குமென் றடம்புய விறலு
மின்றுகாண்குவன் கடற்படை யெழுகென வியம்பித்
துன்றுதாரவ னேறினன் சுடர்மணி நெடுந்தேர்

(இ-பு.) வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடையபகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீறுப்பையும் என்னுடையபெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று சமுத்திரம்போன்ற சேனைகளைப்புறப்படச்சொல்லி உத்தரவுசெய்து நெருங்கிய பூமாலையணிந் திருக்கும் அந்தராசன் பிரகாசியாநின்ற பெரியதேரிலேறினான்-எ-று. (௰)

இருவர்தம்பெருஞ் சேனையு மேற்றெதி ரிகலிப்
பொருகளந்தனின் விளைந்தபோ ரமலையிற் புழுங்கிக்
கருவழிந்துரு முதிர்ந்தன கார்க்குல மென்றுற்
பரவைமாநிலம் வெருவருந் தன்மையார் பகர்வார்

(இ-பு.) சத்தியாதன மகாராஜன்ரதத்திலேறிக்கொண்டுபோர்க்களத்திற் சென்றவுடன் இருவர்சேனையும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஓசையினால்மேகங்களும் பயந்துகருவழிந்து இடிகளைக் கக்கினவென்றால் சமுத்திரத்தினாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தார் பயமுற்றதன்மை (யிப்படிக்கொத்ததென்று) தெரிந்துசொல்லுகின்றவர்கள்யார் (ஒருவருமில்லை)-எ-று. (௰௧)

நிணநெடும்படை தாக்கலி னெடுங்குடர் சரிந்து
மணமலிந்ததார் சிரம்புய மணிக்கரந் துணிந்து

பிணம்விழுந்தவக் களவயிற் றுணங்கைப்பே யுடனக்
கணமெழுந்துநின் றுடின வெண்ணிலாக் கவந்தம்

(இ-பு.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரியஆயுதங்கள் படுகிறதி னுல் நெடியகுடல்கள்சரிந்து வாசனை தங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சிலதலைகளும் புசங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டுப் பிணங்கள் விழுந்த அந்தப்போர்க்களத்தில் ஊகமோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன்அப்பொழுதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்துநின்றுடின-எ-று. * கவந்தம் என்பது தலையறுந்தஉடல்கள் (மஉ)

வினையமெண்ணுறு மந்திரத் தலைவரும் விரைத்தார்
புனையுந் திண்புயச் சேனைகாவலரும் விண்புகுந்தா
ரினையபூசலிற் றுன்மரு டணன்கொல விறந்தான்
வனையும் வார்கழற் சத்தியா தனனெனு மறவோன்

(இ-பு.) இப்படியாக(நடக்கும் பொர்க்களத்தில்)நடக்குங்காரியங்களை ஆலோசிக்கத்தக்க மந்திரிகளும் வாசனையுள்ள வெற்றிமாலையணியும் புசங்களையுடை சேனுதிபதிகளும் இறந்துவீரசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள்அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டை யணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் துன்மருஷணனுற் கொல்லப்பட் டிறந்தான் எ-று * யுத்தமுகத்தில் பின்னிடாமல் சண்டைசெய்திருக்கின்றவர்கள் வீரசொர்க்கஞ்சேர்ந்து அங்குள்ளதேவஸ்திரீகளுடன்இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (மங)

(வேறு.)

வென்றவேந்தர் தம்மணியை விளித்தும்மாய்ந்தோன் வியன்பதியை
யின்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொறுன்போல
கன்றுசிந்தைக் கதிரவனுங் காயுங்கதிரை யறச்சுருக்கிக்
குன்றினின்றுத் தேரோடுங் குடபாற்கடலிற் குப்புற்றுன்

(இ-பு.) இவ்வாறு சயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடையசேனைகளை அழைத்து இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரிய நகரத்தைக் கொள்ளையிடுங்களென்று சொல்லியது கேட்டுச் சகிக்காத மனதையுடையவன் போலச் சூரியதேவன் காய்கின்ற தன்னுடையகிரணங்கள் முழுவதையுஞ் சுருக்கிக்கொண்டு உதயகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்துவிட்டான்-எ-று, * சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில்குதித்தானென்றதால் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம் (மச)

கங்குல்வந்து புகுமளவிற் கருதார்சேனை பதிபுகுத
மங்குபோர்ச்சத் தியாதனன்றன் மனைவிசதியா மடநல்லாள்

அங்கைகொண்டு வயிற்றெற்றி யந்தோவினையே னெனவாற்றிப்
பொங்குமிருளிற் றமியளாய்க் காந்துகுடபாற் போயினாள்

(இ-பு.) இராத்திரிகாலம் வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளை யிடும்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசித்ததை அறிந்து போரில் இறந்துபோன சத்தியாதனன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள் இரண்டுகைகளினாலுந் தன்வயிற்றி லடித்துக்கொண்டு அய்யோபாவியானே னென்றழுது அந்த இராப்பொழுதில் ஒருவருந் துணையில்லாமல் தனியளா யாருக்குந் தெரியாமல்மேற்குத்திசைநோக்கிப்போய்விட்டாள்-எ-று

(வேறு.)

துன்பத்துணையே யன்றிமற்றோர் துணையொன்றயலிற் காணாதா
ளன்பிற்சேவற் றுணையிழந்த வன்றிற்பெடைபோ லழுதிரங்கி
வன்பிற்செலவுங் கருமுதிர்ந்த வருத்தமுறலா னடைமாய்ந்து
முன்புற்றறியா நெடுங்கான வாவிக்கரையை முடுகினாள்

(இ-பு.) மேற்குத்திசைநோக்கிப் போனவள் துன்பமாகியதுணையேயல்லது வேறொருவரைத் துணையாக அயலில்காணாதவளாய் அன்பினையுடைய ஆணன்றிலைப்பிரிந்த பெட்டையன்றில் அழுவதுபோல அழுதிரங்கி நடக்கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும் கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்தையடைவதினால் நடைதள்ளாடிக்கொண்டுபோய்ஒருக்காலும்போய்க்கண்டறியாத பெரியகாட்டிலிருக்கும் ஒருதடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தாள். எ-று. (௰௬)

(வேறு.)

நல்வினை தணக்குமாறுந் தீவினை நணுகுமாறு
மொல்லையி னுறுவதென்னு லுணருமென் றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந் துவைக்கமுன்றில் விழாக்களி பகலிற்றுய்த்தா
ளல்லினிற் றமியளாகி யணங்குறை வனத்தளானாள்

(இ-பு.) நல்வினைப்பயன் நீங்குமுறைமையும் தீவினைப்பயன்வந்து சேருமுறைமையும் விரைவாகப் பொருந்துவதை யென்னால் அறிந்துகொள்ளுங்களென்று தெரிவிக்கின்றவள்போல பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படி தன் அந்தப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புகளைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோஷத்தை யனுபவித்தவள் இராப்பொழுது வந்த போதுதனிமையானவளாய் வனதேவதைகள் வாசஞ் செய்யத்தக்க காட்டிலிருப்பவ ளானாள்-எ-று. (௰௭)

எற்றிய வருத்தத்தாலுமெழுச்சியி னடையினாலு
முற்றிய கருப்பமேன்மேல் வேதனை முதிர்ந்துகாட்டப்

பெற்றன ளென்பமன்னோ பெரும்பகை யிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க் கிடந்துடிப்பக் குமரனைக்கொலைவேற் கண்ணாள்

(இ-பு.) பகைவரைக்கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்றகண்களையுடைய அந்தாராஜஸ்ரீயானவள் தனியே காட்டிற் போனவுடன் புருஷனிறந்துபோனபோது அடித்துக்கொண்ட வருத்தத்தாலும் வழிநடந்த வருத்தத்தினாலும் முதிர்ந்த கருப்பமானது அதிவேதனையைக்காட்ட பகைகொண்டு போர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும்இடக்கண்ணும் துடிக்கும்படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள்-எ-று. (டுஅ)

அருநெறி நீந்தலானு மரசனைத் தணத்தலானும்
திருமகன் றன்னையீன்ற வேதனைத் தியக்கத்தானும்
ஒருமக ளுண்ணுநீர்வேட் டோடையி னிறங்கலோடுங்
கருநிறக் கொடியசீற்றக் கராமுயிர் கவர்ந்ததன்றே

(இ-பு.) அருமையான வழியைக்கடந்து வந்ததினாலும் தன்கணவனாகிய அரசனையிழந்ததினாலும் சிறந்தபுத்திரனையீன்ற உபத்திரவமுள்ளமயக்கத்தினாலும் ஒப்பற்ற அந்தாராஜஸ்ரீயானவள் நீருண்ணவிரும்பி ஒரு நீரோடையி லிறங்கினமாத்திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடியதாகிய கோபங்கொண்ட முதலையானது அவளுயிரைவாங்கிக்கொண்டது-எ-று

உதிரமு நிணமுமுண்ட கராமுளை யுழையிற்போக
அதிர்கடலவனியாள வவ்தரித் தானைக்காண்பான்
கதிரவன் றுதைபோலக் கதுமெனக் கடலின்வந்தான்
மதலையைப் புரப்பாரின்றி வாய்திறந் தரற்றுங்காலை

(இ-பு.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது சேற்றினிடத்தில்போக ஒலிக்கானின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையாள்வதற்காகப் பிறந்தபுத்திரனைக் காண அவன்பிதாவந்ததுபோலச்சூரியன் கடலினிடத்தி லுதயஞ்செய்தான் அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்களில்லாமல் வாய்திறந்தழும்போது-எ-று. (உ0)

கமையினாள் கைமையுற்றாள் பார்ப்பனி வறுமைபூண்டா
ளமைவுறு கரத்திற்றன்சே யாண்டொன்று புக்கான்றன்னை
சுமையென மருங்குனின்று துவண்டிடக் கையிற்றாங்கி
யுமையெனும் பெயரினாளவ் வோடையின் நீரமுற்றாள்

(இ-பு.) பொறுமையினையுடையவளும் கைம்பெண் தன்மை யடைந்தவளும் தரித்திரமுள்ளவளும் உமையெனும் பெயரை யுடையவளுமாகிய ஒரு பிராமணஸ்ரீயானவள் ஆசைபொருந்திய ஒருவருஷத்துக் குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒருபளுவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையா

ன்து துவளும்படி கையிலேந்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் கரையிற் சேர்ந்தாள்-எ-று. (௨௧)

தாயிழந் தாருமின்றித் தரையினிற் கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந் தரற்றுகின்ற மதலையை யுற்றுநோக்கிக்
காய்கதிர்க் கடவுள்விம்பங் கடலினின் றுதித்ததேபோ
லேயுமிச் சேயையீன்றாள் யாவளோ வென்றுதேர்வாள்

(இ-பு.) தாயையிழந்து வேறொருவரு மில்லாமல் மண்ணிற்கிடந்து சிவந்தவாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சமீபத்திற்போய்ப் பார்த்துச் சூரியதேவன் சமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலத் தேசுபொருந்திய இந்தக்குழந்தையைப்பெற்றவள் எவளோவென்று யோசிக்கின்றாள். எ-று. (௨௨)

அரசிளங் குமரனாக வந்தணன் மதலையாக
விருநிலத் திவரேயன்றி யாவரே பெறுதற்பாலார்
நினைவளோ புனிற்றினுண் மற்றி யாண்டையாய் நின்றாண்மைந்தன்
புரிகொடி நாபியின்னு மறுத்திலாள் புகுந்ததென்னோ

(இ-பு.) (இந்தப்பிள்ளை) இராசகுமாரனாக வேண்டும் அல்லது பிராமணப் பிள்ளையாகவேண்டும் பெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லியவருணத்தாரல்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ளபிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெறுந்தன்மையை யுடையவர்கள் இதைப்பெற்றவள் எவ்விடத்திலிருக்கின்றாளோ இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் தொப்புள்கொடியை இன்னமும் அறுக்காதவளாயிருந்தாள் மத்தியில் என்னசம்பவித்ததோ-எ-று. (௨௩)

என்னிளங் குழவிக்கின்னே னிளவலா யின்பாலூட்டி
மன்னிய காதல்கூர வளர்ப்பனே வென்னவெண்ணு
மன்னிய வருணத்தானே லந்தணர்க் கடாதேயென்னுந்
தன்னிளங் குமரனோடு தராபதி மகவைப்பார்க்கும்

(இ-பு.) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவன்தம்பியாக இனியபாலூட்டி நிலையான ஆசைமிகுதியாகும்படி வளர்ப்பேனேவென்று எண்ணுவாள் மேற்சொல்லிய இரண்டுவருணமு மில்லாமல் அன்னியகுலத்துப்பிள்ளையானால் பிராமணகுலத்துக்குத் தகாதேயென்றெண்ணுவாள் தன்னுடைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பார்ப்பாள்-எ-று. (௨௪)

இத்திற மையமெய்தி யிடைந்திவ ணிற்கும்வேலை
சத்திரங் கரகங்கொண்டோர் தவமுனி யோடைசார்ந்து

புத்திர சோகமுற்றுப் பொன்னனு ணின்றவாறு
முத்தமக் குமரன்வந்த வரவையு முளத்தினேர்ந்தான்

(இ-பு.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப் பொருந்திய யிவளிடைந்து நிற்கும்போது ஒருகையில்குடையும் மற்றொருகையில் கமண்டலமுமுடையவராய் ஒருரிஷியானவர் அந்தமடுவினிடத்தில்வந்து புத்திரசோகத்தை யடைந்து மகாலட்சுமிபோன்ற அழகுள்ள அந்தப் பிராமணஸ்ரீயானவள் நிற்கும்தன்மையையும் நன்மையுள்ள இராஜகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமது மனதில் ஞானதிஷ்டியினுல் அறிந்தார்-எ-று. (உ௫)

வேறு.

ஐய மெய்திய வந்தண மாதுகே
டுய்ய வோனையிற் றேன்றிய தோன்றலை
மைய லின்றி மருவி வளர்த்திடி
னுய்யு முங்கள் குலமு முலகுமே

(இ-பு.) சந்தேகப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும் பிராமணமாதேகேள் நல்ல லக்கினத்தில்பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்பிவளர்த்தால் உங்கள்குலமும் இந்தவுலகமுங் கடைத்தேறும்-எ-று. ()

என்ன மாமுனி கூறலு மேந்திழை
மன்னு மாநிதி போலு மகவுட
னின்ன நீரவெடுத் துக்கொண் டேகினுள்
மன்னர் மன்னன் மகனை மற் றென்பவே

(இ-பு) இப்படியாகவந்த முனிவர் சொல்லலும் அதைக்கேட்ட பிராமண ஸ்ரீயானவள் நிலையானபெரிய நிதியொத்த தன் பிள்ளையுடன் சத்தியாதனன் புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனுள்-எ-று. (உஎ)

போதலுற்ற புரிகுழற் பார்ப்பனி
மாகமுட்டிய மாளிகை வான்றலை
மேகமுற்று விழைவுடன் கண்படு
மேகசக்கர மாநக ரெய்தினுள்

(இ-பு) இராஜகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்போகின்ற கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்ரீயானவள் ஆகாயத்தை யளாவிய மாளிகைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துடனித்திரைசெய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற் போனுள்-எ-று. (உஅ)

ஈண்டு நல்குர வாற்பலி யேற்றுண்டு
மாண்ட செல்வ மகவிரு வோரையும்
ஆண்டு நன்சிறப் பால்வளர்த் தாக்கினுள்
பூண்ட வேதமுந் நூலும் புனைவித்தே

(இ-பு.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன (அந்தப்பிராமணஸ்திரியானவள்) பொருந்திய வறுமையினுல் அந்நகரத்தில் பிக்ஷை யெடுத்துண்டுமாட்சிமைபொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுந்தசிறப்புடன்வளர்த்து உபநயன கல்லியாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்குகளைச்சொல்லுந் தன்மையுள்ள வேதமு மோதுவித்தார்-எ-று. (உக)

மக்க ளோரிரு வோரு மறையவர்
புக்கி ரேறுஞ்சென் றேற்றிடும் போனகந்
தக்க தாயுட னுண்டு சதுர்மறை
யொக்க வேதியர் தம்மொடு மோதினுர்

(இ-பு) அந்தப்பிள்ளைக ளிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுதோறுஞ் சென்று பிக்ஷையெடுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைக் கற்புள்ள தாயுந் தாங்களுமுண்டு நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கே பிராமணப்பிள்ளைகளுடன் அத்தியானஞ் செய்தார்கள்-எ-று. * நான்குவேதங்களாவன இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்பவைகளாம். (உ௨)

அரிய வேதமு மங்கமும் விற்படைக்
குரிய கல்வி முதல வுலகினின்
விரியு மெண்ணெண் கலையின் விகற்பமுங்
கரியமாலும் பின்னேனு மெனக் கற்றுர்

(இ-பு.) அருமையாகிய வேதங்களும்ஆறங்கங்களும் வில்லாதியானஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும் இவைமுதலாக உலகத்திற்பரந்த அறுபத்துநாலுகலைகளின் விகற்பங்களும்இராமலட்சுமணர்கள்போலக் கற்றுர்கள்-எ-று. வேதாங்கமாவன, மந்திரம்,வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம்,நிருத்தம்,சோதிடம் என்பவைகளாம்* அறுபத்துநாலு கலைகளாவன, அக்ஷரலக்ஷணம் லிகிதம் கணிதம் வேதம் புராணம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிடசாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம் சிற்பசாஸ்திரம் வைத்தியசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாடணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம் அத்திரபரிட்சை கனகபரிட்சை இரதபரிட்சை கசபரிட்சை அசுவபரிட்சை இரத்தினபரிட்சை பூமிபரிட்சை சங்கிராமவிலக்கணம் மல்லயுத்தம் ஆகிருஷணம் உச்சாடனம் வித்துவேஷணம் மதனகாத்திரம் மோ

கனம் வசிகாரணம் இரசவாதம் காந்தருவவாதம் பைமீலவாதம் கவுத்து கவாதம் தாதுவாதம் காருடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகாயப்பிரவேசம் அத்ருசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்கினித்தம்பம் சலத்தம்பம் வாயுத்தம்பம் திடத்தம்பம் வாக்குத்தம்பம் சுக்கிலத்தம்பம் கன்னத்தம்பம் கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (௬௧)

வேறு.

இவ்வாறுமைந்தர் வளர்கின்றகாலை யிவரோடுமன்னை யுமைபோய்
மைவாரணத்தி னுரியாளர்கோயில் வழிபாடுசெய்து வருநாட்
சைவாகமத்தி னெறிநின்றுணர்ந்த சாண்டில்லிய னென்னுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்து வுமையோடுவந்து தெருளத்தெருட்டல் புரிவான்

(இ-பு.) இவ்வாறு அந்த இரண்டு புத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்தில் இவர்களுடன் தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்த யானைத்தோல்போர்த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்துவருகிற நாளில் ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய னென்கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவ ளிடத்தில்வந்து அவளுக்குத் தெரியும்படி திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார்-எ-று. ()

அந்தோசிவன்றன் விளையாடல்யாவு மரியாதிதேவ ரறியார்
மைந்தோரிலிந்த விளையானுனக்கு மகவாகிவந்த செயலை
நந்தாதுரைக்க முடியாததென்று நவிலாமு னங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குண் மகிழத்தெரித்தி முறையாயென் மைந்தன்வரவே

(இ-பு.) அதிசயமும் இரக்கமும் உண்டாக முனிவர் சொல்லுகிறதாவது உமையென்பவளே பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலையெல்லாம் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களு மறியமாட்டார்கள் புத்திரர்களில் இந்த இளையவன் உனக்குப் புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச் சொல்ல முடியாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவள்வணங்கிப் பெரியவரோ மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி இளையபுத்திர னுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச்செய்யவேண்டுமென்றாள்-எ-று. * [மைந்தர் எனனுஞ்சொல் ஈண்டு மைந்தோரென நின்றது.] (௬௬)

வேறு.

எனனுமுமைக்கு மாமுனிவ னிசைத்தானிந்த மாமதலை
தன்னையீன்றதாதைபெயர் சத்தியாதனனுந் தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன் வைதர்ப்ப நாடனவன்போர் மருவலராற்
சன்னியமரி னுயிரிழந்தான் மனைவிசதியுங் கானடைந்தாள்

(இ-பு.) இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார் இந்தப்புத்திரனைப்பெற்றதகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பதாம் (அவன்என்னவருணத்தானென்றால் மாலையணிந்திருக்கும்அரசனாகியக்ஷத்திரியவருணத்தான் அரசர்க்கெல்லாம் அரசனா யிருப்பவன் வைதர்ப்ப தேசத்தையுடையவன் இத்தன்மையுள்ளவன் வலியபோர்செய்கின்ற பகைவரால் அழிவில்லாத யுத்தகளத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான் அதை யறிந்த அவன்மனைவியாகிய சதியென்பவள் காட்டிற்போய்விட்டாள்-எ-று.()

அடைந்தவன்த்தி னிம்மகவை யரிதினீன்ற வருத்தத்தாற்
குடைந்துநீருண் பதுவேட்டு வாவியிடத்திற் குறுகுங்கான்
மிடைந்துவன்மீ னுயிர்கவர வீந்தாள்பாலன் தனித்தழுதா
னுடைந்த குரல்கேட் டுன்மகவா யெடுத்துவளர்த்தா யெனவுரைத்தான்

(இ-பு) அப்படியாகச் சென்றவனத்தில் சதியென்பவள் இந்தப்புத்திரனை யரிதாகப்பெற்ற வருத்தத்தினால் சரீரத்தைச் சுத்தி செய்து கொண்டு நீருண்ண வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் ஒரு தடாகத்தி னிடத்தில் போனபோது அதிலிருக்குமுதலையானதுவந்து பிடித்துக்கொண்டு விழுங்க உயிரிழந்தாள் பிறந்தபுத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமல்தனியாயழுதுகொண்டிருந்தான் நீ அவனழுங்குரல்கேட்டுப் போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த்தாயென்று சொன்னார்-எ-று. (௩௫)

கேட்டவுமையு மிறும்பூது கிளரவிந்த மகவீன்றோன்
வாட்டமிலனா யரசாட்சி வரும்போகத்தை நுகர்போதிற்
றோட்டுமமரு ளவனாவி யொன்னார் தொலைக்கத்தொலைந்ததுவுங்
காட்டினடைந்து மிவனன்னை கராவாலிறந்த காரணமும்

(இ-பு.) தன் இளைய புத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து (அந்த முனிவரைப்பார்த்துப் பின்னுங்கேட்கிறாள் ஐயரே) இந்தப்புத்திரனைப் பெற்றவரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால்வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில் கூட்டமாகக்கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ்செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்தகாரணமும் இந்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவள் நம்முடையகணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தா லேதாவது அபாயம்நேரிடுமென்றுகாட்டிற்சென்றும் முதலையினால் உயிரிழந்தகாரணமும்-எ-று()

இந்தமகவு மரசுரிமை யெய்துங்கால மென்றெனவு
மந்தமறையின் சேய்வறுமை யகன்றுவாழ்வ தென்றெனவு

முந்தைதலைவசன் மறைமுனிவன் மொழியாற்றெளிந்து வளர்த்தேற்குச்
சிந்தைமகிழ வருந்தவனே செப்புகென்றாள் செப்புவான்

(இ-பு.) முன்னொருநாள் நான்வனத்திற்குப் போனபோது (இந்த இளைய புத்திரன் சிசுவா யழுதுகொண் டிருக்கக்கண்டு இது யார்பெற்றதோவென்று நான்சந்தேகப்படும்போது) அவ்விடத்தில்வந்த ஒருபிராமணமுனிவர் சொல்லத்தெளிந்து எடுத்துவந்து இந்தக்குழந்தை தனக்குரிய அரசாட்சியை யெக்காலம் அடையுமோ வென்றும் அந்தப் பிராமணப் பிள்ளை தரித்திரம்நீங்கி யெக்காலம் செல்வத்தை யடைவானோ வென்றும் எண்ணிக்கொண்டு வளர்த்தவெனக்கு மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி அரிய தவமுள்ள முனிவரோசொல்லுமென்றாள் அவருஞ்சொல்லுகிறார்-எ-று. ()

காளையிவன்றன் றந்தைமுனங் கழிந்தபவத்திற் கைதவர்கோன்
பாளைவிரிந்து மனங்கமழு மதுராபுரிக்குப் பார்த்திபனாய்
வாளைமுனிந்து கடைசிவந்த வரிக்கண்மடவார் யாரனெனத்
தாளைவணங்கார் முடிவணங்கத் தருமச்செங்கோற் செலுத்தினான்

(இ-பு.) உமையே? நீ கேட்ட இரண்டு காரணமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள் இந்த இளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முன்பிறப்பில் பாண்டியராஜன் பாளைகள்விரிந்து வாசனைவீசும்படியான (வளப்பத்தையுடைய) மதுராபுரிக்கு அரசனாகியும் வாளாயுதத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்வரிபரந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதன்போல அழகுள்ளவனாகியும் பகைவர்கள் தங்கள்முடியினால் தன்பாதத்தை வணங்கத்தக்கதாகத்தருமநெறியில் வழுவாமல்செங்கோல்செலுத்திக்கொண்டிருந்தான்-எ-று. (௯அ)

ஈசனெண்ணெண் விளையாட்டு மியற்றினோனங் கயற்கண்ணி
நேசன்றொண்டு பூண்டுசிவ நேசநிசியின் முகந்தோறும்
வாசவன்போல் வழிபட்டு வருபன்னாளி னொருஞான்று
பேசுபதின்மூன் றாந்தினம்வந் தெதிர்ந்ததற்றைப் பிரதோடத்தின்

(இ-பு.) அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளினவரும் மீனாக்ஷியம்மையின் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அடிமைபூண்டு பரமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலந்தோறும் தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகின்ற பலநாள்களில் ஒருநாள் திரயோதசிதினம்வந்தது அந்தத்தினத்தின் பிரதோஷகாலத்தில்-எ-று. (௯௯)

ஆலவாயி னரன்றன்னை யரசன்வழிபட் டலர்அர்வும்
வேலைவளவன் முதலபலகை வேந்தரமர்க்கு மேவினொன்

றோலையோடு தூதர்வர வுவாநீர்க்கடலி னொலியெழுந்து
ஞாலம்புகழுந் தமிழ்மதுரை நடுங்கவரச னுருத்தெழுந்தான்

(இ-பு.) திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளை இந்தப் பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலரால் அருச்சிக்கும்போது சோழராஜன் முதலாகிய பலதேசத்து மன்னவர்கள் பகைகொண்டுபோர்செய்யவந்தார்களென்று தூதர்கள் ஓலைகொண்டுவர பர்வகாலத்துச்சமுத்திரவோசைபோல ஒருபேரோசை யுண்டாகிப் பூலோகத்தி லுள்ளவர்கள் புகழும்படியான தமிழ்நாட்டிலுள்ள மதுரையிலிருப்பவர்க ளெல்லாரும் பயந்து நடுங்கவே பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான் - எ-று. ஆலவாயென்பது சொக்கநாதர் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தின்பெயர் (௬௰)

கொன்றையங்கண்ணிக் கடவுள்பூசனையு முடித்திலமென்பது குறியான்
கன்றியமனத்தன் சேனைகாவலரைச் கதுமென வம்மின்களென்றுங், குன்
றுறழ்மணித்தேர் பண்ணுதிவலவகொணர்திநீயென்றென்றுங்கூவிச், செ
ன்றனன்கொழும் பொற்கோயில்வாய்கடந்து வீதிவாய்ச்செல்கின்றவேலை

(இ-பு.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூசனையை முடித்திலோமென்பதையுங் கருதாதவனாய்க்கொதிப்புள்ள மனத்துடன்சேனாதிபதிகளைப் பார்த்து நீங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக வாருங்களென்றும் தேர்ச்சாரதியைப்பார்த்து நீதேரைப்பூட்டிக்கொண்டு வாவென்றும் சொல்லிப் புறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தன் 'ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற்செல்லும்போது-எ-று. (௬௧)

மந்திரக்கிழவன் மாபெலவேந்தன் வாதனைப்பூசனைபுரிதல், சிந்தையினெ
ண்ணி நாற்படைசூழச் சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திரமிரியப்பொ
ருது செம்பியனைத் தருக்கறப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து, செந்தமிழ்மாற
ன் றிருமுனம்விடலுஞ் செழியர்கோன் வாளினாற்றடிந்தான்

(இ-பு) இவ்வரசன் சிவபூசையையும் மத்தியில்நிறுத்திவிட்டு யுத்தஞ்செய்யப்புறப்பட்டது தெரியாமல் அவனுடையமந்திரியானவன் பகைவர் போர்செய்ய வந்திருக்கிறார்களென்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் இப்போது நம்முடைய ராஜன் சிவபூசை செய்துகொண்டிருப்பதினால் இந்தச் சேதியை அவருக்குத் தெரிவித்தால் சிவபூசைக்கு விக்கினமாகும் ஆதலால் நாமேபோய்ப் போர்செய்து சயம்பெற்று வருவோமென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு(தேர் யானை குதிரை பதாதி என்கிற)நால்வகைச்சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலைவர்களோடும்போய் எதிரியினுடைய சேனைகளெல்லாம் ஓடும்படிபோர்செய்து சோழராசனை இறுமாப்புக்

கெடக் கட்டிக்கொண்டுவந்து செவ்விய தமிழைவிர்த்திசெய்த பாண்டிய னெதிரில்விட அவ்வரசனைத் தன்வாளினாற்கொன்றான்-எ-று. (௪௨)

அடையலர்ச்செகுத்தசெருக்கினாற்றென்னனாலவாயரன்றிருப்பூசை
யிடையினிற்றணந்தே முடித்திலமென்ப தெண்ணிலனெல்லியினயினி
மடைவளஞ்சுரப்பவருந்தினனந்தமடமையான்மறுமையிற்போகங் [ன்
கடைசெலவருந்தா திடையினிலொன்னார் கருவியாற்களத்தினின்மடிந்தா

(இ-பு.) பகைவனைக்கொன்ற இறுமாப்பினால் பாண்டியனாவன் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதனையை மத்தியில்நீங்கி நிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினையாமல் இராப்பொழுதில் ஆறுஉருசியுங்குறையாமல் வாய்க்குஇனிமையைத்தரத்தக்கதாகஅன்னம் உண்டான் அந்த அறியாமையினால்மறுபிறப்பில்பூர்ணாயுசுடனிருந்து போகங்களை அனுபவிக்காமல் நடுவது பாதியிலேதானே பகைவருடைய ஆயுதத்தால் போர்க்களத்தில் இறந்தான்-எ-று. (௪௩)

அன்றுமிக்குமா னந்தவேல்வழுதிக் கரும்பெறற் குமரனாயுதித்துத் தன்றிருத்தாதை செய்கைபோற்றானுந் தரியலர்ச்செகுத்தன மென்னும் வென்றியிற்களித்துத் தாதையோடயின்று வினையெனாஅன்றுயில்கொடு கழித்தான், றொன்றுபட்டுளவாந்தீமையாலின்ன வறுமையாந்துயர்க்கடல் குளித்தான்

(இ-பு.) அந்நாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப் பாண்டியனுக்குப்பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்துசிறப்புள்ளதன்தகப்பன்செய்கைபோலத் தானும் பகைவனைக்கொன்றோமென்கிறவென்றியால் மமதையடைந்து சொக்கநாதர்பூசை நிறைவேறாமையால் தீவினைவந்து சம்பவிக்குமென்பதை யெண்ணாமல்தகப்பனுடன் அன்னம்உண்டுநித்திரைசெய்து இராப்பொழுது கழித்தான் இவ்வாறுபழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்கசமுத்திரத்தில்முழுகினான்-எ-று. (௪௪)

மற்றிவன்றாயு மந்தவாள்வழுதி மனைவியாய்வாழுமுற் பவத்தின்
வெற்றிவேன்மன்னன் பன்னியராய வேறுளமடவியர்க்கெல்லாம்
குற்றமேபுரிந்து தீவிடமருத்திக் கொலைபுரிபாவமே யிவளைப்
பெற்றநாளந்த முதலைவாய்ப்படுத்திப் பெய்வளையுயிர்கவர்ந்ததுவே

(இ-பு.) இவ்வாறு துக்கசாகரத்துள் அழுந்திய இவன் தாயானவளும் வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தமுன்பிறப்பில் வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன்மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக்கெல்லாம் குற்றங்க

னைபேசெய்து கொடியதாகிய விஷமிட்டுக்கொலைசெய்தபாவமானதே இவனைப்பெற்றநாளில் அந்தமுதலைவாயில் அகப்படச்செய்து அவனுடைய பிராமணனைக் கவர்ந்துவிட்டது-எ-று. (சுரு)

(வேறு.)

ஆதியம் பரமனை யருளி னாழியை
காதலின் முற்பவம் வழிபடாக் கலா
வேதனை வறுமையான் மெலிந்து மிப்பவக்
கேதமோ டிடுபலி யெடுப்ப ரின்சொலாய்

(இ-பு.) இனியசொல்லை யுடையவளே ஆதியாகிய பரமசிவனை இருபைக்கடலை முன்பிறப்பில் அன்புடன் பூசைமுற்றச்செய்யாமையால் சம்பவித்த வேதனையைத்தருகின்ற தரித்திரனால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் துனபத்துடன் பிக்ஷையையெடுக்கின்றார்கள்-எ-று. (சுசு)

மல்கிய செல்வமும் வளனு மைந்தரும்
பல்கிய கிளைஞரும் பழுக்க வாழுநர்
நல்கிய கிரீசனை நாளு நாடியே
யல்கலிற் பவந்தொறு மருச்சித் தேத்தினர்

(இ-பு.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுற்றத்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள் மேற்சொல்லியவைகளை யெல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாள்தோறு மனதில் தியானஞ்செய்து குறைவில்லாத சநநங்கள் தோறும் அருச்சனைசெய்து துதிசெய்யப்பெற்றவர்களாம்-எ-று. (சுஎ)

வேறு.

மறையு மங்கமு மாசில் புராணமுஞ்
செறியு மாகம முந்நின்று செப்புமாற்
பொறியி னல்வினை போக்கிமெய் வீட்டின்ப
மறிய நல்கு மரனடி யென்னவே

(இ-பு.) அந்தச்சிவபூசையின் பலனானது ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கத்தக்க தீவினையைநீக்கி உண்மையாகிய மோக்ஷ இன்பத்தை அறிந்து ஆநந்தம் அடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்று வேதங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண்புராணங்களும் பொருந்திய இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்றுசொல்லுகின்றன-எ-று. (சுஅ)

சொன்ன விப்பர தோடத்திற் கித்துணை
மன்னு மான்மியம் யாதெனின் மாதுகேள்

கன்னல் வேளை யெரித்தநங் கண்ணுத
லின்னதாயர சனி முகத்தினே

(இ-பு.) சொல்லிய இந்தப்பிரதோஷத்துக்கு நிலைபெற்ற இவ்வளவும் மகத்துவம் உண்டான தென்னவென்றால் அந்தண மாதே சொல்லுகிறேன் கேள் கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய நம்முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில் எ-று. (௪௯)

(வேறு)

விண்டலமளக்கும் வெள்ளிவேதண்டத் தாதிதன் வியனெடுஞ்சிகரத்
தெண்டிசாமுகமு மிருள்கெடவிமைக்க வெழுந்தபே ராலயமன்றின், அ
ண்டநாயகிகண் டுவந்தெழிலரிமா னாசனத்தினிதுவீற் றிருப்பக், கொண்
டலினிறத்தோன்கொண்டலினுருமிற்குடமுழாக்குடங்கையின்முழக்க *

(இ-பு.) ஆகாயத்தை யளக்கும்படியான கயிலாசகிரியில் விசாலமுள்ளதாய் உயர்ந்திருக்குஞ் சிகரங்களையுடைய அஷ்டதிக்குகளினிடத்திலும் இருள்கெடும்படி பிரகாசிக்க ஓங்கிய விசாலமாகிய தம்முடைய ஆலயமாகிய சபையில் பார்வதிதேவியார் நோக்கிச் சந்தோஷித்து அழகுள்ள சிங்காசனத்தில்வீற்றிருக்கவும் விஷ்ணு இடிமுழக்கம்போலக் குடமுழாவென்னும் வாத்தியத்தைத் தன்னுடைய உள்ளங் கையினால் முழக்கவும் எ-று. (௫௰)

தும்புருவோடு நாரதர்பாடப் புரந்தரன் சுதியினிற்கூட்ட
அம்புயமடந்தை தோரியவனிதை யாகியே மகரயாழ்தடவ
வம்பணிமுலையிற் கோடுறத்தழுவி மாடகமலர்க்கையான் முறுக்கி
யம்பவளத்தின் வாய்மலர்திறந்து நாமகளமுதப்பாட்டயர

(இ-பு.) தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும் அதைத்தேவேந்திரன் சுதியிற்கூட்டவும் திருமகளானவள் ஓதுப்பாடுகின்ற மகளிர்போல மகாவீணைவாசிக்கவும் சரஸ்வதி கச்சணிந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில் வீணைத்தண்டுபொருந்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரைமலர்போன்றகையினால்முறுக்காணியைமுறுக்கி அழகியபவளத்தையொத்தவாயைத்திறந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும்-எ-று. (௫௧)

அவனியையீன்றவிரிஞ்சரோர்பதின்மர்க்காதியாஞ்சதுர்முகவிரிஞ்சன்
புவனிவானுலகஞ்செவிசெவிடெறியப்பொற்கரத்தாளத்தைச்சதியிற்
றெவனுடைநடத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத்
தவளவெண்ணீற்றோனவில்பல்கோடிதபனரினுருவெடுத்தாடும்

(இ-பு.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப்பிரமகளுக்கு ஆதியான சதுர்முகப்பிரமதேவன்பூலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் தேவலோ

கத்திலுள்ளவர்களுக்கும் காதுகள்செவிடுபடும்படி அழகியகைத்தாளத்தை தாளக்கிரமப்படி சிவனுடைய நடனத்துக்கு இசைவுபெறத்தாக்கவும் தேவர்களெல்லாருந் துதிசெய்யவும் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதியணிந்திருக்கும்பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடிசூரியர்கள் போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவமாடும்-எ-று. (௫௨)

விண்டுவேமுதலாந் தேவர்களெவரும் விதுவுறைசடிலவானவன்றன்
றண்டலினிருத்தங் காணியவேகுந் தன்மையாலன்னவ ரெல்லா
மண்டுநீருலக மாதியஞ்சுடரை வழிபடுபூசனை தமதாய்க்
கொண்டுநின்றுவப்ப ரென்றுநான்மறையுங் கூறுமாகமங்களுங்கூறும்

(இ-பு.) விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாருஞ் சந்திரன்பொருந்திய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது சதானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கச் செல்லுந் தன்மையால் அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்தவுலகத்தில் ஆதியாகிய பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் பூசனை தங்களுடைய தாகக்கொண்டு எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று நான்கு வேதங்களுஞ் சொல்லுகின்றன (அவ்வாறே) இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ்சொல்லுகின்றன-எ-று. (௫௩)

அன்றியுமடவாய் நின்வயினுதித்த வரும்பெறற் காளைவேதியன்முன்
சென்றிடுமுமைப் பிறப்பின்வேதியருட் செல்வமிக்குடையனாயிருந்து
ம், கன்றியவுலோபஞ் சிந்தையைக்கவரக் கைவிரித்தெவரளித்தாலும்
நன்றெனவேற்ற வளநிதியோடு நாடொறும் பாவமுமீட்டி

(இ-பு.) இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்திற்பிறந்த இந்தப் பிராமணப் பிள்ளையானவன் முன்பிறப்பில் பிராமணகுலத்தில் மிகுந்தசெல்வமுடையவனாயிருந்தும் கொடிதான லோபகுணமானது தன்மனதைப்பீடிப்பதினால் (தனக்குள்ளதைவைத்துக்கொண்டுண்ணாமல்) எவர்கள்கொடுத்தாலும்கைவிரித்துத் தானமாக வாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் நாள்தோறும் சேர்த்து-எ-று. * புண்ணியவான்களுடைய சொத்துவாங்கலாம் பாபிகளுடையசொத்து வாங்கலாகாது. (௫௪)

வாழுநாளத்து ளொருபகலேனும் வறியவர்க் கிட்டுணாதொழிந்த
பிழையால்வறுமைப் பிணிபிடித்திந்தப் பிறப்பினிலின்னண முழன்றான்
பொழிளமதிய முடித்தசேகரனைப் பூசனைபுரிவரோன் மைந்தர்க்
கூழுறுவறுமை பரிதிவானவன்முன் னுள்ளிருட்பிழமபெனவொழியும்

(இ-பு.) இவ்வாறு வாழுநாளில் தன்வீட்டில் வருகின்ற யாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிட்சையிட்டுண்ணாத குற்றத்தினால் வறுமைநோயடைந்து இந்தப் பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைந்தான் ஒரு கலையாகிய இள

ஞ்சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவன் (சனிப்பிரதோஷ த்தில்) பூசனைசெய்வார்களானல் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு ஊழினால் நேரி ட்டிருக்கிற வறுமைநோயானது சூரியனைக்கண்ட மிகுந்த இருட்கூட்ட ம் நீங்குவதுபோல நீங்கிவிடும்-எ-று. (௫௫)

இவ்வண்ணமுரைத்தமுனி வரன்மொழியை யின்பொடு விருப்புறக்கேட்
டாங்,கவ்வண்ணமெல்லா மனக்கொடுமகிழ்வுற் றன்னவள்பின்னருமந்த
வெவ்வினையறுத்த முனியுடன்கேட்ட கதையெலாம்விளம்புவனென்னுச்
செவ்வண்ணவேணிச் சூதமாமுனிவன் றெருளுறச் செப்பினனன்றே

(இ-பு) இப்படியாகச்சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந் தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு அம்முறைமைகளை யெல்லா ம் மனதில் அறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அந்தப் பிராமணஸ்ரீயா னவள் தீவினையொழித்த அந்தமுனிவனிடத்தில் மேலுமேலும் கேட் டகதை யெல்லாஞ் சொல்லுகிறேனென்று செம்மைநிறமுள்ள சடையை யுடைய சூதமுனிவரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவு ண்டாகும்படி சொன்னார்-எ-று. (௫௬)

ஆறாவது- சத்தியாதனன்
பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ விருத்தம் - ௩௩௬.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம்

மன்னியகற்பி னருந்ததியனைய மடவாலுமையவள் கேட்டுத்
தன்னிருகரமு முச்சிமேற்குவியத் தவமுனிமலரடி தாழ்ந்து
பன்னகாபரணன் பூசனைபுரியும் படியெலா மடியனேனறிய
நின்னருள்புரிந்து வாய்மலர்திறந்து நிகழ்த்தெனநெடுந்தவ னுரைத்தான்

(இ-பு.) நிலைபெற்ற கற்பினையுடைய அருந்ததியையொத்த பதிவிரதா பாவத்தினைவரலாகுக உடைய உமையென்னும் பெயருள்ள பிராமண

ஸ்ரீயானவள் முனிவர் சொல்லியதை யெல்லாங் கேட்டுத் தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேல்குவித்து வைத்துக்கொண்டு நமஸ்கரித்து அந்த முனிவருடைய தாமரை மலர்கள்போன்ற பாதங்களில் சேவித்துப் பரமசிவனுடைய பூசைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படி கிருபைசெய்து உம்முடைய திருவாய்மலர்ந்துசொல்லுமென்றாள்-எ-று. (க)

வேறு.

திங்கடோறுங் குறையாது திகழுமிரண்டு பக்கத்துக்
கங்குன்முகங்கள் பன்மூன்றாந் தினத்துவந்த காலமெலாம்
பொங்குந்தூய புனலாடிப் பகற்போதுண்டி பொருந்தாம
லங்கண்மாலைப் போதுவர வலர்கம்பலத்தின் விதானித்தே

(இ-பு.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபக்ஷத்துப் பதின்மூன்றாந்திதியில் பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம்மிகுந்த பரிசுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நாநஞ்செய்து பகற்பொழுதில் ஆகாரங் கொள்ளாமல் அந்நாளில் மாலைப்பொழுது வருகிறகாலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திரங்களெழுதிய சிவப்புப்புடைவையினால் மேல் விதானங்கட்டி-எ-று. இரண்டுபக்ஷமாவது பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்பவைகளாம் பந்தல்போட்டு அதற்குள் மேல்விதானங் கட்டுகிறது முறைமையாதலால் விதானித்து என்று சுருக்கிச்சொன்னார்-எ-று. (உ)

புனிதம்மணிமண் டபம்புகுந்து புரிநூற்கும்ப மண்டலங்கண்
முனிவில்விதான முறைபிறழா தியற்றிக்குரவன் மொழிபேணி
நனிசேர்சைவா கமவிதியும் புராணவிதியு நான்மறையி
னினியவிதிபு மலைவுபடா தொன்றாம்விதியி னியல்போர்ந்து

(இ-பு.) இப்படியாகப் பந்தல்போட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்தமான அழகிய மண்டபத்தில் பிரவேசித்துக்கும்பங்களுக்குநூல்சுற்றிமண்டலங்கள் குற்றமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் ஏற்படுத்திக் குருசொல்லிய உபதேசமொழியைவிரும்பி சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனியதாகியவேதவிதியும் ஒன்றுக்கொன்றுமாறுபாடமல் சரியொத்திருக்குமுறைமையை யுணர்ந்து-எ-று. (ங)

ஐந்துபுலனுமொருவழியே நிறுவிமனத்தி னழுக்ககற்றிச்
சிந்தையாரப் பாவித்து வாயாற்றிருமந் திரஞ்செப்பி
முந்துகரத்தா லலர்முதல வழிபாடெண் முறைமுடித்துக்
கந்தமலரும் நாற்றமும்போ லபேதமாய் கருத்தினனாய்

(இ-பு.) ஐம்புலன்களையொருவழிப்பட நிறுத்திக்காமவெகுளியை நீக்கிச்சித்தத்திற்பொருந்தப்பாவித்து வாயினால்பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லி

மூர்த்தியகைகளினால் மலர்கள்முதலாகிய சோடசோபசாரபூசைசெய்துபூவும் அதன்வாசனையும் பேதமில்லாமலிருப்பதுபோல பேதப்படாதகருத்தையுடையவனுய்-எ-று. (ச)

வெற்புக்கனாயன் திருமயிலே மின்னிற்பொலியு மேனியளை
யற்பமருங்கிற் கிடர்செய்யு மணிபூத்திருக்கு முலையாளை
கற்புக்கரசி தனைச்சந்திர கலையார்மேகக் கருங்குழலைப்
பொற்புக்கழகு தரும்வதனப் பொலம்பூங்கொம்பிற் பொலிவாளை

(இ-பு.) மலையனாயன் புத்திரியாய் மயில்போலச் சாயலையும்மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்குந் திருமேனியையும் சிறியமருங்குலுக்குத்துன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகுகொண்டிருக்குந் தனங்களையும்பதிவிரதாதருமத்துக்கு அரசியென்று சொல்லத்தக்கதன்மையும் சந்திரகலையென்கிற ஒருவிதஆபரணந்தங்கிய கரியஅளகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத் தருவதாகிய திருமுகத்தையுமுடைய பொன் கொம்புபோல விளங்கும்பார்வதிதேவியாரை-எ-று. (ரு)

வாமபாகத் தருசித்துவழிபட்டேத்தி மணித்தவிசிற்
காமனுக மடலைசெய்த கனலிவழங்கு கட்கரும்பைப்
பூமனர் தஞ்சிரங்கமழுப்புலவையொழிப்பப்பொற்கொன்றைத்
தாமநாற்றத் திசைகமழு மணிமார்புடைய தனிப்பொருளை

(இ-பு.) இரத்தினங்கள் பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சனையுடன் ஆராதனை செய்து மன்மதனுடைய சரீரத்தை நீறுசெய்த தீயைவழங்கிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கரும்பு போலிருக்கும் கடவுளைப் பிரமதேவனுடைய தலையினின்றும் நாறுகின்ற புலால் நாற்றத்தை நீக்கப்பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப் பூமாலையின் வாசனையானது அஷ்டதிசை வரைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழகிய மார்பை யுடையஒப்பற்ற பரம் பொருளை-எ-று. (சு)

வெள்ளிமலையின் மாணிக்க வெற்புவருதல் போல்விளங்கும்
பள்ளியுரக மால்விடையிற் பவனிபோதும் பாஞ்சுடலாத்
துள்ளிமதியோ டிகலியலை துளும்புங்கங்கைச் சடையானைப்
புள்ளியிளமான் கன்றுகளும் புண்டரீகக் காத்தானை

(இ-பு.) வெள்ளிமலையின்மேல் மாணிக்கமலைவருவதுபோல விளங்குகின்ற சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ரிஷபவாகனத்தில் பவனிசெல்லுகின்ற பாஞ்சுடரும் சந்திரனுடன் பகைத்துத் துள்ளி அலைகள் ததும்பிக்கொண்டிருக்குங் கங்கையை அணிந்த சடையையு

டைய வரும்இளமையாகிய புள்ளி மான் கன்று விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களையுடையவரும்-எ-று. (எ)

வாங்குமலைநீர் வாரிதியு மலையுநிலனு மற்றிறனைவயுந்
தாங்குபுயங்க நூபுரத்தின் மறைநின்றிரைக்குந் தாளானை
வீங்குபுணரி யாலால விடமுண்டிருண்ட களத்தானை
யோங்குசிகைமுத் தீயென்ன வொளிருங்கழுமுட் படையானை

(இ-பு.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண் டிருக்குந்திருவடிகளையுடையவரும் நீர்மிகுந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகியஆலகாலவிஷத்தைஉண்டு கறுத்தகழுத்தினையுடையவரும் ஓங்குகின்ற சிகையினையுடைய முத்தீபோலஒளிருகின்ற சூலாயுதத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனை-எ-று. (அ)

அன்பினிருத்திச் சிவாகமத்தி னமைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பசிறைக்கு நறுந்தூப மியாவுங்குறையா தினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார் முடித்தசடை நாதன்றுணைத்தாள் வழிபட்டாற்
றுன்பமில்லை யார்மாட்டு மென்றுசுருதி முறையிடுமே

(இ-பு.) அன்புடன் ஆசனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமத்திற் சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையைத்தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லா வுபசாரமுங் குறைவுபடாமல் இனிதாகச் செய்து நல்ல பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப் பூமாலையை அணிந்த சடையையுடையபரமசிவன் இரண்டுதிருவடிகளையும் ஆராதித்தால் யாவரிடத்திலுந் துன்பமில்லையென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன-எ-று. (கூ)

(வே று,)

இத்திற மிருவரு மியற்றுவா ரெனிற்
றெத்தின ரிதழியான் றொண்டுபூண்டிடும்
பத்தியின் முன்னவன் வறுமை பாழ்படுஞ்
சத்திரத் திளவலுந் தரணி காக்குமோ

(இ-பு.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும்பிரதோஷகாலத்தில்பூசை செய்வார்களானல் கொத்தாகிய கொன்றைப்பூமாலையணிந்த கயிலாசபதியின் அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினாலே மூத்தவனுடைய தரித்திரமானதுபாழ்பட்டுப்போம் இளையவன் அரசனாகி ஒருகுடையின் கீழிருந்து பூலோகத்தைக்காப்பன்-எ-று.

(ய)

(வேறு.)

என்ற முன்ன மெழுந் திறைஞ்சினர்
முன்ற முன்னிய வோகை முற்றுற
அன்ற நின் னடியே மருந்துய
ருன்ற லேகடவுய்ந்து வாழ்ந்தனம்

(இ-பு.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்வதற்கு முன் அவர்களெழுந்துவணங்கினவர்களாய் எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவரே உம்மால் நாங்கள் முன்னாலே கருதிய மகிழ்ச்சிபொருந்தவும் அடியேங்களுடைய அருமையாகிய துயரமானதொழிந்து போகவும் தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வை யடைந்தோம்-எ-று. (௰௧)

என்ரு ரன்பி னிங்கி மாமுனி
நன்ரு கென்று நயந்து மைந்தர்பாற்
றன்ரு ணெஞ்சுக ளுச்சி சாத்தியே
குன்ரு மந்திர மூலங் கூறினான்

(இ-பு) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள் அதைக்கேட்ட முனிவரானவர் கிருபைவைத்து உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று ஆசீர்வதித்து அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் நேத்திரங்களிலும் இருதயத்திலும் தம்முடைய பாதத்தை வைத்து அழிவுபடாத மூலமந்திரத்தை உபதேசித்தார்-எ-று. (௰௨)

கேட்டார் வல்வினை வேரோடே கெட
வூட்டா நல்வினை மேலு மோங்கிடச்
சேட்டார் மைந்தர்க டேசிகன் பதஞ்
சூட்டா நின்றனர் பின்னுஞ் சொல்லுவான்

(இ-பு.) அவ்வாறு முனிவருபதேசித்த மந்திரத்தைவலிய தீவினைகள் ஆணவமலத்துடன் கெடவும் ஆகாமிய மேறச்செய்யாத நல்வினை மேன்மேலும் விர்த்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு இளமைப் பருவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரர்கள் ஆசாரியராகிய முனிவருடைய பாதங்களைத்தொழுதார்கள் (அவர்கள்தொழுதவுடன) முனிவர்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றனர்-எ-று. (௰௩)

வேறு.

வல்லமறையோன் மதலேசுசி விரதனெனவு மணிவயிரக்
கல்லிற்றிரடோ ளரசிளங்கோக் காளைதரும குத்தனென்றுஞ்
சொல்லக்கடவ துலகமெனச் சொல்லி மூகமன் பலவியம்பிச்
செல்லறவிர்த்து மகிழ்வோடுங் குமரர்தம்மைச் செல்கென்றான்

(இ-பு.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சுசிவிரதனெனவும் அழகிய வயிரக் கல்லைப்போலப் பலமுள்ளதாய்த் திரண்ட தோளையும் இளமைப்பருவத்தையு முடையராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனென்றும் உலகத்தார் சொல்லக் கடவரென்று பெயர்கூறி அன்றியும் உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச் சொல்லித் துன்பத்தைநீக்கி மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தார்-எ-று. தருமகுத்தன் என்பதற்குத் தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன் எனப் பொருள்கொள்க (௰௪)

வேதமுனிவன் விடைகொடுப்ப விளங்குகுமர ரிருவோரும்
போதமுறுதந் தாயருடன் மனையிற்புகுந்து புரமெரித்த
நாதன்றன்னை யிசிமுகத்தி னுளுநாளும் விசேடிதமாய்ப்
பாதசமலந் தொழுதேத்தி வழிபாடனைத்தும் பண்ணியே

(இ-பு.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவரானவர் உத்தரவுகொடுப்ப விளங்குகின்ற இரண்டு புத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில் வந்து திரிபுரதகனஞ்செய்த பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாளுக்குநாள் விசேஷமாய்ச் சோடசோப சாரத்துடன் பூசைசெய்து பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரைகளைவணங்கி-எ-று, (௰௫)

திங்களொருநான் கிவ்வாறு செல்லச்செல்வ ரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற் சுசிவிரதன் புனிதநதியிற் புனலாட
அங்கணொருசா ரேகுதலுந்தெண் ணீர்பொருத வகன்கரைவாய்க்
கொங்கைக்குவமை சான்றதொரு குடத்தினிதியங் கண்ணுற்றான்

(இ-பு.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல அந்தப்புத்திரர்களிருவரில் பூணநூல்விளங்கு மார்பினையுடையசுசிவிரதன் அவ்விடத்தில் ஒருபுறத்திலுள்ள பரிசுத்தமான நதியில் தீர்த்தமாடச் சென்றான் அப்படிசெல்லவும் தெளிந்த அலைநீர் மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புளதான ஒருகுடத்தில் திரவியமிருக்கக்கண்டான்-எ-று. (௰௬)

ஓகையொடுநான்மறைவல்லோ னுறுதபொருள்கண் ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவு மொழியுமையாள் பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன் புகழ்பாடித் தோளிற்சுமக்குங் குடநிறைந்த
ஈகையோடு மனையகத்தி னெய்தித்தாயர்க் கிதுசொன்னான்

(இ-பு.) தான்கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில் பிராமணப்பிள்ளையானவன் சந்தோஷத்துடன் வெல்லப்பாகினை யொத்த மதுர வசனமுள்ளபார்வதிதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் கிடைத்தபலனிதுவென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பா

டித் தோத்திரஞ் செய்து பொன்னிறைந்த அந்தக் குடத்தை யெடுத்துத் தோளில் வைத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து தாயாருக்கு இந்தவார்த்தையைச்சொன்னான்-எ-று. (௰எ)

அன்பர்க்கெளியன் வெள்ளிமலையமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி
யின்புற்றியற்றும் பூசனையி னெய்துபயன்கா ணிதுவென்ன
துன்பக்கடலி னழுந்துமுமை தூயபுதல்வன் சொற்கேளா
என்புற்றுருகி யகங்குளிர்ந்தங் கிளையான்முகம்பார்த் திதுசொல்வாள்

(இ-பு.) அன்பர்க்கெளியவரும் வெள்ளிமலையில் வீற்றிருப்பவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளைவிரும்பி இன்பம்பொருந்திச் செய்யும் பூசனையினால் அடையும்பலன் இதுவென்று பரிசுத்தனாகிய தன்புத்திரன் சொல்லியவார்த்தையைக்கேட்டு முன்துக்கசாகரத்தில் அழுந்திய உமையென்னும் பெயரையுடைய தாயானவள் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மனமகிழ்ச்சியடைந்து அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்லுகிறாள்-எ-று. (௰அ)

மைந்தர்நீங்க ளிருவீரு மானழபகிர்ந்து கொண்மினென
கந்துங்கழையும் பொருங்களிற்றுக் கழற்கால்வேந்தன் றிருப்புதல்வன்
அந்திவண்ண னளித்ததிது தவற்கேயெமக்கு மவனளிக்கும்
புந்தியவல மொழிகென்னுத் தாயர்த்தொழுது புகன்றானே

(இ-பு.) புத்திரர்களே நீங்களிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்களென்றுசொல்ல, கட்டுத்தறியையும் குத்துக்கோலையும்முறிக்கத்தக்க யானைகளை யுடைய வீரகண்டை கட்டிய காலினனாகியராசபுத்திரன்சொல்லுகிறான் தாயே இதுபரமசிவன் என்தமையனுக்கு அருளிச்செய்ததாகையால் அவருக்கே யுரியதாம் எனக்கும் அந்தக்கடவுள்கிருபைசெய்வார் உன்மனதிலிருக்குந்துயரத்தை நீங்கென்று தாயை வணங்கிச்சொன்னான்-எ-று. (௰௯)

வேறு.

மற்றவன் கூறிய வண்ண மைந்தருஞ்
செற்றமி லன்னையுஞ் செல்வ மோங்கவே
யுற்றநல் குரவினை யொழிந்து வைகுநாட்
கொற்றவன் காதலன் கொள்கை கூறுவாம்

(இ-பு) ராஜகுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றமில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் நெடுநாளாகப் பொருந்திய தரித்திரத்தை யொழிந்து செல்வம் அதிகரிக்க வாழும்நாளில் அந்த ராசகுமாரனுடைய செய்கையைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று. (உ௰)

ஐம்புல னொருவழி யடக்கி யாறணி
பைம்பொனு ரிதழியம் படலை வேணியான்
வம்பறு மலரடி வணங்கி யேத்தலும்
இம்பரிற் றிங்களா றிரண்டு சென்றவே

(இ-பு.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கிக்கங்கா நதியையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவனது வாசனைநீங்காத திருவடித்தாமரையை இவ்வுலகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில் பன்னிரண்டு மாதஞ்சென்றன-எ-று. (உக)

அன்னது நிகழவோ ராழி மேயதேர்
மன்னவன் வடதிசை வழிக்கொண் டேகுநாட்
கன்னலஞ் சிலைமதன் விழவு காணிய
வின்னிள வேனில்வந் திறுத்த தென்பவே

(இ-பு.) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய்து கொண்டிருக்க ஒருவண்டில்பூண்டதேரையுடைய சூரியன்வடதிசையை நோக்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில் கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனுக்குரிய திருவிழாவைக்காண இனியதாகிய இளவேனிற்காலம்வந்தடைந்தது என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. இளவேனிற்காலமாவது சித்திரை வைகாசிமாதம். (உஉ)

நறுமலர்ப் பாடலந் துணர்த்த நாகங்கள்
குறுமுகை வெண்மலர் கொழித்த கோங்கினந்
துறுமலர் பொதுளிப்பொன் னணிந்து தோன்றின
வெறிமலர்க் காஞ்சிப்பூப் பசந்த வீறினே

(இ-பு.) இளவேனிற் காலம் வந்தபோது வாசனைபொருந்திய மலர்களையுடைய பாதிரிமரங்கள் கொத்துக் கொத்துகளாகப் பூத்தன புன்னைமரங்கள் சிறிய அரும்புகளுடன் வெண்மலர்களைப் பூத்தன கோங்கம் விருக்ஷங்கள் நெருங்கியமலர்களைப் பொருந்திப் பொன்னையணிந்துகொண்டதுபோலத் தோன்றின வாசனை தங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசலைநிறமுள்ளதாயிருந்தன-எ-று. (உங)

பாசிலை யுதிர்த்தன பழுவப் பாதவம்
வீசிய பணைதொறுந் தளிரின் வேய்ந்தன
காசறு பசும்படா மொருவிக் காய்கதிர்
பூசுறு செம்படாம் போர்த்த போலுமே

(இ-பு.) ஆல்மரங்கள் பச்சை இலைகளையெல்லாம் உதிர்த்தன (அப்படியுதிர்த்தபின்பு) நீண்டகொப்புகள்தோறும் துளிர்களைவிட்டு அலங்கரி

க்கப்பட்டன போலிருந்தன (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்ந்து செந்தளிர்துளிர்த்தன எப்படியிருக்கின்றனவென்றால்) குற்றம் நீங்கியபச்சைப்போர்வையை நீக்கிவிட்டுச் செந்தளிர்மிகுந்த சிவப்புப் போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டனபோலிருந்தன-எ-று. (௨௪)

கொடியவு மிளந்தளிர் குழைத்த கோட்டவுங்
கடிமலர் குடைவன கள்ளுண் வண்டினம்
பெடையொடு குயிலினம் பிறங்கு தண்முறி
யிடையிடை கோதுவ கான மெங்குமே

(இ-பு.) இவைகளுமன்றி அந்த வனமெங்கும் மதுவை யுண்கின்ற வண்டினங்கள் கொடிகளில் உள்ளனவும் இளந்தளிர்கள் துளிர்த்த கொம்புகளில் உள்ளனவுமாகிய வாசனைபொருந்திய மலர்களைக்குடைவனவாம் மாமரங்களி னிடந்தோறும் ஆண்குயில்களும் பெட்டைக் குயில்களும் பிரகாசியாநின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய துளிர்களை மூக்கினால் கோதுவனவாம்-எ-று. (௨௫)

கலைமகள் வடிவினை மராங் கவர்ந்தன
மலைமக ளெழிலினைப் பூவை வாங்கின
கொலைப.கள் கவினைநீ டிலவங் கொண்டன
அலைமக ளழகினை யசோக ணிந்தவே

(இ-பு.) சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்கள் கிரகித்துக்கொண்டன பார்வதிதேவியாருடைய அழகாகிய திருமேனிநிறத்தைக் காயாமலர்கள் கவர்ந்து கொண்டன துர்க்கையினுடைய நிறத்தைப் பெரிய இலவமலர்கள் கவர்ந்துகொண்டன திருமகள்நிறத்தினை அசோகமலர்கள் கவர்ந்துகொண்டன-எ-று. எனவே * கடப்பமலர்.வெள்ளைநிறமென்றும் காயாம்பூ கறுப்புநிறமென்றும் இலவம்பூ சிவப்புநிறமென்றும் அசோகம்பூ பொன்னிறமென்றுங் கொள்ளப்படும். (௨௬)

கிளிகளுங் குயில் களுங் கேசரங்களு
மளிபடு தாதினூ டளைந்த தென்றலுந்
துளிபடு சினைதொறுந் துவன்றி மேவலாற்
களிமதன் பாசறை போன்ற காவெலாம்

(இ-பு.) கிளிப்பிள்ளைகளும் குயில்களும் வண்டுகளும்வண்டுகள்பொருந்திய பூந்தாதுகளைப்பூசிய தென்றற் காற்றும் தேன்துளிபொருந்தியகிளைகள்தோறும் நெருங்கி யிருப்பதினால் அவ்வன மெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன்மதனது பாசறையென்னும் படைவிடுபோலிருந்தது- எ-று.

* மன்மதனுக்கு கிளி குதிரை குயில் எக்காளமென்கிற ஊதப்பட்ட வா

த்தியம், வண்டுகள் வில்லிற்பூட்டும் நாண், தென்றற் காற்று-தேர், இக்காரணம்பற்றிப் படைவீடென்றார். இரத்தினச் சுருக்கவேண்பா.- ஆலைக்கருர்புசிலை யைங்கணைபூ நாண்சுரும்பு, மாலைக்கிளிபுரவி மாருதந்தேர், வேலை, கடிமுரசங்கங்குல் களிறுகுயில்காளம், கொடிமகரந் திங்கள்குடை ()

அந்தர வகடுபோழ்ந் தகன்ற தண்டலைப்
பைந்தருத் தொறுங்கொடி படர்ந்து பற்றின
சுந்தர மிழந்துமூப் படைந்த தொன்மையோர்
மைந்துட னரம்புயர் வன்மை போன்றவே

(இ-பு.) ஆகாயத்தி னடுவைப் பிளக்கும்படியான் உயரமுள்ளதாய்ப் பரந்தசோலையிலிருக்கும் பசிய மரங்கள் தோறும் கொடிகள்படர்ந்து பற்றிக்கொண் டிருக்குந்தன்மை யெப்படியிருக்கிற தென்றால் அழகினையிழந்து மூப்புப்பருவம் அடைந்தகிழவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நரம்புகள் மேலிட்டிருப்பனபோ லிருந்தன-எ-று. (௨௮)

தேசுறு கிளியின மொழுங்கிற் சேண்வழி
வீசிய சிறையவாய்ப் பறத்தல் வேனில்வேந்
தாசைசூ ழுலகங்கொண் டதற்குக் கட்டிய
பாசிலைத் தோரணப் பான்மை போன்றவே

(இ-பு.) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளியினங்கள் ஆகாயமார்க்கத்தில் சிறைகளை வீசிக்கொண்டு ஒழுங்காகப்பறந்து செல்லுதல் வசந்தகாலத்துக்கு அரசனாகிய மன்மதனானவன்வந்து எட்டுத்திக்கிலுஞ் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின்பொருட்டுப் பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோ லிருந்தன-எ-று. (௨௯)

அரும்பவிழ் நறுமலர்ச் சுழல வாயிடைச்
சுரும்பினந் தருமுத லனைத்துஞ் சூழ்ந்தன
மரங்கிழம் படுதலின் வழாத மைந்துற
இரும்பினாற் பூண்பிடித் திட்ட தொத்தவே

(இ-பு.) அரும்புகள்விரிந்த நறியமலர்களி னிடத்துச் சுழன்று தேனுண்ணுவதற்கு வண்டுகள் அவ்விடத்திலிருக்கும் விருக்ஷங்கள் முதலானவைகளிடத்தில் சூழ்ந்துகொண்டிருத்தல் எத்தன்மையாக இருக்கின்றதென்றால் விருக்ஷங்கள் கிழத்தன்மை யடைந்தபடியினால் இனியொடிந்துபோமெனக்கருதி யொடியாம லிருக்கும்வண்ணம் இரும்பினால் பூண்செய்து அமைத்தது போலிருந்தன-எ-று. (௩௰)

அலங்கல்வெண் கவிகைவே டிளைஞரீட்டமு
மிலங்கிழை மகளிரோ டிளைஞரீட்டமும்

பொலங்கொடி மாளிகை நீங்கிப் போந்தளி
துலங்குபூங்காவகந் துன்னிச் சேர்ந்தவே

(இ-பு.) வெற்றி மாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும்வேலாயுதத்தையுமுடைய அரசர் கூட்டமும் பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்திருக்கு மாதர்கூட்டமும் வாலிபர்கூட்டமும் பொன்னாற் செய்யப்பட்டகொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்று வண்டுகள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கு மலர்களையுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச்சூழ்ந்தன-எ-று. சோலையானது துளிர்விட்டுத்தழைத்து அரும்புகள்மலர்ந்து அதிககுளிர்ச்சியா யிருத்தலால் நீர்விளையாடியும் போதுகொய்தும்இன்பம் அனுபவித்தலின்பொருட்டுச் சென்றதெனக்கொள்க (௯௧)

இருநில மன்னர்மார் பிலகு மாரம்போல்
அருவரை நெற்றித்தா ழருவி யாடியு
முருகயர் புலமென மகளிர் முண்டக
மருவிரி வாவியங் கரையின் வைகியும்

(இ-பு.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்துமாலைபோல பெரியமலையி னுச்சியிலிருந்து விழுகிற அருவிநீரில் விளையாடியும் வாசனைவிரிச்செய்கின்ற நந்தனவனத்திற் பொருந்து வதுபோல மாதர்கள் தாமரை மலர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற அழகிய தடாகக்கரையில் பொருந்தியும்-எ-று. (௯௨)

சிலம்பெதிர் கூவியுஞ் சிற்றில் கோலியு
முலம்பொரு குவவுத்தோ ளுழுத கொங்கைமேற்
கலம்பல திருத்தியுங் கலவையாடியு
நலம்பல துய்த்தனர் நதியின்பாங்கரோ

(இ-பு.) மலைகளுக்கெதிரில் கூவியும் நதியின்கரையில்சிறுவீடுகட்டி விளையாடியும் (தத்தங்கணவர்களுடைய)திரண்ட (வயிரக்) கல்லையொத்துத்திரட்சியாகியபுயங்களில்படிந்ததனங்களின்மேல்பலவித ஆபரணங்களை அணிந்தும் வாசனைத் திரவியஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்புபூசியும் இவ்வாறு பல இன்பங்களை அனுபவித்தார்கள்-எ-று. * மலைகளுக்கெதிரில்கூவினு ல் அதனிடத்தில் கூவுகின்றவர்கள் ஓசைபோலாவது அவர்கள் வசனம் போலாவது தொனியுண்டாகும் ஆதலால் அதுவுமோர் விநோதமாகக்கூவினுரெனக்கொள்ளுத லொருவகை, அவ்வாறன்றித் தங்கள்கணவர்களுடன் ஊடினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி யின்மையால் மற்றொரு விநோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மலையுடன் கூவினார்களெனக்கொள்ளுதலொருவகை,கிள்ளை குயில் இவைகளுடன் பேசலாகாதோ வெனின் அவைகளின் ஓசைவிரகத்துக்கேதுவானது கம்பராமாயணம் வரைக்

காட்சிப்படலத்தில்(௨அ) வது. செய்யுள். வெயினிறங்குறையச்சோதிமி ன்னிழல்பரப்பமுன்னர்த், துயிலுணர்செவ்வியாருந்துனியுறுமுனிவிஞே ரும்,குயிலொடுமினிதுபேசிச்சிலம்பொடுமினிதுகூவி,என்பதனுனுமறிக.

இத்தலை யின்னண நிசழவெண்ணில் சீர்ச்
சத்தியா தனன்றரு தருமகுத்தனு
மெய்த்தவத் தோழனை நீங்கி வேறெரு
பத்திரம் பொதுளிய பழுவ மெய்தினன்

(இ-பு) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க அளவில்லா தசிரினையுடைய சத்தியாதனனீன்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்மையா கிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டுநீங்கி இலைமுதலானவைகள் நிறைந்துள்ளவேறெருவனத்திற்சென்றுன்-எ-று. (௧௪)

வேறு.

மஞ்சுசூழ்குடுமி வெள்ளிவேதண்ட மழுவலான் செவிக்கிசை நிறைக் கும், விஞ்சையர்பெருமான் றிருமகளாய வெள்வளைத்தோழியாங் கோ ருத்தி,வஞ்சிநுண்ணிடையார் பண்ணையுளாடும் வனப்பினைக்காண்டலு மயங்கிக், குஞ்சரநுகர்ந்த வெள்ளில்போன்மாழ்கிக் குழைந்துதன்னுளந் தனிற்குணித்தான் ... ... *

(இ-பு) அப்படிபோன தருமகுத்தனனவன் மேகங்களால் சூழப்பட் ட சிகரங்களையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடையதி ருச் செவிகளிற்பொருந்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதர மன்னவன் புத்தி ரியாகியசங்குவளையலணிந்தகையினையுடையஒருமாதானவள் அவ்விடத் தில்பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்ட த்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக்கண்ட மாத்திரத்தில் மன மயங்கிவேழமுண்ட விளாங்கனிபோல சோர்வுடன்மெலிந்துதன்மனதி ல் இவ்வாறுநினைத்தான்-எ-று. வேழமுண்ட விளாங்கனி யெப்படியிருக் குமென்றல் தேனாமோந்த தேங்காய்போலிருக்கும். வேழமென்பது வி ளாங்கனிக்குரியதோர் நோ யென்றும் அதுதேங்காய்க்குத் தேனாவென் றெரு நோயிருப்பதுபோலென்றும் நச்சினர்க்கினியார் சீவகசிந்தாமணி யில் ஒருசெய்யுளுரையில் எழுதியிருக்கின்றனர் சிலவுரைகாரர் யானையு ண்டவிளாங்கனியென்பர். (௧௫)

பூவுறைதிருவோ நாகர்தங்கொடியோ பொருப்புறைகுழூதவாய் மயி லோ, தேவர்தமுலகி னின்றிழிந்தருளுஞ் செய்யவாய்மடமொழிக்கிளி யோ, யாவளிங்கிருந்த வேந்திழையென்ன விறைமகணெஞ்ணமுற் றிர ங்கக், கோவிளங்குமரன் வனப்பினைநோக்கிக் கொடியிடைமடந்தையுங் குறித்தாள் ... ...*

(இ-பு.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவள் செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்குந்திருமகளோ நாகலோகத்தில் வாசஞ்செய்யும் நாககன்னிகையோ மலையில்வாழும் செவ்வல்லி மலர்போன்ற வாயினையுடைய வனாயரமகளோ தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவந்தவாயையும் மழலைச்சொல்லையு முடைய கிள்ளையொத்த ரம்பாஸ்திரீயோ இன்னாளென்று தெரியவில்லையேயென்று அந்தராஜகுமாரன் எண்ணங்கொண்டு (காமவிகாரத்தினால்) வியாகுலமுடையவனா யிருக்க அவனுடைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்துக் கொடிபோன்ற நுண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்திரீயும் இச்சைகொண்டாள்-எ-று. (௩௬)

பண்ணுறுகாண விஞ்சையருலகிற் பாகசாதனன் றிரு நாட்டின், மண்ணகவரைப்பி னிளமையினலத்தின் வடிவினிலிவன்றனக் கிணையார், கண்மணிகுளிர்ப்ப வடிவுகொண்டிறந்த காமனேவந்தன னென்னா, வுண்ணிறையழிய வுலையிடுமெழுகொத் தொருமொழிதோழியர்க் குரைத்தாள் *

(இ-பு.) இசைபொருந்திய கானம் பாடுகின்ற வித்தியாதர ருலகத்திலாவது தேவேந்திரனுடைய உலகத்திலாவது பூலோகத்தினிடத்திலாவது இளமைப்பருவத்திலும் சவுந்தரியத்திலும் உருவத்திலும் இவனுக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள் முன்னிறந்த மன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண் மணிமகிழ்ச்சியடையும்படி உருவங்கொண்டு வந்தானோவென்று உள்ளத்தி லிருக்கும் கற்பு முதலானவை அழியத் தக்கதாக (குருமானுடைய) உலைக்களத்தியில் இட்டமெழுகைப்போல (மனமுருகி) தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லினாள்-எ-று. (௩௭)

மங்கைமீர்நீவி ரனைவருமிந்த வனத்தினுக் கப்புறம்போகி
பொங்கரிற்புகுந்து நறுமலர்கொய்து போதுமினென்றவர்ப் பணியா
அங்கவர்யாருந் தணந்தபினிந்த வணங்கொருதமியளா யெதிர்ந்து
பங்கயமுகத்துக் குமரன்மாட்ட ணுகிப் பரிவுடனினையன பகர்ந்தாள்

(இ-பு.) தோழிகளே நீங்களெல்லாரும் இந்தவனத்துக்கப்புறம்போய்ச் சோலையிற்சேர்ந்து வாசனைபொருந்திய மலர்கள் பறித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று அவர்களுக் குத்தரவுசெய்து அவர்களெல்லாரும் நீங்கிப் போனபின்பு இந்தமாதானவள் தானொருத்தியுந் தனிமையாகப் போய்த் தாமரைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய ராஜகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்து விருப்பத்துடன் இந்த வார்த்தையைச்சொன்னாள்-எ-று. (௩௮)

கன்னலஞ்சிலைவே ளுருவுகொண்டனைய காளையீண்டடைந்த காரணமு
நின்னுடைநாடு நின்றிருமரபு நின்றிருப்பெயருமியா வென்னப்
பொன்னிளமுலையாள் வினவலுங்கேட்டுப் புந்தியினவள்குறிப்புணர்ந்து
மின்னணிமவுலி வேந்தர்கோனளித்த விடலையுமனமகிழ் துரைத்தான்

(இ-பு.) கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனானவன் முன்போல உருவுகொண்டதுபோன்ற வாலிபனே நீயிவ்விடத்திற் குவந்தகாரணமும் உன்னுடையதேயமும் உன்னுடைய(விசேட) குலத்தினமும் உன்னுடையநாமதேயச்சிறப்பும் யாவையென்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பரந்த இளமை பொருந்திய தனங்களையுடையவள் வினவவும் அதைக்கேட்டுத் தன்மனதில்அவள்குறிப்பை அறிந்துகொண்டு ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த மன்னவனீன்ற ராஜகுமாரன்மனமகிழ்ந்துசொல்லுகின்றான்-எ-று.(௩௪)

விரைமலர்நாற்றம் யோசனைகமழும் விதர்ப்பதேசாதிபன் விரிந்த, தரையெலாநிழற்று முழுமதிக்கவிகைச் சத்தியாதனன்றனக் கமைந்த, மனாமலர்த்திருவே யனையவள்சதியா மடவாறிருவயிற் றுதித்தே, னிரைவளைக்கரத்தாயெந்தைபோர்ப்பகைஞர் நெடும்படைக்களத்திடைமடிந்தான்*

(இ-பு.) மலர்களின் வாசனையானது ஒருயோசனைதூரவரையில் பரிமளிக்கும்படியான (சோலைகளால்சூழப்பட்ட) விதர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகிப் பரந்த உலகத்திலிருக்கும் உயிர்களுக்கெல்லாம் நிழலைச் செய்துகொண்டிருப்பதாய்ப் பூரணசந்திரனை யொத்த வெள்ளைக் குடையினையுடையவனாய்(ராச்சியபாரஞ்செய்த)சத்தியாதன மகாராசாவுக்கு அமைந்த மனைவியாகிய வாசனைதங்கிய தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்குந் திருமகளை யொத்த (சவுந்தரியமுஞ் செல்வமுமுள்ள) சதியென்னும் பெயரையுடையாள் வயிற்றிற்பிறந்தேன் வரிசையாகவளையலணிந்தகையையுடையமாதே? என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகைவருடைய பெரியயுத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப்போர்செய்து) மடிந்தார்-எ-று. அரசன் குடையின்கீழிருந்து நீதியுடன் அரசுசெய்ய உயிர்கள் சவுக்கியமுற்றிருப்பதினால் உயிர்களுக்கு நிழலைச்செய்யுங் குடை என்றது. (௩௰)

ஈன்றவெம்மாயு நீருணுங்கயத்தி னிடங்கர்வாய்ப் பட்டனண்மடியத், தோன்றியவுமையாம் பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்றலுக்கிளவலாய் வளர்த்தாள்,சான்றுசான் முனிவனெனக் குறுநாமந்தரும குத்தனனெனச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரி னழிவுறவண்ண மரனடிக்கென்னையாட்கொடுத்தான்... ... ...*

(இ-பு.) என்பிதா இறந்துபோகவே என்தாயானவள் நகரத்தை விட்டுத் தனியே வனத்திற்போய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்றுஅங்கிருக்கும் ஒருகுளத்தில் நீருண்ணப்போய் அதிலிருக்கும் முதலைவாயில் அகப்பட்டுக்கொண்டு இறந்துபோனாள் (அப்படி என்தாயானவள் இறந்துபோகவே நான் சிசுவாய் அழுதுகொண்டிருக்குந்தருணத்தில்)அங்கேவந்த உமையென்னும் ஒருபிராமணஸ்திரீ யென்னையெடுத்துக் கொண்டுபோய்த்த

ன் புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தாள் (அப்படிநான் வளரும் நாளி ல்) மேன்மைமிகுந்த சாண்டில்லியர்என்னும் ஒருமுனிவர்வந்து எனக்கு த் தருமகுத்தன் எனப் பொருத்தமுள்ளதான் பேர்கூறி மிகுந்த கொடி தானபிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திரு வடிகளுக்கு என்னை அடிமையாகக்கொடுத்தார்-எ-று. (௬௧)

உமையவடலைவன் றனைவழிப்பட்ட உறுதியாலொருவரு மொவ்வாக் கமையினுய்நின்னை யெதிர்ந்தனனல்லோர் காட்சியாலெய்துதல்சிறிதே யமையளித்திறந்தோ னிழந்தவான்றிருவுமிருநிலக்கிழமையுமெதிர்ந்தோ ன்,அமையிளந்தோளாய் மரபுநின்பதியு மறைகுதிபெயரொடுமென்றான்

(இ-பு) பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்பூசித்த உறுதியினாலே ஒ ருவரும் ஒப்பில்லாத கற்புக்குரிய பொறுமையினை யுடையவளே? உன் னை யெதிர்ப்பட்டேன் நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறு சிறி தோ எனனைப்பெற்று இறந்தபிதாவானவர் பகைவராலிழந்த சிறப்புள்ள செல்வமும், பெருமைபொருந்திய ராச்சியபாரமும், அடைந்தேன் பசி யமூங்கிலையொத்த தோளையுடையமாதே? உன்குலமும் உன்னூரும் உ ன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான்-எ-று. (௬௨)

அயிலெயிற்றுழுவை யதளசைத்தாடு மாணிரந்தரமினி துறையுங், கயிலை யிற்றென்பாற் சேடியுள்வாழுங் கந்தர்ப்பர்தொழுங்கழற் குரிசில், புயலு றழ்தடக்கைத்திரமிடனென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற்குக், குயி ன்மொழித்துவர்வாய்த் தாரணிவயிற்றிற் றோன்றினேனென்றவள்கூறி*

(இ-பு.) கூர்மையுள்ள பற்களையுடைய புலியின்தோலையுடுத்து நடன ஞ்செய்யும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யுங் கயி லாசகிரிக்குத் தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ் செய்கின்ற காந்தருவர்கள் தொழும்படியான அரசனாகியமேகத்தையொ த்த பெரியகையையுடைய திரமிஷனென்று சொல்லப்பட்ட அழகியபெ யருள்ளவனுக்கு (அவன்மனைவியாகிய)குயிலோசைபோன்ற இனியசொ ல்லையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய தாரணியென்பவள் வயிற்றி ற் பிறந்தேனென்று அவள்சொல்லி-எ-று. (௬௩)

என்பெயரஞ்சுமதியெனவுரைப்பர் யானுமென் றோழியருடனே, நன் யுறழும் பொதும்பரின்பொழில்வாய் நறுமலர் கொய்குவான் புகுந்தே ன், அன்புடையாயம் போக்கிநிற்காணு மவாவினிற்றமியளா யடைந்தே னின்படிவமுமெய்யழகையுங்கண் டேனினைதொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்

(இ-பு.) என்பெயர் அஞ்சுமதி யென்றுசொல்லுவார்கள் நீருண்டமே கந் தவமும்படியான இவ்வனத்திலுள்ள இனிய சோலையினிடத்தில்வாச

னைபொருந்திய மலர்கள் கொய்யவந்தேன் (அப்படிவந்தான்) உன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினல் என்னிடத்தில் அன்பினையுடைய தோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியாளாய்வந்தேன் வந்து உன் வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறும் கற்புநிலைமாறிச் சோர்வினையடைந்தேன்-எ-று. (சச)

வானவர்வியப்ப மகரயாழ்நீவி வரிநரம்பணிமிட றென்னக், கானநன்கு ணர்ந்தோ ராயினுமுணராக் கானவிஞ்சைகண் முழு துணர்ந்தேன், ஞா னநன்னிலையால் யாவர்தங்கருத்தும் நசையையுங் குறிப்பினி லறிவேன் வேனில்வேளனையா யென்னுழைநினக்கு வேட்கையுண்டென்பதுங் குறித்தேன்... ... ...*

(இ-பு.) தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகரவீணைவாசித்துக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகள் ஓசை யிதுவென்றும் கண்டத்தினேசை யிதுவென்றும் நன்ருகக்கானம்பாடுதலை யுணர்ந்தவர்களேயானுலும் அறியப்படாமல் பாடும்படியான கானவித்தைகள் முழுவதும்தெரிந்திருக்கிறேன் இதுவுமன்றி நல்லஞானநிலையினலே எல்லாருடைய கருத்தையும் அவர்களிச்சையையும்குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன் வசந்தகாலத்துக்குரிய மன்மதனையொத்தவனே? (இப்போது)என்னிடத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன்-எ-று. (சரு)

இன்னனபன்னி யெமக்கியல்பாய தியாழினேருமண மதுதான்
கன்னவிறேளா யெண்வகைமணத்திற் கந்தர்ப்பமணமெனு மறைநூல்
அன்னதாலெனது கைக்கிளையாகா தண்ணலுமன்பினை யாதன் [தாள்
முன்னையூழ்வினையின் முடிந்ததென்றந்த மொய்குழலுரைத்திது செய்

(இ-பு.) இவ்விதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லிப் (பின்னுஞ்சொல்லுகிருள்) மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற தோள்களையுடைய ராசகுமாரனே அருமையாகிய காந்தர்வவிவாகம் எங்களுக்கு இயல்பாயிருப்பது அந்தவிவாகமானது எட்டுவகைமணத்தில் ஒன்றென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன வேதசாஸ்திரங்கள் அப்படி சொல்லியிருக்கின்றபடியினலே எனக்குண்டாகிய ஒருதலைக்காமத்தின் மட்டாகாமல் நீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனுனது பழைய ஊழ்வினையினல் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்தமாதுசொல்லி அதற்குமேல் இந்தக்காரியத்தைச்செய்தாள் (அது என்னவென்றல்)-எ-று. *எட்டுவகைமணமாவது பிரமம் பிரசாபத்தியம் ஆரிஷம் தெய்வம் காந்தர்வம் ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்பவைகளாம். (சசு)

இவற்றுள் (பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது பிரமமணம்) (தலைமகனினத்தார்வேண்டத் தலைமகளினத்தாருட் பட்டவ

ளைத் திமுன்னர்க்கொடுப்பது பிரசாபத்தியம்) (ஒன்றிரண்டு பசுவும் எருதும் வாங்கிக்கொண்டு கன்னியைத்திமுன்னர்க் கொடுப்பது ஆரிஷம்) (வேள்வியால்வந்த கன்னியைத் திமுன்னர் கொடுப்பது தெய்வம்)(கொடுப்பாருங் கேட்பாருமின்றி யிருவருந்தனியிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தாமேகூடுவது- காந்தர்வம்) (பெண்ணுக்குப் பொன்சூட்டிச் சுற்றத்தாருக்குப் பொன்வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்வது -அசுரம்) (பெண்ணும் பெண்ணினத்தாரு முடன்படாமல் வலிதிற் கொள்வது-இராக்கதம்) துயின்றுளைச்சென்று கூடுவது- பைசாசம்.

கொங்கையங்குவட்டிற் றாளமாலிகையைக் கொழுஞ்சுடர்க்குருமணியா
ழி, யங்கையினேந்திமணிச்சிலம்பாற்றவன்னங்களலபலர்நடந்து
சிங்கவேறனையானுலம்பொருதடந்தோட்சேர்த்தினுள்சேர்த்தலுமாச
புங்கவன்சிறுவனுவகைபூத்தந்தப்பொலங்கொடிக்கினையனபுகன்றுன்

(இ-பு) பொன்மலையையொத்த தனங்களினிடத்தில் அணிந்திருக்கு முத்துமாலையைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத்தினங்கள் பதித்தமோதிரம் அணிந்த கையினால்கழற்றி யேந்திக்கொண்டு மணிகள்பதித்த சிலம்புசத்திக்கவும் அன்னப்பக்ஷிகள் மயங்கவும் நடந்து ஆண்சிங்கம்போன்ற ராசகுமாரனுடைய திரண்டகல்லையொத்த புசங்களில் அணிந்தாள் அப்படி அணிந்தமாத்திரத்தில் ராஜசிரேஷ்டனுகிய சத்தியாதனமகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷம் அடைந்துபொற்கொடியையொத்தஅந்தமாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்தைசொன்னுன்-எ-று.

அரசிழந்தந்தோ வறுமைபூண்டுழல்வ னணியநின் னுரமாலிகையைத்
திரமிடனெனுமுன் றுதைநோாது சேர்த்தினையிஃதுளந்தேரிற், பாவரு
ங்கற்பிற் பைந்தொடிமுறையின் பகுதியென்னேயெனப்பகா, மருமலர்க்
குழலாள் குறுநகைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்துநின் றுரைத்தாள்

(இ-பு.) அரசாட்சியையிழந்து தரித்திரமுள்ளவனு யுழன்றுகொண் டிருக்கிறபான் அணிந்துகொள்ளும்படி உன்முத்துமாலையைத் திரமிஷனென்கிற உன்பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என்புசத்தில்தரித்தாய் இந்தச்செய்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில் புகழ்தற்கரிய பதிவிரதாதருமத்தையுடையவளே நீதியின்பாற்பட்டதல்லவே என்று அவன்சொல்ல வாசனை தங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தக்கந்தருவமாதானவள் புன்னகைசெய்துவணங்கி ஒருகையால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு நின்றுசொல்லுகிருள்-எ-று. (௪அ)

மன்னவன்சிறுவ கேட்டியேயுரைத்த வாசகமழகிதே யடிச்சி
சநின்னுடைக்கருத்தி னெண்ணியமுறையே நிரப்புவ னுளையுமீள

இந்நெடுவனத்தி னெய்துதியென்னு வேந்திழையாயமோ டேகத்
தன்னிசரில்லான் றுணைவனுக்கிதனைச் சாற்றினன்றன்னகரடைந்து

(இ-பு.) ராசகுமாரனே நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேள் நீசொன்னவார்த்தை அழகுள்ள தாயிருக்கின்றது அடிச்சியாகிய நான் உன்னுடையமனதில் நினைத்தவைகளைமுறைமைப்படிநிறைவேற்றுகிறேன் மறுபடி நாளையதினமும் நெடிதாகிய இவ்வனத்தில் வாவென்றுசொல்லி அந்தக் காந்தர்வ ஸ்ரீயானவள் தன் தோழிகளுடனேபோகத் தனக்கு ஒப்பில்லாதவனாகிய ராசகுமாரன் இந்தச்சேதியைத் தன்தமையனாயிருப்பவனுடன்சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து-எ-று. (௪௧)

உமையெனுமன்னைக் கெதிர்ந்தனவாய வுவகையைப்படியுணர்த்துச்
சுமையுடைத்திங்கட் சடிலவானவனைத் தொழுதுவந்தனைத்தொழி லியற்றி, பெமையவித்தருணீ யென்றுகொண்டந்த வேந்திழையுரைத்திடும்வழிநாள், அமைநிரைந்தோங்க வனந்தனிற்புகுந்தியா ழரசனோ டரிவையைக்
கண்டான் ... ... *

(இ-பு.) தன்பதியிற்போன ராசகுமாரன் உமையென்னும் பெயரையுடைய தன் தாயைக்கண்டு தனக்குநேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தை நடந்தபடிசொல்லி இளந்திங்களை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனைத்தொழுது ஆராதித்து அடியேங்களை ரக்ஷித்தருளுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அந்தக்காந்தர்வ ஸ்ரீவரச்சொன்ன மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசைவரிசையா யோங்கிவளர்ந்திராநின்ற அந்த வனத்தில் போய்க் கந்தர்வ ராசனையும் அந்த மாதினையுங் கண்டான்-எ-று. (௫௰)

கண்டவர்தம்மைக் கண்டியாழ்விஞ்சைக் கதிர்முடியரசுவப்போடு
வண்டிமிர்தெரிய லரசிளங்களிறே வருகெனவாங்குபு தழுவி
யண்டரிலொருவ னானவேதியனை யடுத்தனன்புல்லியாங்கிருத்தித்
துண்டவெண்பிறையான் கூறியமாற்றஞ் சுடர்முடியரசகேளென்றான்

(இ-பு.) ஒளிபொருந்தியகிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதரர் மன்னவன் தன்னைக்கண்டவர்களைத் தானும்பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன் வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண் டிருக்கும்படியான பூமாலையணிந்த யானையையொத்த ராசகுமாரனே வாவென்று சமீபத்தில் வரவழைத்துத் தழுவிக்கொண்டு தேவர்களில் ஒருவனான பிராமணனையும் அடுத்துத்தழுவி அவ்விடத்தில் தன்னுடன் இருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு வெண்மையாகிய இளந்திங்களையணிந்த பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைப்பிரகாசந்தங்கிய மகுடத்தையுடைய அரசனே கேளென்று சொன்னான்-எ-று. (௫௧)

விண்ணகடணவும் வெள்ளியங்கிரியின் விளங்குமாமணிசெய்மண்
டபத்திற், பண்ணவர்பெருமா னிணையடிக்கமலம் பணியயானென்னலி
னடைந்தேன், கண்ணுதலடியர்க் கெளியவனமலன் கருணைவா ரிதியெ
னைநோக்கி, யுண்ணிறவுவகை புறம்பொழிந்தோங்க வகமகிழ்ந்தின்னவா
றுரைத்தான் ... ... *

(இ-பு.) அண்டமுகட்டைப் பொருந்திய அழகியவெள்ளிமலையாகிய கயிலாயகிரியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிராநின்ற மாணிக்கமுதலாகிய ரத்நங்களினாற்செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் எழுந்தருளி யிருக்குந் தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனாகிய பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளையும்வணங்க நான் நேத்துப்போனேன் போனவிடத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும் அடியார்க்கெளியவரும் நிர்ம்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவருமாகிய கயிலாசபதியானவர் அடியேனைப்பார்த்து உள்ளே நிறைந்தசந்தோஷமானது புறத்தில்பெருகி யோங்கத்தக்கதாகத்திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார்-எ-று. (௫௨)

ஆசில்சீர்க்குமர நினதுநற்றாயு மத்தனுமிறந்தது மதன்பின்
மாசிலாளொருத்தி பார்ப்பனிவளர்க்க வறுமையங்கடலினுழ்ந்ததுவுந்
தேசிகமுனியுன் பிறப்பெலாந் தெருட்டிச் சிவனையேபூசியென்றதுவும்
ஈசனதடியி னன்பினான்மலர்பெய் தேத்திநீபூசைபண் ணியதும்

(இ-பு.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசகுமாரனே உன்னுடைய நல்லதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனதும் அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒருபிராமண ஸ்திரீயானவள் உன்னை வளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள் தரித்திரமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும் ஒருமுனிவனாகிய ஆசிரியன் வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத் தெரிவித்து நீ சிவனையே பூசித்துக் கொண்டிருவென்றுசொல்லியதும் அவர்சொல்லியபடி நீ பரமசிவனுடைய திருவடியில் அன்புடன் மலர்களால் அருச்சித்துத் துதிசெய்து பூசை செய்ததும்-எ-று. * வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் -அம்- சாரியையாகக்கொள்க. (௫௩)

அன்னதாலுன்மாட் டன்புமிக்குடையே மென்பதுமறிகென வுரைத்துப்
பின்னருநினதுதாதையைமாய்த்துப் பெரும்பதிவளனெலாங்கவர்ந்த
மன்னனைவீட்டிக்கடற்படை துணித்துவாகைகொண்டாசிளங்குமரன்
றன்னருட்கவிகையுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணைசெய்வாயென்றான்

(இ-பு.) அந்த முனிவர் சொற்படி பூசைசெய்த தன்மையினால் அவனிடத்தில் மிகுந்த கிருபைவைத்திருக்கிறோமென்பதும் அறியக்கடவையென்று சொல்லிப் பின்னும் அவன்தகப்பனைக்கொன்று பெரியநகரமுதலா

கிய வளப்பங்களையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசர்களைக்கொன்று அவர்களுடைய கடல்போன்ற அளவற்றசேனைகளையுங்கொன்று வெற்றியடைந்து அந்தராஜபுத்திரன் (ராச்சியபட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு) உயிர்களுக்கெல்லாம் கிருபைசெய்யத்தக்க தன்குடையானது நிழல்செய்யும்படி தருக்கொடு துணைசெய்யென்று எனக்குக் கட்டளையிட்டாரென்றுசொன்னான்-எ-று. * ராஜகுமாரன் முனிவன் சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால் தன்பகைவரைவென்று அரசாட்சிசெய்வான் அந்தக்காலத்தில் அவனுக்கு சகாயஞ்செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக்கட்டளையிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பதுதாற்பரியம். (ருச)

முத்தலைச்சூலஞ் சுவன்மிசையிருத்து முழுமுதலுரைதலை மேற்கொண்
டத்தலைநின்று நகரின்வந்தணைவேற் கணங்கிவ ளரனுரைப்படியே
கைத்தலநெல்லிக் கனியினின்மரபுங்கவினும்வந்துரைத்திடக்கேளா [தோ
இத்தலைவந்தேன் சிவனருள்பெற்றூர்க் கெய்திடாப் பொருளுமென்றுள

(இ-பு.) மூன்றுபிரிவாகிய தலையினையுடைய சூலாயுதத்தைத் தமதுபிடாரியினிடத்து வைக்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச் சிரசின்மேலேற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்து என்னகரத்தில் வந்துசேர்ந்த எனக்கு என்புத்திரியாகிய இந்தக்கன்னிகையானவள் வந்து பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படி கையினிடத்திற் பொருந்திய நெல்லிக்கனிபோல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு (உன்னைக்காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில்வந்தேன் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒருபொருளு மிருக்கின்றதோ எ-று. * இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாதவற்கு முன்னமே யிருப்பவரும் அவையெல்லாம் இறுதி யடைந்தபின்னும் இருப்பவரும் எல்லாவற்றிற்குங் காரணராயிருப்பவரு மாதலால் பரமசிவனை முழுமுதலென்றது இதனை ஆதியும் அந்தமுமாயினார்க்கு என்னுந் திருவாசகத்தானுமுணர்க

ஆதலாலஞ்சு மதியிவணினக்கே யடிப்பணிசெய்கென வளித்தேன்
காதலாயெனப்பொற் காகசீரவன்றன் கரத்தினின் விடுத்தபின்கமல
மாதுநேர்மகளிர் நவமணிகனக மால்கரித்தேர்பரி பதாதி [ன்
மோதுபோர்க்கணியங் கவசம்விற்றூணி மூரிவேல்வாளிவை கொடுத்தா

(இ-பு.) இந்த முறைமையினால் அஞ்சுமதியென்னும் பெயரையுடைய என்புத்திரியாகிய) இந்தக்கன்னிகை உனக்குப்பணிவிடைசெய்யக் கடவளென்று விருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று பொற்கரகத்திலிருக்கும் நீரை அவன்கையில்விட்டபின்பு திருமகளையொத்த (அழகுள்ள) தோழிகள் நவரத்தினங்கள் சுவர்ண்ணம் பெரிய யானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவசம் தனுசு அம்பறாத்தூணி பல

ம்பொருந்திய வேலாயுதம் வாளாயுதம் முதலியவைகளையுங் கொடுத்தான்-எ-று. (௫௬)

வேறு.

முன்வரன் புதல்வனுய முழுமழு விராமன்போல
அனிகமோ டெய்தித்தெவ்வ ரருங்கிளை யறுத்துச்செங்கோ
லினிதினேச்சியபின் மைந்தற் கிறைமையீர் தெம்பாலெய்தித்
தனிமுதல் பதத்திற்சேர்தி தையலோ டரசவென்ன

(இ-பு.) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான் ராஜகுமாரனே? நீயிச்சேனைகளுடன்சென்று சமதக்கினியென்னும் முனிவரனுடைய புத்திரனாகிய மழுங்காத பாசாயுதத்தையுடைய பாசுராமன் பகைவரைவென்றதுபோலவெல்லுதற்கரியபகைவரைச்சுற்றத்தாருடன்கொன்று உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாகும்படி செங்கோல் செலுத்திப் (புத்திரசம்பத்துமுதலாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்து) அதன்பின்பு உன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சிகொடுத்து உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்தில்வந்து ஒப்பற்றபரமசிவனுடைய திருவடியிற்சேரக்கடவையென்றுசொல்லி-எ-று. பாசு- கோடாலி. (௫௭)

எடுத்துற முயங்கிநின்ற வேந்திழைக் கினிதுகூறி
யடுத்தநற் சேனைமுற்று மவன்றுணையாகத் தூண்டி
மடுத்தொலி முரசமார்ப்ப வாழ்த்தினன் மருமான் றன்னை
விடுத்தயன் விமானமூர்ந்து வெள்ளிவேதண்டஞ் சேர்ந்தான்

(இ-பு.) தன்புத்திரியையெடுத்து முகத்தோடுமுகமுறத் தழுவிக்கொண்டு அந்தமாதுக்கு இனியஉபசார வார்த்தைகள்சொல்லிப் பொருந்திய சேனைகளையெல்லாம் ராசகுமாரனுக்குத் துணையாகச் செல்லும்படி அனுப்பி ஒலிபொருந்திய பேரிகைவாத்திய முழங்கத் தக்கதாக வாழ்த்துதல் செய்துமருமகனுக்கு விடைகொடுத்து (அதற்குமேல்அந்தவித்தியாதரன்) பிரமலோகத்து விமானத்தி லேறிக்கொண்டுபோய் வெள்ளியங்கிரியிற் சேர்ந்தான்-எ-று (௫௮)

குங்குமக் குவடுபோலக் குவிந்தெழு வயிரத்தோளான்
மங்கையர்க் கரசியஞ்சு மதியெனுந் திருவினேடும்
பங்கயத் தண்டார்முன்னேன் புடைவரப் பதாதிசூழத்
தங்குலக் குரிமையான விதர்ப்பதேசத்தைச் சார்ந்தான்

(இ-பு.) வித்தியாதரன்போனபின்பு குங்குமமலைபோலத் திரண்டுயர்ந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய ராசகுமாரனனவன் (அழகு முதலியவைகளால்) மாதர்களுக்கு அரசியாகிய அஞ்சுமதியென்னும் தன்மனைவி

யுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமரைமலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையணிந்த பிராமணனாகிய தலைமையன் தன்அருகில்வரவும் சேனைகள்சூழவுஞ்சென்று தன்குலத்தாருக்கு உரியதாகிய விதர்ப்ப தேசத்தைச்சேர்ந்தான்-எ-று

நெடும்படைப் பகைவரெல்லா நேர்ந்துபோர் தருகவன்றேல்
அடும்படைத் தொழில்கைவிட் டெம்மடிப்பணி செய்கதத்த
மிடும்பினைத் தடியவந்தேம் யாமென விறைமைசாற்றி
முடங்கலிற் பொறித்துத்தூ திற் போக்கினன் முழவுத்தோளான்

(இ-பு.) இப்படியாக விதர்ப்ப தேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம் போலத்திரண்டதோள்களையுடைய தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரனானவன் மிகுந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகியமன்னவர்களே நீங்களெல்லாரும் வந்துசண்டைசெய்யுங்கள் இல்லாவிட்டால்போர்த்தொழிலை விட்டு நம்முடைய பாதத்தைதவணங்கிக் குற்றேவல்செய்யக்கடவீர்கள் உங்களுடைய அகங்காரங்களை அடக்கநாம்வந்தோமென்று ராசவீரத்தைஓலையிற்செப்பியெழுதித் தூதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுப்பினன்-எ-று. (௩௰)

கேட்டமன்னவர்க ளெல்லாங் கிரித்திண்டோள் குலுங்க நக்காங்
கூட்டரக்கனைய செங்கண் சிவந்திவ னொருவனேவெம்
வாட்டிறற் கெதிர்வனென்னா வந்துவெங் களத்தரானார்
கோட்டமில் குணத்துத்தன்ம குத்தனும் போரினேற்றான்

(இ-பு.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஓலையை வாசிக்கச்சொல்லக் கேட்ட அரசர்களெல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்கள்குலுங்கும்படி நகைத்துச் செந்தாமரை மலர்போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரக்குப்போலச் சிவக்கத்தக்கதாகக்(கோபங்கொண்டு)இச்சிறுவனொருவனே எங்கள் வாள்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்க்கத்தக்கவனென்று (அவமதிப்பாகப்பேசித்தங்கள்தங்கள்சேனைகளுடன்)வெவ்விதாகிய யுத்தகளத்தில்வந்து சேர்ந்தார்கள் மாறுபடுதலில்லாத நற்குணத்தையுடையதருமகுத்தனும்போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான்-எ-று. நக்காங்கு-இதிலிருக்கும்ஆங்கு அசைநிலை

எற்றெதிர் மலைபவேந்த ரெறிபடை வடிவேலேந்திக்
கூற்றென வுடன்றுசாபங் குழைத்தடு பகழிதூர்த்தார்
வேற்றடந் தானைவீரர் வெருவந்தா றஞ்சியாங்கே
யாற்றல ரானாரன்ன தரசிளங்குமரன் கண்டான

(இ-பு.) இவ்வாறு எதிரிட்டுயுத்தஞ்செய்ய பகைமன்னவர்கள் எறிந்து கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்தவேலையும் ஏந்திக்கொண்டு நமன் போலக் கோபமுள்ளவர்களாய் வில்லைவளைத்துப்பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார்கள் (அந்தப்பாணங்கள் பட்டுத்தேர்ப்பாகர் முதலானவர்க

ள்) தலைமுதலாகிய அவயவங்கள் அறுபடுவதைக்கண்டுபயந்துதன்படை வீரர்களெதிர்நின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டோடி னார்கள் அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன்கண்டான்-எ-று. ()

வரிசிலை குழையவாங்கி வடிக்கணை தொடுத்துயாற்றார்
விரிபிணக்குணவயின் குப்பை வெற்பென மலியவீட்டிப்
புரையறு வடிவேலேந்தித் தாதையை முன்னம்போரிற்
றரையினிற் செற்றான்செம்பொற் றலையறத் தடிந்திட்டானே

(இ-பு.) நீண்டவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து பகைவருடைய பிணக் குப்பைகள் எங்கும்பரந்துமலைகள்போலக் குவியும்படிகொன்றுமுன்பு வேலாயுதத்தையுடையவனைப் வந்துபோர்க்களத்தில் தன்பிதாவின் தலையானது பூமியில்விழும்படிகொன்றவனுடைய பொன்னாலாகிய மகுடமணிந்த தலையை யறுத்துத்தள்ளினான்-எ-று. (௬௩)

படைமலை வொழிகவென்னப் பணைமுரசறைவித்தம்பொற்
குடைபுவி நிழற்றமன்னர் குரைகழற் றாளின்வீழ
இடையிடையமைச்சர் பாதத் தேத்துபுவணங்கிநிற்பத்
தொடையணி மார்பன்றங்க டொன்னக ரடைந்துபின்னாள்

(இ-பு.) தருமகுத்தனென்கிற ராஜகுமாரன் தன்பகைவனுடைய தலையைஅறுத்துத்தள்ளினவுடன் இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்களென்றுபெரியபேரிகை சாற்றும்படி உத்தரவுசெய்து அழகிய பொன்மயமாகிய வெற்றிக்குடையானது பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்ய வந்த மற்ற அரசர்கள் சத்தியாநின்ற வீரகண்டையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்துபணியவும் செல்லுமிடந்தோறும் வரிசை வரிசையாகநின்று மந்திரிமார்களும் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து வணங்கிநிற்கவும்வெற்றிமாலையணிந்த மார்பையுடையவனுப் பழமையாகிய தங்கள் நகரத்திற் போய்ச்சேர்ந்து மறுநாள்-எ-று. (௬௪)

மந்திரக்கிழவர்சூழ வணங்கலர் வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரத் தலைவர்போற்றத் தமனிய மகுடஞ்சூடி
யைந்தருக் கொடைகண்டேத்த வவனியை முழுதுங்காத்தான்
கந்தினைத் தழன்றுபாயுங் கடாமுகக் களிற்றினானே

(இ-பு.) மந்திரிகள் சூழ்ந்திருப்பவும் பகைமன்னராயிருந்தவர்களெல்லாரும் வணங்கிவாழ்த்தவும் சேனாதிபதிகள் போற்றிசெய்யவும் பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட மகுடமணிந்துகொண்டு தேவலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களும் தான்கொடுக்குந் தியாகத்தைக்கண்டு புகழவும்கோயங்

கொண்டு ஆரவாரித்துக் கட்டுத்தறியைப் பாய்கின்ற மதசலம்பெருகும்படியான சுவடுதங்கியமுகமுள்ள யானைகளையுடைய தருமகுத்தராசனானவன்பூமிமுழுவதையுங்காத்தான்-எ-று,* யானைவெறிமிகுந்தால்கட்டுத்தறியாகிய ஸ்தம்பங்களை முறித்துவிட்டு வெளியேபுறப்படுகிறசெய்கையுள்ளனவாதலால் கந்தினைப் பாய்கின்றவென்றது * பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம்-கற்பகம்-சந்தானம்- பாரிசாதம் - மந்தாரம்- இவைகேட்டபொருளைக் கொடுக்கத்தக்கவைகள் (௬௫)

வேறு.

மையணிகண்டன்றனையருச்சித்துவருப்பிரதோடத்தின்பலத்தாற்,செய்யகோறிசைகண் மீச்செலமாலைத் திங்கள்வெண் குடைபுவி கவிப்ப,ஐயநின்னடிமை யாமெனத்தெவ்வ ரடிதொழப் புவிமுழுதாண்டு, துய்யபோகங்கணுகர்ந்து பின்னிறந்து துணைவியோடரன்பத மடைந்தான்

(இ-பு) கருமைநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சனைசெய்துவந்த பலத்தால் சேங்கோலானது அஷ்டதிக்கு வனாயில்செல்லவும் பர்வதினத்தின் சாயுங்காலத்தில் உதயமாகாநின்ற பூரணச்சந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையும் கவித்துக்கொள்ளவும் பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனே நாங்கள் உன்னுடைய அடிமை யென்று பாதத்தை வணங்கவும் பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனுபவித்துப்பின்புஇவ்வுடலத்தைவிட்டுத்தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சேர்ந்தான்-எ-று, (௬௬)

இன்னதேயருளுமிப்பிரதோட மென்னயாம்வழுத்துதற் கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்கலுழவாகனனு மறிவதன்றதனுடைப்பெருமை, பன்னகாபரணன் பூசையினிதுபோற்பலந்தரும் பூசையின்றென்னு, மூன்னை
நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன்மொழிந்தான் முனிவரானைவரு மகிழ்ந்தார்

(இ-பு.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலனானது இத்தன்மையுள்ளஇகபரசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம் விவரித்துச் சொல்வதற் கெளிதல்ல அதனுடையபெருமை பிரமதேவனாலும்விஷ்ணுவினாலும் அறியதக்கதுமல்ல, சர்ப்பாபரணங்களை அணிந்திருக்கும் பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போல பலனைத்தரும்பூசைவேறொன்றுமில்லை யென்று வேதாகம சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொன்னார் அதுகேட்டு நைமிசாரணியமுனிவர்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள்-எ-று. ()

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை

அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம்- ௪௱௩.

சிவமயம்.

எட்டாவது.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்

சீதமதிப்பிள்ளைவெள்ளை யமுதங்காலுஞ் செஞ்சடைமைக் கருமிடற்றுப்பசியசாயன்,மாதுவளரொருபுறத்து நீறுபூத்தமாணிக்கமலையனைய வருண்மேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின் மேன்மையின்னு நவில்வனெனத் தவமுனிவரொவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனி முறைநான்குஞ் சொன்னமுனியடிதொழுது பின்னுஞ்சொன்னான்... ... ...*

(இ-பு.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்மைநிறமுள்ள அமுதகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண் டிருக்கும்படியான சிவந்தசடைமுடியினையும் மேகம்போன்ற காளகண்டத்தினையும் பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவியார் அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும் நீறுபூத்தமாணிக்க மலையைபொத்த செம்மைநிறமுள்ள திருமேனியையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தின் மேன்மையை யின்னுஞ்சொல்லுகிறேனென்று நைமிசாரணிபத்தில் தவஞ்செய்யு முனிவர்களெல்லாருங் கேட்கும்படி சூதனென்ற புராணமுனிவரானவர் நான்குவேதங்களுஞ்சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மனதில் சிந்தித்து வணங்கிப்பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.()

நித்தியமா யானந்தவுருவமாகி நிறைவுபடும் பொருளாகிக் குறைபடாது, சத்தியமா யனைத்துயிர்க்கு முள்ளீடாகிச் சங்கற்பவிகற்பங்கட் கயலதாகி,வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னை வருகுரவ னருளினினிதுணர்ந்துவாழும், அத்தகையர் பிறப்பாழி யிடைநின்றேறி யழியாத சிவகதியினடைவரன்றே ... ... *

(இ-பு) நித்தியப்பொருளாயும் ஆநந்தமே திருமேனியாகக்கொண்ட பொருளாகியும் குறைபடாமல் எங்குப்நிறைந்த பொருளாகியும் சத்தியமானபொருளாயும் எல்லாவுயிர்க்குள்ளும் உயிராகியும் சங்கற்பவிகற்பங்களுக்கும் அன்னியமாகியும் பொருந்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் கிருபையால் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அநுக்கிரகித்த முறைமையினாலுணர்ந்து வாழ்கின்ற தன்மையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தில்நின்றுங் கரையேறி அழியாதசிவகதியை அடைவார்கள்-எ-று. சங்கற்பம் என்பது மனவியாபாரம்

வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த ஞாலமீதின் மண்ணாசை பொன்னாசை மகளிராசை, தீங்குதருமெனக்கருதித் துறந்துதங்கள் சிந்தனையைப் புலநெறியிற் செலுத்தாராகிப், பூங்கனக வரைச்சிலைகொண் டவுணர்மாயப் புரமெரித்த கயிலைமலைப் புனிதன்றாளி, னோங்குமறை நெறியின்வழி பாடுசெய்வோ ருதரவழி வருங்கவலை யொழிப்பர் மாதோ-

(இ-பு.) அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் மண்ணாசை பொன்னாசை பெண்ணாசையென்னுமிம்மூன்றாசையும் பொல்லாங்கினைத்தருமென்றுகருதித்துறந்துதங்கள்மனதையையுப்புலன்வழியிற்செலுத்தாதவர்களாய்ப் பொலிவுள்ளமகமேருவாகியவில்லினால்அவுணர்களெல்லாரும்மாயும்படித்திரிபுரங்களையெரித்த கயிலாசவாசியாகியபரமசிவனுடையதிருவடிகளில்ஓங்கியவேதவிதிப்படிபூசைசெய்கின்றவர்கள்தாய்வயிற்றில்தங்கிப்பிறக்கும்படியானதுன்பத்தைநீங்குவார்கள்-எ-று

எண்ணரிய விடயங்களுடனேகூடி யிடைவிடா தொழுகிடினும்யாவரேனுங், கண்ணுதல்வா னவனடியை மறவாராகிக் கருத்தினின்வைத்துறுங்காலங் கழிக்குமாந்தர், மண்ணகநீள் வரைப்பின்வரு போகமெல்லாம் வைகலுறு நுகர்ந்துடல மாயவேலை, விண்ணகநா டதனிடைச்சென் றடையுங்காலை விடயத்தான் வருந்துயர மீள்வரன்றே.

(இ-பு.) எண்ணுதற்கரிய விஷயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமல் காலங்கழித்தாலும் எவர்களேயானாலும்நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவன் திருவடிகளை மறவாதவர்களாய்த் தங்களிருதயத்தில்வைத்துப் பொருந்திய காலங்கழிக்குமாந்தர்கள் இப்பெரிய உலகத்தில்வரும் போகங்களையெல்லாம் நாள்தோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம்நீங்கி மேலுலகமாகிய தேவலோகத்தில் செல்லுங்காலத்தில் முன் அனுபவித்த விஷயங்களால் நேரிடத்தக்க துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள்-எ-று. (௪)

நீடுபெரும் போகநுகர் வேட்கையெல்லா நீத்தறியா வொருவனிருவினையினீங்கி, வீடுபெறக் கருதியருந் தவங்கள்செய்தும் வேறுசமயத்தடைந்து மாவதுண்டோ, கோடுபரு நெடுங்கயிலை மலையின் மன்னுங் கொழும்பவள மணிவரையி னருணபாதத், தேடவிழு மலரின்வழி படுவானாயி னிரும்போக நுகர்ந்துயர்வீ டெய்துவானே.

(இ-பு.) மிகுதியானபோகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசைகளை நீக்கியறியாத ஒருவன் நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையினின்றும் நீங்கிமோக்ஷத்தை அடையவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு அருமையாகிய தவங்கள்செய்தும் மற்றொரு சமயத்தில்சென்றும் கிடைப்பதுண்டோ சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும்செழுமையான பவளமலைபோன்ற பரமசிவனுடைய சிவந்ததிருவடிகளில் இதழ்கள்விரிந்த மலர்களால் ஆராதிப்பானாகில் இம்மை மறுமை யின்பங்களை

அனுபவித்து அதற்குமேல் பதவிகளுக்கெல்லா மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான்-எ-று. (௫)

பிறையினொடு நறையிதழித் தொடையும்வானிற் பெருகிவருஞ் சுரநதியு முடித்தவேணிக், கறையணியு மணிமிடற்று முக்கட்செய்ய களிற்றுரிவை யந்தணன்றாள் பணியுமாந்தர்; மறைகளொரு நான்குமவற்றங்கமாய மன்னுபுராணங்கள் பதினெட்டுநாடி, யறையவரி தாயடிய ரெளிதிற்றேரு மழிவில்பெருஞ் சிவகதியை யடைவர்தாமே.

(இ-பு.) இளஞ்சந்திரனுடன் வாசனைதங்கிய கொன்றைப் பூமாலையும் ஆகாயத்திற் பெருகி வருகின்ற கங்கா நதியையு முடித்திராநின்றசடாமகுடத்தையும் விஷந்தங்கிய காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரத்தையும் யானைத்தோற்போர்வையையும் உடையபரமசிவனது திருவடியைப்பணியுமாந்தர்கள் நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்றதாகியபதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து சொல்வதற்கரியதாய அடியவர்கள்எளிதில்உணரும்படியான அழிவில்லாதபெரியசிவகதியை அடைவார்கள்-எ-று.* செய்யகளிறு என்றது யானைகளுக்குக்கூறுமிலக்கணங்க ளமைந்ததென்னுங் கருத்தாகக்கொள்க.* பரமசிவன்தேவர்களுக்குள் பிராமணனாதலால் அந்தணனென்றார். (௬)

சொன்னவிவை யெவற்றினுக்கு மேலதாகிச் சுருதி சிவாகமம் புகலுஞ் சோமவார, மன்னிவரும் பிரதோடந் தோறுஞ் செம்பொன் மலைச்சிலை வானவனை யுலகங்களீன்ற, கன்னியுடனுகமத்தின் வழிதப்பாதுகடிமலரின் வழிபாடு புரியுமேலோ, ரின்னலெனும் பெருங்கடலின் கரைகின்றேறி யிகபரத்தும் போகநுகர்ந் திடுவரன்றே.

(இ-பு.) பரமசிவனைப் பூசிக்கும்படி யிதுவரையிற் சொல்லிவந்த பூசைகளெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததாய் வேதங்களிலும் சைவாகமங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகிற சோமவாரதினங்களில் பொருந்திவருகிற பிரதோஷந்தோறும் மகமேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவனை உலகத்துயிர்களையீன்ற கன்னியாகிய பார்வதிதேவியாருடன் ஆகமவிதிதவறுமல் வாசனைபொருந்திய மலர்களால் ஆராதனைசெய்யும் பெரியோர்கள் துன்பமென்கின்ற பெரிய சமுத்திரத்தின் கரையிற்சென்றேறி இம்மைப் பயனையு மறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள்-எ-று. (௭)

இல்லறத்தின் கிழமைதனைப் பூணுமாந்த ரியல்புடனில்லறக்கிழமைபூண்டமாந்தர், தொல்லறத்தின் கொழுனருடன் வாழுமாதர் துணைவர்தமையிழந்து துயருழக்குமாதர், புல்லறத்தை யொருவியரன் சோமவார பூசனையே புரிவரெனிற் புவனமீதி, னல்லறத் தன்னவருண் ணினைந்தவெல்லா மவர்நினைவின் படியேவந் தடையுமன்றே.

(இ-பு.) இல்வாழ்க்கையி னுரிமையைப் பூணுதவர்களும் கிரமமாக

இல்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும் பழமையாகிய அந்தஇல்வாழ்க்கையி ல்தத்தங் கணவருடன்வாழுமாதர்களும் கணவர்களையிழந்து துயரமனு பவிக்கு மாதர்களும் பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையை நீங்கிப்பரமசி வனது சோமவாரபூசையே செய்வார்களானால் இவ்வுலகத்தி னிடத்தில் துன்பங்களை நீங்கி அவர்கள்மனதில் கருதியபொருள்களெல்லாம் அவர் கள் கருத்தின்படி வந்துபொருந்தும்-எ-று. (அ)

என்றுபல தருமமெடுத் திசைத்தேமிட்டு மிமயமலை யனையன்மட ப் பாவைகேள்வன், றென்றுபடு யாகமங்க டோறுமுண்மைச் சுருதி தோரும் புகன்றருளுஞ் சோமவாரத், தொன்றுபெருங் கதையனந்த ம வற்றுண்மின்னு ரொளியிழைசீ மந்தனியென் றுலகம் போற்றுங், குன்ற னைய பெருந்தவத்துக் கோதினீதிக் கொம்பனையா ளுற்றகதை கூறு வாமே.

(இ-பு.) முனிவர்களே இதுவரையில் பலவாகியசிவதரும சரித்திரத் தைச் சொன்னோம் இன்னமும் பார்வதிதேவியார் கணவனாகிய பரமசிவ ன் பழமையாகிய ஆகமங்கள்தோறும் உண்மையாகிய வேதங்கள்தோறு ம சொல்லியருளிய சோமவாரப் பூசையைக்குறித்தசரித்திர மனந்தம்அ வைகளுக்குள் மின்னலையொத்த மாதர்களுக்கு ஆபரணம்போன்ற அழ குள்ள சீமந்தனியென்று உலகத்தார்சொல்லப்பட்ட மலைபோன்ற தவத் தினையும் குற்றமற்றநீதியினையுமுடைய ஒருமாது சோமவாரவிரதம் அ னுஷ்டித்த கதையைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று.* மின்னுரொளியிழை சீமந் தனி என்பதற்கு மின்போலஒளிபொருந்திய ஆபரணமணிந்த சீமந்தனி எனப்பொருள் கூறினு மமையும். (௬)

(வேறு.)

இளங்கதிர் நுழைகலா விருள்கொள் பூம்பொழில்
வளங்கெழு மாரிய வருத்த நாட்டினன்
விளங்கொளி மணிமுடி மிலைந்த வேந்தர்கோ
னளந்தறிவருங்கலைக் காழி யேயனன்.

(இ-பு.) சூரியனது இளங்கதிரும் நுழையக்கூடாத இருள்சூழ்ந்த பூ ஞ்சோலைகளும் வளப்பங்களும் பொருந்திய ஆரியவர்த்தநாட்டையுடை யவன் விளங்குகின்ற ரத்தின மகுடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரசனாயிரு ப்பவன் அளந்தறிவிடுதற்கரிய கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத் தவன்-எ-று. (௭)

எண்டிசை முழுவது மெழுது வண்புகழ்
மண்டல வீசர்க்கெலா மகுடம் போல்பவன்
புண்டரு கொழுநிணப் புலவுநாறுவேற்
றிண்டிறற் சித்திர வருமனென்பவே.

(இ-பு.) அஷ்டதிக்குகளிலும் எழுதிய வண்மை தங்கிய புகழுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவன் போர்முகத் தெதிர்க்கும் பகைவருடைய சரீரத்தில்பட்டுப் புண்ணிலுண்டான கொழுமையுள்ள நிணத்தின் புலால்நாற்றம் நாறுதற்கேதுவான வேலேந்திய திண்ணிய வெற்றியையுடைய சித்திரவருமனென்னும் பெயருள்ளவனென்றுசொல்வார்கள்-எ-று. (௰௧)

ஆயவ னெண்ணிலா மகங்க ளாற்றியுந்
தாயென வுயிரெலாந் தழையப் போற்றியு
மீயுறு முகிலென வெறுக்கை மாமழை
தூயநன் மறையவர் சுமப்ப நல்கியும்.

(இ-பு.) அந்தச் சித்திரவருமனென்பவன் அளவில்லாத யாகங்கள் செய்தும் தாயைப்போல் உயிர்களெல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படிகொடுத்தும்-எ-று. (௰௨)

மாகத வரையென வயங்கு மாதவ
னாகழல் வணங்கியுங் குன்ற வில்லினாற்
புரமெரி கொளுவிடப் பொருத வன்கழ
லிரவினும் பகலினு மலர்பெய் தேத்தியும்.

(இ-பு.) மரகதரத்தின மலையையொத்த பச்சைநிறமுள்ளமகாவிஷ்ணுவின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளைவணங்கியும் மகமேருவில்லினால் திரிபுரத்தில் தீபற்றப்பொருத பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூவிட்டருச்சித்து இரவினும்பகலினும் துதிசெய்தும்-எ-று. (௰௩)

முழவொலி படுகடன் முத்தவெண்குடை
நிழலிடை யுலகெலா நெறியிற் காக்குநாட்
குழன்மொழி மனைவியர் வயிற்றிற் கொல்சின
மழவிடை யெனச்சில மகப்பெற் றனரோ.

(இ-பு.) முழவம்போல ஓசைபொருந்திய கடலினிடத்துண்டானமுத்துகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக்குடை நிழலில் முறைமையாக உலகத்தைக் காக்குநாளில் வேய்ங்குழல்போல இனிமையுள்ள வசனத்தையுடைய மனைவியர்கள் கருப்பத்தினிடமாக இளவயதுள்ள ரிஷபமென்று சொல்லத்தக்க சிலபுத்திரர்களைப் பெற்றான்-எ-று.* கொல்சினவிடை எதிரிட்டவர்களைக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய ரிஷபம். (௰௪)

பெற்றபி னிறைமகன் பெண்மகாமெனக்
குற்றில னெனநினைந் தோன்ற லாதன
நற்றவ மிழைப்பவோர் மனைவி நாண்மலர்ப்
பொற்றொடி யெனவொரு திருவைப் பூத்தனள்.

(இ-பு.) புத்திரர்களைப்பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண்குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையேயென்றுகருதிப் பலபல நல்லதவங்களைச்செய்ய ஒருமனைவியானவள் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகாலட்சுமிபோலஒருபுத்திரியைப் பெற்றாள்-எ-று. (௫௫)

(வேறு.)

தாமந்திகழ்தரு மொய்ப்பொடு தழைசித்திர வருமன்
சீமந்தனி யெனவேயருள் செல்விக்கது மகிழ்வா
னாமந்தனை மறைநீதியி னன்னாளிடை நவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தரு மிமவானின் மகிழ்ந்தான.

(இ-பு.) வெற்றிமாலை பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் புஜங்கள் பூரிக்க மனப்பூரிப்பையுமுடைய சித்திரவருமன் தான்பெற்ற புத்திரிக்குமான மகிழ்ச்சியுடனே வேதவிதிப்படி நல்லதினத்தில் சிமந்தனியெனப்பெயர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமையவளைத் தனக்குப் புத்திரியாகப்பெற்ற மலையரையன்போல மகிழ்ச்சியடைந்தான்-எ-று. (௫௬)

மதவெங்களி விறல்யானையு மன்னன்றரு மேவற்
குதவுந்தன துழையோர்களை யுயர்சோதிட நூலின்
விதமொன்றிய மறைவாணரை யழைமின்னென விடுப்பக்
கதமொன்றிய காலிற்கடி தேகிக்கொடு வரவே.

(இ-பு.) மதத்தினால் வெவ்விய மயக்கங்கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப்படையுள்ள அவ்வரசன் தான் உத்தரவுசெய்யும் ஏவலுக்குத் தடையில்லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய ஏவலாளிகளை நோக்கி உயர்ந்த சோதிஷ சாஸ்திர வகையெல்லாம் உணர்ந்த சாஸ்திரிகளை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று அனுப்ப அவர்கள் சண்டமாருதம்போல அதிவிரைவாகச்சென்று அழைத்துக்கொண்டுவர-எ-று. (௫௭)

கண்ணுற்றன னவராப்பல கணிதத்துறை வல்லீர்
பெண்ணிற்கணி யெனயாளருள் பெண்ணின்றிற னெல்லா
மண்ணிற்கரு தொண்ணாநிலை வருசோதிட விதியா
லெண்ணித்துணி வுறுசாதக மிடுகென்றிறை சொன்னான்.

(இ-பு.) வந்த சோதிஷசாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப்பலவாகியசோதிஷசாஸ்திரமுணர்ந்தவர்களே பெண்களுக்குஆபரணம்போல நான்பெற்றபெண்ணின் திசாபலன்களையெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்கரியநிலைமையினையுடைய சோதிஷசாஸ்திரவிதியால் ஆராய்ந்து நிச்சயமான சாதகமெழுதுங்களென்று அவ்வரசன சொன்னான்-எ-று. (௫௮)

என்னாமுன மொருவேதிய னவடன்னிரு வினையு
முன்னாநிலை பெருசாதக முற்றும்படி யெழுதிப்
பொன்னார்கழ லன்மன்னவ புவிமாமகள் புணரு
மன்னாவிவை கேண்மோவென வழுவாதுரைசெய்தான்

(இ-ு) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒருபிராமணன் அந்தப் பெண்ணினுடைய இருவினையையும் ஆராய்ந்து நிலைபெற்ற சாதகமுங்குறைவில்லாமலெழுதிப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டையணிந்த மன்னவனே! பெருமைபொருந்திய பூமிதேவி சேரும்படியான மன்னவனே இவை கேளென்று தவறாமற் சொன்னான்-எ-று. என்ன சொன்னானென்றால்

(வேறு.)

மணத்தினி லுமையாண் மகப்பெறற்கதிதி வடிவினி லுயர்தமயந்தி
குணத்தினிற்கமலை கற்பினிற்சனகி கொழுங்கலைக்கியன்மகளென்னப்
பணைத்துறையுலக முழுவதும்புகழும் படிபதினாயிரப் பருவந்
துணைப்பிலளாகக் கொழுநனோடுறையுந் தராபதி நின்மகளென்றான.

(இ-ு) அரசனே! உம்முடையபுத்திரிகல்யாணத்தில் உமையவளென்று சொல்லத்தக்கவள், புத்திரர்களைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத் தக்கவள், சவுந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தியென்று சொல்லத் தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமகளென்னத்தக்கவள், பதிவிரதா தருமத்திற்சீதையென்னத்தக்கவள், செழுமையுள்ள கலைகளுக்குச் சரஸ்வதி யென்று சொல்லத்தக்கவளென்று சொல்லி ஆதிசேஷன்முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும் புகழும்படி பதினாயிரமவருஷம் கணவனை விட்டுப்பிரியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்-எ-று (௨௰)

என்றவனுரைத்த சாதகப்பொருளினியல்பெலாங் கேட்டுள மகிழ்ந்து, பொன்றழைதிணிதோட் புரவலனவற்குப் பொருணனிகொடுத்தன னிருப்ப, பின்னுறையுமொருவ னேழிரண்டாண்டிற் பிறைநுதன் மங்கலமிழக்கும், வென்றிவேலிறைவ வென்றலு நிருபன் வெய்துயிர்த் தணைமிசைவிழுந்தான.

(இ-ு.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லின சாதகப்பொருளினியல்பையெல்லாம் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அழகுநிறைந்த திண்ணிய தோளையுடைய ராசன் அவனுக்கு மிகுந்தபொருள்கொடுத்து (சந்தோஷத்துடன்) இருக்க மற்றொருபிராமணன் (சாதகம்பார்த்து) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே இந்தப்பெண்ணானவள் பதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலிய மிழப்பாளென்றுசொன்னான் (அப்படிச்சொல்லவே) அவ்வரசன் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு சோகத்தினால் ஆசனத்தின்மேல் விழுந்துவிட்டான்-எ-று. (௨௧)

பைவிரியரவ மிடிவிழ வெருவும் பான்மைபோலோரிருகன்னல் வெய்துயிர்த்திருந்தகணிதரைப்போக்கிவிதிவலியறிகுவ மென்ன, செய்தவழ்வடிவேற் புரவலனுளத்தி னினைவுடனொழுகு மந்நாளின், மைவிழிச் செவ்வாய் வெண்ணகைமட்கு மங்கையற்பருவம் வந்ததுவே.

(இ-ு.) படத்தைவிரிக்காநின்ற சர்ப்பமானது இடிவிழுந்தால் பயந்து

சுருண்டுவிழுந் தன்மைபோல இரண்டுநாழிகைவரைக்கும் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்து பின்பு ஒருவாறுதெளிந்து சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு ஊழ்வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று பகைவர் உதிரத்தில் தவழும்படியான வடித்தவேலையுடைய அவ்வரசனானவன் மனதில் ஞாபகத்துடனிருக்கும்நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்த வாயினையும் வெண்மைநிறம் பொருந்திய தந்தங்களையுமுடைய அந்தக் கன்னிகைக்கு அழகிய மங்கைப்பருவம் வந்தது-எ-று. (௨௨)

மங்கையம் பருவம் வருதலுமவளை வழிபடுசேடியர் குறுகித்
திங்கள்வாணுதனீ யேழிரண் டாண்டிற் றிருவிழந் திருக்குவை யென்ன
வங்கவள் வெருவி யர்க்கியவர்க்கி யாகியமுனிவரன் மனைவி
தங்கியசாலை சென்றவட் டொழுது தன்னுறு துயர்நிலை சொன்னாள்

(இ-பு) மங்கைப்பருவம் வந்தமாத்திரத்தில் அவளைப் பூசிதைசெய்து கொண்டிருக்கிற தோழிகள்வந்து இளந்திங்கள்போல வளைவாகிய ஒளி தங்கிய நெற்றியினையுடையவளே நீபதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலியம் இழந்துவிடுவை யென்றுசொல்ல (அதைக்கேட்டு) அவள்பயந்து யர்க்கிய வர்க்கிமுனிவர் பத்தினியாகிய மயித்திரை யென்பவளிருக்கும் பன்னசாலைக்குப்போய் அவளைத்தொழுது தனக்குநேரிட்டிருக்கிற துயர் நிலையைச் சொல்லுவாள்-எ-று. (௨௩)

அருந்ததியனைய கற்புடையன்னை யடியனே னுரைப்ப தொன்றுளதா
பெருந்திருவிழப்பன்யானெனக்கணிதர் பிதாவுட னுரைத்தன ரதனாற்
றிருந்தியநின்னை வந்தடைந்தனனித் தீவினைப்பிணி யகற்றுதற்கோர் [ள்
மருந்தருள்கென்றென் றடிதொழுதிரப்பவரமயித்திரையும் பின்னுரைத்தா

(இ-பு) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடையதாயே, அடியேன் சொல்லுவதோர் வார்த்தையிருக்கின்றது (அதுஎன்னவெனில்) நான் பதினாலாம்வருஷத்தில் மங்கிலியம் இழப்பேனென்று சோதிஷர்கள் என்பிதாவுடன் சொன்னார்கள் அதனால் கற்பினால் மேன்மைபெற்ற உன்னைச் சரணென்றடைந்தேன் இந்தத்தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அவுஷதம் கிருபைசெய்யென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரேஷ்டமுள்ள மயித்திரை பின்புசொல்லுகிறாள்-எ-று. (௨௪)

புரிகுழலணங்கே சோமவாரத்திற் புனிதநீ ரினிதுடனாடிப்
பரிவுடனுணவு முதலியதுறந்து மோனமாய்ப் பவித்திரையாகித்
தெரிமலர்கொணர்ந்து பரமனோடுமையைச் சிவாகமவிதிமுறை வழுவா
துரியபூசனைசெய் தருமறையவர்க்கு முவப்புடனன்னமு மளித்தே

(இ-பு) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே! சோமவாரத்தில் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து வெறுப்பின்றி ஆகார முதலானதுகளைநீக்கி மவுனமாய்ப் புனிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்து கொ

ண்டுவந்து பரமசிவனுடன்பார்வதிதேவியாரையும் சைவாகமவிதி தவ
றாமல் உரியபூசைசெய்து அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத் துடன்
அன்னமுங்கொடுத்து-எ-று. (௨௫)

இன்னணமரனை யேத்திநீவழிபட் டீசனேயென்னுறு துணையே
யுன்னுடையருளே வேண்டுவனென்ன வுரைத்துநல்விரதமு முடித்தான்
மன்னியவிரதந் தரும்பெருநலத்தான் மாதுநின்கணவனுக்குரிய
தன்னுடைஞால மல்லதுவேண்டுந் தராதலமளவிலவுளவாம்

(இ-பு) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராதித்துத் துதிசெய்து ஈச
னே! எனக்குப்பொருந்திய துணையே தேவரீருடைய திருவருளையே வி
ரும்புகிறேனென்றுசொல்லி நீநல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால் நிலை
பெற்றஇவ்விரதந்தரும் பெரியபலத்தினால மாதே உன்னுடையகணவனு
க்குரிய சொந்தத்தேசமு மல்லாமல் அவன்விரும்புநதேசம் பலவுண்டா
கும்-எ-று விரதமுடித்தலாவது-உத்தியாபனஞ்செய்தல் (௨௬)

சந்தமுமலரு மரிசனத்துடனே சாத்தினல்வளம்பல தழைக்கும்
நந்தலிற்றூப மளித்திடி னுடல நறுங்கடி கமழும தல்லா
னந்தமிறீப மளிக்கினே ருளவா மவியளித்திடினுண வுளதாம்
கைபகதொடிபாகு வெள்ளிலையளிக்கிற் பதுமமாளிகை மயில் சேரும்

(இ-பு) சீமந்தனியே மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்தினால்
பலவளங்கள் உண்டாகும், கெடுதலில்லாத தூபங்கொடுத்தால் சரீரம்நல்
லவாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும், இதுவு மல்லாமல் குறைவு படாத
தீபங்கொடுத்தால் அழகுண்டாகும், அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உ
ண்டாகும், பாக்கும் வெள்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் தாமரை மலராகி
ய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும்-எ-று (௨௭)

அஞ்செழுத்தோதி னட்டமாயோக மடைந்திடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினினைத்த கருமங்கள்யாவு நினைத்தவா றெளிதினிற்கூடும்
வஞ்சிநுண்ணிடையா யந்தணர்க்கடிசின் மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற் றதனு
லெஞ்சலிற்றகுதிக் கடவுளரெவரு மிருங்களியெய்துவாரறிநீ

(இ-பு) பஞ்சாக்ஷரஞ் சபித்தால் அஷ்டாங்கயோகஞ் சித்தியாம், ஓ
மயாகஞ் செய்தால் மனதில் நினைத்த காரியங்க ளெல்லாம்நினைத்தபடி
எளிதிற்கைகூடும், பூங்கொடி போல நுண்ணிய இடையையுடையவளே
மகிழ்ச்சியுடன் முனிவர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால் குறைவி
ல்லாத மேம்பாட்டினையுடைய தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பைய
டைவார்களென்று நீயறிவாயாக-எ-று (௨௮)

என்னுரைவழாமல் யான்மொழிந்தருளு மிந்தவாறிளமதிக்கொழுந்து ம
ன்னு செஞ்சடில வானவன் றன்னை மாதுடன் வழிபடத் துணிந்தா,

லுன்னுடை யுளத்திற் கவலேயுந்துயருமொழிந்திடுமுண்மையீ தென்னுப் பன்னருஞ்சிறப்பிற் பார்ப்பனியுரைத்துப் பைந்தொடியேகெனப் பணித் தாள்.

(இ-பு) என்சொல் தவறாமல் நான்சொல்லிய பிரகாரம் இளந்திங் கட் கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சடையை யுடைய பரமசிவனைப் பார்வ தியாருடன் ஆராதனைசெய்யத் துணிந்தால் உன்னுடைய மனவியாதியு ம் துயரும் நீங்கிவிடும் இதுநிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய பிராமணஸ்திரீயாகிய மயித்திரை யென்பவள் சொல்லிப் பசிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வளையலணிந்த கையினை யுடையவளாகிய மா தே! நீசெல்லென்று உத்தரவுசெய்தாள்-எ-று (உக)

தொழுகுலத்தணங்கு புகனறவைகேட்டுச் சோமவாரந்தோறுஞ் சிவனை
வழுவறவுமையோ டாகமவிதியின் மடவரல் வழிபடு நாளி
னெழுவுறழ்திணிதோ ளளன்றருகுமர னிந்திரசேனன்மா மதலே
முழுவலிபெறுசந்திராங்கதனென் போன்முருகனிற்கட்டழகுடையோன்

(இ-பு) பிராமணகுலமாதாகியமயித்திரை சொன்னவைகளைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவள் சோமவாரந்தோறும் குற்றமில்லாமல் ஆகம விதிப் படி பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யுநாளில் எழு த்தம்பத்தையொத்த பலம்பொருந்திய தோள்களையுடைய நளச்சக்கிரவ ர்த்திபெற்ற புத்திரனாகிய இந்திரசேனனுடைய பெருமையுள்ள புத்திர ன் மிகுந்த பராக்கிரமம் பொருந்திய சந்திராங்கத னென்பவன் சுப்பிர மணியனைப்போல மிகுந்த சவுந்தரியமுள்ளவன்-எ-று (ருὊ)

அன்னவன்றனக்குச் சித்திரவரும னரியமாதவத்தினி னீன்ற
தன்னுறுதநயை வனிதையர்க்கணங்காய்த் தயங்குசீமந்தனி யென்னுங்
கன்னியைமகிழ்ந்து கொடுத்தலும்விதியிற் கடிமணமுடித்துநன் னலங்க
ளின்னமுதாகச் சிறிதுநாளுகர்ந்தங் கிருந்தனனிருந்திடு நாளின்

(இ-பு) அத்தன்மையுள்ள சந்திராங்கத னென்பவனுக்குச் சித்திரவரு ம்னென்னும் அரசன் பெருமைபொருந்திய அரியதவத்தினாற்பெற்றதன் னுடைய புத்திரியாய மாதர்களுக்கெல்லாம் தெய்வம்போல் விளங்குஞ்சீ மந்தனியென்னுங் கன்னிகையை மகிழ்ச்சியுடன் கொடுக்கவும் சாஸ்திர விதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்டு சிலநாள் நல்ல இன்பங்களை யினிய அமுதம் போல அனுபவித்துக்கொண் டிருந்தான் அப்படி யிருக்கும் நா ளில்-எ-று (ருக)

(வேறு)

தருவென வழங்குவண்கைச் சந்திராங்கதனு நண்பின்
மருவியதோழர்தாமு மணிநிற யாணர்நன்னீர்

பெருகிய யமுனையாற்றிற் பெயர்தரு தோணிமீது
வெருவில ராகியன்னோ ரேறினர் விதியின்கோட்பால்

(இ-ப) கற்பகவிருக்ஷம்போலக்கொடுக்கத்தக்க வளப்பம் பொருந்திய கையினையுடைய சந்திராங்கதனும் நட்புடன்பொருந்திய தோழர்களுமாகிய இவர்கள் மணிநிறம்பொருந்திய அழகியநல்ல நீர்பெருகுகிறயமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதிவசத்தால் அச்சமுறாதவர்களாய் ஏறினார்கள்-எ-று (கஉ)

திரையெடுத் தெறிதலானுஞ் செலவிடு கடுப்பினாலும்
நிரைநிரை மாந்தர்தொக்கு நெருங்குதலானும் நீருள்
விரைவொடு துவன் றிப்பாயும் வேகமிக் கிடுதலானுங்
கரைகடப் பரிதாயோடங் கவிழ்ந்தது கவிழ்தலோடும்

(இ-பு) அலைகளெடுத்து வீசுவதினாலும் செல்லும்படி விடுகிற விரைவினாலும் வரிசைவரிசையாக மனிதர்சேர்ந்து நெருங்கியிருப்பதினாலும் நீரினிடத்து விரைவுடன் பொருந்திப்பாயும் வேகமிகுந்து தள்ளுதலினாலும்கரைகடப்பதரிதாய்ப் படவானது கவிழ்ந்தது அப்படிக்கவிழ்ந்தமாத்திரத்தில்-எ-று (கக)

சந்திராங் கதனுந்தோழர் தாங்களும் புனலினாழ
வெந்திற லிடங்கரந்தத் தோழனை விழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல் வினையின்பான்மை மூளைத்தெழ வுரகர்வாழு
மந்தமில் பிலத்துப்புக்கோ ரருநதிக் கரையைச் சார்ந்தான்

(இ-பு) (அந்தத்தோணியிலிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களும் நீருக்குள் முழுகிவிட (அப்படிமுழுகினவர்களில்) வெவ்விதான வலியுள்ள முதலைகள் அந்தத்தோழனை விழுங்கின (சந்திராங்கதனென்னும்) அரசனோவென்றால் முன்சனனங்களில்செய்த தருமமானது முன்வந்துதவ நாகங்கள்வாழும்முடிவில்லாதபிலத்துக்குட்போய்அவ்விடத்திருக்கும் அரியநதிக்கரையைச் சார்ந்தான்-எ-று (கச)

நதியினி னாடுகின்ற நாகர்த மகளிர்நோக்கி
யதிசய மெய்தியின்னோ னார்சொலென் றருகுசேர்ந்து
புதியவன றனனைத்தங்க டக்ககன புரவுபூண்டு
வதிதருங் கோயிலாங்கண் வருகெனக் கொண்டுபுக்கார்

(இ-பு) அந்தநதியில் விளையாடுகின்ற நாககன்னியாகள் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று இவன்யாவனென்று அவனருகில்வந்துவிருந்தினனாய் வந்தவனைதங்கள் அரசனாகிய தக்ஷகன்காவல்கொண்டு வாசமாயிருக்கிற அரணமனையினிடத்துக்கு வாவென்று அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று ()

புக்கவ ரவனைவாயிற் புறத்தினி னிறுவிப்போகித்
தக்ககன் றிருமுன்கானை யடைந்தமை சாற்றலோடு

மக்கணத் தவனைநீவி ரழைமின்க ளென்னமாதர்
மக்களிற் றிலகவீண்டு வருகென வேந்தர்வேந்தன்

(இ-பு) சந்திராங்கதனை அழைத்துக்கொண்டுபோனவர்கள் அவனைவா யிலி னிடத்தி னிறுத்திவிட்டுத் தாங்கள்மாத்திரம் உள்ளேபோய்த்தக்ஷ கன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திருப்பதைச் சொல்லவும் அப்பொ ழுதே அழையுங்களென்றுசொல்ல அந்தமாதர்கள்போய் மனிதர்களுக்கு ள் திலகம்போன்றவனே யிங்கு வாவென்று கூட்டிக்கொண்டு போகப் போனஅவ்வாசன்-எ-று (௩௬)

ஆயிரந் தபனர்சொக்காய் கவிர்கதிர் சொரிவதேய்ப்ப
பாயொளி மவுலிதோறும் பருமணி யிமைக்கவைகு
நாயகன் றன்னைநாக மடந்தையர் நடுவுட்டோன்றிச்
சேயுயர் விசும்பிற்றேவிற் பொலிதரு தேவைக்கண்டான்

(இ-பு-) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்க ளைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பணமகுடந் தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்றதக்ஷகனெ ன்னும் நாகராசனாகிய நாககன்னியர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவு ம் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகி லிருக்கும் இந்திரன்போல விளங்கு கின் ற தேவனைக்கண்டான்-எ-று.நாகராசனாகிய தேவைக்கண்டான் என்க ()

கண்டடி தொழுதுநின்ற காலையக் காளைதன்னைத்
திண்டிறல் வேலினாய்நின் றேசமுங் குலனுமற்று
மொண்டிறற் றாதைபேரு மூரைத்தியென் றுரைத்தலோடு
மூண்டக முகைபொற்செங்கை கூப்புபு மொழியலுற்றான்

(இ-பு) கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது (தக்ஷகராசன்) அ ந்தராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்தை யுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் எங்கும்விளங்கும்படியா ன வென்றியையுடைய உன் பிதாவின் பெயரும் சொல்லென்று சொன்ன வுடன் தாமரை யரும்புபோல் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினான்-எ-று (௩௮)

நெடுங்கடல் வளாகவைப்பி னிடதநா டென்னுநாடு
கடுங்கலிக் கிகலாய்வந்த மன்னவன் கருதலார்க
ளடங்கிடப் பொருதவைவே லாற்றலா னறத்தின்மிக்கா
னடுங்கலின் மனத்துச்செங்கோ னளனென வுளனோர்வேந்தன்

(இ-பு) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் நிடததேச மென்று சொல்லப்படுவது என்னுடையதேசம் கொடியதாகிய பாவத்து க்குப் பகையாய்வந்த அரசனும் பகைவரா யிருப்பவர்கள் அடங்கத்தக்க

தாக யுத்தஞ்செய்துவென்ற கூர்மைதங்கிய வேலாயுதமேந்தும் பராக்கிரம முள்ளவனும் தருமத்தில் மிகுந்தவனும் நடுங்குதலில்லாத மனதையுடையவனுமாகிய செங்கோலென்னும் (நீதிசெலுத்துகின்ற) நளனென்னும் பெயரையுடைய ஒருராசனுளன்-எ-று (௩௯)

கொடையினி னறிவின்மானக் குலத்தினிற் புகழினேரி
னடையலர்ச் செருக்கும்வைவே லாற்றலி னொருவரொவ்வான்
றொடையணிந் துடையதேவி தொழத்தகு வடமீனென்ன
நடையறி புலவரோற்றி நவில்தமயந்தியென்பாள்

(இ-பு) அவ்வாசன் இன்னும்எத்தன்மையுள்ளவனென்றால், ஈகையிலும் அறிவிலும் மானமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்துருக்களைப் போர்செய்துகொல்லத்தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொவ்வாதவன் மாலைசூட்டியஇவ்வாசன்மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்கத்தக்க அருந்ததியென்று ஒழுக்கமாவது இத்தன்மையதென்று அறிந்து நடக்கும் அறிஞர்களாகிய பெரியோர்கள் புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க தமயந்தியென்பவள்-எ-று (௪௰)

அவடிரு வயிற்றின்வந்த வரும்பெறற் புதல்வனுப
திவள்பரி நிருபனிந்திர சேனன்மற் றெனதுதாதை
கவளமால் யானைச்சந்திராங் கதனென்னும் பெயரினேன்யான்
தவளவாண் முறுவற்சீமந் தனியைவேட் டுறையுநாளின்

(இ-பு) அந்தத் தமயந்தியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்பவித்த பெறுதற்கரிய புத்திரனாகிய இடக்குச்செய்யாமல் வீராவசப்பட்டுச்செல்லத்தக்க குதிரைப்படையையுடைய இந்திரசேனமகாராசனஎன்னுடைய பிதா (போர்முனையில்) பெரிய யானையைபொத்தவனாகிய சந்திராங்கதனென்னும் பெயரையுடைய நான் வெண்மைநிறந் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்களையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்துகொண்டுவாழும்நாளில்-எ-று கவளயானை-கவளமுண்ணும்யானை (௪௧)

தோழரும் யானும்வாவு துணைபரி கடாவுமாபோ
லூழுற வினையாலொன்று முணர்கிலா தோடமேறி
யாழுநீர் யமுனையாற்றுள் விடுதலு மம்பிதாழ்ந்து
காழுறு கழையந்தள்ளிக் கவிழ்ந்தது கவிழ்ந்தவேலை

(இ-பு) தோழர்களும் நானும் தாவுகின்ற விரைவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்துவதுபோல பழமையாகப் பொருந்திய வினையினால் ஒன்றும் யோசியாமல் தோணியிலேறி ஆழ்ந்தநீரையுடைய யமுனையாற்றில் அதிவிரைவாகச் செல்லும்படி விடவும் அந்தத்தோணி தாழ்ந்துவயிரம் பொருந்திய மூங்கிற்கோலையுந் தள்ளிக்கொண்டு கவிழ்ந்துவிட்டது அப்படிக் கவிழ்ந்தபோது-எ-று (௪௨)

இறந்தனர் நண்பரெல்லாம் யானினை யெய்துமூழாற்
றுறந்துயிர் விடாதுவந்து தொழுதன னென்றுகூற
அறந்தரு சிந்தையானு மதிசயித்தரசேநீங்க
டிறந்தெரிந் தேத்துந்தேவன் யாரென்றான் செம்மல்சொன்னான்

(இ- പു) என்னுடைய தோழர்களெல்லாரும் இறந்துபோனார்கள் நான் உன்னை அடையும் ஊழினால் உயிர்துறந்துபோகாமல்வந்து தொழுதே னென்றுசொல்லத்தருமாதங்கியமனத்தையுடைய நாகராசன் ஆச்சரியமுற்று அரசனே! நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவரென்றான் அதற்குப்பெருமையிற்சிறந்தவனான சந்திராங்கதன்சொல்லுகின்றான்-எ-று. (௩௩)

(வேறு)

யாவனொருவ னெவ்வுயிரு மெல்லாவுலகங் களுமுடையான்
யாவனொருவன் கடவுளருக் கெல்லாமிறைமை பூண்டுள்ளான்
யாவனொருவன் றிரிபுரமு மெரியக்கனகச் சிலைகுனித்தான்
யாவனொருவன் விடநுகர்ந்தா னவனேயெங்கட் கிறைபோனே.

(இ-പു) எல்லாவுயிரையும் எல்லா வுலகங்களையுமுடைய ஒருவர் எவரோ தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவரோ திரிபுரங்களும் எரியும்படி பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவரெவரோ விஷமுண்டவர் எவரோ அவரேயெங்களுக்குக்கடவுள்-எ-று. (௩௪)

என்றுமெவனி ராசதத்தி னயனையீன்று படைப்பிப்பா
னென்று மெவன்சாத் துவிதத்தி னரியையீன்று புரப்பிப்பா
னென்று மெவனே தாமதத்தி னரனையீன்று துடைப்பிப்பா
னென்று மவனே யெங்குலத்தை யிணைத்தாணிழ லளிக்குமால்.

(இ-പു) எந்நாளும் இராசதகுணத்தினிடமாகப் பிர்ம்மதேவனை உண்டாக்கி இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச்செய்கின்றவரெவரோ எக்காலமும் சத்துவகுணத்தினிடமாக விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச்செய்கின்றவரெவரோ எக்காலமும் தாமதகுணத்தினிடமாக அரனை உண்டாக்கி உயிர்களைச்சங்கரிக்கச் செய்கின்றவரெவரோ அவரே எக்காலமும் எங்களைத் தம்முடைய திருவடிநீழலில்வைத்து ரக்ஷிப்பார்-எ-று. (௩௫)

(வேறு)

ஆரணந் தனக்குமுன்னை யாரணமாகி மன்னுங்
காரணங் களுக்குமுன்னைக் காரணமாகித் தோன்றும்
பூரண வொளிகட் கெல்லாம் பூரண வொளியாய் நின்று
நாரண னுணர்கிலாத நாதன்யா முணருநாதன்.

(இ-പു) வேதங்களுக்கெல்லாம் முதல்வேதமாகியும் நிலைபெற்ற காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும் தரிசனப்படுகிற பூரணவொளிகளு

க்கெல்லாம் பூரணவொளியாயுமிருந்து விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படா த நாதன் நாங்கள் தியானஞ்செய்யுநாதன்-எ-று. (சுசு)

வானமே முதலாம்பூத வகைதொறு முள்ளீடாகித்
தானரு ளுயிர்கட்கெல்லாஞ் சான்றுமா யவற்றினெல்லா
மானபற் றொன்றுமின்றி யரியதன் வினைசயாலே
யூனமி லுலகமெல்லாந் தன்வயத் தொழுகநின்றும்.

(இ-பு) ஆகாயமுதலாகிய பஞ்சபூதங்கள்தோறும் அணுவசைகளுக்குள்ளீ டாகியும தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாக்ஷியாகியும் அவைகளிலெல்லாமாகிய பற்றுக்களில் தாமொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தன்வல்லமையினால் கெடுதலில்லாத உலகமெல்லாம் தமதுவசப் பட்டு நடக்கநின்றும்-வ-று. பஞ்சபூதங்களுக்குத் தனித்தனியே உள்ளீடாயிருப்பது என்னவெனில்? பிரிதிவு எனனும் பூதத்தில்-சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தமாயும், அப்புவினிடத்தில்-கந்தநீங்கலாக மற்ற நானகாகியும், தேயுவில்-ரசமுங்கந்தமுநீங்கலாக மற்றமூன்றாகியும், வாயுவில்-சத்தம்பரிசமாகியும்-ஆகாயத்தில் சத்தமாகியுமிருப்பது. (சஎ)

ஒருவனுப் முதல்வனாகி யுறுவரங் கொடுப்போனாகி
மருவுமுக் குணங்கணீத்து மனத்திடை நினைத்தற்கொண்ணாத்
திருவரு ளுடையவுண்மைத் திகழொளி யாயதெய்வங்
குருபர னருளின் யாங்கள் வழிபடக் குழையுந்தேவே.

(இ-பு) தனக்குமேலொரு கடவுளில்லாமல் தானொருவனே கடவுளாகியும் எல்லாவற்றிற்குங்காரணனாகியும் அன்பர்களுக்குமிகுந்தவரங்கொடுப்பவனாகியும் பொருந்திய முக்குணங்களையுநீக்கி மனதினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளையுடைய உண்மையாய்விளங்குகின்ற சோதியாயுமிருக்குந் தெய்வமே குருபரனருளினாலே நாங்களாராதனைசெய்யத்திருவுளமிரங்குந் தெய்வமாம்-எ-று. (சஅ)

நினைவரும் பாதகங்க ளெந்தையு நீக்கியின்பக்
கனைகட றிளையப்பண்ணுங் கண்ணுதல் கருத்திலாது
தினையள வடியர்செய்த சிற்றியற் பூசையேனும்
பனையள வாகக்கொள்ளும் பரமனெம் பரமனாவான்.

(இ-பு) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமாபாதகங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கிப் பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச்செய்யும் பரமசிவனும் உரித்தில்லாமல் தினையளவாக அடியார்கள்செய்வது சிறிய இயல்பினையுடைய பூசையேயாயினும் பனையளவாகக்கொள்ளும் பரமனுமானவனே எங்களுக்குக் கடவுளானவர்-எ-று. கனை என்பது ஒலி-சிற்றியற்பூசையாவது ஆகம விதியின் றிச்செய்யும் பூசை. (சகூ)

கங்கையை முடியிற்சூட்டிக் கவுரியைப் பாகர்வைத்துப்
பொங்கர வங்கடங்மைப் புரிகுழை யணிந்துபாதச்
செங்கம லத்தைவேதச் சிரத்தினி னிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள் கூப்பநின்ற வவனெம்மை யளிக்குந்தேவே.

(இ-பு) கங்கையைத் திருமுடியிலணிந்து பார்வதியை யிடப்பாகத்தில்வைத்து விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை யிருப்புங்குண்டலமாகத் திருச்செவியிலதரித்துத திருவடித்தாமரைகளை வேதமுடியில்வைத்துத் தேவர்களெல்லாரும் அழகியகைகளைக்குவித்துத் தொழவிருக்கும் தேவனே எங்களை ரக்ஷிக்குந்தேவனும்-எ-று. (௫௰)

அத்துவா வென்னுந்தூய வருமணித் தவிசினங்க
ணுத்தம மூர்த்தியாகி யுயர்குணங் கடந்துவைகு
நித்தனே யெமக்குநாத னீண்முடி வேந்தேயென்று
கொத்தலர் நறிய பைந்தார்க் கோமக னுரைத்தலோடும்.

(இ-பு) அறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தினிடத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகிய உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராநின்ற நித்தியனே எங்களுக்குக்கடவுள்-நீடிய மகுடமுள்ள நாகராசனேயென்று கொத்தாகிய மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கியமாலையணிந்தராசகுமாரன்சொல்லவும்-எ-று. * ஆறத்துவாவாவன-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலை. (௫௧)

சிறியனி யாயுமென்முன் சிவனது தகுதியெல்லா
மறிவுற மொழிதலாலே யருங்களி யெய்துகினறேன்
வெறிகமழ் தொடையாய் நின்பால் விளம்புவ தொன்றுண்டென்னப்
பொறிவரிப் பகுவாய்நாகர் புரவலன் புகலலுற்றான்.

(இ-பு) வாசனை கமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே! நீ சிறியவனாயிருந்தும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் என்னிடத்தில்தெரியும்படி சொன்னமையால் மிகுந்த களிப்பினை யடைந்தேன் ஆதலாலினி உன்னிடத்தில் நானசொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொறிகளையும் வரிகளையும் பகுப்பாகிய வாய்களையுமுடைய நாகராசன்சொல்லுகிறான்-எ-று. (௫௨)

இவ்வுல கனைத்துஞ் செய்ய வெரிமணி மயமதாகு
மவ்விய மகன்றநாக மகளிரு மரம்பையன்னார்
துவ்விடு புனல்கள்யாவுஞ் சுரருணு மமுதமாகுந்
திவ்விய பொழில்க ளெல்லாஞ் செழுந்தரு வாகுமன்றே.

(இ-பு) இந்தவுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய தீயையொத்த நிறமுள்ள மாணிக்கமயமாயிருக்கின்றது-பொறாமையாகிய குற்றம்நீங்கியநாகமகளிரோவென்றால் ரம்பாஸ்திரீகளையொத்தவர்கள் உண்ணுகின்ற நீரெல்லா

ம் தேவருண்ணும் அமிர்தமாயிருக்கின்றது - திவ்வியமானசோலையெல்லாம் செழுமையுள்ள கற்பகச்சோலையாயிருக்கின்றது-எ-று. (ருக)

நரைதிரை மருவாவெய்ய நமன்றமர் நணுகல்செய்யா
ருரைதரு குரிசினீயிங் குறைகென வுரைத்தலோடுந்
தரைபுக ழெனதையரா வெனையன்றித் தநயரில்லான்
றிரைதரும் பவளவாயென் மனைவியுஞ் சிறியளென்றான்.

(இ-பு) மேன்மைபொருந்திய ராசகுமாரனே இங்கிருப்பவர்களை நரையுந்திரையும்பொருந்தா,யமதூதர்களிவ்விடத்துக்குவாரார்கள்? ஆதலால்நீயிவ்விடத்திலேதானேவாசமாயிருவென்றுசொன்னவுடன்ஐயா பூலோகத்தாரார்புகழப்பட்டஎன பிதாவானவர் என்னையல்லது வேறேபுத்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனைவியுஞ் சிறியளென்றுசொன்னான்-எ-று. (ருச)

அன்றியு மன்னோரம்பி கவிழயா னாற்றுளாழ்ந்து
பொன்றின னென்னவன்றே பொன்றுதல் பொருந்தினாரோ
கன்றிய காலஞ்செய்த கற்பனை யறிகிலேன்யான்
வென்றிவே லிறைவவெம்மூர் மேவுவன் விடுத்தியென்றான்.

(இ-பு) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில்தோணிகவிழ நான் அதில் அமிழ்ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோ வெவ்விய காலஞ்செய்த கற்பனையின்னதென்று நானறிகிலேன் ஆதலால் வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே எங்களூர்க்கு நான்போகிறேன் உத்தரவுகொடுவென்று ராசகுமாரன்சொன்னான்-எ-று. (ருரு)

ஈதவ னுரைத்தலோடு மெழுந்தபே ருவகைபொங்க
கோதறு குணத்துநாகக் குரிசிலு மூழையர்க்கூவி
மேதகு கலன்களாடை முதலிய வெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற் கொணர்திரென்று காவலற் களித்துப்பின்னும்.

(இ-பு) அந்தராசகுமாரன் இந்தவார்த்தைசொன்னபோது மனதிலுண்டாகிய மிகுந்தசந்தோஷம்பொங்கக் குற்றமற்றகுணத்தையுடைய நாகராசன் வேலாளிகளையழைத்துமேன்மைபொருந்தியஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள்முதலாகியவைகளும் பொன்னும்மற்றுமுள்ளவைகளும ஆசையுடன்கொண்டுவாருங்களென்று (உத்தரவுசெய்து அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட அப்பொருள்களையெல்லாம்) அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப்பின்னும்-எ-று. (ருசு)

திரைக்கட லேழுஞ்சூழ்ந்து சேண்முக டளக்குநேமி
வரைத்தலை தன்னையெல்லை மண்டலமிட்டு மீளு
முரைப்பரி தாயவேகத் தொருவயப் பரியுநல்கி
விரைக்களி கலவைச்சாந்தும் வேண்டுவ வெறுப்பநல்கா.

(இ-பு) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்துவந்து அண்டமுகட்டையளக்காநின்ற சக்கிரவாளகிரியின் சிகரத்தினிடத்தையும் அதிகவிரைவாக மண்டலமிட்டுவரும்படியானசொல்லுதற்கரியவேகத்தையுடைய பலமுள்ள ஒருகுதிரையுங்கொடுத்து வாசனைதங்கிய கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும் வெறுக்கும்படிகொடுத்து-எ-று. ()

அளித்தவை சுமப்பமற்றோ ரயிலெயிற் றரக்கன்றன்னை
விளித்துடன் விடுத்துப்பின்னும் வேறொரு புயங்கராசன்
களிப்புறு குமரன்றன்னைக் காக்கெனப் பணித்தலோடுந்
துளித்தலை முகிலனானும் தொழுதளன் விரைவிற்போகி.

(இ-பு.) கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போவதற்காகக்கூர்மையானபற்களையுடைய ஒருராக்ஷதனை அழைத்து அவ்வரசனுடன் அனுப்பி மேலும் வேறொரு நாகராசனையழைத்துக் களிப்புப் பொருந்திய இந்தராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டுபோவென்று உத்தரவுசெய்தான்-அப்படி உத்தரவுசெய்தவுடன்துளியாக முதற்பெயலைச்சொரியும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன்சென்று-எ-று. (௫௮)

குரைபுன லதனுளாக குமரனு மிருதன்றானும்
புரையறு மனத்தராகிப் புரிவுகொண் டருகிற்போத
விரைபரி யுகைத்தாரருள் வெய்யவ னெழுதன்மானத்
தரைபுகழ் குருசிறோன்றி யமுனையங் கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ-பு) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாககுமாரனும் அரக்கனும் குற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தன்னருகில்வர விரைவுடன்செல்லுகின்ற குதிரையைச்செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தினிடத்துச் சூரியன் உதயமாவதுபோல உலகப்புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றங்கரையைச்சார்ந்தான்-எ-று. (௫௯)

பாதலந் தன்னின்வீழ்ந்து படருழ வாதுவந்த
தாதலர் நறியமாலைத் தராபதி குமரன்செய்கை
யோதின னிப்பாலன்னோ னுற்றதற் குற்றூருற்ற
தீதுறு துயரமெல்லாந் தெளிவுறச் செப்பலுற்றேன்.

(இ-பு.) பாதாளத்தில்வீழ்ந்து துன்பம் அடையாமல்வந்தமகரந்தத்துடன மலர்கின்ற வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்செய்கையை இதுவரையிற்சொன்னேன் இனி அவன் ஆற்றில்வீழ்ந்ததற்காகஅவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடியதுயரங்களையெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௬௰)

நெளிதினா யமுனையாற்றி னீர்விளை யாடல்செய்து
துளிதரு புயலினல்குஞ் சந்திராங் கதனுமன்னு
னளிபெறு தோழன்மாரு மம்பியிற் கவிழ்துநீரின்
விளிதரு தன்மையெல்லா மாதுலன் வினாவிற்கேட்டான்.

(இ-பு) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில விளையாடித் துளியைத்தருகின்ற மேகம்போலத் தானங்கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தலையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன்கவிழ்ந்து நீரில் இறந்துபோனதன்மையெல்லாம் அவன்மாமனுரானசித்திரவர்மன் அப்போதேகேள்விப்பட்டான்-எ-று. (௫௧)

கேட்டலு மெழுந்தியாற்றின் கிளர்கனா குறுகிவந்து
வாட்டிறற் குரிசிலேயென் மருகவோ மருகவோவென்
நீட்டிய துயரமிகக்கொண் டெடுத்தெடுத் தலைழத்தல்கேளாக்
கோட்டமின் மனத்துமன்னன் குமாரு மயங்கிவீழ்ந்தார்.

(இ-பு.) கேள்விப்பட்டமாத்திரத்தில் எழுந்து அந்தநதியின்கரையில் வந்துசேர்ந்து வாள்யுத்தஞ்செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய ராசனே! என்மருமகனேஎன்மருமகனேயென்றுநேரிட்டதுயரம் அதிகமாககொண்டு எடுத்தெடுத் தழைத்தலைக்கேட்டு மாறுபடுதலில்லாதமனதையுடைய அவ்வரசன்புத்திரர்களு மயங்கிச்சோர்ந்தார்கள்-எ-று. (௫௨)

மற்றவன் மனைவிமாரு மனங்குழைந் தழுதுலைந்தார்
செற்றமில் கமலையன்ன தெரிவைசீ மந்தனிக்குஞ்
சொற்றன ரவளுங்கேட்டுச் சுடுதொழி லுருமுவீழப்
புற்றர வழுங்குமாபோற் புரண்டனள் புலம்புகின்றாள்.

(இ-பு) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுதுமெலிந்தார்கள் குற்றமில்லாத திருமகளையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள் - அவள் அந்தச்சேதியைக் கேட்டுச் சுடுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவிழுந்தால் புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவது போலப் புரண்டுபுரண்டு அழுகின்றாள்-எ-று. (௫௩)

(வேறு,)

நீர்மலிந்த பண்ணை நிடதத்தார் மன்னவனே
தார்மலிந்த மார்பா தமியே னுயிர்த்துணையே
சீர்மலிந்த சொல்வாணர் தீயகலிக் கோடைதெறுங்
கார்மலிந்த வண்கைக் களிறே களிறேயோ.

(இ-பு) நீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய நிடததேசத்தி லிருப்பவர்கள் அரசனே! பூமாலைநிறைந்த மார்பையுடையவனே! தமியேனுகியஎன்னுயிர்த்துணையே!சீர்பொருந்திய பாவலர்களுடைய கொடியவறுமையாகிய கோடையைக்கெடுக்கத்தக்க மேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகசமே!மதகசமே-எ-று. (௫௪)

புன்னைச் செழுங்காவிற் பூவணையின் யாமுயங்கு
முன்னைப் பெரும்போகம் வேண்டாய் முனிந்துதா
னென்னைப் பிரிந்தாய்நீ யென்றாலும் யானறமியே
னுன்னைப் பிரிந்தாவி யுய்யேன்மற் றுய்யேனே,

(இ-பு.) செழுமைதங்கியபுன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவருஞ்சேருகின்ற மிகுந்ததாகிய முன்போகத்தைவிரும்பாமல் வெறுத்து நீயென்னைப்பிரிந்துவிட்டாலும நானுன்னைப்பிரிந்து தமியளாயுயிர்பிழைத்திரோன் பிழைத்திரோன்-எ-று. (௬௫)

என்றென் றாற்றி யிலங்கிழைதன் கைமலரால்
குன்றென்று கொங்கை குழையுப்படி புடைத்து
நின்றென்றுஞ் சொல்லா ணெருப்பிடைபுக் கிபான்விழுந்து
பொன்றும் பொழுதன்றிப் போமோ துயரென்றாள்,

(இ-பு.) சீமந்தனியானவள் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லி யழுது செந்தாமரை மலர்போன்ற தன்கைகளால் மலையையொத்த தனங்கள்குழையும்படி அடித்துக்கொண்டு நின்று யாதொரு பேச்சும்பேசாமல் நான்போய் நெருப்பினிடத்தில்விழுந்து இறந்தகாலத்திலல்லது இந்தத்துக்கநீராதென்றாள்-எ-று. (௬௬)

இங்கிவடா னிவ்வண்ண நைபவிகல் வேந்தன்
பொங்குதுயர் மாதவராற் போக்கியுளந் தெளிந்து
திங்கடிரு வாண்முகத்துச் சீமந்தனி யுறையு
மங்குரெுடு சென்னிமணிக் கோயில்வந் தடைந்தான்,

(இ-பு.) சீமந்தனியானவள் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க பலமுள்ள ராஜனானவன் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால்நீங்கி மனந்தெளிந்து சந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும்பொருந்திய முகத்தினையுடைய சீமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையளாவுகின்றசிகரத்தையுடைய ரத்தினங்கள்பதித்த மாளிகையிற்சேர்ந்தான்-எ-று. (௬௭)

தாதைதனைக்கண் டுள்ளந் தளரா வடிவீழ்ந்த
மாதினைத்தன் கையார வாங்கி யெடுத்தணைத்துப்
பூதலத்து யாவர் வினையைப் புறங்கண்டார்
காதலித்து மாதே கவலா தொழிகென்றான்.

(இ-பு) வந்தபிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்துபாதத்தில்விழுந்த புத்திரியைத் தன்கைகள்பொருந்தவாரி யெடுத்தணைத்து மகளே! பூலோகத்திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்கள் யாருமில்லை (ஆதலால்)கணவனிடத்தில் விருப்பம்வைத்துத் துயரப்படாதேயென்றான்-எ-று. (அகூ)

என்னு முனாயு மிகந்து படருழந்து
தன்னு ளயர்ந்து தலைவன் றனையடைவான்

வன்னி புகுவதன்றி வாழே னெனவாற்று
மின்னி னுணுகிடையை வேந்தன் விலக்கினான்,

(இ-பு) இவ்வாறு தன்தகப்பன்சொன்ன சொல்லையுந்தவிர்த்துத் தனக்குள் துன்பம் அடைந்து சோகங்கொண்டு கணவனிடத்திற்போய்ச்சேர அக்கினிப்பிரவேசமாவதேயல்லாமல் இனியுயிருடன் வாழேனென்றுசொல்லி அழுகிற மின்னலைப்போல நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகிய தன்மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாகவொட்டாமல் அவ்வரசன்விலக்கினான்-எ-று. (௬௯)

தந்தை விலக்கத் தளிரியலாள் சாவோரீஇச்
சிந்தை நலியுந் துயரஞ் சிறிதகற்றிப்
புந்தி தெளியச் சிவனையே பூசைசெய்வே
னெந்தை யறிவா யெனக்கயினி யாயினாள்,

(இ-பு) தன்பிதாதடுத்ததினால் மாந்தளிர்போன்றசாயலையுடைய சீமந்தனியானவள் சாதலையொழிந்து மனம்வருந்தும்படியான துயரஞ்சிறிது நீங்கிப் புந்திதெளிவடைந்ததினால் இனிப் பரமசிவனையே பூசைசெய்வேன் என்னையனே நீயறிவாயென்றுசொல்லி விதந்துவானாள்-எ-று,(௭0)

எண்ணார் தொழவா ழிகலிந்திர சேனன்
றண்ணார் புனல்வீழ்ந்து தன்மதலை மாய்ந்ததுவும்
பெண்ணா ரணங்குகைமை பெற்றதுவுங் கேட்டாற்றிக்
கண்ணா ரவலப் புனலாற் கடல்செய்தான்,

(இ-பு) பகைவரெல்லாம்வணங்கும்படி வாழ்கின்ற பலமுள்ள இந்திரசேனமகாராசன் தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்றில் விழுந்து இறந்ததுவும் மருமகள் கைம்பெண்ணானதுவுங்கேள்விப்பட்டு அழுது கண்களிலிருந்து பெருகாநின்ற துக்கநீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்கினான்-எ-று. (௭௧)

சுற்றமு மற்றுயுந் துயர்க்கடலின் மூழ்கினார்
மற்று நிடதத்தா ரெல்லா மனங்கவன்று
கொற்றவனே யெங்கொளித்தா யென்றுட் குழைந்தழுதார்
பற்றலருங் கேட்டார் பழம்பகைதீர்ந் தோமென்றார்.

(இ-பு) பந்துசனங்களாயுள்ளவர்களும்நல்ல தாயுந் துக்கசாகரத்தில்முழுகினார்கள்-இவர்களுமன்றி நிடததேசத்தாரெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று எங்களரசனே யெங்கேயொளித்தாயோவென்று மனங்குழைந்து அழுதார்கள்-பகைவர் இந்தச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டுப் பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றார்-எ-று. (௭௨)

காலமிஃ தென்னக் கலிமாவுங் கைமாவும்
வேலிலகு தானையுடன் மேவார் சமர்வேட்டுக்

கோலியமரா டிநள்ன் கோமகனைத் தேவியுடன்
ஞாலமெலா நொந்து நடுங்கச் சிறைவைத்தார்.

(இ-பு.) அப்படிக்கேள்விப்பட்ட பகைவர்கள் இந்திரசேனனைவெல்லுதற்கு இதுதான்காலமென்று கனைக்காநின்ற குதிரைகளுந் துதிக்கையையுடைய யானைகளும் வேலேந்தியபதாதிகளுடன்வரச் சென்றுயுத்தஞ்செய்தலைவிரும்பிச் சூழ்ந்துபோர்செய்து நளச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய புத்திரனாகிய இந்திரசேனனை அவன்மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொந்துநடுங்கும்படி சிறையில்வைத்தார்கள்-எ-று (எ௩)

மல்குநிதியும் வளநாடு மாநகருஞ்
செல்வ முழுதுஞ் செருநரோ கைக்கொண்டு
பல்பகல்வந் தாளுநாட் பாதலத்தை விட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண் மைந்தன் வினையம் விளம்புவாம்.

(இ-பு.) நிறைந்த நிதிகளையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும் பெருமைபொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கைக்கொண்டுவந்திருந்து பலநாள் ஆண்டுகொண்டிருக்கும்நாளில் பாதாளத்தைவிட்டுவந்த வில்பொருந்திய புசத்தையுடைய சந்திராங்கதனுடைய செய்தியைச்சொல்லுகிறோம்-எ-று. (எ௪)

(வேறு.)

நன்னதிக் கரையின்வந்து நளன்றரு மிந்திரசேன
னின்னருண் மதலைவாமா வியல்புட னேறமேல்வை
யன்னவன் மனைவியாயத் தவர்களோ டணுகித்தானும்
பொன்னிரு கரையுஞ்சிந்தும் பூம்புன லாட வந்தாள்.

(இ-பு.) நளச்சக்கிரவர்த்திபெற்ற புத்திரனாகிய இந்திரசேனனுடைய இனிதாகிய அருள்பெற்றபுத்திரனானவன் நல்ல யமுனையாற்றங்கரையில் வந்து தாவிச்செல்லுங்குதிரையின்மேல் இயல்புடனேறும்போது அவன் மனைவியாகிய சீமந்தனியானவள் தோழிக்கூட்டங்களுடன்சென்று இரண்டுகரையிலும் பொன்சிந்துகின்ற யமுனையாற்றில் நீராடவந்தாள்-எ-று.

ஐயிரு காதஞ்சந்தத் தருங்கடி கமழச் செய்பொன
மெய்யணி திகழநொய்ய வெண்டுகின் மருங்கிற்சாத்தித்
துய்யவ ரிருவர்காணத் துனைப்பரி யேறியாடு
மையறு குமாற்கண்டு மனமறு குற்றுநின்றாள்.

(இ-பு.) நீராடவந்தவள் பத்துக்காதம்வரையில் கிடைப்பதற்கரியசந்தனவாசனை பரிமளிக்கவும் சரீரத்திலணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள்பிரகாசிக்கவும் நுண்ணியதாகிய வெள்ளைவஸ்திரம் இடையிலணிந்து பரிசுத்தர்களான நாகராசனும் இராக்கதனுமாகிய இருவரும்பார்க்கும்படிவே

காமாகச்செல்லத்தக்க குதிரையிலேறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற குற்றம் நீங்கிய அந்தாரசகுமாரனைக்கண்டு மனங்கலங்கிகின்றாள்-எ-று. (எசு)

மங்கல மிழந்துமெய்யின் மணவணி துறந்துநின்ற
தொங்கலர் கோதைதன்னைக் குமரனுங் குறுகிநோக்கித்
திங்கள்வா ணுதனியார்கொ றிருமணம் புணர்ந்தான்யாவ
னிங்குநீ கைமையான காரணமென்கொ லென்றான்.

(இ-பு.) மங்கிலியசூத்திரமிழந்த அங்கத்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய ஆபரணங்களையுமிழந்துநின்ற சீமந்தனியைச் சந்திராங்கதன்சென்றுகண்டு உன்னைச்சிறப்புடன்விவாகஞ்செய்துகொண்டவன்யாவன இப்போது நீகைம்பெண்ணுயிருக்குங் காரணமென்னவென்றான்-எ-று. * வாசனைத்திரவியம் கைம்பெண்ணுனகாலத்தில் அணிவதில்லையாயினும் அளகத்துக்குள்ள இயல்பைக்குறித்துச் சொன்னதாகக்கொள்ளுதலொன்று அன்றியும் தொங்கலர்கோதை என்பது அன்மொழித்தொகையாதலால் பதம்பிரித்துப் பொருளுரைக்கவேண்டுவதின்று. (எஎ)

அவனவை வினவலோடு மரிவையு நாணிநிற்பக்
கவலுற மவடன்றோழி பொருமகள் கழறுகின்று
ளிவள்பிதாச் சித்திரவனம விருநில மூழுதுங் காக்குந்
தவலருங் கேள்விச்சந்திராங் கதனிவ டலைவனுமால்.

(இ-பு.) இவ்வாறு அவன்வினவினமாத்திரத்தில் சீமந்தனிநாணத்துடன்நிற்பதினல் கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிமார்களிலொருத்தி சொல்லுகின்றாள் (ராசகுமாரனேகேள்) இவளுடையதகப்பன் சித்திரவன்மன் இவள்கணவனேவென்றால் பெருமைபொருந்திய பூமிமுழுவதையுங்காக்கும் கெடுதலில்லாத நல்லகேள்வியையுடைய சந்திராங்கதனென்பவன்-எ-று. (எஅ)

கொடுவினை துரப்பமற்றக் கோமகன் முனுமுன்னாட்
டொடுபுனல் யமுனையாற்றுட் டுஞ்சிடத் துயரமெய்தி
யுடுபதி யிழந்துமாழ்கு முரோணியி னொளியைநீத்து
வடுவகல் கற்பினங்கை மங்கலமிழந்து நின்றாள்.

(இ-பு.)(இவள்கைம்பெண்ணுனதற்குக்காரணமென்னவெனில் இவள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குநாளிலொருநாள்)கொடியவினையானதுஇழுத்துக்கொண்டு போகப்போய் ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவள்கணவனுகிய அந்தாரசகுமாரன் இறந்துபோனதினல் துயரம்அடைந்து சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணிநக்ஷத்திரம்போல வொளியிழந்து குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய இந்தமாதானவள் மங்கலமிழந்திருக்கின்றாள்-எ-று. * அசுவினிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களும் சந்திரன்மனைவியர்களென்றும் அவர்களுக்குள் உரோ

கணியினிடத்தில் சந்திரனுக்கு மிகுந்தபிரியமென்றுஞ் சொல்லப்படுவ தினால் சந்திரனையிழந்த உரோகணிபோலென்றார். (எகூ)

மங்கல மிழந்துசென்ற வருடமூன் றுகுமையா
இங்களங் கண்ணிவேய்ந்த சிவன்து சோமவாரங்
கொங்கையங் கன்னி நோற்பாள் குளிர்புன லாடல்வேண்டி
யிங்கெழி லாயமெல்லாஞ் சூழ்வர வெய்தினளே.

(இ-பு.) ராசனே! மங்கலியமிழந்து மூன்றுவருஷமாகின்றது - அன்று முதல் இவள்சந்திரனாகிய அழகியமாலையணிந்த பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டிக்கின்றாள் அதன்பொருட்டு நீரில் ஸ்நானஞ்செய்யவிரும்பி அழகுள்ளதோழிமார்கூட்டஞ்சூழ்ந்துவர இவ்விடத்தில்வந்தாள்-எ-று. (அம)

அன்றியு மிவடன்கேள்வ னரும்பெறற் றுதைதன்னைக்
கனறிய தெவ்வர்பற்றிக் கடுஞ்சிறை வைத்துநீதி
பொன்றிய நாட்டையெல்லா மொருங்குடன் புரவாகின்றார்
வென்றிவேற் குமரகேண்மோ வென்றவள் விளம்புங்காலை.

(இ-பு.) இதுவுமல்லாமல் இவள்கணவனுடைய தசப்பனைப் பகைகொண்டு சத்துருக்கள் பிடித்துக்கொண்டுபோய்க் கொடியசிறையில்வைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காக அரசுசெய்கின்றார்கள் வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! கேளென்று அந்தத்தோழிசொன்னபோது-எ-று. (அக)

நாணொடு நின்றநங்கை நாணிகந் தவிருஞ் செம்பொற்
பூணணி மார்பனேநீ புதுமலர்ப் பகழிசேர்க்குந்
தூணியுஞ் சிலையுமில்லாத் தொடுகழன் மதனேவனறிச்
சேணுயர் விசும்பிற்றேவ குமரனோ செப்புகென்றாள்.

(இ-பு.) நாணத்துடனின்ற சீமந்தனியானவள் பின்புநாணம்விட்டுப்பிரகாசியாநின்ற செம்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களணிந்த மார்பையுடைய மன்னவனே! நீ புதியமலர்க்கணைகள்வைக்குந் தூணியுங் கருப்புவில்லுமில்லாத வீரகண்டையணிந்த மன்மதனோ? அல்லது மிகவுமுயர்ந்த தேவலோகத்தில்வாசஞ்செய்யுந்தேவகுமாரனோ? சொல்லென்றாள்-எ-று.

என்றவண் மீட்டுமென்ற னின்னலே முதலவெல்லா
மொன்றறப் புகலக்கேட்டே யெனையுநீ யுணர்திகொல்லோ
கன்றிய மனத்தேனின்னைக் கனவிடைக் கண்டேன்போலு
நின்றநீ யாவனின்னை நிகழ்த்துதி காவாதெனறாள்.

(இ-பு.) அவளிவ்வாறுசொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறாள்- எனக்குநேரிட்ட துன்பங்கள்முதலானவைகளையெல்லாம் ஒன்றுப்,வுழுவாமற்கேட்

டாய் நீ என்னையறிவையோ வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக்க னவில்கண்டேன் இங்குநின்ற நீயாவன் திளிக்காமலிப்பொழுதே சொல் லென்றாள்-எ-று. (அ௩)

மற்றவ னுரைத்தான் யானோர் மானிடனல்ல னெண்ணிற்
செற்றமில் குணத்தாய் சித்திபெற் றுடையதேவ
னற்றமில் புவனமெங்கு மோல்லையி னடைந்துமீளக்
கற்றவ னுவனென்று காந்தளஞ் செங்கைபற்றா.

(இ-பு.) அவளிவ்வாறுவினவ சந்திராங்கதன்சொல்லுகிறான்- குற்றமில் லாத குணத்தையுடையமாதே! நான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன் எ ண்ணில்லாத சித்திகள்பெற்ற தேவரிலொருவன் பழுதில்லாத உலகங்க ளெங்கும் அதிவிரைவாகச்சென்றுவரக் கற்றவனென்றுசொல்லி அவளு டைய செங்காந்தள்மலர்போன்ற கையைப்பிடித்துக்கொண்டு-எ-று. ()

அருகுற வஞ்ழப்பமாத ராயுற வெய்திப்பின்னும்
பருகுவார் போலநோக்கிப் பணைமுலை புளகங்கொள்ள
வெருவினர் நிற்பமன்னன் மின்னிடைச் செவியின் மெல்லென்
ரொருமொழி யுறுதியாக வுவப்புட னுரைப்பதானான்.

(இ-பு) சமீபத்தில்வரும்படி அழைக்க (அதைக்கண்ட) தோழிமார்க ள் சந்தேகமுற்றுப் பின்னும் (அவ்வரசனை) உண்ணுமவர்களைப்போலப் பார்த்துப் பருத்தஸ்தனங்கள் புளகத்தையடைவதுமன்றிப் பயந்துநிற்க சந்திராங்கதன் சீமந்தனிகாதில் மெதுவாக ஒருவார்த்தை யுறுதியாகச் ச ந்தோஷத்துடன சொல்லலானான்-எ-று. (அடு)

உன்னுறு துணைவன்வேறோ ருலகத்தி னுள்ளான்மாதே
யன்னவன் றனக்குயானு மாருயிர்த் தோழனந்த
மன்னனு மிரண்டுநாளின் வந்துன தவலநீக்கு
மின்னது புகல்வான்வந்தே னென்றன னெழிலின்மிக்கான்.

(இ-பு.) மாதே உன்கணவன் வேறோருலகத்தி லிருக்கிறான் அவனுக் கு நான்உயிர்போன்ற சிநேகன் அந்தமன்னவனு மிரண்டுநாளையில் வந்து உன்னுடைய துக்கத்தை நீக்குவான் இந்தச்சேதியுனக்குச்சொல்ல நான் வந்தேனென்று அழகில்மிகுந்த சந்திராங்கதன்சொன்னான்-எ-று. (அசு)

நெஞ்சினி னவலநீத்தி நெற்றியங் கண்ணனுணை
வஞ்சிநுண் ணிடையா யன்னோன் வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சமென் றிதனையார்க்குஞ் சாற்றலை யென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல் லடியினட்கு மீட்டிது பகாலுற்றான்.

(இ-பு) (சந்திராங்கதன் பின்னுஞ்சந்தேகநீங்கச்சொல்லுகிறான்) பூங் கொடிபோன்றநுண்ணிய இடையையுடையவளே! உன்மனதி லிருக்குஞ்

துன்பத்தை நீங்கு நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனுணைப்படி அவன் வருவது நிச்சயமாம் நான்சொன்னவார்த்தையை எளிதாகக்கருதி யாருடனுஞ் சொல்லாதேயென்றுசொல்லிச் செமபஞ்சினுமெல்லியபாதத்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியுமிந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றான்-எ-று.

தெரிவைநின கொழுநற்குற்ற திறனெலாந் தெரியச்சொன்னேன்
பரிவுறு மெனதுதாதை தாயர்தம் பரிவுநீக்க
விரைவினி னெனதுதேயத் தேகுவனென்று வேகக்
குரகதந் தூண்டிடைவவேற் குரிசிலுங் கடிதிற்போனான்.

(இ-பு) மாதே! உன்கணவனுக்குப்பொருந்திய செய்கையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன் (இனி) என்னிடத்தில் விருப்பம்வைத்திருக்கும் என்தாய்தந்தையருடைய வருத்தத்தை நீக்க விரைவாக என்தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்றுசொல்லிக் கூர்மைதங்கியவேலாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனானவன் வேகமாகச்செல்லத்தக்க குதிரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான்-எ-று. (அஅ)

சேயொளிக் குரிசில்போய பின்னரத் திருவினல்லாண்
மாயமோ வன்றிநெஞ்சின் மயக்கமோ கனவுகொல்லோ
போயவ னுரைத்தவெல்லாம் பொய்கொலோ மெய்கொலோவென்
றேயவ ளழுதுதேம்பி யவலங்கொண் டினையசொன்னாள்.

(இ-பு) செவ்விதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய்விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவள் இப்போதுபோன இந்தத்தேவகுமாரன் சொன்னதெல்லாம் மாய்கையோ? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்குமயக்கமோ? அல்லதுசொப்பனமோ? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோவென்று அழுது தேம்பித்துன்பங்கொண்டு இந்தவார்த்தைசொன்னாள்-எ-று. (அகூ)

(வேறு)

என்னுறு சிந்தை யென்கண வன்பான்
மன்னுவ தல்லது மற்றொரு வன்மேற்
றுன்னுவ தன்று விளைந்தமை சொல்லி
னனைவ னேயெனை யாளு நலத்தோன்.

(இ-பு-) பொருந்திய என்மனமானது என்கணவனிடத்திற் பொருந்துமேயல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று (ஆதலா லிப்போது) நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில்இங்குவந்துபோன மகாபுருஷன் என்னையாளத்தக்க தன்மையையுடைய என்கணவனேயாகும்-எ-று.()

யூக்கிய வர்க்கர்த மில்லுறை நல்லாள்
வாக்கிய நம்பி மழுப்படை வள்ள

லாக்கினை யாலவ னுக்கருள் பூசைப்
பாக்கியம் வந்து பலித்தது கொல்லோ.

(இ- 4) யாக்கியவர்க்கரென்னு முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயி த்திரைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினையாகிய சைவாகமவிதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசைப்பாக்கிய ம் நமக்குவந்து பலித்ததுவோ-எ-று. (௬௧)

அன்றியு முன்னமோ ரந்தண னென்னதக்
குன்றிரு வோர்பதி னாயிரசால
மன்றல்செய் தோனுடன் வாழ்குவளென்ற
நன்றறி சொன்னெறி நண்ணியதேயே.

(இ-4) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொருபிராமணன் உன்குமாரத் தி பதினாயிரவருஷம் கணவனுடன்வாழ்வாளென்று என்பிதாவுடன்சொ ன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமை பொருந்தியதோ-எ-று. (௬௨

நிரந்தர நற்சொ னிமித்தமு முண்டா
நரந்தா நறுங்குழ லுமைபாகன்
வரந்தரு பூசை மகிழ்ந்தெமை வாழ்வித்
தாந்தை கெடுப்பதை யாரறிகிற்பார்,

(இ-4) எப்போதும் நல்லவாக்கியங்களாகிய சகுனங்களுமுண்டாகி ன்றது மயிர்ச்சாந்தணிந்த வாசனைதங்கிய அளகத்தையுடைய பார்வதி தேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்யத் தக்கதாகிய நாம்செய்தபூசைக்கு மகிழ்ந்து நம்மைவாழ்வித்துத் துன்பங் கெடுப்பதை யாரறிகின்றவர்கள்-எ-று. (௬௩)

பாவிய னேது பகுத்தறி வேனென்
னாவிய னனடை யும்மிவ ணென்றென்
றேவிய மாசுற லொத்தவள் வைகிக்
காவியி னேர்தரு கண்கள் கலுழ்ந்தாள்.

(இ-4) பாவியாகிய நான் என்னென்று பிரித்தறிவேன் என்னுயிர் போன்ற கணவன் எந்நாள் இங்குவந்துசேர்வானோவென்று சித்திரம்அழு க்குறுவதைபொத்தவள் தனித்திருந்து நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்க ளில் நீர்சோரும்படி அழுதுகொண்டிருந்தாள்-எ-று. (௬௪)

இருந்து புலம்பு மிளங்கிளி தன்னை
வருந்தல் வருந்தன் மடக்கொடி யென்றே
பொருந்திய தோழியர் பூம்புனலாட்ட
அருந்ததி கோயி லடைந்தன ளிப்பால்.

(இ-4) இப்படி அழுகிற இளங்கிளிபோல்பவளைத் தாயே!வருந்தா தே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லித் தோழிமார் ஸ்நானஞ்செய்

விக்க அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சீமந்தனியென்பவள்தன்மாளிகை யிற்போய்ச்சேர்ந்தாள் அதற்குமேல் நடந்ததென்னவெனில்-எ-று. (௬௫)

போரணி மாமிசை போகியவேலோ
னீரணி சூழ்நிட தத்திரு நாட்டிற்
றோரண நீடிய தொன்னகர் முன்னர்க்
காரணி சோலை களிப்பொ டடைந்தான்.

(இ-பு) போர்க்கோலமணிந்த குதிரையின்மேற்சென்ற வேலையுடைய ராசகுமாரன் நீர்வளமிகுந்த அழகிய நிடதநாட்டில் தோரணங்கள் ஓங்கிய பழமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளாவிய சோலையினிடத்தில் களிப்புடன்சேர்ந்தான்-எ-று. (௬௬)

சேண்வழி வந்திடு செல்ல லகற்றிப்
பூண்மலி கின்ற பொலந்திரு மார்ப
னூண்மரு வுஞ்சிலை நாக குமாரன்
வாண்முக நோக்கியொர் மாற்ற முரைத்தான்.

(இ-பு) அதிதூரமாகிய வழியில்வந்தவருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபரணங்கள்நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகிய மார்பையுடைய அந்தராசகுமாரன் நாணிபூட்டத்தக்க வில்லையுடையநாககுமாரனது ஒளிபொருந்திய முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றான்-எ-று.

பாதல மேவிய அம்பணி நாதன்
மேதகு மெய்வர நல்கிய தும்மிப்
பூதல முற்றது மின்று பொருந்தாக்
கோதுறி பின்னரு மோதுவ துண்டால்.

(இ-பு) யமுனையாற்றில் வீழ்ந்தநான் பாதாளலோகத்தில் சென்றதையும் அங்கிருக்கும் நாகராசன் எனக்கு வரங்கொடுத்ததையும் அந்தவரம்பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போது நீபோய் நம்முடைய பகைவருக்குச்சொல்லு இதுவுமல்லாமல் இன்னமுஞ் சொல்வதுண்டு அதென்னவெனில்-எ-று. (௬௮)

எண்ணுறு தாதை யிருஞ்சிறை யோடெங்
கண்ணக னாடிது காலம் விடாரேல்
மண்ணுல காளு மதிப்பை யொழித்தே
விண்ணுல காள விடுக்குவ னென்பாய்.

(இ-பு) யாவரு மதிக்கத்தக்க என்பிதாவின் சிறையையும் எங்களுடைய இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில் மண்ணுலகத்தை யாளும்படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து விண்ணுலகத்தை யாளும்படி அனுப்புவேனென்றுஞ்சொல்லு-எ-று. (௬௯)

என்றவ னேவ லியைந்தன னேகிக்
குன்றென நீடிய கோபுர மூதூர்ச்
சென்று புகுந்தடு சேரலர் தம்பாற்
கன்றிய நெஞ்சொடு கட்டுரை செய்வான்.

(இ-பு) இவ்வண்ணஞ்சொல்லிய ராசகுமாரனேவலுக்கு நாககுமாரன் சம்மதித்தவனாகிச்சென்று மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு கோபங்கொண்ட மனதுடன் உறுதியானவார்த்தை சொல்லுகின்றான் என்றவாறு. (௱)

இந்திர சேன னெனும்புகழ் மன்னன்
மைந்த னடுந்திறல் வாகு வலத்தான்
றந்திர மேவிய தக்க கனல்க
அந்த மிலாத வரங்கொ டடைந்தான்.

(இ-பு) இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனுடைய புத்திரனாகிய சத்துருக்களைப் போர்முகத்தில் கொல்லும்படியான புசபலத்தையுடையவன் நாகப்படைகளையுடைய தக்ஷகனென்னும் நாகராசன்கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள்பெற்றுக்கொண்டுவந்திருக்கிறான்-எ-று. (௱க)

ஆதலி னுலவ னோடம ராடல்
பேதைமை யென்றறி வீர்பிழை செய்தீர்
தாதையும் விட்டுயர் தன்னடை யும்விட்
டேத முறுவகை யேகுமி னென்றான்.

(இ-பு) ஆகையா லவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்லாமையென் றறியுங்கள் நீங்களோ மிகுந்தகுற்றஞ் செய்திருக்கிறீர்கள் ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் க்ஷேமமடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தால் அவன்தகப்பன் சிறையைநீக்கி அவன்தேசத்தையும் விட்டுவிட்டு நீங்கள்போய்விடுங்களென்று சொன்னான்-எ-று. (௱௨)

இத்திற நாக குமார னியம்ப
மத்தகயானை மறப்படை மன்னர்
அத்தகை வேந்த னருஞ்சிறை நீக்கித்
தத்த மரும்பதி போயினர் சார்ந்தார்.

(இ-பு) இப்படியாக நாககுமாரன்சொல்ல மத்தகத்தையுடைய யானைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப்படைபோடுங்கூடிய அந்தமன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனனைச் சிறைவிடுத்துத் தங்கள்தங்கள் நகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்-எ-று. * வீரர்கள் போர்செய்திறத்தால் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்னும் விருப்பங்கொண்டு

போர்செய்கின்றவர்கள் யானை அப்படிக்கொத்த விருப்பமின்றி யுத்தஞ் செய்வது ஆதலால் யானைப்படை சிறந்ததாகச்சொல்லப்பட்டது. * யானையுடையான் படைகாண்டல் முன்னினிதே என்பதினாலுமுணர்க. இது இனியநாற்பதில். (௱௩)

(வேறு)

மேவலாளர் போயபின்னர் வேந்தன்மா மகன்வர
வேவலாளர் கூறகேட்டு வினபமுற் றமைச்சனைக்
கூவியொல்லை யென்மகற் கொணர்மினீண டெனுவவர்
பூவர்சோலை யுட்புகுந்து புண்ணியற் கொடுவந்தார்.

(இ-பு) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இந்திரசேனனென்னும்அரசன் தன்மகன்வந்திருப்பதை யேவலாளர்சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்துஎன்புத்திரனை விரைவினில் இவ்விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்றுசொல்ல அந்தமந்திரிகள்மலர்களையுடைய சோலையினிடத்துக்குப்போய்ப் புண்ணியவானாகிய அந்தக்குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள்-எ-று. (௱௪)

வந்துதந்தை தாளின்வீழ்தன் மைந்தனைப்போன் மார்புறத்
தந்தையும் பரிந்துதன் றடக்கையா லணைத்திடா
எந்தைதண் புனற்குள்வீழ்ந் திறந்தநீ பிழைத்ததென்
முந்தையோர்கள் செய்தவ முடித்த நன்மை யாலென்றான்.

(இ-பு) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன்பாதத்தில்வணங்கினவுடன அவனையெடுத்துத் தன்மார்பிற்பொருந்த நீண்ட கையினால் அணைத்துக்கொண்டு என்னையனே! குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்தநீ பிழைத்தது என்பெரியோர்கள் செய்திதாகிய தவஞ்செய்துமுடித்த நன்மையாலென்றான்-எ-று. (௱௫)

என்பதாய நன்கிளி தியம்பமைந் தனுமெழுந்
தன்புகூரு மன்னை தன் னடிவணங்க வன்னையுந்
துன்பவாரி விட்டகன்று சூழ்கரைக் கடந்ததோர்
இன்பவாரி யூடுபுக் கெழாதுமூழ்கி னாளரோ.

(இ-பு) இவ்வண்ணஞ்சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளை யினிதாகத் தகப்பன்சொல்ல (அதன்பின்பு) புத்திரனானவன் எழுந்து அன்புமிகுந்த தன்தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க அந்தத்தாயானவள் துக்கசமுத்திரத்தை விட்டுநீங்கிச்சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகியபெரிய இன்பசமுத்திரத்தில் புகுந்து எழாதவண்ண முழுகினாள்-எ-று. (௱௬)

எனைநற் கிளைஞரு மிரும்பதியுண் மாந்தரும்
போனவாவி பெற்றுடையர் போன்மகிழ்வு கூர்ந்தபின்

மானமன்னன் மைந்தவுற்ற வாறெலாங் கிளத்தெனத்
தேனெய்மாரி பெய்வதென்னச் செம்மல்யாவுஞ் செப்பவே.

(இ-பு) இவர்களுமல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமைபொருந்திய நகரத்துச்சனங்களும் தங்கள் உயிர்பெற்றவர்கள்போல் மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு பெருமைபெற்ற ராசனானவன் புத்திரனைப்பார்த்து மைந்தனே! நீநதியில்விழுந்தபின்பு நடந்தசேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினவ தேனும் நெய்யுமாகக்கலந்து மழைபொழிவதுபோல நடந்தசேதியெல்லாம் ராசகுமாரனசொல்லி-எ-று. (௱எ)

தக்ககன் பரிந்தளித்த தாவில்பல் வளனெலா
மிக்கதாதை பாலளிப்ப வேந்தனும் மகிழ்ந்துபின்
புக்கவாறு சித்திரவன்ம னுக்குரைத்திர் போதிரோன்
றக்கணத்தி லோலைதூதி னன்புடன்விடுக்கவே.

(இ-பு) தக்ஷகன் பரிவுடன்கொடுத்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாம் அன்புமிகுந்த பிதாவினிடத்தில்கொடுக்க அந்த ராசன்பார்த்து மனமகிழ்ந்து அப்பொழுதே யோலையெழுதித் தூதர்கையில்கொடுத்து நீங்கள் சித்திரவன்மராசனிடத்திற்குப்போய்என்குமாரன்வந்தசேதியைச்சொல்லுங்களென்று அனுப்பினான்-எ-று. (௱அ)

ஆரிய வருத்தகா டடைந்ததூத ரோலையை
வேரியார் நறுந்தெரியல் வேந்தனுக் களித்தலுஞ்
சோரிவேலி னனுமோலை சொற்பொரு ளுணர்ந்துடல்
பூரிபா விருந்துதன் னமைச்சுடன் புகன்றனன்.

(இ-பு) அப்படியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் ஆரியவருத்தசேசம்போய்ச்சேர்ந்து தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்த வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக்கொடுக்கவும் பகைவருடலுதிரந்தோய்வதற்கேதுவான வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்தவோலையி லெழுதியிருக்கும் சேதியைப் படித்துணர்ந்தமாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன்மந்திரியுடன்சொன்னான்-எ-று. (௱௯)

சொன்னவாய்மை கேட்டவன் முறக்கமேவி னன்ன
மன்னர்மன்னன் வன்கழல் வழுத்திநிற்ப மன்னனும்
அன்னவாறு தன்மகட் குரைப்பவந்த வன்னமுந்
தன்னையீன்ற தாதைதாளின் வீழத்தாதை சாற்றுவான்.

(இ-பு) இவ்வாறு அரசன்வார்த்தையைக் கேட்ட மந்திரியானவன்சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து ராசன்பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்பப்பின்னும் அவ்வரசன் ஓலைவந்தசேதியைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக்குச்சொல்ல அன்னநடைபோன்ற நடை

யையுடைய சீமந்தனியானவள் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற பிதாவின்பாதத்தில் வணங்கிநிற்ப அவ்வாசன்சொல்லுகிறான்-எ-று. (௱ம)

கங்கைதங்கு செஞ்சடைக் கணிச்சிவா னவற்குநீ
யங்கையா லருச்சனை புரிந்தடைந்த நன்மையான்
மங்கையுன்றன் மன்னனுய்ந்து வந்ததென்று கூறிடாப்
பொங்குதீய வெந்துயர்ப் புணரிநின்று மேறினான்.

(இ-பு) கங்கைபொருந்திய சடாமகுடத்தையுடையவராய் மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு நீயுன் அழகியகையினால் அருச்சனை செய்து வந்த நன்மையினாலே புத்திரியே! உன்கணவன்பிழைத்துவந்ததென்றுசொல்லிப் பொங்குகின்ற தீயதாகிய வெவ்வியதுக்கசமுத்திரத்தினின்றுங் கரையேறினான்-எ-று. (௱மக)

மாசுமூழ்கு மாமணி கழீஇயவாறு போலவே
பாசிழையைப் பைம்புனலி னாட்டிப்பாலி னாவியந்
தூசுடுத்தி யொண்மலர்ச் சுரிகுழல் வனைந்துபின்
பூசுசாந் தணிந்துசெய்ய பொற்கலன்கள் சேர்த்தினார்.

(இ-பு) அழுக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக்கழுவியதுபோல் பசும்பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட ஆபரணமணிந்துள்ளவளாகிய சீமந்தனிக்கு நல்ல நீரினால் ஸ்நாநஞ்செய்வித்துப் பாலின்புகைபோல அழகுள்ள வஸ்திரமணிந்தும் வாசனையுள்ள மலர்களைக்கூந்தலிலணிந்தும் பின்புசந்தனம்பூசிச் செவ்விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்தினாபரணங்களுமணிந்தார்கள்-எ-று. (௱மஉ)

கோலமைக்கண் மாதவாவு கொய்யுளைப் பரித்திண்டேர்
மேலிருத்திச் சேடியர் நெருங்கவெண்சங் கார்ப்பெழப்
பாலிழைத்த வேலையிற் பரந்துசேனை சூழ்வரக்
காலியற் கலினமாவி வர்ந்துகாவ லன்சென்றான்.

(இ-பு) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்தபின் அழகிய மையிட்டநேத்திரத்தையுடைய சீமந்தனியை தாவிச்செல்லும் கத்தரித்த கழுத்துமயிரினையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தோழிகள்சூழ்ந்திருக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும் பானிறைந்த சமுத்திரம்போலச் சேனைகள்சூழ்ந்துவரவும் காற்றைப்போல அதிவேகமாகச்செல்லுகின்ற கடிவாளம்பூட்டிய குதிரையின்மேல் அவ்வாசன் ஏறிக்கொண்டுசென்றான்-எ-று. (௱மங)

நீடுசெந் நெறிகடந்து நென்மலி நிடதமா
நாடுமேவி யிந்திரசேன னன்னகர்ப் புறத்தினோர்
ஏடவிழ்ந்த பூப்பொழி லிருந்துதூது போக்கியே
யாடல்வேந் தனுக்குத்தா னடைந்தவா றறிவித்தான்.

(இ-பு) (அவ்வாறுசென்ற அரசன்) நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக்கடந்து நெற்கள்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய நிடதநாட்டைச்சேர்ந்து இந்திரசேனனுடைய நகரின்புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள்விரிந்த மலர்களையுடைய ஒருசோலையினிடத்திலிருந்து தூதனையனுப்பித் தான்வந்திருப்பதை யிந்திரசேனமகாராசனுக்குத்தெரிவித்தான்-எ-று. ஆடல்வேந்தன்-வெற்றியுள்ள அரசன். (௱௰௪)

வெங்கலி கெடத்துரந்த வேந்தர் வேந்தனுமுணர்ந்
தங்குநின் றெழுந்துதன னமைச்சரோ டெதிர்கொளா
மங்குறங்கு கோயில்வாய் வருகெனக்கொண் டேகியே
பொங்குபோனகை யோடவண் புதுவிருந்து நல்கினான்.

(இ-பு) கொடியபாவமானது கெடும்படிநீக்கிய மன்னர் மன்னவனாகிய இந்திரசேனன் சித்திரவன்மனென்னு மரசன்வந்திருப்பதைத் தூதர்களாலறிந்துகொண்டு தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு மேகங்கள்பொருந்தும்படியாகிய உன்னதமுள்ள தன் அரண்மனைக்குவாவென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில்மிகுந்த சந்தோஷத்துடன புதுமையான விருந்துசெய்வித்தான்-எ-று. (௱௰௫)

சந்திராங் கதனும்வந்து தாழ்ந்து மாதுலனடிக்
கந்தநாண் மலர்வணங்கக் கையினா லெடுத்தணைத்
திந்தமாதி னாவியோடு மெங்களாவி யாவையும்
உய்ந்துவாழ வென்றுநீயு முய்ந்துவந்த தாமரோ.

(இ-பு) (சித்திரவன்மனனவன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்திராங்கதன்வந்து தன்மாமனுருடைய பாததாமரை மலர்களை வணங்கின மாத்திரத்தில் மாமனாகியராசன் தன்னைவணங்கின மருமகனைக் கையினாலெடுத்தணைத்து மார்புடன்தழுவிக்கொண்டு இந்தச்சீமந்தனியுயிரும் எங்களுயிரும் பிழைத்துவாழும்படியாக நீயும் பிழைத்துவந்தது-எ-று. கந்தநாண்மலர்-எனபது-வாசனையுடன் அன்றுமலர்ந்தமலர். (௱௰௬)

என்றுகூறி யன்றுசந்தி ராங்கதற் கியைந்தநாட்
டுன்றுசோ திடத்தர்சொல்ல வோரையிற் சுருதிநூல்
ஒன்றுநீதி யந்தண ருரைப்பவொள் ளழலின்முன்
மன்றனாறு கோதையை மறுமணம் புணர்த்தினான்.

(இ-பு) இவ்வாறுசொல்லி அதன்பின்பு சந்திராங்கதனுக்குப்பொருந்திய நல்லநாளின்னநாளென்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்கள்சொல்ல அந்த லக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிராமணர்கள் மந்திரங்கள்சொல்ல ஓமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியை மறுமணஞ்செய்வித்தான்-எ-று. ஒள்ளழல்-என்பது ஒளியுள்ளதீ * மன்றல் நாறுகோதை என்பது-வாசனை கமழுங் கூந்தலையுடையவள். (௱௰௭)

மணஞ்செய் வித்தபின்னரன்பு மன்னுசித்திர வன்மன்வி
ணிணங்குநல் லமைச்சர்தா மிருபுறமுஞ் சூழ்வாக்
கணங்கொடானை யோடுதேர் கடாவியேகி யூர்புகுந்
தணங்கனார் நலத்தின்மூழ்கி யண்டர்கோனின் வைகினான்.

(இ-பு) மறுமணஞ்செய்வித்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மனானவன் பெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும் வரும்படிக்கூட்டமாகிய சேனைகளுடன்புறப்பட்டுத் தேரைச்செலுத்திக்கொண்டுபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து தெய்வமகளிரையொத்த தன்னூரியமாதர்களுடன் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான்-எ-று.

(வேறு.)

பூமண்டலத்தைப் பொறுக்கும் புயங்கேச னீந்த
தாமந்துகில் பூணிறை சந்தினைவ யாவுநல்கிச்
சீமந்தனியைத் திருமேவருஞ் செம்பொன் மார்பன்
றாமங்கமழுஞ் செழுஞ் சேக்கையிற் றோயுநாளின்.

(இ-பு.) இந்தப்பூமியைத்தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்தமாலை வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்த சந்தனம் என்னு மிவைகளைக் கொடுத்துத் திருமகள்மேவிய மார்பனாகிய சந்திராங்கதன் வாசனைப்புகைபரிமளித்துக்கொண்டிருக்குஞ் செழுமையுள்ள மலர்ச்சயனத்தில்சீமந்தனியுடன் கூடிக்குலாவிவாழுநாளில்-எ-று. (௱௰௧)

நெய்வண்ண வேற்கைகிச ராருமி லேறனற்குக்
கொய்வண்ண மாலைக்கொழும் பொன்முடி சூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ண மாயவுட லான்வரு போகநீங்கி
மெய்வண்ண மேவத் துறவின்றலை மேவினானே.

(இ-பு.)பகைவருடலுதிரந்தோயும்படியானஅழகியவேலேந்துங்கையையுடையவனாகிய ஒருவருமொப்பில்லாத ரிஷபம்போன்ற நடையையுடைய தன்புத்திரனுக்குப் பொன்மகுடந்தரித்து அவன் பிதாவானவன் பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்பந்தப்பட்ட உடலினால் வரத்தக்கபோகங்களை வெறுத்துநீங்கி உண்மைப்பொருளாகிய மோக்ஷமடையத்துறவினிடத்திற்சேர்ந்தான்-எ-று. கொய்வண்ணமாலை திருந்திய அழகுள்ள மாலையணிந்தமுடி. கொழும்பொன்-செழுமையுள்ளபொன். (௱௨௰)

தன்றாதை போய்நற் றவஞ்செய்திடத் தாமவேலோன்
பொன்றாழ் குடைக்கீழ கன்ஞாலம் புரக்குமேல்வை
நன்றாயு மைந்தரிரு நால்வரை யீன்றுநற்பொற்
குன்றார்முலை மங்கையோர் கொம்பினையும் பயந்தான்.

(இ-பு.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்லதவஞ்செய்துகொண்டிருக்க வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழ

சூதங்கிய குடையின்கீழிருந்து அகன்ற பூமியைக்காக்குநாளில் நன்னெறியையுணரத்தக்க எட்டுப்புத்திரர்களைப்பெற்றுப் பின்னும்நல்ல பொன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொப்புபோன்ற ஒருபுத்திரியையும்பெற்றுன்-எ-று. (௱உக)

மாவண்கை மன்னன் மகட்பேற்றின் மனங்களித்துப்
பாவந் தவிர்ந்து பதினுயிர மாண்டுபாரிற்
றுவின்றி யின்பநுகர்ந் தான்றனி ஞானவாழ்வு
மேவுந் தவத்தி ரெனச்சூதன் விளம்பினுனே.

(இ-பு.) ஒப்பற்ற ஞானவாழ்வினையுடைய தவத்தர்களாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! மிகுந்த வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய சந்திராங்கதன் புத்திரர்கள்பிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களா யிருப்பதினுல் மனமகிழ்ச்சியடைந்து (நீதியுடன்செங்கோல்செலுத்தி) பாவஞ்சேராதவண்ணம் நீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினுயிரம்வருஷம் குறைவில்லாமல் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண் டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னுர்-எ-று. (௱உஉ)

எட்டாவது-சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாய முற்றியது.

ஆ திருவிருத்தம் -௱உச.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற்சீமந்தனிபாவவணபெற்ற

அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர் விழைவுறப் பெருந்தவ வியாதன்
அன்னசூதமா முனிவர னரன்ரு ளடியார்
மன்னுசெய்கையுஞ் சோமவா ரத்தின் மான்மியமும்
இன்னுமோதுவ துண்டவை கேண்மினென் றிசைத்தான்.

(இ-பு.) நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடையும்படி பெரியதவத்தையுடைய வியாசனையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவனருள்பெற்ற அடியார்களுடைய நிலைபெற்றசெய்கையும் சோமவாரவிர

தமகிமையும் இன்னமுஞ்சொல்லத்தக்கதுண்டு அவைகளைக் கேளுங்க ளென்றுசொன்னார்-எ-று. (க)

பொங்குவெள்ளிமீன் புதையினுஞ் சகட்டினைப் போழ்ந்து
பங்குவேறினும் படுமழைப் பருவம் பொய்த்தாலுந்
திங்கண் மும்மழைத் திறம்பில வாய்வளஞ் சுரக்கும்
மங்குறேய்பொழில் வைதர்ப்ப நாட்டில்வாழ் மறையோர்.

(வேறு,)

(இ-பு.) விளங்குகின்ற சுக்கிரனென்னுங் கிரகமானது மூடத்தில் விழுந்தாலும் உரோகணி நக்ஷத்திரத்தைப்பேதித்துக்கொண்டு சனிக்கி ரகம்வக்கிரித்துச்சென்றாலும் நியதியாகப்பொருந்திய மழைகாலந்தப்பி னாலும் மாதந்தோறு மும்மாரி மாறுபடாமல் வளப்பம் உண்டாகும்ப டியான மேகமண்டலவரையிற் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த வைதர்ப்பநா ட்டில் வாழ்கின்ற பிராமணர்கள்-எ-று. (உ)

இனியநண்பொடு வேதமித் திரன்றவத் தீன்ற
புனிதநான்மறை புகல்சுமே தாவுநற் புகழோன்
றுனியிலாமதி யாலுயர் சார்ச்சுதன் றேன்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞானநூற் சாமவா னெனுந்தக வோனும்.

(இ-பு) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்ததவத்தினாற்பெ ற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த சுமேதா என்பவ னும் நல்ல புகழையுடையவனும் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்தசா ர்ச்சுத னென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞான நூலோ தியுணர்ந்த பெருமையுள்ள சாமவானென்பவனும்-எ-று. (௩)

அரியநான்மறை முதலிய வங்கங்க ளாறுந்
தெரிவரும்பொருட் புராணமு மாகமத் தெளிவும்
விரியுமற்றுள கலைகளுங் குரவனால் விளங்கிக்
கரியகாமனுஞ் சாமனு மெனக்கவி னமைந்தார்.

(இ-பு) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரித ற்கரிய பொருளமைந்த பதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற் சொல் லுகின்ற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராநின்ற மற்றுமுள்ள கலைகளும் ஆ சாரியரால் கற்றுணர்ந்து மன்மதனும் அவன்தம்பியாகிய சாமனும்போ ல் அழகமைந்தார்கள்-எ-று. (ச)

மைந்தர்கல்வியு மிளமையு மனக்கொடு மகிழ்ந்த
அந்தணாளர்த மரும்பெறற் புதல்வரை நோக்கிச்
சிந்தையோகையாற் சிறுவர்நீர் புவிக்கெலா மணியாம்
இந்தமாநில வைதர்ப்ப வேந்தன்மாட் டெய்தி.

(இ-பு) தங்கள்புத்திரர்களுடைய வாலிபத்தையும் (அவர்களந்தச் சிறுவயதில்) கற்றுணர்ந்த கல்வியினதிறத்தையும் மனங்கொண்டு மகிழச்சியடைந்து பிராமண ரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கள் புத்திரர்களைப்பார்த்து உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினுல் சிறுவர்களே நீங்கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரியஇடத்தையுடைய இந்த வைதர்ப்பநாட்டு அரசனிடத்திற்சென்று-எ-று. (௬)

கற்றகல்வியாற் காவலன் சிந்தையைக் கனிவித்
துற்றமாநிதிப் பரிசிலாங்குவகையி னேற்றுப்
பெற்றசெம்பொனுற் கன்னியர் கடிமணம் பேணி
முற்றுமில்லறம் புரிவதே மேற்கொண்டு முயல்வீர்.

(இ-பு) நீங்கள்கற்றகல்வியால் அரசன்மனங்கனியச்செய்து அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கும் மிகுந்த திரவியத்தைச்சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து நீங்கள்பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினுல் கன்னிகைகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டு குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன்மைவரத்தக்க முயற்சியைச் செய்யுங்கள்-எ-று.

என்றுகூறலு மிருவரு மிசைந்தன ரேகிக்
குன்றுபோலுயர் கோயிலிற் கொற்றவற் குறுகி
நின்றுதங்குல விஞ்சைக ணிகழத்தலு நிருபன்
நன்றுநன்றுநீர் வேட்டவைப் பெறுகென நவின்றான்.

(இ-பு) இவ்வாறு அவ்விருவர்பிதாக்களுஞ்சொல்ல அதற்குச்சம்மதித்துச்சென்று மலையொத்துயர்ந்த அவ்வரசன் மாளிகையிற்சேர்ந்து கண்டு தாங்கள் கற்றிருக்குங்கல்விகளைப்பிரசங்கித்தார்கள்-அரசன்அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமுங் கல்வியும் மிகவும்நன்றாயிருக்கின்றது ஆகையால் உங்களுக்குவேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்றான்-எ-று. (௭)

மாலைவெண்குடை மன்னவர் மன்னமற் றிதுகேள்
சேலைவென்றகட் டிருந்திழை யார்மண முடிப்பான்
ஏலவந்தன மிருநிதி தந்தரு ளென்னக்
கோலவெள்ளெயி றிலங்கிட நகைத்திது கூறும்.

(இ-பு) முத்துச்சரங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் வெள்ளைக்குடையையுடைய மன்னவர் மன்னவனே! நாங்கள் சொல்லுவதைக்கேள் கயல்மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையுடைய கன்னியரை விவாகஞ் செய்துகொள்ள மனதிலுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்குவந்தோம் அதற்குத் தகுதியாக மிகுந்த திரவியங்களெங்களுக்குங் கொடுவென்று சொன்னுர்கள் அதைக்கேட்ட அரசன் அழகியவெண்மைநிறமுள்ள பற்கள்விளங்கும்படி நகைத்து இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றுன்-எ-று. (அ)

மண்டுதீப்புன னிடதத்தர் கோமகன் மனையாள்
கொண்டகற்புடைக் கோதை சீமந்தனிக் கொப்பர்
துண்டவெண் பிறை வேணியான் சோமவாரத்தில்
அண்டருங்கண்டு வியப்புற வருச்சனை புரிந்தே.

(இ-பு) மதுரமுள்ள நீர்வளம்நிறைந்த நிடததேசத்தரசன் மனைவியாகிய சீமந்தனியென்பவள் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைச் சோமவாரதினத்தில் தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரியப்படும்படி அருச்சனைசெய்து எ-று, * கொண்டகற்புடைக்கோதை சீமந்தனிக்கொப்பர்-எ-து, கற்புநிலைதங்கிய பூமாலையணிந்த பூங்கொம்பினையொத்த சீமந்தனி யெனப் பொருள்கொள்க. (௧)

அந்தவேளையி னான்மறை முனிவரை யடங்கச்
சந்தமென்முலை தையலா ரொடுவரச் சாற்றி
யிந்துசேகர னுமையென வவர்களை யெண்ணிப்
புந்தியான்மகிழ்ந் தருச்சனை வழிபடல் புரிபா.

(இ-பு.) அந்தச் சோமவாரகாலத்தில் பிராமணர்களையெல்லாம் அவரவர்பத்தினிமாருடன் வரும்படிச்சொல்லியனுப்பி வந்தவர்களைப் பார்வதி பரமேசுவரர்களாக மனதில்பாவித்து மகிழ்ந்து அருச்சனைசெய்து-எ-று. * சந்தமென்முலைத்தையலாருடன்-எ-து-சந்தனக்குழம்பணிந்த மிருதுவாகிய தனங்களுள்ள மாதர்களுடன் எனப் பொருள்கொள்க-சந்தம்-என்பது-அழகு எனக்கூறினு மமையும். (௨)

வேண்டுநனகலன் வெறுக்கைகண் மிகவவர்க் களிக்கும்
ஆண்டுநீவிர்க ளிருவரி னொருவனாண் டகையாய்ப்
பூண்டகோலத்தின் மனைவியா யொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறப் பிறைமகள் பாற்சென்று கடிதின்.

(இ-பு.) அவர்கள்வேண்டிய நல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகுதியாகக்கொடுக்கிறாள் ஆதலால் நீங்களிருவரிலொருவன் ஆண்மகனேயாகி ஒருவனைப் பூண்டகோலத்தையுடைய அவன்மனைவியாக அலங்கரித்து ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில் விரைவிற்போய்-எ-று. * காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள்என்பதற்குயாவருமதிக்கத்தக்கசிறப்பினையுடைய அரசன்மகளாகிய சீமந்தனியெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

கைதவத்தினா லவடரும் வெறுக்கைகள் கவர்ந்து
மைதழைத்தகண் மடவியர் கடிமண மருவி
யுய்தியொன்னுனா மறுத்திரேற் றண்டமுண் டென்னுக்
கொய்துணர்த் தொடை வேந்துரைத் தனுமுளங் குலைந்தார்.

(இ-பு.) இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவள்கொடுக்கிற திரவியத்தை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்க் கன்னியர்களை விவாகஞ்செய்து

கொண்டுவாழுங்கள்-என்சொல்லைத் தடுப்பீர்களானல் உங்களுக்குத்தண்டனை கிடைக்குமென்று அரசன்சொல்லவும் அவர்கள்மனம்வருந்தினர்கள்-எ-று. * மைதனைழத்த கஞ்மடவியர் என்பதற்கு மைபொருந்தியகண்ணையுடைய கன்னியர் எனவும், கடிமணம் விளக்கமுள்ள விவாகம்-எ-ம் கொய்துணர்த்தொடைவேந்தன்-கொய்த பூங்கொத்துக்களால்தொடுக்கப்பட்ட மாலையணிந்த அரசன் எ-ம் பொருள்கொள்க. (௱உ)

(வேறு)

அந்தோவந்தோ வெங்கடமக்கீ தழகிற்றே
கொந்தார்மாலைக் கொற்றவ கோயில் குறைகுற்று
நந்தாநின்ற வஞ்சனை வேட நணுகுற்றால்
எந்தா யெந்தை தங்குல மூதலோ டிறுவாரே.

(இ- பு.) இப்படி அந்தராசன்சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச் சிறுவர்களவனைநோக்கி (ஐயையோ) வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்றிருக்கும் எங்களுக்கிந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ அரசனே! உன் ஆசாரவாசலுக்குவந்த நாங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்தைப்பொருந்தினல் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடன் அழிந்துபோவார்களே-எ-று. கொந்தார்மாலைக் கொற்றவ-கொத்தாகிய பூமாலையணிந்தஅரசனே எனப்பொருளமைத்துக்கொள்க. (௱௩)

இம்மைதனக்கு மறுமை தனக்கு பெழுமைக்கும்
வெம்மை செய்கேடு நரகும்வினைக்கும் விறல்வேந்தே
செம்மை யகற்பித் தாயெனி லின்றே செய்வேமென்
றம்மறை யோர்நின் றஞ்சியுரைப்ப வடல்வேந்தன்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசெய்யுஞ்செய்கையானது இம்மை மறுமை யென்னு மிரண்டினிலுமல்லாமல் எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ்செய்யும்படியான கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும் வெற்றியுள்ள அரசனே! நன்மார்க்கத்தைக் கற்பித்தாயானல் இப்பொழுதே செய்கிறேமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிரில்நின்று பயந்துசொல்ல (அதைக்கேட்ட)வலியுள்ள அவ்வரசன்-எ-று. (௱௪)

வெஞ்சினமூளக் கண்கள்சிவக்க வெடிசொல்லாற்
செஞ்சொ லுரைக்குந் தேசிகர்தேவர் திறல்வேந்தர்
தஞ்சொ னவின்று லம்மொழிகேளாத் தகவில்லோர்
அஞ்சிநடுங்கத் தண்டமிழைப்ப தறமென்று.

(இ-பு.) வெவ்வியகோபமூண்டு கண்கள்சிவக்க வெடித்த சொல்லால்சொல்லுகிறுன்நல்லவார்த்தையைச்சொல்லுங் குருதேவர்கள் வெற்றியுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் எதாவதொரு சொல்சொன்னல் அவர்

கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியில்லாதவர்கள் பயந்து நடுங்கும்படி தண்டனைசெய்வது தருமமென்று-எ-று. (௰௫)

என்னுரை கேளீ ராமெனினுங்களை யிப்போதே
யன்னிய கீழ்மைக் குலராய்வேதிய ராகாது
கொன்னுறு தண்டஞ் செய்குவனென்றென் றினறகூற
முன்னுற நிற்கும் வேதியர்வெருவா மொழிகுற்றார்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசொன்ன அரசன் என்வார்த்தையை நீங்கள் கேளாவிட்டால் உங்களையிப்பொழுதே பிராமணனென்கிற யோக்கியதை யில்லாமல் நான்குவருணத்துக்கும் அன்னியமான தாழ்ந்தசாதியாய்ப்போகத்தகக கொடியதண்டனைசெய்விப்பேன் கொடியதண்டனை செய்விப்பேனென்று பின்னும்சொல்ல எதிரிலிருக்கும் பிராமணர்கள்பயந்துசொல்லுகின்றார்கள்-எ-று. (௰௬)

சீறலைமன்ன சீற்லையுன்றன் றிருவுள்ளப்
பேறல துண்டோ நின்குடைவாழப் பெற்றோர்க்குத்
தாறலைபூகத் தொடுகனி தேமாத் தலைசாய
ஆறலை மோது நிடதத்திருநா டணைவோமே.

(இ-பு.) மன்னவனே கோபஞ்செய்யாதே கோபஞ்செய்யாதே உன் குடைநிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்குஉன் திருவுள்ளப்பேறன்றிவேறொன்றுண்டோ (இல்லை ஆதலால்)குலைகள் அசைந்துகொண் டிருக்கும்படியான கமுகமரமும் பழங்களையுடைய தேமாமரங்களும் தலைசாயும்வண்ணம் ஆறானது அலையினால்மோதத்தக்க நிடத தேசத்துக்குப்போகிறோம்-எ-று. (௰௭)

என்றவர் கூறச் சிந்தையுவந்தே யிகல்வேந்தன்
ஒன்றிய சாம வான்மடமாத ருருவாகப்
பொன்றணி பெண்மைக் கேயும்வனப்புப் புனைகென்னத்
துன்றி யணைந்தார் கைபுனைவண்ணத் தொழில்வல்லோர்.

(இ-பு) இவ்வாறு அவர்கள்சொல்லலும் சிறந்தவலியுள்ள அவ்வரசன் மனமகிழ்ந்து அலங்காரஞ்செய்விக்கும் நல்லதொழில்வல்லவர்களை அழைப்பித்து இந்தச்சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவாகும்படி அழகுமிகுந்த பெண்மைக்குப் பொருந்திய அலங்காரஞ் செய்யுங்களென்று சொல்ல அவ்வாறுசெய்ய வொத்துக்கொண்டுபோனார்கள்-எ-று. (௰௮)

மங்கையர் போலக் கொங்கைகள் வேறே வனைவித்துக்
குங்கும சந்தத் தேய்வைகள் கோட்டிக் குளிர்முத்தத்
தொங்கல் வனைந்திட் டினமலர்பெய்த சுருளோதி
பொங்கிரு ணணச் சிகழிகையாகப் பொறப்பித்தார்.

(இ-பு) மாதர்களுக் கிருப்பதுபோலிருக்கும்படி வேறேதனங்கள் நூதனமாக அதற்குத்தக்க ஒருபொருளால் ஏற்படுத்திக்கொண்டு பூமுதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசி குளிர்ச்சிதங்கிய முத்துமாலைகள் அணிந்து பூமாலைசூட்டிய அளகபாரத்தை இருளும் நாணும்படி கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள்-எ-று. (௰௧)

கோலவிழிக்குக் கருமை சிறக்குங் கோதீட்டி
யால நெடும்பொற் குண்டல முங்கா தணிசெய்து
பாலநுதற்குப் புண்டரமிட்டுப் படர்வேலை
ஞாலமும் விற்குந் தூசுமமைத்தார் நவையற்றார்.

(இ-பு) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்த மையைச் சிறக்குந் தூரியக்கோலாலெழுதி அசையும்படி யிரண்டுகாதிலும் பொற்குண்டலங்கள் தரித்து நெற்றியினிடத்தில் திரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து பரந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையெல்லாம் (விலைக்காக) விற்றுக்கொடுக்கத்தக்க மதிப்புள்ள வஸ்திரமுமணிந்தார்கள் அலங்காரஞ் செய்யுந் தொழிலில் குற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்கள்-எ-று. பாலநுதல் மீமிசைப்பதம். (௰௨)

(வேறு.)

இருடிகண் மயங்கத் தாருகாவனத்தி னெதிர்ந்தநாண் மாயனார் மாயம் புரிதருபெண்மை மோகினிரூபம் பொருவுறப்பொற் பலங்கரித்து, நரபதிதனக்குக் காட்டலுமகிழ்ந்துநன் றெனவவன் விடைகொடுப்பத், தெரிவையரோடும் புகுந்தருமறையோர் குழாத்தொடு மிவர்களுஞ் சென்றார்.

(இ-பு) இருடிகள் மயங்கும்படி தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில் விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினா லேற்படுத்திக்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவையொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து அரசனுக்குக் காட்டினவுடன் அவன் மகிழ்ந்து நன்றாக விருக்கின்றதென்று சொல்லி உத்தரவு கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு சிமந்தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன் செல்லுகின்ற பிராமணக்கூட்டத்துடன்போனார்கள்-எ

குடங்கையினடங்கா நெடுங்கணாளிருந்தகோயிலிற் குமாரனுங்கோல
வடந்தருமுலையா ளாயுருவெடுத்தமைந்தனும் வருதலுமகிழா
நடந்தெதிர்சென்றுந் கருக்கியமுதல நவையறுபூசனைபுரிந்தாங்
கடைந்தமாதவரோ டிருக்கெனவிவர்க்கு மகமகிழ்ந்தாசன மளித்தாள்

(இ-பு.) உள்ளங்கையினளவி லடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீமந்தனியிருக்குங் கோயிலில் (சுமேதாவென்பவனும்) அழகிய மணிவடமணிந்த தனங்களையுடைய பெண்ணுருவமைந்த (சாமவானென்பவனும்) செல்லுதலும் சிமந்தனியவர்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து எதிர்கொண்டுபோய் அருக்கியமுதலான குற்றமற்ற பூசைசெய்துஅவ்விடத்தில்வந்திருக்கும்

ம் பிராமணர்களுடன் மகிழ்ந் திருங்களென்று இவர்களுக்கும் ஆசனங் கொடுத்தாள்-எ-று. (௨௨)

சுழிபடுகங்கைச் சடிலவானவன்றன் சோமவாரத்தினிற்றெக்க, பழிபடு தீமை முனிந்தவேதியனைப் பன்னியரோடுபன்முறையால்,வழிபடுமமை யத் திவர்முகநோக்கி மைந்தரிங் கிவரெனமதித்துப், பொழியருட் கண் ணு ணைமுகங்கோட்டிப் பொருக்கென மறைத்திதுசெய்தாள்.

(இ-பு.) சுழிகள்பொருந்திய கங்கையைபணிந்தசடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவார தினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பிராமணர்களை அவரவர்கள் பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனை செய்யுங்காலத்தில் இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து இவர்க ளிருவரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குள றிந்துகொண்டு அருளைப் பொழிகின்றகண்ணையுடையவள் வெறுப்பினால் பொலிவுள்ள முகத்தைச் சற்று வளைத்துக்கொண்டு பின்பு விரைவுடன் அதைமறைத்து இந்தக்காரியஞ்செய்தாள் எ-று. * பழிபடு தீமைமுனிந்த வேதியனை என்பதற்கு-பாவ முண்டாகும் தீமைகளைவெறுத்த வேதியனைப் பொருள்கொள்க. (௨௩)

எத்திறத்தானு மடைந்தவரெல்லா மீசனுமுமையுமே யென்னா
அத்திரவிழியாள் வேதநூன்முறையு மாகமமுறையுமா யடுத்துப்
பத்திசெய்பூசை விதிமுறைபுரிந்து பால்பழந் தேன்கழைத்தீம்பால்
சித்திரக்கனக வள்ளத்தினேந்திச் சிற்றுண்டி யடிசிலோ டளித்தாள்

(இ-பு)எந்தவேடத்தினாலாவதுசோமவாரதினத்தில்வந்தவர்களெல்லாரும் பரம சிவனும் பார்வதியுமே யென்று (தனக்குள் பாவித்து) பாண பொத்த கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகம முறைமையினையுந் தழுவிப் பத்திவிளையத்தக்க பூசையை விதிதவறாமல் செய்து பால்பழம் தேன் மதுரமுள்ள கருப்பஞ்சாறு என்னு மிவைகளைத் தனித்தனியாகச் சித்திர மமைந்த பொற்கிண்ணத்தி லேந்திச் சிற்றுண்டியைச் சாதத்துடன் கொடுத்தாள்-எ-று. (௨௪)

நறுமலர்மாலை சந்தனத்தேய்வை நவையறு மாடையாபரணம்
பிறையெனவொளிருங் கருப்புரநறிய பிளவுவெள்ளிலையிவை யுதவி
மறையவர்தம்மைவரதனோடுமையை வழுத்துவபோலநின் றேத்தி
நெறியிடைப்படர்தி ரெனவருள்செய்தா ணிடததேசாதிபன் மனையாள்.

(இ-பு.) வாசனை தங்கிய பூமாலை சந்தனக்குழம்பு நல்லவஸ்திரம் ஆபரணம் பிறைபோல்விளங்கும் பச்சைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள பாக்குப் பிளவுவெற்றிலையென்னு மிவைகளைக்கொடுத்துப்பிராமணர்களைப் பரமசிவனையும், பார்வதிதேவியாரையும், தோத்திரஞ்செய்தல்போலஅவர்களை

திரில்நின்று துதிசெய்து நீங்கள் மார்க்கத்திற் செல்லுங்களென்று உத்தரவு கொடுத் தருளினாள் நிடததேசத்தரசனமனை வி-எ-று. (உரு)

அன்னவளுமையு மீசனுமென்ன வருச்சனைபுரிந்த பாவனையாற்
றன்னிகரிலாத சாமவானெடுத்த கோலம்போய்த் தளிரியலுருவாய
முன்னைநாளமைந்த னென்பதுமறந்து மொய்குழலாமென முயங்கத்
தன்னொடுநெறியிற் போதருஞ்சுமேதாத் தனைமுகநோக்கினின்றுரைக்கும்

(இ-பு.) அத்தன்மையுள்ள சிமந்தனியானவள் பார்வதியும் பரமசிவனுமாகப் பாவனைசெய்து பூசித்தநன்மையினாலே கல்வியால் தனக் கொப்பில்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவேபெண்ணுருவமைந்து முன்னம்தான் ஆண்மகனென்பதையுமறந்து மாதர் போலவே புணரவிரும்பித் தன்னுடன் மார்க்கத்தில் வருகின்ற சுமேதா வென்பவன் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்-எ-று. (உசு)

துணைவநீபோத லொழிந்திந்தவனத்திற் றுணர்க்கொடி குலாய மண்டப
த்தென், பணைமுலைநினது மணிப்புயத்தழுந்தப் பவளவாயிதழ்முறை ப
ருகி, யணைகுதியலது மறுத்தியேலின்னே யாருயிர் முடிகுவனன்றிக், க
ணைபுரைகண்ணார் விரும்பிடமறுத்தல் காளையர்க் கறனலகண்டாய்

(இ-பு.) துணைவனே நீ போவதைவிட்டு இந்தவனத்தில் பூங்கொத்துக்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் மண்டபத்தில் என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகியபுயங்களில் அழுந்தும்படி பவளம்போன்ற வாயதரத்தை முறையாகப் பருகிப்புணர்ச்சிசெய் அல்லது தடுப்பையேயானால் இப்பொழுதே நானிறந்து போவேன் இதுவுமல்லாமல் பாணமொத்த கண்களையுடைய மாதர்கள் விரும்பினால் சம்மதியாமல் தடுப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல-எ-று. (உஎ)

என்றிவைமொழிந் துகாமநோய்தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடுஞ்சுமேதா
தன்றுணைத்தோழன் விநோதவாய்மையினாற்சாற்றிய திதுவெனவெண்ணி
ஒன்றெடுத்துரையான்வழிச்செலக்கண்டவுற்பலவிழியினாண்மீட்டும், பொ
ன்றிணிதோளாயெனையணைந்தன்றிப்போகலையெனச்சென்று தடுத்தாள்.

(இ-பு) இந்த மாதானவள் இவ்வாறுதொடர்ந்து காமநோயதிகரித்து இரந்துசொல்லுதலும் செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுத் தன் சினேகன் விநோத வார்த்தையினாலிப்படிச்சொல்லுகிறானென்று நினைத்துப் பிரதியுத்தரவு வேறொன்றுஞ் சொல்லாமல்நடக்கக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்தமாது மறுபடியும் அழகுநிறைந்ததோளனே யென்னை யணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று சொல்லித்தடுத்தாள்-எ-று. (உஅ)

வனப்புறுபெண்மை மருவியதறியா மறையவ னடுத்தவள்வதனந் [த்
தனைப்பிரியாததோழனென்றெண்ணித்தருக்கொடுபொருக்கெனநோக்கி
தினைத்துணையெனுமாண் வடிவின்றிச்செயற்கைசெய் வடிவமுங் கரந்து
கனத்தடிபரந்த முலையிளங்கொடியாய் நிற்றலுங்கண்டதிசயித்தான்.

(இ-பு) பெண்ணுருவமைந்த சாமவானிவ்வாறு தடுக்கவே! தன்தோழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னும்பிராமணன் இவன்நம்முடைய தோழன்றானே இப்போதிவ்வண்ணஞ் சொல்லுகிறனே யிதென்னகாரணமென்று தன்மனதிலெண்ணித் தருக்குடன் விரைவாகச் சமீபத்திற்போய் அவள் முகத்தைப்பார்த்துத் தினையளவும் ஆண்வடிவமென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவயவங்களுமறைந்து கனமுள்ளதாயடிபரந்த தனங்களையுடைய இளங்கொடிபோன்றபெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே அதனைப்பார்த்து அதிசயித்தான்-எ-று. (௨௧)

குங்குமமெழுதிக் கதிர்த்தடிபரந்த குலவிளங்கொங்கையோமலர்சூழ்
கங்குலிற்சிறந்து நெறித்துநெய்த்திருண்டகருங்குழற்கற்றையோகலைசேர்
திங்களிற்பொலிந்த திருமுகத்தழகோ திங்களிற் கிடந்தசே லென்னப்
பங்கயமலருங் காவியுங்கடந்த படைநெடுந்துணைவிழிவடிவோ.

(இ-பு) அப்படி அதிசயித்தவன் குங்குமப்பூச்குழம்பினால் ரேகைகளெழுதப்பட்டுப் பூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவிந்திருக்கும் தனங்களினழகினையோ இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி நெய்த்துக்கறுத்த அளகபாரத்தின் அழகினையோ பதினாறுகலைகளும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திரன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தினழகினையோ சந்திரனிடத்தி லிரண்டு சேற் கண்டையிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத்தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரைமலரையும்நீலோற்பல மலரையும்வென்ற வாட்படை போல நெடியதாகிய இரண்டு கண்ணின் அழகினையோ-எ-று. (௨௨)

மாந்தளிரனைய மேனியின்வனப்போ வரிவளைமுன் கையிற்கவினோ
காந்தளஞ்செங்கை மெல்விரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ
ஏந்தெழிலல்குற் செவ்வியோவிவற்று ளேதையான் புகழ்ந்தெடுத் துரைக்
பூந்தவிசுறையுந் திருமகளன்றிப் புவியில்வேறுறிவள்போல்வார். [கேன்

(இ-பு) மாந்தளிரையொத்த மேனியினழகினையோ வரிவளையணிந்தமுன்கை அழகினையோ செங்காந்தள் மலர்போன்ற மெல்லியனகவிரல் அழகினையோ ஒளிபொருந்திய மணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ அழகுபொருந்திய அல்குலி னழகினையோ இவைகளுக்குள் எதனைப் பெரிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன் செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே யல்லது இவ்

வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக் கொப்பாகின்றவர்கள் யாரிருக்கி ன்ருர்கள்-எ-று. (௩க)

எனமனத்தெண்ணிமடந்தையே நானென்றேழனேடிவ்வனத்தடைந்தே
னேயவன்றன்னைக் காண்கிலேனின்னை யருகுகண்டதிசயமுற்றேன்
புனேமலர்த்திருவே யாரைநீயிங்குப் புகுந்தவாறெனப்புகலெனனச் [ள்
சுனேமலர்க்குழலாள்முறுவலித்தெனது துணைவகேளென றிதுசொனனு

(இ-பு) இவ்வாருக மனதிலெண்ணி மாதேகேளு நான் என்கினேகிதனு டன் இவ்வனத்தி லடைந்தேன் இப்போது அவனைக்காணேன் அருகி லு ன்னைக் கண்டதிசயம் அடைந்தேன் அலங்கரித்துச் சொல்லத்தக்க செந் தாமரை மலரில்வீற்றிருக்குந்திருமகள்போல்பவளே நீயாவள்இவ்விடத் தில் வந்தகாரணம்யாது சொல்லென்னவே சுனைப்பூவணிந்த அளகத்தை யுடைய அந்தமாதானவள் நகைத்து என்துணைவனே! என் வார்த்தையை க் கேளென்று சொல்லுகிருள்-எ-று. (௩௨)

முன்னைநின்றுணைவன் சாமவான்சாமவதி யெனுமொய்குழலாகி
நின்னுடைமனையாய் நின்னையேபுணரு நேயத்தானினைத்துதி சேய்தேன்
பொன்னவிர்சுணங்கென்முலேயுருவண்ணம்புணருதிபொருபடைமாரன்
கன்னலான்மெலிந்தேனென்றவளிரப்பக் காளைவேதியனிஃதுரைத்தான்

(இ-பு) முன்னம்நான் உன்துணைவனுகிய சாமவா னென்பவனே! இப் போது சாமவதியென்னு மாதாகினேன உன்மனையவளாயுன்னைப் புண ரவேண்டுமென்கிற இச்சையினுல் நினைந்து உன்னைத் தடுத்தேன் பொன் போல் விளங்கும்தேமல் என்தனங்களில்பொருந்தாத வண்ணம்புணர்வா யாகப்பொருபடையையுடைய மன்மதன் கரும்புவில்லில்பூட்டியெய்யும் பாணங்களால் வருந்தினேனென் றவளிரந்துகூற வாலிபனுகியஅந்தவே தியன் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகிருன்-எ-று- (௩௩)

தீங்குரைசெய்தாய் பாவிநீபொல்லாய் தெருண்டசாரச்சுதன்றந்தோ
யோங்கியமரபுநின் றிருக்குலமுமுயர்தவப் பெருமையுமறந்து
பூங்கணிகையர் போற்றீயுரைநவின்று பொற்புமத்திறத்தவாய்வேதந்
தாங்கியநீதி நூலிவையெல்லாந் தணக்கவென் சமைந்தவாறென்ருன்.

(இ-பு) பாவியே! கொடியவார்த்தைசொன்னுய் நீ பொல்லாதவள் வே தமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனுற்பெறப்பட்டநீ மேலா னஉன்மரபினையும் சிறந்தகுலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினையு மறந்து அழகுள்ளவேசையர்போல் கொடியவார்த்தைசொல்லிக் குணமு மதற்குத்தக்கதாய் வேதத்திற்சொல்லப்பட்டநீதிசாஸ்திரமுறை யிவை யெல்லாம் நீங்கும்படி யிவ்வாறுனகாரணம் யாதோ வென்ருன்-எ-று.()

விரிகடலுலகின் மாதருக்கெல்லாம் வேண்டுவ கலவியேயன்றே
புரியுநூன்மார்பவென்றுனைக் கொழுநபுந்தியினைய மின்ருெழிக

அரிவையேயான் மற்றுணலேனென் பதமர்ந்துநின் றிருக்கணுற்காணென்
றெரிபசும்பூணுளவயவமனைத்து மேர்தன்முன் புலப்படுத்தினளால்.

(இ-பு) பரந்தகடலாற்சூழப்பட்ட உலகத்தில் வாழு மாதர்களுக்கெல்லாம் வேண்டியபொருள் கலவியல்லவோ? முறுக்கிய முப்புரிநூலணிந்த மார்பனே! என் துணைக்கணவனே! உன்மனதிலிருக்குஞ்சந்தேகத்தை யிப்போ தொழியக்கடவை நான்பெண்மகளேயல்லது ஆண்மகனல்லேன் என்பதை உன்கண்ணால் துரிதப்படாமல் பாரென்று விளங்குகின்றபூணணிந்திருப்பவள் தன அவயவங்களையெல்லாம் அந்தப்பிராமணனுக் கெதிரில் தெரியும்படிசெய்தாள்-எ-று. பசும்பொன்-பசியபொன்னாற் செய்யப்பட்ட பூண். (௫௫)

கண்டனன்மகிழா வதிசயித்திந்தக் காரிகை தன்னவயவம்போல்
மண்டுநீர்சுலாய வையகத்தெந்த மடந்தைய ரவயவ முடையார்
அண்டர்நா யகன்றன் சோமவாரத்தி னமர்ந்தசீ மந்தனி யகத்திற்[தான்
கொண்டபா வனையில் விளைந்தவாறென்னக் குழைந்தன னுணாமறந்திருந்

(இ-பு) அவள் தன் அவயவத்தைக்காட்டவே கண்டுமகிழ்ந்து அதிசயமுற்று இம்மாதின் அவயவம்போலஅவயவமுடையவர்கள் இவ்வுலகத்திலிருக்கு மாதர்களில்யாருமில்லை-பரமசிவனுடைய சோமவாரதினத்தில் வருகிற (பிராமணர்களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி மனதில் சத்திசிவரூபமாகப் பாவனைசெய்யுந் தன்மையினா லிவ்வாறுவிளைந்ததென்றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பதுமின்றித் தன்னை மறந்திருந்தான்-எ-று. (௫௬)

காளைவேதியனீ யவயவமுற்றுங் கண்டனை யையமுங் கடிந்தாய்
தோளையேவிரும்பியணைகெனவிரந்தேன்றுயர்விடாய்கெடவணைகென்ன
வாளைநேர்விழியா ளுனாத்தலுங்கேட்ட மறைவலான்மனத்துயரெய்திப்
பாளைசேர்கமுகின் கழுத்தினாய்கேட்டி யெனவவன் பற்பலமொழிந்தான

(இ-பு) கட்டிளமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவமெல்லாங் கண்டனை சந்தேகமுநீங்கினை இனி என்னுடைய தோளை விருப்பங்கொண்டு புணரென்று இரக்கின்றேன் ஆதலால் தடைசொல்லாமல் துயரமுள்ள காமவிடாய்கெடும்படி அணையென்றுவாளையொத்த கண்களையுடையவள் சொல்லலும் அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மனதில் துயரமுற்றுப் பாளைகள்பொருந்திய கமுகமரத்தின் கழுத்தினைப்போலப் பசியநிறமுந் திரட்சியுமுள்ள கண்டத்தையுடையவளே கேளென்றுபல மொழிகள்சொன்னான்-எ-று. (௫௭)

(வேறு.)

வேத மும்பல மேதகு நூல்களும்
ஓதி நன்கலை முற்று முணர்ந்தேஞ்

சாதி யுந்தரு மத்தையும் விட்டிப்
பாத கந்தரு பண்பை யிழைத்தேம்.

(இ-பு) வேதங்களும் மேன்மைபொருந்திய பல சாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற நல்லகலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம் (இப்படிக்கொத்த தன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையுந் தருமநெறியையும் விட்டுப் பாவத்தைத்தரும்படியான இந்தச்செய்கையைச்செய்தோம். எ-று. சாஸ்திரங்களாவன-வேதாந்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (௩௮)

உற்ற தாதைய ரோடு முணர்த்தேம்
வெற்றி வேலிறை வஞ்சம் விளைப்பான்
சொற்ற கைதவஞ் சூழ்ந்தன மாதி
நற்ற வக்கொடி பானணு குற்றேம்.

(இ-பு) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்னதை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற்போனேம் கெடுதிநேரிடும்படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக்குடன்பட்டவர்களாய் நல்லதவமுள்ள சீமந்தனியிடத்துக்குப்போனேம்-எ-று. (௩௯)

கைத வத்தை யறிந்துமக் கற்பினள்
செய் தவத்திற் சிவனோ டுமையென
ஐய மற்றங் கருச்சனை செய்தலிற்
றைய லித்துயர் தன்னெறி சார்ந்தனம்.

(இ-பு) கற்பினையுடைய அந்தச்சீமந்தனி நம்முடைய வஞ்சகத்தை அறிந்துகொண்டும் அவள்தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப்பாவித்து உண்மையாகப் பூசித்ததினால் பெண்ணே இந்தத்துயரம் அடைந்துவந்தோம்-எ-று. (௪௰)

புன்மை நெஞ்சிற் பொறியறு பாதக
வன்மை வஞ்சர் வருவதெண் ணாமலே
நன்மை யோர்க்கு நவைக ளியற்றிடுந்
தன்மை தங்களுக் கேவந்து சாருமால்.

(இ-பு.) சாஸ்திரவிசாரணையில்லாமல் பாதகங்களைச்செய்யும்படியான விவேகமற்ற வலியமனதுள்ள வஞ்சகர்கள் மேல்வருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குச்செய்யுங் குற்றமானது தங்களுக்கேவந்து சாரும்-எ-று. (௪௧)

ஆதலா லிவ் விடரா யருந்தவ
மாதவத் தினின் மாற்றுவ மாற்றிடாப்
போது நின்னைப் புணர்வது மின்னமென்
றோதினான் மறுத்தாள் மினனு மோதினள்.

(இ-பு) ஆகையாலிப்போது நமக்குநேரிட்டதுன்பத்தை அரிய தவத்தினால் நீக்கிக்கொள்ளுவோம் மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப்புணருகிறேனென்றுசொன்னான அப்படிக்கூடாதென்று அவள்மறுத்தாள் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று. (௪௨)

வேழ மின்பிடி போலும் விளங்கிழா
யாழி னோர்மண நங்குலக் கேற்பதோ
சூழி யானைய மன்னர் தொழி லெனறான்
மாழை மான்விழி மாது மிதுசெய்தாள்.

(இ-பு) பிடியானையி னடைபோன்ற நடையையுடைய பெண்ணே? காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ அது முகபடாமணிந்த யானைகளையுடைய அரசர்களுரிய தொழிலாமென்றான (அவனப்படிச்) சொல்லியும் அவளிவ்வாறுசெய்தாள் எனனவெனில்-எ-று. (௪௩)

காம பாணங் கலக்கக் கருத்தழிந்
தாம தல்ல விதென்ப தறிவுறாள்
வாம முன்கை வலிவினிற் பற்றியே
தாம மென்குழ லேய்ந்திடர் நீங்கினாள்.

(இ-பு) காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இந்தக்காரியஞ்செய்யலாமென்றுஞ் செய்யலாகாதென்றும் யோசியாமல் அவனுடைய அழகிய முன்கையைப்பற்றி யிழுத்துப் பலாத்காரமாகப்புணர்ந்து துனபம்நீங்கினாள்-எ-று. தாமமென்குழல்-அகிற்புகையூட்டிய குழலாள். (௪௪)

னைபி லன்னவள் புல்லவு மைந்தனு
மின்ப முற்றில னின்னலுற் றேதுவான்
முன் பயந்தநந் தாதையர் முன்சென்று
துன்ப முற்ற தொடர்பை யுணர்த்துவான்.

(இ-பு) அவளிவ்வாறு பலாத்காரமாகப் புணர்ச்சிசெய்யவே அவனின்பமுறாமல் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகின்றான் முன்னம்நம்மிருவரையும் பெற்ற பிதாக்களிடத்திற்போய்த் துன்பமடைந்த இந்தச்சங்கதியைச்சொல்லுதற்கு-எ-று. (௪௫)

வருதி யென்னொடு மென்று வழிக்கொளா
அரிதி னீளிடை நீந்தி யகனகர்
பரிதி யன்னதன் றாதைதன் பான்மரீஇச்
சுருதி நூல்வல்ல தோன்றல் சொன்னனரோ.

(இ-பு) பெண்ணே? என்னுடன் வாவென்றுநடந்து அரிய மார்க்கத்தைக்கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்திற்சேர்ந்து சூரியனபோன்ற தன்தகப்பனிடத்திற்சேர்ந்து அந்தப்பிராமணன்சொல்லுகிறான்-எ-று. * சுருதிநூல்வல்லதோன்றல்-வேதங்களுணர்ந்தபிள்ளை. (௪௬)

நஞ்சை யொத்த விதர்ப்பத் திறைசொல்
வஞ்ச கத்துரு வஞ்ச மரீயதும்
பஞ்சி னிற்றிகழ் சீறடிப் பாவைகண்
டஞ்ச லித்தலி லாயிழை யானதும்

(இ-பு) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு தாங்கள்சென்றதையும் சீமந்தனி தங்களைக்கண்டு பூசைசெய்தலினால்தன் துணைவன் பெண்ணானதும்-எ-று. * பஞ்சினிற்றிகழ் சீறடிப்பாவை-செம்பஞ்சுக்குழம்புடன்விளங்கும் பாதத்தையுடைய சீமந்தனி. (சஎ)

அழுது கூறின னன்னவை யாவையும்
பழுதி லாதவன் றுதையப் பாவையாந்
தொழு குலத்தவன் றாதைக்குச் சொல்லலு
முழுதுங் கேட்டவன் மொய்ம்பொடு சீறியே

(இ-பு) அழுதுகொண்டுசொன்னான் அவன் சொன்னதை யெல்லாம் குற்றமில்லாத தகப்பன்கேட்டுப் பெண்ணுருவாகிய பிராமணனுடைய தகப்பனிடத்திற் போய்ச்சொன்னான் அந்தச்சங்கதியெல்லாங்கேட் டவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு-எ-று (சஅ)

காய்ந்த வஞ்சின மோடு கனன்றெழா
ஆய்ந்த சிந்தைய னல்லவை செப்பிடும்
வேந்தன் முன்னர் விரைந்து சென்றே மைந்தன்
போந்த வாறும் புகுந்தது மோதியே.

(இ-பு) வெதும்பிய வஞ்சினத்துடன் மனங்கொதித்தெழுந்து அந்தப்பிராமணன் தகாதகாரியத்தைச்செய்த அரசனிடத்துக்கு அதிவிரைவாகச்சென்று தன்புத்திரன் சீமந்தனியிடத்துக்குப் போன முறைமையும் அதன்பின் நேரிட்ட முறைமையினையுஞ்சொல்லி-எ-று. * ஆய்ந்தசிந்தையன்-வேதங்களை யாராய்ந்த மனத்தினன். (சகூ)

(வேறு.)

ஆதுல ரரும்பொருள் விரும்பின ரடைந்தா
லீதலது வன்றிநிதி யில்லையகல் வீரென்
றோதலிவை யன்றியுனு லோப கபடத்தான்
மாதுய ருழப்ப விடன் மன்னவ வழக்கோ.

(இ-பு) அரசனே! இரப்பவர்கள் பொருளைவிரும்பிவந்தால் கொடுக்கவேண்டும் அப்படியில்லாவிட்டால் எனனிடத்தில் பொருளில்லையென்று சொல்லவேண்டும் இவ்விரண்டு செய்கையுமில்லாமல் உலோபத்தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்த துயரத்தை யடையவிடுதல் மன்னவர்கள் முறைமையோ-எ-று. (ருo)

ஈசன்விர தத்தினை யிபற்றுமவ டன்பா
லீசர்புரி தீமைசெயு நீதுய ருருமே
மாசின்மறை யோதிய மகற்கிது விளைத்தாய்
சிசிஇனை மன்னவர் சிரிக்கவசை கொண்டாய்.

(இ-பு) சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவளிடத்தில் நீசர் செய்கின்ற பாபச் செய்கையைச்செய்த நீ துன்பம் அடையாமல் குற்றமில்லாத வேதங்களைபோதியுணர்ந்த என்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினுய் சி சி உன்னை அரசர்கள்சிரிக்கும்படி வசை தேடிக்கொண்டாய்-எ-று. (௫௧)

புத்திர னில்லாதவர்கள் பொன்னுலகெய்தாரொன்
றித்தகைய புத்திரனை யீனறினி நமக்கே
யுத்தம வரும்பதமு முண்டென மதித்தேன்
சித்தமு மழித்துநர கச்சிறையி லிட்டாய்

(இ-பு.) புத்திரனில்லாதவர்கள் சுவர்க்க லோகத்தை யடையார்கள் கல்விகேள்விகளால் பெருமையுடைய இந்தப் புத்திரனை நாம் பெற்றமையால் இனிநமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமு முண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்த என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையினிடத்தி லிட்டனையே-எ-று. (௫௨)

மைந்தன்மண நல்லணிகள் கண்டுமகிழ் வெய்து
மிந்த்விழி யாலிவன திவ்வுருவுகாண
முந்தைவினை யோவிது முடித்ததுகொலென்னுச்
சிந்தையல மந்தலறி மீட்டுமுரை செய்தான்.

(இ-பு.) புத்திரனுடையநல்ல மணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடையத்தக்க கண்களா லிவனுடைய இந்தப் பெண்ணுருவைக் காணுதற்குப் பழையவினை நேரிட்டதோ, அல்லது இப்பிறப்பிற்செய்த விதிதானிப்படி முடித்ததோவென்று மனமானது சுழலும்படி அழுது மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்ருன்-எ-று. (௫௩)

இவ்வுரு வெடுத்திவ னிருப்ப வினியானும்
அவ்வையு மனத்துயர் பொருத்தலரி தம்மா
கவ்வையு லடத்திலுயி ரித்தலை கழிப்பேம்
பவ்வ வுலகத்தவர் பழிக்கவுனை யென்ருன்

(இ-பு.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவ னிருப்பதினு லினி நானுமிவனுடைய தாயுமாகிய நாங்களிருவரும் மனவியாகூலத்தைச் சகிப்பதரிது (ஆதலினுல்) சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்தவுலகத்தி லுள்ளவர்கள் உன்னைப் பழிக்கும்படி துன்பத்துக் கிடமாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயிரைஉனக்கெதிரிலே யொழித்து விடுகிறேமென்று சொன்னுன்-எ-று. (௫௪)

சொல்லிய மொழிக்கனல் செவித்துளே வெதுப்ப
நல்லுரை கொடுக்கவறி யானடு நடுங்கிச்
சல்லியமுதைப்பமரு மங்கிழி தரச்சாய்
வல்லிய மெனப்புவியின் மன்னவன் விழுந்தான்.

(இ-பு) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய சொல்லாகிய தியானது தன்காதின் துளேயைச் சுடுதலினுல் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல்லத் தெரியாதவனுய் நடுக்கங் கொண்டு முள்ளம்பன்றி கிழிக்கமார்புபிளந்து விழுகின்றபுலியைப்போல் அந்தராசன்மண்ணில்விழுந்தான்.

வீழ்ந்தவன் மனத்தையிது வெய்யசுடர் வேல்போற்
போழ்ந்திட வெருக்கொடு பொருக்கென வெழுந்தாங்
காழ்ந்த விரதத்திருவி னற்புதம் வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன் முனித்தலைவர் தம்மொடிது சொன்னுன்.

(இ-பு) அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையானது கொடிய சுடர்வேல்போலப் பிளப்பதினுல் அச்சங்கொண்டு விரைவில் எழுந்து முதிர்ந்த விரதத்தையுடைய சீமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப்புகழ்ந்து வணங்கி முனிவர்களிற்சிரேஷ்டர்களாகிய முனிவர்களுடனிந்தச்சேதியைச்சொல்லுகிறுன்-எ-று (ருசு)

கேட்டய லிருந்தமுனி வீரிஃது கேண்மி
ஞட்டமொரு மூன்றுடைய நற்பனே வழுத்தும்
வாட்டமி லவத்தினள் மதித்தபடி மாதாய்க்
காட்டியது பாவமொரு கட்டுரையு முண்டோ

(இ-பு) வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே! நான்சொல்லுமிந்த மொழியைக்கேளுங்கள் திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவநெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில்நினைத்தபடி இந்தப்பிராமணன்மகன் பெண்ணுருவமானது என்பாவமல்லது வேறுசொல்ல ஒருகட்டுரையுமுண்டோ-எ-று (ருஎ)

வந்தமறை மாணிபெறு வல்லுரு வொழிப்பான்
எந்தவழி மாதவ மியற்றிடுவன் யானீர்
அந்தவகை யோதுகென வாங்கா சுரைப்பப்
பந்தமில் பாத்துவச மாமுனி பகர்ந்தான்

(இ-பு) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணன் புத்திரன் அடைந்த(எளிதிலொழித்தற்கரிய)பெண்ணுருவத்தையொழிக்க நான் எந்தமுறைமையினுல் பெரியதவத்தைச்செய்குவேன் நீங்கள் அந்த வகையைச்சொல்லுங்களென்று அரசன்சொல்ல பாசங்களையொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றுர்-எ-று. (ருஅ)

கண்ணுதல் கழற்றுணை கருத்துற வருத்தும்
புண்ணியர் தருக்கும்விர தத்தினது பொற்பு
விண்ணுலகினிற்பழ விரிஞ்சன்முத ரேருண்
மண்ணுலகினிற்சிறிய மானிடர்கொ ரேர்வார்

(இ-பு) பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுஞ் சித்தத்திற்பொருந்தும்படித்துதிசெய்யத்தக்கதாய்ப் புண்ணியவான்கள் களிப்புகொள்ளும் விரதத்தின்பெருமையைப் பழமையான பிரமன்முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள் என்றால் இம்மண்ணுலகிலிருக்குமானிடர்களோ அறியத்தக்கவர்கள்-எ-று (௫௬)

(வேறு)

எப்பாதகஞ்செய்துபி னெப்பரிசுற்றுளோருஞ்
செப்பாரிளங்கொங்கை மனோன்மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடி போற்றித்துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெய்துங்கதி தீமைதணந்துபோமால்

(இ-பு) எவ்விதமான பாதகங்களைச்செய்து பின்பு எந்தத் தன்மையை அடைந்தவர்களும் மனோன்மணியாய்ப் பரமசிவன்தேவியாகிய பார்வதியின் திருவடிகளைத் துதிசெய்வார்களானால் தவறுபடாமல் நல்லகதிகிடைக்கும் தீமையானது நீங்கிவிடும்-எ-று, * செப்பாரிளங்கொங்கை பொற்செப்பினையொத்த இளங்கொங்கை எனவும், துப்பார்மலர்சேவடி செம்மைநிறந்தங்கிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள் எனவும்பொருள்கொள்க. (௫௭)

வெங்காரிருள்பானு விளங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதி யேழுலகுக்கொடுத்தாண்
மங்காதவன்பின் வழிபட்டவர்தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதீமை யிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே

(இ-பு) சூரியன் உதயமானால் மிகுந்தகருமைநிறமுள்ள இருள்நீங்கிவிடுதல்போலப் பதினான்குலோகங்களையுமீன்ற இயற்கையான வாசனையுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியானைக் கெடுதலில்லாத அன்புடன்பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொருபொல்லாங்குந்தங்காது அரசனே யிதற்கே வேதஞ்சாக்ஷியாயிருக்கின்றது-எ-று (௫௮)

ஆனாததுன்ப மனக்கோட்டமகற்றிஞானக்
கானார்குழலம்மையை நாடிக்கருத்தின்வைத்துப்
பானுளிரவினிம் மந்திரம்பற்றியோதி
நானாவிதமாம் வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்

(இ-பு) அரசனே? தேவிபூசை (யித்தன்மை யுடையததாதலால்) நீங்காத துன்பமுள்ள மனதிற் பற்றியிருக்குங் காமமுதலாகிய குற்றங்களை

க்கி ஞானமாகிய வாசனைதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மை யைப் பாவனைசெய்து சித்தத்தில்வைத்துப் பாதிராத்திரிப்பொழுதி லிந் தமந்திரத்தை யிடைவிடாது உச்சரித்துப் பலவிதமானபூசையும் அன்பு டனசெய்வாயாக-எ-று. (சுஉ)

என்னுமுனிவனு மைமந்திரமீதென்றீந்து
நன்னயகிதன் றிருக்கோயிலி னுளுர்வைகிப்
பொன்னாரமார்ப புரிபூசனையென்னலோடுங்
கொன்னாரும்வேலா னிமவான்மகள்கோயில்புக்கான

(இ-பு) பாரத்துவாசமுனிவ ரிவ்வாறுசொல்லி உமையம்மைமந்திர த்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னாரமணிந்தமார்பனே பார்வதிதேவியா ருடைய் ஆலயத்திற்போயிருந்து நாள்தோறும் பூசை செய்யென்று சொ ல்லவும் அவ்வரச ன்பார்வதியார்கோயிலிற்போனான்-எ-று. * கொன்னாரு ம்வேலான்-பகைவர்க்கு அச்சத்தைத்தருதற் கேதுவாகப்பொருந்தியவே ல் என்றுபொருள்கொள்க. (சுௗ)

பொறியையந்துமாற்றிப் புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறிநின்றசிந்தை நிருபனருட்டொண்டுபூண்டு
மறியொன்றுசெங்கை வரதன்றிருத்தேவிபூசை
பிறிதன்றிக்கங்கு லொருமூன்றவன்பேணலோடும்.

(இ-பு.) ஐம்பொறிகளைமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையு மொ ழித்து நல்லநெறியில்நின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற்கே துவான அடிமைத் திறம்பூண்டு மான்பொருந்திய திருக்கரமுள்ள பர மசிவனுடைய சிறந்ததேவியாராகிய உமாதேவிபூசை யாதொரு குறைவு மில்லாமல் அந்த ஆலயத்தில் மூன்றுநாள்செய்யவும்-எ-று (சுச)

அற்றைப்படுகங் குலினம்மையு முண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர் வேலிறைவன் முனங்கோடிகோடி
கற்றைக்கதிர் வெண்மதிபோனிழனமேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக் கோயிலுனின்றும் புறர்புவந்தாள்.

(இ-பு) அந்த மூன்றுநா ளிராத்திரியில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகி ழ்ந்து அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்த வெண்கதிரையுடைய அநந்தங்கோ டி சந்திரர்கள்போலஒளிவிளங்கும் திருமேனி தரிசனங்கொடுக்கப்பொ ன்மலைபோன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தாள்-எ-று. * கொற்றச்சுடர் வேலிறை-வெற்றியையும் ஒளியையுமுடைய வேலேந்தும் அரசனென்று பொருள்கொள்க. (சுரு)

வந்த ளைவணங்கி வழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தைகுலந்தீர்ந்தன மென்றுளமுன்னிநின்று

னந்தாவிளக்கே யன்பர்கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியே சிறியேன்றுயர்தீர்த்தியென்றான்

(இ-பு.) அந்தராசன் தனக்குத் தரிசனங் கொடுத்த பார்வதி தேவியைத் தொழுது நம்முடைய துயரந்தீர்ந்தோமென்பதாக எண்ணங்கொண்டு நின்று கெடாத ரத்தினதீபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பிய தாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணி போன்றவளே! எளியேனுடைய துயரத்தைத் தீர்த்தருளென்றான்-எ-று. (௯௬)

அன்புன்றிரக்கு மாசேயினி யஞ்சனெஞ்சி
னின்புற்ற தேதுபுகலா யென்றிறைவிகேட்பத்
துன்புற்றவிந்த மறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிற்றிகழ வருளென்றனன் மூரிவேலோன்

(இ-பு.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனுய்த் துதிசெய்கின்ற அரசனே? இனிபயப்படாதே உன்மனதி லுண்டான விருப்பம் யாதென்று பார்வதிதேவியார்கேட்க துன்பம் அடைந்திருக்கும்இந்தப் பிராமணப்பிள்ளையானவன் முன்போல ஆணுருவம் அடையும்படி தாயே அருள்செய்யென்று விண்ணப்பம் பண்ணினுன்-எ-று. (௯௭)

பருவத்தொருகோடி தவத்துளம்பற்றினாலும்
நிருபற்கிறைகேளெனதன்பர் நினைந்தபான்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர் தமக்குமொழிக்காலமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகே ளெனத்தையல்சொன்னுள்.

(இ-பு.) அரசனேகேள் ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில் மனதை வைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்த தன்மையை எம்மிறைவருக்கும் மற்றுயாவருக்கும் ஒழிக்கக்கூடாது. ஆதலால் வேறேவரங்கேள் தருகிறேமென்று பார்வதிதேவியார்சொன்னுர்-எ-று. (௯௮)

நல்லாயிவன் மைந்தனையின்றி நவையுறும
வில்லாள்வயிற் றின்னுமோர்மைந்தனை யீதியென்று
சொல்லாமுனந் தந்தனமென்றுரை சொல்லிக்கோல
வில்லார்நுதலா ளிதுமீட்டும் விளம்பலுற்றாள்.

(இ-பு.) தாயே யிவன்புத்திரனின்றித் துன்பப்படாமல் இவன் மனைவி வயிற்றினிடமாக இன்னுமொருபுத்திரனை அருள்செய்யென்று அரசன் விண்ணப்பஞ் செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபைசெய்கிறேமென்று சொல்லி அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதிதேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தைசொன்னுர்-எ-று. (௯௯)

மயிலொத்தசாமவதி தன்னையிம் மைந்தனுக்கே
பயில்வுற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிப்பாய்

வெயிலொத்தவேலோபெனச்சொல்லிவிளைவினைகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்.

(இ-பு) அரசனே! மயிலையொத்த சாயலையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாதினை வழங்கப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப் பிள்ளைக்கே விவாகஞ் செய்விக்கக் கடவையென்று சொல்லி உடனே பார்வதி தேவியார் திருக்கோயிலுக் செழுந்தருளினர்-எ-று- * வெயிலொத்த வேலோய்- பகைவராகிய இருளைக் கெடுக்குஞ் செய்கையால் சூரியனை யொக்கும் வேலாயுதத்தையுடைய அரசனேயென்றும். குயிலொத்த மென்சொலுமையாள் - குயிலை யொத்த சொல்லினள் என்றும் பொருள் கொள்க. (எ௰)

வெங்கோபயானை விறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப் புவிபோற்றவிப் பூவைதன்னை
சங்கோதவிம்ம மறைமாணிதனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடு மனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்ந்தான்.

(இ-பு.) இவ்வாறுசொல்லிய பார்வதிதேவியா ருடைய திருவார்கைக் கேட்ட அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோஷித்து இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்கள் வாழ்த்தவும் சங்கநாதம்பொங்கவும் சாமவதியென்பவளைப் பிரமசாரியாகியபிராமணனுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத்தன்மனைவியினுடன் இல்லறம் வழுவாமல் வாழ்ந்தான்-எ-று. * வெங்கோபயானை விறன் மன்னன் கொடியதாகிய கோபத்தினையுடைய யானைப்படையும் வெற்றியு முள்ள அரசனெனப் பொருள்கொள்க. சாலப்பொங்கோத வேலைப்புவி-மிகவும் பொங்குகின்ற அலையினையுடைய இவ்வுலகம் எனப்பொருள்கொள்க. ()

துயருற்றதாதை மனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்வி மகப்பேற்றினி துழிவாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன் மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோ லினிதோச்சியுலகையாண்டான்

(இ-பு.) அதன்பின்பு தன்புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடைந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன் மனைவியும் துயரம்நீங்கி மயக்கமில்லாத கேள்வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாக வாழ்ந்தார்கள் சோர்வுற்ற அரசன் மிகுந்தமகிழ்ச்சிகொண்டு மேன்மை தங்கிய செங்கோ லினிதாகச்செலுத்தி அநந்தங்காலம் உலகத்தை யாண்டான்-எ-று. (எ௨)

மாயாதஞான வர்தனடிவாழ்த்துமன்பர்க்
கேயாதனவு முளவோவென்றியம் பியேத்தித்
தேயாதஅசவ் நெறிச்சூதன்றெறிந்துகூற
[illegible]வாழ்த்து முனிவோர்நெஞ்சுவகைபூத்தார்.

(இ-பு.) நிலைபெற்ற ஞானசொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாத பொருள்களுமுண்டோவென்று சொல்லித்துதித்து அழிவுபடாத சைவ சமய நெறியையுடைய சூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் இடைவிடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள்-எ-று. (௭௩)

ஒன்பதாவது-சீமந்தனி பாவனைசெய்த அத்தியாய

முற்றியது.

௮ திருவிருத்தம் - ௱௯௰௭.

௨

சிவமயம்.

பத்தாவது.

சிவயோகிமகிமை யுரைத்த

அத்தியாயம்.

சீர்பெறுசித்திர வேள்விமுனித்தவர் தீவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணி யானகளத்திறை காலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர் தாளைவழுத்திய பான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தம கூறுகெனக்கதை சூதனுரைத்தனனே.

(இ-பு.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனிவர்கள் (சூதமுனிவரைவணங்கி) உத்தமரே! எங்கள் தீவினைகளெல்லாம் நீங்கும்படியிருந்த கருமைநிறந்தங்கி யழகுள்ளதான கண்டத்தையுடைய இறைவரும் யமன்பயங்கொண்டு பூமியில்விழும்படி யுதைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள் அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன அந்தச் சிவ சரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்.

நாதனுருத்திர ஜாதியினித்திரன் ஞாலம்விதித்ததுவும்
மேதினியிற்சிறு மானிடர்முத்தியின் மேவமறைப்பொருணா
லோதியுதத்துவ நீதிவிகற்பமு மோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
எதமில்சித்திர லீலைவிளைத்ததும் யாவருணாக்கவலார்.

(இ-பு.) நாதனுகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆதியிலே யிந்தச் சிறந்த வுலகத்தைச் சிருட்டித்ததுவும் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறிய மானிடர்கள் மோக்ஷத்திற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவமூர்த்தி வேத நூல்களிற்சொல்லிய தத்துவநீதியின் விகற்பமும் மகிழ்ச்சிகொள் அன்பர்களிடத்தில் குற்றமில்லாத விநோதமான திருவிளையாடல் செய்ததும் யாவர்தெரிந்து சொல்லத்தக்கவர்கள்-எ-று. (உ)

ஆயினுமெற்குவி யாதனுரைத்தவை யாதரவத்துடனே
மேயமுனித்தலை வோர்கள்செவிப்புலன் மேவவுரைக்குவனூற்
றூயனவிக்கதை பாவவனத்திரள் சூறைபடச்சுடவே
காயவனற்சிகை போல்வனவற்புத காரணமுற்றிடுமால்.

(இ-பு.) முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதா யிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவைகளை யுங்கள் காதுகளிற் பொருந்தும்படி சொல்லுகிறேன் தூயவைகளாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காடுகள் அழியும்படி சுட்டுக்காயத் தீச்சிகை போல்பவைகளாகிய அற்புதமுள்ள காரணம்பொருந்தியவைகள்-எ-று. (ங)

மந்தியினஞ்செறி பொங்கவரந்தியின் மந்தரனென்றொருபே
ரந்தணன்முன்புளன் வண்கனகங்கள னந்தமிகுந்தமையாற்
சந்தியும்வந்தனை யுஞ்சபமுங்குல தந்திரமும்பிறவுஞ்
சிந்தைமறந்திழி யுங்குலமங்கையர் கொங்கைதினம்புணர்வான்.

(இ-பு.) வானரக்கூட்ட மிகுந்துள்ள சோலைசூழ்ந்த அவந்தி தேசத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒருபிராம்மணன் முன்னமிருந்தான் (அவனுக்கு) வளப்பம்பொருந்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக மிகுதியானதினுல் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் ஜபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மறந்து இழிவான சாதியிலுள்ள குலமாதரைத் தினந்தோறும் புணருவான்-எ-று. (ச)

எச்குலமங்கைய ரெத்தொழினின்ற விழிப்பினரொன்றுணரான்
மைக்கண்மடந்தைய ருற்றனரென்ற மகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்
றுய்க்குமருங்பத மட்டினறுந்தசை தொப்பிகள்கண்டவெலா
மொக்கவிருந்துக ளிப்பினருந்தி யுளத்தின்மகிழ்ந்திடுவான்

(இ-பு.) இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய்கின்ற இழிவுள்ளவர்களோவென்று ஆராய்ந்து பாராதவனுப் மையணிந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிற மகிழ்ச்சியினுல் அவர்களிடத்தில் உண்ணுகின்ற அரியசாதமும் அளவில்லாத மாமிசமும் பல

வித கள்ளுகளும் இவ்விதமாகக் கண்ணுற்பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம்மாதர்களுடனிருந்துகளிப்புடன் உண்டு தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடைவான்-எ-று. (ரு)

மங்கையிளங்கொடி பிங்கலையென்று மடந்தையுடன்புணரா
வங்கவள்குங்கும கொங்கைமுயங்கி யழிந்தவசம்பெறலா
லிங்கிதுநன்செய லன்றிதுபுன்செய லென்பதுளங்கருதான்
கங்குலுநண்பக லுங்களிகொண்டு கலந்துமயங்குறுவான்

(இ-பு) மங்கைப்பருவமுள்ள்வளா யிளங்கொடிபோன்றபிங்கலையென்கிற பெயனாயுடைய மாதுடன்சேர்ந்து அவளுடைய குங்குமம்அணிந்துள்ள ஸ்தனத்திற்புணர்ந்து அந்தவின்பத்தினால் அறிவழிந்து பரவசப்படுவதினால் இதுநல்லசெய்கையென்றும் இதுகெடுதியுள்ளசெய்கையென்றும் மனதில் அறியாமல் இரவும்பகலும் களிப்புள்ளவனாய்ச்சேர்ந்து மயங்கிக்கொண்டிருப்பான்-எ-று. (சு)

(வேறு)

கனைவெண்டிரை வருநஞ்சணி களகந்தர னருளே
புனையுஞ்சிவ தவமொன்றிய புனிதன்பவ மறவே
நினைவொன்றிய துரியந்தனி னிமிருந்தனி மதியால்
வினையொன்றற நிலைநின்றிடு விரதன்பெயர் விடபன்.

(இ-பு.) ஒலிக்குங் கடலிலுண்டான விஷந்தங்கிய காள கண்டத்தையுடைய பரமசிவனது கிருபையைப்பெற்ற சிவதவம்பொருந்திய பரிசுத்தனும் பிறவிநீங்கும்படி அறிவடங்கிய துரியாவத்தைபோல சாக்கிராவத்தையிற்பொருந்திய மதியினால் தற்செயலென்பதொன்றுமில்லாமல் நீங்கத்தக்கதாக நிலைதவறாமலிருக்கின்ற விரதமுள்ளவனும் விடபனென்னும்பெயருள்ளவனுமாகிய ஒருசிவயோகியானவர்.-எ-று. துரியாவஸ்தையில் ஆன்மாதங்கினபோது ஒன்றுந்தோன்றாமலிருப்பதுபோல சாக்கிராவஸ்தையிலும் தத்துவவியாபகமின்றிச்சிவத்துடன் கலந்திருத்தலால் வினையொன்றற நிலைநின்றிடு விரதன் எனக்கூறினார் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என அவஸ்தை-ரு. (எ)

வந்தானிவ ருறையுந்திரு மனைமுன்றிலின் வரலுங்
கொந்தார்குழ லவளோடுமிம் மறையோனெதிர் குறுகி
முந்தாவுப சாரங்களு முறையின்படி யுதவிச்
சந்தார்தரு கண் மலரொன்றிய சயனத்திடை வையா.

(இ-பு.) மேற்சொல்லிய பிராமணனும் அவனுடைய மனைவியும்வாழும் வீட்டின்முற்றத்தில்வந்தார் அவ்வாறுவரலும் கொத்தாகிய மலர்களணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் இந்தப்பிராமணன்சி

வயோகிக்கெதிரிற்சென்று முறையின்படி உபசாரங்கள்செய்து அழகு பொருந்திய மகரந்தம்நிறைந்த மலர்பரப்பிய ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து எ-று. உபசாரங்களுமுதலியென்றது அருக்கியம் பாத்தியம் ஆசமனம் கொடுத்து எனக்கொள்க (அ)

சேதாவி னறும்பாலொடு தேமாங்கனி பழனும்
நாதாறுக ருதியென்றவர் நளிநீரொடு நல்கிப்
போதார் மலர் தூவிக்குளிர் சந்தம் புனைவித்தங்
கோதாமுக மன்கூறி வெள் ளிலைபாக்குட னுதவி.

(இ-பு) அவர்கள் நல்லபசுவின்பாலும் மதுரமுள்ளமாம்பழமும் நீர் தனே!உண்ணென்றுகொடுத்தபின்பு குளிர்ச்சிதங்கிய சலமுங்கொடுத்து மலரால் அருச்சித்துச் சீதளமுள்ள சந்தனம் அணிந்துகொள்ளுமபடி பிரார்த்தித்து நல்ல உபசாரவார்த்தைகளுஞ்சொல்லிப் பின்பு தாம்பூலமுங்கொடுத்து-எ-று. (கூ)

அற்றைப்படு கங்குற்பொழு தகலுந்துணை யளவுங்
கற்றைக்குழன் மடவாளொடு கலைமாமறை யவனும்
பற்றற்ற முனித்தேவிரு பாதத்துணை வருடச்
சிற்றச்சிறு காலைமுனி சென்றானிவர் நின்றார்.

(இ-பு) அன்றுராத்திரிமுதல் விடியற்காலவரையில் அந்தப்பிராமணனும் அவன்மனைவியும் தம்முடைய இரண்டுபாதங்களையும் வருடிக்கொண்டிருக்கும்படி (சயனித்துக்கொண்டிருந்த) இருவகைப்பற்றும் நீங்கினவராகிய அம்முனிவர் உதயகாலத்துக்கு முன்னமேயெழுந்துபோய்விட்டார் அவர்களிருவருந் தங்களிடத்திலே தானேயிருந்தார்கள்-எ-று இருவகைப்பற்றுவது உட்பற்று புறப்பற்று * கற்றைக்குழல்மடவாள் கற்றையாகிய அளகத்தையுடையவள் கலைமாமறையவன்சாஸ்திரங்களுடன் வேதமுமுணரத்தக்க பிராமணகுலத்தன். (ய)

பின்னும்மறை யவனுஞ்சிறு பிறைவாணுத லவளு
மன்னுங்கழை மதனுந்துணை வியுமென்ன மணந்தே
துன்னுஞ்சில நாள்சென்றன தொடரும்பழ வினையான்
முன்னும்பினு மாயங்கவ ரிருவோரு முடிந்தார்.

(இ-பு) பின்னும் அவர்களிருவரும் மன்மதனும் ரதியும்போல இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து சிலநாள்சென்றபின்பு பழவினைத்தொடர்ச்சியினால் முன்னும்பின்னுமாக அந்த இருவருமிறந்துபோனார்கள்-எ-று. * பிறைவாணுதலவள் சிறியபிறைபோன்ற ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடையவள். கழைமதன்-கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன். (யக)

(வேறு,)

முடிந்தவேதியன் றருமபூதிபுராதனமயும்பிறழாது
தடிந்துமாமுகில்பொழிதாவளம்படுதசானனந்தனியாளுங்

கடிந்ததீவினைவச்சிரவாகுவின்காதலியுதாத்தி
னடைந்துநல்லுருத்தங்கியகருப்பமாயமர்ந்திடுமமையத்தில்

(இ-பு.) அவ்வாறு இறந்தபிராமணன் தருமமும் நீதியும்முறைமை யும் மாறுபடாமல் மேகங்கள்மின்னி மழைபொழியும்படி வளப்பமுள்ள தசாணன நகரத்தையாளுகின்ற வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனுடைய மனைவியின் கருப்பத்திலடைந்து நல்லுருவந்தங்கிய கருப்பமாய்ப் பொருந்தியகாலத்தில்-எ-று. * தனியாளுதல் ஐம்பத்தாறுதேசங்களையுந் தானொருவனேயாளுதல். தீவினைகடிந்த-பாபத்தைநீக்கிய. (௰௨)

கருப்பமுற்றவள் பின்வருந்தேவியரனைவருங்கனன்றீண்டி
விருப்பமாயவள் கட்டுரைகுழவியை விளிவுசெய்குவமென்ன
உருப்பவல்விட முணவினேடளித்தன ருண்டனளுதரத்தின்
நெருப்பைபயொத்துநின் றெரிந்ததுகரிந்தது நிகரிலாளுருவம்மா.

(இ-பு) கருப்பம் அடைந்தவளுக்குப் பின்வந்ததேவிமார்கள் (மனப்பொருமையினுல்) கோபங்கொண்டு எல்லாருமொன்றுகச்சேர்ந்து மூத்தவள்வயிற்றிற்பொருந்தியசிசுவைக்கொன்றுபோடுவோமென்று (ஆலோசனைசெய்து) அவளுக்கு விருப்பமா யாகாரங்கொடுப்பவர்கள்போல விஷத்தைக் கலந்துகொடுத்தாகள் (அவளதையறியாமல்) உண்டாள் அந்தவிஷம் அவள்வயிற்றிற்போனவுடன் நெருப்பையொத்து எரிந்தது அதனுல் அவளுருவமுங்கரிந்தது-எ-று. * உருப்பவல்விடம்- வெப்பமுள்ள கொடியவிடம்-நிகரில்லாள்-தனக்கு ஒப்பில்லாதவள். (௰௩)

உண்டவல்விடவெம்மையாற்பிணிபல வுதரத்துமுடன்முற்றுங்
கொண்டுமூழ்வினைப்பகுதியான்முடிந்திலள் குழவியும்விளியாம
லண்டர்நாயக னருளினுலீன்றன ளீன்றலுமழிநோயின்
புண்டனுன்மெலிந் தாற்றினர்சுமதியும் புதல்வனும்பொருதந்தோ.

(இ-பு) உண்டவிஷத்தின் வெப்பத்தினுல் வயிற்றிலும் உடல்முழுவதும் பலவகைபாகிய வியாதிகொண்டும ஊழ்வினைப்பிரிவினுல் இறந்திலளாய்ப்பரமசிவனுடைய கிருபையினுல் இறவாமலிருந்த சிசுவைப்பெற்ருள் பெற்றபினபு சுமதியென்னுந்தாயும் அவள்புதல்வனும் அழிநோயுள்ள புண்ணினுல்வருந்திச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுதார்கள்-எ-று. அந்தோ இரக்கச்சொல். (௰௪)

இடைவிடாதிவ ராற்றிடுமோதைகேட் டிறைபவனயர்வெய்தி
யடையும்வாகடர் தங்களையிப்பிணி யகற்றுதிரெனலோடு
மிடையுமாயுணூற்கல்வியான்வழிக்குல விஞ்சையான்வினையத்தால்
உடையரன்மருந் தளப்பிலசெய்தலுமுறுபிணிதணிபாதால்.

(இ-பு) இவ்வண்ணமிவர்கள் இடைவிடாமல் அழுகிறவோசையைவச்சிரவாகுவென்னும் அரசன்கேட்டுத் துயரமடைந்துவருகின்ற வயித்தி

ர்களை நோக்கி யிந்தவியாதியை நீக்குங்களென்றுசொல்லத்தங்கள் ஆராய்ச்சிசெய்திருக்கின்றவைத்தியசாஸ்திரப்பயிற்சியின் திறத்தினாலும் தங்கள் முன்னோர்கள் கற்பித்திருக்கும் கல்வியினாலும் உத்தியினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் நல்ல அவுஷதங்கள் பலபலவாகச்செய்துகொடுத்தும் தங்கையபிணிதீர்ந்ததில்லை-எ-று. * வாகடர் என்னுமொரு முனிவரால்செய்யப்பட்ட வைத்தியசாஸ்திரத்துக்கு வாகடமென்றுபெயர். வைத்தியர்கள் அந்தசாஸ்திரத்தை வாசித்துணர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களுக்கும் வாகடரென ஒருபெயர்வழங்கப்படுகின்றது (மரு)

பிணிமுதிர்ந்திடவாகடரெங்களாற்பெயர்க்கரிதரிதென்ன
மணிபுனைந்ததார்மன்னவற்சுதாத்தலுமன்னவன்மனக்கொள்வா
னணிகொண்மேகலைமடவரலழுகையுமரும்பெறற்புதல்வன்றன்
றணிவிலாதாற்றோதையுங்கேட்டியார்தனிவிழிதுயில்கிற்பார்

(இ-பு) வைத்தியர்கள் தங்களால்கூடியமட்டும் பார்த்தும் பிணிதீராமல் அதிகரித்ததினால் ரத்தினமாலைதரித்திருக்கும் அரசனை நோக்கி யிந்த நோயைத்தீர்க்க எங்களாலாகாதென்றுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவ்வரசன் நம்முடையபுத்திரன் ஓயாமல் அழுகிற ஓசையையும் அதைக்குறித்து நம்முடையமனைவியானவள் அழுகிற ஓசையையுங்கேட்டு யார்தான் நித்திரைசெய்வார்களென்றுகருதி-எ-று. அணிகொள்மேகலைமடவரல்- அழகுபொருந்திய மேகலாபரணம் அணிந்தமாது. அரும்பெறற்புதல்வன்- பெறுதற்கரிய புத்திரன் எனப் பொருளுணர்த்துக்கொள்க. தனிவிழி-ஒப்பில்லாதகண். (மசா)

நோவினாலுயிரிறப்பரோவிறக்கில ரன்றியிந்நோய்நீங்கி
மேவுநல்லுருப்பெறுவரோபெறுகிலர் வினையையார்விலக்கிற்பார்
பாவகாரியரிவர்நமனுலைப் பழநகராற்றாது
நாவினாலெடுத்தோதொணாநரகுற நாளிலந்தனில்வந்தார்.

(இ-பு) நோயினால் உயிரிறப்பார்களோவென்றால் இறக்கிறதுமில்லை அல்லது இந்தநோய்நீங்கி நல்லுருவத்தை அடைவார்களோவென்றால் அடைவதுமில்லை அடையக்கூடாதவினையை எவர்கள் நீக்கிக்கொள்ளத்தக்கவர்கள் இவர்கள்மகாபாவிகள் நமனுடைய ஆலயத்திலிருக்கும் பழமையான நகரத்தில்வைத்தால் அதுவுஞ்சகிக்கமாட்டாது ஆகையால் நாவினாலெடுத்துச்சொல்லவொண்ணாத கொடியநரகம் ஒன்றுண்டாகி யதில்விழும்படி யிவ்வுலகத்தில்வந்தார்கள்-எ-று. (மஎ)

என்றுசிந்தையினவர்களையிழந்து மற்றிளையராமனையார்மாட்
டொன்றுமன்பினனுகிமற்றவர் நலனுண்டுவாழிகல்வேந்தன்
கன்றுநெஞ்சினன்சூதனைக்கூவிபிக் கயத்தியைமகவோடும் [றன்
இன்றுதேர்மிசைக்கொண்டுபோய்க்காட்டகத் திடைவிட்டு மீள்கென்

(இ-பு) இவ்வாறுமனதிலெண்ணி இளைய மனைவியர்களிடத்தில் ஆசை பொருந்தி அவர்களுடைய இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்வரசன் மூத்தமனைவியையும் புத்திரனையும்வெறுத்து வெம்பிய மனதையுடையவனுய்த் தேர்ப்பாகனை அழைத்து இந்தப்பாவியையும் இவள் புத்திரனையும் இன்று தேரேற்றிக்கொண்டுபோய்க் காட்டினிடத்தில் விடுத்துவிட்டுவாவென்றுசொன்னான்-எ-று. (௰௮)

விட்டுமீறியென்றுரைத்தலும் வலவனும் வேந்தர்வேந்துரைபேணிக்
கட்டுவாம்பரிக்கொடிநெடுந்தேர்மிசைக் கன்னியைமகவோடும்
இட்டுநன்னெறிநீந்திமுட்கானகத் திறக்கிவிட்டனன்மீண்டு
வட்டவாழிசூழ்புவனிகாவலன்முன் வந்தடியிணைதாழ்ந்தான்.

(இ-பு)இவர்களைக்காட்டில்விட்டுவாவென்று அரசன்சொல்லிய வார்த்தையைத் தேர்ப்பாகன் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிருவரையும் தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டுபோய் நல்லமார்க்கத்தைக்கடந்து முள்ளுகளையுடைய காட்டிலிறக்கிவிட்டுவந்து அவ்வரசன்பாதத்தில்வணங்கினான்-எ-று.வாம்பரிக்கொடிநெடுந்தேர்தாவுகின்றகுதிரைகட்டியபெரியகொடித்தேர். வட்டவாழிசூழ்புவனிகாவலன்வட்டமாகியசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தஉலகத்தரசன்

அப்புறத்துவெங்கானிடைத்தமியளா யருஞ்பெறன்மகவோடும்
வெப்புறத்துநோய்முதிர்வினுலினன்கதிர் வெதுப்பலாவிடவொய்தி
யெப்புறத்தினுமலகையுமுழுவையு மேனமுமிடர்செய்யச்
செப்பெனத்திரண்முலையினுளொருசிறை செல்லவும்வழிகாணுள்.

(இ-பு.) தேர்ப்பாகன்போய்விட்டபின் ராஜஸ்திரியானவள் அந்தவெளிக்காட்டில் தனித்தவளாய் வருத்தப்படுத்துகிற நோயின்மிகுதியினாலும் சூரியகிரணவெப்பத்தினாலும் தானும்தன்புத்திரனும் துன்பம் அடைந்து நாலுபுறத்திலும் பேய்களும் புலிகளும் பன்றிகளும் துன்பப்படுத்த ஒரு இடத்துக்குப்போகவும்வழிகாணுமல்-எ - று.செப்பெனத்திரண்முலை பொற்செப்புப்போலத் திரண்டகொங்கை. (௨௰)

அரியதாகியவிதியினைவெறுக்குநொந் தயர்வுறமழுதெங்கும்
உரியகாதலன்கொடுமையைநினைந்துகண் ணுறுபுனலிடைதோயும்
விரியுநோய்பொறுதாற்றியகுழவிவாய் மென்முலையணைத்தூட்டும்
எரியினின்றுதன்னுடல்சுடுபசியினு லிடருழந்திதுசெய்தாள்.

(இ-பு) அரியதாகிய விதியைவெறுப்பாள் நொந்துசோர்வுறுவாள் தனக்குரியகணவனுடைய கொடுமையைநினைந்து கண்கள்பொழிகின்ற நீரில் தோய்வாள் மிகுந்தநோயைச்சகிக்கமாட்டாமல் அழுகிற தன் பிள்ளையின்வாயில் முலையைவைத்து பால் ஊட்டுவாள் தீயையொத்துஇடைவிடாமலிருந்து தன் உடலைச்சுடுகின்ற பசியினால்துன்பங்கொண்டு ஒருகாரியஞ்செய்தாள்-எ-று. அதென்னவெனில்,

வெஞ்சினக்கொலைமாப்பயில்கானகம் விலங்கியோர்புடையேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடிகுருதிகான்றிடத்தனிப் பயப்பயச்செல்லுங்கால்
அஞ்சிலோதியோரணிநகர்கண்டத னிடைப்புகுந்தனளந்த
இஞ்சிமாநகர்தனக்கிறைபாகிய வெறுழ்வலிவணிகேசன்.

(இ-பு.) கொடியகோபங்கொண்டு கொல்லுந்தொழிலையுடைய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கிற காட்டைவிட்டுநீங்கி ஒருபுறத்திற்சென்று பஞ்சினுமெல்லியதாகிய தன்பாதத்தில் உதிரம்பெருகும்படி மிருதுவாகநடந்து போம்போது அந்தராசஸ்திரியானவள் அழகுள்ளதாகிய ஒருநகரத்தைக்கண்டு அதனிடத்திற் போனாள் (அப்போது) மதில்சூழ்ந்த அந்தநகரத்திற்குத் தலைவனாகிய சிறப்புள்ளவர்த்தகன்-எ-று அஞ்சிலோதி-அழகிய மிருதுவாகிய அளகத்தையுடையவள்-எறுழ்வலி-மிகுந்தபலம். (உ௨)

மல்குமாநிதியுடைப்பது மாகரன்பனையினிலொருகோடிப்
பல்கியேவல்செய் சிலதியர்தம்மினோர் பாவைமற்றவட்கண்டு
செல்வமைந்தனுந்திரு மகணீயுமித்தெரு வினுதலர்போல
ஒல்கியொல்கி வந்தடைந்தவாறேதெனக்குணர்த்தி நீயெனச்சொன்னாள்

(இ-பு.) மிகுந்ததிரவியத்தையுடைய பதுமாகரனென்னும் பெயரையுடைய அந்தவர்த்தகன்வீட்டில் தொழில்செய்து கொண்டிருக்கும் ஒருகோடித் தோழிகளில் ஒருதோழியானவள் அந்தராசஸ்திரியைப்பார்த்து (நீராசஸ்திரிபோலிருக்கின்றனை) அப்படியிருக்க நீயும் இந்தப்புத்திரனும் ஏழைகள்போலச் சோர்வடைந்து இந்தத்தெருவில் வந்ததற்குக்காரணமென்ன எனக்குச்சொல்லென்றாள்-எ-று. (உ௩)

விம்மிவிம்மி நெஞ்சழிந் துவாய்புலர்ந்திட விழிவழிநீர்சோர
அம்மவம்மவோவூழ்வினை விளைந்தமையார்க்குனாக்குவனென்று
வெம்மைநெஞ்சுடைத்தலை மகனிழைத்தது மேதிலார்வினையீட்ட
இம்மையிவ் விடருற்றிவண் புகுந்தது மிற்றெனவுரைசெய்தாள்

(இ-பு) அவ்வாறு தோழிகேட்டவுடன் மனமழிந்து அழுதுகொண்டு கண்களில் நீர் தாரைதாரையாகப்பெருகவும், வாயுலரவும், தாயே? ஊழ்வினைநேரிட்டதை எவர்களுக்குச் சொல்லுவேனென்று இரக்கமில்லாத தன்கணவன் செய்ததையும் அயலவர்களாகிய சக்களத்திமார் கொடியசெய்கைசெய்ய (அதனால்) இப்பிறப்பிலேதானே இப்படிக்கொத்த துன்பம் அடைந்து இவ்விடத்தில் அடைந்ததும் இவ்வாறுமென்றுசொன்னாள்.

கேட்டுவல்விரைந் தோடினள்சென்றனள் கெழுமுசீர்வணிகேசன்
றாட்டுணைத்தொழுதைய நங்கடி நகர்சார்ந் தொருகுலத்தையல்
வாட்டடங்கணு ளேந்தியபாசவினாள் வருந்தியமுதுநோயாள்
காட்டின்மன்னவன் விடுத்திடவந்து நங்கடையடைந்தனளென்றாள்.

(இ-பு) அந்தராசஸ்திரி சொன்னதைக்கேட்டு அதிகவிரைவாக ஓடிச்சென்று வணிகேசனுடைய இரண்டுபாதங்களையுந் தொழுது ஐயனே! ஒரு ராசஸ்திரியானவள் நம்முடைய நகரத்தை யடைந்து ஒரு குழந்தையை யேந்திக்கொண்டு வருந்திய மிகுந்த நோயையுடையவளாய் அவள்கணவனாகிய அரசன் காட்டில் அனுப்பிவிடவந்து நம்முடைய வீட்டுக் கடைத்தலைசார்ந்திருக்கிறாளென்றுசொன்னாள்-எ-று. வாட்டடங்கண்ணாள்-வாள்போன்றதாய் நீண்டகண்களையுடையவள். கடிநகர்-காவலையுடையநகர்.

தருமசிந்தையி னீதியிற்கொடையி னிற்றயவினினிகரில்லான்
கருமமங்கதுகேட்ட லுங்குழை வுறுங்கருத்தினன் புறம்போந்தாங்
கருமருந்தன மகவையுந்தாயையுங் கண்டதிசயித்திங்கண்
வருதிரொன்றொரு வேதியன்மனையினின் மற்றவர்தமைவைத்தே

(இ-பு.) தருமசிந்தையிலும் தியாகத்திலும் நீதியிலும் தயையிலுந் தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய அந்த வணிகேசன அவள் சொன்ன காரியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் வருந்துகின்ற மனதையுடையவனாய் வெளியில் வந்து அவ்விடத்திலிருக்கும் அருமருந்தையொத்தகுழந்தையையுந் தாயையும் பார்த்து அதிசயித்து இங்கேவாருங்களென்று அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஒருபிராமணன் வீட்டில் அவர்களை வைத்து-எ-று. (௨௬)

உற்றவாயுள் வேதியரெலாம் வருகவென்றறு நிதிமழைசிந்தி
முற்றும்வல்விட நோயினை மருந்தினான் முரித்திர்மற்றிவளென்னைப்
பெற்றதாயிவண் மகவுமென்பெருந் துணையென்றவன்பலபேசக்
கற்றநூல்புகன் மருந்தெலாமருத்த வுங்கனன்றதுமுதுநோயே

(இ-பு) அவ்விடத்திலிருக்கும் வைத்தியர்களையெல்லாம் வரவழைத்து மிகுந்ததிரவியங் கொடுத்து இந்தராசஸ்திரி யென்னைப் பெற்றதாய் இவள் குழந்தை என்னுடையசகோதரன ஆதலால் இவர்களுக்குப் பொருந்திய கொடியவிஷநோயை அவுஷதங்களால் முரித்துவிடுங்களென்று அவர்களுக்குச்சொல்லஅதைக்கேட்ட வைத்தியர்கள் தாங்கள்கற்றுணர்ந்தவைத்தியசாஸ்திரத்திற்சொல்லும் அவுஷதங்களையெல்லாம் இன்னதினால் தீரும் இன்னதினால் தீருமென்று வகையறிந்துகொடுத்தார்கள், அப்படியவர்கள்கொடுக்கக் கொடுக்கப்பழமையாகியவியாதியானது கொடுமையுடன் அதிகரித்தது-எ-று. (௨௭)

இழுதுபெய்குட மெரிதலுங்கனற் சிகையெழுவபோ லெண்ணில்லாப்
பழுதினன்மருந் திடுதொறுமுதிர்ந்து நோய்படர்செயப்பல்காலும்
அழுதுமாழ்கிய பாலகனிறத்தலு மளவிலாத்துயர்பொங்கப்
புழுதிநீணிலத் தருண்டனளருமுவிழ் புற்றுறையரவென்ன

(இ-பு) நெய்நிறைந்தகுடத்தை எறிந்தமாத்திரத்தில் அக்கினியானது சிகைவிட்டெழுந் தன்மைபோல் அளவில்லாத நல்ல மருந்துகளைக்கொடு

க்குந்தோறும் அந்தவியாதிமேலிட்டுத் துன்பஞ்செய்தலினால் இடைவிடாமல் அழுது சோர்ந்தபுத்திரனிறந்தனன் அவனிறக்கவே அளவிலாத துயரம் உண்டாகப் புற்றிலிருக்குஞ்சர்ப்பமானது இடிவிழுந்தால் பூமியில்துடிப்பதுபோலப் பூமியில்விழுந்து புரண்டாள்-எ-று. (உஅ)

வீழுமெய்பதைத் தெழூஉமழும்வெதும்பிடும் விம்மும் வெந்துயருள்ளித்
தாழுமிகைகளான் முலைமுகட்டெற்றிடுந்தளர்வொடுநனிசோரும்
போழுமம்புபாய் மயிலெனமாழ்குறும் பொருமும் புத்திரசோகத்
தாழுநின்று நின்றுருகும் வெய்துயிர்த்திடுமலக்கணுற்றிடுமனனே.

(இ-பு-) பூமியில்விழுவள் உடல்பதைத்து எழுந்திருப்பள் அழுவள் வெதும்புவள் விம்முவள் தனக்குநேரிட்ட துயரத்தை நினைத்துச் சோர்வள் இரண்டுகைகளாலும் முலைமுகட்டில் மோதிக்கொள்வள் மிகுந்த மெலிவோடு சோர்வள் அம்புபாய்ந்த மயிலைப்போலச் சோர்வள் தேம்புவள் புத்திரசோகத்தில் அமிழ்ந்துவள் நின்றுநின்றுருகுவள் பெருமூச்சு விடுவள் துன்பம் அடைவள்-எ-று. (உகூ)

(வேறு.)

அயலகத்துறை யந்தண மாதரு
மயலகத்து வணிக மகளிருங்
கயலையொத்தகட் காரிகை பாலெய்திச்
செயலுணர்த்தித் தெருட்டவுந் தேறலாள்.

(இ-பு) இவ்வாறு துயரப்படுகிறவளைப்பார்த்து அயல்வீட்டிலிருக்கும் பிராமணஸ்திரிகளும் மயக்கத்தைநீக்கத்தக்க வைசியமாதர்களும் சேல்மீனையொத்த கண்களையுடைய அந்த ராசஸ்திரியினிடத்திற்சென்று இவ்வுடல் அநித்தியமேயல்லாமல் நித்தியமல்லவென்பது அனேக திருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லித் தெளிவிக்கவுமவள் துக்கம் நீங்கிலளாய்-எ-று.

ஐயனேநம் மரசன்விடுத்தலிற்
கையறத்தளர் வேனை நீகைவிடும்
வெய்யகேண்மை வெதுப்பமெலிந்துளேன்
உய்யலேனினி யுன்னைவிடுத்துமே.

(இ-பு) அப்பனே? நம்முடைய அரசன் நீக்கிவிட்டபடியால் ஆதரவில்லாமல் தளருகின்ற என்னை நீயுங்கைவிட்ட கொடியதனமையானது வருத்துவதினால் மெலிவடைந்தேன் உன்னைப்பிரிந்தும் இனிப் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்-எ-று. (௩௧)

என்றுபன்னி யிரங்குஞ்சுமதிதான்
சென்றுநாயகன் றெருட்டவுந்தேறலாள்
கன்றிமாழ்குறுங் காலையிலாங்கணே
தொன்றுதோர்விட பன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-பு) இவ்வாறுசொல்லிச்சொல்லி அழுகின்ற சுமதியென்பவள் தன்னையாதரிக்கும் வர்த்தகன்வந்து தேற்றரவான வார்த்தைகளைச்சொல்லித் தேற்றவுந்தேறாமல் மனம்வருந்திச் சோபமுறும்போது முன்னடந்தவைகளையெல்லாம் அறியத்தக்க விடபன்என்னும் ஒருசிவயோகி அவ்விடத்தில்வந்தார்-எ-று. (௩௨)

வந்தயோகி மலரடி தாழ்ந்தெழுந
தெந்தைநீயிவ ளித்துயர் தீர்த்தியென்
றந்தநாய்க னுரைப்ப வருந்தவன்
கொந்துலாங்குழ லிக்கிவை கூறினான்.

(இ-பு) வந்தசிவயோகியை அந்தவர்த்தகன்கண்டு பாதங்களில் வணங்கி என்னையனே! இந்த ராசஸ்திரியின் அரியதுயரத்தைத் தீருமென்று சொல்ல அவளைப்பார்த்துச் சிவயோகி யிந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார் என்றவாறு. (௩௩)

என்னை மாழ்கி யிரங்குவ தேழைநீ
பொன்னுமாவி பொருந்தியகாயமு
மின்னுமொக்குளும் போனனி வீந்திடும்
அன்ன துள்ளி யறிஞ ரழிவுறார்.

(இ-பு) தாயே! நீயிரங்கித்துயரப்படுவதில் என்னபிரயோசனம் திரவியமும் உயிர்பொருந்திய இவ்வுடலமும் மின்னலைப்போலவும்நீர்க்குமிழியைப்போலவும் விரைவில் இறந்துபோய்விடும் (ஆகையால்) அதைககருதி அறிவுள்ளவர்கள் வருந்தார்கள்-எ-று. (௩௪)

கூறுசாத்திகங் கூடிடிற்றேவரா
மாறிராசதஞ் சேர்ந்திடின்மாந்தராம்
வேறுதாமத மேவில்விலங்கதாம்
ஊறுதோற்றங்கண் மூக்குணத்துற்றிடும்.

(இ-பு) சொல்லுகின்ற சத்துவகுணம் கூடுமானால் தேவர்களாவார்கள் அக்குணத்துக்கு மாறாகிய இராசதகுணங்கூடினால் மனிதராவார்கள் அதிலும்வேறாகிய தாமதகுணங்கூடினால் மிருகமாவார்கள் இவ்வாறு முக்குணத்தினால் பிறப்புண்டாகும்-எ-று. (௩௫)

மூக்குணத்தின் முயற்சியிலோரொன்று
தொக்கவாறு துவன்றுங்குறியினன்
மக்கடேவர் விலங்கெனவந்தவை
துய்க்கும்போகந் தொலையத்தொலையுமே.

(இ-பு) மூன்றுவிதகுணத்தின்முயற்சியில் ஒவ்வொருகுணஞ்சேர்ந்தமுறைமைப்படி உண்டாகும்குறியினால் மனிதர்களென்றும் தேவர்க

ளென்றும் மிருகங்களென்றும்வந்து அவைகள் அனுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை அனுபவித்துத் தொலைந்தபின் உடலும் அழிந்துபோம் என்றவாறு. (௬௪)

பண்டைவாசனை தொக்கபயிற்சியாற்
கொண்டகாய நிலையெனக்கொள்வரோ
அண்டரேனும்பிறப்புள தாமெனின்
விண்டுகாய மிறப்பதுமெய்யரோ.

(இ-பு.) பூர்வவாசனைசேர்ந்த பயிற்சியினால் உண்டான சரீரத்தை நிலைமையென்று எண்ணுவார்களோ தேவர்களேயானாலும் மறுபிறப்புண்டென்றால் உயிரானது சரீரத்தைவிட்டுநீங்கிப்போவது உண்மையாகும் என்றவாறு. (௬௭)

அங்கமொன்றி னருந்தியவற்றினாற்
றங்குதீமல நாளுந்தணந்திடு
மங்கைநீயதற் கித்துயர்வைத்திலை
யிங்குமாண்ட மலத்துக்கெனேங்குவாய்.

(இ-பு) ஒருசரீரத்தில் உண்ட புசிப்பினாற்பொருந்திய தீயமலமானது நாள்தோறும் நீங்கிவிடும் தாயே! நீ அதைக்குறித்து உனமனதில் இப்படிக்கொத்த துயரத்தைவைக்காதே இப்போது நீங்கிய மலத்தைக்குறித்து ஏனேங்குகிறாய்-எ-று. (௬அ)

சாவதும்பிறப் பும்மெனுந்தன்மையைத்
தேவருங்கட வாரிதுதிண்ணமே
பாவைநீதுயர் பட்டிடிற்றீருமோ
யாவர்முன்னமு தின்னுயிர்மீட்டுளார்.

(இ-பு) இறப்பதும் பிறப்பதுமாகிய தன்மையைத் தேவர்களுங் கடக்கமாட்டார்கள் இது உறுதியாம் தாயே! நீதுயரப்படுவதினால் வந்தது நீங்குமோ முன்னிருந்தவர்களில் போனவுயிரை அழுதுமீட்டவர்கள் யாராவதுண்டோ-எ-று. (௬௯)

படர்கிரித்தலைப் பான்மதிபோர்கரிப்
பிடர்நிழற்று கவிகையிற்போந்தவர்
கடனிலத்திற் கவிழ்ந்தனரன்றிமற்
றுடலெடுத்தெவர் சாவையொருவினர்.

(இ-பு.) பெரியமலையினுச்சியில் சந்திரோதயமானதுபோல யானையின்பிடரியி லேறிக்கொண்டு நிழலைச்செய்கின்ற குடையின்கீழாகப்பவனிவந்த அரசர்களும் கடல்சூழ்ந்தவுலகத்தில் விழுந் திறந்து போனார்களேயல்லது உடலையெடுத்து எவர்கள் இறப்பைநீங்கினவர்கள்-எ-று. (௭0)

உற்றநும்விருப் பானுதித்தானலன்
மற்றநுமவெறுப் பான்மடிந்தானலன்
சுற்றங்கட்சி யொழியத்துறந்தவா
றுற்றபுள்ளி னுடல்விட்டொளித்துளான்.

(இ-பு.) இறந்துபோனபுத்திரன் பொருந்திய உங்கள்விருப்பத்தினு ல் பிறந்தவனல்லன மேலும் உங்கள்வெறுப்பினுல் மடிந்தவனு மல்லன் பின்னப்பட்ட கூட்டைவிட்டு நீங்கி யாகாயத்தில்பறந்துபோகின்ற பட் சியைப்போல் உடலைவிட்டு மறைந்துபோனுன்-எ-று. (௬௧)

தாயர்தந்தைய ரின்பத்தருக்கினு
லாயசுக்கில சோணிதமங்கொரு
காயமாகக் கருக்கொளுமுன்னமே
மாயுமங்கவர் நொந்துவருந்தவே.

(இ-பு) தாய் தகப்பன்மார்களுடைய இன்பச்செருக்கினுல் உண் டாகிய சுக்கிலசோணிதமானது தாய்வயிற்றிலொரு கருவாகத்தரிப்பது க்கு முன்னமேஅவர்கள்நொந்து வருந்தும்படி மாய்ந்துபோம்-எ-று (௬௨)

அங்குமாய்ந்தஇன் றெண்ணினவயவந்
தங்கியையிரு திங்கடணந்தபின்
வங்கவாரிசூழ் மண்ணிடைத்தோன்றியே
பொங்குநற்கிளை கண்டழப்பொன்றுமே.

(இ-பு.) கருப்பத்திலேதானே இறக்காவிட்டாலும் உறுப்புகளெல் லாம் பொருந்திப் பத்துமாதமுமானபின்பு இவ்வுலகத்திற்பிறந்து பந் துசனங்கள் கண்டழும்படி இறந்துபோம்-எ-று. வங்கவாரி- கப்பலோடு ம்படியான சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகம். (௬௩)

பொன்றநீங்கிடிற் பொற்பிறைபோல்வளர்ந்
தொன்றுகேள்வி யுணரவமையுநாட்
டுன்றுபூங்குழ றஞ்சினுந்துஞ்சுமற்
றன்றுவீத லொழிந்தெழிலாகியே.

(இ-பு) பூவையணிந்த அளகத்தையுடையவளே! பிறந்தவுடன் இற வாமலிருந்தால் அழகிய பிறைபோல்வளர்ந்து சொன்னகல்விகளைப் பகு த்தறிந்துகொள்ளும்படியான பருவத்திலிறந்தாலுமிறக்கும் அல்லது அ ப்போது இறத்தலின்றி அழகுடன்வளர்ந்து-எ-று. (௬௪)

காமனேயெனக் கண்டவர்கண்கவர்
வாமநல்லுரு வோடுமரீஇயபின்
சேமநல்விடை போன்மணஞ்செய்வுழித்
தாமவார்குழ றஞ்சினுந்துஞ்சுமே.

(இ-பு) அகிற்புகையூட்டத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! மன்மதனைப்போலக்கண்டவர்கள் பார்வையைக் கிரகிக்கும்படியான சௌந்தரியமுள்ள உருவத்துடன் வளர்ந்தபின்பு இன்பமுள்ள நல்லரிஷபம்போலக் காளைப்பருவம்பொருந்திய விவாகஞ்செய்யுங்காலத்தில் இறந்தாலும் இறந்துவிடும்-எ-று. (சரு)

கல்விமைந்தர் களிப்புந்திருவொடு
செல்வவூக்கமுந் துய்த்துச்செழிக்குநாட்
பல்குபாவப் பயப்புலிபற்றலு
மொல்கிவாவு முழையெனமாயுமே.

(இ-பு) கல்விநிறைந்த வாலிபர்கள் சந்தோஷத்தையுஞ் செல்வச்செருக்கையும் அனுபவித்துச் செழுமையாகவாழுநாளில் மிகுந்தபாவமாகிய அஞ்சத்தக்கபுலி பற்றினமாத்திரத்தில் சோர்ந்து மானிறப்பதுபோல இறந்துவிடுவார்கள்-எ-று. வாவுமுழை-தாவுகின்ற மான். (சகூ)

கூனிமூத்த குரங்கெனக்கோல்பிடித்
தேனையோரு மிசழவிருமலந்
தானையோடு சரிந்திடச்சாவது
மானிநோக்கினல் லாயொருவண்ணமே.

(இ-பு.) மான்பார்வைபோல் மருண்டபார்வையையுடையவளே! கிழக்குரங்குபோலஉடல்வளைந்து கையிற்கோல்பிடித்தூன்றிக்கொண்டுமற்றயாவரும் இகழும்படி மலசலங்கள் வஸ்திரத்திலேதானே கழலும்படி ஒன்றுந்தெரியாமலிருந்து இறந்துபோவதும் ஒருபிரகாரமாம்-எ-று.

காலமென்பர் சிலர்சிலர்கன்மமே
மூலமென்பர் சிலர்முக்குணமென்பர்
ஞாலமெனபுன லாதியநல்லுட
லேலுமூன்றிற்கு மேற்றதெனபார்சிலர்.

(இ-பு) இறப்பதற்குக காலந்தான் காரணமென்று சிலர்சொல்லுவார்கள் அவனவனுடைய கர்மந்தான் காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் முக்குணங் காரணமென்பார்சிலர் பிருதிவி அப்பு முதலாகிய பஞ்சபூத சம்பந்தமான இவ்வுடல்மேற்சொல்லிய மூன்றுக்கும் ஏற்றதென்று சிலர்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௬அ)

ஆதலானித் திறமுடையாக்கையைப்
போதமுற்றவர் பொய்யெனக்கொண்டுபின்
சாதலுக்கும் பிறத்தற்குந்தம்மனத்
தேதமோடுவப் பின்றியிருப்பரோ.

(இ-பு.) ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை ஞானமுள்ளவர்

கள் பொய்யென எண்ணிச் சாவதற்கும் பிறப்பதற்கும் துக்கமுஞ் சந்தோஷமு மில்லாமலிருப்பார்கள்-எ-று. (௬௬)

எவ்விகற்பத்த வெவ்வுடலெங்களு
மவ்வியத்தத்திற் றேன்றியடங்கிடும்
பவ்வமுற்றிய பாரினெழுந்துகள்
கொவ்வைவாய்க்கொடி மீண்டதிற்கூடல்போல்.

(இ-பு.) கோவைக்கனியொத்த வாயையுடைய கொடி போன்றவளே பூமியில் எழுகின்ற துகள் மறுபடியும் அந்தப்பூமியிலேதானே கூடுவது போலே எவ்விதமாகிய விகற்பங்களையுடைய எவ்விதச் சரீரங்களும் மாயையில்தோன்றி அதிலேதானே ஒடுங்கும்-எ-று. (௬௭)

உன்னையீன்றவ ருன்னாலுதித்தவர்
மன்னுமுற்பவர் தோறுமணந்தவ
ரன்னமேதிரை யாழியினுண்மண
றன்னையெண்ணினு மெண்ணுந்தரத்தரோ.

(இ-பு.) அன்னம்போல்பவளே! பொருந்திய பூர்வஜன்மத்தில் உன்னைப் பெற்றவர்களையும் உன்னாற் பெறப்பட்டவர்களையும்உன்னை விவாகஞ் செய்துகொண்டவர்களையும் அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தின் சிறிய மணலை யெண்ணினாலும் எண்ணும் அளவை யுடையவர்களோ-எ-று.

பாகெனுஞ்சொலினாய் படர்காலமா
நாகவாயினி னுனிலந்தன்னில்வாழ்
போகமானிடத் தேரைபொருந்தியு
மோகைபுஞ்சிறி துற்றிடுமோசொலாய்

(இ-பு.) பாகுபோல மதுரமுள்ளவசனத்தையுடையவளே! காலமாகிய பாம்பின்வாயில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்களாகிய தேரைகளுக்குச் சந்தோஷமுஞ் சிறிது உண்டாகுமோ சொல்லு-எ-று. இவ்வுலகத்தில் போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்கின்றமனிதர்களாகிய தேரையெனக்கூட்டுக. (௬௨)

முந்தைநானமுகன் முன்னம்புடைத்துட
றந்தநாளிற் றனுகரணங்களும்
புந்திசேர்புவ னத்தொடுபோகமும்
பந்தமாமிடை வேறொன்றுபற்றுமோ.

(இ-பு) பழமையாகிய பிரமதேவன் ஆதியிலிந்த உடலைச்சிருட்டித்துத்தந்தநாளில் தனுகரணங்களும் நினைக்கும்படியாகிய புவனபோகங்களும் தொடர்ச்சியாயிருக்கின்றமையால் மத்தியில்நூதனமாயொன்றும் வாரது-எ-று. (௬௩)

தோலுமென்பு நரம்புமிறைச்சியு
மேலுமீளும் பித்துமிரத்தமும்

சிலுமிட்ட குழிசில்நிறைந்தது
போலுநீபிதற் கென்கொல்புலம்பவே.

(இ-பு.) தோலும் எலும்பும் நரம்பும் மாமிசமும் பொருந்திய ஈரலும் பித்தநீரும் உதிரமும் சீழும் நிறைக்துவைத்த கடம் உடைந்துபோயவிட்டது இதற்காக நீபுலம்புவது என்னகாரணம்-எ-று. போலும்- மூவசையிலபசை. (௧௪)

மூக்கணுபகன் முப்புரஞ்சிபெழ
நக்கநாயக னுன்மலர்த்தாடொழு
மக்களன்றி மறலியைவென்றிடத்
தக்கதன்மையர் யாரெனச்சாற்றினன்.

(இ-பு.) சரீரம் இத்தன்மைத்தாயிருப்பதினால் திரிநேத்திரங்களையுடையவரும் திரிபுரங்களில் தீபற்றநகைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய பாதங்களைவணங்கும்அன்பர்கள் நமனை வெல்லலாமேயல்லதுமற்றவர்கள் யார்வெல்லத் தககவர்களென்று சிவயோகிசொன்னார்-எ-று. நாண்மலர்-அன்றுமலர்ந்த தாமரை மலர்போன்றபாதம். (௧௫)

(வேறு)

கேட்டாளெழுந்தாள் கிளிபென்னமொழிற்றுசொல்லாள்
வாட்டாரைகாந்தண்மலர் தொண்டெதிர்நீவுமாபோற்
றீட்டாதமைக்கண் பொழியாலிசிறந்தசங்கம்
பூட்டாதகைபாற் றுடைத்தின்னபுகல்வதானள்

(இ-பு-) கிளிபோல் வசனிக்குஞ சொல்லையுடைய ராசஸ்திரியானவள் சிவயோகி சொன்னதையெல்லாங் கேட்டு உடனேயெழுந்து வாளிலுண்டாகும்நீர்த்தாரையைக் காந்தண்மலராள்துடைப்பதுபோல மைதிட்டாத கண்பொழிகின்ற நீர்த்துளியை வளையலணியாம லிருக்கின்றகையால் துடைத்து இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறள்-எ-று. காட்டில்வந்துவிட்டமையால் மைதீட்டாத கண் ணென்றும் சங்கபூட்டாத கை யென்றுங் கூறினார். (௧௬)

கள்ளாருமாலை முடிவேந்தகனன்றுநீக்க
வுள்ளாவிவாட்டு முதுநோயினுணவகுவேற்குத்
தள்ளாவிழுச்சீர்ப்புதல் வன்றெடு சாதருனே
விள்ளாததுன்பத் துழலாதவிரதமென்ன

(இ-பு) தேனிறைந்த பூமாலையணிந்த மகுடந்தரித்த அரசன் கோபங்கொண்டுநீக்கிவிட்ட இனுலும் உள்ளுயிரைவருத்தும் சர்ப்பநோயினல் மெலிகின்றஎனக்கு இறந்துபோனஎன்புத்திரனுடன் நானும்இறந்துபோகாத நீங்காத துன்பத்தில் விழாத விரதமென்று சொல்லி-எ-று. தள்ளாவிழுச்சீர் நீங்காத மேன்மையான சிறப்பினையுடைய புத்திரன். (௧௭)

அளிகொண்டசிந்தையறத் தோய்கினனருட்கணோக்கம்
விளிகின்றகாலத் தெதிர்ந்தேனவினை வெம்மைதீர்ந்தேன
முளிகொண்டபைங்கூழ்த் தெறுகோடைமுதிர்ச்சிதீரத்
துளிகொண்டல்சிந்திப் புரந்தாற்றிடு தன்மைபோலும்.

(இ-பு. தீயுந் தன்மைகொண்ட பசியபயிரை வாட்டுகின்ற கோடை வெப்பந் திரும்படி மேகங்கள் நீர்த்துளியைச்சிந்தி வெப்பத்தை யாற்றுந் தன்மைபோலக் கிருபைபொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவரோ தேவரீர் வந்தருளிய கிருபாநோக்கத்தைநானிறக்குஞ்சமயத்திற்பெற்றுக்கொண்டு தீவினைக் கொடுமையை நீங்கினேன-எ-று. (௫௮)

என்னுவிவள் சாதற்கியைந்துளமெய்ம்மையுள்ள
முன்னுமாணுவழிபாடு புரிந்ததுமுற்பவத்திற்
பொன்னாரமார்பின் மகவென்பதுந் தேர்ந்துபூவை
தன்னார்வமைந்தனுயிர் மீட்குந்தகைமைசெய்தான்

(இ-பு.) இவ்வாறுசொல்லி அந்த ராசஸ்திரி இறப்பதற்குத் துணிந்த நிச்சயத்தையறிந்து இந்தப்புத்திரன் முற்பிறப்பில் தனக்கு உபசாரஞ் செய்தவனென்பதையும் எண்ணி அவளுடைய ஆசைப்புத்திர னுயிரைமீட்கும் வகையை அம்முனிவர்செய்தார்-எ-று. பொன்னாரம் பொனமாலை யணிந்த மார்புடையபுத்திரன (௫௯)

பாலொத்திலகுந் திருநீறுபரிந்தெடுத்து
வாலப்பிறைபோல்பவ னெற்றிவயங்கச்சாத்தி
பாலத்திருண்டகளத்தான் பொன்னடியையேத்தி
மூலத்திருமந்திரங்காதின மொழியலோடும்

(இ-பு) பால்போன்ற வெண்மைநிறங்கொண்டு விளங்காநின்ற திருநீற்றினைப் பரிவுடனெடுத்து பாலசந்திரன போல்பவனாகிய அந்தப்புத்திரனுடைய நெற்றியில் பிரகாசிக்கும்படித்தரித்து விஷத்தினால் கறுத்தகண்டத்தனாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைக் காதில் உபதேசித்தளவில்-எ-று. (௬௰)

பைந்தாட்கமலங்கண் மலர்ந்தெனப்பாலன்செங்க
ணந்தாதுவிழித்திட நற்றுயினீங்கினன்போன்
முந்தாவெழுந்தே முலையுண்ணமுயலும்வேலை
செந்தாமரைமேற் றிருவன்னவள்சேர்ந்துபுல்லி

(இ-பு) பசியதாளையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததுபோல இறந்திருக்கும் புத்திரன்கண்களைத்திறந்து நித்திரைநீங்கினவன்போ லெழுந்து முந்தி முலையுண்ணத்தாவினபோது திருமகளையொத்த அந்த ராசஸ்திரி தன்புத்திரனைக்கட்டி அணைத்துக்கொண்டு-எ-று (௬௧)

பொல்லாவறுமைத் துயர்பூண்டபொறியிலாள
னில்லாதசெம்பொன் கிடைத்தாங்கணிழந்துமீள
நல்லாதரவொத்தொடு பெற்றெனநங்கையோகை
நில்லாதுபொங்கக்களி பெய்தினணின்றகாலை

(இ-பு.) கொடியவறுமைத் துயரத்தைக்கொண்டிருந்த அங்கப் பழுதுமுள்ளவனாகிய ஒருவன் தனக்கில்லாத திரவியத்தைப்பெற்றுஉடனேயிழந்துமறுபடியும் அந்ததிரவியத்தை மிகுந்த ஆசையுடன்பெற்றுக்கொண்டதுபோல் அந்தராசஸ்திரியானவள் சந்தோஷந்தனக்குள் ளடங்காமல் பொங்கக் களிப்பை அடைந்துநின்றபோது-எ-று (௬௨)

மீட்டுங்கருணைக்கடல்போல விளங்கும்யோகி
தோட்டங்கமலத்துகட்டாது சொரிவதேபோல்
வாட்டங்குகையான்மகன் மேலுமனைவிமேலுங்
காட்டுந்தளிர்ச்செங்கையினீறு கவினவிட்டான்

(இ-பு) கிருபைக்கடல்போல் விளங்குகின்ற அந்தச்சிவயோகியானவர் இதழ்களையுடைய தாமரை மலரானது மகரந்தப் பொடியைச் சிந்துவதுபோலத் தம்முடைய கையினால் விபூதியை ராச குமாரன் மேலும் ராசன்மனைவிமேலுந் தரித்தான்-எ-று. வாட்டங்குகையான்- வாளாயுதம் பொருந்திய கையையுடையஅரசன். காட்டுந்தளிர்ச்செங்கை- தளிரியலைக் காட்டுகின்றசெங்கை, (௬௩)

வெண்ணீறவனன் பொடுசாற்றலும்வெற்றிரும்பு
தெண்ணீரிரதத்துளி குத்தச்செழும்பொனாகி
மண்ணீர்மைபெற்றா லெனமற்றவர்மேனிநோயின்
புண்ணீர்மைநீங்கிப் பசும்பொன்னுருவெய்தினின்றார்

(இ-பு) அவர்விபூதி தரித்தமாத்திரத்தில் வெறுவிய இரும்பில் தெளிவான தன்மையுள்ள ரசத்துளியைக் குத்தினவுடன் அவ்விரும்பு நல்ல பொன்னாகி அலங்காரமுள்ள தன்மையைப் பெற்றதுபோல நோயினாலுண்டாகிய புண்தனமை நீங்கி அவர்கள்சரீரம் பொன்னிறம் பொருந்தினார்கள்-எ-று. (௬௪)

கங்காதரனன் புறுதொண்டன்கழிந்தவாவி
மங்காதுமீட்க வுயிர்வந்தபிள்ளைமந்தனோடு
கொங்கார்குழலாடிருமேனியிற் கொண்டபுண்ணோய்
தங்காதுநீங்கத் திருநீறவன் சாற்றலொடும்.

(இ-பு.) இறந்துபோனவுயிர் அப்படியேபோகாமல் பரமசிவனிடத்தில் அன்புள்ள தொண்டராகிய சிவயோகியானவர் மீட்க உயிர்பெற்றபுத்திரனுடைய சரீரத்திலும் தாயின்சரீரத்திலும் பொருந்திய புண்ணானது கொஞ்சமுமிராமல் நீங்கும்படி விபூதிதரித்த அளவில்-எ-று (௬௫)

தண்டாதவேள்வி மறையோர்குலத் தையலாரும்
வண்டாதரிக்குந்தொடை நாயகன்மடந்தைமாருங்
கண்டார்மகிழ்ந்தார்வியந்தார் களித்தார்கடனஞ்
சுண்டான்றிருத்தாடொழு தேத்தெடுத்தோதிநின்றார்

(இ-பு.) எப்போதும் யாகஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமணகுல மாதர்களும் அந்தவர்த்தகனுடைய வீட்டுமாதர்களும் பார்த்துச் சந்தோஷித்து அதிசய மடைந்து களிப்புற்றுப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழுது தோத்திரஞ் செய்தார்கள்-எ-று. (சுசு)

வாவுந்திரையார்கலி சூழும்வளாகங்காக்குங்
கோவின்பெருந்தேவியு மைந்தனுங்கோதிலாத
தேவின்கழற்றாள்பணி யோகிதனசெய்யபொற்றா
ளாவின்புறவேத்தி வணங்கிவிலலுற்றார்

(இ-பு.) தாவிமேலெழுகின்ற அலையையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியைக்காக்கும் அரசனமனைவியும் புத்திரனும்பரமசிவனுடைய திருவடியைப்பணிகின்றசிவயோகியின்பாதங்களைநாவினால்துதிசெய்து பணிந்து சொல்லுகின்றார்கள்-எ-று. கோதிலாததே -குற்றமில்லாதகடவுள்.கழற்றாள்-வீரகண்டையணிந்ததிருவடி செய்யபொற்றாள்-செம்மைநிறத்துடன் அழகியபாதம்.இன்புற-இன்பம்பொருந்த. (சுஎ)

துஞ்சுஞ்சிறுவனுயிரீந்துந் தொடர்ந்தநோயா
லஞ்சுந்துயரங்களைக் காத்துமளியைநின்றாய்
வஞ்சம்புணர்மானிடரோது கைம்மாறுசெய்வேந்
தஞ்சந்திருத்தாளென யோகிதன்றாளில்வீழ்ந்தார்

(இ-பு,) இறந்தபுத்திரனுடைய பிராணனைக்கொடுத்தும் எங்களுக்குநேரிட்ட நோயினால் அஞ்சுகின்ற துயரந்தீர்த்தும்கிருபையுள்ளவராயிருக்கின்ற தேவரீருக்கு சிறியமானிடர்களாகிய நாங்கள் என்னபிரிது உபகாரஞ்செய்வோம் எங்களுக்கு உம்முடைய திருவடியே ஆதாரவென்று சிவயோகிதன்பாதத்தைவணங்கினார்கள்-எ-று. (சுஅ)

(வேறு.)

இறைஞ்சி வீழ்ந்திடு மிருவர்தம் மையுஞ்
சிறந்த கைகளா லெடுத்துச் சிரியோ
னிறைந்த வோகையா னிகழ்த்து மாசிக
ளறைந்துநாமமு மறியக்கூறினன்

(இ-பு-) இவ்வாறுசொல்லிவணங்கிய அவ்விருவரையும் சிவயோகியானவர் தம்முடைய திருக்கைகளால் எடுத்து நிறைந்த சந்தோஷத்து

டன் சொல்வதான ஆசிர்வாதஞ்செய்து அந்தப்புத்திரனுக்குப் பெயருங் கொடுத்தார்-எ-று. (௬௯)

பத்திராயுவிப் பாலனுமென்
றெத்தலங்களு மிசைக்கநின்மகன்
மைத்தடங்கணாய் வளருங்காமனில்
லுய்த்துநீணிதி வணிகனோர்பவே

(இ-பு.) இந்தப்புத்திரன்பெயர் பத்திராயு என்று எவ்விடத்து மெல்லாருஞ்சொல்லக்கடவது மைதீட்டுங் கண்களை யுடையவளே உன்புத்திரன் வளர்கிறவனாக்கும் தன்வீட்டில் இவ்வர்த்தகன் ஆதரிக்கக்கடவன்-எ-று. (௭௰)

இங்குவைகுநின் னெழில்கொள்பாலகன்
பொங்குநற்கலைப் புணரிநீந்தினன்
பங்கில்செல்வமு மரசிலாட்சியு
மெங்கணாயக னருளினெய்தியே

(இ-பு.) இவ்விடத்திலிருக்கும் உன்புத்திரன் சாஸ்திரங்களையெல்லாமோதி யுணர்ந்து எம்பிறைவன் கிருபையால் கெடாத செல்வமும் நல்ல அரசாட்சியும் அடையக்கடவன்-எ-று, பொங்கு மிகுந்த நல்லசாஸ்திரமாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தினவனாய். (௭௧)

வினைந்தநீண்முடி மன்னனாகியே
யனந்தகாலமு மவனிகாத்திடு
மினைந்தமூப்புநோ யிகந்ததேவர்போற்
கிளர்ந்துவண்டுலாங் கண்ணிமைந்தனே

(இ-பு.) வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமாலை யணிந்த உன்புத்திரன் மகுடந்தரித்துக்கொண்டு மன்னவனாகி வருந்துகின்ற மூப்புப்பருவமும் வியாதியுமில்லாமலிருக்கிற தேவர்களைப்போல இவ்வுலகத்தைக் காத்துக்கொண்டு நெடுநாளிருப்பான்-எ-று; (௭௨)

என்றுபாலனுக் கெதிர்பயாவையு
மன்றல்வார்குழற் றிபம்பிமாதவன்
சென்றனன்னெனுத் தெளியக்கூறினன்
றென்றுமாக்கதை சூதனென்பவே

(இ-பு-) இவ்வாறு சொல்லியதுமன்றி அந்தப் புத்திரனுக்கு மேல்வரத்தக்கவைகளையும் அவன்தாயுடன்சொல்லிச் சிவயோகிபோய்விட்டாரென்று சூதமுனிவரானவர் மகத்துவமுள்ள பழமையான இந்தச்சரித்திரத்தை நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குத்தெளியும்படிச்சொன்னார்-எ-று.

சிவயோகிமகிமையுரைத்த-அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௱௭௨

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

பத்திராயுவுக்குஅரசியலளித்தஅத்தியாயம்.

ஐந்துமுகத்தானடியாற் செயல்கேட்டிங்
குய்ந்தனம்யாமென்னு முனிவோருளங்களிக்க
மைந்துடலம்பெற்றோர்க்கு முத்திவழிகாட்டும்
பந்தமற்றஞானமுனி மீட்டும்பகர்ந்தனனே

(இ-பு.) ஐந்து திருமுகங்களுள்ள பரமசிவனுடைய அடியார் செய்கையைக்கேட்டு நாங்கள் உய்ந்தோமென்று சொல்லிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் மனஞ் சந்தோஷிக்க வணமையுடன் உடல் பெற்றவர்களுக்கு மோக்ஷவழியைக்காட்டுகின்ற ஞானவானாகிய சூதமுனிவர் மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்-எ-று. ஐந்து திருமுகங்களின் திருநாமம்-ஈசானம், தற்புருஷம், வாமம், அகோரம், சத்தியோசாதம், என்பவைகளாம். ஈசானமுகம் படிகநிறமுள்ளதாக மேல்நோக்கிய பார்வையாயிருக்கும், தற்புருஷமுகம் பொன்னிறமுள்ளதாய்க்கிழக்குத்திசைநோக்கியிருக்கும், அகோரமுகம் தெற்குநோக்கி நீலநிறமுள்ளதாயிருக்கும், வாமமுகம் பொன்னிறமுடன் வடக்குநோக்கியிருக்கும், சத்தியோசாதமுகம் வெண்மைநிறமுள்ளதாய் மேற்குநோக்கியிருக்கும் - சிவாலயங்களில் தீபாராதனை செய்யும்போது நாலுதீபத்தட்டு நாலுதிசையிலும் அந்த நாலின் மத்தியில் ஒருதட்டுமாக அஞ்சுதட்டு வைத்துத் தீபாராதனைசெய்வது--பரமசிவனுடைய பஞ்சமுகங்களுக்குந் தீபாராதனை செய்கிறபாவனையாம். மத்தியில்வைத்திருக்கிற ஈசானமுகத்தட்டு முதலிலும் பின்பு தற்புருடமுகத்தட்டுமுதல் நானகுதட்டும் மேற்சொல்லிய திருமுககிரமப்படியெடுத்துத் தீபாராதனைசெய்வது--சிவலிங்கப்பெருமான் மேற்குநோக்கிய சந்நிதியாயிருந்தால் அந்தத்திக்குநோக்கிய திருமுகமே தற்புருஷமுகமாகத் தற்புருஷத்தட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்யும்படி ஆகமவிதிபார்-தெற்கு வடக்கு நோக்கிய சந்நிதிகளாயிருந்தால் அந்தந்தத்திசையே தற்புருஷமாகக்கொள்ளவேண்டும் இன்னமும் உண்டு - அவையெல்லாம் எழுதினால் பெருகும்.

பிங்கலையென்றோதும் பெருங்கணிகையோரிராத்
துங்கமிகுதவத்துத் தொல்லோன்விடபனுக்குச்
செங்கமலத்தாள்வருடிச் செய்தவழிபாட்டினு
லங்கவளுஞாலத் தலர்மடந்தைபோலவே

(இ-ப,) பிங்கலையென்று சொல்லப்படுகிறஒருகணிகைமாதானவள் விடபனென்னுஞ் சிவயோகிக்கு ஒருநாளிராத்திரி திருவடிகள் வருடிச் செய்த உபசாரத்தினால் அந்தப்பிங்கலையானவள் இவ்வுலகத்தில் திருமகள்வந்துற்பவித்ததுபோல-எ-று. துங்கம் பரிசுத்தமுள்ள தவத்தையுடைய பழமையானசிவயோகி. (உ)

போர்கெழுவேல்வேந்தன் புகழ்ச்சந்திராங்கதற்குச்
சீர்கெழுமுதாரமாஞ் சீமந்தனிவயிற்றின
வார்பெய்முலைக்கீர்த்தி மாலினியென்னுமமொடுந்
தார்புனைமெல்லோதித் தளிரியலாய்த்தோன்றினள்

(இ-ப,) போர்செய்வதற் கேதுவாகப்பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவனுப்புகழ்பெற்ற சந்திராங்கதனென்னும் அரசனுக்குக் கற்புள்ளமனைவியாகிய சீமந்தனிவயிற்றில் புத்திரியாய்ப்பிறந்து கீர்த்திமாலினியென்னும்பேர்பெற்றாள்-எ-று,வார்பெய்முலைகச்சணிந்தமுலை-தார்புனைபூமாலையணிந்த மிருதுவாகிய அளகத்தையுடைய தளிர்போன்றசாயலுள்ளவளாய்த் தோன்றினாள். (௩)

வானமிருளுர வளருமதிப்பிள்ளையைப்போற்
றேனமருந்தார்வேந்தன் செல்வக்குலமோங்கக்
கானமருங்கூந்தற் கனிவாய்க்கழைமென்றோட்
பானல்விழியாள்வளர்நா ளுற்றசெயல்பன்னுவாம்

(இ-ப.) ஆகாயத்தில் இருள் நீங்கவளர்கின்ற இளஞ் சந்திரனைப் போல் சந்திராங்கதனுடைய குலமானது ஓங்கும்படி கீர்த்திமாலினியென்னும் பெண்ணானவள் வளருகிறநாளில் பொருந்தியசெய்கையைச்சொல்லுகிறோம்-எ-று, தேனமரும் தேன்பொருந்திய பூமாலையணிந்த அரசன், கானமரும் வாசனைதங்கிய அளகமும் கோவைக்கனியொத்தவாயும் மூங்கிலையொத்த மெல்லியதோளும் நீலோற்பலம்போன்ற கண்களுமுள்ளபெண். (௪)

விஞ்சையரினல்யாழ் விதர்பயின்றுவேதமுதல்
வஞ்சமிலாவாறங்க நீதிமனுவாராய்ந்து
கொஞ்சுகரிபரிதே ரூர்ந்துகொலைப்படைக
ணெஞ்சங்களிக்க நிகரில்லார்கற்றுணர்ந்தார்

(இ-பு.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத பத்திராயு சுனயன் என்பவர்கள் வித்தியாதரனைப்போல வீணையின் வகைகளைக் கற்றும் வேதமுதலாக ஆறங்கங்களும் மனுவிக்கியானமென்னும் நீதிசாஸ்திரமும் கற்றுணர்ந்தும் மெதுவாக அடிபெயர்த்துவைத்து நடக்கிற யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் தேரேற்றம் இவைகளெல்லாங் கற்றுணர்ந்தும் தனுமுதலாகிய ஆயுதப்பயிற்சியும் மனங்களிக்கக்கற்றுணர்ந்தார்கள்-எ-று. (௫)

மற்றவிருபன்மகன் பத்திராயுவெனுஞ்
சிற்றச்சிறுகுடிமிச் செவ்வாய்மழகளிறுஞ்
சொற்றவணிகன்றநயன்சுனயனுமா
யுற்றுமருவியுட லுயிர்போல்கவகினார்

(இ-பு.) ராசபுத்திரனாகிய பத்திராயுவென்பவனும் இவர்களை யாதரிக்கும் வணிகனுடைய புத்திரனாகிய சுனயன் எனபவனும் ஒருவனைவிட்டொருவன் பிரியாமல் உடலுமுயிரும்போல இருந்தார்கள்-எ-று. சிற்றச்சிறுகுடுமி சிறியகுடுமியுஞ் செவ்வாயுமுள்ள இளமையான யானைக்கன்றினையொத்த ராசபுத்திரன் (௬)

தக்கமறையோர் தழன்மாட்டவிசொரிந்து
மிக்கசடங்கியற்ற நாய்கன்விழைவோடுந்
தொக்கவிரவலர்பாற் சொன்னமழைபொழிய
வொக்கவிருவோரு முந்நூலுவந்தணிந்தார்

(இ-பு.) தகுதியுள்ள பிராமணர்கள் ஓமாக்கினியினிடத்தில் அவிர்ப்பாகங்கொடுத்துச் சடங்குகள்செய்ய அந்தவணிகன் வந்திருக்கிற இரவலர்களுக்கு மழைபொழிவதுபோலத் திரவியங்கொடுக்கவும் அந்த இரண்டு புத்திரர்களும் ஏககாலத்தில் உபநயனஞ்செய்துகொண்டார்கள்-எ-று உவந்து சந்தோஷித்து. (எ)

ஞானநூலாதிபல விஞ்சைநயந்தளித்த
வானவர்தந்தேசிகனே போல்வான்மனமகிழ
வூனமில்சீரொண்மணியும் பொன்னுமுவந்தளித்துத்
தேனமர்தார்மைந்தர் திருவயதிரெட்டடைந்தார்

(இ-பு.) ஞானசாஸ்திரமுதலாகிய பலகலைகளை விருப்பத்துடன் அருள்செய்த தேவகுருவையொத்த ஆசாரியர் மகிழும்படி காணிக்கையாக ரத்தினங்களும் பொன்னுமகிழ்ந்துகொடுத்துப் பதினறுவயதுள்ளவர்களானார்கள்-எ-று. பழுதில்லாத சீரும் ஒளியுமுள்ளமணி தேனமர் தேன்பொருந்திய மாலையணிந்தபுத்திரர்கள். (அ)

மண்டுபுருவச்சிலை குனித்துவாட்கண்ணெ
கொண்டகொடுங்கணையா லெய்வான்குழுஉக்கொண்டு

கண்டமகளிர்கடற் பார்முழுதாளுந்
திண்டிறல்வேற்காளை திருமார்பத்தெய்யுநாள்

(இ-பு.) கண்டமாதர்கள் கூட்டங்கொண்டு நெருங்கிய புருவமாகிய வில்லைவளைத்து வாள்போன்றகண்களே கொடியபாணமாக எய்பக்குறித்து ராசபுத்திரனுடைய மார்பினிடத்தில் யுவர்படியான பருவம் அடைந்தகாலில்-எ-று சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் ஆளத்தக்க பராக்கிரமமுள்ள வேலேந்திய ராசபுத்திரன். (௯)

நீங்கவுயிர்முன் னளித்தசிவயோகி
வார்ந்தசடிலஞ்சு வற்புரளவந்தெய்த
நேர்ந்துசுமதியெனு நேரிழையுநெஞ்சமருள்
கூர்ந்தகுமரனுமக் கோதிலானடிதொழுதார்

(இ-பு) நீங்கியஉயிரை முன்னங்கொடுத்த சிவயோகியானவர் நீண்ட சடையானது பிடரியினிடத்துப்புரண்டசையும்படிவர நேரிற்கண்டு அந்தராஜஸ்திரியும் மனதில்மிகுந்த கிருபையுள்ள அவள் புத்திரனும் பரிசுத்தரான அந்தச்சிவயோகியின பாதத்தில் வணங்கினார்கள்-எ-று.

மாண்டபெருந்தவத்தோன சிந்தைமகிழ்வெய்தப்
பூண்டபரிவினராயப் பொன்னுண்மலர்தூவிக்
காண்டகுபால்செந்தேன் கனிபொற்கலத்தேந்தி
யாண்டுமிகும்பூசைவழி பாட்டுடனளித்தார்

(இ-பு) மாட்சிமைதங்கிய சிவயோகி மனமகிழ்ச்சியடையத்தக்கதாக அன்புள்ளவர்களாய் நல்லமலர்கள்தூவிப் பார்வைக்குமினிய மதுரமுள்ளபால்தேன்பழங்கள்பொற்கலத்துல் வைத்து ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ளச் செய்தார்கள்-எ-று, (௰௧)

கோடும்பவளக் குழஞ்சடிலமாவிரதி
வாடுஞ்சிறுமருங்குற் செல்வியையுமைந்தனையு
நாடுங்கருணைபுரிந்துநகைமுகத்தாற்
றேடும்பொருளனையீர் தீதிலவேயென்றனையா.

(இ-பு.) வளைவாகத் தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவயோகியானவர் தம்மைவணங்கிய அவ்விருவருக்கும் ஆசிர்வசனஞ்சொல்லிச் சுகமாயிருக்கிறீர்களா என்றுவினவினார்-எ-று, பவளம்-பவளநிறமுள்ள சிறியசடை-வாடும்-மெலிவாகிய சிறியவிடையையுடையவள்-மகிழ்ச்சியுள்ளமுகப்-தேடும்பொருளனையீர்-தேடுகின்ற பொருளை யொத்தவர்களே சேமமோ, (௰௨)

வாவுபரிதேர்வேந்தன் மைந்தன்முகநோக்கி
மேவுகலையுள்ள விகற்பமெல்லாங்கற்றனையோ
தேவனெனத்தேசிகனைச் சிந்தைமகிழ்வித்தனையோ
வேவுசுடர்வேலோ யெனையுநினைப்பாயோ.

(இ-பு.) தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரைகட்டிய தேரினையுடைய ராசகுமாரன் முகத்தைப்பார்த்து யாவரும் விரும்புகின்ற அறுபத்துநான்கு கலைகளுங் கற்றுக்கொண்டனையா, ஆசாரியனைக் கடவுளாகப்பாவனைசெய்து அவர்மனசு சந்தோஷிக்கும்படிசெய்தனையா, பகைவர்மேற்செலுத்தும்படியான வேலையுடைய புத்திரனே எம்மையும் எப்போதாவதுநினைத்திருப்பையா-எ-று. (௯௩)

சொல்லாயெனமுனிவன் சொல்லுமுரைகேட்டு
நல்லாளடிதொழுது நானிலத்துமாய்ந்தவர்போற்
புல்லார்புறங்காட்டிற் போடாதுயிரளித்த
வல்லாய்நினையு மறந்திருக்கவல்லேமோ

(இ-பு,) சொல்லென்று சிவயோகிசொல்லிய வார்த்தையை ராஜஸ்திரிகேட்டு அவர்பாதத்தைவணங்கி சுவாமி இவ்வுலகத்தில் இறந்தவர்களைக்கொண்டுபோய்ப் போடுவதுபோல முன்னிறந்திருந்த புத்திரனைப் புற்கள்நிறைந்த சுடலையிற் போட்டுவிடாமற்படிக்கு உயிர்கொடுத்தவல்லவரே உம்மையும் நாங்கள் மறந்திருக்கவல்லமா-எ-று, (௯௪)

நீணிலமேல்வீந்தவுயிர் நீயளிக்கப்பெற்றேனை
மாணவகனுக மறைமுனியேகொண்டருளிக்
காணரியசெய்யகோற் காவலாநீதிபகன்
றுணவநீடாத வறிவுமளிப்பாயென்றாள்.

(இ-பு,) சிவயோகியே, இந்தப்பெரிய உலகில் இறந்தஉயிரைதேவரீர் கொடுக்கப் பிழைத்திருக்கும் என்புத்திரனைச் சிஷ்யனாகக்கொண்டு இத்தன்மைத்தென்று எளிதில் அறியக்கூடாத செங்கோல்செலுத்தும் அரசர்களுக்குரிய நீதிகளைச்சொல்லி ஆணவம் மேலிடாதவண்ணம் ஞானமும் அருள்செய்யுமென்று சொன்னாள்-எ-று, (௯௫)

இத்தகையமாற்ற மிவளுரைப்பக்கேட்டமுனி
சித்தமுவந்து சிறுவனமுகநோக்கிக்
கொத்தவிழும் பைந்தார்க் குமரநீகேட்டியென
உத்தமநன்னீதிமனு நூலுணர்த்தினன.

(இ-பு,) இத்தன்மையுள்ள வசனங்களை அந்தராஜஸ்திரீ சொல்லக் கேட்ட சிவயோகியானவர் மனஞ்சந்தோஷித்துப் புத்திரனமுகத்தைப் பார்த்துப் பூங்கொத்துகள்மலர்ந்திருக்கும் மாலையணிந்தகுமாரனே நீகே

ளென்று நல்லநீதிகளைச்சொல்லும் மனுவிக்கியானேஸ்வரத்தை அருளிச்செய்தார்-எ-று. (௰௬)

ஆழியுலகத்தி னந்தணரோயாதியாய்
வாழுமொருநான்கு வருணத்தோர்தம்மையெல்லா
மூழிமுதல்வ னுருவெடுத்துச்செங்கோலாற்
சூழிமதயானைத் தொல்வேந்தாய்க்காக்குமே

(இ-பு) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற பிராமணர் முதலாகிய நான்குவருணத்தாரையெல்லாம் ஊழிமுதல்வனாகிய பரமசிவன் நெற்றிப்பட்டங்கட்டிய மதத்தயானையையுடைய பழமையாகிய அரசர்களாகத் திருமேனிகொண்டு நீதியினாற்காப்பன்-எ-று, (௰௭)

வேந்தன்முறைதிறம்பின் வேதவிதிதிறம்பு
மேந்திழையார்தங்கற்பு மில்லறமுமில்லாவா
மாந்தர்பசியா லுணங்கமழைவறந்து
பாந்தண்முடிக்கிடந்த பாரின்விளைவஃகுமால்.

(இ-பு) அரசன்நீதிதவறினல் வேதவிதிகள்தவறும் மாதர்களுடையகற்பும் இல்லறமுமாறிப்போம் மனிதர்கள்பசியால்வருந்தும்படிமழைபெய்யாமல் ஆதிசேடன்முடியிலிருக்கும் பூமியினிடத்தில் பயிர்விளைவுங் குறைந்துவிடும். (௰௮)

தீயூட்டித்தாமுண் ணுஞ் செய்தவத்தோரானினங்க
ணோயூட்டுகாய மிகழ்ந்தியற்றுநோன்பினோர்
வேயூட்டுதோளார் விருத்தர்சிறுபாலர்தமைத்
தாயூட்டிப்போற்றுதல் போற்றார்வேந்தன்காக்குமால்

(இ-பு,) அக்கினிதேவனுக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடுத்துத் தாங்கள் ஆகாரங்கொள்ளுகின்ற பிராமணர்கள், பசுக்கள், நோயைத்தருகின்ற உடலைவெறுத்துத் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள்-பசியமூங்கிலையொத்ததோளையுடைய ஸ்திரிகள் விருத்தர்கள்-இவர்களைத் தாயானவள் சிறுபிள்ளைகளை யூட்டிவளர்ப்பதுபோல வெற்றிமாலைபணிந்தஅரசன்காப்பன்-எ-று

தேவர்நிலைகடவார் மேலோர்திறம்பிழையார்
நாவினிரண் டுரையார் நனகல்லவைபுரியார்
காவன்முறைதிறம்பார் காமச்செயல்பெருக்கார்
பூவலயங்காவல் புரியும்புரவலரே.

(இ-பு,) இவ்வுலகத்தைக்காக்கும் அரசரானவர்கள் தேவர்கள் நிலையைக்கடவார்கள், பெரியோரிடத்துக் குற்றஞ்செய்யார்கள் நாவினுலிரண்டுசொல்லார்கள் நன்றல்லாத காரியங்களைச்செய்யார்கள் காவலின்முறைமையாறார்கள் காமச்செய்கை அதிகப்படுத்தார்கள்-எ-று, (௨௰)

உற்றவூறஞ்சாப் படையுமுயர்குடியு
முற்றுலவாப்பைங்கூழு முன்வருதல்சேமிக்கும்
பெற்றியமைச்சு முதவும் பெருந்துணையுங்
கொற்ற வரணு முடையானேகோமகனே.

(இ-பு,) ஆயுதங்களால் தங்கள்சரீரத்தில் பொருந்திய காயங்களுக்குப் பயப்படாதசேனையும் உயர்வானகுடியும் முழுவதுங்கெடாத பசிய பயிரும் மேல்வருவதையறிந்து முன்னதாகக்காத்துக்கொள்ளுகிற தன்மையுள்ள மந்திரிகளும் உதவிசெய்யத்தக்கபெரியதுணையும் வெற்றிபொருந்திய மதில் அரண் முதலிய நால்வகையரணு முள்ளவனே அரசனுவன் -எ-று. நால்வகைஅரணுவது-மதில்- அகழ்- காடு - மலை - என்பனவைகளாம்

வடவிழ்பைந்தாரோ யிமையோர்பதம்பெறினு
நாடுநடுங்க நன்கல்லன புரியார்
வேடர்புரிவேட்டஞ் செய்யார்வினைதருஞ்சூ
தாடகிலையார் மட்டுண்ணாரசரோ

(இ-பு.) இதழ்விரிந்தமாலையணியும் ராசகுமாரனே அரசர்கள்தேவர் பதவிபெற்றாலும் தேசத்திலுள்ளவர் நடுங்கும்படி நன்மையல்லாதகாரியங்களைச்செய்யார்கள், வேடர்களைப்போல வேட்டைத் தொழில்செய்யார்கள், பாபத்தைத்தருகின்ற சூதாடலைகினையார்கள், மதுபானஞ்செய்யார்கள்-எ-று, (உஉ)

குரவர்தமைக்காப்பர் செய்ந்நன்றிசொல்லார்
கரவடரைக்காய்வர் பழிகண்ணேட்டஞ்செய்யா
ரிரவலருக்கீவ ரெதிர்ந்தோர்முனையின்
விரவுதமதுயிரு மெண்ணார்கள்வேந்தரே

(இ-பு.) அரசர்கள் பெரியோரைக் காப்பார்கள், ஒருவர்செய்த உதவியைமறவார்கள், திருடரைக் கோபிப்பார்கள்,பழிசெய்யார்கள், தாக்ஷணியம்பாரார்கள், இரப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள் பகைவர்நேரிட்டசண்டையில் தங்களுயிரைப் பெரிதாக எண்ணார்கள்-எ-று, வழக்குமுன்னிலையில் வந்தவர்களிலாவது குற்றவாளிகளாய் வந்தவர்களிலாவது தங்களுக்கு நட்பினராயிருந்தாலும் பகைவராயிருந்தாலும் இவ்விரண்டுமல்லாதவர்களாயிருந்தாலும் தாக்ஷணியமில்லாமல் நீதிப்படிவிசாரித்தல் (உங)

(வேறு,)

வைகறையெழுந்துபுனிதநீராடி வான்முறையீசனைவணங்கித்
தெய்வவேதியருக்கான்குலநிதியந் தெளிபுனற்பழனமோடுதவி

மாதவர்க்கண்டனடியவர்பகவ ரதிதியர்பருவினொவர்க்குங்
சைவிருநெய்திப் பயறான்பால் கன்னன்மூப்பழத்தொடுங்கலந்து

(இ-பு.) உதயகாலத்தில் நித்திரைதெளிந்து எழுந்து பரிசுத்தமுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆகமவிதிப்படி பரமசிவனைப் பணிந்து தெய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களும் திரவியமும் தெளிவாகியநீர்நிறைந்த விளைநிலங்களுந் தானமாகக்கொடுத்துப் பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் யதிகளுக்கும் கையிற்பற்றிக்கொள்ளத்தக்க வாசனையுள்ளநெய் மதுரமுள்ளபருப்பு பசுவின்பால் வெல்லக்கட்டி மூப்பழங்கள் இவைகளுடன்சேர்த்து-எ-று. (உ௪)

வாசநன்கருணையடிசிறுமருத்தி மருவியவிருந்தொடுந்துய்த்துப்
பாசிலைப்பிளவுகருப்புரமருந்திப் பரிமளக்கலவைசண்சந்தம்
யோசனைகமழவணிந்துநல்லணிகளொளிமுடியாதியபுனைந்து
தேசகத்தடைக்குமாலியந்தானை கிளரொளிமருங்குறச்சாத்தி

(இ-பு.) வாசனைதங்கிய நல்லபொரியலுடன் அன்னமுண்பித்தவந்திருக்கிறவிருந்தாளிகளுடனே தாமுமுண்டு பச்சைக்கருப்பூர முதலாகிய வாசனையுடன் தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டும் வாசனையுள்ளகூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பு யோசனைதூரம் பரிமளிக்கும்படி பூசிக்கொண்டும் மகுடமுதலாகிய நல்ல ஆபரணங்களணிந்துகொண்டும் மூங்கிற்குழையில் அடைக்கத்தக்கதாகப் பாலின்புகையையொத்து அதிக மெல்லியவஸ்திரத்தை இடையில் உடுத்துக்கொண்டும்-எ-று. (உ௫)

அண்டர்கள்சூழப்புரந்தரனிருந்த வவையெனவருமணிசயின்ற
திண்டிறன்மடங்கற் றவிசினில்வீற்றிருந்து வேந்தர்வந்திறுந்திறையளப்பக்
கொண்டலின்முரசமுன்றிலின்முழங்க வரசிளங்குமாரருங்கதிர்வேன்
மண்டலாதிபருஞ்சேனைகாவலரு மந்திரத்தலைவருர்வணங்க

(இ-பு.) தேவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்படி தேவேந்திரன்வீற்றிருக்கும் சபையைப்போல் இடைப்பகற்கரிய ரத்தினங்கள் பதித்தமிகுந்த பலமுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து பகைவர்கள்வந்து தாங்கள்கட்டுகிற திறையை அளந்துகொடுக்கவும் அரண்மனை முகப்பில் மேகம்போல் பேரிகைமுழங்கவும் ராசகுமாரர்களும் ஒளிதங்கிய வேலையுடைய மண்டலாதிபரும் சேனாதிபதிகளும் மந்திரிமார்களும் வணங்கவும்-எ-று. (உ௬)

நீதியுமொற்றுங்கரிலாக்கண்ணு நீணிலத்தல்லவையொழித்தும்
வேதியர்தேவர்மெலிதருளோர்வலிஞர் மெலிவறக்குறைத்திறர்வினவு
மோதருங்குடியுமுலப்பிலாநிதியு மூயர்ந்திடவனுதினங்காத்தரு
ளுதினிற்பகைவர்திருவினைக்கவருஞ் சூட்சியும்வினையமுஞ்சூழ்ந்து

(இ-பு.) நீதியும் தூதர்களுமே தமக்குக் கண்களாக இவ்வுலகில் பாவத்தையொழித்தும் பிராமணர்கள் தேவர்கள் மெலிவடைந்தவர்கள் வறுமையாளர் இவர்கள்வருத்தம் நீங்கும்படி குறைப்பாட்டை விலக்கியும் சொல்லுதற்கரிய குடிகளும் அழியாதசித்தியும் அதிகரிக்கும்படி அனுதினங்காத்தும் சூதினாலே பகைவருடைய செல்வத்தை அபகரிக்கும்படியான தந்திரத்தையும் அதற்கேற்ற முயற்சியையும் ஆலோசித்தும்.-எ-று.()

தருமநூலாய்ந்தடைந்தவர்ப்புரந்துந் தடுப்பருங்காலங்களுணர்ந்து
மெரிபசும்பூணார்நடத்தொழில்கண்டு மியாழினோரின்னிசைகேட்டும்
விரிபிருண்மாலைப்பொழுதெலாமனங்கன் விழாவணிநடத்துதல்போலப்
புரிகுழன்மடவார்கலவியிற்றிளைத்தும் போக்குவர்புரவலர்பொழுதே

(இ-பு.) பகற்பொழுதில் தருமசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தும் தம்மையடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றியும் தடுப்பதற்கரியகாலங்களை அறிந்தும் பிரகாசிக்கும் பொன்னாபரணமணிந்த நடனப்பெண்கள் ஆடும் நாடகத்தைப்பார்த்தும் வீணைவாசிப்பவர்கள் இனிய இசையைக்கேட்டும் இராப்பொழுதில் மன்மதனுக்குத் திருவிழாச்செய்வதுபோல் தங்களுக்குரிய மனைவியரிடத்தில் கலவித்தொழில்புரிந்தும் அரசர்கள் பொழுதுபோக்குவார்கள்-எ-று. காலங்களுணர்தல் தனக்கு ஜயம்வருதற்கேற்ற காலங்களையறிதல் (உஅ)

இத்திறமணிபுரந்தவேலிறைவ ரெண்ணிலரெண்ணிலகாலந்
சத்திரமொனறிற்றனைமுழுதாண்டு தமனியநெடும்பரியாள (ம்
உத்தமவேள்விக்கணற்றுறைமுடித்திவ் வுருவொழித்தும்பராய்வானமே
சித்திரவிமானத்தரம்பையரோடு மிருப்பராசிலுவகேளின்னும்

(இ-பு.) இத்தன்மையாகப் பூமியைக்காத்த அனேகம் அரசர்கள் அனேககாலம் ஒருகுடையின்கீழ் உலகமுழுவதையும் ஆண்டு பொன்னுலகமாகியசுவர்க்கத்தை யாள்வதற்காக யாகங்கள்செய்து நிறைவேற்றி இவ்வுருவத்தையொழித்துத் தேவர்களாய் வானுலகத்தில் சித்திரவிமானமேறிச்சென்றரம்பாஸ்திரீகளுடன் இருக்கின்றார்கள் புத்திரனே இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்-எ-று, (உகூ)

அவ்வணநீயுநகடைப்பிடித்தொழுகி யரனடிக்கமலமேயாளுப்
பவ்வநீருலகமுழுவதுந்தனிவெண் பனிமதக்கவிகைமிற்புரப்பாய்
வெவ்வினையகற்றுஞ்சிவகவசமும்பான விளப்புகேளுனக்குவிரவாத்
தெவ்வினைபொறுக்குஞ்சயந்தருபாவ மறுத்திடுமெனமுசெப்பினனால்

(இ-பு.) அத்தன்மையை நீயுமனங்கொண்டு நடந்து பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரையே துணையாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூலோகமு

முழுவதையும் ஒப்பில்லாததாய்க் குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ் ஆளுவாயாக அன்றியும் கொடியவினைகளை நீக்கத்தக்கதான சிவகவசமும் உனக்குநான் சொல்லுகிறேன் அந்தச் சிவகவசமானது உன்னைக் கூடியிராதபகைகளை அறுக்கும் வெற்றியைக்கொடுக்கும் பாவங்களை நீக்கிவிடும் என்றுசிவயோகிசொன்னார்-எ-று, (௩௰)

சிவயோகி பத்திராயுவுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எா

திருச்சிற்றம்பலம்,

ஞானத்தினல் அறியத்தக்கதான அதிசுபரமரகசியமா யிருப்பதினால் சிற்றம்பலமென்று சொல்லப்படுகின்றது, இதனைச் சிதம்பர புராணத்தில் கண்டுகொள்க.

உ

சிவமயம்,

பன்னிரண்டாவது,

சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம்.

பங்கயத்தவிசின்மேவி யிருந்துடற்பற்றுநீக்கி
யங்குநற்பூதசுத்தி யடைவுடன்செய்தபின்னர்க்
கங்கையைத்தரித்தசென்னிக் கற்பகத்தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக் கொடியொடுமுளத்தினவைத்தே

(இ-பு,) பத்மாசனத்திலிருந்து சரீரப்பற்றினையொழித்துப் பூதசுத்தி கிரமப்படி செய்தபிற்பாடு கங்கையைத்தரித்த திருமுடியுடைய கற்பகவிருக்ஷப்போன்ற பரமசிவத்தையும் பொனமலைபோன்ற தனங்களையுடைய பச்சைக்கொடிபொத்த பார்வதிதேவியாரையும் மனதில் தியானித்து-எ-று, பரமசிவன் அடியார்கள்கேட்கும் வரங்களைத்தருகின்றவராதலால் கற்பகவிருக்ஷமென்றார் பத்மாசனமாவது இரண்டுதொடைமேலும் இரண்டுஉள்ளங்காலையுமாறித்தோன்றவைத்தல் (க)

அகிலநாயகனுய்ஞான வானந்தரூபியாகித்
துகடருப ஞறுவாய்வெற்பின றேற்றமாயுயினாயெல்லாந்
தகவுடனவனியாகித் தரிப்பவனெம்மையிந்த
மகிதலமதனிற்றீஙம மருவிடாதருளிக்காக்க

(இ-பு,) எல்லாவற்றிற்குந் தலைவனாகியும் ஞானானந்த சொரூபியாகியும் துகளாகிய அணுத்தன்மையாகியும் மலைபோலப் பெரியதாகியும் பூமியுமாகித் தகுதியுடன் ஆத்துமகோடிகளைத் தாங்குகின்ற கடவுள் இந்த உலகத்தில் தீங்குநேரிடாவண்ணம் அருள்செய்து எங்களைக்காக்கக்கடவர்-எ-று, (௨)

குரைபுன லுருவங்கொண்டு கூழ்தொறும் பயன்கணல்கித்
தரையிடையுயிர்கள்யாவுந் தளர்ந்திடாவண்ணங்காப்போ
னிரைநிரைமுகில்களீண்டி நெடுவரைமுகட்டிற்பெய்ய
விரைபுனலதனுள்வீழ்ந்து விளிந்திடாதெம்மைக்காக்க

(இ-பு,) ஒலிக்காநின்ற ஜலரூபங்கொண்டு பயிர்கள்தோறும்பயன் கொடுத்து இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உயிர்களெல்லாந் தளர்ச்சியடையாதபடி காப்பவனாகியகடவுள் வரிசைவரிசையாய்வருகின்ற மேகங்கள்சேர்ந்து பெரியமலைகளில் மழைபொழிந்து பெருக்கெடுத்தோடும் சலத்தில்விழுந்து இறவாதவண்ணம் எங்களைக்காக்கக்கடவர்-எ-று, (௩)

கடையுகந்தன்னிலெல்லா வுலகமுங்கடவுட்டீயா
லடலைசெய்தமலைதாள மறைத்தநடிக்குமீச
னிடைநெறிவளைதாபத்தி லெறிதருசூறைக்காற்றிற்
றடைபடாதெம்மையிந்தத் தடங்கட லுலகிற்காக்க

(இ-பு.) யுகத்தின் இறுதியில் எல்லாவுலகத்தையும் தெய்வத் தன்மையுள்ள தீயினால் சாம்பலாகச்செய்து பார்வதிதேவியார்தாளம்போட நடனஞ்செய்யும் பரமசிவன மார்க்கத்தின் மத்தியில் வளைத்துக்கொள்ளும் தீவெப்பத்துடன் வீசுகின்ற சூறைக்காற்றினால் தடைபடாமல் பெரியசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் எம்மைக்காக்கக்கடவர்-எ-று, (௪)

தூயகண்மூன்றினோடு சுடரும்பொன்வதனநான்கும்
பாயுமான்மழுவினோடும் பகர்வரதாபயங்கண்
மேயதினபுயங்களான்கு மிளிருமின்னனையதேசு
மாயதற்புருடனெம்மைக் குணதிசையதனிற்காக்க

(இ-பு.) பரிசுத்தமுள்ள திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசியாநின்றபொன்னிறமுள்ள நான்குதிருமுகங்களும் பாய்கின்ற மான்மழுவினுடன் சொல்லுகின்ற வரதமும் அபயமும் பொருந்திய திண்ணிய நான்குபுயங்களும் விளங்குகின்ற மின்னலையொத்த திருமேனிக்காந்தியுமுள்ளதற்புருடமூர்த்தியானவர் கிழக்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர்-எ-று. வரதம்-வரங்கள்கொடுக்கிறது, அபயம் அச்சமில்லாமை [௫]

மான்மழுசூலந்தோட்டி வனைதருநயனமாலை
கூன்மலியங்குசந்தித் தமருகங்கொண்டசெங்கை

நான்முகமுக்கண்ணில நள்ளிருள்வருணங்கொண்டே
யான்வருமகோரமூர்த்தி தென்றிசையதனிற்காக்க

(இ-பு.) மான்-மழு-சூலம்-அங்குசம் புனையப்பட்ட உருத்திராக்ஷ மாலை யிவையாகிய அங்குசம்,தீ,தமருகம் என்னுமிவைகளைத் தாங்கியசெங்கைகளும் நான்குதிருமுகங்களும் திரிநேத்திரங்களும் நீலம்போலச் செறிந்த இருள்நிறமுங்கொண்டு ரிஷிபத்தி லேறிவருகின்ற அகோரமூர்த்தியானவர் தெற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர்-எ-று. [சு]

திவண்மழுப்பக்கமாலை செங்கையோரிரண்டுந்தாங்கி
அவிர்தருமிரண்டுசெங்கை வரதத்தோடபயந்தாங்கக்
கவின்நிறைவதனநான்கு கண்ணொருமூன்றுஞ்சடைந்
தவளமாமேனிச்சத்தியோசாதன் மேற்றிசையிற்காக்க

(இ-பு.) தாவுகின்ற மானையும் உருத்திராக்ஷமாலையினையும் இரண்டு திருக்கரங்கள் தாங்கவும் பிரகாசியாநின்ற இரண்டுதிருக்கரங்கள் அபயவரதம் தாங்கவும் அழகுநிறைந்த நான்குமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் விளங்குகின்ற வெண்மையநிறமுமுள்ள சத்தியோசாத மூர்த்தியானவர் மேற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர்-எ-று. (எ)

கறைகெழுமழுவுமானு மபயமுங்கண்ணிணும
மறைதருந்தொடையுஞ்செய்ய வங்கைகணான்குமேந்திப்
பொறைகொணான்முகத்துமுக்கட் பொன்னிறமேனியோடு
மறைபுகழ்வாமதேவன் வடதிசையதனிற்காக்க

(இ-பு.) உதிரந்தோயும்படியான மழுவாயுதத்தையும் மானையும் அபயவரதங்களையும் உருத்திராக்ஷமாலையினையும் சிவந்தநான்கு திருஅத்தங்களிலும் தாங்கிச் சாந்தந்தங்கிய நான்கு திருமுகங்களிலு மும்மூன்றுகண்களும் பொன்னிறமேனியுமுள்ள வேதங்களாற்புகழத்தக்க வாமதேவமூர்த்தி வடக்குத்திசையிற் காக்கக்கடவர்-எ-று. அபயவரதங்களாவன-அஞ்சவேண்டுவதில்லை-வரங்கள் தருகிறேமென்று தெரிவிக்குங்குறிப்பு-அபயம் வலக்கரம்-வரதம் இடக்கரம். (அ)

அங்குசங்கபாலஞ்சூல மணிவரதாபயங்கள்
சங்குமானபாசமக்கந் தமருகங்கரங்களேந்தித்
திங்களிற்றவளமேனித் திருமுகமைந்துபெற்ற
வெங்களீசானதேவ னிருவிசும்பெங்குங்காக்க

(இ-பு.) அங்குசம் கபாலஞ் சூலம் அழகிய வரதாபயங்கள் சங்கம் மான் பாசம் ருத்திராக்ஷம் தமருகம் என்னுமிவைகளைப்பத்துத்திருக்கரங்களிலுமேந்தி சந்திரனைப்போல வெண்மைநிறங்கொண்ட திருமே

ணியும் ஐந்துதிருமுகங்களும் பெற்றுள்ள எங்கள் ஈசான மூர்த்தியான
வர் பெரிய ஆகாயமெங்கும் காக்கக்கடவர்-எ-று. (௯)

சந்திரமவுலிசென்னி தனிநுதற்கண்ணன்னெற்றி
மைந்துறுபகன்கண்டொட்டோன வரிவிழியவிலநாதன்
கொந்துணர்நாசிவேதங் கூறுவோனசெவிகபாலி
பைந்திவ்செய்கபோலந்துய னைமுகன்வதனமுற்றும்

(இ-பு.) சந்திரசேகர மூர்த்தியானவர் எங்கள் சிரசினையும் திப்பற்
ற நெற்றிக்கண்ணையுடையவரான பாலலோசனமூர்த்தியானவர் நெற்றி
யினையும் வலிபொரிந்திய பகன் என்னுஞ்சூரியனுடைய கண்ணைப்பறித்
தமூர்த்தியானவர் நீண்டகண்களையும் விசுவநாதரானவர் பூங்கொத்தி
ன் வாசனையை அறியத்தக்க நாசியினையும் வேதமருளிச்செய்த மூர்த்தி
யானவர் காதுகளையும் கபாலியெனபவர் செவ்விதாகிய கபோலத்தையு
ம் பரிசுத்தமுள்ள பஞ்சானன மூர்த்தியானவர் முகத்தினையும்-எ-று.
அந்தில் அசை. பன்னிரண்டுசூரியரில் பகன ஒருசூரியன இச்சூரியன்க
ண் தக்கன்யாகத்தில் பறிக்கப்பட்டது. (௰)

வளமறைபயிலுநாவ னும்மணிநீலகண்டன்
களமடுபிநாகபாணி கையிணைதருமவாகு
இளாபுயந்தக்கன்யாகங் கொடுத்தவன்மார்புதாய
வொளிதருமேருவில்லி யுதரமனமதனைக்காய்ந்தோன்

(இ-பு) வளப்பமுள்ள வேதங்களைப் பயில்கின்ற நாவுள்ள மூர்த்
தியானவர் நாவினையும் நீலகண்டமூர்த்தியானவர் கழுத்தினையும் போர்
செய்யத் தக்கபிநாகமென்னும் வில்லேந்திய பிநாகபாணியானவர் கைக
ளையும் தர்மவாகுவென்பவர் விளங்குகின்ற புயங்களையும் தக்கனுடைய
யாகத்தைஅழித்த மூர்த்தியானவர் மார்பினையும் நல்ல ஒளியைத் தருகி
ன்ற மேருவில்லியென்னு மூர்த்தியானவர் வயிற்றினையும் காமதகனமூ
ர்த்தியானவர்-எ-று. (௰௧)

இடையிபமுகத்தோன்றாதை யுந்திநர்மிசன்மன்னும்
புடைவளராகுபேர மித்திரனம்பாருவில்வாமம்
படர்சக்திசன்சானு பாய்தருமிடபகேது
விடைநெறிகணைக்காலேய்ந்த விமலனசெர்பாதங்காக்க

(இ-பு.) இடையினையும் கணபதிபிதாவாகிய மூர்த்தியானவர் நாபி
யினையும் நர்மூடைய ஈசுவரனானவர் புடைபரந்த அரையினையும் குபேர
ன்தோழனாகிய மூர்த்தியானவர் ஒப்பில்லாத தொடையினையும் பரந்தச
கதீசன் முழங்காலையும் பாய்கின்ற ரிஷப கேதுவானவர் ரிஷப மூசிப்பொ

த்த சணக்காலேயும் பொருந்திய விமலமூர்த்தியானவர் செவ்வியபாதத்தையுந் தனித்தனி காக்கக்கடவர்கள்-எ-று. (௰௨)

வருபவன்முதல்பாமத்து மகேசன்பின்னிரண்டாம்யாமம்
பொருவருவாமதேவன் புகன்றிடுமூன்றும்யாமஞ்
செருமலிமழுவாள்கைத் திரியம்பகனுலாம்யாமம்
பெருவலியிடபவூர்தி பிணிபறவினிதுகாக்க

(இ-பு.) வேதங்களில் வழங்கப்படுகிற பகவன் என்னும் திருப்பெயருள்ள மூர்த்தியானவர் முதற்சாமத்திலும், மகேசுரன் பின்னிரண்டாஞ்சாமத்தும், ஒப்பில்லாதவாமதேவர் மூன்றுஞ்சாமத்தும், போருக்கேற்றமழுவாயுதமேந்திய திருக்கரத்தையுடைய திரியம்பகர் நாலாஞ்சாமத்தும், மிகுந்த சரீரவன்மையைப் பிணியால் சோர்வுறாதபடி ரிஷபவாகனமூர்த்தியானவருமாகத் தனித்தனி காக்கக்கடவர்கள்-எ-று.(௰௩)

கங்குலின்முதலிபாமத்துக் கலைமதிமுடித்தோன்காக்க
தங்கியவிரண்டாமியாமஞ் சானவிதரித்தோன்காக்க
பொங்கியமூன்றும்யாமம் புரிசடையண்ணல்காக்க
பங்கமினுலாம்யாமங் கவுரிதன்பதியேகாக்க

(இ-பு.) இராத்திரியின் முதற்சாமத்தில் கலாதரமூர்த்தி காக்கக்கடவர் இரண்டாஞ்சாமத்தில் கங்காதரமூர்த்தி காக்கக்கடவர்,மூன்றுஞ்சாமத்தில் சடாமகுடமூர்த்தியானவர் காக்கக்கடவர்-கெடுதலில்லாதநாலாஞ்சாமத்தில் உமாபதிகாக்கக்கடவர்-எ-று. (௰௪)

அனைத்துளகாலமெல்லா மந்தகற்கடிந்தோனுள்ளுந்
தனிப்பெருமுதலாயுள்ள சங்கரன்புறமுந்தாணு
வனப்புறுநடுவுந்தூய பசுபதிமற்றமெங்கு
நினைத்திடற்கரியதொன்மைச் சதாசிவநிமலன்காக்க

(இ-பு.) எல்லாக்காலங்களிலுங் காலசங்காரமூர்த்தியும் உட்புறத்தில் ஒப்பற்ற முதற்காரண கர்த்தாவாகிய சங்கரமூர்த்தியும் வெளிப்புறத்து ஸ்தாணுமூர்த்தியும் நடுப்புறத்துத்தூயபசுபதியும் மற்றவிடமெங்கும்நினைப்பதற்கரிய சதாசிவமூர்த்தியுமாகத்தனித்தனிகாக்கக்கடவர்கள்-எ-று. (௰௫)

சிற்புறிபுவனநாத னேகுழிநிமலன்மேனி
பொற்புறுமாதிநாத னிருப்புழிபொருவிலாத
வற்புதவேதவேத்தி யனுந்துயில்கொள்ளுமாங்கண்
டற்பாசிவன்விழிக்கிற் சாமளருத்திரன்காக்க

(இ-பு) நிற்குமிடத்துப் புவனநாதரும் நடக்குமிடத்து நிர்மலமூர்த்தியும் சரீரத்தின அழகின ஆதிமூர்த்தியும் இருக்குமிடத்து ஒப்பில்லாத அற்புதமூர்த்தியாகிய வேதவேத்தியனும் நித்திரைசெய்யுமிடத்து தற்பரசிவனும் விழிக்கும்போது சாமளருத்திரனுமாகத் தனித்தனிகாக்கக்கடவர்கள்-எ-று. (௰௬)

மலைமுதற்றருக்கந்தன்னிற் புராரிகாத்திடுகமன்னுஞ்
சிலைமலிவேடரூபன் செறிந்தகானகத்திற்காக்க
கொலையமர்கற்பத்தண்ட கோடிகள்குலுங்கக்குப்
பலபடநடிக்கும்வீர பத்திரன்முழுதுங்காக்க

(இ-பு.) மலைமுதலாகிய துருக்கங்களில் புராரிகாக்கக்கடவர்; காட்டிண்டத்தில்வில்லேந்திய வேடரூபமூர்த்தியானவர் நீங்காமலிருந்து காக்கக்கடவர்; சர்வசங்கார முண்டாகுங் கற்பகாலத்தில் அண்டகோடிகளெல்லாம் நடுநடுங்கும்படி நடனஞ்செய்கின்ற வீரபத்திரரானவர் முழுவதுங் காக்கக்கடவர்-எ-று. (௰௭)

பல்லுளைப்புரவித்திண்டேர் படுமதக்களிறுபாய்மா
வில்லுடைப்பதாதிதொக்கு மிடைந்திடுமெண்ணில்கோடி
கொல்லியன்மாலைவைவேற் குழுகலர்குறுகுங்காலை
வல்லியோர்பாகனசெங்கை மழுப்படைதுணித்துமாய்க்க

(இ-பு,) கழுத்துமயிரினையுடைய குதிரைகள் கட்டிய பலதேர்களும் மதநீர்ஒழுகும்யானைகள் தாவிச்செல்லுங்குதிரைகள் வில்லேந்தியபதாதி என்னுமிவைகள்சேர்ந்து நெருங்கிய அளவிலாதவர்களாய்ப் போரில்வெற்றிமாலைபணிந்த கூர்மையான கொலைவேலுள்ள பகைவர்கள் போருக்குவருங்காலத்தில் அவர்களைப் பார்வதிபாகன திருக்கரத்திலிருக்கும் மழுவாயுதம் துணித்துக் காக்கக்கடவது-எ-று. (௰௮)

தத்துநீர்ப்புணரியாடைத் தரணியைச்சுமந்துமானப்
பைத்தலைநெடியபாந்தள் பஃறலைபணைத்துநதேய்ந்து
முத்தலைபடைத்ததொக்கு மெரிவெங்கனற்கொள்சூலம்
பொய்த்தொழிற்கள்வர்தம்மைப் பொருதழித்தனிதுகாக்க

(இ-பு.) படமாகிய தலையையுடைய பெரிய ஆதிசேஷன் தாவுகின்ற நீரையுடைய சமுத்திரமாகிய ஆடைஉடுத்தபூமியைத்தாங்கி பலதலைகள் தேய்ந்து மூன்றுதலைபடைத்ததையொக்கும் பலமுமா வெவ்விய தீயையுங்கொண்ட சூலமானது பொய்த்தொழிலையுடைய கள்வர்களைப் போர்புரிந்து அழித்து இனிதாகக் காக்கக்கடவது-எ-று, சூலாயுதங் காக்கக்கடவதென முடித்துக்கொள்க (௰௯)

முடங்குளைமுதலாய்நின்ற முழுவலிக்கொடியமாக்க
ளிடங்களும்பிணிக்கொல்க வென்றிகையனைத்துமுள்ளங்

திடம்படவினந்துபாவந் தெறுஞ்சிவகவசந்தன்னை
யுடன்படத்தரிப்பையாளு லுலப்பொருதுவவுத்தோளாய்

(இ-பு,) திரண்ட கல்லையொத்துக் குவிந்த தோளையுடையவனே சிங்கம் ஆதியாயிருக்கும் மிகுந்தபலமுள்ள கொடிய மிருகங்களையெல்லாம் பிணிகம் எனகிறவில்லானது சொல்லக்கூடாது என்றிவ்வாறு எல்லாவற்றையும் இருதயத்தில் உறுதிசொள்ளத் தியானித்துப் பாவங்களை வெல்லும் * சிவகவசத்தைத்தரித்துக்கொள்ளையானல் * விபூதி-எ-று. ()

(வேறு,)

பஞ்சபாதகங்கள்போம் பகைகண்மாய்ந்திடு
மஞ்சலின்மறலியு மஞ்சியாட்செயும்
வஞ்சனேயொழிந்திடும் வறுமைதீர்ந்திடுந்
தஞ்சமென்றிதனை நீ தரித்தல்வேண்டுமால்

(இ-பு,) பஞ்சமாபாதகங்கள்நீங்கும் பகைகள்கெட்டுப்போம்ஒருவருக்கும்பயப்படாதயமனும் உனக்குப்பயந்து பணிவிடை செய்குவன்கொடிய வியாதிகளுந்தீர்ந்துவிடும் தரித்திரந்தொலையும் ஆதலால் இதுவே நமக்காதாரமென்று நீதரித்துக்கொள்ளவேண்டும்-எ-று, (உக)

என்றிறைகவசத்தி னியல்பிபம்பிணு
ணன்றறிமாதவ னயந்துபின்னரும்
வன்றிறல்புரிவடி வாளுந்தெவ்வரை
வென்றிகொள்சங்கமும் விருப்பினல்கியே

(இ-பு.) இவ்வாறு சிவகவசத்தின் றன்மையைச்சொல்லி நன்மார்க்கமுணர்ந்த அந்தச்சிவயோகியானவர் பின்னும் ராசபுத்திரனிடத்தில் இருபை வைத்து யுத்தமுகத்தில் மிகுந்தபராக்கிரமஞ் செய்யத்தக்க வடிவாளும் பகைவரை ஜயங்கொள்ளுகின்ற சங்கமும் விருப்பத்துடன் கொடுத்து-எ-று. (உஉ)

கடவுணீறவனுடல் கவினச்சாற்றியே
யடுசரிபன்னிரண் டாயிரத்துடை
நெடுவலியளித்து நீநீடுவாழ்கென
வடுவறவாழ்த்தியே வழிகொண்டானரோ

(இ-பு.) தெய்வத்தன்மையுள்ள விபூதியை அவன்சரீரத்தில் அழகுபெறத்தரித்துப் பன்னீராயிரம்யானை பலமுங்கொடுத்து நீநெடுங்காலம் திர்க்காயுவுள்ளவனய் வாழக்கடவையென்று நன்முக ஆசீர்வதித்துப் போய்விட்டார்-எ-று, (உங)

பன்னிரண்டாவது-சிவகவசமுரைத்த-அத்தியாயம்

முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம்-எஎஉங,

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்ருவது,

பத்திராயுவின் கதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஈதுவீறுயர் சிவகவசத் தியல்பென்ன
வேதவேள்விசெய் முனிவரர்யாவர்க்கும் விளம்பித்
காதுவென்றிவேற் பத்திராயுவின் கதைதன்னிற்
சூதமாமுனிபின்னரு மொருகதைசொன்னுன்

(இ-பு,) சிவகவசத்தின்தன்மை யிப்படிக்கொக்கதென்று வேதவி திப்படி யாகஞ்செய்கின்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்லிப்பின்னும் பகைவ ரைக் கொல்லத்தக்க வெற்றிவேலையுடைய பத்திராயுவின் சரித்திரங்களி ல் ஒருசரித்திரஞ் சூதமுனிசொல்லுகின்றுர்-எ-று, (க)

வணிகமைந்தனு மன்னவன்சிறுவனும் வளர்நாட்
பிணியினஞ்பொரீஇ மனையொடுமதலையைப் பிரித்த
வணிகொள்வச்சிர வாகுவின்குலப்பகை யான
திணிதடம்புய னளப்பருஞ்செறிகடற் படையோன்

(இ-பு.) வணிகனுடைய புத்திரனும் ராசபுத்திரனும் வளரும்நாளி ல் தன்மனைவிக்கும் புத்திரனுக்குங் கண்டிருந்த வியாதியினுல் அவர்க ளிடத்தில் விருப்பம்நீங்கிக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்ட வச்சிரவாகுவெ ன்னும் அரசனுக்குக் குலப்பகையாகிய மிகுந்த புசபலமுள்ளவனும் அ ளவிடுதற்கரிய சேனுசமுத்திரத்தை யுடையவனுமானவன் (உ)

வமத்தேரினு னெனும்பெயர்மகதர்கோ னெழுந்து
சேமத்தேர்பதி னுயிரஞ்சூழ்வரச் சென்று
வாமத்திண்சிலை வச்சிரவாகுவென் றுரைக்குந்
தாமத்தோளினன் றசானனங்கொள்வது சமைந்தான்

(இ-பு,) பதினுயிரம் சேமத்தேர்கள் சூழ்ந்துவரும்படி புறப்பட்டு ப்போய் அழகும்பலமுமுள்ள வில்லேந்திய எமத்தேரினன் என்னும்பெ யருள்ள மகததேசாதிபதியானவன மாலையணிந்த தோளையுடைய வச் சிரவாகுவினது தசானன மென்னும் பதியை யபகரித்துக்கொள்ள எண் ணங்கொண்டான்-எ-று, (ஈ)

வதிகடோறுநின் றுறலைப்படுத்தியுர்வாவிக்
குதிகொள்கன்றினந் துயருறவானிரைகொண்டும்
பதிகடோறும்வெங் கனலெரிபரப்பியுர்பனிவான்
மதியுலாவரு புரிசையவளைந்தனன்மறவோன்

(இ-பு) அவ்வாறு எண்ணங்கொண்ட மகததேசாதிபதி மார்க்கங்கள்தோறுமிருந்து வழிநடக்கும் அத்தேசத்தாரை அடித்துப் பறித்தும் தாவிக்குதித்துச்செல்லுங் கன்றுகள் துன்பமுறும்படி பசுமந்தைகளை யபகரித்தும் ஊர்களையெல்லாந் தீயினால் கொளுத்திவிட்டும் குளிர்ச்சியும் வெண்மைநிறமுமுள்ள சந்திரமண்டலத்தை அளாவுகின்ற மதிலைவளைந்துகொண்டான-எ-று. (௮)

வேறு.

மாறுசெய்மன்னன்வந்து வளைந்தான்மதிலென்னச்
சீறியமன்னனவச்சிர வாகுசெருவேட்டு
வீறுடுமன்னுக்தோ ளிணையுண்டாம்விறலுண்டாம்
பாறுகடுன்னுவகூ ரயிலுண்டாம்பகையுண்டோ

(இ-பு) பகைகொண்ட மகததேசத்தான்வந்து மதிலை வளைத்துக்கொண்டானென்று சொல்லக்கேட்ட வச்சிரவாகுவென்னும் அரசன கோபங்கொண்டு யுத்தஞ்செய்யவிருப்பங்கொண்டு வீறுப்புடன்பொருந்தும் நம்முடையஇரண்டுதோள்களுமா துணையாயிருக்கின்றன பராக்கிரமும் உண்டாயிருக்கின்றது - பருந்துகள் கண்டுவந்து மேலேசூழத்தக்க கூர்மையுள்ள வேலாயுதமுண்டாயிருக்கின்றது. நமக்குப் பகைவரு முண்டோ-எ-று. (௯)

எனனவுரைத்தாங் கேறினனற்றேரொருமுன்
றுன்னினகொற்றஞ் சோபடைவெற்றந்தொலையாத
மன்னரொதிர்த்தஞ் சாரணிபுறமுமடிவெய்த
வந்திலைமைக்கண்டே வாவிபகும்மர்செய்தான்

(இ-பு.) இவ்வாறுசொல்லி நல்லதேரிலேறினன் அப்படியேமுவதற்குமுன்னேவெற்றியுள்ளபடைகளும் வந்துசூழ்ந்தன அழியாதவெற்றியையுடைய அரசர்களாகிய எதிராததபகைவருடைய சேனைவகுப்பெல்லாமடியும்படி தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரியப்பட யுத்தஞ்செய்தான-எ-று.

இண்டிறல்வேலான்செய்த கொடியபோர்த்திறனெல்லாங்
கண்டுபொறுதேரின விருகணுறுகனலபொங்க
வண்டமர்தாரோ னேசகனபோரவயவேந்தன்
மூண்டுருவேலாளு செங்கைமாந்தப்போர்செய்தார்

(இ-பு.) மிகுந்தபலம்பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய வச்சிரவாகுசெய்த கொடிதானசண்டைத்திறத்தையெல்லாங்கண்டு மனப்பொறாமல் தன்னிருகண்களிலும் தீப்பொறிபொங்க வண்டுகள்பொருந்தியமாலையணிந்திருக்கும் எமரதனென்னும் வெற்றியுள்ள அரசனானவன் பகைவருடைய உடலில் புண்செய்யத்தக்கவேலையுடைய வச்சிரவாகுவினபோர்க்களம் அஞ்சும்படியுத்தஞ்செய்தான்-எ-று. (௭)

மாறெறுமன்னரோ ரிருவோருமறமொன்றிச்
சீறினர்தீயின்கண்கள் சிவந்தாரசிலைகாண்மே
நூறெறுநூறுமம்பு தொடுத்தார் நொடியிற்று
மேறியதிண்டேர்முட்ட விடுத்தா ரிகல்செய்தார்

(இ-பு,) அவ்விருமன்னவரும் பகையுடன் கோபங்கொண்டு சீறிக் கண்கள் தீப்போலச்சிவந்து வில்லினிணில்லவைத்து ஒவ்வொருதரத்துக்கு நூறுநூறாகப் பாணங்கள்விட்டு நொடிப்பொழுதில் தாங்கள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற தேர்கள் ஒன்றுடனொன்று முட்டவிட்டுப் போர்செய்தார்கள்-எ-று, (௮)

ஆயிரமம்போரொருவன் விடுக்கவவையெல்லா
மாயிரமம்பாலோரொரு மன்ன னறவெய்யு
மாயிருஞாலத்திருவரு மெய்யுர்வலிகண்டே
செயிருவானத் தேவருநன்றேசெருவென்றார்

(இ-பு,) ஒருவன ஆயிரம்பாணங்கள் விடுப்பான் அவைகளை யெல்லாம் ஆயிரம் அம்புகளால் மற்றொரு அரசன் அறுத்துத் தள்ளுவான் இவ்வாறு பெரிய இவ்வுலகத்தில் இவ்விருவரும் அம்புகள் விடுகுந் திறங் கண்டு அந்தரத்திலிருக்கும் தேவர்கள் இவர்கள் செய்யும்போரானது அதிசயிக்கத்தக்கதென்றார்கள்-எ-று. (௯)

இத்திறம்வெம்போர்மன்ன ரியற்றிடுமெல்லைக்கண்
கொத்தலர்பைந்தாரோம ரதன்றனகுலமைந்தர்
முத்தணிமார்பன் வசசிரவாகுபடை முற்று
மத்திரமேவிக்கொன்று குவித்துமமையாராய்

(இ-பு.) இவ்வகையாக அவர்கள் கொடிய போர்செய்யும்போது கொத்தாகிய பூமாலை யணிந்த எமரத புத்திரர்கள் முத்துமாலை யணிந்தமார்பையுடைய வச்சிரவாகுவின சேனைகளை யெல்லாம் அம்புக ளேவிக்கொன்று பிணமலையாகக் குவித்தும் கோபந் தணியாதவர்களாய்-எ-று. (௰)

(வேறு.)

சேர்த்தார்கலிமான் றிண்டேர்த்தசானனனை
யார்த்தார்தந்தாதையதிர் மணித்தேர்த்தட்டிலிட்டார்

தீர்த்தாமொருநாளுந் தீராப்பகையென்றார்
பார்த்தார்திணைடோளைப் பணைமுரசஞ்சாற்றுசென்றார்

(இ-பு.) கடிவாளம்பூட்டிய குதிரைகட்டிய பலமுள்ளதேரையுடைய தசானனனென்னும் அரசனைக்கட்டித் தன்தகப்பன்தேர்த்தட்டில்போட்டு ஒருநாளுந்தீராதிருந்தபகையையின்றொழித்தோமென்று தங்கள் புசபலத்தைவிபாதுசயபேரிஅடிக்கச்சொன்னார்கள்-எ-று. (௰க)

மாதங்கந்திண்டேர் வயமாத்தொகைகவர்ந்தார்
காதம்பலதோன்றுங் கன்னிமெயின்மடித்தார்
சீதஞ்செய்சோலைநகர் செந்தீக்குணவளித்தார்
கோதப்புரிமனத்தார் கோயில்வளங்கூட்டுண்டார்

(இ-பு.) யானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் என்னுஞ் சேனைத்தொகையைத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு பலகாதவழையில் தோன்றுகின்ற உயரமுள்ள அழியாத மதிலைஇடித்தார்கள் குளிர்ச்சிதருகின்ற சோலையையும் நகரத்தையும் அக்கினிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துப் பின்னுங் குரோதங்கொண்ட மனத்தார்களாய் ராசன் அரண்மனையிலுள்ள பொருள்களையெல்லாங் கொள்ளையிட்டார்கள்-எ-று, (௰உ)

காடுகரந்தோர்கடற் படைகைவிட்டாரொன்
றோடுநெடுந்தேர்மகதற் கோகையெல்லாங்கூறியே
வீடுபெறநண்ணும் விழை வினர்போற்றங்கடிரு
நாடணையுங்காவலர்க்குநண்ணியதுகூறுவாம்

(இ-பு.) எதிர்த்தசேனையிலுள்ளார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம்போட்டுவிட்டுக் காட்டிலோடிப்போ பொளித்துக் கொண்டார்களென்றுசெல்லுகின்ற பெரிய தேரையுடைய மகததேசத்தரசனுக்குச் சந்தோஷசமாசாரமெல்லாஞ்சொல்லி மோக்ஷவீட்டினை அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள ஞானவான்களைப்போல அதிக சந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய்த் தங்கள் சிறப்புள்ள தேசத்துக்குச் செல்லும் அந்தஅரசர்களுக்குச்சம்பவித்ததைச்சொல்லுகிறோம்-எ-று (௰௩)

தாமமணித்தோள்விடபன் றந்தசுடர்வாளு
மேமமுறுவெண்சங்கு மேந்திநெடுவீதியினவாய்
காமனுருவாய்ந்தனைய காளையிளந்தோழனெடுங்
கோமகனுநின்றான பதிகரிதுகூறுவார்

(இ-பு.) விடபனென்னும் சிவயோகிகொடுத்த ஒளியுள்ளவாளாயுதத்தையும் இன்பந்தரத்தக்க சயசங்கத்தையும் பூமாலைபணிகின்றதோளில்தூக்கிக்கொண்டு மன்மதன் உருவம்பெற்றதுபோல அழகுள்ள காளை

யாகிய இளமைப்பருவமுள்ள தன்றோழனுடன் ராசகுமாரன் நெடிய வீதியினிடத்து நின்றான் அப்போது வழிநடப்பவர்கள் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார்கள்-எ-று. (௫௪)

மாவியலுந்திண்டேர் மகதர்கோன்வாளமரிற்
கோவியலுமாற்றிக் கொடிநகருந்தீக்கொளுவி
மேவியலுந்திண்சிலையான் வச்சிரவாகென்னுமொரு
சேவகனைச்சேர்த்துக் கொடுபதியிற்செல்கின்றான்

(இ-பு,) குதிரைகட்டிய திண்ணியதேரையுடைய மகததேசத்தரசன் கொலைசெய்யும்போரில் அரசாட்சியை மாற்றி கொடிகட்டிய பட்டணத்தைக் கொளுத்திவிட்டுப் பாணங்கள் தொடுக்கும்படியான வில்லையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் ஒரு ராசனைக்கட்டிக்கொண்டு தன்னகரத்துக்குப்போகின்றான்-எ-று, (௫௫)

மன்னனழுதாற்றல் கேட்டுமதிமயங்கி
யின்னலொடும்போகின்றோ மென்றாரொனுங்கடுஞ்சொற்
கன்னமுறநாராசங் காய்ச்சிச்சொருகியபோற்
பொன்னமருந்தோள்விடலை கேட்டுப்புகைந்துசொன்னான்

(இ-பு,) அந்தஅரசன் அழுகிறதைக்கேட்டு மதிமயங்கித் துன்பத்துடன்போகின்றோம் என்றுசொன்னார்கள் அவ்வாறு அவர்கள் சொல்லிய கொடுஞ்சொல் நாராசத்தைக்காய்ச்சிக் காதில்சொருகினதுபோலக் கேட்டுவீரலட்சுமி குடிகொண்ட தோளையுடைய பத்திராயு கோபங்கொண்டு சொல்லுகிறான்-எ-று. (௫௬)

எங்கள்குலவேந்துக் கிறுதிறையிட்டேவல்செய்த
மங்குல்பொதியிஞ்சிமக தன்வலிபெற்றனனாற்
சிங்கவடலோயச்சிறுமுயலும் வெல்லுமினிப்
பொங்கொளியோன்மங்கப் புதையிருளுங்காயுமே

(இ-பு,) எங்கள்குலத்து அரசனுக்குத் திறைகொண்டுவந்து கொடுத்து ஏவற்பணிசெய்கின்ற மேகமண்டலத்தை யளாவிய மதில்சூழ்ந்த மகததேசத்தான் இப்போது பலம்பெற்றான் இனிச்சிங்கத்தின் வலிகெடச்சிறியமுயலும்வெல்லும் சூரியன் மழுங்கத்தக்கதாக உலகத்தைமூடும் இருளுங் காயும்-எ-று. (௫௭)

ஆனதசெங்கோலடன்மகதன்சேனைபெல்லாம்
வானடுகொள்ளவின்று வாளாற்றுணித்திலனேற்
பானறுதேன்மொழியா ளேத்தப்பலஞ்சலிக்காத்
தானடுவானடியார் தம்மடியானல்லேனே

(இ-பு.) நீங்காத செங்கோல்நடத்தும் வலியுள்ள மகதனுடைய சேனைகளையெல்லாம் வீரசுவர்க்கத்தில் சேரும்படி இப்போது என்வாளால் ஞண்டனஞ் செய்யாவிட்டால் பால்போல் மதுரிக்குந் திருமொழியினையுடையபார்வதிதேவியார் துதிசெய்யும்படி பதஞ்சலிபகவானுக்காக நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனுடைய அடியார்க்கடியனல்லனாகக் கடவேன்-எ-று. பதஞ்சலிக்காக நடனஞ்செய்தது சிதம்பரத்தில். ஆதிசேஷன பதஞ்சலியாகத் திருவவதாரஞ்செய்தது. (௰அ)

என்றுன்கடிதினெழுந் தான்றனைவனெடுஞ்
சேனைாற்றவெருண்டான திறல்வாளுறைகழித்தான்
குன்றாததங்குலத்தின் கொற்றப் பழிபடுத்த
தன்றாதையினறை விரக்குந்தகவோனே

(இ-பு.) குன்றாத தங்கள் குலத்தின்வெற்றிக்குப் பழியுண்டாக்கிய தன்பிதாவின் துனபத்தைநீக்குந தகுதியுள்ளபத்திராயு இவ்வாறுசொல்லி விரைவாக எழுந்து தன்தோழனோடுசென்றுசேனையைப்பார்த்துகோபங்கொண்டு வாளைஉறையினின்றும் நீக்கினுன்-எ-று. (௰௯)

இந்தனஞ்சேர்கானகத்தை நுங்குமெரிபோலச்
சந்தமுடைமார்பன் றடக்கையுடைவாளினன்
மந்தரம்போனீடுகலி மான்றேர்மதவேழம்
பந்தியணிவார்புரவி பாரின்விழநூறினுன்

(இ-பு.) விறகுகள்சேர்ந்திருக்குங் காட்டினை அக்கினிதேவன்பற்றியெரிப்பதுபோல அழகுள்ளமார்பனாகிய பத்திராயு உறையினின்றும் நீக்கிய தன்பெரியவாளினால் ஒலிக்கும் குதிரைகட்டியதாய் மந்தரகிரிபோல் உயர்ந்ததேர்களும் மதயானைகளும் பந்திபந்தியாகிய குதிரைகளும் பூமியில்விழும்படி வெட்டித்தள்ளினுன்-எ-று. (உ0)

வந்தவந்தவீரர் மணித்தோள்படையோடுஞ்
சிந்திவிழச்கொய்துஞ் சினப்பெருகத்தீராதா
னுந்துதடந்தேரோ னொருவன்றனையுருக்கி
யந்தநெடுந்தேரேறி யண்டமுறநின்றுருந்தான்

(இ-பு.) எதிரிட்டுவந்த வீரர்களுடைய அழகியதோள்கள் பிடித்த ஆயுதங்களுடன் துணிந்து விழும்படி அறுத்தும் கோபம் அடங்காமல் மேலுமேலுமுளப் பெரிய தேரிலேறிக்கொண்டு போர்செய்யும் ஒருவீரனைக்கொன்று அந்தத்தேரிலேறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பொருந்தஆரவாரித்தான்-எ-று. (உக)

காகப்பொருந்துங் களப்போர்கடந்ததந்தை
சோகந்தவிர்க்குஞ் சுடர்மணித்தேர்வாள்வேந்த

ஞசங்குருதியணி தோழன்சூதனு
மாகந்துறந்த மழசதிர்போற்றோன்றினன்

(இ-பு) காக்கைக்கூட்டர்வந்து நிறைந்திருக்கும் போர்க்களத்தைக் கடந்து தன்பிதாவினசோகத்தைநீக்கும் பத்திராயுவானவன் தன்சரீரத்தில் உதிரம்பொருந்திய தோழன் தேர்ப்பாகனுக அமைத்துக்கொண்டு ஒளிதங்கியதேரிலேறி ஆகாயத்தைவிட்டுவந்த இளஞ்சூரியனைப்போலத் தோன்றினன்-எ-று. (உஉ)

பாறுதாழ்செவ்வேற் படைப்பத்திராயுவினுன்
மாறிலாவெம்போர் மகதர்கோனவாட்டானே
சிறியோர்கானி லடுஞ்சிங்கத்தெறவெருவி
யாறலாவாறுபட ரான்குலம்போலாயினவே.

(இ-பு,) இவ்வாறு தேரிலேறிய பருந்துகள்வந்து வட்டமிடும் வேலையுடைய பத்திராயுவினுல் மாறபடாதவெம்போர்செய்யும் மகதர்கோன்சேனையெல்லாம் மிருகங்களைக்கொன்று காட்டில் சஞ்சரிக்கும் ஒருசிங்கம் வந்து கொல்லப்பயந்து மார்க்கமல்லாத மார்க்கத்தில் ஒடிப்போகிற பசுக்கூட்டம்போலாயின-எ-று, (உ௩)

கண்டான்படையுடைத லேமாதன்சண்டுபயங்
கொண்டானிவனுமொரு கூற்றமோவென்றுனையாத்
திண்டேர்திரித்துப்புறங் கொடுப்பத்தேர்த்திட லும்
வண்டாமரைமுகத்தான் வண்சங்கம்வாய்வைத்தான்

(இ-பு,) தன்சேனைகள்தோற்று ஓடிப்போவதை எமரதனென்னும் அரசன்பார்த்தான் அப்படிப்பார்த்தவன் பயங்கொண்டு இவனுமொருயமனேவென்றுசொல்லித் தன்னுடையதேரைத்திருப்பிமுதுகுகாட்டியோடயத்தனித்த அளவில் அதை அறிந்த நல்ல செந்தாமரைபோன்ற முகத்தையுடைய பத்திராயுவானவன் தன்சங்கத்தைவாயினிடமாகவைத்து நாதமுண்டாக்கினன்-எ-று, (உ௪)

முற்றுமிடிமுழக்கங் கேட்டுமுழையொடுங்கிப்
புற்றாவமஞ்சிப் புரளுந்தகைமைபோல்
வெற்றியுறுவேல்வேந்தன் வெண்சங்கவோசையினுற்
கொற்றமுறுஞ்சேனையொடு கோவேந்தன்விழ்ந்தயர்ந்தான்

(இ-பு.) மிகுந்த இடியின முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சர்ப்பங்கள்பயந்து புற்றுகளில் ஒடுங்கிப் புரளுந்தன்மைபோல் ஜயந்தங்கிய வேல்வேந்தனுகிய பத்திராயு தொனிசெய்த ஜயசங்கநாதத்தினுல் மகததேசத்தான் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அவன்சேனையிலுள்ளவர்களும் அவ்வாறே மூர்ச்சையடைந்தார்கள்-எ-று, (உ௫)

கோதைபுனைவேன்மகதர் கோமானையுமவன்றன
காதலுருமைந்தரையுங் காவற்றளைப்படுத்தித்
தாதைசிறைநீக்கியவன் றடொழுதுதங்குலத்துக்
கோதுபழிதீர்த்தா னுயர்வெண்குடையோனே

(இ-பு.) வெற்றிமாலையணிந்தவேலையுடைய மகததேசத்தானையும் அவனுடைய ஆசைபொருந்திய புத்திரர்களையும் காவலாகிய விலங்குபோட்டுப் பிதாவின் சிறையை நீக்கி அவன்பாதத்தில் வணங்கித் தங்கள்குலத்துக்குநேரிட்டபழியைத் தீர்த்தான் உயர்ந்த வெண்குடையோனாகிய பத்திராயு-எ-று, (உசு)

தங்கரில்சேனு பதிகடமைவிடுத்து
மன்னுடனேநீவிர் வளநகரத்தெய்துகெனச்
சொன்னமொழிகேட்டுத் துயர்தீர்தசானனர்கோ
னங்கிலையேயார்வநிறைந் தார்ங்கவனைப்பார்த்துரைத்தான்

(இ-பு.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சேனாதிபதிகளையும் விடுவித்து நம்முடைய அரசனுடன் வளப்பம்பொருந்திய நகரத்திக்குச் செல்லுங்களென்று பத்திராயு சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுத் துயரநீங்கிய தசானனதேசத்தரசன் மிகுந்த அன்புள்ளவனாய் அப்பொழுதே பத்திராயுவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்-எ-று. (உஎ)

எங்கள்குலவேந்தர் தவப்பயன்போலிங்கெதிர்ந்து
பங்கமுமென்றேயும் பழியுந்தவிர்த்தோனே
சிங்கமனையாய்நினக்குச் செய்யுங்கைமாறுண்டேன்
மங்குலுக்குக்கைம்மாறு மன்னுயிருஞ்செய்திடுமே

(இ-பு,) எங்கள்குலத்தரசர்செய்த தவப்பயன்வந்து உதவியதுபோலவந்துஎனக்குநேரிட்ட பங்கத்தையுந் துயரத்தையும் இழிவையும் நீக்கிய புண்ணியவானே சிங்கத்தையொத்தவனே நான்உனக்குச்செய்யத்தக்க பிரதிஉபகார முண்டாயிருக்குமானல் மழைபெய்துகாக்கு மேகத்துக்குஇவ்வுலகத்தில்நிலைபெற்றிருக்கும்உயிர்களும்கைம்மாறுசெய்யும்-எ-று,

நின்றமர்யார்நிற்பயந்தார் யாவர்நினதூரேது
வன்றிறலாய்நின்பெயரென் வந்தவரவேதுரையா
யொன்றொழிபத்தக்குரோணி சேனையொருங்கவிய
வென்றுருத்துவொள்வாள் விதிர்த்தவிறலோனே

(இ-பு,) மிகுந்தபலமுள்ளவனே உன்னுடைய சுற்றத்தார்யார் உன்னைப்பெற்றவர்கள்யார் உன்னுடைய ஊர்எது உன்பெயரென்ன நீயிங்கே வந்ததற்குக்காரணமென்ன மகதனுடைய ஒன்பதக்குரோணியெல்லாம் ஒழிந்துபோம்படி வென்று சினந்து ஒள்ளியவாளை விதிர்த்தவீரனே ()

வில்லாயெனதுபெயர் விறுபத்திராயுமற்ற
வெல்லாமுணர வியப்புகேன்மேலென்று
சொல்லாவென்றேழன் சுனதனிவன்றூதை.
நல்லாதரவணிக னன்கியற்றவாழ்கின்றேம்

(இ-பு,) வில்லையுடைய மகாராசனே என்பெயர் பத்திராயு மற்ற வையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படி பின்னாலே சொல்லுகிறேனென்று சொல்லிஇந்தச் சுனத னென்பவன என்னுடையவன் இவன்பிதாவாகிய மிகுந்த அன்புள்ள வணிகேசனென்பவர் எங்களை ஆதரிக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேம்-எ-று. (௩௰)

என்றுவிறைஞ்சியிகல் வேந்தன்வெஞ்சிறையை
மன்றுவிடேல்யான் வருந்துணையுமென்றுரைத்துத்
தனாடுதோழனொடுஞ் சார்ந்தானற்றுயடைந்து
பொன்னாரமார்பீர் புகுந்ததுரையீரென்றுள்

(இ-பு,) என்றிவ்வாறு சொல்லிப்பணிந்து மகாராசாவே இந்தப்பகை மன்னவன்சிறையை மறுபடிநான் வருகிற வரையில் விடாதேயென்றுசொல்லித் தோழனைக்கூட்டிக்கொண்டு தன்னாட்டிற்போய்ச்சேர்ந்தான் தாயானவள் அவர்களைக்கண்டு பொன்னார மணிந்த மார்பையுடையவர்களே நடந்தசேதியென்ன சொல்லுங்களெனருள்-எ-று. (௩௧)

மாறுபடும்போரின் மகதர்கோன்வாகைகொண்டு
சாறயருமூதூர்த்த சானனமுந்திமடுத்து
நீறுசெய்துமெங்கை நெடுஞ்சிறையிற்கொண்டேகச்
சீறிபமர்வென்று சிறைவிடுத்தோமென்றுரைத்தான்

(இ-பு.) பகைகொண்ட யுத்தமுகத்தில் மகததேசத்தன் வெற்றியடைந்து விழாக்கள்நடந்து கொண்டிருக்கும் பழமையான தசானன மென்னும்ஊரைக்கொளுத்தி நீறாக்கி என்பிதாவை விடாதகாவற் படுத்திக் கொண்டுபோனான் அதையறிந்துசீறி நாங்கள் போர்செய்துவென்று சிறையைமீட்டோமென்று சொன்னான்-எ-று. (௩௨)

(வேறு)

கேட்டாளரசன்பெருந் தேவிதன்கேள்வனின்னல்
வாட்டாரைக்கண்ணீர் முலைமுன்றில்வரக்கலுழ்ந்தாள்
கோட்டானைவீரர்குலையச் செருச்செய்துமைந்தன்
மீட்டானெனலுங்குளிர்ந்தா ளறனவேண்டலின்றுள்.

(இ-பு.) அவர்கள்சொல்ல அந்தராசன்மனைவி தன்கணவனுக்நேரிட்ட துன்பத்தைக்கேட்டு வாளையொத்த கண்ணீர் தனங்களின்மேல்

விழும்படி அழுதாள் வலிதங்கிய பகைவராகிய சேனைவீரர் அணிகுலைந்து ஓடும்படி உன்மகன்போர்செய்து உன்கணவனைமீட்டானென்று சொன்னஅளவில் சந்தோஷமுடையவளானாள் தருமதேவதை வேண்டும்படிக்குநிற்பவள்-எ-று தருமம்நமக்குவேண்டியதென்று அவள்விரும்பாமல் அவளிடத்திலிருக்கத் தருமம்வேண்டுமெனபது கருத்து மாதரார்சற்பினின்றன அறங்களென்பதனாலுமுணர்க. (௩௩)

துணிவுற்றவேந்தின் சிறைதீர்த்தனன் றோன்றலென்னத்
தணிவுற்றதொல்சீர் வணிகேசனுந் தக்கதென்றான்
மணிமொய்த்தமாலைப் புயன்வச்சிர வாகுவொன்னார்
பணியத்திருநாடடைந் தேபகையின்றிவாழ்ந்தான்

(இ-பு,) துணிவுபொருந்திய வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனைப் பத்திராயு சிறைமீட்டானென்று பழமையாக மிகுந்த செல்வமுள்ள வணிகன்கேள்விப்பட்டு இதுபுத்திரன்செய்யத்தக்க நன்மையானகாரியந்தானென்றான் - ரத்தினமாலையணிந்த புயங்களையுடைய வச்சிரவாகுவானவன் பகைவர்வந்து தன்னைவணங்கும்படி தனநாட்டிற்சேர்ந்துபகையில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்-எ-று. (௩௪)

வேதப்பொருளினடி பேணும்விடபனென்னுஞ்
சீதப்புயலன்றை யிராவினிற்சிந்தையெண்ணி
நீதிப்பயிருக் கறநீர்பெய்நிடதராசன்
கோதற்றகேள்விக் குலபூபதிகோயில்சார்ந்தான்

(இ-பு.) பரமசிவனுடைய திருவடியையே விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்ச்சியுள்ள மேகம்போன்ற விடபனென்னுஞ் சிவயோகியானவர் அன்றுராத்திரி தமதுமனதில்ஆலோசித்துத் தருமமாகியபயிருக்கு நீதியாகியநீர்ப்பாச்சும் குற்றமற்றகேள்விகளையுடைய நிடததேசத்து அரசன் அரண்மனைக்குப்போனார்-எ-று. கிருபையைப்பொழிவதினால் சீதப்புயலென்றார். (௩௫)

வந்தமுனிக்குமகிழ் சீமந்தனியும்வேந்துஞ்
சிந்தைகுளிர்ந்துவழி பாடுகள்செய்துபோற்றி
யந்தத்தருமா ரணந்தேருமடிகள்பாத
நொந்துசிவப்பவரு மாறுநுவறியென்றான்

(இ-பு) அவ்வாறுவந்தவிடபன் என்னுஞ் சிவயோகிக்கு சீமந்தனியுங் அவள்கணவனும் மனமகிழ்ந்து ஆராதனைசெய்து துதித்து வேதங்கள்உணர்ந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வருந்திச்சிவக்கும்படி நடந்துவந்தருளியதற்குக் காரணங் கட்டளையிடவேண்டுமென்றான்-எ-று. ()

வந்தாமிறைவமகட் பேசவயற்கண்வாளை
நந்தோலிடப்பாயுந் தசானனநாட்டின்மன்னன்

கந்தார்களிற்றானவன காதலிமைந்தனோடுஞ்
சிந்தாகுலத்தாற் கடுங்கானகஞ்செல்லநீத்தான்

(இ-பு) அரசனே பெண்பேச வந்தோம் சங்குகள் ஒலிக்கும்படி வயல்களில்வாளைமீன்கள் பாயும்படியான நீர்வளப்பத்தையுடைய தசாணநாட்டிற்கு அரசனாகிய யானைப்படைகளுடன வச்சிரவாகு என்னும் அரசன் தன்மனைவியையப்புத்திரனுடன் வியாகுலங்கொண்டுகாட்டுக்குப்போகும்படி நீக்கிவிட்டான்-எ-று. கந்தார்களிறு கட்டுத்தம்பத்தில் கட்டப்படும்யானை *சமஸ்கிருதத்தில்தசார்ணன மென்னப்படுகின்றது()

பொம்மன்முலையாள்கடுங் கானிற்புகுந்துவேறோர்
மைம்மன்னுசோலைநகர் வைகிடமாதுகாத
லம்மைந்தனையாமளித்தோ மவனன்புபூண்டு
தெம்மன்னர்தாதைக்கிடர் செய்யச்செகுத்துமீட்டான்

(இ-பு.) பொலிவுள்ள தனத்தையுடைய அந்த ராஜஸ்திரியானவள் கொடிய காட்டிற்போய் மேகங்கள் வந்து தவழ்கின்ற சோலைசூழ்ந்த ஒருநகரத்திற் சேர்ந்திருந்தாள் (அவ்விடத்தில் அவள் புத்திரன் இறந்துபோனான்) அவனைநாம் பிழைப்பித்து வாளாயுத முதலானவைகொடுத்து ரட்சித்தோம் அப்படியிருக்க மறுதேசத்தரசன் யுத்தஞ்செய்துவென்று அவன்பிதாவைத் தேரிற்கட்டிக்கொண்டுபோவதை அந்தப்புத்திரன்கேள்விப்பட்டுப்பிதாவென்கிற அன்புகொண்டுபோய்ப் போர்செய்து பகைவனைவென்று பிதாவை மீட்டுவிட்டான்-எ-று. (௧௮)

(வேறு)

அன்னவன்றனக் கருளவேண்டுமின்
கன்னிகீர்த்திமா லினியைக்கற்புடைப்
பொன்னனையென்றவன் புகழ்ந்துகூறலும்
மன்னன்சந்திராங் கதன்வழங்குவான்

(இ-பு) அந்தப்புத்திரனுக்கு உன்குமாரத்தியாகிய கற்புள்ள கீர்த்திமாலினியைக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசிவயோகிபுகழ்ந்துசொன்னார் அதற்குச்சந்திராங்கதன் என்னும் அரசன் மகிழ்ந்துசொல்லுகிறான்-எ-று.

கோசிகன்னென வுலகங்கூறிடுந்
தேசிகாவினிச் செப்பவேண்டுமோ
காசுலாமுலைக் காமர்கன்னியை
மாசிலானுக்கே வழங்குகேனென

(இ-பு.) கோசிகனேயென்று பெரியோர்கள் சொல்லத்தக்க தேசிகனே நான்வேறே சொல்லவேண்டுமோ ரத்தினவடம் பொருந்திய தன

ங்கலையுடைய என்மகளைக் குற்றமில்லாத அந்த ராசகுமாரனுக்கே கொடுக்கிறேனென்று-எ-று. காமர் அழகு, (சஙி)

முனிவனன்புற முகமன்கூறியே
புனிதவேகெனு விடுத்துப்பூபதி
பனிகவீரர்போ யரசனமைந்தனை
யினிதுகொண்டிவண் வருதிரென்றனன்

(இ-பு.) சிவயோகி அன்புற இவ்வாறு உபசாரத்துடன்சொல்லிச் சுவாமிகளே ஆசிர்மத்துக்கு எழுந்தருளலாமென்று அனுப்பிவிட்டுச் சந்திராங்கதன தன் வேளகர்த்தரையனுப்பி அந்த ராசகுமாரனையிவ்விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்றான்-எ-று. (சுக)

தத்துவாம்பரித் தானைகாவலர்
பத்திராயுவைப் பணிந்துகாளைநீ
யுத்துணர்கென வெவையுமோதினர்
மத்தயானையான் மகிழ்ச்சிமேயினன்

(இ-பு.) தாவிச்செல்லுங் குதிரைகளையுடைய சேனாதிபதிகள்போய்ப் பத்திராயுவைக்கண்டுபணிந்து அரசனே நீயிதனைக்கேளென்று நடந்தசேதிகளைச்சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டு மதயானைகளையுடைய அந்தப்புத்திரன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்-எ-று, (சுஉ)

தாயுமின்னனுேய் தவிர்த்தநாயகனம்
சேயுமுன்செலச் சேனைசூழ்வரப்
போய்மணப்புணர் பதிபுகுந்தனன்
பாயும்வாம்பரிப் பத்திராயுவே

(இ-பு.) தன்தாயும் தங்கள் துன்பத்தைநீக்கி ஆதரித்தவணிகேசனும் அவன்புத்திரனு முன்னேபோகும்படி தான் அவர்கள்பின்னே சேனைசூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டுப்போய் விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் பட்டணஞ்சேர்ந்தான் பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைகளையுடைய பத்திராயு-எ-று,()

சார்ந்தபோழ்தி னேசந்திராங்கத
னார்ந்தஅண்புகூர்ந் தளவளாவியே
பூந்தண்வார்குழற் பொருவில்கன்னியை
யீந்தனன்பகிழ்ந் திளவற்கென்பவே

(இ-பு.) இவ்வாறு பத்திராயுவந்தபோது சந்திராங்கதன்மிகுந்த அன்புகொண்டு அளவளாவிப் பூமாலையணிந்து குளிர்ச்சிதங்கி நீண்ட அளகத்தையுடைய ஒப்பில்லாத தனகன்னிகையை விவாகஞ் செய்துகொடுத்தான்-எ-று. (சுச)

பைபராவணைப் பச்சைமேகமுஞ்
செய்யதாமரைத் திருவும்போலவே
யையநுண்ணிடை யணங்குமன்னனும்
துய்யபூவணைத் துறக்கமேவினர்

(இ-பு.) படமுள்ள சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாலும் செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்போல் உண்டோ இல்லையோவென்று சந்தேகிக்கும் இடையினையுடைய கீர்த்திமாலினியும் பத்திராயுவும் சுவர்க்கலோகம்போன்றபரிசுத்தமுள்ள புட்ப சயனத்திற்பொருந்தினர்கள்-எ-று. (௬௫)

குங்குமஞ்செறி குவவுக்கொங்கைமேற்
றங்கியின்பமார் சலதிமூழ்கினு
னங்கவன்புயத் தடங்கிமாதரும்
பொங்குகாதலம் புணரிமூழ்கினள்

(இ-பு.) பத்திராயு குங்குமப்பூசேர்ந்த சந்தனக்குழம்பணிந்ததாய்க் குவிவாயிருக்கும் தன்மனைவி தனத்தினிடத்தில் பொருந்தியின்ப சமுத்திரத்திலாழ்ந்தான் கீர்த்திமாலினியவன் புயத்திலடங்கி ஆசைவெள்ளத்தி லாழ்ந்தாள்-எ-று. (௬௬)

இடையருமலே யெழில்கொண்மைந்தனு
மடமையாதரு மருவிவைகுநா
ளடையலாருயி ரருந்துங்காலவே
னிடதராசனு னிகழ்ந்தகூறுவாம்

(இ-பு.) அழகு பொருந்திய பத்திராயுவும் மடப்பந்தங்கிய கீர்த்திமாலினியும் இவ்வாறு பிரியாமல் வாழுநாளில் சத்துருக்களுடைய உயிரைவாங்கத்தக்க வேலையுடைய நிடதராசனால் நடந்த சேதியைச் சொல்லுகிறோம்-எ-று. (௬௭)

மன்னர்மன்ன னும்வச்சிரப்புய
னென்னும்வேந் தனையீண்டழைத்தவன்
பன்னிதன்னை யும்பாலன்றன்னையுந்
துன்னுவிப்பதே சூழ்ச்சியாமெனு

(இ-பு.) அரசர்க்கரசனாகிய வச்சிரவாகு என்னும் அரசனையிவ்விடத்துக்கு வரவழைத்து அவன்மனைவியையும் புத்திரனையும் அவனுடன்கூட்டி அனுப்புவதேயோசனையென்று-எ-று. (௬௮)

மடங்கலன்னவோர் மன்னற்காணவே
யிடங்கொள்சிந்தையி தெழுந்தவார்வத்தேன்

கடங்கணிந்தியே காணவம்மெனு
முடங்கல்போக்கினான் முழவுத்தோளினான்

(இ-பு,) இவ்வாறுயோசனைசெய்த நிடதராசன் தசான்னதேசத்தரச னுக்கு ஓலையெழுதி யனுப்பினான் எழுதினவகையாவது சிங்கம்போன்ற ஒப்பற்றவச்சிரவாகு மகாராசாவே உம்மைப்பார்க்கவேண்டுமென்று எனமனதில் விருப்பமுண்டா யிருக்கின்றமையால் நீர் உம்முடைய தேசம்விட்டுப்புறப்பட்டு வழிகளைக்கடந்து நான் பார்க்கும்படி வரவேண்டுமென்று ஓலையெழுதி யனுப்பினான் மத்தளம்போலத் திரண்டதோளை யுடைய நிடதராசன்-எ-று, (சகூ)

(வேறு,)

தன்னரிகரினிடதர்பிரான்றருந்தூதர் தசான்னர்கோன்றன்மாட்டெய்திப்
பொன்னியலுங்கனைகழலான் வரவிடுத்தவோலையெனப்புகன்றுகாட்ட
மின்னியலுங்கதிர்வேலான் குறிப்புணர்ந்துவேறொருவன்விளர்ந்துவாங்கிப், பன்னுவனேவெனக்கேட்டாங் கிறைபணிப்பப்பாசுரத்தைப்பகராநின்றான.

(இ-பு,) தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய நிடத தேசத்தரசன் இவ்வாறு ஓலையெழுதிக்கொடுத்து அனுப்பிய தூதர்கள் தசான்னதேசத் தரசனிடத்திற்போய்ப்பொன்னாற்செய்யப்பட்டு ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டை யணிந்தகாலையுடைய நிடதமகாராசன் வரவிடுத்த ஓலைகொண்டுவந்தோமென்று சொல்லி அதைக் காண்பித்த வளவில் அங்கிருந்த ஒருகர்ணன் அரசன்குறிப்பறிந்து காண்பித்தவோலையைத் தன்கையில்வாங்கிவாசிக்கும்படி கட்டளையிட வேண்டுமென்றுகேட்டு அரசன் உத்தரவுகொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்வோலையைவாசிக்கின்றான-எ-று. (ருய)

போராண்மைமதிலவேந்தர்முடி யுழுதுசிவந்தபொற்றாட்புகழோய்காண்க
நீராருநிடதத்தோன்வரவிடுத்த வோலையொன்றுநின்னைக்காணும்
பேராசைமிகவுடையேனாதலினா னின்னகரம்பெயர்ந்துவந்தென்
சீராருநகரடைந்துபின்னினது திருநகர்நீசேறல்வேண்டும்

(இ-பு,) மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள மறுதேசத்தரசர்கள் மகுடங்களபட்டுச் சிவந்த வீரகண்டை யணிந்த காலையுடை வச்சிரவாகு மகாராசாவே நிடததேசத்தரசனாகிய நாம் உமக்கு எழுதியனுப்பிய ஓலையைவாசித்துக்காண்பீராக என்னவெனில், உம்மைக்காணவேண்டுமென்று நான் அதிக அபேக்ஷைகொண்டிருக்கிறேனாதலால் உம்முடையநகரம்விட்டுப் புறப்பட்டுவந்து சிறப்புள்ள என்தேசத்திற் சேர்ந்திருந்து பின்பு உம்முடையநகரத்திற்குப் போகவேண்டும்-எ-று, (ருக)

என்றரசன்வாவிடுத்தவோலையிற்பாசுரமுழுதுமியர்பக்கேட்டுக் [றேறி
குன்றெனவான்முகட்டணவுங் குடுமிநெடுங்குருமணித்தேர்கொணர்கென்
மின்றிகழர்படைவேந்தர்தற்சூழ முரசதிரவெண்சங்கார்ப்பத் [ள்வான்
தொன்றுவரும்பகைநடுங்க வெழுந்தனனமன்னவனேர்ந்தொடர்புகொ

(இ-பு.) இவ்வண்ணம் எழுதி நிடதராசனனுப்பிய ஓலையிலிருந்தவாக்கியங்களைச் சொல்லக்கேட்டு அவ்வரசனுடனட்புகொள்ள பெருமலைபோல் வான்முகட்டையளாவுஞ் சிகரத்தையுடைய சிறப்புள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தேரைக் கொண்டுவரச்சொல்லி அதிலேறிக்கொண்டு ஒளிவிளங்கும் ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள் தன்னைச்சூழ்ந்துவரவும் பேரிகைகளொலிக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும் பழமையாய்வருகின்ற எதிரிகள் படைநடுங்கவும் புறப்பட்டான்-எ-று, (௫௨)

மாறிலாப்பெருங்குணத்தான் வருகின்றானெனக்கேட்டமன்னர்மன்ன
னாறியோசனையளவாயணிபரப்பி யெதிர்ந்தவனையனபிற்புல்லி
வீறினுயர்ந்தபெருந் தன்பதியினமைவித்துவியப்பினோடுந்
தாறினுநெடுமூகந்தலைவணங்குந் தசானனர்க்குத்தக்கசெய்தான்

(இ-பு,) எக்காலத்திலு மாறுபடாத பெருங்குணத்தையுடைய வச்சிரவாகு மகாராசன் வருகின்றானெனக் கேள்விப்பட்ட நிடதராசன் ஆறு யோசனை தூரவளவில் தன்சேனைகள் பரந்திருக்கும்படி அனுப்பித் தானும் புறப்பட்டுப்போய் அந்தராசனைக்கண்டு அன்புடன் அளவளாவி எல்லாச்செல்வத்தினாலும் உயர்ந்ததான தன்னகரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்த்துச் சந்தோஷத்துடன் குலைகளின் மிகுதியால் கமுகமரங்கள் தலைவளைந்திருக்கும்படியான தசானனதேசத்தரசனுக்குத் தக்கபடி உபசாரஞ் செய்தான்-எ-று, (௫௩)

காவலவன்றனக்களித்தசிறப்பனைத்தையுங் கண்டுநெடுங்கதிர்வேன்மன்னன்
பூவலயந்தனிலிவன்போனட்பினர் வேறிலரென்னப்புகழ்ந்துவேலை
மாவலவன்பலகலையும்பயில் பத்திராயுவெனுமைந்தனெய்தி
யாவலுடன்றிருத்தாதை யடிபணிந்துவாய்புதைத்தங்கருகுநின்றான்

(இ-பு,) நிடதேசத்தரசன் தனக்குச்செய்த உபசாரங்களையெல்லாம் மிகுந்த ஒளியுள்ளவேலையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் அரசன்பார்த்துச்சந்தோஷித்துப் பூலோகத்தி லிவனைப்போல நம்மிடத்தில் நட்புள்ளவர்கள் வேறொருவருமில்லையென்று புகழ்ச்சிசெய்யும்போது குதிரையேறிப்பொருந்துவதில் வல்லவனும் பலசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவனுமாகிய பத்திராயுவந்து அன்புடன் தன்தகப்பன் பாதத்திற்பணிந்து அவனுக்குச் சமீபமாகநின்றான்-எ-று, (௫௪)

கண்டவுடன்வச்சிரவாகென்னு மடல்வேந்தனகங்களித்துநோக்கித்
திண்டிறலாய்வடிவாட்கைச் சேவகனேயிவணவருகவருகவென்று
வண்டமர்தார்நிடதர்பிரான்றனைமுகம்பார்த் திவன்கொடியமகதன்றன்
னை, யொண்டிறலும்படைச்செருக்கு மழித்தென்னைக்காத்துயிரளித்தவுர
[வோனென்றான்

(இ-பு,) அவனைப்பார்த்தவுடன் வச்சிரவாகு என்கிற பராக்கிரமமுள்ள அரசன் மனக்களிப்புடனேநோக்கி மிகுந்த பலமுள்ளவனே வடிவாளேந்திய கையையுடையவீரனே என்சமீபத்தில்வா சமீபத்தில்வாவென்றுசொல்லி வண்டுகள் பொருந்திய மாலைபணிந்த நிடதராசன் முகத்தைப்பார்த்து இந்தப்பிள்ளை கொடியவனாகிய மகததேசத்தன் பலத்தையும் அவன்சேனையின் இறுமாப்பையும் அழித்து என்னைக்காத்து உயிர்கொடுத்த புண்ணியவானென்று சொன்னான்-எ-று, (௫௫)

பின்னுமிஃதுரைக்கின்றா னிவனையருந்தவப்பயன்போற் பெற்றோன்யா
ரன்னுமிவன்பதியேது மரபேதெற்குதவிசெயவந்ததேது [வன
பொன்னமரும்புயத்தோய்நின் மருகனிலையெனக்கறைவேயுகறியென்ன
ப், பன்னினனங்கதுகேட்ட நிடதர்பிரான்முறுவலித்துப்பகரலுற்றான்

(இ-பு,) மேலுஞ் சொல்லுகிறான் இந்தப்பிள்ளையை அரிய தவப்பயன்போலப்பெற்றவன்யாவன் இவனிருக்கும்பதியெது? மரபென்ன? எனக்குஉதவிசெய்யும்படிவந்த காரணமென்ன ஜயலட்சுமிவாசமாயிருக்கும் புயத்தையுடைய அரசனே உன்மருமகனுடைய வரலாறெல்லாம் எனக்குவிவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றான் அதைக்கேட்ட நிடததேசத்து அரசன் நகைத்துச்சொல்லுகின்றான்-எ-று, (௫௬)

திங்களெனப்பொலிதாமவெண்குடையோ யொருகதையான்செப்பக்கே
ட்டு, மங்குல்வளமுறுமதொரு திருநாடுண்டதுபுரக்குமன்னர்மன்ன
னங்கவன்றன்மனைவியையும் பாலனையும்பழிகருதாதகற்றிவிட்டான்
சங்கணிவார்குழைப்பரமனருளினொரு வணிகனவர்தம்மைக்காத்தான்

(இ-பு,) சந்திரனைப்போல விளங்கும் முத்துமாலை அலங்கரித்தவெண்குடையையுடையராசனே நான் ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் அதை நீ கேள் மேகங்கள் காலந்தப்பாமல் மழைபொழிகின்ற வளப்பந் தங்கியஓருநகரமுண்டு அதை ஆளுகின்ற அரசன் ஒருவனுண்டு அவன் பழியையெண்ணாமல் தன்மனைவியையும் புத்திரனையும் நீக்கிவிட்டான் சங்கக்குழையணிந்த பரமசிவனுடைய கிருபையினால் ஒருவணிகன் அவர்களைக் காப்பாற்றினான்-எ-று, (௫௭)

குலநாயகன்றான்கருதிப்புரந்தளிக்கு நாளினந்தக்குமரன்மாய்ந்தான்
சிலைமானுந்திருப்புருவத்தேவியழக் கண்டிரங்கிதெய்வயோகி

யலையாமலின்னுயிர்பெற்றெழுக வெனவெழுந்தவனுக்கறமுங்கூறித்
தொலையாதவலியுமொருசங்கமும் வாளுங்கொடுத்துத்துயரந்தீர்த்தான்

(இ-பு.) உத்தமகுலத்தரசனாகிய அந்தவணிகன் ஆதரிக்கும்நாளில்புத்திர னிறந்துவிட்டான் அந்தத்துயரத்தினால் வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய ராஜஸ்திரிஅழுதுகொண்டிருந்தாள் அப்போது அவ்விடத்தில்வந்த ஒருசிவயோகி அவள் அழுவதைக்கண்டு (மனமிரங்கி) வருந்தாமலிருக்கும்படி இறந்தவன் உயிரைக்கொடுத்து எழுப்பி அதன்பின்பு அந்தப்புத்திரனுக்கு ராசநீதிபோதித்து யாருதயிருந்தபலமும் வாளுஞ் சங்கமுங்கொடுத்துத் துயரத்தைநீக்கினான்-எ-று. (௫௮)

நற்றவத்தோன் றிருவருளா லிறைமகனுமெறுழ்பெருகநாளுநாளுங்
கற்றிரளிற்பொலிதிணிதோட் காளையாயிளமையெழில் கனியநாளிற்
பற்றலர்தன்றந்தையைவென் றிருந்தளையிட் டுடன்கொடும்போம்படி கே
ட்டெய்திச், செற்றவரைத் தளைப்படுத்தித் தாதைசிறைமீட்டனனபோர்ச்
சிங்கமன்னான்.

(இ-பு.) இவ்வாறு சிவயோகிஅருளினால் ராசபுத்திரன்நாளுக்குநாள் பலம்அதிகரிக்கத் திரண்டகல்லைப்போலப் பருத்ததோளையுடையகாளைப்பருவமா யிளமையும் சௌந்தரியமும் மிகுதியாகுங்காலத்தில் பகைவர் வந்து போர்செய்து ஜயம்பெற்றுத் தன்தகப்பனைச் சிறைப்படுத்திக்கொண்டுபோகக் கேள்விப்பட்டு அழகியசிங்கத்தையொத்த அந்தப்புத்திரன் அவ்விடத்திற்போய் அவர்களைவென்றுசிறைப்படுத்தித்தன்தகப்பன் சிறையைநீக்கிவிட்டான்-எ-று. (௫௯)

இக்கதைபோலொருகதைமுன் கேட்டதுண்டேலியம்புகென வியம்பிவீ
று, தக்கபெரும்புகழரசே யுரைத்தகதைக்குரியரையுஞ் சாற்றக்கேட்டி
செக்கமலச்செங்கனிவாய்ச் சேயுமிவன்றந்தையுநீ சிறந்தகற்பான்
மிக்ககுலத்தேவியுநின் மனைவியென்றான்மதிமயங்கி வேந்தன்வீழ்ந்தான்

(இ-பு.) இந்தக்கதைபோல நீ ஒருகதை கேள்விப்பட்ட துண்டாயிருந்தால்சொல்லென்றுசொல்லி விளங்குகின்ற தகுதியுள்ளபெரும்புகழ்பெற்ற மகாராசனே இப்போதுநான்சொல்லிய கதைக்கு உரியவர்களையுஞ் சொல்லக்கேட்பாயாக செந்தாமரைமலர்போன்ற செவ்வாயையுடைய அந்தப்புத்திரனும் இந்தப்புத்திரன்றன் தகப்பன்நீதான் கற்பினால் சிறந்த தாயானவள் உன்மனைவிதான் என்றுசொன்னான் அதைக்கேட்ட அரசன் அறிவுமயங்கிக் கீழேவிழுந்துவிட்டான்-எ-று. (௬௰)

வீழ்ந்தமன்னன்றனையெடுத்து வியர்புலர முகம்விளங்கி வேந்தே
யெம்மை, யாழ்ந்தவிதிசெய்ததுயர் யாமுழந்தோநீயதனை லழுங்கவேண்
டாங், தாழ்ந்தமனந்தனைத்தெளிவித் தெழுகவெனத்தான்புரிந்த தவறுமெ

ஞ்சைப். போழ்ந்துணர்வையழிக்கவிருந் தயர்வுயிர்த்துமகனையுறப் புல்லிச்சொன்னான்.

(இ-பு,) அப்படிவிழுந்த அரசனையெடுத்து வியர்வைமாற்றி முகந்துடைத்து மூர்ச்சைநீக்கி என்னையனே எங்களைப்பற்றிய வினைசெய்த துன்பத்தை நாங்கள்அனுபவித்தோம் அதற்காக நீவருந்தவேண்டியதில்லையென்று மனதைத்தெளிவித்து எழுந்திருவென்றுசொல்ல எழுந்து அவ்வரசன் தான்செய்தகுற்றந் தன்மனதைப்பிளந்து அறிவைக் கலக்கிவிட ஒன்றுந்தோன்றாமலிருந்து பின்புதேறி மகனைஅணைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான்-எ-று, (சுக)

கடுங்கானத்திடைதனியே நுமைவிடுத்துவரப்பணித்தகடியனெஞ்சக்
கொடும்பாவிதனைமகதன் கொல்லாமலுயிரளித்த குமாரவீண்டு
நடுங்காமலுயிர்பொருந்தப் புல்லவுநீகருணைசெய்தாய் ஞாலமென்னை
யடுங்காலனென்பதலா லரசனெனறுசொலத்தகுமோ வந்தோவந்தோ

(இ-பு,) கடுமையாகியகாட்டில் உங்களைவிட்டுவரும்படி உத்தரவுசெய்த வலியநெஞ்சையுடைய கொடும்பாவியாகிய என்னை மகததேசத்தான்கொல்லாமல் உயிர்கொடுத்தபுத்திரனே இப்போது நான்அஞ்சாமல் உயிரோடுயிர்பொருந்தும்படி புல்லிக்கொள்ளவும் கிருபைசெய்தாய் இதையறிந்த உலகத்தார் எனனைநமனென்று சொல்வார்களேயல்லது அரசனென்றுசொல்லமாட்டார்கள் ஐயையோ-எ-று, (சுஉ)

அறத்தினெறிகருதாம லரிவையையுர்புதல்வனையு மகன்கானத்தின்
மறத்தின்வழிவிடுத்தேனு மன்னவனோநீசர்தொழின்மருவினேறே
னிறப்பதுவேகருமமெனத் துணிந்தெழுந்த தசானனர்கோன் சூட்சிநூலோர்,
நிறக்கதிர்வேனிடதர்பிரான் றெருட்டவருந்துயர்சிறிதுநீங்கிச்சென்னாள்.

(இ-பு,) தர்மநெறியைஎண்ணாமல் மனைவியையும் புத்திரனையும் காட்டினிடத்தி லனுப்பிவிட்ட நானும் அரசனா, புலையர்செய்யுந்தொழிலுள்ளவனுயிருந்தேனே ஆதலாலினி இவ்வாழ்க்கைநீங்கிறிடுவதே கருமமென்று துணிவுகொண்டுஎழுந்த தசானனதேசத்தரசன அங்கிருந்தமந்திரிகளும் ஒளிதங்கியவேலாயுதத்தையுடைய மிடததேசத்துஅரசனும்சமாதானஞ்சொன்னதினுல் துன்பஞ்சற்றுநீங்கிச் சிறிதுநாள்-எ-று, (சுங)

சந்திராங்கதனன்புகூர வேசங்கிரீககருந்தொடர்புகொண்டுபின்
சிந்துராணனைச் சுமதிதன்றெடுஞ் செம்பொனீள்கொடித்தேரிலேறியே
மைந்தன்வீரவேற் பத்திராயுவுமருகி கீர்த்திமாலினியும் பின்வரக்
கொந்துலாமலர்க் கானுமாறுநீள் குன்றுநீத்தியோககாங்கூடினான்

(இ-பு) விடதேசத்து அரசனாகிய சங்கிராங்கதன் அன்புடன்வைத்துக்
கொண்டிருக்கவிருந்து அவ்வரசன் சினேகமிகுதியாகப்பெற்றுக்கொண்
டு பின்பு சிந்தூரத் திலகம் அணிந்த முகத்தையுடைய தனமனைவியுட
ன் செம்பொன்மயமாய்ப் பெரிய கொடிகட்டப்பட்ட தேரிலேறிக்கொ
ண்டு தன்புத்திரனாகிய பத்திராயுவும் மருமகளாகிய கீர்த்திமாலினியும்
பின்னேவரக் கோத்தாகியமலனாயுடைய நாடும் நதிகளும் உயர்ந்தமலை
களும் நீங்கித்தன்னகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்தான-எ-று, (கூச)

நகரின்வாழுநர்கண்டுமைந்தனை நறியபாமலர்சிதறியேத்துவார்
புகர்செயானையாழுதிகாறுநீ பூமிகாத்தெமைப்புரத்தியாலென்பார்
தகரவார்குழல்வனிதசெல்வி சாரங்கபாணியேயிவனெனவோதுவார்
நிகரின்மைந்தனுக்காவதாகயா நெடிதுவாழுநாளெனநிகழ்த்துவார்

(இ-பு) அந்நகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பத்திராயுவைப்பார்த்து
வாசனை தங்கிய மலர்கள் தூவித் துதிசெய்வார்கள், சிலர் புகர்முகயா
னைப் படையையுடைய அரசனே ஊழிகாலவனாயில் இவ்வுலகத்தைக்கா
த்து எம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவையென்று சொல்வார்கள், சிலர்பத்திராயு மகா
விஷ்ணுவே மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்டகுழலையுடைய இவன்மனைவி ம
காலட்சுமி யென்பார்கள், சிலர் நாம்வாழுநாளாகிய நம்முடைய ஆயுசுஇ
ந்தப்புத்திரனுக்கே யாகக் கடவதென்று வாழ்த்துவார்கள்-எ-று, (கூரு)

பகைஞரஞ்சவேபொருதுதந்தைதன் படர்களைந்ததோள்பார்த்திலீரென்
பார், புகைசெய்வேலினனிறைமையுண்டிவண் புகுதமெய்த்தவம்புரிந்து
ளோமென்பார், மகதராசன்றன்வல்லிபிற்பட வாகைகொண்டசூராவாளி
தோவெனபார், சகரநீர்சூலாம் புவியிவன்றிருத் தாணிழற்கணேதங்கு
மாலெனபார்

(இ-பு.) சத்துருக்கள் பயப்படத்தக்கதாகப் போர்செய்து தகப்பனு
க்கு நேரிட்ட மனவருத்தத்தை நீக்கியபுயத்தைப் பாருங்களென்பார்க
ள்சிலர், புகையைத்தருவதாகிய வேலாயுதத்தையுடையஇவன அரசாட்சி
பெற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில்வரநாம் உண்மையானதவஞ்செய்தோ
மெனபார்கள்சிலர், மகதராசன்விலங்கில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்படிவெ
ற்றிகொண்ட சூரியவாள் இதுதான் பாருங்களெனபார்கள் சிலர் சமுத்
திரஞ்சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் இவன் காலின்கீழே தங்குமெனபார்கள்
சிலர்-எ-று, (கூகூ)

என்றுகூறியமாந்தரின்புறவேந்தலோடும் போயெழில்கோன்மன்னவன்
குனமுபோலுபர்கோயில்வைகியோர் குடைநிழற்புவிகாத்தனந்தநாட்
சென்றபின்னரேமகதனறன்னை புத்திரைபளக்கெனத்தெப்பெவிட்டபின்
பொன்றிவானுலகாடன்மேயினன் புதல்வன்பூதலம்புறப்பதாயினன்

(இ-பு.) என்றுசொல்லிய நகர்ச்சனங்கள் இன்பம்பொருந்தத் தக்கதாகத் தன்புத்திரனுடன்போய் வச்சிரவாகுமகாராசன் மகமேருவையொத்தவன் அரண்மனையிலிருந்து ஒருகுடைநிழலில் பூமியைக்காத்து நெடிதுநாள்சென்றபின்பு மகதாராசனைச்சிறைநீக்கி யினி நீ திறைகட்டிக்கொண்டிருவென்றுசொல்லி அனுப்பிவிட்டபின் இந்தத்தேகத்தைவிட்டுநீக்கிச்சுவர்க்கபதம்பெற்றான் பத்திராயு அரசுசெய்துகொண்டிருந்தான்-எ-று. (௬எ)

பத்திராயுவின்கதையுரைத்த-அத்தியாயம்.

முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம்-எ௯௯.

உ

சிவமயம்,

பதினைகாவது,

பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருந்தலர்வணங்கநீடு நிதிமல்கச்செங்கோலோச்சிப்
புரந்தனனுலகமெல்லாம் பொதுவறவென்றுசூத
னிருந்தவமுனிவர்க்கெல்லா மியல்பினினியம்பிமீட்டு
மருந்தவனனையபத்தி ராயுவின்சரிதஞ்சொன்னான்

(இ-பு,) சத்துருக்கள்வந்து பணியவும் மிகுந்தநிதிகள்வந்துசேரவும் செங்கோல்செலுத்திப் பொதுவில்லாமல் உலகத்தைக்காத்து அரசுசெய்துகொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச்சொல்லிப்பின்னும் அம்முனிவர் பத்திராயுவின் சரித்திரஞ்சொல்லுகிறார்-எ-று, (க)

கன்னவிரண்டோண்முத்தக் கதிர்மணிக்கவிகைச்செங்கோன்
மன்னனுமமைச்சரோடு மலிகடற்றானையோடும்
பொன்னணித்திகிரிமன்னும் புரவியந்தேர்மேற்கொண்டு
பின்னிடைத்துணைவியோடு விரைமலர்க்கானம்புக்கான்

(இ-பு,) மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற திரண்ட வடிவாயிருக்கும் தோள்களையும் முத்துகளால் அலங்கரித்த குடையினையும் உடையவனாய்ச்செங்கோல்நடத்தும் பத்திராயு என்னும் அரசன் மந்திரிகளும் மிகுதியாயுள்ளசேனையுஞ்சூழ்ந்துவரப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட உருளை

பூண்டதேரில் தானும் தன்மனைவியுமாக ஏறிக்கொண்டு வாசனையுள்ள கானகத்திற்சென்றான்-எ-று. (௧)

சண்பகம்பனசம்பூகஞ் சந்தனந்தமாலந்தேமா
விண்பகிரிருங்கோங்கு வெள்ளின்மந்தாரந்துற்றுக்
கண்புகவரிதாய்வாசங் காவதங்கமழுஞ்சோலை
பண்பயில்வண்டுந்தேனுங் கிள்ளையும்படிவதம்மா

இ-பு.) அந்தவனத்திலிருக்கும்-சண்பகம்-பலா-கமுகு-சந்தனம்-தேமா-பச்சிலை-அண்டமுகடு பிளக்கும்படி உயர்ந்திருக்கும் கோங்கு-விளா மந்தாரம்-என்னும் விருக்ஷங்களால் பார்ப்பவர்கள் பார்வைநுழைவதற் கிடமில்லாமல் நெருங்கப்பட்டு ஒருகாத தூரமட்டும் வாசனை பரிமளிக்குஞ் சோலையானது இசைபாடும் வண்டும் தேனென்கிற வண்டுகளுங் கிள்ளைகளும் வாசமாயிருக்கத்தக்கது-எ-று; (௩)

மவ்வலங்குழலாள்கீர்த்தி மாலினியணங்கினோடு
மவ்வனந்தன்னின்மன்ன னயர்வுயிர்த்திருந்தகாலை
கொவ்வையங்கனிவாய்க்கற்பிற் கொடியொடோரந்தணாளன்
கவ்வையான்முறையிட்டெய்திக் காவலற்கிதனைச்சொன்னான்

(இ-பு,) இத்தன்மையுள்ள வனத்தில் பத்திராயு என்னும் அரசன்கீர்த்திமாலினி யென்னும் மனைவியுடன வழிவந்த இளைப்புநீங்கி யிருக்கும்போது ஒருபிராமணன் தன்பத்நினியாகிய கோவைப்பழத்தை யொத்த செவ்வாயினையுடையமாதுடன் துயரமுள்ளவனாய் முறையிட்டுக்கொண்டுவந்து அரசனுக்கு இந்த வார்த்தை சொல்லுகிறான-எ-று, (௪)

அறத்தினிலுலகங்காக்கு மரசனேயரசரேறே
மறப்புலிதொடர்ந்துகொல்வான் வருகின்றததனை நீயுன்
திறப்படையேவியாங்கே செகுத்துயிர்கவர்ந்துயாங்க
ளிறப்பதுதவிர்த்துளாவி யீந்தெமைப்புரப்பாயென்றான்

(இ-பு,) தர்மத்துடன் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனே அரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போ லிருப்பவனே கொடிதான ஒருபுலி யெங்களைக்கொல்லத் தொடர்ந்து வருகின்றது அதனை உன்கையிலிருக்கும் வலியபாணத்தையேவி அவ்விடத்திலேவிழுந்துசாவும்படிகொன்றுநாங்களிறப்பதைநீக்கி எங்கள் பிராணனைக்கொடுத்துக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றுசொன்னான்-எ-று. (௫)

(வேறு,)

மறைபவனோதிய வாசகம்வந்தே
யறைகழன்மன்னவ னஞ்செவியெய்தப்

பிறைநிகர்வார்சிலை வாளிபிடித்துக்
கறுவுகொள்வெம்புலி யைக்கடிதெய்வான்

(இ-பு,) இவ்வாறு பிராமணன்சொல்லிய வார்த்தையானது வந்து ஒலிக்கும் வீரகண்டை காலிற்கட்டிய அவ்வரசன் காதில்கேட்டவுடன் பிறைபோல்வளைந்த பெரியவில்லையும் பாணத்தையும் கையிலேந்திக்கோபங்கொண்டு வருகிற வெம்புலியை விரைவினிற் கொல்லுவதற்கு-எ-று.()

உற்றனனுற்றவ னென்றுதன் முன்னம்
பற்றியவெம்புலி பார்ப்பினிதன்னை
யெற்றியணைந்து பிடித்தலுமேந்து
மூற்றிழையாளர சனமுகநோக்கி

(இ-பு,) எத்தனப்பட்டான் அப்படி பெத்தனித்தவன் வருவதற்கு முன்தொடர்ந்துவந்தபுலியானது அந்தப்பிராமணத்தியை அடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளவே அழுகிற அந்தப்பிராமணஸ்திரியானவள் அரசனமுகத்தைப்பார்த்து-எ-று. (எ)

மன்னவனே புலிவாயிடையுற்றே
னென்னுயிர் நின்பரமென்றிது கூறி
மின்னவிர்செஞ் சடைமெய்ப்பொருணாம
பன்னினளாவி நடந்ததுபாவம்

(இ-பு,) அரசனே நானா புலிவாயிலகப்பட்டுக்கொண்டேன் என்னுயிரைக்காப்பது உனபாரம் என்று சொல்லி மின்னலைப்போல விளங்கும் செஞ்சடையையுடைய உண்மைப்பொருளாகிய சிவநாமத்தை யுச்சரித்தாள் பிராணனீங்கிவிட்டது இதுபாவமானகாரியம்-எ-று. (அ)

வேதியன்மாது விளம்பியசொல்லான்
மாதுயரெய்திய மன்னனவேதுணடே
காதவிடுத்த சடுங்கணைசென்றே
போதெனவீழ்ந்தது புண்டரிகத்தின்

(இ-பு.) அந்தப்பிராமணன் சொல்லியசொல்லால் மகத்தாகிய துயரங்கொண்ட அவ்வரசன கோபமுள்ளவனுபக் கொல்லும்படி விடுத்தபாணமானதுபோயப் புலியின்மேல் பூவைப்போலவிழுந்தது-எ-று. (கூ)

கண்டுபொறுமை கருத்தைவெதுப்பத்
திண்டிறல்வேலவ னின்றுதிகைத்தான்
புண்டரிகந்தெறு பூவையையுங்கொண்
டுண்டிடவெம்முழை தேடியொதுங்க

(இ-பு,) தனபாணம் பூவைப்போல விழுந்ததைக்கண்டு உண்டான பொறுமையானது மனதைவருத்த மிகுந்த பலமுள்ள வேலேந்தும் அ

வ்வாசனுக்கு ஒன்றுந் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றுவிட்டான்புலியான து தன்னாற் கொல்லப்பட்டவளை யுண்ணக்கவ்விக்கொண்டுமலைக்குகை யை நாடிச்சென்றது-எ-று. (ம)

அச்சமுறுத வருப்புலிபோக
வச்சிரவாகு மகன்றுயருற்றான்
விச்சையுணர்ந்தறி வேதியன்மாதை
யிச்சகமீதி லிழந்தனனென்றான்

(இ-பு.) எவ்வளவும் பயமில்லாமல் அந்தப் பெரும்புலியானதுபோ ய்விடவே வச்சிரவாகு புத்திரனுகிய பத்திராயு என்பவன் துயரம்அடை ந்தான் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த பிராமணனுனவன் என் மனைவியை யிவ்வுலகத்தி லிழந்துவிட்டேனேயென்றுசொல்லி-எ-று, (மக)

(வேறு,)

அருந்ததியுமொவ்வாதகற்புடைய மனையவளேயச்தோவந்தோ
பெருர்புலியின்பகுவாயினுயிரிழக்க முற்பவத்திற்பிழைத்ததுண்டோ
குரும்பைமுலைத்தாளநகைக் கொடியிடையாய்நீவிளிந்தகொடுமைகண்டு
மிரும்பனையகொடுமனங்கொண் டின்னமுநானிறவாமலிருக்கின்றேனே

(இ-பு,) பதிவிரதாதருமத்தில் அருந்ததியும் நிகராகாத மனைவியே ஐயையோபெரும்புலியின் பிளப்பாகிய வாயில் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் படி முன்ஜன்மத்திற்செய்த வினையுண்டோ தென்னங் குரும்பையை யொத்த தனங்களும் முத்துகளையொத்த தந்தங்களும் பூங்கொடியை யொத்த இடையினையும் உடையவளே நீயிறந்த கொடுமையைக்கண்டும் இரும்பையொத்தவன் னெஞ்சங்கொண்டு இன்னமும் நானிறவாம லிரு க்கின்றேனே-எ-று, (மஉ)

என்றென்றுபற்பலவும்பன்னியெடுத் தழைத்துமனமிடரின்மூழ்கிக்
கனறென்றுதனையிழந்தகறவைபோ னெடிதுயிர்த்துக்கவன்றுமாழ்கி
யின்றென்று துணிகுவன்யானிங்கெனன நினைந்துகடிதெழுந்துநின்று
குன்றென்றுதிரள்புயத்துக் கோமகன்மேல்வெகுண் டினையகூறினனே

(இ-பு.) எனறென்று பலபலவாக தன் மனைவியின் குணாதிசயங்களை யெடுத்து அழைத்துச்சொல்லி துன்பத்தில் மனது அழுந்திடக் கன்றினை யிழந்த பசுவைப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கவலையுடன் சோர்ந்து இ ப்போது ஒருகாரியஞ்செய்யத் துணிகுவனென்று தன்மனதில் நிச்சயித் துக்கொண் டெழுந்துநின்று மலையையொத்த திரண்டபுயத்தை யுடைய பத்திராயுவாகிய அரசன்மேல் கோபித்துக்கொண்டு இந்த வார்த்தைக ளைச்சொல்லுகிறான்-எ-று, (மந)

மறைபவருக்கிறுதிவந்தா லவருயிருக்குதவிசெய்யாமன்னரோறே
கறையிருக்குந்திவாய்வெங் கனற்றறுகட் கொடுவரிநின்கண்முன்னகப்
பிறைநுதற்குப்படரியற்றி யுயிர்கவர்ந்துபிலம்புகுதப்பிடித்தவில்லோ
முறைகழித்தகளையேங்கிநின்றனை நின்னரசியலுக்குவமையுண்டோ

(இ-பு,) பிராமணர்களுக்குத் துன்பம் நேரிட்டவிடத்தில்உதவிசெ
ய்யாதமன்னவர்கள் சிங்கமே உதிரம் பொருந்தியிருக்கும்பொல்லாதவா
யும் வெவ்விய தீப்பொறியைக் கக்கும் கண்களுமுள்ள ஒரு புலியானது
உன்கண்ணுக்கெதிராக என்மனைவிக்குவருத்தத்தைச்செய்து உயிரைவா
ங்கிக்குகையிற்போகவும் பிடித்தவில்லும் தூணியிலிருந்தெடுத்த அம்பு
ம் ஏந்திக்கொண்டுநின்றாய் ஆதலால் உன்னரசியலுக்கொப்பான அரசிய
ல்வேறொன்றுமில்லை-எ-று. (௰௪)

ஆறிரட்டியாயிரம்வெங்களி யானைபலமுனக்குண்டதனை வேந்தே
பாறிரட்டுங்கதிர்வடிவேற்பகைவரிடத் தீந்தவராற்பயங்கொண்டாயோ
நூறிரட்டித்தெழுந்தமரக்கானகத்தி லென்றுணையைத் தொடர்ந்துநெய்த்
தோர்ச்சேரிரட்டித்திரும்பிலவாய்ப்புலிகவரமீட்டிலைநீசெய்ததென்னே

(இ-பு,) பன்னீராயிரம் யானைபலம் உனக்குஇருக்கின்றது அரசனே
அந்தப்பலத்தினைப் பருந்துகளைக்கூட்டமாய்ச்சேர்க்கும் ஒளிதங்கியவ
டிவேலையுடைய பகைமன்னரிடத்தில் கொடுத்துவிட்டுப் பயம்பெற்றுக்
கொண்டனையோ சிறுசெடிகளால் நெருக்கப்பட்டு மரங்கள்மேலோங்கி
யிருக்கும் இந்தப்பெரியகாட்டில் உதிரஞ் சேறுபடும்படி பிலம்போன்ற
வாயையுடைய புலியானது தொடர்ந்து என்மனையாளைப்பிடித்துக்கொ
ண்டுபோய்விட்டதே அதனைத்தடுக்காமல் என்னசெய்தாய்-எ-று, (௰௫)

கடுங்கானிற்புலியெனது கனங்குழையைக்குருதி புண்ணக்கருதிநின்மு
னடுங்காலத்ததனையுயிரழித்திலை நின்னுயிர்ப்புறங்காத்தஞ்சினின்றாய்
கொடுங்காலதூதரடுகளத்தினிற்பப் பகைவர்வந்துகொடும்போர்செய்யி
னடுங்காதுபகைதுரந்துன்னரசுநிலை நிறுத்துவையோநாமவேலோய்

(இ-பு,) பகைவர் அஞ்சத்தக்க வேலாயுதமேந்திய அரசனே கொடு
மையுள்ள இந்தக்காட்டில் உனக்கெதிரில் உதிரமுண்ணப்புலியானது எ
ன்மனையவளைக் கொல்லும்போது அந்தப்புலியைக்கொல்லாமல் உன்னு
யிரைக் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டுப் பயந்துநின்றனை கொடுமையுள்
ளயமதூதர்வந்து போர்க்களத்திலிருக்கும்படி உன் எதிரிகள்வந்து வெ
வ்வியதான யுத்தஞ்செய்தால் அந்தச்சமயத்தில் நடுங்காமல்பகைவனைத்
துரத்தி உன்னரசாட்சியை நிலைநிறுத்துவையோ-எ-று, (௰௬)

பெண்ணுயிர்தனைத்தர் பேதையுமாய்நினக்கபயம்பேசினளை
யெண்ணாதுகொல்லும் வேங்கைக் குணவளித்து னுயிர்காத்தவேலுழவேந்
தே, மண்ணாளவென் னுறுதியோ வின்னமுமாருயிர்சுமந்து வலியிற்றாழ்ந்
து, நண்ணார்தமிழிபுகளாக்குநாணாயோ வென்றுபலநடுங்கச்சொன்னான்

(இ-பு,) பெண்பிறப்பாகியும் அந்தப்பிறப்பிலும் பிராமணத்தியாகியும் உனக்கு அபயமென்று முறையிட்டவளை காக்கவேண்டுமென்று உன்மனதில் எண்ணாமல் கொல்லும்புலிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டு உன்னுயிரைக் காத்துக்கொண்ட வலிமையுள்ள அரசனே பலத்தினிற்குறைந்தும் இன்னமும் பிராமணனை வைத்துக்கொண்டு ஊரான என்னுயிரையோ பகைவர்கள் இழிவாகப் பேசுவார்களே அதற்கும் நாணமுறாயோ என்றிவ்வாறு பலபலதூஷணமானவார்த்தைகளை அவனடுங்கும்படிசொன்னான்-எ-று. (ருஎ)

என்னனுமேமதிமயங்கிவடிவேல்கொண்ட கன்மார்பத்தெறிந்ததென்ன
ச், கன்னியைவெம்புலிகவர்ந்தகொடும்பழியு நான்மறையோனகடியசொ
ல்லும், மனநிலையேயகமவெதுப்ப வருந்துயரக் கடலிடையாழ்ந் தழுங்கு
தோறு, மன்னர்பிரானரசியலுஞ் செல்வமுநீத்திறப்பனெனுமனத்தனா
[னான்

(இ-பு.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லவே அரசன் மதிமயங்கி வடிவேலைப் பார்த்தமார்பில் எறிந்ததுபோலப் பிராமணஸ்திரியைப் புலிகொன்ற கொடும்பழியும் பிராமணன் சொல்லுங் கடுமையான வார்த்தையும் அப்போதேமனதைவெதுப்பநீங்குதற்கரிய துக்கசாகரத்தில்அழுந்தவருந்துந்தோறும் அவ்வரசன் இந்த அரசாட்சியையும் செல்வத்தையும் ஒழித்துவிட்டிறக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனானான்-எ-று.

வேதியருக்கிடர்களையாவேந்தனொரு விலங்கெனவேவேதங்கூற
லாதியினிற்கேட்டிருந்துமவர்க் கிறுதிவந்தவிடத்தஞ்சிநின்றேன்
போதுமினியுயிர்சுமத்தல் சுமந்தாலும்பழியலதுபுகழுமுண்டோ
தீதுதரும்வாழ்க்கையினுஞ் சீர்த்தியுறப்பொன்றுவதேசீரிதெனா

(இ-பு.) பிராமணர்களுக்கு நேரிட்ட இடரைநீக்காத அரசன் ஒரு மிருகமேயல்லது அரசனாகான் என்று வேதஞ்சொல்லுவதை ஆதியிலே கேட்டிருந்தும் இப்போது பிராமணனுக்கு நேரிட்டவிடத்தில்பயந்துநின்றேன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது இந்தமட்டிற்போதும் அல்லது உயிரைச்சுமந்துகொண்டிருந்தாலும் பழிவருமேயல்லது புகழுண்டாவதில்லை ஆதலால் தீங்கைத்தருகிற இந்தவாழ்வி லிருப்பதைப்பார்க்கிலும் உயிரைவிடுவதே நன்மையாகும் புகழுமுண்டாகும்-எ-று. (ருகூ)

மடமாதைப்புலிக்குணவாவழங்கி நெடுந்துயருழக்கு மறையோன்றாளிற்
றடமார்புமணிமுடியுநிலம்படிய வீழ்ந்துதுயர்தவிர்கவெனனு
மிடலானதொன்றுமிலாத் தமியேன்றீநரகத்தினில்வீழ்கின்றேனென்
னுடைநாடுமென்குலமுநிதியமுநின் வயத்தவென்றனனாவுத்தோளான்

(இ-பு,) என்றிவ்வாறெண்ணித் தன்மனைவியைப் புலிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டுத் துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனுடைய பாதத்தில் அகன்றமார்பும் ரத்தினங்கள்பதித்தமகுடமும் பூமியில்படும்படிபத்திராயுவெனனும் அரசன்பணிந்து ஐயரோ துன்பப் படவேண்டாமென்றுசொல்லிப் பலமென்பதொன்றுமில்லாத தமியேன் தீநரகத்தில் விழுகின்றேன் எனனுடைய தேசமுங் குலமும் திரவியமும் தேவரீர் வசமாக ஒப்பித்தேனென்று சொன்னான்-எ-று. (உ௰)

மாறிலாத்திறல்வேந்தன் வாய்மொழிகேட்டருமறையோன வழங்
குங்கண்ணின், வீறிலான்விறலிழந்தான் பலியெடுத்தான் சுகமிழந்தான்
வினையின்மூகைமைப், பேறுளானூலிழந்தான்மனையிழந்தா னுரிமைதரும்
பேறுநீத்தா, னுறினுனைப்பதென்னோ வரசனெனக்கூறியிஃ தறையலு
ற்றான்.

(இ-பு.) மாறாத வெற்றியையுடைய அரசன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான் கண்ணினொளியிழந்தவனும் வன்மையிழந்தவனும் பிச்சையெடுப்பவனும் சுகமிழந்தவனும் பாவத்தினால் ஊமைத்தன்மை யுடையவனும் பூணநூலிழந்தவனும் மனைவியையிழந்தவனும் இருமைப்பய னிழந்தவனுமா யிருப்பவன விசனம் நீங்கிச் சொல்லத்தக்க தென்னிருக்கின்றது அரசனேயென்றுசொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பிராமணன் இந்தவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று, ()

என்னுடையதுயரமுந்தீர்ந் தாவியுங்கொண்டிருந்தவங்களியற்றவேண்டி
னுன்னுடையகுலவனிதை கீர்த்திமாலினியையெனக் குதவல்வேண்டு
மன்னவவென்றலுங்கொடிய வடுவுரைவேல்போலரசன் மருமத்தானற்
றனனெனறிதீரிழிபுரைநீ யிவணுரைத்தாயிவ்வுரையை நவிலற்பாற்றோ

(இ-பு,) அரசனே எனனுடைய துயரம்நீங்கிப் பிராணனைவைத்துக்கொண்டு நான தவங்கள்செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம் உனக்கிருக்குமானால் உன்னுடைய தர்மபத்தினியாகிய கீர்த்திமாலினியை யெனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னான் - அப்படிசொன்னவுடன் அந்தக்கொடிய வார்த்தையானது அரசனுடைய மார்பில் வேல்தைத்ததுபோலிருந்ததினால் ஐயரோ, தர்மத்துக்குமாறான இழிவுள்ள வசனஞ்சொன்னீர் இந்தவார்த்தைசொல்லலாமோ என்று ராசன்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று. (உஉ)

கனைகுரற்றெண்கட லுடுத்தகாசினியின் மறைவல்லோய் கலைவல்லோர்க்கு, முனையிடத்தினுயிர்கொடுப்பர் முழுநிதியத்தொகைகொடுப்பர்முகமன்சொல்வர், துனைபரித்தேர்கொடுப்பர் கரிகொடுப்பர்பரிகொடுப்பரன்றித்துணையாயுள்ள, மனைகொடுத்துப்புகழ்படைத்த மன்னருண்டேலுனாயென்றான்மன்னர்கோமான்.

(இ-பு.) பிராமணச்சிரேஷ்டரே ஒலிக்கும் ஓசையுடையதாய்த் தெளிவுள்ள கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் அரசர்களாயிருப்பவர்கள் பிராமணர்கள் பொருட்டுத் தங்களுயிரைக்கொடுப்பார்கள் மிகுந்த திரவியங்கொடுப்பார்கள் உபசாரவார்த்தைசொல்வார்கள் விரைவாகச்செல்லுங் குதிரைகட்டியதேர்கொடுப்பார்கள் குதிரைகள்-யானைகள் - கொடுப்பார்கள் இவ்வளவேயல்லது இல்லறத்துக்குத் துணையாகிய மனைவியைக்கொடுத்துப்புகழ்படைத்த அரசர்களுண்டாயிருந்தால் சொல்லுமெனறான் பத்திராயுஎனனும் அரசன்-எ-று (உ௩)

செங்கோன்மையரசர்பிரான் செப்பியசொல்செவிபுகுதச் சிவந்துநோக்கி
வெங்கோன்மையரசியற்றும் விறல்வேந்தேபழியிதனான்மேவினாலுந்
தங்காதவகையியற்றுஞ் சாந்தியறிவேனணங்கைத்தருதியின்றே
ஹுங்காருந்தழனரகப்புகுதியெனச் சபிப்பனினிநுவறியென்றான்

(இ-பு,) செங்கோல்மாறாத அரச னிவ்வாறு சொல்லிய சொல்லானது காதிற்பட்டமாத்திரத்தில் பிராமணன் கோபத்துடன் பார்த்துக் கொடுங்கோல்செலுத்தி ராசாங்கஞ்செய்யும் அரசனே இதனாலே யெனக்குப் பாவஞ்சம்பவிப்பதா யிருந்தாலும் அது தொடாத வண்ணஞ்சாந்திசெய்துகொள்ள என்னாலாகும் ஆதலால் உன்மனையாளைக்கண்டு கொடாவிட்டால் பாவிகளையுண்ணத்தக்க நரகில்விழும்படி உனக்குச்சாபங்கொடுப்பேன் இனிஎன்னசொல்லுகிறாய் சொல்என்றான்-எ-று. (உ௪)

(வேறு.)

ஆழ்ந்தகேள்வி மறையோனறையுஞ்சுடுசொல்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சகங்கருகப் பொருமிப்பொருமிப்புவிமேல்
வீழ்ந்துவீழ்ந்தாங்கெழுந்து விழிநீர்க்கடலுள்ளழியா
தாழ்ந்தநெஞ்சஞ்சோர்ந்து தகைவேந்திவைகணினையும்

(இ-பு,) வேதசாஸ்திரப்பயிற்சி நிறைந்துள்ள அந்தப்பிராமணன் சொல்லுஞ்சுடுசொல்லாகிய வாளினால் பிளக்கப்பட்ட மனம்வெதும்பி அழுதழுது பூமியில் விழுந்து விழுந்து பின்னுமெழுந்து கண்ணீர்த்தாரை கடல்போற்பெருக அதிலாழ்ந்தழிந்து ஒன்றுந்தோன்றாத மனமுள்ளவனாய்ப்பெருமைப்பாடுள்ள அரசனிவைகளையெண்ணுகிறான்-எ-று, (உ௫)

மாருக்கம்பிவிவளை மறையோற்களிக்கினவசையாம்
வேருய்மறுத்தின்றுணாத்தால் வினையேபுரியுமறையோன்
கூறுப்வளருங்பிறையுங் கொன்றைத்துணருஞ்சொருகி
யாராதரிக்குஞ்சடையோ னருளேதெனவுமறியேன்

(இ-பு,) அழியாத கற்புநிலையுள்ள இவளைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தால் வசைவந்துசேரிடும் அல்லது மறுத்து வேருகச்சொன்னுல் பிராமணன்சாபங்கொடுப்பான் ஒருகலையுடனிருக்கும் பிறையினையுங் கொன்றைமாலையினையுந்தரித்துக்கொண்டு ஆத்திமாலையினையும் தரிக்கவிரும்பும் சடைமுடியையுடைய பரமசிவத்தின் திருவருள் வவ்வா மிருக்கின்றதோதெரிந்திலன்-எ-று, (உகூ)

பொல்லாநரகத்திடையே புகுமாறுயிருக்கெளிதோ
நல்லாடனையுமிங்ங னயந்தமறையோற்குதவி
வில்லார்மணிப்பூண்வேந்தர் வினையங்கேட்டுவியப்பக்
கல்லாமாந்தரிழிப்பக் கனல்வாய்ப்புகுவேனென்று

(இ-பு,) பொல்லாதநரகத்தில் உயிர் விழுகிறதென்றுல் அது எளிதானதல்லவே ஆதலால் மனையவளை விரும்பிக்கேட்கிற பிராமணனுக்குக்கொடுத்து ஒளியுள்ள ரத்தினுபரணங்களணிந்த மன்னவர்கள் இந்தச்சேதியைக்கேள்விப்பட்டுச் சந்தோஷிக்கவும் கல்வியுணராதமாந்தர்கள் இழிவுசொல்லவும் தீயில்விழுவேனென்று-எ-று. (உஎ)

இருந்தமறையோய்நினக்கே யீந்தேனிவளையீந்தேன்
பொருநதுர்பதியிற்கொடு நீபோவாயென்றேபுகலாத்
திருந்துமனையாடன்னைத் தாயேசெல்கென்றேத்தி
யருந்துமமிர்தர்போல் வாளனலைக்கழி தினமைத்தே

(இ-பு.) தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு கோபங்கொண்டிருக்கும்வேதப் பிராமணரே இவளையுமக்குக் கொடுத்தேன் கொடுத்தேன் நீர்வாசமாயிருக்கும்நகரத்துக்குக் கொண்டுபோமென்று சொல்லிக் கற்புள்ளமனைவியைப்பார்த்துத்தாயே இந்தப்பிராமணனுடன் போவென்றுசொல்லித்துதித்துஉண்ணும் அமிர்தம்போன்ற அரசன்விளாவாகத்திவளர்த்து -எ-று. (உஅ)

கண்ணீர்சுனுழ்தன்மாற்றிக் கருத்துமொருபாணிறுவித்
தெண்ணீர்மூழ்கியெழுந்து சிவமந்திரமுட்கருதி
விண்ணூருலவுங்கதிரும் வெதுப்பச்சிகைகொள்கனல்வா
யுண்ணீர்மையினுன்விழ்வா னெருப்பட்டுலவுங்காலை

(இ-பு) கண்ணிலிருந்து நீர்வருதலைமாற்றி மனதையொருவழிப்படுத்தித்தெளிவுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்துவந்து பஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளேயுச்சரித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லுஞ்சூரியனும் வெப்பங்கொள்ளச்சிகைவிட்டெழுகிறதீயில் அன்புடன்விழ ஒருமைப்படுத்திக்குண்டத்தைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும்போது-எ-று. (௨௯)

ஐந்துமுகமுமொளிர வவிர்செஞ்சடையின்மீதே
யிந்துமொளிகொண்டிலக விடையேயிடையேயிதழிக்
கொந்தினறுணர்நின்றசையக் கொக்கின்சிறகுமறுகுஞ்
சிந்தும்பனிநுண்டிவலைச் செழுநீர்மகளுந்திகழ

(இ-பு) ஐந்துதிருமுகங்களும் பிரகாசிக்கவும் விளங்குகின்ற செஞ்சடையில் இளந்திங்கள் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கவும் அதன்மத்திகளில் கொன்றைப்பூங்கொத்துகளிருந் தசையவும் கொக்கினிறகும் அறுகும் சிந்துகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள துளியையுடைய கங்காதேவியும் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (௩௰)

மூன்றுகண்ணுஞ்சுடர முரலுஞ்சங்கக்கடல்வாய்
கான்றவிடமுண்டிருண்ட கண்டமணியிற்கனிய
வான்றவீரேழுலகு மல்லாப்புவனத்தடுக்கு
மீன்றுங்கன்னியென்ன விருந்தாள்வாமத்திலக

(இ-பு) திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவும் ஒலிக்குஞ் சங்கந்தவழுங்கடலினிடத்துவாசுகிக்கிய விஷபானஞ்செய்து கறுத்தகாலகண்டம்நீலரத்தினம் போலவிளங்கவும் நிறைந்துள்ள பதினான்குலோகங்களும் அவைகளேயன்றி மற்றப் புவனகோடிகளை எல்லாம் பெற்றும் கன்னியா யிருக்கும் உமையவள் இடப்பாகத்தில் விளங்கவும்-எ-று. (௩௧)

பவளவரையிற்சூழ்ந்து படியுநீலப்புயல்போற்
கவளயானையுரியைக் கவினுருவம்போர்ப்பத்
திவளும்புலியின்தலைச் சேர்த்திப்புயங்கநீவி
துவளநீற்றின்றவளச் சுடர்ப்புண்டரமுந்தோற்ற

(இ-பு) பவளமலையில் கருமேகம் படிந்திருப்பதுபோல யானைத்தோற்போர்வை திருமேனி போர்ப்பவும் விளங்குகின்ற புலித்தோலையுடுத்து அதன்மேல் சர்ப்பக்கச்சணியப்பட்டுத் தொங்கி அசையவும் தாவளியமான விபூதித் திரிபுண்டரங்களும் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (௩௨)

தெய்வமகளிர்நடிக்கச் சிறந்தமுழவங்கறங்க
வையம்நுங்கநடிக்கு மழவெள்விடையினேறிக்

கொய்யுமலர்கொண்டடியிற் குளிரப்புனைவார்க்கெளிதிற்
கைவல்லியமின்றருளுங் கருணைக்கடல்வந்தெதிர்ந்தான்

(இ-பு.) ரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யவும் சிறந்ததாகிய குடமுழா ஒலிக்கவும் திரிபுர தகனஞ் செய்யும்போ தமைந்த தேரி னச்சுமுறியக்கண்டுளதிரில்வந்து நடித்ததாகிய இளமையும் வெண்மை நிறமுமுள்ள திருமாலாகிய ரிஷபவாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டு கொய்ததிருப்பள்ளித் தாமமகொண்டு குளிரும்படி திருவடியில் அருச்சிப்பவர்களுக்கு எளிதாக மோக்ஷம்அருளுங் கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவன் தரிசனங்கொடுத்தார்-எ-று, வையம்நுங்கநடிக்கும் என்றுபாடமாயின் இவ்வுலகத்தையுண்ணநடித்த மால்விடையெனப் பொருள் உரைத்துக்கொள்க-வையம்-என்பது தேர்-பூமி, (௩௩)

கண்ணுமனமுங்குளிரக் கண்டானரசர்க்கரசன்
றிண்ணம்பிறவிப்பகை யைச்செற்றேமென்றுகருதி
யுண்ணுமமிர்தமுண்டா னொருவனென்னக்களித்து
விண்ணுமண்ணும்பிறவு மானோனடியில்வீழ்ந்தான்

(இ-பு.) அரசனவன் தன்கண்களு மனமுங் குளிரும்படி தரிசித்து நிச்சயமாகப் பிறவிப்பகையாயுள்ள நம்முடைய வினையையொழித்தோமென்றெண்ணித் தேவர்களுண்ணும் அமிர்தம் உண்ட ஒருவன் களிப்பதுபோற்களித்து ஆகாயமும் பூமியும் மற்றவைகளுமாய் நிறைந்துள்ள பரமசிவத்தின் திருவடியிற் பணிந்தான-எ-று. (௩௪)

வேறு.

தேவாதிதேவனைச் சிற்குணனையற்புதனை
மூவாமுதலாய் முழுப்பொருளாய்நின்றானை
காவாய்பிறவிக் கடனீந்திக்கையிளைத்தே
னாவாயெனவேநின் னண்மலர்த்தாள்பெற்றேனே

(இ-பு) தேவர்களுக்கெல்லாம் முதலாகிய தேவனாகியும் சிற்குணனாகியும் அற்புதனாகியும் - மூவாமுதலாகியும் - கடவுள்தன்மை நிறைந்த பொருளாகியும்-வீற்றிருக்குங்கடவுளே, அடியேனைக்காத்தருளவேண்டும்-பிறவிச்சமுத்திரத்தைநீந்திக் கரையேறமாட்டாமல் கையிளைத்தேன அந்தச்கடலைநீந்துவதற்குக் கப்பலைப்போல உன்னுடைய திருவடித் தாமரைமலரை இப்போது பெற்றுக்கொண்டேன்-எ-று. மூவாமுதல்-என்பது சிலகாலம் இளமையும் அதற்குமேல்கிழத்தன்மையும் அடையாமலிருக்குதல். முழுப்பொருளென்றதனால் சிலதேவர்க்குக்கடவுள்தன்மைகுறைந்திருக்குமென்பதாகக்கொள்க. (௩௫)

உண்ணூறாறையாயு வட்டாததெள்ளமுதாய்
மண்ணுமணியாய் மறைப்பொருளாயநின்றனைய
வெண்ணலளவுபடாத் தன்பத்திடருழந்தேன்
கண்ணாலுறனைக்கிக் கையாற்றொழுகின்றேன்

(இ-பு) உண்ணப்படாததேனாகியும் தெவிட்டாதமதுரமுள்ள அமிர்தாகியும கழுவப்படாத மாணிக்கமணியாகியும் வேதப்பொருளாகியுமிருக்குங்கடவுளே உன்னை இலக்கத்திலடங் அளவுபடாத அன்பத்தினல்வருத்தங்கொண்ட அடியேன் கண்ணினால் தரிசித்துக் கைகளால் தொழுகின்றேன்-எ-று மண்ணுமணி எக்காலத்தும் ஒளிமாறுமணி (கூசு)

அனபுக்கோரன்பா யறத்துக்குநல்லறமாய்
வன்புக்குவன்பாய் வடிவொருவிநின்றனைய
முன்புக்குணர்விலனாய் மூங்கைத்தொழில்புரிந்தே
னென்புக்குருக வெளிதிற்பணிகின்றேன்

(இ-பு.) அன்புக்கு அன்பாகியும் தர்மத்துக்குத் தர்மமாகியும் கடினத்துக்குக் கடினமாகியும் உருவமின்றிநின்ற உன்னைமுன்பு சேரத்தக்க ஞானமில்லாதவனாய் ஊமைத்தன்மை யுள்ளவன்போலிருந்தேன் இப்போது எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகும்படி யெளிதில் பணிகின்றேன்-எ-று, (கூள)

என்றேபரசன்களி பெருகியேத்தெடுப்பக்
குன்றாவிமயக்குலக் கொழுந்தின்கோமானும்
பின்றாதகாட்சிப் பெரியோயெழுகவெனத்
தன்றாளில்வீழ்ந்தானைத் தன்றிருக்கையாலெடுத்தான்

(இ-பு,) பத்திராயு என்னும் அரசன் இவ்வாறுசொல்லி ஆனந்த பரவசனாய்த்தோத்திரஞ்செய்ய குன்றுதலிலாதமலையரையன்புத்திரியாகியஉமையவள்கணவர் மாறாதஅன்புமுதிர்ந்தவனே யெழுந்திருவென்று தன் திருவடியில் பணிந்தவனைத் திருக்கரங்களால் எடுத்தருளினர்-எ-று, ()

எங்கிலையுந்தானா மிறைவனெடுத்துனது
மன்னுநிலைதேரவான் மறையவனாய்வந்ததுநாம்
பொன்னவிர்மாமேனிப் பொருப்பரையன்றன் மகள்காண்
டன்னிகரில்பார்ப்பணியாய்ச் சார்ந்ததளிரியலே

(இ-பு,) எப்பொருளும் தானாகிய இறைவன் எடுத்தருளி அன்பனே உன்னுடையபத்திநிலையெல்லாரும் அறியத்தக்கதாகநாமே பிராமணனாக வந்தோம் தனக்குநிகரில்லாத பிராமணஸ்திரியாகவந்தது பொன்மயமானமேனியையுடைய மலையரையன் புத்திரியாகியபார்வதிதேவியாம்-எ-று

வந்துமறஞ்செய்த மறப்புலியுமாயைகாண்
சிந்தைகவலாதொழி நீயுன்தேவியுமா
யிந்தவுணவுடனே யெம்மையும்பூசித்ததனற்
புந்திமகிழ்ந்தேன் பொருந்துவரங்கேளென்றான்

(இ-பு.) இங்கேவந்து பிராமணஸ்திரியை அடித்துத் தூக்கிக்கொண்டு போனவீரமுள்ள புலியோவென்றால் மாயையாகும் நீயுன்மனதிற் கவலைப்படவேண்டுவதில்லை நீயும் உன்மனைவியும் எம்மையும் உமையவளையும் பூசித்ததனால் உள்ளத்தில்மகிழ்ந்தேன் உனக்குவேண்டிய வரங் கேளென்றார்-எ-று. (சுய)

வேந்தர்பிரானுமது கேட்டுமெய்ப்பணிப்ப
வேந்துமுலைமென்றோளி மயத்திற்றேவியொடும்
போந்தபரிசெளிதோ வேறோர்பொருளுமுண்டோ
நீந்துதுயரக்கடலை நீந்தினேற்கென்றுரைத்தான்

(இ-பு.) பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்கேட்ட பத்திராயு உடல்கம்பிதங்கொண்டு உயர்ந்ததனங்களும் மென்மையான தோளுமுடையபார்வதிதேவியாருடன் சுவாமிகள் எழுந்தருளியது எளிதானதோ துயரக்கடலைநீந்திய அடியேற்குக் கேட்கவேண்டிய வரமும் வேறேயிருக்கிறதோ-எ-று, (சுக)

நீதிவரம்பிகந்து நின்றேனுமென்மனையுந்
தாதையுமென்யாயுந் தமியேம்படருழந்த
வேதமறக்காத்த விளங்கோவுமைந்தனுநின்
பாதமலர்சேரப் பணிப்பாயெனவோடும்

(இ-பு,) நீதிவரம்பைக்கடந்துநின்ற அடியேனும் என்மனைவியும் அடியேன் தாயுந்தகப்பனும் எங்களைக்காத்தரக்ஷித்தவணிகேசனும் அவன்புத்திரனுந் தேவரீருடைய திருவடிமலரைச் சேரும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்னவளவில்-எ-று. (சுஉ)

காவலவன்றேவியுமெய் காரணனேயேற்பயந்த
மாவலவன்வண்புகழான் மன்னுசந்திராங்கதனு
மேவலருங்கண்ணுளி லங்கிழைசீமந்தனியாம்
பூவையுநின்பாதம் புகுதப்பணியென்றாள்

(இ-பு,) அந்தராசன்தேவியானவள் சுவாமியைநோக்கி எங்கள்ஆண்டவனே அடியாளைப்பெற்ற குதிரைச்சேவகத்தில் வல்லவனும் புகழுள்ளவனுமான சந்திராங்கதனும் பாணங்களையொத்த பார்வையையுடைய கண்ணுளான சீமந்தனியும் தேவரீர்திருவடிகளை அடையும்படி அருள் செய்யவேண்டுமென்றாள்-எ-று. (சுங)

இபாவையுந்தானன விறையோன்றனது திருத்
தேவியொடுபாங்கவர்கள் செப்பும்வாமீந்தகன்றான்
மாவியலுந்தேர்தூண்டி மானவேன்மன்னவனுங்
காவிநெடுங்கண்ணியொடுங் காமர்பதிபுகுந்தான்

(இ-பு,) எல்லாப்பொருளுந் தாமாயிருக்கும் சயிலாசபதியானவர் அவர்கள்சொல்லியவரம் அருளிச்செய்து பார்வதிதேவியாருடன எழுந்தருளிவிட்டார் பத்திராயு நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களையுடையதன்மனைவியுடன் தேரிலேறிக்கொண்டு தன் அழகிய பதியிற்சேர்ந்தான் எ-று, (௪௪)

வையம்பொதுநீங்க மன்னர்திறையளப்பச்
செய்யதனியாணை செல்லவொருகோலோச்சிப்
பொய்யில்பதினாயிரம் பருவம்பூதலங்காத்
தெய்யும்வரிசிலையா னேந்தற்கரசளித்தான்

(இ-பு,) தன்பதியிற்சேர்ந்த அவ்வரசன் இவ்வுலகம் பொதுவின்றித் தன் ஒருவனுடையதேயாகவும் மறுதேசத்தரசர்கள் திறைகொண்டுவந்து அளக்கவும் நன்மையுள்ள தன் ஆக்கினைசக்கரம் நிகரின்றிநடக்கும் செங்கோல்செலுத்தி சரியாகப் பதினாயிரம்வருஷம் பூமியைக்காத்து அரசுசெய்து தன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிட்டு-எ-று, எய்யும் அம்புகளை வைத்தெய்யும் நீண்டவில்லினான் (௪௫)

வேயனையமென்றோள் விளங்கிழையினோடெதிர்ந்த
பாயும்விடையோன் வாமளித்தபான்மையினன்
மாயனுநான்முகனுந் தேராமறைமுடியின்
சேயபதந்தேவியொடு தேர்வேந்தன்சேர்ந்தானே

(இ-பு,) பாயாநின்ற ரிஷபவாகனமுடைய சாம்பசிவமூர்த்தியானவர் முன்னம் பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களை யுடைய பார்வதி தேவியாருடன்எழுந்தருளிவந்து வரம் அருளிச்செய்த தன்மையினல் பத்திராயுவென்னும் அரசன் தன்மனையாளுடன திருமாலும் பிரமதேவனுஞ் சாணுதவேதாநதப் பொருளாகிய மோக்ஷத்தையடைந்தான்-எ-று, ()

மன்னர்பரவவருஞ் சந்திராங்கதனும்
தன்னிகரிறேவியொடுஞ் சார்ந்தான்சிவலோக
மென்னமுனிசூத னியம்பவதுகேளாமு
னன்னெறிசேர்மாமுனிவர் நாதனிசைபாடினர்

(இ-பு,) அரசர்களெல்லாரும் புகழும்படி ராசாங்கஞ் செலுத்திய சந்திராங்கதராசன் தன்தேவியுடன் சிவலோகஞ் சேர்ந்தானென்று சூத

முனிவர்சொல்ல நல்லொழுக்கமுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அந்தச்சரித்திரங் கேட்டவுடன் பரமசிவன அருளின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடினார்கள்-எ-று, (சஎ)

பதினான்காவது-பத்திராயுமுத்திபெற்ற-அத்தியாய

முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் - அ௲ளஎ

உ

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது,

விபூதிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

மற்றுமோர்கதைவிளம் பெனவருந்தவர்வழங்கச்
செற்றமில்குணவாம தேவன்புரிசெயலுஞ்
சுற்றையஞ்சடைக்கடவுள் வெண்ணீற்றின் மாக்கதையுஞ்
சொற்றதன்மைநூற்சூத மாமுனிவரன்சொல்வான்

(இ-பு.) இன்னமுஞ் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று நைமிசாரணிய முனிவர்கள்கேட்க நற்குணங்களையுடைய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவர்செய்த செய்கையும் செஞ்சடையையுடைய கயிலாசபதியின் பரிசுத்தமான திருமுன்னுதலைப் பெருமைதங்கிய விபூதிமான்மியமும் சொல்லுகின்ற தன்மையுடைய வேதமுதலான சாத்திரங்களுணர்ந்த சூதமுனிவர்சொன்னார்-எ-று. (க)

கொலைபெருக்கியகொடுந் தொழில்வாழ்க்கையரோனுந்
தலைமைபெற்றவிக்கதையினைக் கேட்டதன்மையினோர்
நிலைமைபற்றிய பவத்தொடுமும்மலநீங்கி
யலைவறப்பரசிவ பதமுத்திமேவடைவார்

(இ-பு.) எப்போதும் உயிர்க்கொலைசெய்கின்ற கொடியதொழிலையுடைய பாதகரேயானாலும் முதன்மையாகிய இந்தச்சரிதையைக்கேட்குந் தன்மையர்கள் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவியும் மும்மலமுமநீங்கி அலைவற்றிருக்கும்படி சிவபதமாகிய முத்தியை அடைவார்கள்-எ-று. (உ)

காமதேவனை முருக்கிய கடவுளைக் கடுக்கைத்
தாமதேவனை வழிபடு தகுதியன் றவத்தாற்
றாமதேவனும் புனித நற்றுறவினர் துதிக்கும்
வாமதேவனென் றுளனொருமாசிலாக் குணத்தோன்

(இ-பு.) மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் எரித்தவரும் கொன்றைப் பூமாலையணிந்தவருமாகிய பரமசிவனை ஆராதிக்கும் அன்பினை யுடையவனும் தவத்தினால் அக்கினிதேவனு முனிவர்களும் புகழும்படியாகிய பரிசுத்தமான குணமுள்ளவனுமாகிய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவனுளன-எ-று. (க)

கருத்துகேவலத் துற்றவன் புறத்துறைக்கருமத்
தருத்தியில்லவனீற்றினால் விளங்குமெய்யணியன்
விரித்தவேணியசீரையன் விளங்குவெண்கடாலந்
தரித்தசெங்கையனைய மேற்குநொனச்சகமயூா

(இ-பு) மோக்ஷத்தில் கருத்தைவைத்திருப்பவன உலகசம்பந்தமான காரியத்தில் விருப்பமில்லாதவன விபூதியே பூஷணமாகத் தரித்துக்கொண்டுவிளங்குந் திருமேனியையுள்ளவன் பரந்தசடையினை யுடையவன் அரையில் மரவுரி தரித்திருப்பவன் விளங்குகின்ற வெண்கபாலந் தரித்தசெங்கையன் இவ்வண்ணம் பிக்ஷைவாங்குகின்றவர்கள்போல வேஷங்கொண்டு-எ-று. (௨)

புவனிமாந்தருக்கின்னருள் சுரந்திடும்பொறையாற்
கவனமோடுலகெங்க ணுந்திரிந்திடுகழலான்
சிவனைநேர்பவன்செய் தொழிலிகந்தவனொருநாண்
றவனியோர்புகழன் றிலப்பெருவனமடைந்தான்

(இ-பு.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு இனிய அருள் பொழியுஞ்சாந்தகுணத்தினால்விரைவாகத்தேசமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் பாதத்தையுடையவன் சிவனுக்கொப்பானவன் செய்யுந்தொழிலை நீங்கினவன் ஒருநாள் இவ்வுலகத்தார் புகழும் அன்றில் வனத்தையடைந்தான்-எ-று. (௩)

அரியமாமுனியடைதலு மயிலெயிற்றகல்வாய்க்
கரியமாசுணக்கச் சின்னுரக்கங்கணத்தா
னெரியுமிழ்கட்பிணா யெனநெளிபுருவத்தான்
பெரியமால்வரைமுழை யெனவிரிந்தபேழ்வாயான்

(இ-பு.) அருமையாகிய தவமுள்ள வாமதேவமுனிவர் அந்தவனத்தில் அடைந்தவளவில் வேலையொத்தபற்களும் அகன்றவாயுமுள்ளவனும் கருநாகமாகிய அரைக்கச்சு அணிந்தவனும் சர்ப்பகங்கணத்தை யுடைய

வனும் நெருங்கியநீண்டகடலின் அலைபோல்மேலேறிட்ட புருவமுடையவனும் பெரியமலையின் குகைபோலிருக்கும் ஆழ்ந்த வாயினை யுடையவனும்-எ-று. (௬)

நெட்டைவெண்பிறையிரண்டெனநிணப்புலால்கமழுந்
தட்டமென்றுமென்றரக்கி யவதரத்தன்றழலாய்
வட்டமிட்டுழல்கண்ணினன்வடவையனுசிகைபோல்
விட்டெழுந்தசெங்குஞ்சியன்வெடிகுரனகையான்

(இ-பு.) நீண்டுவெண்மையாகிய இரண்டுபிறைகளை வைத்திருப்பது போன்றுநிணங்கள் நாறிக்கொண்டிருக்கும் பற்களால்மென்றுமென்று அரக்கிக்கொண்டிருக்கும் உதட்டினையுடையவனும் அக்கினிமயமாய் வட்டமிட்டுச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் கண்களையுடையவனும் வடவாமுகாக்கினியின் சிகைபோலக் கொழுந்துவிட்டு மேலெழுந்த செம்மயிரையுடையவனும் இடிபோல ஒலிக்குங் குரலோசையுடனகைசெய்கின்றவனுமாய்-எ-று; (எ)

அஞ்சனக்கிரிதாள்கொடு நடந்தெனவடைந்து
வஞ்சகத்துவல்லரக்கன் மாமுனிவனைவதைப்பான்
நெஞ்சுரித்துநீபோகலை நிற்றியென்றுரையா
வெஞ்சினத்தொடுதழீஇயதன்கரங்களால்விசித்தான்

(இ-பு.) வஞ்சகத்தையுடைய வலிய ஒருராக்ஷதன் நீலமலையானது கால்பெற்றுக்கொண்டு நடந்து வருவதுபோல வந்து பெருமைபொருந்திய வாமதேவமுனிவனைக்கொல்ல மனதிற்கோபங்கொண்டு (அம்முனிவனைப்பார்த்து)நீ போகாதே நில்லு நில்லென்று சொல்லிக் கொடியதான கோபத்துடன பிடித்துக்கொண்ட தன்கைகளால் இறுக்கினான்-எ-று. ()

நீள்பனைக்கையாற் றழுவினனிறுக்கவந்திமலன்
றோள்களிற்றிருநீறு மெய்படுதலாற்றொடலான
வாளரக்கனவல் லுருவமும்பாவமுமாய்
வேளெனத்திகழுருவொடுநின்றனன்விளங்க

(இ-பு.) பனைமரம்போலிராநின்ற நீண்டகைகளால் தழுவியிறுக்கவும் பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவனுடைய தோள்களில்பூசியிருக்கும் விபூதியானது தன்சரீரத்திற் பட்டதினாலும் அம்முனிவன திருமேனியைப் பரிசித்ததினாலும் கொலைசெய்யும் அந்தராக்ஷதனுடைய கோரரூபமும் பாபமுந்தொலைபவே மன்மதனபோலப் பிரகாசியாநின்ற சௌந்தரியமுள்ள சரீரத்துடன விளங்கும்படி நின்றான்-எ-று. (௯)

எரிசிகைத்தழற்கடவுளை யடைந்தவையாவும்
விரியுநல்லழலுருவமாய் விளங்குமாறென்னக்
கரியவல்லுருவொழிய வல்லரக்கனக்கணத்தி
னுருவப்பைம்பொனினொளியவிர் மேனிபெற்றுயர்ந்தான்

(இ-பு,) எரிகின்ற சிகையையுடைய அக்கினிதேவனை அடைந்தபொருள்களெல்லாம் பரந்த நல்ல அக்கினிமயமாய் விளங்குவதுபோலக் கருமைநிறமுள்ள வலியஉருவமொழிந்தமாத்திரத்தில் அப்பொழுதேஅவ்வரக்கன் மாற்றுயர்ந்த பொன்போலவிளங்குமேனி பெற்றுயர்ந்தான்-எ-று

தன்னுருக்கரந்தொழிந்திடத் தாகமும்பசியுந்
துன்னுதீக்குணந் தொலைந்ததுபாவங்கடொலைய
மன்னுமுற்பவத் தியற்றியதோன்றலுமனத்தான்
முன்னிமாதவமேட்டிபென் றிறைஞ்சினனமொழிந்தான்

(இ-பு.) தன்உருவம் மறைந்துநீங்கவே அந்தராசுத்தனுக்குத்தாகமும்-பசியும்-மாறுமலிருந்த-தீயகுணமுந் தொலைந்தது-இப்போது பாவங்கள்தொலையும்படி பூர்வசென்பத்தில் கொஞ்சம் புண்ணியஞ்செய்த அந்தராசுத்தனுயிருந்தவன் மனதினால் தன் உண்மையிலேயறிந்து வாமதேவமுனிவனைவணங்கி மகாதபசியாகிய முனிவரோ கேளுமென்று சொல்லுகிறான்-எ-று. (௬௧)

வெப்பினாலுறபசியினான் வனத்திளடமெலிந்தே
னொப்பிலாத்தவமுனிவ நின்னூறுபெற்றதனு
லப்புலாலுடலரும் பசிகொலைத்தொழிலகலச்
செப்பலாயதன்றாய தோர்திருவுருவமைந்தேன்

(இ-பு,) வெப்பத்துடன் எப்போது மாறுமலிருக்கும்பசியினால் இக்காட்டில் வருந்தினேன்-ஒப்பில்லாத தவமுனிவரோ உம்முடைய பரிசத்தை அடியேன்பெற்றதினால் அந்தராசுத்தஉருவமும் அடக்கக்கூடாத பசியும் கொலைத்தொழிலும் நீங்கிச் சொல்லக்கூடாததாகிய நல்லஉருவத்தையடைந்தேன்-எ-று. (௬௨)

உற்றுநின் றிருக்கண்களாலொருக்ஷணநோக்கப்
பெற்றநாயடியே னுழல்பிறவிநோயகற்றப்
பற்றறுங்குணப்பரமன் வாழ்பரகதியடைய
முற்றுமென்னை நீபுரப்பது கடனெனமொழிந்தான்

(இ-பு,) ஒருக்ஷணப்போது உம்முடையகண்களால் என்னைப்பார்க்கும்படி பாக்கியம்பெற்ற நாயடியேன் இயல்பாகவேபற்றற்ற குணத்தையுடைய பரமசிவன்வாழ்கின்ற பதியைப்பெறவும் இன்னமும் இவ்வுலக

த்தில் உழலுகின்ற பிறவிப்பிணிநீங்கவும் என்னைரட்சிப்பதுதேவரீர்கட மையேயாமென்றுசொன்னான்-எ-று. (௰௩)

கேட்டமாமுனி யுவகையுங்கருணையுங்கெழுமிக்
காட்டகந்தொறுந் திரிதருகடுந்தொழிலரக்க
நாட்டுநீயெவனிங் குவந்தன்மையெ தூரவையா
லீட்டுதீயுரு வெடுக்கவெண்ணியற்றினையென்றான்

(இ-பு.) நல்லுருவம்பெற்றவன் இப்படிசொல்லியதைக்கேட்ட வா மமுனிவர் சந்தோஷமும் கிருபையும்பொருந்தி அவனைப்பார்த்துக் கா ட்டினிடமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கிற கொடியசெய்கையையுடைய அரக்கனே இவ்வண்ணம் பேசுகிற நீயாவன் இவிடத்தில் வந்த காரணமென்ன பா வத்தினல்வரத்தக்க தீயதாகிய ராக்ஷதரூபம் எடுக்கும்படி யென்ன பி ழைசெய்தனையென்று சொன்னார்-எ-று. (௰௪)

அந்தவாசகங்கேட்டலு மகமகிழ்ந்தரக்க
னெந்தைநின்னருட்பேற்றி னுலெழுமையுமுணர்ந்தேன்
வந்தவாறெலாமோதுகேன் கேளெனவணங்கி
முந்தையுற்றதும் புகுந்ததுஞ் சோர்வறமொழிந்தான்

(இ-பு.) ராக்ஷதனானவன் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடன் மனம கிழ்ந்துவணங்கி என்னையனே உன்னுடைய கிருபையைப் பெற்றதினால் எழுபிறப்பும் அறிந்தேன் நான்வந்த வரலாற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகி றேன்கேளென்று முன்னேசம்பவித்ததையும் வனத்தில்வந்ததையும் ஒ ழிவில்லாமல்சொன்னான்-எ-று, (௰௫)

(வேறு,)

ஐயனேகேட்டியிந்தப் பிறவிக்கையைந்தாந்தோற்றம்
வையகம்புகழவாழ்துச் சயனெனனுமனனெனன
வெய்யபாதகங்கள்செய்யு மிலேச்சாககுவேநதனுகிச்
செய்தொழினனகெண்ணாது சிறுதொழிலியற்றினேன்

(இ-பு.) ஐயாவேகேள் இந்தச்செனனத்துக்குமுன் இருபத்தைந்தா ம்பிறவியில் இவ்வுலகம் புகழும்படி வாழ்கின்ற துச்சய னென்னும் ராச னுய்க்கொடுமையானபாவங்கள்செய்யும் மிலேச்சர்களுக்கு இறைவனாகி நல்லதொழிலைச்செய்ய எண்ணாமல் இழிதொழிலைச் செய்துகொண் டிருந் தேன்-எ-று, (௰௬)

வாழுநாளுலகுக்கெல்லாம் வருந்திடக் கொடுங்கோல்செய்தேன்
வீழிவாய்மயிலன்னார்கள் வேண்டுநர்தமைவருத்துஞ்

சூழிமாலியானையென்னவொரு பகற்றேய்ந்துசாத்துப்
பாழியஞ்சிறையிலெண்ணில் பாவையர்க்கலக்கஞ்செய்தேன்

(இ-பு,) அவ்வாறுவாழும்நாளில் உலகுக்கெல்லாம் வருத்தம் உண்டாகும்படி கொடுங்கோல்செலுத்தினேன் வீழிக்கனிபோன்றவாயும் மயில்போன்றசாயலும் உடையமாதர்களில் எனக்கு விருப்பமானவர்களையெல்லாம் விவாகஞ்செய்துகொண்டும் வருத்துகின்ற யானைபோல ஒருநாள் அவர்களைப் புணர்ந்து அதன்பின்பு பலமானசிறையினிடத்தில் காவற்படுத்தி அனேகம்மாதர்களுக்குத் துன்பத்தைச்செய்தேன்-எ-று. ()

பின்னரோர்பொழுதுந்தோயேன் பீடுகாறுேழுகுலத்திற்
கன்னிமாரரசர்மாதர் வணிகர்தங்கற்பின்மிக்கோர்
தொன்னெறிவேளாண்செல்வத் தோகையராதியாக
வன்னியவருணத்துள்ள மகளிர்களனந்தங்கோடி

(இ-பு,) விவாகஞ்செய்துகொண்ட தினத்தில் புணர்வதேயன்றி மறுபடியொருநாளாவது அம்மாதரைப்புணரேன் பெருமைமிகுந்த பிராமணகுலமாதர்கள் க்ஷத்திரியகுலமாதர்கள் வைசியகுலமாதர்கள் பழமையானமுறையையுடைய சூத்திரகுலமாதர்கள் முதலாக அன்னியசாதியிலுள்ளமாதர்கள் அனந்தங்கோடி-எ-று. (யஅ)

கம்மியமகளிர்சூன மடந்தையர்கழிகாரோடக்
கொம்மைவெம்முலையார்குன்றக் கொடிச்சியர்குணுங்கர்மாதர்
தம்மியற்குலாலமாதர் மஞ்சிகத்தையனல்லார்
சும்மையம்பரதமாதர் சுடுதொழிற்புலையமாதர்

(இ-பு,) கம்மாளக்குலமாதர்களும் ஊன்விற்குமாதர்களும் காரோடர்குலத்திற்பிறந்த இளமையுள்ளதாய் விருப்பத்தைத்தருந் தனமுள்ளமாதர்களும் மலையில்வாழுங்குறமாதர்களும் தோல்வினைஞர் மாதர்களும் தம்மியற்கைமாறாத குயவர்குலமாதர்களும் வண்ணாரக்குலமாதர்களும் நுளையர்குலமாதர்களும் நீசகுலமாதர்களும்-எறு, (யசு)

பங்கயன்படைத்தவிந்த வருணத்தின்பகுதிதம்மை
இங்கியான்கணித்துக்கூறற் கெளியவன்றவற்றினுள்ள
மங்கையர்குலங்கடோறு மனந்தமாய்வனைந்ததன்றிக்
தங்கியகாதறீரப் பெற்றிலேன்காமந்தன்னுல்

(இ-பு,) பிரமதேவன்சிருஷ்டித்த இந்தப்பகுப்புள்ளசாதிகளை நான் அளவிட்டுச்சொல்ல எளிதல்ல அந்தந்தச்சாதிகள்தோறும் அனந்தமாதர்களை விவாகஞ்செய்ததேயல்லது காமமிகுதியால் எனக்குண்டாகிய ஆசைநீங்கினேனில்லை-எ-று, (உய)

பிறிதொருசெயலுஞ்செய்யேன் காமநோய்பிணித்தநெஞ்சி
னறிவொருசிறிதும்வையே னமைச்சர்தமொழியுங்கொள்ளேன்
செறுதொழின்மருவிநின்றே னரசியல்சிறிதுந்தேரே
னுறதில்பதிப்புதல்வர்தாமு மிகழ்ந்திட நோயின்மாய்ந்தேன்

(இ-ம்.) வேறொருதொழிலுஞ்செய்கிறதில்லை காமமென்கிற நோய் பொருந்தியநெஞ்சில் கொஞ்சமேனும் அறிவைவைப்பதில்லை மந்திரிகள் சொல்லையும் ஏற்றுக்கொள்ளேன் ஈனத்தொழிலைப்பொருந்தி யிருந்தேன் அரசாட்சியின்தன்மை யித்தன்மையானதென்று சிறிதும்விசாரித்தறியே ன் வேகமாகச்செல்லும் வெற்றிபொருந்திய குதிரையேறிச் செலுத்தும் புத்திரர்களும் இகழத்தக்கநோய்கொண்டு இறந்தேன்-எ-று. (உக)

இறந்தபின்காலதூதர் பாசத்தாலார்த்துவீக்கி
நிறைந்தொளிர்பரப்பிரும்புத் தூண்டிலென்குறியினேரே
யறைந்தனர்பற்றியீர்த்தங் கந்தகனதிருமுன்காட்டச்
சிறந்தொளிபரந்தபூணு னிலதனைநோக்கிச்சொன்னான்.

(இ-ம்.) இவ்விதமாக இறந்தபின்பு காலதூதர்கள்பாசத்தினு லிறுக் கிக்கட்டி ஒளிநிறைந்து பரந்த இரும்பினாலாகிய தூண்டின்முள்ளை என் னுடையகோசத்தில் நேராகஅடித்து அதைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண் டுபோய் யமனதிருமுன்னேகாட்டச் சிறந்து ஒளிமிகுந்த ஆபரணம் அ ணிந்த யமன் ஏவலாளிகளைப்பார்த்துச்சொன்னான்-எ-று. (உஉ)

ஆவியந்துகின்மின்னா யணைகலான்சிறையிற்செய்த
பாவியையென்றுந்தீராப் படிற்றொழுக்கத்தினானைக்
கோவியலழியத்தாது குழம்புசேர்புரைதன்னுண்
மேவநீர்விடுதிரென்ன வெடிபடவிளம்பினானே

(இ-ம்.) பாலின்புகைபோல வெண்மையுமிருதுவுமுள்ள அழகியவ ஸ்திரம்அணிந்த தன்மனைவியைப்புணராமல் சிறையில்வைத்தபாவியும் ஒருக்காலுந்தீராத பொய்யொழுக்கம் உள்ளவனுமாகிய இவனைப் பெரு மைப்பாடுகெடும்படி இந்திரியக்குழம்புநிறைந்த நரகத்தில்பொருந்தநீங் கள்விடுங்களென்று மிகுந்ததொனியுடன்சொன்னான்-எ-று. (உ௩)

கடலினும்பெரியவாய நரகிடைக்கடிதினுய்ப்ப
முடைகொளிந்திரியந்தன்னின் மூழ்கியுநீந்திநீந்திக்
குடவயிறகல்விலாவு நிறைதரக்குடித்துமிவ்வா
நடைவுறுவருடமையா ருயிரமலக்கணுற்றேன்

(இ-ம்.) சமுத்திரத்தைப்பார்க்கிலும்பெரியதாகியநரகத்தில் வினா வாகக்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கநாலுகின்றஇந்திரியத்தில் முழுகியும்நீந்தி

யும் குடம்போன்றவயிறும் பாந்தவிலாப்புறமும் நிறையும்படிகுடித்தும் இவ்வாறு அடைகின்ற முப்பதினுபிரம்வருஷந் துன்பமுற்றேன-எ-று()

அழிமுடைநாகரீங்கி யாணகுறிகோடிதூங்கும்
பழியுறமுடலங்கொண்ட பசாசுறவெடுத்துக்காணிற்
கழிவுறத்தெய்வயாண்டு நூறவண்கழித்துமாய்ந்து
விழியழல்பொழியுஞ்சீற்ற வெங்கொலையுழுவையானேன்

(இ-பு.) கெட்டநாற்றத்தையுடைய நாகத்தைவிட்டுநீங்கி ஒருகோடி ஆண்குறிபொருந்திய பழிபாவஞ்சங்கிப பேயுருவங்கொண்டு காட்டில்நீங்காமல் நூறுதேவவருஷம் அங்கிடத்திலிருந்து பின்பு இறந்துகண்களில்தீப்பொறியைச்சொரிகின்ற கொலைத்தொழிலையுடைய புலியாகப்பிறந்தேன்-எ-று, (உ௫)

படுமலைமுழைமின்வைகும் பாந்தளாய்த்தோன்றினேன்பின்
சடைமயிர்ச்செந்நாயாகத் தரணியிலுதித்துமாய்ந்தேன்
கடைமலமருந்துப்பன்றி யாயினேன்காமரூபி
யுடையதியுருவைப்பெற்றேன் ஞமலியாயுதித்துநின்றேன்

(இ-பு,) பின்பு மலைக்குகையிலிருக்கும் பாம்பாகப்பிறந்தேன் பின்பு இவ்வுலகத்தில் சடையாகிய மயிரையுடைய செந்நாயாகப்பூமியிற் பிறந்திருந்துமாண்டேன் அதன்பின்பு மலத்தைப்புசிக்கும் கடைப்பட்ட பன்றியாகப்பிறந்தேன் பச்சோந்தியினுடைய உருவத்தைப்பெற்றேன் நாயாய்ப்பிறந்திருந்தேன்-எ-று, (உ௬)

வீழ்முகநரியாய்வந்தேன் விளிந்துபின்முயலாய்வந்தேன்
முழ்வுறமானுயானேன நத்துவானாமுமானேன்
காழ்சிறைக்கங்கமானேன் கடுநடைநகுலமானே
னூழ்வினைதூரப்பக்காகத் துருவெடுத்துழனறவிந்தேன்

(இ-பு) நீண்டமுகமுள்ள நரியாய்ப்பிறந்தேன இறந்தபினபு முசலாய்ப்பிறந்தேன பினபு தாழ்ச்சியுற மானாய்ப்பிறந்தேன அதனபினபுதத்துகின்ற குரங்காயும்பிறந்தேன பினபு உறுதியான சிறகுள்ள பருந்தாய்ப்பிறந்தேன் கடுநடையுள்ள கீரியுமானேன ஊழவினைதூரப்பக் காக்கையாய்ப்பிறந்துழன்று இறந்தேன-எ-று. (உஎ)

வல்லுகிரொண்குமானேன் வருபுவனத்துவாழும்
பல்பொறிக்கோழியானேன பாதகக்கரமுமானே
னில்லுறைபூசையானே னெறிகுரற்றவளையானேன்
கல்லிரீருண்ணுங்கூவக் கயத்துறைகமடமானேன்

(இ-பு.) வலிய நகத்தையுடைய காடியாயும்பிறந்தேன இந்தப்பூமியில்வாழும் பலபுள்ளிகளையுடைய கோழியானேன் பாவமுள்ள கழுதையு

மானேன் வீட்டுகளில்வாழும் பூனையானேன் கத்துகிறகுரலையுடையதவ ளையானேன் கல்லிநீருண்கின்றகுளத்தில் ஆமையாய்ப்பிறந்தேன்-எ-று()

வரியுடைமீனுமானேன் மாய்ந்துமூடிகமுமானேன
பரியபைங்கழலவுண்கப் படர்சிறைக்கூகையானேன்
சொரிமதத்தருவிதூங்குந் துளைக்கைமாலியானையானே
னிருபத்தோடைந்தாங் தோற்றமிவ்வனத்தரக்கனுனேன்

(இ-பு.) வரிபொருந்திய உடலையுடையமீனுனேன் இறந்துபெருச்சா ளியுமானேன்-பருத்தகாலும் தீப்பொறிக்கும் கண்களும் பரந்தசிறகு முள்ள கோட்டானுனேன் அருவிபோல மதநீர்பொழியுந் துதிக்கையுள் ள யானையுமானேன் இருபத்தைந்தாம்பிறப்பி லிவ்வனத்தில் ராக்ஷதனு னேன-எ-று, (உக)

பரந்தவெங்கானந்தன்னிற் பறவைபல்விலங்குமக்க
ணிரந்தரந்தொடர்ந்துபற்றிக் கொலைசெய்துநிணங்கடுத்து
மரந்தைவெம்பசிதீராம லயர்வுற்றேனமுதவாரி
சொரிந்திடும்புயலையொப்பாய்நினைக்கண்டேன்றுயரங்காணேன்

(இ-பு.) விசாலமாகிய இக்காட்டில் பலபட்சிகளை மிருகங்களைப் ப லமனிதர்களைத்தேடிக்கொண்டு பிடித்துக்கொன்று மாமிசங்களைத் தின் றும் வருத்தத்தைத்தருகிற பசியடங்காமல் துனபங்கொண்டிருந்தேன் இப்படியிருக்கையில் அமிர்தமழைபொழியும் மேகம்போலக் கிருபை பொழியும் உம்மைக்கண்டேன் கண்டவுடன முன்னிருந்த துயரத்தை க்காணேன-எ-று. (உஉ)

படியினுனெடுத்தகாயம் பற்பலவவற்றினெல்லாங்
கொடியவெம்பாவமன்றித் தருமத்தைக்குறிக்கொண்டில்லே
னடியனேனின்னைக்கண்டின் றமரனுனதற்கென்செய்தே
னுடியெனவரக்கன்சொல்லத் தவமுனிநுவல்வதானுன்

(இ-பு.) இவ்வுலகத்தில் நானெடுத்தசரீரம் அனேகங்களாம் அவ்வு டலங்கள்தோறும் கொடியபாவத்தைச்செய்ததல்லது புண்ணியமென்ப தை நினைத்ததுமில்லை அடியேன இப்போது தேவரீரைத்தரிசித்துத் தே வனுனேன் இப்படியாவதற்கு என்னபுண்ணியஞ்செயதிருக்கிறேன் சொ ல்லும் ஐயா என்று அரசன்சொல்லத் தவமுனிசொல்லுகிருர்-எ-று. ()

முட்டெறுகானத்தென்னை முடுகிநின்கைகளாரக்
கட்டியகாலையென்மேற் கவினியதிருவெண்ணீறு
பட்டதுநினமேலந்தப் பான்மையாற்பாவநீங்கி
விட்டதவ்வளவோமுன்னைப் பிறவியும்விளங்கமேலோய்

(இ-பு,) முள்கள் தைக்கும் இந்தக்கானகத்தில் ஓடிவந்து என்னை உன் கைகளாற்கட்டிப்பிடித்தபோது என்சரீரத்தில் அழகுள்ளதாயிருந்த திருநீருனது உன்மேற்பட்டது அதனால் உன்பாவம் நீங்கிவிட்டது அவ்வளவுதானு முன்பிறப்புகள் தெரியும்படி மேலவனே-எ-று, (௩௨)

நோயிலாதியன்றயாக்கைத் தேவனுப்நொய்தினின்றாய்
வேயுலாந்தோளிபங்கன் விபூதியின்பெருமைமுற்றும்
தூயநான்முகனுமாலுந் துணிகலாத்தகைமைத்தென்றாற்
காயமாறுடிச்செல்லு மனிதரோகருதற்பாலார்

(இ-பு,) எளிதாகப் பிணிஎன்பதில்லாமற் பொருந்திய இவ்விய சரீரத்தையுடைய தேவனுய்நின்றனை மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய பார்வதிபாகனுகிய பரமசிவத்தினுடைய திருநீற்றின்பெருமை முழுவதும் பரிசுத்தனுன பிர்ம்மதேவனும் மாயவனும் நிச்சயித்து அறியக்கூடாத தன்மையை யுடையதென்றால்வெவ்வேறு தேகம் எடுத்துப்பிறந்து உழலுகிற மனிதர்களோ அறியத்தககவர்கள்-எ-று, (௩௩)

என்னினுந்திருநீற்றுண்மை யியம்புவன்சிறிதுகேட்டி
தென்னவன்தமிழ்நாட்டங்கோர் தீத்தொழின் மறைவல்லாளன்
பன்னெடுங்காலம்பாரிற் பாவமும்பழியுமீட்டி
யங்கிலெநெறியுநீக்கி யந்தணர்திறனும்விட்டான்

(இ-பு.) மனிதர்களுக்கு அரிதெனாலும் திருநீற்றின் பெருமையைச் சிறிதுசொல்லுகிறேன்கேள் பாண்டியனுடைய தமிழ்நாட்டினிடத்தில் கொடியசெய்கையையுடைய ஒருபிராமணன் இவ்வுலகத்தில் பாவமும் பழியுஞ்சம்பாதித்து அதற்குச்சரியாக ஒழுக்கத்திலு மாறுபட்டுப்பிராமணத்தன்மையும்விட்டான்-எ-று, (௩௪)

பொய்க்கவறாடலானும் புன்றொழிற்களவினானுங்
கைக்கொள்வான்பொருள்களெல்லாங் கணிகையர்திறத்திலீந்து
மைக்கணார்வயத்தனாகிக் காமநோய்மலியமேன்மே
லிக்குவெள்களைகள்பாய நிறையழிந்திடையுநாளில்

(இ-பு,) பொய்சொல்லத்தக்க சூதாடுதலினாலும் இழிவானசெய்கையென்கிற திருட்டினாலும் சம்பாதித்து மிகுந்ததிரவியங்களை யெல்லாம் வேசையர்களுக்குக்கொடுத்து மையணிந்தகண்களையுடைய அந்தவேசையர்வசப்பட்டவனாகிக் காமநோய் வருத்துதலினாலும் காமசரம் பாய்தலினாலும் நிறையழிந்து இளைக்கும் நாளில்-எ-று. (௩௫)

ஒருபெருங்கங்குற்போழ்தி னான்விழைபுலையனில்லின்
மருவியமனைவிதன்னைக் காவினின்மணக்குங்காலைத்

திருகுவெஞ்சினத்திறீசன் செங்கைவாளுறையினீக்கி
வெருவரத்தோன்றியார்த்து வீசினன்விளிந்துவீழ்ந்தான்

(இ-பு.) ஒருநாள் பாதிராத்திரியில் ஊனையே விரும்புகின்ற ஒருநீசன்வீட்டிலிருக்கும் மனையாளைச் சோரத்தனமாகப் புணரும்போது அந்தநீசனகண்டு மிகுந்த கோபமுள்ளவனுய்க் கைவாளை உறையினின்றுங் கழற்றி அக்கொடியன பயப்படுமபடி ஆரவாரித்து வீசினுன் அவனிறந்தான்-எ-று. (ருகூ)

பட்டபின்றனைப்பற்றிப் புலைமகன்படர்ந்தசேரிக்
கிட்டமுள்வேலிக்கப்பா லெறிந்திடும்பிணத்தின்மீதச்
சுட்டவெண்சாம்பறேய்காற் சுணுகன்வெம்பசியாலேறித்
தட்டவாய்கொண்டுகல்வித் தசைபறித்தருந்துங்காலை

(இ-பு.) அந்தச்சோரன் இறந்தபின்பு நீசனானவன் பிணத்தின்காலைப்பற்றிச் சேரிக்கிட்டிருக்கிற முள்வேலிக்கு அப்பால் எறிந்துவிட்டான் அந்தப்பிணத்தின்மேல் வேறொருபிணத்தைச்சுட்ட வெண்சாம்பலிற்படிந்தகாலையுடைய நாயானது வந்தித்தனக்குள்ள பசியினுல் பற்களையுடைய வாயைக்கொண்டு கவ்விமாமிசத்தைப்பிடுங்கித்தினனும்போது-எ-று.)

இண்டிறற்காலத்தூதர் சேர்ந்தவன்றன்னைப்பற்றிக்
கொண்டனரோகித்திவாய் கும்பியின்வீழ்ந்துமாங்கண்
கண்டனருமையாள்பங்கன் கணங்களக்கணத்தினெய்தித்
தண்டஞ்செய்கால தூதர் தங்களைத்தண்டஞ்செய்யா

(இ-பு.) மிகுந்த பலமுள்ள யமதூதர்கள்வந்து இறந்தவனைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்த் நரகில் தள்ளும்போது பரமசிவனுடைய கணங்கள்கண்டு இறந்தவனைத்தண்டிக்கிற காலதூதர்களைத்தண்டித்து-எ-று.

கும்பியின்வீழ்வோன்றன்னைக் குருமணிவிமானத்தேற்றி
யும்பரினேகுவார்முன் கரியகோட்டெருமையூர்ந்து
வெம்பியமறலியெய்தி விழுத்தகவொன்றில்லானை
யம்பிகைபாகன்றன்பால் விடுவதற்கடுத்ததென்னே

(இ-பு.) நரகத்தில்விழுகின்றவனை நிறமுள்ள ரத்தினங்கள்பதித்த விமானத்தில்ஏற்றி ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றவர்கள் எதிரில் மனக்கொதிப்புள்ளயமன் கரியகொம்பினையுடைய எருமைக்கடாவி லேறிக்கொண்டுவந்து மேலான தகுதி எவ்வளவுமில்லாதவனைப் பார்வதி பாகனிடத்தில்விடுப்பதற்குண்டான நிமித்தமென்ன-எ-று. (ருகூ)

சொல்லுதியொனலுமீசன் றூதுவர்சொல்வரின்றேன்
புல்லியபிரோதவகம் பூதியிற்பொலிதலாலே

வல்லியத்துரிவையார்த்த மறைமுதன் மறையோன்றன்பாற்
செல்லுதிர்கொணர்திரென்ன விடைதர யாங்கள்சேர்ந்தோம்

(இ-பு) சொல்லுங்களென்ன சிவதூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இவனுடையபிரேதசரீரம் நீயிற்படிந்தபடியினாலே புலித்தோல் உடைதரித்தருளியபரமசிவன் நீங்கள்போய் அந்தஉயிரை நம்மிடத்துக்குக் கொண்டுவாருங்களென்று கட்டளையிட்டதினால் நாங்கள்வந்தோம்-எ-று, (௫௰)

பொன்னவிர்சடையினன்ற னேவலிற்புகுந்துநின்றே
மின்னவிர்பூணினுய்நீ விலக்குதற்கெளியமல்லே
மென்னவோர்மாற்றங்கூறி யெரிமணிவிமானத்தோடு
மன்னவன்றன்னைக்கொண்டாங் கரனுலகடைந்தானன்றே

(இ-பு) பொன்னிறமுள்ள சடைமுடியையுடைய பரமசிவன் கட்டளையினால் நாங்கள் வந்தோம் ஒளிவிளங்கும் ஆபரணம் அணிந்தவனே நாங்கள் உன்னால் விலக்கத்தக்க எளியர்களல்லோமென்று ஒருவார்த்தை சொல்லிவிட்டு ரத்தின விமானத்துடன் அவனைச் சிவலோகங் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்-எ-று, (௫௧)

ஆதலினிருதவண்ண லணிதிருநீற்றின்றன்மை
யோதுதற்கெளிதோபொல்லா வுருவெடுத்துலகிற்றீராப்
பேதுறுமுணர்வின்பாவப் பிணியினரேனுந்தொட்ட
போதினேபுனிதராகிப் பொன்னுலகடைவரன்றே

(இ-பு) ஆதலால் ராக்ஷதஅண்ணலே திருநீற்றின்பெருமை சொல்லுதற்கெளிதானதல்ல பொல்லாத உருவமெடுத்து உலகில் நீங்காததுன்பம் அடைகின்ற புத்திபூர்வமான பாவிகளேயானாலும் விபூதியைத்தொட்டமாத்திரத்தில் புனிதர்களாய்ப் பொன்னுலகம் அடைவார்கள்-எ-று,(

அந்தவெண்ணீற்றையானு மரன்றிருவடியார்போல
விந்தமெய்முழுதும்பால்போ லிலங்கிடவணிக்துநின்றேன்
மந்தரச்சிகரிபோலு மணிப்புயத்தரக்கவென்று
சிந்தையிலலியவாமத் தேவன்முன்செப்பினனே

(இ-பு) மந்தரமலையின் சிகரத்தையொத்திருக்கின்ற அழகியபுயமுள்ள அரக்கனே அந்த விபூதியை நானும் சிவனடியார்கள் தரித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல இந்தச்சரீரமுழுவதும் பால்நிறமாய் விளங்கும்படி தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றுமனதில் கிருபையுள்ள வாமதேவமுனிசொன்னார்-எ-று, (௫௩)

ஐயனேபோற்றிபோற்றி யமலனேபோற்றிபோற்றி
துய்யநீறளித்தென்பாவத் தொடர்பறுத்திட்டாய்போற்றி

யுய்யுமாறடியேனின்னை யெதிர்தரவுய்த்தநன்மை
மையறுகுணத்தாயுன்றன் றிருவருள்வளத்தாற்சொல்வேன்

(இ-பு.) ஐயனே போற்றி போற்றி நிர்மலனே போற்றி போற்றிதூயதாகிய திருநீறு கொடுத்து அடியேன் பாவத் தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே போற்றி அடியேன்கடைத்தேறும்படி தேவரீரைத்தரிசிக்கக் கூட்டியநன்மை குற்றமற்ற குணத்தையுடையவரோ உம்முடைய அருளின் பெருமையென்றே சொல்லுவேன்-எ-று. (சச)

முடங்குளைத்தவிசினேறி முந்தைமுப்பிறப்பினூயே
னடுந்தொழின்மிலேச்சர்தேசத் தரசியனடாத்துங்காலைத்
தொடங்கியமறையோனறன்பாற் றூயநீர்ப்பழனமொன்றைக்
குடங்கையிற்றெண்ணீரோந்திக் கோடியென்றுதகஞ்செய்தேன்

(இ-பு.) நாயேன முற்பிறப்பில் சிங்காசனத்தி லிருந்துமிலேச்சதேசத்தில்அரசாட்சிசெய்யும்போது வேதமோதிய ஒரு பிராமணனிடத்தில் என்னுள்ளங்கையில் நீர்வார்த்துக்கொண்டு இந்தவிளைபூமியை நீதானம்வாங்கிக்கொள்ளென்று தத்தஞ்செய்து கொடுத்தேன்-எ-று, (சரு)

பருமரத்துடனையோடும் பருவங்கள்பலன்கள்பொய்யாத்
திருமலிகழனியொன்றை யளித்தருளசெய்தநன்கா
லிருபதோடைந்தாந்தோற்றத் திருந்தவயோகியைக்கண்
டருவினைதுலைப்பாயென்ன மறலியுமன்றுசொன்னான்

(இ-பு.) பருத்த மரங்களுள்ள சோலையுடன் காலந்தோறும் பலன் தப்பாமல்கொடுக்கும் வளமிகுந்த ஒருவிளை நிலத்தைத் தானஞ்செய்தநன்மையால் இருபத்தைந்தாம்பிறவியில் ஒரு சிவயோகியைத் தரிசித்துப் பாவம் நீங்குவாயென்று யமதர்மராசனும் அந்நாளிற்சொன்னான்-எ-று.()

அன்னதேவிளைந்தநன்கா லடியனேனின்னைக்கண்டு
துன்னியபாவநீங்கித் தூயநல்லுருவமெய்தி
நன்னிலையுணர்வம்பெற்றே னவையிலாயின்னுமொன்று
பன்னுவதுண்டுகேட்டி யெனறடிபணிந்துசொன்னான்

(இ-பு.) அத்தன்மை யாகவே இப்போது விளைந்த நன்மையால் அடியேன்தேவரீரைத் தரிசித்து என்னைப்பற்றிய பாவம்நீங்கிப் பரிசுத்தமானதேவருபம்பெற்றுநல்லநிலைமையுள்ள உணர்ச்சியும் பெற்றேன் குற்றமில்லாதவரோ இன்னமொன்று சொல்வதுண்டு அதையுங்கேளுமென்றுஅவர்பாதத்தைப்பணிந்து சொல்லுகிறான்-எ-று, (சஎ)

வெள்ளைவெண்ணீறுதன்னை மேனியிலணியுமாறுந்
தொல்லைவெம்பிறைவிநீக்கு மந்திரந்துதிக்குமாறும்

பிள்ளைவெண்பிறையானீறு பிடித்திடுங்காலந்தானுங்
கொள்ளைவெவ்வினைகடீர்த்தாய் கூறெனமேலோன்கூறும்!

(இ-பு,) வெண்மைநிறமுள்ள திருநீற்றைச் சரீரத்தில்|தரித்துக்கொள்ளுகிறகிரமமும் கொடியதாகியபழையபிறவியைக் கெடுக்கத்தக்க திருமந்திரஞ்செபிக்கிறகிரமமும் இளம்பிறையணிந்த பரமசிவன் விபூதியையுண்டாக்குங்காலமும் மிகுந்த கொடுமையுள்ள என்வினைதீர்த்தவரோ சொல்லுமென்ன முனிவர்சொல்லுகிறர்-எ-று, (சஅ)

பதினைந்தாவது - விபூதிமான்மியமுரைத்த- அத்தியாயமுற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம்-அஅ௲.

உ

சிவமயம்,

பதினாறுவது,

திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம்.

அந்தரத்தகடணவிய சிகரத்துமகன்ற
கந்தரத்தினும் விஞ்சையர்கடிமணமயரும்
சுந்தரத்துணர்க்கற்பகப் பொங்கர்சூழ்சாரன்
மந்தரக்கிரியெனப் பெயருடையமால்வரையின்

(இ-பு,) ஆகாயமுகட்டை யளாவிய சிகரத்திலும் விசாலமாகிய குகைகளிலும் வித்தியாதரர்கள் விவாகஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க சுந்தரமானபூங்கொத்துகளையுடைய கற்பகச்சோலைசூழ்ந்த சாரலுள்ள மந்தரகிரியெனப்பெயர்பெற்ற பெரியமலையில்-எ-று, (க)

தேங்குகங்கையுந்திங்க ளுந்திருமுடிக்கணியா
வோங்கல்போல்வருமுருத்திர ருலப்பில்பல்கோடி
தாங்குமால்விடைப்பரி நின்றுமிழிந்தடிதாழ்ந்து
வீங்குதோளினர்மான் மழுக்கரத்தினர்மிடைய

(இ-பு.) நிறைந்த நீர்வடிவமாகிய கங்கையையும் சந்திரனையும் அணிந்து மலைபோல்வருகின்ற பலகோடி ருத்திரர்கள் தாங்குகின்ற பெரியரிஷபவாகனத்தினின்றுமிழிந்து பரமசிவனுடைய பாதத்தில் வணங்கிப் பருத்ததோள்களையுடையவர்களும் மானுமழுவும் எந்தியகைகளையுடையவர்களுமாய் நெருங்கவும்-எ-று, (உ)

ஆழியேமுதலைம் படையங்கையினேந்தி
வாழிநாரணரொண்ணி லர்வழுத்துபுநிற்ப

ஆழிநாண்முதலுலகுயிர் யாவையும்படைக்கும்
பாழியப்புயநான் முகரளப்பிலர்பணிய

(இ-பு.) சக்கரமுதலாகிய பஞ்சாயுதங்களை அழகிய கைகளில் தாங்கிக்கொண்டு அளவில்லாத விஷ்ணுக்கள் துதிசெய்துகொண்டு நிற்கவும் ஊழிகாலமுதல் உலகத் துயிரையெல்லாம் சிருஷ்டிக்கும் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் நான்முகங்களையுடைய அளவற்ற பிரமாக்கள் பணியவும்-எ-று. சக்கரம்-சங்கு-கோதண்டம் வாள்-தண்டம்-இவை-பஞ்சாயுதம்

இந்திராதியர்வானவர் விஞ்சையரியக்கர்
சந்திராதித்தர் கின்னரர்தானவரரக்கர்
சிந்துரானனவனமுலைத் தெரிவையரெழுவர்
விந்தையீன்றருளெங் கரன்வேலிளங்குமரன்

(இ-பு.) தேவேந்திரன் முதலான தேவர்கள் வித்தியாதரர்கள் இயக்கர்கள் சந்திரசூரியர்கள் கின்னரர்கள் தானவர்கள் அரக்கர்கள் சிந்தூரப்பொட்டணிந்த முகத்தையும் அழகிய தனங்களையு முடைய சப்தமாதர்கள் பார்வதிதேவியார் பெற்றருளிய விநாயகர் வேலாயுத மேந்திய சுப்பிரமணியக்கடவுள்-எ-று. அபிராமி மாகேச்சுவரி சவுமாரி நாராயணி வாராகி இந்திராணி காளி இவர்களே சப்தமாதர்கள். (சு)

நாகமன்னவர் நாரதாதியர்கவிஞரும்
போகமேவிய பொன்னுலகத்துமாமுனிவர்
யாகஞானெறி வசிட்டனுமிருந்தவன்முதலாச்
சோகமோகமின் மறைமுனித்தலைவர்கள்சூழ

(இ-பு) நாகராசர்கள் நாரதர் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட போகம் பொருந்தியதேவலோகத்துமுனிவர்கள் யாகங்கள் செய்யும் வேதசாஸ்திர முறைமைதெரிந்த வசிஷ்டர்முதலாகிய காமாதிகளைநீக்கிய பிராமணரிஷி சிரேஷ்டர்கள்சூழவும்-எ-று, (எ)

கருப்புவிற்றுணை யெனப்பொலிகரியநீள்புருவ
வுருப்பசித்திரு முதலியவரம்பையரோடும்
பொருப்பினிற்பிறந் திழிதருபுனிதநீர்க்கங்கைத்
திருத்தமாகிய நதிக்குலவனிதையர்செறிய

(இ-பு.) இரண்டு கரும்புவில்லை வளைத்து வைத்ததுபோலிருக்கும் கரியநிறமுள்ள நீண்டபுருவமுடைய உருப்பசிமுதலாகிய ரம்பாஸ்திரிகளும் இமயமலையில் உற்பத்தியாய்வருகின்ற கங்கைநதிமுதலான நல்லநதிக்குலமாதர்களும் சூழவும்-எ-று, (அ)

எண்டொகைப்படும் வசுக்களுமருத்துவரொவரு
மண்டர்வர்க்கத்தில் பிதிர்களுமாதிநின்றேத்தக்

கொண்டலொத்துநின் றிரைத்திடுவயிரவக்குழாமு
மண்டுவேள்விசெய்தக்கனுமுறைமுறைவழுத்த

(இ-பு,) அஷ்டவசுக்களும் மருத்துவதேவர்களும் தேவர் வர்க்கத்திற்சேர்ந்தபிறர்களும் ஆனந்தக் கூத்தாடிக்கொண்டு துதிக்கவும் மேகம்போலவொலிக்கும் வயிரவக்கூட்டமும் யாகஞ்செய்ததக்கனும் முறைமுறையாகநின்று துதிக்கவும்-எ-ற. அனலன் அனிலன் ஆபச்சைவன்சோமன்தான் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன்இவர்களேஅஷ்டவசுக்கள்)

தமரநூபுரநெட்டை வேதாளவாகனத்துக்
குமரனாகியவீரன்வெம் படையொடுங்குறுக
வமரில்வந்தெதிர்த்தணி முறிந்தவுணர்கெட்டோடச்
சமரில்வாரணப்பிடர் வருசாத்தனுந்தழுவ

(இ-பு,) ஒலியுள்ள சிலம்பு அணிந்த நெடிய வேதாளவாகனத்தையுடைய வீரபத்திரர் படையுடனவரவும் அவுணர்கள் போரில்வந் தெதிர்த்துப்படைமுறிந்து கெட்டோடும்படி யுத்தகளத்தில் யானையின் பிடரியில் ஏறிவரும் அரிகாபுத்திரன் வரவும்-எ-று. (அ)

ஊதுலைக்கனற்புகை யெனவுயிர்ப்புலாந்துண்டக்
கோதினெட்டெயிற்றகல் பிலவாய்க்குறுங்கூளிப்
பூதமுற்றியகணங்க ளும்பொருவில்வெண்சங்க
நாதகற்றொழிற்பானுகம் பனும்வந்துநண்ண

(இ-பு,) உலைக்களத்தில் ஊதுகின்ற தீப்புகைபோல பெருமூச்சு உண்டாகும்நாசியினையும் பழுதில்லாமல்நீண்டபற்களையும் அகன்றபிலத்துவாரம்போன்ற வாயையுமுடைய குட்டையாகிய பூதகணங்களும் ஒப்பில்லாத தவளச்சங்கநாதத்தொழில்செய்யும் பானுகம்பனும் வந்துபொருந்தவும்-எ-று. (கூ)

சங்குகன்னனற்றனி மணிக்காத்தினன்றயலின்
மங்குல்போலருள்மாணி பத்திரன்மகோதானசொற்
பிங்கிரீடிவிருகோதரப் பெருந்தகைப்பெரும்பூண்
பொங்குநீளொளிவிகடன் குண்டோதரன்பொருந்த

(இ-பு,) சங்குகன்னனும் ஒப்பற்ற மணிக்கன்னனும் தலையில்மேகத்தையொத்து அருளும் மாணிபத்திரனும் மகோதரனும் சொல்லுகின்றபிரிங்கிரிஷியும் மேலானதகுதியையுடைய விருகோதரனும் பெரிய ஆபரணங்களணிந்துமிகுதியான ஒளியையுடைய விகடனும் குண்டோதரனும் பொருந்தவும்-எ-று, (ய)

மாலையம்புயமகா காளர்புலிவதனத்தோ
ராலும்வாரணமுகத்தின் ராளிமாமுகத்தோர்

வாலவெள்ளெயிற்றரவமு மடங்கன்மாவேறும்
போலுநீழ்வதனத் தின்றொண்ணிலர்பொருந்த

(இ-பு.) மாலையணிந்த புயமுள்ள மகாகாளரும் புலிமுகத்தரும் அசைகின்றயானைமுகத்தரும் ஆளிமுகத்தரும் வெண்மையாகிய தந்தங்களையுடையசர்ப்பமுகத்தரும் சிங்கமுகத்தரும் ஆனகணத்தர் அளவில்லாதவர்களாய் வந்துபொருந்தவும்-எ-று. (மக)

முகடுபோழ்ந்திட நீண்டவர்மொழிவதற்கரிதாம்
விகடமாகியவேறுவே றுருவத்தர்விளங்கும்
பகடுபோலுமோர் கரத்தினர்பலபலகரத்தர்
தகடுவேய்பொலன் கழலினரொண்ணிலர்தழுவ

(இ-பு.) அண்டமுகடு பிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களும் சொல்லுதற்கரிய விகடமான பலபல உருவத்தையுடையவர்களும் விளங்குகின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும்பலவாகியகைகளுடையவர்களும் தகட்டுப்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யுடையவர்களுமாக எண்ணில்லாதவர்கள் பொருந்தவும்-எ-று- (மஉ)

படர்ந்தநீணிலஞ்சுமந் தசேடனபஃறலைபோன்
மிடைந்தெழுந்ததிண் டோட்களிலார்த்தவார்விசித்துக்
குடங்கையாயிரமெடுத் தவாணாசுரன்கொண்ட
லடங்குமாமுழ வாயிரமுகத்தினுமறைய

(இ-பு.) பரந்துநீண்ட பூமியைத்தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடையஆயிரந்தலைபோல நெருங்கி யுயர்ந்திருக்குந் திண்ணிய தோள்களில் சட்டிய வாரைவிசித்துக்கொண்டு தன்ஆயிரமாகிய உள்ளங்கைகளை யெடுத்து வாணாசுரன் மேகத்தி னிடியோசையு மறையும்படி பெரியகுடமுழாவின் ஆயிர முகத்தினும் அறையவும்-எ-று, (மங)

முருகுவிண்டதார் தேவருமுறைமுறைநிறுவித்
திருகுவெஞ்சினத்த வுணரையொருபுடைசேர்த்தி
யுருகுபொன்னிறக்கண் களையொருவழிசெறித்துப்
பெருகுவான்புகழ் நந்திகைப்பிரம்பெடுத்துலவ

(இ-பு,) வாசனையுடன மலர்ந்த மாலையணிந்த தேவர்களை வரிசைவரிசையாய்நிற்கச்செய்து மாறுபடுகின்ற கோபமுள்ள அசுரர்களை யொருபுறத்தில் வரிசையாகநிறுத்தி உருகியபொன்னிறமுள்ள கணங்களையொருபுறத்தில்நிறுத்தி மிகுந்த சிறப்புள்ள நந்திதேவர் கையிற்பிரம்பேந்திக்கொண்டு உலாவவும்-எ-று. (மச)

இலகுநல்லவைநடு வணையெழிலரிசுமந்த
வலகிலாநவமணி களுமொளிகெடவிருந்

குலவுமாணிக்கங் குயிற்றியகொழுந்தவிசேறி
யுலகமூன்றுக்குமொரு பொருளெம்மையாளுடையான்

(இ-பு,) பிரகாசிக்கும் நல்ல சபையி னடுவில் அழகுள்ள சிங்கங்கள் தாங்கும் அளவில்லாதநவரத்தினங்களும் ஒளிமழுங்கும்படி பிரகாசிக்கும்மாணிக்கங்கள்பதித்த செழுமையுள்ள ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து மூன்றுலகங்களுக்கும் ஒருபொருளாகிய எம்மை யடிமையாகவுடைய பரமசிவன்-எ-று, (டுரு)

கோடிசெங்கதிராதபர் கோடிவெண்மதியங்
கோடியூழியின்வட வனலோரிடங்குழுமி
நீடுமோருருவெடுத் தனநிரபத்திலிருளு
மோடியெங்கணுநிலை யறவலோகத்திலொதுங்க

(இ-பு,) கோடிசூரியர்களும் கோடிசந்திரர்களும் கோடிவடவாமுகாக்கினியும் ஓரிடத்தில்கூடி பெரிய உருவம் எடுத்தது போன்றதாய் நரகத்தினிருளும் ஓடி யெவ்விடத்தும் நிலைபெறாமல் அவலோகத்தில் ஒதுங்கத்தக்கதாக-எ-று, (டுசு)

வேலையேழையு மொருகணவேலையினுகருங்
காலவூழிவெங்கன லெனச்செஞ்சடைகவினப்
பாலலோசனந்துணை விழிமுச்சுடர்பகைப்பச்
சூலமாதியபடை யொடுந்தோள்பலதுளங்க

(இ-பு,) ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்கதாக ஊழிக்காலத்திலுண்டாகும் கொடிய ஊழித்தீப்போல் செய்யசடைகள்பொலியவும் நெற்றிக்கண்ணும் மற்ற இரண்டுகண்களுமாகிய சோமசூரியாக்கினிகளுடன பகைக்கும் சூலாயுதமுதலிய ஆயுதங்களோடுபலதோள்கள்விளங்கவும்-எ-று. (டுஎ)

அனந்தன்வாசுகி தக்ககன்முதலியவரவம்
புனைந்தபல்கலனென வடிமுடிமுதல்புனைந்து
கனைந்துவண்டுணு மிதழிவாசிகையிடைகவின
வனைந்தவிந்துவுங்கங்கை யுமமுதலைவழங்க

(இ-பு.) ஆதிசேஷன் வாசுகி தக்ஷகன் முதலான நாகங்களை ஆபரணங்களாகத்திருவடி திருமுடிமுதலான இடங்களில் அணிந்துகொண்டு இசைபாடும் வண்டுகள் தேனுண்ணும் கொன்றைப்பூமாலை அழகுடன் மத்தியில்விளங்கத் திருமுடியில்தரித்தசந்திரன் அமுதத்தைவழங்கவும் கங்கைஅலைவீசவும்-எ-று, (டுஅ)

காய்சினக்கொடுவரி யுரிகலையினிற்பொலியப்
பூசலிட்டடுபுழைக்கை யாவுரிவைமெய்போர்ப்பத்

தேசுபெற்றிடுமுத் தரீயத்தொளிதிகழ
மாசறுத்தொளிர் மின்னெனமார்பினூல்வயங்க

(இ-பு.) காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலியினுரேல் வஸ்திரமாகத் திருவரையில்விளங்கவும் போர்செய்து கொல்லுந் தன்மையை யுடைய யானையின்தோல் போர்வையாகத் திருமேனியில்போர்ப்பவும் ஒளிபொருந்திய உத்தரீயத்தின் பிரகாசம்விளங்கவும் மாசுநீக்கி யொளிர்கின்ற மின்போல பூணநூல் திருமார்பில் விளங்கவும்-எ-று. (௰௯)

தொல்லையும்பழமறை யெலாமிறுதியிற்சொல்லு
மெல்லைகண்டவரல்ல துகாண்கிலாவிறைவ
னல்லியுந்துணர்த்தே றன்மொண்டிலகுதாதள்ளிச்
செல்லுமன்றலந்தென் றல்வந்துலவவீற்றிருந்தான்

(இ-பு.) பழமையாகிய வேதங்களெல்லா முடிவிற்சொல்லும் அளவைக்கண்டவர்கள் காணலாமேயன்றி மற்றவர்கள் காணக்கூடாத பரமசிவன் அகவிதழினையுடைய பூங்கொத்துகளிலிருக்கும் தேனை மொண்டு மகரந்தங்களை அள்ளிக்கொண்டுவரும் இளந்தென்றற் காற்றுவந்து உலவவீற்றிருந்தான-எ-று, (உ௰)

அந்தவேளையிலாதிநான் முகனுளத்தறிவில்
வந்துதோன்றியமவுன ஞானத்தினின்வுதிந்தோன்
பந்தமற்றிடுசனற் குமாரன்பணிந்தேத்தி
முந்துநல்லிசைபணி தொறும்பணிதொறுமொழிந்தே

(இ-பு.) அக்காலத்தில் ஆதியாகிய பிரமதேவன் உள்ளத்தில் ஞானத்துடன் வந்தவதரித்த மவுனஞானநிலையிற் பொருந்தியவராய்ப் பாசபந்தம் நீங்கிய சனற்குமாரமுனிவர் பணிந்துதுதித்துப் பணியுந்தோறும் பரமசிவனுடைய முதன்மையான நல்லபுகழைக்கூறி-எ-று. (உக)

ஐயகேட்டிநீயக லிடத்தரியதாந்தரும
முய்யுமாறெனக்குரை யெனவொளிநிலாமுறுவற்
செய்யவாய்மலர்திறந்து தேன்றுளிக்குமாபோல
வையமேழுடைநாயகன மகிழ்வறவுரைத்தான்

(இ-பு) எங்கள் ஐயனே நின் திருவுள்ளத்தில் அடியேன் விண்ணப்பத்தைக்கொண்டருள் அதாவது இவ்வுலகத்தில் அரியதாகிய தருமம் அடியேன உய்யுமாறு கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள ஒளியுள்ள நிலாவையொத்த நகையுடன் திருவாய்மலர்ந்துதேனைத்துளிப்பதுபோல எழுலகத்தையும் உடைய பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுண்டாக அருள்செய்கின்றார்-எ-று. (உஉ)

கேட்ட ஞானநூலனைத் தையுங்கிளத் தினைபுவியி
லீட்டுகன்மத்தி லிருவினையியற்றியமுறையே
யூட்டவுண் ணுமா னிடர்களுமுத்தியையுறவா
நாட்டுநற்சிவதரும மாய்நாடுதற்கெளிதாய்

(இ-பு.) அடியேன் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டபடி ஞானசாஸ்திரமெல்லாம் அருளினை உலகத்திற்செய்கின்ற கர்மத்தினால் நல்வினை தீவினைகள்முறைமைப்படியூட்ட உண்ணுகின்ற மானிடர்களும் மோக்ஷம் அடையநாட்டுகின்றநல்லசிவதருமமாகியும் நாடுவதற்கெளிதாகியும்-ஒரு

வருத்தமில்லதாயிருவினையகற்றுநன்மருந்தா
யருத்தியோடிறைப்போ தினிலறிவுறமதுவாய்க்
கருத்தில்வேட்டவையிம் மையிலுதவுகற்பகமாய்
விரித்தவேதநூற்றரும மொன்றுளாயெனவிளம்பி

(இ-பு.) வருத்தமில்லாததாகியும் இருவினையை நீக்குகின்ற நல்லமருந்தாகியும் ஒருக்ஷணப்பொழுதில் அன்புடனே ஞானங்கொடுப்பதாகியும் மனதில்விரும்பியபொருளை இம்மையிலே கொடுக்குங்கற்பகவிருக்ஷம்போன்றதாகியும் விதிக்கப்பட்ட வேதத்திற்சொல்லுவதாகியுமிருக்கின்றதர்மமொன்று கட்டளையிடவேண்டுமென்றுசொல்லி-எ-று. (௨௪)

அஞ்சலித்தடியிணை மிசையலர்மழைதூவி
வஞ்சமொன்றிலாமறை முனிகேட்டற்குமகிழ்ந்து
நஞ்சமுண்டகாலாக் கினிருத்திரநாதன்
நெஞ்சவேயவனுளங் கொண்டுதெருளுறச்செப்பும்

(இ-பு.) கைகுவித்து நமஸ்கரித்துத் திருவடிகளில் மலர்களால் அருச்சித்து உண்மைநெறியுள்ள அந்தச்சனற்குமாரமுனிவர் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டதற்கு விஷபானஞ்செய்த காலாக்கினி ருத்திரமூர்த்தியானவர்களிகூர்ந்து அம்முனிவர் உள்ளத்தில் செவ்வையாகத் தரித்து அறிந்துகொள்ளும்படி உபதேசிக்கின்றார்-எ-று, (௨௫)

அங்கமாறுடை வேதமுமாகமமுகமு
மெங்குமோதிடு முபநிடதத்தின்றிபலுஞ்
சங்குபோலும்வெண்ணீற் றினுற்றயங்குபுண்டரத்தைத்
துங்கநெற்றியிலணி வதேதருமமாச்சொல்லும்

(இ-பு.) ஆறங்கங்களையுடைய வேதங்களும் ஆகமத்தினமுதலும் எங்குமோதுகின்ற உபனிடதத்தின் உண்மையும் சங்குபோல்விளங்கும் வெண்ணீற்றினால் பிரகாசிக்கும் திரிபுண்டரத்தைப் பரிசுத்தமான நெற்றியில் தரிப்பதே தர்மமாகச்சொல்லும்-எ-று. திரிபுண்டரமாவது மூன்றுரேகையாகத்தரிப்பது மும்மலத்தையும் போக்குமென்கிற காரணந்தோன்ற அவ்வாறு தரிப்பதாம் (௨௬)

(வேறு,)

என்னப்பரயன் கூறுதல்கேட் டெழுந்த்வுவகைச்சனற்குமரன
முன்னைப்பொருளேபடியோடு முடியுமில்லாமுழுமுதலே
யுன்னிப்புகன்றதிருநீறே துரைத்ததிரிபுண்டரமேது
பின்னர்த்தரிக்குமிடனேது பேசுந்திருமந்திரமேதோ

(இ-பு.) இவ்வாறு பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைக்கேட்டுச் சந்தோஷமுண்டாகிய சனற்குமாரமுனிவர் ஆதியானபொருளே ஆதியந்தமில்லாதமுதலே கருதிச்சொல்லியருளிய விபூதியென்பதுயாது சொல்லிய திரிபுண்டரமென்பது யாது மற்றும் அதை எந்தவிடத்தில் தரிப்பது சொல்லும் திருமந்திரம்யாது-எ-று. (உஎ)

காலமேதோவளவேதோ கருதப்படுந்தெய்வதமேதோ
சீலமேதோதிரவியமற்றேதோ தரிக்கிற்பலனேதோ
மூலமுளையாய்நெடுந்தருவாய் வித்தினடங்குமுறைபோல
ஞாலமெலலாமாயையின்பா லுதிப்பித்தொடுக்கும்பரனே

(இ-பு,) தரிக்குங்காலமெது அளவுயாது தியானிக்கப்படுந்தேவதை யாது ஒழுக்கம்யாது அதற்குரிய திரவியம்யாது தரித்தால்வரும் பலன் யாது வேருமுளையுமாய்நெடியவிருக்ஷமாய் விதையில் அடங்கு முறைமைபோல உலகமெல்லாம் மாயையினிடத்துஉதித்து ஒடுங்கச்செய்யும்எங்கள் பரமனே-எ-று, (உஅ)

என்றுவினவுமுனிக்கீச னியம்புமுரைத்ததிருநீறு
துன்றுதீம்பாற்கோமயத்தைச் சுட்டவடலையாகுங்கா
ணின்றதிரிபுண்டரமதுதான் சென்னிநெற்றிகள்கிமிர்தோ
ளொன்றுமார்புநாபிபுற முருவமுதலுந்தூளணமாய்

(இ-பு,) என்று வினவிய முனிவருக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்கின்றார் வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்டதிருநீறுனதுபொருந்தியமதுரமுள்ள பால்கறக்கும் பசுவின்சாணத்தை ஓமாக்கினியில் பாகமாகும்படி வைத்ததிருநீறும், திரிபுண்டரமாவது சிரசு நெற்றி கழுத்து தோள்போருந்துமார்பு தொப்புள் பின்புறம் இவ்விடங்களில் முதலில் உத்தூளனமாய்-எ-று, (உகூ)

குழைத்துத்தைவந்ததற்பின் னர்க்குழைத்தநீற்ற்ற வெண்ணிலவி
லிழைத்ததென்னச்சொன்னவிடத் தியற்றும்போழ்திநெற்றியி
டழைத்தவிரலினடுநீக்கித் தற்சனியாலனுமிகையாற் [ன்கண்
பிழைத்தலறவேதரித்தெதிராப் பெரியவிரலானடுவணிந்தால்

(இ-பு,) குழைத்துத்தடவி அதன்பின்பு முன்குழைத்த அந்தவிபூதி கைய வெண்மையான நிலவினுல் செய்ததுபோல மேற்சொன்ன இடங்களில் தரிக்கும்போது நெற்றியினிடத்தில் செழுமையுள்ள விரல்களில் நடுவிரலைவிட்டு மோதிரமணியத்தக்க விரலாலும் சுட்டுவிரலாலும் குற்றமறத்தரித்தப்பின்பு பெரியவிரலால் நடுவே எதிராக அணிந்தால்-எ-று (

அதுவேதிரிபுண்டரமுரைத்த வங்கமவையேயிடனுகும்
பதியாலுரைத்தமந்திரங்கள் பஞ்சப்பிரமமுபநிடத
விதியால்வேதத்தெடுத்துரைத்த வியன்மந்திரங்களெனறறிவாய்
புதிதாய்நின்றகாலங்கண் முப்போதுகளெப்போதினுமாம்

(இ-பு,) அவ்வாறுதரிக்கப்படுவதே திரிபுண்டரமாம் முன்சொன்ன அங்கங்களே திரிபுண்டரந்தரிக்குமிடமாம் பரமசிவனுல் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பஞ்சப்பிர்ம்ம உபநிடதம் வேதத்தில் முறையாக எடுத்துரைத்த மேன்மைபொருந்திய மந்திரங்களென்று அறிவாய் தற்காகநவமாகநின்ற காலங்கள் முப்போதுமாம் அன்றியும் எப்போதுமாம்-எ-று (

நீளம்புருவத்தளவாகு மிடையினீக்கமொருவிரலா
மாளுந்தெய்வமுருத்திரனே டரியமகேசன்சதாசிவனு
நாளுஞ்சிலங்கடைப்பிடியாய் நன்காயிட்டுந்திரவியங்க
ளேந்தருபால்வெண்ணீறு மூலகுக்குயிராந்தோயமுமே

(இ-பு,) நெற்றியில் தரிக்கின்றநீளம் புருவத்தின் அளவாம்திரிபுண்டரமாகியமூன்று கீற்றுக்குள் மத்தியில்மத்தியில் ஒருவிரல் அளவு இடம் விட்டிருக்கவேண்டுவது அதற்குறிய தேவதைகள் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் என்னும் கடவுள்களாம் இந்த ஒழுக்கத்தையொருநாளு மறவாமலிருப்பாயாக நன்மையுடன் சேர்க்குந் திரவியங்கள் தூளாய்ப் பால்நிறமுள்ள விபூதியும் உலகுக்குயிராகிய நீருமாம்-எ-று. (நஉ)

பலத்தின்பெருமைமாமுனியே பகரிலேவர்தாமறிவார்
நிலத்தின்மீதுமானிடர்க்கு முத்திக்கிதுபோனெறியுண்டோ
சொலற்குத்தகுநால்வருணத்தோர்வருணுச்சிரமத்தொழில்புரிவோர்
கலத்திற்கியையாவிழிகுலத்தோர் கலன்பூண்மகளிர்கைமையுற்றோர்

(இ-பு,) பெருமையுள்ள முனிவனே விபூதியைத்திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதினுல்வரும் பலனைச்சொல்லுமிடத்தில் எவர்களறியத்தக்கவர்கள் இவ்வுலகத்தில்பிறந்தமனிதர்களுக்கு மோக்ஷந்தர இதைப்போல் சொல்லலாமென்றால் வேறுபொருளில்லை பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தார் பிரமசரியமுதலிய நான்கு ஆச்சிரமமுள்ளவர்கள் அபாத்திரர்களாகிய இழிகுலத்தோர்மாங்கலியஸ்திரிகள்கைம்பெண்கள்-எ-று, ()

இபாவரேனுமித்தரும மியன்றகாலத்தியற்றுவோற்
பாவமாபத்தனையறுத்துப் பாரிற்பிறவிக்கடனீந்திக்
தேவர்போகம்பொன்னுலகிற் சென்றுதுய்த்துச்சிவனருளை
நாவினலும்வழுத்தரிய முத்தியின்பந்நண்ணுவரால்

(இ-பு,) இப்போது சொல்லிய இவர்களில் எவர்களேயானுலுந் திரிபுண்டரந்தரிப்பதாகிய தருமஞ்செய்வார்களேயானல் பாவமாகிய பந்தத்தையறுத்துப் பூமியில்பிறக்கும் பிறவிக்கடலைநீந்திச் சுவர்க்க லோகத்தில்தேவபோகத்தை அனுபவித்துப்பின்புபரமசிவனுடையதிருவருளினல் நாவைக்கொண்டு சொல்வதற்கரிய முத்தியின்பம் அடைவார்கள்-எ-று,()

கோறல்களவுகள்ளுண்டல் குருவைப்பிழைத்தல்கூட்டென்னத்
தேறும்பஞ்சபாதகத்தை யொழியாதியற்றுஞ்சிறியோரு
மாறிலொன்றுதாங்கொள்ளாத நீதியியற்றியறமிகந்த
யாறுபடிவென்மன்னவரும் பயந்தோர்க்கொன்றபாதகரும்

(இ-பு.) கொலைசெய்தல் இருடுதல் மதுபானஞ்செய்தல் ஆசாரியஅபசாரஞ்செய்தல் காமம் என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சமாபாதகத்தை எப்போதுஞ் செய்கின்ற கீழோர்களும் ஆறிலொருபாகம் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அநீதிபுரிந்து தர்ம்மத்தையொழித்த பருந்துகுழும்படியான வேலேந்திய மன்னவர்களும் மாதாபிதாக்களைக் கொன்றபாதகரும்-எ-று,()

செய்தநன்றிமறந்தோருந் தீவைத்தில்லஞ்சிதைத்தோருங்
கொய்துபசுவைத்தின்றேருங் கொண்டோர்ப்பிழைத்துத்திரிந்தோரு
நொய்திற்கரிபொய்த்துரைத்தோரு நோன்பையிகழ்ந்துநொடித்தோரும்
வைதுபழித்துப்பொய்யென்று மூனூலிகழ்ந்தவஞ்சகரும்

(இ-பு.) செய்தநன்றி மறந்தவர்களும் வீட்டில் நெருப்புவைத்துக் கொளுத்திவிட்டவர்களும் பசுவையறுத்துத் தின்றவர்களும் கொண்ட கணவனுக்குத் துரோகஞ்செய்துசோரம்போகிறமாதர்களும் எளிதாகப் பொய்சாக்ஷிசொனனவர்களும் விரதங்களை யிகழ்ந்து சொனனவர்களும் சாஸ்திரங்களைப் பழித்துப்பொய்யென்று இகழ்ச்சிசெய்யும் பாங்கரும் (௩௬)
-எ-று,

கருப்பம்வீழ்த்தித்திரிந்தோருங் கலவாதவரைக்கலந்தோரும்
பரித்தவொருதேவினைவழுத்திப் பலதேவரையும்பழித்தோரு
மருத்திவிடத்தாற்கொன்றேரு மற்றூர்க்கருதுவதிந்தோரும்
விருத்தர்பாலர்மடவார்க ணடுங்கவினைகள்செய்தோரும்

(இ-பு.) கர்ப்பத்தை யழித்துத்திரிகின்றவர்களும் சேரத்தகாதவர்களுடன் சேர்ந்தவர்களும் தம்முடைய உள்ளத்திற்கொண்ட ஒருதெய்வ

த்தைத்து இத்த பற்றக்கடவுளைப் பழித்தவர்களும் விஷங்கொடுத்து க்கொன்றவர்களும் தரித்திரர்களுக்கு அதனைத் தீர்க்காம லிருப்பவர்களும் கிழவர்கள் பாலர்கள் மாதர்கள் என்னுமிவர்கள்பயப்படும்படிகொடியசெய்கைகள் செய்தவர்களும்-எ-று. (௩எ)

அடைந்தோர்க்கருளா திருந்தோரு மமரிலரசன்படைவெருவி
யிடைந்துவெரிநிட்டோடினருர் வெறியகுறளைபகர்ந்தோரு
மிடைந்தவறியோர்க்கியாம னிதியமீட்டியிருந்தோருங்
குடைந்துநீருண்கூவல்தளங் குட்டஞ்சிதைத்தகொடியோரும்

(இ-பு) தங்களை அடைக்கலமாக அடைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்யாதவர்களும் அரசன்படையிற்போய்ச்சண்டை நேரிட்டவிடத்தில் பயந்திமுதுகுகாட்டி யோடினவர்களும் பலனில்லாத கோள் சொன்னவர்களும் இடைந்திருக்கும் வறுமையுள்ளவர்களுக்குக் கொடாமல் பொருள் சம்பாதித்துவைத்திருப்பவர்களும் மூழ்கிநீருண்ணும்படியான கிணறு குளம் குட்டை இவைகளையழித்த பாவிகளும்-எ-று. (௩அ)

ஆராமங்களழித்தோரு மதிதிவருந்தவயின்றேருந்
தீராவிடும்பைபகைவருக்குந் தவசிலருக்குஞ்செய்தோருஞ்
சோராநிலையைச்சேர்ந்தொழுகித் தீவேட்டுண்ணுந்திறந்திறம்பிப்
பாராவாரங்கலத்தேறி நிதிவேட்டுழன்றபார்ப்பாரும்

(இ-பு,) பூஞ்சோலையைஅழித்தவர்களும் வந்தவிருந்தாளிகள்பசியால்வருந்தஅவர்களையழையாமல்உண்பவர்களும் பகைவராயிருப்பவர்களுக்கும் தவசிலர்களாகிய முனிவர்களுக்கும் ஒருயாத துன்பத்தைச் செய்கின்றவர்களும் சோர்ந்தகாத தன்மையைப்பொருந்தி யந்தவழியில் நடந்து நித்தியாகுதிசெய்து பினபுபோசனங் கொள்ளுந்தன்மைமாறிப் பொருளையிச்சித்துக் கப்பலேறிச் சமுத்திரத்திற்சென்று உழலுகிற பிராமணர்களும்-எ-று. (௩௯)

இன்னுங்கொடும்பாதகம்புரிந்தோ ரியாவரோனுமவரெல்லாம்
பின்னுஞ்சடிலமாமுனியே திருநீறணியப்பெறிலிவர்பான்
மன்னும்பிறவிமுதலவினை முழுதுமாயும்வயங்கொளியோன்
மின்னுங்கனகவுதயவரை மேவவிருள்வீந்திடுவதுபோல்

(இ-பு,) பின்னலாகிய சடையையுடைய முனிவனே இப்போதுசொல்லிவந்த பாதகங்களுமல்லாமல் மற்றுமுள்ளபாவங்கள் செய்தவர்களேயானாலும் அவர்களெல்லாரும் திருநீறணியப்பெறுவார்களானால் அவர்களிடத்தில் நிலையாகியபிறவிமுதலான வினைகளெல்லாம் சூரியன் சொர்ணமயமான உதயகிரியில் தோன்றினவளவில் இருளொழிவதுபோல நீங்கிவிடும்-எ-று. (௪0)

எள்ளப்படுகீழ்மக்களேனு மிழிந்தகுலத்தோரென்றாலும்
வள்ளற்பரமன் றிருநீறு மணியுமணிந்தமாண்பினரை
யுள்ளத்துள்ளேயிருபொழுது முணர்ந்துதெருண்டுசிவனெனவே
கொள்ளத்தகையவறிவினரோ பிறவிக்கடலிற்குளியாதார்

(இ-பு,) இகழப்படுங் கீழ்மக்களென்கிற இழிந்தகுலத்தோர்களேயானாலும் பரமசிவன் விபூதியும் ருத்திராக்ஷமுந் தரித்தபெருமையாளரை இரவும் பகலும் இருதயத்தில் தியானித்துச் சிவமெனக்கொள்ளத்தக்க அறிவாளர்களேபிறவிக்கடல் மூழ்காதவர்கள்-எ-று. பரமசிவன் யாவருக்கும் அருள் தருகின்றவராதலால் வள்ளற்பரமனெனறார், (௬௧)

நாடிமூனறுகாலமெண்ணா னம்பன் றிருப்பேரிசைநவிலா
னாடிவிளங்கும்பாவையென வறிவொன்றில்லானானாலு
நேடிவெண்ணீறினிதள்ளி நெற்றிவிளங்கத்தரிப்பானேற்
கோடிபிதிர்கள்கும்பியிடை குளியாதரன்பாற்கூட்டுவனால்

(இ-பு,) பலனுண்டெனன நினைத்துத்திரிகாலங்களிலுந் தியானிக்காதவனும் பரமசிவனுடைய திருநாமத்தின் பெருமையை நாவினாற் றுதியாதவனுமாய்க்கண்ணாடியி லெழுதப்பட்ட சித்திரப்பிரதமைபோல அறிவில்லாதவனேயானாலும் விபூதியைத்தேடிச் சம்பாதித்து இனிதாக அள்ளிநெற்றியில்விளங்கும்படி தரிப்பானானால் தன்னுடைய அனந்தம்பிதிர்களைநரகத்தில் மூழுகவொட்டாமல் சாம்பசிவனிடத்தில் சேரும்படி சேர்ப்பான்-எ-று, (௬௨)

எழுகோடிமந்திரமு மெண்ணிறவமுமிருநிலத்தி
லாழமுடையகங்கைமுத லனந்தநதியுமமரேசன்
விழுந்துராகமீறுமவ் வேள்வியனைத்தும்விளம்புங்காற்
றாழுஞ்சடையான் றிருநீறு தரும்பேறொன்றுந்தாராவே

(இ-பு,) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் அளவில்லாத ஸ்தலங்களும் இந்தப்பெரிய உலகத்திலிருக்கும் ஆழமுள்ள கங்கைமுதலான அனந்த நதிகளும் தேவேந்திரன் விரும்புகின்ற அசுவமேதயாகம் ஈறாகியயாகங்களும் ஆகியஇவைகள் தாழ்ந்த சடையையுடைய பரமசிவன் விபூதி தரும் பேறுகளில் ஒருபேற்றினையுந்தரமாட்டாதுகள்-எ-று, (௬௩)

பத்தியால்வெண்ணீறணிந்தோர் பாரைப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து
துய்த்தபோகத்திறுதியினிற் சோதிவிமானத்தினிலேறி
மைத்தகுழலாரொடுமருவி மகவான்பதத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்ச்
சத்தாயசத்தையொருவுசிவ சாயுச்சியமேசார்வாரால்

(இ-பு.) பத்தியுடன் விபூதிதரித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் பொதுவில்லாமல் இவ்வுலகத்தைஆண்டு போகங்களை யனுபவித்து இறுதியில்

சோதியுள்ள தேவவிமானத்தி லேறிச் சென்று கரிய அளகத்தையுடைய ரம்பாஸ்திரிகளுடன தேவேந்திர னுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்து பின்புசிவ த்தன்மை நீங்கிச் சிவத்தன்மைபெற்றுச் சிவசாயுச்சியம் அடைவார்கள் எ-று, (சுச)

இந்தவிபூதிமான்மியத்தை வேதம்பலவுமியர்புமதை
சிந்தைக்கெளிதாய்மிகச்சுருக்கிச் செப்பினேமென்றருள்புரியா
வந்தத்துடனேமுதலுமில்லா வாதிபரமனகன்றிடலுஞ்
சந்தக்குலநான்மறைவிரிஞ்ச னுலகத்தடைந்தான்சனற்குமரன்

(இ-பு.) இந்தவிபூதியின் மகத்துவத்தை வேதங்களெல்லாம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகினறன உன்மனதுக் கெளிதாகத்தெரியும்படி மிகவுஞ் சுருக்கி நாஞ்சொனனோமெனறு அருள்செய்து ஆதியந்தமில்லாத முதற் கடவுளாகிய கயிலாசபதியானவர் சொல்லியெழுந்தருளவும் சனற்குமாரமுனிவர் சந்தமுள்ளகூட்டமாகிய நான்குவேதமுமுணர்ந்த பிரமலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்-எ-று. (சரு)

இன்னதாயவெண்ணீற்றின் றகைமையெம்மாற்புகலவற்றோ
வுன்னைநலியும்பசிதீர்த்தற் கொருப்பட்டெமைநீயுறப்பற்றி
மன்னுதிருநீறனதுடல மலியப்பரிசித்ததனுனீ
யன்னகாலைநிருதவடி வகற்றித்தேவாயினையென்ன

(இ-பு,) இத்தன்மையுள்ளவிபூதியின் மகத்துவம் எம்மாற்புகழத்தக்கதோ உன்னைவருந்திய பசிதீர எம்மை உண்ணவேண்டுமென்றுபிடித்து நிலைபெற்றவிபூதி யுன்சரீரத்தில் பொருந்தப் பரிசித்ததினுல்முன்னுள்ள ராக்ஷதஉருவம்நீங்கித் தேவரூபம்பெற்றுயென்று-எ-று, (சசு)

அன்பினுணர்த்திவெண்ணீற்றை யள்ளியரக்கன்றனக்களியா
வின்பமருளுமந்திரமு மியம்பிமுறைநீறிடுவித்துத்
துன்பமொழிந்தாய்பொன்னுலகிற் போகந்துய்த்துத்தொலைந்தபின்னர்
வன்பரறியாச்சிவபதத்தை மருவிவாழ்த்தியெனவிடுப்ப

(இ-பு.) அன்புடன்சொல்லி விபூதியைஅள்ளி அரக்கனுக்குக்கொடுத்துப் பேரின்பம்அருளும் மந்திரோபதேசமுஞ்செய்து முறையாகவிபூதியைத்தரித்துக்கொள்ளும்படிதெரிவித்துத்துன்பம்நீங்கினவனேசுவர்க்கபோகஇன்பம் அனுபவித்து நீங்கினபின்பு அன்பில்லாதவர்கள் அறியாத சிவபதத்தைப்பொருந்தி வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று விடைகொடுத்தனுப்ப-எ-ம, (சுஎ)

பழையமுனிவனடியிணைமேற் பணிந்தாங்கெழுந்துவிடைபெற்றுக்
குழையுமனத்தினுவகையொடும் பொன்னுட்டெல்லேகுறுகுதலும்

பிழையில்பொருளின்பதந்தெரியும் வாமதேவப்பெருந்தகையுந்
தழையுமிதழிச்சடாதரன்போற் சார்ந்தானென்றுசாற்றினன

(இ-பு.) அரக்கன் பழமையாகிய வாமதேவமுனிவர் திருவடியினிடத்தில் பணிந்தெழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு குழையுமனத்தினனுய்ச்சந்தோஷத்துடன் தேவலோகத்திற்செல்லுதலும் பிழையில்லாதபொருளின் தன்மையையுணர்ந்த அம்முனிவர்தழைந்த கொன்றைமாலை யணிந்த சடாமகுடமுள்ள பரமசிவனபோலிருந்ததாம் போகவேண்டிய ஸ்தானத்திற்குப்போனுரென்று சூதமுனிவர்சொன்னுர்-எ-று, (௬அ)

பதினுருவது திரிபுண்டரமுனைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று,

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௱௩௩

உ

சிவமயம்.

பதினேழாவது,

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம்

இவ்வண்ணம்வியந்துசூத னிறுத்தலுமதனைக்கேளா,
மைவ்வண்ணக்காளகண்டன வால்வண்ணப்பூதிநல்கு
மெய்வ்வண்ணப்பலத்தினைபெற்றி விழைந்தனமென்னவேத்திப்
பொய்வ்வண்ணம்புகுதாவுள்ளத் தருந்தவர்புகல்வதானுர்

(இ-பு,) சூதமுனிவர்மகிழ்ந்து சொல்லுதலும் இதனைக்கேட்டு மைநிறமுள்ள காளகண்டமூர்த்தியின் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதிதரிக்கின்ற மாருதபலத்தின்தன்மையைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தோமென்றுதுதிசெய்து உண்மைநெறிபொருந்திய உள்ளத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சொல்லுகின்றுர்கள்-எ-று, (க)

மூற்றுநான்மறைகள்கூறு முடிபொருட்டுணிபையோர்ந்து
கற்றவர்சூரவரையிற் பேறுமக்கணத்தினெய்துஞ்
சிற்றியற்சூரவர்தப்பான மானிடர்சிவமெய்ஞ்ஞானம்
பெற்றிடலவொவ்வாறு பிஞ்ஞகன்பதத்தைச்சேர்வார்

(இ-பு,) நான்குவேதமுழுவதுஞ் சொல்லத்தக்க முடிவான பொருளின்றிச் சயம்அறிந்து கற்றவர்கள் ஆசாரியரானால் சிவபதம்அப்பொழுதே கிடைக்கும் அவ்வாறு கற்றுணராத ஆசாரியரிடத்தில் மானிடர்சேர்ந்து மெய்ஞ்ஞானம்பெறுவார்களானால் சிவபதத்தை அவர்கள் எவ்வண்ணஞ்சேர்வார்கள்-எ-று. (உ)

அருந்தவமுனிபேயிந்த வினவுக்குவிடையாதன்பு
புரிந்தெமக்குரைத்தியெனறு புராதனமுனிவர்கூற
விரிந்தநற்கலைகள்வல்ல வியாதனை மனத்தினேத்தித்
திருந்தியதவத்துச்சூத முனிவரன்செப்பினனே

(இ-பு) அரியதவமுள்ள சூதமுனிவரே இந்தவினவுக்கு விடைஆராய்ந்து அன்புகூர்ந்து எமக்கு அருள்செய்புமென்று புராதனர்களாகியநைமிசாரணியமுனிவர்கள் சொல்ல விரிவாகிய பலகலைகளிலும் வல்லவராகிய வியாசரை இருதயத்தில்சிந்தித்துத் துதித்து நல்லதவசியாகியசூதமுனிவர் சொல்லுகினறார்-எ-று, (௩)

பரவைசூழுலகில்வாழு மானிடப்பசுக்கட்கெல்லா
மரனறுதருமத்தோங்குங் கிரியையில்வாவொன்றுண்டேற்
குரவனதறிவின்கீழ்மை மேன்மைதான்குறிப்பதென்னே
திரமுறுமன்பினுனே சிவகதிசேரலாமே

(இ-பு,) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மனிதசீவன்களுக்கெல்லாம் சிவதருமமாக மேன்மைதங்கிய கிரியாபாதத்தில் விருப்பமென்பதொன்றுண்டாயிருக்குமானல் ஆசாரியருடைய அறிவின்கீழ்மையையும் பெருமையையும் நாங்குறிக்கவேண்டியதில்லை உறுதியாகியஅன்பினாலேயே சிவகதியடையலாம்-எ-று, (௪)

உடைத்தெறிந்திட்டகல்லிற் பசுமண்ணின்மரத்திலோட்டிற்
கிடைத்தவற்றொனறுதன்னை யரனெனக்கிரியைபேணிக்
கடைப்பிடித்துறுதிகூறு மவாவொடுகனிவனுயின்
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல் கருமத்தான்முத்திமேவும்

(இ-பு,) உடைத்து எறிந்துவிட்டகல்லிற் ஈரமுள்ளமண்ணில் ஓட்டில் இவைகளுமல்லாமல் வேறேயெதுகிடைத்தாலும் அதுகளிலொன்றைப் பரமசிவனாகப்பாவித்துக் கிரியைவிரும்பி மறவாமற்பற்றி உறுதிமிகுந்த அன்புடன் ஒருவன் மனங்கனிவானானல் அவனுக்குரிஷபக்கொடியுள்ள பரமசிவனது கிரியையால் முத்திகிடைக்கும்-எ-று, (௫)

காட்டிடுங்குரவன்றானுங் கயவனுந்தகையனேனு
மீட்டுமந்திரமும்வாளா வசனமாமியல்பிற்றேனும்

கேட்டமாணாக்கன்றானு மறிவிற்கீழ்மகனாயேனு
நாட்டியவவாவொன்றுண்டேற் சிவபதநண்ணுவானே

(இ-பு,) அறிவிக்கிறகுருவும் சாஸ்திரவிசாரணை யில்லாதவரேயா னாலும் உச்சரிக்கிறமந்திரமும பயனில்லாத வசனத்தன்மை யுள்ளதே யானாலும் உபதேசம்பெற்ற சிஷன் விவேகமில்லாத கீழ்மகனேயானாலு ம் சொல்லிய அன்பெனபது உண்டாயிருககுமானல் சிவபதத்லதஅடை வான்-எ-று, (௬)

ஆரணநான்குமோதி யறிந்தபோ திஞனேனுங்
காரணவேள்விநூறுங் கருத்தினின்முடித்தானேனும்
வாரணமுரித்தவள்ளன் மலரடிதன்னின்வைத்த
பூரணவேட்கையில்லான் பொருந்திடான்முத்தியன்றே

(இ-பு.) நான்குவேதங்களும் ஓதியுணர்ந்த ஞானவானானாலும் சுவ ர்க்கபதத்திற்குக் காரணமாகிய நூறுயாகம் விளைவாகச்செய்து நிறைவே ற்றினவனேயானாலும்யானையையுரித்தநம்மிறைவன் திருவடிமலரில்வை த்த பூரணமாகிய அன்பில்லாதவன் முத்தியடைவான-எ-று. (எ)

ஆதலாற்கருமம்யாவு மையத்தோடியற்றிநின்ற
பேதமையுளத்தார்பெற்ற பேறில்லைபண்டோர்வேடன்
போதமிலரசன்சொன்ன விநோதநற்பொருளென்றெண்ணி
வேதநாயகனைப்பூசித் துய்ந்தமைவிளம்புவாமே

(இ-பு.) ஆகையினால் கிரியைகளெல்லாம் சந்தேகத்துடன் செய்தி ருக்கும அறிவில்லாதவர்கள் அடைந்தபேறு ஒன்றுமில்லை பூர்வத்தில் ஒ ருவேடன் ஞானமில்லாத ஒரு அரசன்சொல்லிய விநோதவார்த்தையை நல்லபொருளெனறுநம்பிப் பரமசிவனைப்பூசித்து உய்ந்த சரித்திரத்தைச்சொ ல்லுகிறோம்-எ-று. (அ)

பண்டுபாஞ்சாலதேசப் பார்த்திபக்குமரன்மிக்க
திண்டிறற்சிங்ககேது வெனும்பெயர்ச்செங்கோல்வேந்தன்
கொண்டலொத்துதவுகையான் கோதிலான்குணத்தின்மிக்கான்
றண்டுதலின்றிவேட்ட மாடுவான்சனைமந்துபோனான்

(இ-பு.) பூர்வத்தில் பாஞ்சாலதேசத்து ராசகுமாரன் மிகுந்தபராக் கிரமமுள்ள சிங்ககேதுவெனனும் பெயர்பெற்றுச் செங்கோல்செலுத்து மன்னன மேகம்போற் கொடுக்குங்கையான் குற்றமில்லாதவன் நற்குண த்திற்சிறந்தவன் இத்தகுதியுள்ள அவன்ஒருநாள் நீங்குதலில்லாமல் வே ட்டையாட உத்தேசித்துப்போனான்--எ-று, (௯)

தடிமிசைவலைவார்காவித் தடந்தோறும்வருவார்கோடி
துடியொடுமிரலைபொங்கத் தொண்டகந்துவைப்பார்கோடி

மடிசெவிஞமலிபற்றி வருபவர்கோடிகோடி
கடிதருதொகையோர்சூழக் காட்டகம்வேட்டைசெய்தான்

(இ-பு,) தடிகளின்மேல்வலைகளும் வார்களும்போட்டுச்சுமந்துகொண்டு மார்க்கந்தோறுஞ்செல்லுகின்ற வேடர்கள்கோடிபேர் கூடியுடன் இருங்காரதமுழங்கக் குறிஞ்சிப்பறைகள் முழக்குகிற வேடர்கள் கோடிபேர் வளைந்தகாதுகளையுடைய நாய்கள்பற்றிக் கொண்டுவருகின்றவர்கள்கோடிகோடிபேர் இவ்வாறு கணக்கில்லாதவேடர்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவரச்சென்று காட்டினிடத்தில்வேட்டையாடினன்-எ-று. (ம)

அப்பெருவனத்திற்சண்ட னெனும்பெயர்வேடனெஞ்சி
யெப்பெருநெறியுநேடி விலங்கினையெறியவெண்ணி
யொப்பருஞ்சிலையினேடுங் கணைபிடித்துருத்துச்செல்வான்
திப்பியமொழிந்துநந்தி யிடிந்தவாலயத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ-பு,) அந்தப்பெரிய ஆரணியத்தில் சண்டனென்கிறஒருவேடன் தனித்து எல்லாவழிகளையுந்தேடி மிருகங்களைக்கொல்லநினைத்து ஒப்பில்லாதவில்லையும் பாணத்தையும்பிடித்துக் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவன்பொலிவுமாறிஇடிந்துபாழாயிருக்கும்ஒருஆலயத்திற்சேர்ந்தான்-எ-று

சிதைந்துருவழிந்துவீழ்ந்து கிடந்ததோர்சிவலிங்கத்தைக்
குதைந்தவார்பகழிவேடன் கண்டனன்குறித்தநெஞ்சிற்
புதைந்தபேரன்பினலே போற்றினனெடுத்துப்போந்து
ததைந்தபூந்தெரியல்வேய்ந்த தராபதிதிருமுன்காட்டி

(இ-பு,) சிதைவுபட்டு உருவம்அழிந்து விழுந்திருக்கிற சிவலிங்கத்தைக்கண்டு குதையுள்ளநீண்டகணைகளையுடைய அந்தவேடன் அதைக்குறித்த மனதில்நிறைந்த பெரிதான அன்புடன்துதித்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அரசன்முன்காட்டி-எ-று (மஉ)

அரும்புவிமுழுதுமாளு மரசனேயரசரேறே
விரும்பியவடியேன்கையின் மேவியசிவலிங்கத்தைப்
பெரும்பயன்றெரிந்துபோற்றிப் பூசிக்கும்பேற்றியெல்லாந்
தரம்பெறவுரைத்தியென்னச் சாற்றினன்சாற்றலோடும்

(இ-பு,) அருமையான பூமிமுழுவதுங்காக்கும் ராஜனே மன்னவர் சிங்கமே விருப்பங்கொண்ட அடியேன்கையில்பொருந்திய சிவலிங்கத்தை மிகுந்தபயனை அறிந்து துதித்துப்பூசிக்கிற முறைமையெல்லாங்கிரமமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றான் அப்படிசொன்னவளவில்-எ-று, (மஙு)

மடமையினன்றேவிந்த வனசரனுரைத்தமாற்றம்
புடையமாந்தீர்கள்கேண்மி னென்றுகைடபடத்துக்குப்

படையுலாந்தடக்கைவேட நின்கதுபணிப்பனென்னுக்
கடலுலகாளும்வேந்த னசதியாற்கட்டுரைத்தான்

(இ-பு,) இந்தவேடன்சொன்னவார்த்தை அறியாமையினாலல்லவா என் அருகிலிருப்பவர்களேகேளுங்களென்று கைதட்டிநகைத்து ஆயுதமேந்தும் பெரியகையுள்ளவேடனே பூசைசெய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறேன்கேளென்று கடல்சூழ்ந்த உலகாளும்அரசன் ஏளனமாகச் சொல்லுகிறான்-எ-று. (௰சு)

ஏந்தியசிவலிங்கத்தை யியல்பின்மஞ்சனநீராட்டிப்
பூந்துணர்கந்தஞ்சாற்றிப் புகையொடுதீபநல்கி
மாந்தரைச்சுட்டசாம்பர் கொணர்ந்துமுன்வைத்துப்போற்றி
யாய்ந்துநீதுய்க்குந்தீம்பா லடிசிலோடவையுநல்கி

(இ-பு.) ஏந்திய சிவலிங்கத்துக்கு விதிப்படி திருமஞ்சனநீரால்அபிஷேகஞ்செய்து சந்தனபுஷ்பந்தரித்துத் தூபதீபங்கள்கொடுத்து இறந்த மனிதரைச்சுட்ட சுடலைச்சாம்பலைக்கொண்டுவந்துஎதிரில்வைத்துப்போற்றிசெய்து பதம்அறிந்து நீஉண்ணுகின்ற மதுரமுள்ள பால் அன்னம் இன்னுமுள்ளது நிவேதித்து-எ-று, (௰௫)

நேயமோடிறைஞ்சியேத்தி நிருத்தங்கள்புரிந்துநின்று
வாயினாலமுதகானம் பாடியும்வணக்கஞ்செய்துந்
தூயநற்பூசைசெய்வா யென்றிறைசொன்னான்முற்றுங் (ன்
காயும்வெஞ்சிலைக்கைவேடன் மெய்ம்மையாற்கருத்திற்கொண்டா

(இ-பு,) அன்புடன்பணிந்துதுதித்து நடனங்கள்செய்தும் வாயினால் மதுரமுள்ள கீதங்கள்பாடியும் பவுத்திரமான நல்லபூசைசெய்யென்றுஅரசன்சொன்னான் பகைவரைக்கொல்லத்தக்கவேடன் அதையெல்லாம் உண்மையாக மனதில் எண்ணிக்கொண்டான்-எ-று, (௰கூ)

நெஞ்சினில்வேட்கைகூரக் கடைப்பிடிநிகழ்தலாலே
வஞ்சமுற்றரசன்சொன்ன விதிமுறைவழுவாதெண்ணி
யஞ்சலித்தமலன்பூசை யனுதினமொருநாள்போல
விஞ்சவேபுரியுங்காலத் தொருபகல்விரதவேடன்

(இ-பு,) விரதங்கொண்டிருக்கும் வேடன்மனதில் அன்புமிகுதியாக அரசன்சொன்னதையெல்லாம் மறவாததன்மை உண்டானதினால் அவ்வரசன் கபடங்கொண்டு சொல்லியமுறைமையில் ஒன்றுந்தவறாமல் ஞாபகத்தில்வைத்துக்கொண்டு வணங்கிச் சிவபூசை முதல்நாள்போலவே செய்யுங்காலத்தில் ஒருநாள்-எ-று, (௰எ)

மற்றையவெல்லாங்கொண்டு வரதனைப்பூசைசெய்வா
னுற்றனனடலைநீறு கண்டிலனெல்லையேகிச்
சுற்றியவனங்களெங்குந் துருவினனேடிக்காணுன்
சற்றையங்குழலாளோடு கருத்தழிந்திஃதுசொன்னுன்

(இ-பு.) சிவபூசைக்குவேண்டிய திரவியங்களெல்லாஞ் சேகரித்துக்கொண்டு பூசைசெய்யஆரம்பித்துச் சேகரித்ததிரவியங்கள் சரியாகவிருக்கின்றதாவென்றுபார்க்கையில் சுடலைச்சாம்பலில்லாமையினுல் விரைவுடன் சுடலைகளையெல்லாந்தேடிப்பார்த்து அகப்படாமல் மனம்வருந்தித் தன்மனைவியுடன்சொல்லுகிருன்-எ-று. (௰அ)

குன்றியந்தாமஞான்ற குவிமுலைக்கொடிச்சிகேட்டி
யன்றுநங்குரவனுன வரசர்தோனபணித்தவாறே
யினைறளவீசன்பூசை யியற்றினேன்குறைபாடின்றி
யொன்றவற்றிலதேலண்ணல் பூசையின்முழியுங்கண்டாய்

(இ-பு.) குன்றி மணிமாலைதொங்கி அசையும்படியான குவிந்த தனமுள்ள குறமாதாகிய என்மனைவியேகேள் நம்முடையகுருவாகியராஜன் அன்றுசொன்னமுறைமைப்படி யினறுவரையில்சிவபூசை குறைபாடில்லாமல்செய்தேன் அந்தப்பூசைத்திரவியங்களிலே இப்போது ஒருதிரவியமில்லாவிடில் சிவபூசைககிரமந்தப்பிப்போம்-எ-று. (௰௯)

பூசனைவழுவுமாயிற் புலாலுடறன்னைப்போற்றிச்
சீசியானிருக்கலாற்றே னிறப்பதேதிண்ணமென்றுன்
மாசிலாவுள்ளத்தாளுங் குறையேதுவந்ததென்றுள்
தூசுலாமல்குலாய்கேள் சுடலையினடலையென்றுன்

(இ-பு.) சிவபூசைதவறுமானுல் சீச்சீயிந்தநாற்றஉடலைவைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டேன் இறந்துபோவதேநிச்சயமென்றுன் குற்றமில்லாத மனமுடைய அந்தக்குறமாது இப்போதுநேரிட்ட குறைபாடென்னவெனருள் ஆடையணிந்த அல்குலையுடையபெண்ணேகேள் சுடலைச்சாம்பல் குறைபாடு என்றுன்-எ-று. (உ௰)

உரைத்தவத்துள்ளேயொன்றின் றுயினுமுவகைகூர்ந்து
பரித்திடார்தொண்டர்பூசை யென்றுநீபகர்ந்தயாவுங்
கருத்தினுலுணர்ந்தேனின்று கணணுதற்பரமன்றன்னை
யருத்தியால்வழிபட்டேத்த வஊறகுவனடியனெனருள்

(இ-பு.) சொல்லியதிரவியங்களில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் அடியார்கள் சந்தோஷத்துடன் பூசையைத்தொடங்கார்களென்று நீசொன்னதையெல்லாம் மனதில்அறிந்தேன் இப்போது சிவபூசை யன்படனசெய்துதுதிக்க அடியேன் ஒன்றுசொலலுகிறேனென்றுள்-எ-று. அதாவது (உ௧)

ஈமத்தினடலையொன்று குறைந்ததென்றிரங்கவேண்டாஞ்
சேமித்தநந்தமில்லிற் செந்தழல்கொளுவிமுத்தி
காமித்துநான்வீழ்ந்தந்தக் கனல்புகுந்தவிவேனின்னே
பூமொய்த்தமார்பவெந்த சாம்பராற்பூசைசெய்வாய்.

(இ-பு.) சுடலைச்சாம்பலொன்று குறைந்ததென்று விசனப்படவேண்டியதில்லை காவலாகக்கட்டிய நம்முடையகுறிச்சியில் தீவைத்துக்கொளுத்திவிட்டு நான்மோக்ஷத்தைவிரும்பி அந்தத்தீயில்விழுந்து இறந்துபோகிறேன் பூமாலையணிந்திருக்கும் மார்பையுடையநாயகனே அந்தச்சாம்பலைக்கொண்டு இப்பொழுதே சிவபூசைசெய்-எ-று. (உஉ)

என்றவள்சொல்லக்கேட்ட வெயினனுமினைந்துசொல்வான்
மன்றலங்குழலாய்கேட்டி யில்லறம்வளர நின்றான்
றன்றனிமனைவியாலே தருமமேமுதலநான்கு
மொன்றிடவேண்டுமென்று மூலகமென்றுரைத்துப்பின்னும்

(இ-பு,) என்றவள்சொல்லியதைக்கேட்டவேடன் மனமிரங்கிச்சொல்லுகிறான் வாசனையுள்ள அளகத்தையுடையமாதே நான் சொல்வதைக்கேள் இல்லறம்வளரும்படியிருக்கு மொருவன்தன்மனைவியினால்தர்மமுதலாகியநான்கும் பொருந்தவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றுசொல்லி மேலுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று, (உ௩)

பொங்கிளமுலையாய்கேண்மோ புதல்வனைப்பெற்றாயல்லை
மங்கையின்பருவத்தின்ப மாதுநீமன்னுங்காமந்
தங்கியசாதன்மேன்மேற் றழைத்திடுமிளமைதன்னி
லங்கியில்வீழ்ந்துசாதற் கடுக்குமோவடாதுகண்டாய்

(இ-பு.) இளமைமிகுந்த தனமுள்ளவளேகேள் நீயிதுவரையில் புத்திரசம்பத்துஅடையவில்லை நீயோ பதின்மூன்றுவயதாகிய மங்கைப்பருவமுள்ளவள்காமம்பொருந்திய ஆசைமேல்மேல் தழைக்குமிளமையில் தீயில்விழுந்து சாதல் அடுப்பதோ அடுப்பதல்ல-எ-று. (உ௪)

மின்குலமனையவாளி வேட்டுவர்க்கரசாய்த்தோன்று
நின்குலமைந்தனில்லா நிரயம்புக்காழ்ந்துபோன
வென்குலத்தவரையெல்லா நரகினின்றேற்றிமேலென்
புன்குலந்தன்னையோம்பிப் புரப்பவர்யாவரொன்றான்

(இ-பு,) மின்னற்கூட்டமொத்தபாணமேந்திய வேடர்குலத்துக்கு ராசனாகப்பிறக்கும் உன்னுடையவமிசபுத்திர னில்லாமல்நரகத்தில் மூழ்கிப்போன என்குலத்தாரையெல்லாம் நரகத்தில்நின்றுங்கரையேற்றி இனியென்புல்லியகுலத்தை ஆதரித்து ரக்ஷிப்பவர்கள்யாரொன்று சொன்னான்-எ-று. (உ௫)

கருங்கயல்விழியாள்கேட்டுக் கூறினாள்கருப்பமென்னு
மருங்கயற்கடலுளாழ்ந்தங் கழிவுறுமறிவிலாரிற்
பெருங்கயமுரித்தோன்றொண்டு பேணியேமாயப்பெற்றாற்
பொருங்கயமனையாய்பின்னும்விழைவதோர்பொருளுமுண்டோ

(இ-பு,) கரிய சேல்மீன்போன்ற கண்ணையுடையவள் தன்கணவன் சொன்னதைக்கேட்டுச்சொல்லுகிறாள் யானையையொத்தபலமுள்ளகணவனே அறிவில்லாதவர்கள் பிறவியாகியசமுத்திரத்தில் மூழ்கி யிறந்துபோகிறதுபோலப் பெரியயானையையுரித்த பரமசிவனுடைய அடிமைத்திறத்தை ஆதரித்து இறந்துபோகப்பெற்றால் அதற்குமேலும் விரும்பத்தக்கபொருளொன்றிருக்கின்றதோ-எ-று. (உசு)

புரவலமறுதியீசன் பூசனைமுடிக்கவேண்டி
விரவனல்குளித்திப்போது வீவன்யானென்னலோடு
மரவெனத்திகழுமல்கு லாயிழைதுணிவையோர்ந்து
பரவருங்கற்பினாளை யெரிபுகப்பணித்தலோடும்

(இ-பு.) இறைபவனே தடுக்காதே சிவபூசை நிறைவேற்றவேண்டியிப்போதுபொருந்திய தீயில்விழுந்து நானிறந்துபோகிறேனென்று சொன்னஅளவில் பாம்பின்படம்போல் விளங்குகின்ற அல்குலையுடைய தன்மனைவியின் துணிவையறிந்து யாவருந் துதிக்கத்தக்க கற்புள்ளவளைத்தீயில்விழும்படி உத்தரவுசெய்தமாத்திரத்தில்-எ-று, (உஎ)

வானயாறிழிந்ததென்ன வரையினின்றிழிந்துபாயுங்
கானயாறருவியாடிக் கலன்பலவணிந்துசுண்ண
நானஞ்செய்வாசம்பூசி நறுமலர்மாலைசூடிப்
பானுரைவெண்படார்த்துக் கணவனைப்பணிந்துவாழ்த்தி

(இ-பு,) ஆகாயகங்கை யிழிவதுபோல மலையினின்றிழிந்துபாயுங்கானாறாகிய அருவியில் ஸ்நாநஞ்செய்துபலவித ஆபரணங்கள் அணிந்துகொண்டும் சுண்ணப்பொடிகஸ்தூரி இவைகள்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்புபூசிக்கொண்டும் வாசனையுள்ள பூமாலை தரித்துக்கொண்டும் பாலின்நுரையையொத்த பட்டுவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும் தன்கணவனை வணங்கித்துதிசெய்து-எ-று, (உஅ)

மனையின்மீதங்கிசேர்த்தி வலங்கொண்டுவணங்கியேத்திப்
புனைமதிக்கண்ணியான்றன் பொலன்கழறொழுதுபோற்றித்
தினையெனுந்துணையுநீங்கா தன்பொடுசிந்திப்போர்கள்
வினைவிலங்கறுக்குமையா விண்ணப்பங்கேளாயென்றே

(இ-பு,) வீட்டின்மேல்நெருப்பைப்போட்டுப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவனது பொன்னிறமுள்ள

திருவடிகளைவணங்கித் துதிசெய்து இனையளவும் நீங்காமல் இயானிப் பவர்கள் வினையாகிய விலங்கைத் தறித்துவிடும் ஐயனே அடியேனுடை யவிண்ணப்பத்தைக்கேளென்று-எ-று, (உ௯)

இந்திரியங்களைந்து மலராகவெனதுகாயங்
கந்தமார்புகையிற்காட்டு மகிலாகக்கருத்துநீடுஞ்
சுந்தர தீபமாகப் பிராணன்றுய்ப்பனவேயாக
வந்தநாற்கரணமுற்று மருக்கியமாகக்கொண்டே

(இ-பு) பஞ்சேந்திரியங்கள் மலராகவும் என்னுடைய சரீரமானது வாசனைதங்கிய அகிற்புகையாகவும் என்னிருதயமானது மிகுந்தசுந்தரமுள்ளதீபமாகவும் பிராணனானது நிவேதனமாகவும் அந்தக்கரணமுழுவதும் அருக்கியமாகவுங்கொண்டு-எ-று, (௩0)

அடியனேன்சிவன் பூசாபலத்தினை யடையல்வேண்டுங்
கொடியன்யானமரர்வாழ்வுங் குறிக்கிலேன்பிறவிதோறுந்
தடையறத்தோன் றினுலு மாயையைத்தணந்துவெள்ளை
விடையநின்கழற்கீழன்பு வேண்டுவனென்றுவேண்டி.

(இ-பு.) அடியேன் சிவன்பூசைப்பலனையடையவேண்டும் கொடியேனாகியநான்தேவர்கள்வாழ்வையுங் குறிக்கின்றிலேன் தடையில்லாமல் எண்பத்துநான்கு லக்ஷம் யோனிகள்தோறும்பிறந்தாலும் மாயையினைநீங்கிவெள்ளைரிஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்டெழுந்தருளுகின்றநின்திருவடியின்கீழ் அனபுபொருந்த விரும்புகிறேனென்று வேண்டி. -எ-று, (௩௧)

செங்கபலனையகண்ணாள் செழுந்தழற்பிழம்புதன்னுட்
பங்கயமலரிற்செல்லுந் திருவெனப்பாய்ந்துமாயப்
பொங்கியசாம்பராகக் கண்டனன்புளகமோங்கி
யங்கையினடலையேந்தி யீசனையருச்சித்தானே

(இ-பு.) செவ்விய சேற்கெண்டையையொத்த கண்ணாள் செழுமையானதீப்பிழம்பில் தாமரைமலரிற்செல்லுந்திருமகள்போலவிழுந்து பரிசுத்தமான சாம்பலாகக்கண்டு புளகங்கொண்டு அந்தச்சாம்பலைத்தன்னுள்ளங்கையில் எடுத்துக்கொண்டு பரமசிவனை அருச்சித்தான்-எ-று, (௩௨)

இறையவனபூசைமுற்றி யிறுதியிற்கழித்தவெல்லாம்
பிறைநுதலென்றுமேற்கும் பேற்றிபோலற்றைப்போது
மறைமுதல்பூசைச்சேடம் வாங்குவான்வந்துதோனறி
நிறையுடனின்றுள கண்டு நெடுந்தகைநினைவிற்றேர்வான

(இ-பு.) சிவபூசை இவ்வாறு நிறைவேற்றி அந்தப் பூசையின் முடிவில் கழித்துவிட்டதையெல்லாம் அவன்மனைவிநாள்தோறும் ஏற்றுக்கொ

ள்வதுபோல அன்றையதினமும் பரமசிவனுடைய பூசை நிருமாலியத்தை வாங்கிக்கொள்ளவந்து வணக்கமுடனின்றாள் அதைத்வேடன்கண்டு தன்மனதில் ஆலோசிக்கின்றான்-எ-று. (௫௫)

மனைபடுதீயில்வீழ்ந்து மாண்டதுமாய்ந்தாள்வெந்த
புனிதவெண்சாம்பரானும் பூசனைமுடித்தவாறுங்
கனவுகொனனவுதான்கொல் கழிந்தவள்வந்துநின்றாள்
வினையினால்வெந்தவில்லும் பண்டுபோல்விளங்கிற்றென்னே

(இ-பு.) வீட்டில் பற்றிக்கொண்டதீயில் நம்முடையமனைவி யிறந்ததும் இறந்தவள் வெந்த புனிதமானவெண்சாம்பலால் நாம் பூசைசெய்து நிறைவேற்றிய முறையுஞ் சொப்பனமோ அல்லது நினைவுதானோ இறந்தவளோ முன்போலவேவந்து நிற்கின்றாள் வினையினால்வெந்தவீடும் முன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது இதுஎன்னகாரணம்-எ-று.()

உள்ளத்தினினினையுந்தோறு மதிசயித்துவகைதோன்றத்
துளக்கறநின்றவந்தத் துணைவிதன்முகத்தைநோக்கி
வளர்த்தசெந்தழலில்வீழ்ந்தாய் மாய்ந்திலைவந்தவாறுங்
கிளத்துதிவெந்துநீறாங் கிளர்மனைதழைத்ததோடும்

(இ-பு.) மனதிலிவ்வாறு நினைக்குந்தோறும் ஆச்சரியம் அடைந்துசந்தோஷம்உண்டாக நடுக்கமில்லாம லிருக்கிற தன்மனையாள்முகத்தைப் பார்த்துப் பெண்ணே வளர்ந்த அக்கினியில் விழுந்த நீஇறவாமல் வந்தவாறும் வெந்து நீறானவீடு முன்னிலும்செழுமையாயிருக்கு முறைமையுஞ்சொல்-எ-று. (௫௬)

(வேறு,)

என்னுமொழிந்தானதுகேட் டலுமீதுசொன்னாண்
மின்னூர்தழலில்வைத் தாங்கதில்வீழ்ந்ததன்றிப்
பின்னான்விளைந்தபடி யீதெனப்பேசவற்றோ
பொன்னாரமார்பதுயி னீங்கினர்போலவந்தேன்

(இ-பு.) என்று சொல்லலும் அதைக்கேட்ட வேடன்மனைவியானவள்பொன்மாலையணிந்த மார்பையுடையஎன்பிராணநாயகனே வீட்டில் ஒளிநிறைந்தநெருப்பைவைத்து அதில்விழுந்தது எனக்குத்தெரியுமேயல்லாமல் பின்பு விளைந்தது இவ்வாறென்று நான்சொல்லத்தக்கதோ நித்திரைநீங்கின வர்கள்போல்வந்தேன்-எ-று. (௫௭)

கனையாரழனுங்க வெரிந்துகரிந்துவீழ்ந்த
மனையாளழியாவள ஞேடுவயங்கல்கண்டே

னெனையாளுடையா யெனமங்கையிறுத்தலோடு
நினையாமகிழ்வெய் தினனீதுநிகழ்ந்தகாலை

(இ-பு.) நிறைந்த தீயானது உண்ணக் கரிந்துபோன நம்முடையவீடு அழியாத வளப்பத்துடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டேன் என்னுடைய நாயகனே என்று தன்மனைவி சொன்னவளவில் நடந்தஇந்த அதிசயத்தை மனதிலெண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தான இது நடந்தகாலத்தில்-எ-று, (கூஎ)

(வேறு,)

கோடிசெங்கதிர்குழுமிய தெனவொளிகொழிப்ப
வாடகத்தினுமணியி னுமமைத்ததோர்விமான
மூடறுத்துவான் முகட்டிழிதரவதிலுறையுங்
கேடில்சீர்க்கணநாதர் வந்திதனையனகிளந்தார்

(இ-பு.) ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒன்றாய்க்கூடினதுபோல ஒளிதழைக்கப்பொன்னினாலும் ரத்தினங்களினாலும் அமைக்கப்பட்டதாகிய ஒரு தேவ விமானம ஆகாயமுகட்டைப் பிளந்துகொண்டு இழிந்துவர அதில் வீற்றிருக்கும் அழிவில்லாத சிறப்புள்ள கணநாதர்கள்வந்து இந்த வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள்-எ-று. (கூஅ)

செங்கைவார்சிலைக்கு மாதநின்றேவியினோடும்
பொங்குபேரொளிமா னத்திற்பொருக்கெனவேற்றி
யெங்கணுயகனேழி னேட்டுலகீன்றாள்
பங்கனுங்குனைக்கொடு வருகென்னவேபணித்தான்

(இ-பு,) சிவந்தகையில் வில்லேந்தும் வேடனே உன்னையும் உன மனையாளையும் அதிகரிக்கும் பெரிய ஒளியுள்ள இவ்விமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு எங்களிறைவனும் பதினான்கு உலகையும் ஈன்றருளிய பார்வதிதேவியார்பாகனுமாகிய பரமசிவன தம்முடைய உலகத்துக்கு விரைவுடன்கொண்டுவரும்படி யெங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்-எ-று, (கூகூ)

அண்ணலேவலினடைந் தனமிக்கணத்தயிலார்
கண்ணினாளொடும் வருகநீயென்றனர்கழறி
விண்ணினோர்புகழ்விளங் கொளிவிமானத்தினேற்றி
மண்ணினோர்தொழச் சென்றனர்மங்குல்வானெறியே

(இ-பு,) பரமசிவனுடைய கட்டளையினால் நாங்கள்வந்தோம்(ஆதலால்)வேலொத்த கணகளையுடைய உன்மனைவியுடன் வாவென்றுசொல்லித் தேவர்கள்புகழும்படியான விளங்கும் ஒளியையுடைய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு பூலோகத்தாரெல்லாந்தொழ ஆகாயமார்க்கய சென்றார்கள்-எ-று, (சய)

பாயும்வெம்பரிவேள் விகளனைத்தையும்பரித்த
தூயராயினுமணுகொணுச்சிவதுறக்கத்தி
லாயவேடனோடரிவை யைப்புகுத்தினரன்னோர்
மாயநீங்கியபேரின்ப வாழ்வினின்மகிழ்ந்தார்

(இ- பு,) நூறுஅசுவமேதயாகஞ்செய்தவர்களேயானாலும் சேரக்கூடாத சிவசுவர்க்கத்தில் அந்தவேடனையும்அவன்மனைவியையுஞ்சேர்த்தார்கள் அவ்விருவரும்மாயைநீங்கிய பேரின்பவாழ்வில்மகிழ்ந்திருந்தார்கள் -எ-று, (சுக)

ஆதலாலரன்பூசனைக் குரியதையறியிற்
காதலாலுறுங்கடைப் பிடியன்றிவேறில்லை
மாதுபாகனைவழிபடற் கிதுமறைப்பொருளென்
றோதினான்றொல்லை நூலுணர்சூதனாமுரவோன்

(இ-பு,) ஆகையால் சிவபூசைக்குரியதை ஆராயுமிடத்தில் அன்பினாலுண்டாகும் உறுதிப்பாடேயன்றி வேறொன்றுமில்லைபார்வதிபாகனை ஆராதிப்பதற்கு இதுதான் வேதத்திற்சொல்லும் உண்மைப் பொருளுமென்று வேதசாஸ்திரபுராணங்கள் அறிந்தசூதமுனிவர்சொன்னார் எ-று

பதினேழாவது-வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தஅத்தியாய
முற்றிற்று,

ஆக திருவிருத்தம்-கூஎ௰கு.

உ

சிவமயம்,

பதினெட்டாவது,

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

காதலாலொருவர் கருதுவயாவுங் கருதியவண்ணமேதருவ
தோதுமாகமங்கடெரிந்தெடுத்துரைத்த துமாமகேச்சுரமெனப்பகருந்
தீதிலாவிரதமெவற்றினுமேலாந் திறத்ததொன்றுளதெனவியந்து
சூதன்மாதவத்திர் யாவருங்கேண்மினென் றதன்வரன்முறைசொன்னான்

(இ-பு,) ஆசையுடன் ஒருவர்நினைக்கும் பொருளையெல்லாம் அவர்கள்நினைத்தபடி தருவதும் சொல்லும் ஆகமங்களில் ஆராய்ந்தெடுத்துச் சொல்வதுமாகிய உமாமகேசுரவிரதமென்று சொல்லத்தக்க பழுதில்லா

தவிரதங்களுக்கெல்லாம் மேலானதன்மையுள்ளதாக ஒன்றிருக்கின்றது முனிவர்களே அந்தவிரதத்தைச் சந்தோஷத்துடன்கேளுங்களென்று அதின்முறைமைகளைச் சூதமுனிவர்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (க)

கனைகட லுடுத்த புவிக்கெலாமணியாய்க் கவின்பெறுமானந்தநாட்டின்
மனைவியும்பொலன்கூர் மைந்தரும்வாழ வாழ்பவன்மனையறங்காக்கும்
வினைவலானவேத விரதனென்றுளனோர் வேதியனவனருள்கூருந்
தனையையுண்டொருத்தியின் கனித்துவர்வாய்த்தார்க் குழற்சாரதையெ
(ன்பாள்

(இ-பு.) ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்துக்கெல்லாம் ஆபரணம்போல்வதாய் அழகுபொருந்திய ஆனந்தமென்னும்தேசத்தில் மனையாளும் சாந்தகுணமுள்ளபுத்திரர்களும் வாழும்படிவாழ்கின்றவனும் இல்லறம்வழுவாமல்காக்குஞ் செய்கையில் வல்லவனுமாய் வேதவிரதனென்கிறபெயருள்ள ஒருபிராமணனிருந்தான் அவன்மிகுந்தஅன்புவைத்திருக்கும் புத்திரியாகிய இனிய கோவைக்கனியொத்த செவ்வாயும் தாழ்ந்த அளகபாரமுமுடையவளாய் சாரதையென்னும் பெயர்பெற்ற ஒருத்தியுண்டு-எ-று. (உ)

மின்னிகர்மருங்குற் பிறைநுதற்கனிவாய் வெண்ணகைக்கருங்குழலவ
டான், பன்னிருபருவ மடைந்துபைங்கோங்கின் பனிமுகைபெனமுலை
முகிழ்த்தா, ளன்னகாலையிலத் திருநகராளு மரசர்கோனின்னுயிர்த்தோ
ழ, னன்னெறிவழாத கருணைமால்பதும நாபனென்றுரைக்குமா மறை
யோன்,

(இ-பு,) மின்னலையொத்த இடையும் பிறையையொத்த நெற்றியும் கோவைக்கனிபோன்றசெவ்வாயும் வெண்ணகையும் கருமைநிறமுள்ள அளகமுமுடைய அந்தப்பெண்ணானவள் பன்னிரண்டுவயதுள்ளவளாய்ப் பசுமையுள்ளகோங்கினரும்புபோலத் தனங்கள்உண்டாக மங்கைப்பருவம்பெற்றாள் அப்போது அந்த நகரத்தையாளுகின்ற அரசனுடைய இனியஉயிர்போன்ற தோழனாகிய நல்லொழுக்கந்தவறாத கிருபைமிகுந்ததிருமாலையொத்தவனாய்ப் பதுமநாபனென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணன்-எ-று, (ங)

உளமலிகாதற் கிழத்திபல்காலமுறுநல னுகர்ந்துபின்னிறப்ப
விளமைபோயடைந்த மூப்புடனிருந்து மிருநிதிபல்கியகளிப்பாற்
றவளவாணமுறுவற் றாழ்குழற்கனிவாய்க் சாரதையிளநலம்வேட்டு
வளநிதித்தொகுதி முலைவிலைகொடுத்துமணவினைநொடிகெனவிடுத்தான்

(இ-பு.) உள்ளத்தில்மிகுந்த அன்புடைய அவன்மனைவி நெடுநாள் இன்பம்அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து இறந்துபோனாள் அவனுக்குஇளமை

ப்பருவர்நீங்கிக் கிழத்தன்மைவந்திருக்கவும் மிகுந்ததிரவியமிருக்கிற க
ளிப்பினல் முல்லையரும்புபோன்ற வெண்ணகையும் தாழ்ந்தகுழலுமக
னிவாயுமுள்ளவளாகியசாரதையென்பவளை விரும்பிவளப்பம்பொருந்தி
ய மிகுந்த திரவியங்களைப் பரியமாகக்கொடுத்து மணத்தொழில்பேசும்
படி சிலமுதியோரை அனுப்பினன்-எ-று, (ச)

ஆங்கவர்குறுகி மொழிதலுங்கேட்ட வசிரிழைப்பொலங்கொடிதாதை
யீங்கியாமெளிய மகட்கொடைநேரா தினனுரைமறுத்தனமாயிற், றேங்
குநீருலக மொருகுடைநிழற்றுஞ் செய்யகோலிறைவலியானங், கோங்கி
ளமுலையாண் மணவினைமுடிப்பன கொடியனென்றுணர்ந்தனனேர்ந்தான்

(இ பு.) அந்தமுதியோர்கள்போய்த் தாங்கள்வந்தசேதியைச்சொல்
லலும் பிரகாசிக்கும் ஆபரணங்களணிந்த பொற்கொடிபோன்றசாரதை
யென்பவளுடைய தகப்பனகேட்டு நாமிப்போது ஏழையாயிருக்கின்றே
ம ஆதலால் வந்தவர்களுக்கு இனியவார்த்தைசொல்லாமல் கன்னிகையை
க் கொடுக்கிறதில்லையென்று மறுத்துச்சொல்வோமேயானல் அந்தப்பிரா
மணன் துஷ்டன் மேலும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்துக்கெல்லாம்
தன்னொருகுடை நிழலைச்செய்யும் செங்கோலுள்ள ராஜனுடையபலத்தி
னல் கோங்கரும்பையொத்த இளமுலையையுடையநம்முடையகன்னிகை
யைப் பலாத்காரமாக விவாகஞ்செய்து கொள்வானென்று யோசித்துப்
பெண்கொடுக்கச்சம்மதித்தான்-எ-று, (ரு)

கொய்யுளைமான்றேர்ப் பரிதிவான்முகட்டிற் குறுகியநண்பகற்காலைச்,
செய்தவக்கிழமை யந்தணர்க்கெல்லாஞ் செழுநிதிப்புனலொடும்வழங்கி
நெய்சொரிவேள்விக் கனலிசான்றாக நிரைவளைச்செங்கரம்பற்றி, மொய்
குழற்கனிவாய்முகிழ்முலையணங்கைமுறைபிணின் மறையவன்வேட்டான்

(இ-பு,) கத்தரித்த கழுத்துமயிரையுடைய பச்சைக் குதிரைகட்டிய
தேரில்வருஞ்சூரியன் ஆகாயத்தின் உச்சியிற்சேர்ந்த மத்தியானகாலத்தி
ல் செவ்வையாகிய தவத்தினுக்குரிய பிராமணருக்கெல்லாம் மிகுந்ததிர
வியங்கள் நீருடன்தானமாகக்கொடுத்து நெய்சொரியப்படும் ஓமாக்கினி
சாக்ஷியாக ஒழுங்குபட வளையலணிந்தகையைப்பற்றி மொய்த்த அளக
மும் கனிவாயும் தாமரையரும்பையொத்த தனமுமுள்ள சாரதையென்
பவளைப் பதுமநாபனென்னும் பிராமணன் விவாகஞ் செய்துகொண்டா
ன்-எ-று, (சு)

வாம்பரித்தடந்தேர்ப் பரிதிவானவன்போய் மரிதிரைக்குடகடல்குளி
ப்ப, வாம்பல்வாயவிழ மாலையங்காலத் தந்திவந்தனைத்தொழின்முடித்
துத், தீம்புனற்றுறைநின் றகன்றுவல்லிருளிற் றிரும்பலுந்தீவிடமொழு

குஞ், தூம்புடையெயிற்று வாளராத்தீண்டச் சோர்ந்துயிர்துறந்தனன்ம றையோன்,

(இ-பு.) தாவிச்செல்லும் பச்சைப்புரவிகட்டிய தேரையுடையசூரிய ன்போய் மறித்துவரும் அலைகளையுடைய மேற்றிசைச்சமுத்திரத்தில்ம றைய அல்லிமலர்கள் முகமலரும் அந்திப்பொழுதில் மணக்கோலமுள் ள பிராமணன் சந்தியாவந்தனத்தொழில் முடித்துக்கொண்டு மதுரமு ள்ள நீர்த்துறையினின்றும்நீங்கி இருட்பொழுதில் தன்வீட்டுக்குவரத்தி ரும்பினவளவில் தீயொத்தவிஷம் ஒழுகும்படியான துவாரத்தோடுங்கூ டிய பற்களையுடைய சர்ம்பந்தீண்டுதலினால் அந்தப்பிராமணன் சோர்வு டனிறந்தான்-எ-று. (எ)

தொடிமலர்ச்செங்கை பற்றுபுமணந்தோன் சூழ்வினையுருத்தொரு ஞா ன்றும், வடிமலர்க்கோதை நன்னலம்பருகான் மாய்ந்தனனென்பதுகேளா க், கொடியவெந்துயருற் றன்னவன்கிளைஞர் குழுமியாங்கவலமுற்றாற்றி க், கடன்முறைகழிப்பான் பழமறைவிதியாற் கதழெரிபடுத்தினர்மீண் டார்,

(இ-பு,) மனைவியின் வளையலணிந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற கை யைப்பற்றி விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் சூழ்ந்தவினையினால் சிறப்பட் டுச் சிவிப்பினனிப் பூவணிந்த அளகத்தையுடைய அம்மனைவியினின்பம் ஒருநாளும்அனுபவியாமல் இறந்துபோனானென்பதைக்கேட்டுக் கொடிய தாகிய துயரமடைந்து அவன்சுற்றத்தார் அவலங்கொண்டு அழுது உத்த ரகிரியை செய்துமுடிக்க வேதவிதிப்படி வேகமாகப்பற்றியெரியுந்தீயில் சபத்தைவைத்து வந்துவிட்டார்கள்-எ-று. (அ)

மலர்தலையுலகு பரவுசாரதையை மணம்புணர்காதலன்கலவி
நலனறக்கனிந்த மூப்பினனாகி நாளுலந்திறத்திலினாலே
யலர்கருங்குவளை மதர்விழிபனிப்ப வருந்துயர்நனியுழந்திலளாய்க்
கலனணியொருவிக் கைம்மையாய்த்தநதை கடிமனையிருந்தனளென்றே

(இ-பு.) பரந்த இடத்தையுடையபூலோகத்தார் துதிசெய்யத்தக்கத ற்புள்ள சாரதையென்பவள் தன்கணவனானவன் கலவியின்பம்அனுபவிக் குந்தன்மைநீங்கும்படி முதிர்ந்தமூப்பையுடையவனாய் வாழும்நாள்முடி ந்து இறந்தமையால் மலர்ந்தநீலோற்பல மலர்போன்ற கண்களில் நீர்பெ ருக மிகுந்த துயரம்அடையாதவளாய் மங்கிலியத்தைநீக்கிவிட்டுத் தன் பிதாவின் கிரகத்திலிருந்தாள்-எ-று, (கூ)

இன்னணந்திங்கள் சிலகழிந்திடலு மெல்லையில்பருவங்கள்கடந்தோன்
முன்னைநான் மறையுமாகமநூலு முழுதுணர்சாந்தனுமூரவோ

னன்னெறிவழாத வருந்தவக்கிழமை நயித்துவனென்னுமாமுனிவன்
றனடிதொழுமோர்வேதியன்விடுப்பச்சாரதைமனையின்வந்திறுத்தான

(இ-பு.) இவ்வாறு சிலமாதஞ்செல்லுமளவில் அளவில்லாதவருஷங்
கள்நீங்கினவரும் பழமையாகியநான்குவேதங்களும - ஆகமங்களும் சாஸ்
திரங்களுமாகிய இவைகள்முழுவதையுந்தேர்ந்து சாந்தகுணமுள்ளவரு
மாகிய நல்லொழுக்கத்தில்மாறுபாடாத தவத்திற்குரியநயித்துருவெனனு
ம்முனிவர் தமதுபாதத்தைத்தொழும்படியான ஒருரிஷியை யனுப்பஅவ (௰)
ர் சாரதைவீட்டிற்குவந்தார்-எ-று.

வருதலுமவடன்றந்தைதாய்கிளைஞர் மற்றொருவினையம்வேட்டவணின்
றொருசிறையகலத் தமியளாய்மனையி னுறைபவணங்குலத்தேவ
னரிதின்வந்தடைந்தா னெனமகிழ்ந்தெதிர்கொண் டடிமலரிறைஞ்சிநி
ன்றேத்திக், கரதலங்கூப்பியான்செயும்பணியென கடவுளேயருள்கென
[ப்பின்னும்

(இ-பு.) அந்த முனிவர் வந்தபோது அவள் தகப்பனுந்தாயுஞ் சுற்ற
த்தாரும் ஏதோ ஒருகாரியத்தைக்குறித்துத் தங்கள் வீட்டினின்றும் புற
ப்பட்டுஓரிடத்துக்குப்போயிருப்பதினால் தனியாயிருக்கும் அந்தச்சார
தையானவள்கண்டு நம்முடையகுலதெய்வமே முனிவர் வடிவங்கொண்
டெழுந்தருளியதென்று மகிழ்ச்சியடைந்து எதிர்கொண்டு அவர் பாதம
லரைவணங்கித் துதிசெய்து கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு நின்று சுவாமி
களே அடியேன்செய்யும்பணியாதோ கட்டளையிடவேண்டுமென்றுசொ (௰௧)
ல்லிப்பின்னும்-எ-று,

வெறிகமழ்கமலச்சேவடி விளக்கியொலாம்பலர்ந்திடவீசி
நறுமலர்வாசப்புழுகுநெய்தேய்த்து நனிபனிநீர்சொரிந்தாற்றிச்
சிறுமதிக்கண்ணியண்ணல்பூசனையின் செவ்வியிற்றவிசினிலிருத்தி
முறிமிடைபடலைச்செழுமலர்சூட்டி முருகுலாஞ்சந்தமும்புனைந்தே

(இ-பு,) வாசனைகமழுஞ் செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை நீ
ரினால் அலம்பி மேனியிலுண்டாயிருக்கும் வியர்வையெல்லாம் நீங்க வி
சிறி நல்லமலரும் வாசனையுள்ளபுழுகும்சேர்ந்த எண்ணெய்தேய்த்துமிகு
தியாகப்பனிநீர்சொரிந்து ஸநாநஞ்செய்வித்து.இளந்திங்களைமாலைபோல்
அணிந்திருக்கும்பரமசிவனை ஆராதிக்குமுறைபோல ஆசனத்தில்வீற்றி
ருக்கச்செய்து துளிர்களுமலர்களுஞ்சேர்ந்தமாலைசூட்டி வாசனைமிகுந்த
சந்தனமும் பூசி-எ-று. புழுகு என்பது புநுகு; (௰௨)

காரகில்கமழுந்தூபத்தட்டேந்திக் காதலிற்பூசனைபுரியா
வார்வமோடினியவறுசுவையடிசி லருத்தினளருந்தினனாகி

வார்சடைமுனிவன்பெருகியவுவகை மலிதொறுமனங்களிசிறப்பத்
தார்மணங்கமழாப்புரிகுழற்கின்பந் தழைத்திடவாசிகள்சொன்னான்

(இ-பு,) கருமைநிறமுள்ள அகில்கட்டைமுதலிய பொருள்சேர்ந்த தூபதீபாராதனைசெய்து அன்புடன் இனிய அறுசுவையுள்ள அன்னமும்பு சிக்கும்படி பிரார்த்தித்தாள் நீண்டசடையையுடைய அந்தமுனிவர் அன் னமும்புசித்து(அவள்செயயும்பத்தியினால்)பெருகாநின்ற சந்தோஷம் நி றையுந்தோறும் நிறையுந்தோறும் மனதில் களிப்புமேலிடப் பூமாலையின் வாசனைகமழாத அளகத்தையுடைய சாரதையென்பவளுக்கு இன்பம்பெ ருகத்தக்கதாக ஆசிர்வசனஞ்சொன்னார்-எ-று. (௬௩)

பண்கனிதீஞ்சொற்றெரிவையேபமரா வதியினர்செல்வமேபோலக்
கொண்கனுநீயுமளப்பருங்காலங் கோதிலாநன்னலநுகர்ந்து
திண்கடலுலகிற்பலகலைதேருஞ் சிறுவனைப்பயந்துதிக்கெல்லாம்
வண்புகழ்நிறைந்தோர்தெய்வதங்காப்பவாழ்திரென்றகமகிழ்ந்துரைத்தான்

(இ-பு,) இசைபோல முதிர்ந்த மதுரமான வசனமுள்ள மாதே தே வர்கள்செல்வம்போல உன்கணவனுநீயும் அனேகங்காலவளவாயில் குறை வில்லாத இன்பம் அனுபவித்துத்தெளிந்த கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் பல சாஸ்திரங்களும் ஆராயுத்தக்க புத்திரனை யீன்று அஷ்டதிக்குகளிலும் புகழ்நிறைந்துஒப்பற்றகடவுள் ரக்ஷிக்கத்தக்கதாக வாழக்கடவீர்களென் றுமனமகிழ்ந்துசொன்னார்-எ-று, (௬௪)

மடவரலதுகேட்டதிசயித்தந்தோ மறைவலாய்நினதுமெய்வாய்கள்
கடிமனைக்கலனீத்தெவ்வமோடிருககுங் கைம்மையேற்கனனவைதாரா
தடுதொழின்ஞமலிக்கும்பாரமுத மருந்துதல்போலவுமொழிந்து
படுபசுங்கூழிற்பொழிமழைபோன்றும் பயனிலவாயிறநததுவே

(இ-பு,) சாரதையென்பவள் அந்தமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டுஆ ச்சரியப்பட்டு ஐயோ முனிவரே உம்முடையஉண்மையுள்ளவாழ்கள் ம ங்கிலியமிழந்து துன்பத்துடனிருக்கும் கைம்பெண்ணாகிய எனக்கு இன் பங்களைத்தாராமல்சொலைத் தொழிலையுடைய நாய்க்குக்கிடைப்பதற்கரிய தேவாமிர்தத்தைஉண்பதுபோலவும் உலர்ந்துபட்டுப்போன பயிரில்பொ ழிகின்ற மழைபோலவும பிரயோசனமில்லாமல் வீணாகிவிட்டதுகளோ- எ-று. (௬௫)

கோட்டமில்குணத்தாய்தமியனேன்கயினி கோதிலாவிளமைவீணிறப்ப
வீட்டுதீவினையின்பயனுழக்கின்றே னினியுனதாசியின்பயனை
வேட்டனவ்வெபறுதற்கெதவரியேன் வினையினினடிச்சியென்றுரை
ப்பக, கேட்டமாதவத்தோன்வருந்தலையி-துநீ கேட்டியென் றின்னனபுக
[ன்றான்

(இ-பு.) மாறுபடுதலில்லாத நற்குணமுள்ள முனிவரோ தமியேனாகிய யான்கைப்பெண் பழுதில்லாத இளமைப்பருவம் வீணிற்கழிந்துவிடப்பூர்வஜென்மத்தில் தேடிக்கொண்ட வினைப்பயனை அநுபவிக்கிறேனே இனியும்முடைய ஆசீர்வாதப் பயனாகிய இன்பங்களை விரும்பிப் பெறுவதற்குஎவ்வாறுரியேன் தேவரீருடைய அடிச்சியென்றுசொன்னாள் அதைக்கேட்டமுனிவர் சாரதையைப்பார்த்து நீவருந்தாதே நான்சொல்லுகிறவார்த்தையைக்கேளென்று இந்தவார்த்தைகள் சொல்லுகிறார்-எ-று, (௰௬)

கண்விழிமறைந்தேனளித்தநல்வார்த்தைகயற்கணாய்மெய்மையாக்குவனெ
ன்-றுமாமனக்கோடியுமாமகேச்சுரமென் றொருதவவிரதமொன்றதனை
ப்,புரிகுவையேலுள்ளிங்கருதியவெல்லாப் பொருளும்வந்துறுமெனப்புகல
ச்,சுரிகுழலணங்குகேட்டதுபுரியுந்தொன்முறைபகரெனச்சொன்னாள

(இ-பு,) சேற்கண்டையையொத்தகண்களையுடையவளே நேத்திரந்தெரியாத்யான்சொன்ன இந்தவார்த்தைஉண்மையாகும்படி செய்கிறேனே என்வார்த்தையைஉன்மனதில் உறுதியாகநம்பு என்னென்றால் உமாமகேச்சுரமென்பதாக ஒருதவவிரதமுண்டு நீ அந்தவிரதத்தை அநுஷ்டித்தால் மனதில்நினைத்த பொருளெல்லாம்வந்து சித்திக்குமென்று சொல்லஅதைக்கேட்ட்சாரதை அந்தவிரதம் அநுஷ்டிக்கும்பழமையானமுறைமையைச்சொல்லுமென்று சொன்னாள்-எ-று, (௰௭)

வளமலிவேனிற்சித்திரைபனிகூர் மார்கழியிவற்றிலோர்மதியி
னிளமதிக்கலையால்வளர்முதற்பக்கத் திசைந்தநற்றினத்தினிவ்விரத
முளமலியன்பாற்றொடங்கியட்டமி சதுர்த்திபூரணையுவாவென
றளவுசேர்திதியோர்நான்கினுந்தெண்ணீ ராடியோர்மண்டபமமைத்தே

(இ-பு.) வளப்பங்கள்நிறைந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திரைமாதம் பனிமிகுந்தமார்கழிமாதம் என்னுமிந்த இரண்டுக்குள் ஓர்மாதத்தில் இளந்திங்கட்கலையினால்வளருகின்ற பூர்வபக்ஷத்தில் பொருந்திய நல்லநாளில் இவ்விரதத்தை அன்புடன்ஆரம்பித்து அஷ்டமிசதுர்த்தசி பர்வம் என்று சொல்லப்படுகிற நான்கு திதியிலும் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துஒருமண்டபம் அமைத்து-எ-று, (௰௮)

மஞ்சரிநறுந்தண்கோதைகணாற்றி வயங்குபட்டாடைகம்பலமாய்
விஞ்சுபேரொளியநவமணிக்கோவை விதானஞ்செய்கனகமண்டபத்திற்
செஞ்சுடர்ப்பசும்பொ னெட்டறுத்ததனாற் றிருவுருவமைந்தநாதனையு
மஞ்சிறைக்களிவண் டிமிர்பொழிலிமயத் தணங்கையுந்தாபிதஞ்செய்தே

(இ-பு.) பூங்கொத்துகளாலாகிய வாசனையுங்குளிர்ச்சியுமுள்ள மாலைகள்தொங்கக்கட்டி விளங்குகின்ற பட்டாடை கம்பலமாய் மிகுந்த ஓ

ளியுள்ளதுகளான நவரத்தினமாலைகளுடன் மேல்விதானங்கட்டிய பொன்மயமானமண்டபத்தில் ஒளியுள்ளதாய் மாற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னினால்திருவுருவம் அமைத்த பரசிவத்தையும் அழகியசிறகுள்ளதாய்க்களிப்பினையுடைய வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான சோலைசூழ்ந்தஇமையமலையினிடத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த பார்வதிதேவியாரையும் தாபிதஞ்செய்து-எ-று. (௰௯)

சதுமறைபுகழும்பஞ்சகவ்வியத்தாற் றகவொடுபுனிதமாக்கிப்பின்
புதுமலர்த்தேனுங்கன்னலுமிரதம் பொழியுமுக்கனியொடுங்கலந்து
விதிமுறைசாத்தியஞ்செழுத்தாகி விளங்குமந்திரத்திஜேடீன்
கதிதருமேகாதசவுருத்திரத்தாற் கடிகமழ்பூமபுனலாட்டி

(இ-பு,) நான்குவேதங்களாலும் புகழத்தக்க பஞ்சகவ்வியத்தால் தகுதியுடன்பிம்பசுத்திசெய்தபின புதுமலர்த்தேனும் கருப்பஞ்சாறும்முப்பழச்சாறுங்கலந்து விதிப்படிசாத்திப் பஞ்சாக்ஷரஞ்சொல்லி அம்மந்திரத்துடன்சிவபெருமான் பதவியைத்தரத்தக்க ஏகாதசஉருத்திர மந்திரத்தினால் வாசனைகமழும் திருமஞ்சனநீர் அபிஷேகம்செய்து-எ-று. (௨௰)

விரிகதிர்ப்பசும்பொற்பீடமேல்வைத்து வேறொருதவிசினைப்பொருந்தி
யருமறைபாதிமந்திர மோதியங்குலிநாசியிலமையா
வொருவழியுள்ளநிறுவியஞ்சலி செய்துறுபவத்தீவினை தொலைய
விருமைமாற்பயனுஞ்செல்வமும்வீடு மெமக்கருள்புரிகவென்றுணர்வால்

(இ-பு.) பரந்த ஒளியுள்ள பொன்னினாற்செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி தான் வேறொரு ஆசனத்திலிருந்துகொண்டு அரியவேதத்துக்கு முதலாகிய பிரணவ மந்திரஞ்சொல்லி விரலை நாசியினிடத்துவைத்து மனதை ஒருவழியில் நிறுத்தி வந்தனைசெய்து மிகுந்த பிறவித்துயரந்தீரும்படி இம்மை மறுமையென்னும் இகபரசவுக்கியமும் மோக்ஷமும் எமக்குக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றுஞானத்தினால்-எ-று

குளிர்கலைகெழுமி யளவில்வெண்டிங்கள் குழுமிவீற்றிருந்தனவெண்ணீ
றொளிர்திருமேனி யிளநிலவெறிப்ப வுவர்படுதடங்கடற்றோன்றி
வளரிளம்பரிதி கோடியோர்வடிவாய் வாளொளிபரப்புவதேய்ப்ப
வளிமுரல்கடுக்கை புனைசடாமகுடத் தஞ்சுடர்முதுவெயில்கொழிப்ப

(இ-பு,) குளிர்ச்சிதங்கிய கலைகளைப்பொருந்திய அளவில்லாதசந்திரர்கள் கூட்டமாய்வீற்றிருப்பதுக்கொப்பாக வெண்மைநிறமுள்ள விபூதியானது பிரகாசியாநின்ற திருமேனியினிடத்து இளநிலாவொளியைவீசவும் உப்புள்ளபெரிய சமுத்திரத்தில்உதயமாகிவளருகின்ற கோடியிளஞ்சூரியர்கள் ஒருவடிவமாகி மிகுந்த பிரகாசத்தைப் பரப்புவதையொ

ப்பாக வண்டுகளிசைபாடிக்கொண் டிருக்கும்படியான கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடத்து அழகிய பிரகாசமானது முதிர்ந்தவெயிலைப்பரப்பவும்-எ-று, (௨௨)

செங்கதிர்விரிக்குமுடிமிசையொருபாற் சிறுமதிக்கலைநிலாத்தவழக்
கங்கையப்பெயரா றெறிதிரையொருபாற் சடுக்கையஞ்செழுந்துணர்சொ
ழிப்பக், குங்குமக்குவடு பொருவுதிண்புயத்துக்கூரெயிற்றரவணிமிளிர
வங்கைகளபய வரதமோடிளமா னணிதிகழ்மழுப்படைதழைய

(இ-பு,) செம்மைநிறமுள்ள ஒளியை விரிக்கா நின்ற திருமுடியின் ஒருபுறத்தில் இளம்பிறையின பிரகாசமானது விரியவும் ஒருபுறத்தில் கங்கையென்னும் பெயருள்ள நதி வீசுகின்ற அலைகள் செழுமையான கொன்றைப்பூங்கொத்துகளைக் கொழிக்கவும் குங்கும மலையையொத்த திண்ணியபுயங்களில் கூர்மையான பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும் அழகிய திருக்கரங்கள் நான்கில் ஒன்று அபயஸ்தமும் ஒன்று வரதாஸ்தமும் மற்றையவிரண்டில் மானும் அழகுடன் பிரகாசிக்கின்ற மழுப்படையும் விளங்கவும்-எ-று. (௨௩)

அடுகொலைமதனனெரிபடச்சிவந்த வனல்விழிதிருநுதன்முகிழ்ப்பத்
தொடுகடற்றிரைவாய்ப்படுவிடமிடற்றிற் சுடரெறித்திருணிறங்கொழி
கொடுவரியதளினுடைபிணிவிசித்த கோளராமருங்கணிற்றுழ [ப்பக்
வுடல்சினவுருமிற்பிளிறுமாலியானை யுரிவைபொன்மேனியைப்போர்ப்ப

(இ-பு,) காமுகரை வருத்துகின்ற மன்மதன் எரிந்துபோம்படி சிவந்த அக்கினிநேத்திரமானது திருநெற்றியில் முகிழ்த்த வண்ணமாக விருக்கவும் வளைந்த அலைகடலில் உண்டான விஷமானது திருக்கண்டத்தில் ஒளிவிட்டுக்கொண்டு கருநிறம்பொழியவும் புலித்தோலாடை பிணிப்புறக்கச்சாகக்கட்டிய வலியுள்ளசர்ப்பமானது திருஅரையில் பொருந்தவும் கோபமே யுருவங்கொண்டதுபோன்று இடிபோல ஆரவாரிக்கும்பெரியயானைத்தோற் போர்வையானது பொன்னிறமுள்ளதிருமேனியில்போர்க்கப்பட்டிருக்கவும்-எ-று. (௨௪)

தினகரனொளியில்விஞ்சொளிபரப்புஞ் செஞ்சுடர்ப்பருமணியிமைக்குங்
கனகமாமடங்கற்றவிசின்வீற்றிருக்குங் கருணையங்கடலைமெய்யடியார்
நினைதொறுமின்பந்தருஞ்செழுந்தேனை நிரைமலர்க்கற்பகக்கனியை
யனகனையாதித்தனிப்பெருஞ்சுடரை யமலனைநினைந்துபின்னன்பால்

(இ-பு,) சூரியனுடைய ஒளியினும் அதிகமான ஒளியைப் பரப்புகின்ற செஞ்சுடரையுடைய பெரிய ரத்தினங்கள் பிரகாசியாநின்ற பொன்மயமான சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகிய கிருபாசமுத்திரத்தை

உண்மையான அடியார்கள்சிந்திக்குந்தோறும் இன்பம் அருளுஞ்செழுந்தே னை மலர்நிறைந்த கற்பகவிருக்ஷக்கனியை விமலனை ஒப்பற்ற ஆதியாகி ய பெரியசோதியை நிருமலனை மனதில் தியானித்துப் பின்பு அன்பினு ல்-எ-று. (உ௫)

வளைகடற்பிறைவாயிருளறத்தூரந்து வருபதினாயிரம்பரிதிக்
கிளையொருவடிவுகொண்டெனச்சோதி கிளர்திருமேனியின்றெளிர
விளையபயவரதமோடன்ப ரேத்துபாசாங்குசமேந்தித்
தளையவிழ்முளரிச்செங்கைநான்கிலங்கத் தாழ்குழல்புயலைவீறழிப்ப

(இ-பு.) இருள்நீங்கும்படி தூரத்திப்பூமியைச்சூழ்ந்த அலைகளையு டையசமுத்திரத்தினிடத்தில் உதயமாய்வருகின்ற பதினாயிரம் சூரியக் கூட்டம் ஒருவடிவங்கொண்டதுபோலச் சோதிவிளங்கும் திருமேனிபி ரகாசிக்கவும் பாலையாய் அபயவரதமுடன் அன்பர்கள் துதிசெய்கின்ற பாசாங்குசமேந்திய முறுக்குகள்விரியுந் தாமரைமலர்போன்ற நான்குதி ருக்கரங்களும் பிரகாசிக்கவும் தாழ்ந்தஅளகபாரம்மேகத்தின்பெருமை யை அழிக்கவும் -எ-று, (உசு)

துண்டவெண்பிறையுமதியமும்போலச் சோதிவாணுதலொடுவதன
மண்டலங்கவினமல்லிகைமாலை வார்குழற்சூழியந்தழைப்பத்
தண்டளிர்ப்பிண்டிபுன்னைசண்பகப்பூந்தாரிருசெவிப்புறந்தாழக்
குண்டலமலம்பிப்பசுங்கழைத்தோளிற் குருமணியிளவெயில்கொழிப்ப

(இ-பு.) துண்டமாகிய வெண்பிறைபோல் திருநெற்றியும் பூரணச ந்திரன்போலத் திருமுக மண்டலமும் அழகைச்செய்யவும் மல்லிகைப் பூமாலையணிந்த அளகத்தில் சூழியக்கொண்டை விளங்கவும் குளிர்ச்சி பொருந்திய தளிர்களையுடைய அசோகு புன்னை சண்பகம் இவற்றின்ம லர்களால் தொடுக்கப்பட்டமாலைகள் இரண்டுகாதுகளின் புறத்தில்தொ ங்கவும் ரத்தினகுண்டலங்கள் பொருந்தி அசையும்பச்சைமூங்கிலையொ த்ததோளில் சிறந்தங்கிய மாணிக்கம் இளவெயிலைப்பரப்பவும் -எ-று. ()

அஞ்சுடரெறிக்குமணிசெய்பொன்னூர மலர்முலையாகத்துமிளிரச்
செஞ்சுடர்விரிக்கும்பொலந்தொடிபசிய செழுங்கழைத்தோளினிலவப்
வஞ்சிநுண்மருங்குல்கவினியகோவை வாமமேகலையொளிதழைப்பப்
பஞ்சின்மெல்லடியிற்பருமணியினைபக்கும் பரிபுரஞ்சேயொளிபரப்ப

(இ-பு.) அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்றமணிகள்பதித்த பொன்மா லைகள் அடிபரந்த தனமுள்ளமார்பில் விளங்கவும் ஒளியைவிரிக்கும்பொ ன்னாலாகியசெழுமையுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்ததோளணிபச்சைமூங்கி லையொத்த தோள்களில்விளங்கவும் பூங்கொடிபோன்ற நுண்ணிய இ

டையில் அழகியமணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தி... ——ழயவும்செ
ம்பஞ்சினுமெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரியரத்தினங்கள்பதித்தநூ
புரங்கள் செவ்விய ஒளியைப்பரப்பவும்-எ-று. (உ௮)

எரிமணிக்கலாபமிலங்குபட்டாடை யெழில்பெறப்புனைந்துசெஞ்சாந்தும்
விரைமலர்ச்செய்யதொடையலுமணிந்து மின்னெனப்பொலிந்த பூங்கொ
ம்பை, யரிமதர்மழைக்கட்கருணைநோக்கடியார்க் கருள்செயுமணங்கையா
மலையை,வரையறசளித்தபச்சைமாமணியைவனமுலையமலையைநினைந்தே

(இ-பு.) தீநிறமுள்ள மாணிக்கங்கள் சேர்ந்த அரைப்பட்டிகையை
மேலேசேர்த்த பட்டாடையை அழகு பொருந்தத்தரித்துச் செஞ்சந்தன
ம் வாசனை தங்கிய பூமாலையு மணிந்து மின்னலைப்போல விளங்கும் பூங்
கொம்பை செவ்வரிபரந்த களிப்புற்ற மேகம்போற் கருமையுள்ள திரு
நேத்திரங்களினல் கிருபைநோக்கம் அடியார்க்கருளும் தேவமாதையா
மலையை மலையரையன்பெற்ற மரகதமணியை அழகிய தனங்களையுடை
ய அமலையைநினைந்து-எ-று. (உ௯)

உளக்கமலத்தினின்னணந்தியானித் துவகைகூர்ந்தகமகிழ்சிறந்து
களித்தபின்பசும்பொன்விம்பமேலன்பு கனியவாவாகனப்புரியா
வளித்திடுமுறையாலருக்கியமுதல வளித்துநறுமணங்கொள்சாந்தணிந்
துளித்திளந்தேறல்வழிதொடைசூட்டித் துணரினலருச்சனைபுரிந்தே[து

(இ-பு,) இருதயதாமரையில் இவ்வாறு தியானித்துச் சந்தோஷமிகு
ந்து மனமகிழ்ச்சிகொண்டு களிப்புற்றபின் பசும்பொன்னாலாகிய விம்பத்
தினிடத்தில் அன்புமூழ்கி ஆவாகனஞ்செய்து கொடுக்கானின்றமுறைமை
ப்படி அருக்கிய முதலானதுகள்கொடுத்து நல்லவாசனையுள்ள சந்தனம்அ
ணிந்து தேன் துளித்துப் பெருகின்ற பூமாலைசாத்திமலர்களால் அருச்ச
னையுஞ்செய்து-எ-று. (௩௰)

முகையிளமுல்லையனையபாலடிசின் முதலவாமுணவினிதளியா
வகமகிழ்வெய்தக்கனலிவாய்நூற்றெட் டாகுதிநறுநெய்யாற்புரிந்து
புகைகமழ்தூபதீபத்தட்டேந்திப் பொருவினீராஞ்சனமுதவி
நகைமதிக்கண்ணியண்ணலோடுமங்கை நண்பினுத்தியாபனஞ்செய்தே

(இ-பு,) முல்லையரும்பினையொத்த பாலன்னமுதலாகியதுகளை இ
னிதாக நிவேதனஞ்செய்து மனமகிழ்ச்சியடைய ஓமாக்கினியி னிடத்தி
ல் நல்லநெய்யினால் நூற்றெட்டாகுதிசெய்து வாசனைப்புகைபரிமளிக்கும்
தூபத்தட்டும் தீபத்தட்டுமேந்தி ஒப்பில்லாத நீராஞ்சனஞ்செய்து பிர
காசிக்குஞ் சந்திரனை மாலைபோல அணிந்திருக்கும் பரமசிவனையும் பா
ர்வதிதேவியாரையும் அன்புடன் உத்தியாபனஞ்செய்து-எ-று. (௩௧)

மறையவனொருவன் மனைவியோடிங்கு வருகவென்றழைத்தவர்தம் மைப்
பிறையணிவேணிபண்ணவலோடிமையப் பெண்ணமுதாகவுட்கருதி
நறைமலர்தூவியறுசுவையடிசி னல்கிவெங்கதிர்படுகாலை
குறைபறுபூசைமுடித்துநல்வேள்விக் கோதிலாச்சேடமாங்கயின்றே

(இ-பு,) ஒருபிராமணனை அவன் மனைவியுடன் வரவழைத்து அவர்களைப்பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனும் பார்வதியுமாகப்பாவனைசெய்து வாசனையுள்ள மலர்களால் அருச்சித்தும் அறுசுவையுள்ள அன்னம் அளித்தும் சூரியாஸ்தமன மாகும்போது குறைவில்லாதபூசையைநிறைவேற்றிக் குற்றமில்லாத யாகசேஷத்தைப்பூசித்து-எ-று, (௫௨)

வருமதிதோறும்பக்கமோரிரண்டில் வான்மருகற்றிதிநானகி
லருமறையேத்துமாகமவிதியா லன்பொடுபூசனையியற்றிப்
பருவமொன்றிறந்தபின்னர்நாண்மதியும் பைந்துணர்க்கொன்றையமிலைந்
த வொருதனிமுதலோடிமயமீன்றெடுத்த வுமையையுட்களிகொளநினை [ந்தே

(இ-பு.) மாதந்தோறும்வருகிற இரண்டுபக்ஷத்திலும் சிறந்ததாகிய நல்லதிதிகள் நான்கிலும் அரியவேதாகமவிதிப்படி அன்புடன் பூசைசெய்துஒருவருஷஞ்சென்றபின்பு இளம்பிறையுங் கொன்றைமாலையுமணிந்தஒப்பற்ற முதலாகிய பரமசிவனையும் மலையரையன் தவத்தினாற்பெற்ற பார்வதிதேவியாரையும் இருதயத்தில் தியானித்து-எ-று. (௫௩)

நூனெறிநாடியுருத்திரசமக நுவன்றெடுத்தோதிவண்டிமிர்பூந்
தேனொடுதீம்பாறெங்கின்முப்புடைக்காய்த் தெண்புனறதியொடுவாச
நானநீராட்டிநறியசாந்தணிந்து நாண்மலர்ச்செழுந்தொடைசாத்திப்
போனகம்பாலித்தேத்தெடுத்திறைஞ்சிப் பூசனைவரன்முறைமுடித்தே

(இ-பு.) வேதாகம விதிப்படி ருத்திரமானியாச மந்திரஞ் சொல்லி வண்டுகளிசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் நல்லதேன மதுரமுள்ள பால்இளநீர் தயிர் வாசனையுள்ள கஸ்தூரிகலந்தநீர் இவைகளால் அபிஷேகஞ்செய்து நல்லசந்தனம் அணிந்து பூமாலைசாத்தி அன்னம நிவேதித்து அதன்பின் துதிசெய்து சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து இவ்வாறு பூசையைமுடித்து-எ-று. (௫௪)

தூசொடுபைம்பொன் விம்பமுமிலகுஞ் சுடர்மணிக்கும்பமுமகிழ்ந்து
தேசிகற்கருளி யந்தணர்க்கெல்லாந் தீஞ்சுவைப்போனகம்வழங்கிக்
காசொடுகனகம் வேண்டுவநல்கிக் காதலாற்றமருடனின்று
மாசறுவிரத முடிப்பதாகத்தின் வரன்முறைமதிநுதலணங்கே

(இ-பு.) ஆடையாபரணங்களும் பிம்பமும் சோதியையுடைய ரத்தினகும்பமும மகிழ்ச்சியுடன் ஆசாரியருக்குக்கொடுத்துப் பிராமண சு

ந்தர்ப்பணையுஞ்செய்து ரத்தினங்கள் சுவர்ணங்கள் இனமும்வேண்டிய பொருள்களுங்கொடுத்து ஆசையுடன் பந்துகளை வைத்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து இவ்வாறு குற்றமற்ற விரதமுடிப்பது ஆகமவிதியாம் பிறைபோன்ற நெற்றியையுடையமாதே-எ-று. (௩௫)

இயாவரேபெனினு மிவ்விரதத்தை யிந்தவா றியற்றினரவர்த
மூவெழு முறைமைத் தமரெலாந்தெய்வ முருகுலாவுகற்பகநாட்டின்
மேவரச்சேர்த்தி யெல்லையில்காலம் விழைந்தநற்போகங்களுகர்ந்து
பூவலயத்தினி னிதுவாழ்ந்ததன்பின பொருவறுசிவபதமடைவார்

(இ-பு) எவர்களேயானாலும் இந்த உமாமகேசுரவிரதத்தை மேற்சொல்லியமுறைமைப்படி செய்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இருபத்தோருதலைமுறையாகிய சுற்றத்தாரையெல்லாம் வாசனைவீசுகின்ற கற்பகச்சோலையுள்ள தேவலோகத்தில் போகும்படிசேர்த்து அளவில்லாத இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து அதற்குமேல் ஒப்பற்ற சிவபதப்பெறுவார்கள் எ-று, ஏழுதலைமுறைவரையில் ஞாதிகள் அதற்குமேற்பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் தாயிண்டர்கள் அதற்குமேற்பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் சமானோதர்கள்-இவ்வாறு மூவேழு இருபத்தோறுதலைமுறையெனச் சொல்லப்படுகின்றது, (௩௬)

ஆதலாலணங்கே நீயுமிவ்விரத மகந்தெளிந்தியற்றுதியென்றுங்
காதலால்விழைந்த பொருளெலாநினக்குக் கடிதினிலடையுமென்றயல
ஞேதுவாசகங்கேட் டன்னதுதேறி யுளமகிழ்காலையிலவடன்
றாதையுந்தாயுந் தமரும்வந்தீண்டித் தவமுனிதாளிணைதொழுதார்

(இ-பு.) ஆகையினாலே பெண்ணே நீயும் இந்தவிரதத்தை மனதில் சந்தேகமில்லாமல் நாள்தோறும் அனுஷ்டித்தால் ஆசையுடனவிரும்பிய பொருள்களெல்லாம உனக்கு விரைவில்கைகூடுமென்று அம்முனிவர் சொல்லிய சொல்லைக் கேட்டு அத்தன்மையுள்ள விரதத்தைஅனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று தன்மனதில் நிச்சயித்துக் கொண்டாள் அப்போது அவள் தகப்பனும் தாயும் சுற்றத்தாரும் வந்து அவர்பாதத்தில்வணங்கினார்கள்எ-று, (௩௭)

தொழுதனர்நின்று நனிபணியவிழ்ந்த துணர்நறும்போதுகடேவி
வழிபடுமுறைபா லருச்சனைபுரிந்து மாதவனடைந்தஞானறெதிர்கொண்
டெழில்பெறுமணங்கு புரிபணிவிடையு மிருந்தவனீந்தமெய்வாழ
முழுதுமாவகுரைப்பக்கேட்டகமகிழ்ந்து முனிவனை நோக்கியீதுரைத்தார்

(இ-பு) அவ்வாறு வணங்கிநின்று அரும்புகளின முறுக்குகள்விரிந்த கொத்தாகிய மலரால் ஆராதனைசெய்யு முறைமைப்படி அருச்சித்துச்

சௌந்தரியமுள்ள தங்கள்பெண்ணானவள் அம்முனிவர்வந்தநாளில் எதிர்கொண்டுசெய்தபணிவிடையும் அவர்கொடுத்தருளிய உண்மையான வரமும் வழுவாமல் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து முனிவரைப்பார்த்து இவ்வார்த்தைசொல்லுகின்றார்கள்-எ-று (௩௮)

எத்தவஞ்செய்தே மித்தலையடிசு ளெய்துதற்கெங்கணுபகனே
யத்தனேநின்னு வடியமினறுயந்தே மணங்களுள்கைகமைநோய்தீரப்
பத்தினேடிரண்டு திங்களுமிந்தப் பதியிடையிருந்துநீபணித்த
மெய்த்தவவிரத மியற்றுவித்தேகல் வேண்டுமென்றடிதொழுதிரந்தார்

(இ-பு.) எங்கள்இறையவனே அய்யனே சுவாமிகள் இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளும்படி என்னதவஞ்செய்தோமோ தேவரீரால்அடியேங்களெல்லாம்ஈடேறினோம் எங்கள்பெண்ணுக்குநேரிட்ட கைமைத்தன்மையாகிய பிணிதீர்க்கும்படி பன்னிரண்டுமாதமும் இந்தப்பதியிலிருந்துதேவரீர்கட்டளையிட்ட உண்மையானதவவிரதத்தைத் அனுஷ்டிப்பித்து அதன்பின்பு போகவேண்டுமென்று அவர்பாதத்தில்வணங்கி யிரந்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று, (௩௯)

அன்னதேபுரிவன் றுயரொழிவீரென றவனொருசாலைசென்றடைந்து
பொன்னவிர்சடைக்கை வேணிவானவன்றனை பூசனைபுரிந்தனனிருப்பத்
தன்னிகரில்லாச் சாரதைதானுந் தவமுனியாகமவிதியாற்
சொன்னவாறிந்த விரதமாவிரதந் தொடங்கியாங்கியற்றினளன்றே

(இ-பு,) அப்படியேசெய்கிறேன் நீங்கள்துயரம்நீங்கி யிருங்களென்றுசொல்லி அவரொரு பன்னசாலையிலேபோய்ப் பொன்போலப்பிரகாசிக்கும் கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தார் தனக்குஒப்பில்லாத சாரதையானவள் தவமுனிவர் ஆகமவிதியால்சொன்னபடி மகத்துவமுள்ள அந்தவிரதத்தைத் தொடங்கி அனுஷ்டித்தாள்-எ-று, (௪௰)

என்றுமாமுனிவர்க் கின்னணஞ்சூத னியம்பிடுங்காதையைக்கேட்டு
நன்றுநன்றென்ன வுவகைகூர்மனத்தர் நாளுமச்சாரதைமடவா
ளொன்றிமேலிழைத்துப் பெற்றவாறெல்லா முரைத்தருளெனவவருரைப்பத்
தன்றியதவத்துமடவரல்பெற்றதிற்றெனத்தொகுத்தனன்சொன்னான்

(இ-பு.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லிய உமாமகேசுவரவிரதசரித்திரத்தைக்கேள்விப்பட்ட நைமிசாரணியமுனிவர் இது மிகவும் நன்மையுள்ளதென்று சந்தோஷங்கொண்ட மனமுள்ளவர்களாய்ச் சூதமுனிவரைப்பார்த்து அந்தச்சாரதையானவள் மனமொருமித்து இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்துப்பெற்ற முறைமையெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்லியருள

வேண்டுமென்று அவர்கள்சொல்ல அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தவள்பெற்றுக்கொண்டவரம் இன்னதென்றுதொகுத்துச்சொன்னார்-எ-று, (௬௧)

பதினெட்டாவது

உமாமகேசுவர பூசையுரைத்த அத்தியாய

முற்றிற்று,

ஆக திருவிருத்தம் - ௲௰௬,

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது

உமாமகேசுவரபூசாபலமுரைத்த அத்தியாயம்.

இந்துவாண்முகத்தாள் பன்னிருமதியு மியற்றிவிரதத்தைமுடியா
வந்தணர்க்கினி யருத்தியஞ்சுடர்ப்பொன் னருளியன்றருந்திலளாகித்
தந்தைதாய்பாதத் துணைமலரிறைஞ்சிச் சதுர்மறைமுனிவரன்புகன்ற
மந்திரமுணர்ந்தாங் கிருந்தனளந்தி மாலைவந்திறுத்ததுமன்னோ,

(இ-பு,) சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய சாரதையானவள் பன்னிரண்டுமாதமும் அனுஷ்டித்தவிரதத்தை நிறைவேற்றிப் பிராமணர்களுக்குச் சந்தர்ப்பனையும் அழகியவொளியுள்ள சுவர்ணதானமுஞ்செய்து தான் அன்றுபோசனஞ்செய்யாமல் தாய்தந்தையருடைய இரண்டு திருவடிமலரையுந்தொழுது நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த முனிவர் உபதேசித்த மந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருந்தாள் (அப்படியிருக்கும்போது) அந்திப்பொழுதுவந்தது-எ-று, (௧)

கள்ளவிழ்கடுக்கை வேணியானவனைக் காதலாற்பூசனைபுரிந்து
நள்ளிருடகந்துஞ்சல் விழித்தனளிருந்து நாவினாலவன்புகழ்கவிற்றத்
தெள்ளிதிற்பரம சிவாகமமுழுதுந் தெளிந்தநான்மறைமுனிவரனும்[தே
வெள்ளிலைநெடுவேற் கருங்கண்மாதுமைதன விளங்கிசைபாடினனுணர்ந்

(இ-பு,) தேனுடன்மலர்ந்த கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமுடைய பரமசிவனை அன்புடன் பூசைசெய்து இருள்மிகுந்த அன்றிராத்திரிமுழுவதும் நித்திரைசெய்யாமல் நாவினால் பரமசிவனுடையதோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள் சிவாகமமுழுவதையும் தெளிவுட

ஞாயர்ந்துணர்ந்த அர்முனிவரும் ஒளியுள்ளதாகிய நீண்டவேல்போன்ற திருநேத்திரங்களையுடைய பார்வதியின்விளங்காநின்றபுகழைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார்-எ-று, (உ)

வேறு,

இன்னகத்துவர்வாய்க்கிள்ளை யியற்றியவிரதத்தாலுந்
தன்னிகரில்லாத்தூயோன் றகைமைசாற்றவத்தினாலும்
பொன்னவிர்சுணங்குவாய்ந்த புணர்முலைபொருக்கலாற்று
மினனிடையியயம்பூத்த விளங்கிழைவெளிப்பட்டாளே

(இ-பு,) இனியதாகிய நகையினையுடையவளாய்க் கிளிமொழிபோல் வசனிக்கா நின்ற சாரதையானவள் அனுஷ்டித்த விரதத்தினாலும் ஒப்பில்லாதமுனிவருடைய மேன்மைதங்கிய தவத்தினாலும் பார்வதிதேவியார தரிசனமானார்-எ-று. பொனனவிர் -பொனபோல்விளங்கும்தேமல்பொருந்திய தம்மிலொத்த தனபாரத்தினைத்தாங்கமாட்டாத (மெல்லிய) மினனலைபொத்த இடையையுடையவராய் இமயமலையில் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய விளங்கும் அணிகளணிந்த பார்வதியார்-எ-று, (௩)

வெளிவரமறைந்தசெங்கண விளங்கியமுனியமுள்ளக்
களியுடையணங்குமன்னை கமலத்தாளிறைஞ்சிவீழ
வொளிவிரிபசும்பொற்கொங்கை யுமையிருவரையுமாங்க
ணளியினலெடுத்துநோக்கி யமுதனமுகமன்சொன்னாள்

(இ-பு.) அப்படி தரிசனமாகியவளவில் முன்தெரியாத பார்வைதெரிந்தமுனிவரும் மனக்களிப்பினையுடையசாரதையும்நம்முடையதாயாகிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவடித்தாமரைமலரில் விழுந்துபணிந்தார்கள் அவ்வாறு பணிந்தபோது ஒளிமிகுந்த பசும்பொனனிறம் பொருந்திய தனங்களையுடைய உமாதேவியார் கிருபையுடன் அவ்விருவரையும்பார்த்து எடுத்து அமிர்தம் ஊட்டுவதுபோல உபசாரவார்த்தை சொல்லி எ-று. (௪)

கற்றுணர்முனியேகன்னிக் கற்புடையணங்கேநுப் பாற்
பெற்றனமகிழ்ச்சியாறும் பெறலருர்வரங்களென்ன
சொற்றதுதருவநீவர் சொல்லுதுமென்றுகூற
நற்றவக்கிழவனகேளா தயங்கிதுபுகல்வதானுன்

(இ-பு,) வேதமுதலான சாஸ்திரங்கள் ஓதியுணர்ந்தமுனிவனே அழிவில்லாதபதி விரதாபாவத்தையுடையமாதே உங்களிடத்தில் நாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம் எவ்விதவரங்கள் வேண்டுமென்றாலுந் தருகிறோம்

நீங்கள் சொல்லுங்களென்று பார்வதிதேவியார் மொழிந்தருள முனிவர் அந்தத்திருவாக்கினைக்கேட்டு விருப்பத்துடன் இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறார்-எ-று, (௫)

கண்மணியிழந்தேன்மங்கை கபினியாயிருத்தல்காணே
னுண்மலியுவகையாலே யுறுதுணையிழந்தாடன்னை
வெண்மதிநுதலாய்காமம் வெறுக்குநாள்காறுநின்கேள்
வண்மலராகந்தோய்ந்து வாழ்தியென்றாசிசொன்னேன்

(இ-பு,) அடியேன் பார்வையிழந்த அந்தகனாயிருந்ததினால் இந்தமாது கைம்பெண்ணாயிருப்பது தெரியாமல் அடியேனுக்குச்செய்த உபசாரத்தினால் மகிழ்ந்து கணவனை யிழந்திருக்கும் இவளைநோக்கி வெண்மைநிறத்தங்கிய இளம்பிறைபோலிருக்கும்நெற்றியையுடையவளே நீகாமத்தைவெறுக்கும் நாளளவும் உன்கணவனுடைய அழகுபொருந்திய மாலையணிந்தமார்பில் தோய்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ்சொன்னேன்-எ-று, (௬)

பூசுரர்குலத்திற்றோன்றும் பொலனகொடிக்கடியன்சொன்ன
வாசியின்பயன்குன்றும லருள்கவென்றிறைஞ்சியேத்தி
வாசநாண்மலரோனன்ன மறைமுனிபகரலோடும்
பாசிழைப்பணைமென்கொங்கைப் பனிவரைமாதுசொன்னாள்

(இ-பு.) பிராமணகுலத்திற்பிறந்த பொற்கொடிபோன்ற இந்தமாதுக்கு அடியேன்சொல்லிய ஆசீர்வாதத்தின்பலன் கெடாதவண்ணம் அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துதுதித்து வாசனைபொருந்தியதாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரமனையொத்தமுனிவர் விண்ணப்பம் பண்ணினவளவில் பொன்னாலாகியஆபரணமணிந்த பருத்ததனங்களையுடைய இமயமலையிற்றோன்றிய பார்வதிதேவியார்சொல்லுகின்றார்-எ-று, (எ)

சிந்தைசால்புடையநோன்மைச் செய்தவக்கிழமையோனே
முந்தைநற்பிறப்பிலிந்த மொய்குழறமிழ்நன்னாட்டோ
ரந்தணர்முன்னர்வேட்ட வணங்கன்பின்மணஞ்செய்காதற்
பைந்தொடிபண்டைநாமம் பத்மினியென்பதாமே,

(இ-பு,) மனதில் தூய்மையுள்ள விரதத்தையுடைய முனிவனே முன்பிறப்பில் இந்தசாரதையென்பவளை தமிழ்நாட்டில் ஒரு பிராமணன் தான்முன் விவாகஞ்செய்துகொண்ட மூத்தமனைவியிருக்க இரண்டாவதுவிவாகஞ்செய்துகொண்டான் அப்பிறப்பிலிவளுக்குப் பத்மினியென்று பெயர்-எ-று, (அ)

வேறு,

மாந்தளிர்மேனி வனப்பினாற்பிணியு மருந்துமாமதர்விழிநோக்காற்
சாந்திளமுலையு மகலமுமொனருய்த் தழுவுறக்கனியுநன்னலத்தாற்
காந்தளஞ்செய்கை பற்றியகாலே முதலவாய்க்காதலன்றன்னைக்
தேர்துளிபிலிற்று மலர்க்குழலிவடன் செயல்வழிநடப்பதேபணித்தாள்,

(இ-பு.) மாந்துளிர்போன்ற மேனியின அழகினாலும் நோயும் அதற்கு அவுஷதமுமபோலிருக்கும் களிப்புள்ள கண்பார்வையினாலும் சந்தன மணிந்த இளமுலையு மார்பமுமொனருய்த் தழுவிக்கொள்ள முதிர்ந்தஇன்பத்தினாலும் காந்தள்மலர்போன்ற தன்செங்கைபற்றிய நாள்முதலாகக்கணவனைத் தன்சொல்லின்படி நடக்கத்தக்கதாகச்செய்தாள்-எ-று. தேன்துளி-சிந்துகின்ற மலரணிந்த அளகத்தையுடைய இவள் தன்னிடத்திலிச்சைவைத்தவனை விருப்பமின்றிப்பார்த்தால் வருத்தமும் விருப்பத்துடன்பார்த்தால் மகிழ்ச்சியும் அவனுக்குஉண்டாக்கின்றமையால் பிணியுமருந்து மாமதர்விழியென்றார் - பிணியுமதற்கு மருந்தும் பிறபிறமினனுர், பணியும்புரைமருங்கிற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே; இதுதிருக்கோவையார், (௯)

தவளமுந்நாலுந் தாமமுந்தாழுந்தடப்புயக்கொழுநனுங்காத
லிவளிளமுலையின் போகமேநுகர்ந்தாங் கின்பமாங்கடலிடையாழத்
துவளுநுண்மருங்குற் குமுதவாயமுதத் துணைவிதன்கொண்கனைப்பெறு
து, குவளைவாய்க்கருங்கண் மைத்துளிபிலிற்றச் கொடுந்துயர்கடலிடை
[யாழ்ந்தாள்

(இ-பு.) வெண்மைநிறமுள்ள முப்புரியாகிய பூணநூலும் பூமாலையும்பொருந்திய பெரியபுசத்தையுடைய கணவனும் ஆசையினால் இவளிடத்திலேயே போகம்அனுபவித்துக்கொண்டு இனபக்கடலிற்படிந்திருப்பதினால் துவளுகின்ற மெல்லியஇடையும் செவ்வல்லிமலர்போன்ற வாயுமுள்ள மூத்தமனைவியானவள் தன்கணவனுடன் சேருதற்கில்லாமல் நீலோற்பலமலர்போன்ற தன்கண்கள் நீர்சிந்தும்படி துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தாள்-எ-று, (௰)

தனித்துணையலதுதன் றுணைபுணராத்தண்ணறுந் தாய்மலர்க்குழலா
ணனிதுயருழந்து புதல்வனைப்பெறுளாய் நன்னலந்தொலைதொறுமிரங்கி
யினியுயிர்ப்பொறைகொண் டாற்றலேன்வினையே னிம்மையுமறுமையுமி
ழந்தேன், புனிதனேயென்னுப் புலம்புகொண்டிறந்து பொன்னுலகடைந
(தனளன்றே

(இ-பு,) தனிமையாயிருக்குந் தன்மையாகிய துணையேயல்லது தன் துணையாகிய கணவனையறியாதகுளிர்ச்சியும் வாசனையுமுள்ள நல்லமலர்

அணிந்த அளகத்தையுடையளுத்தாள் மிகவுந்துயரங்கொண்டு புத்திரர்களையும்பெறாமல் இளமைப்பருவம் நாளுக்குநாள் நீங்குந்தோறும்இரங்கி இனியிவ்வுடலைவைத்துக்கொண்டிரேன் வினையேனாகிய நான்இவ்வுலகத்தின்பத்தையும் (புத்திரனில்லாமையால்) சுவர்க்கலோக வின்பத்தையும்இழந்தேன் பரமசிவனேயென்றுசொல்லிப் புலம்பிக்கொண்டிருந்துஇறந்து பொன்னுலகம்அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

வேறு

இவ்வண்ணநிகழ்காலத் தயலிடத்தோ ரில்லுறையுமந்தணனன்
செவ்வண்ணத்துவர்வாயும் வனமுலையும் வருத்தநிறை தேய்ந்துதேய்ந்து
மைவ்வண்ணக்கொடுங்காமன் கைமிகலுமிவள மலர்க்கை வலிதிற்பற்றக்
கைவ்வண்ணக்காவிகந்தாள் கற்பினாலன்னோன்கை கடந்துபோனாள்

(இ-பு,) இவ்வாறுநடக்குங்காலத்தில் அயல்வீட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன் இவளுடைய செம்மைநிறந்தங்கிய பவளம்போன்றவாயும்அழகிய முலையும் தன்னைவருத்த நிறையழிந்து மெலிந்துமெலிந்து இருள்மயமாகிய காமமானது அதிகரித்தலால் இவள்கையை வலிதிற்பற்றினன் அவ்வாறுபற்றவே தன்னைக் காப்பவர்களை யிழந்திருப்பவள் தன் கற்பினிலைமையிழவாமல் அந்தப் பிராமணன்கையை நீக்கிக்கொண்டுபோய் விட்டாள்-எ-று. (௰௫)

அந்நிலையேகளவொழுக்க மனக்கொள்ளாள்வெறுத்தகன்றவயலான்கற்பி
பஞ்ஞனியிளமுலைகிடந்து வெக்கறவாலறிவழிந்து பையுளுற்றோன் (ற்
கன்னலடுசிலைகுழைத்து வேனிலானமராடுகணைகளாகஞ் (றே
சின்னபின்னஞ்செயக்காம விடந்தலைக்கொண்டகல்வானஞ்சேர்ந்தானன

(இ-பு,) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப் போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த எக்கறவால் அறிவிழந்து துன்பமடைந்து மன்மதன கருப்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணைகள் தன்னுடையசரீரத்தைச் சின்னபின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகியவிஷந் தலைமட்டுங்கொண்டு இறந்துபோனான்-எ-று. (௰௬)

கற்பினிலைகடவாத நிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தார்சூட்டி
முற்படத்தன்சேணமணந்த முற்றிழையையொருஞான்றுமுயங்கவொட்
டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின் புதுநலமேநுகரும்வண்ணம்புரி
தலாலே, யிற்பழியில்லாவிவளு மிளமையிலேகைம்மையுற்றும் இருந்தாள
(ன்றே

(இ-பு,) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும்பொறுமையிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்குமாலைசூட்டி விவாகஞ்செய்

ந்கொண்டவளை யொருநாளாவது கணவனுடன் இன்பம் அனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ள தன்கொங்கையின்பத்தையே அனுபவிக்கும்படி செய்தலினாலே பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநேரிடாமல் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணாகியிருந்தாள்-எ-று, (௰௬)

வளமலிசீர்மகளிரொடுமகிணரிளகளறுகாரவண்ணமாற்றி
யுளமலியுமனக்களியாற்ற மதுவழியேயொழுகவூடல்கூருந்
தளவநகைக்கயல்விழியார் தமைக்காமவிடாயகனற் றத்தளர்ந்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவஞ் சயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரோ

(இ-பு.) வளமையுஞ் சீருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம் அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்திற்பொருந்திய களிப்புடன் தங்கள் சொற்படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்ற முல்லையரும்பினை யொத்த நகையினையும் சேல்மீனையொத்த கண்களையுமுடையமாதர்கள் (மறுபிறப்பில்) தங்களைக்காமவிடாயானது வருத்தச் சோர்ந்துதுயரமுற்று இளமையிலேதானே நான்குபிறப்புவரைக்கும் கைம்பெண்ணாகி அளவில்லாத துன்பத்தைப்பொருந்துவார்கள்-எ-று. (௰௭)

அறந்தழையுந்தூயமனத் தருந்தவனேயருந்ததிகற் பனையகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழலிவடன் சிந்தைகளிகூர்ந்துநறுந் தேங்கொள்போதா
லிறந்தபவத்தெனையருச்சித்தேத்துதலாலெழுபிறப்புமீட்டும்பாவம் [றே
பிறந்தவிந்தப்பவத்திலொளிர் சுடர்துரக்குமிருள்போலப் பெயர்ந்ததன்

(இ-பு) தர்மமே குடிகொண்டிருக்கும் நல்லமனத்தையுடைய முனிவனே அருந்ததியின் கற்பினையொத்தகற்பினால் மேன்மைபெற்ற இவள்மனங் களிப்படைந்து நல்லமலர்களால் முன்பிறப்பில் என்னை அருச்சித்துத் துதித்தமையினால் எழுபிறப்பிலுஞ்செய்த பாவமெல்லாம்பிறந்துள்ள இந்தப்பிறப்பிலேதானே சூரியனால்நீக்கப்பட்ட இருள்போல நீங்கிவிட்டது-எ-று. (௰௮)

ஈரமலர்ப்பூங்குழலே யென்றிரந்துகரம்பற்றி யிரங்குகென்னு
வார்வமுற்றுநலனுகராத் துயரான்முற் பவத்திறந்தவந்தணாளன்
றீர்விலொருதலைக்காமங் கூட்டவிந்தப்பவத்துமிவள் செங்கைபற்றி
வார்முலைதனுகமுறப் புணராமலரவொறுக்க மாய்ந்தானந்தோ

(இ-பு,) குளிர்ச்சிபொருந்திய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவளே இந்தவேளை உன்மன மிரங்கவேண்டுமென்று இவள்கையைப்பற்றிக்கொண்டு இரந்து ஆசையுற்றும்இன்பம் அனுபவியாத துயரத்தினால் முற்பிறப்பிலிறந்துபோன பிராமணன் நீங்காத ஒருதலைக்காமமானது கூட்டுவிக்க இந்தப்பிறப்பில்விவாகஞ்செய்துகொண்டிவள் கையைப்பற்றியு

ம் கச்சணிந்தஇவள் தனங்கள் தன்மார்பிற்பொருந்தும்படி புணர்வதற் (௰எ)
கில்லாமல் பாம்புகடிக்க இறந்துபோனான்-எ-று.

இறந்தவனோவிவள்கொழுநனல்லனும்மைப்பிறப்பிலிவளிலங்குகேள்வன்
சிறந்தசங்கத்தமிழ்கொழிக்குந்தென்கூடற் றென்னர்பிரானகனணிநாட்டி
ற், பிறந்துதொழுகுலத்தவர்க்கோர்திலகமாய வளவில்செல்வம்பெற்றுமற்
றோ, ரறந்தழைசேரணங்கைமணப்புணர்ந்துபுதுநலமார்ந் தியமர்கின்றானே

(இ-பு.) இப்போது இறந்தவன் இவள்கணவனல்லன் முன்பிறப்பில் இவள்கூடியகணவன சிறப்புதங்கிய சங்கத்தமிழ் விளங்கு மதுரைத்தலத்தில்அரசுசெய்துகொண் டிருக்கும் பாண்டியனுடைய நாட்டில்பிறந்து பிராமணகுலத்துக்கு ஒருதிலகம்போல அளவில்லாத செல்வம்பெற்றுஇல்லறம் வழுவாமல் நடக்கும் மற்றொரு கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து இன்பம் அனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறான் எ-று. திலகம் முகத்துக்கு அழகுபோல அந்தப்பிராமணன் பூசுரர்குலத்துக்கு அழகுதருவதினால்திலகமெனக்கூறினர் (௰அ)

அணையவன்பொற்றடமார்புமலர்முலையாகமும் பொருந்தியழுந்தக்கூடிப்
புணைமலரின்பசுந்தாதுபொதுளுநறும்பூவணையின்புறத்துமேவிக்
கனவுதொறுமிவள்காமக் கனிநுகர்வாளாகவந்தக்கனவிற்கூட்ட
நனவிலுறுபுணர்ச்சியினு மளவிறந்தநன்னலமே நல்குமன்றே

(இ-பு,) அவனுடைய பெரியமார்பும் இவளுடைய பரந்ததனங்களுள்ளமார்பும்பொருந்தி யழுந்தத்தக்கதாகக்கூடிப் பூந்தாதுகள் நிறைந்த வாசனையுள்ள மலரணையினிடத்திற் பொருந்திச் சொப்பனவத்தைதோறும் இவள்காம இன்பமாகிய பழத்தை உண்பாள் அந்தக்கனவிற்கூடுதல் சாக்கிராவஸ்தையில்புணரும் புணர்ச்சியினும் அதிகமான நல்ல இன்பத்தைக்கொடுக்கும்-எ-று, (௰௯)

அளவுறுகாவதமுந்நூற்றறுபதிற் கப்பாலதாமகழ் சூழிஞ்சி
வளநகரினினிதிருக்குமகிணனுந்தன் முன்னைவினைவயத்தினாலே
தளவநகைப்புளகமுலைத்தாழ்குழலிப்பொலங்கொடியைக்கங்குல்தோறு
முளமலியுங்காதலொடுகனவிற்றோய்ந் தும்பர்செல்வமுறுவன்மன்னோ

(இ-பு,) அளவுபட்டமுந்நூற்றறுபதுகாதத்துக்கு அப்பாலிருக்கும் அகழிசூழ்ந்தமதிலையுடையவளநகரில் இன்பமுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இவள்கணவனும்முன்னைஊழ்வினைவசத்தினாலே முல்லையரும்பையொத்தநகையினையும் புளகம்பொருந்திய தனங்களையுந்தாழ்ந்த அளகத்தையுமுடைய பொற்கொம்பையொத்தவளாகிய இவளை இராத்திரிதோறும் சொப்பனவஸ்தையில் ஆசையுடன் புணர்ந்து சுவர்க்கபோகத்தை அடைவான்-எ-று, (௨௰)

இன்னணமுட்களிபெருகவிளநலந்துய்த் தினிதிருக்குநாளிலிந்தப்
பொன்னனையிற்பொலிசுணங்கின் வளமுலையாளொருபுதல்வற்பெறுவா
ளாகக், கன்னவிரேறட்கணவனுந்தன்சிறுவனைநன் கனவுதொறுங்காண்க
வென்றுத், தன்னிகரில்லாமுனிவற்குணர்த்துமையாள் மாதிறனெடுசாற்று
[கின்றாள்

(இ-பு,) இவ்வாறு உள்ளத்திற் களிப்புண்டாகி அதிசயிக்கத் தக்கதாக இன்பம்அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளில் பொன்னனையபோல விளங்குந்தேமல்பரந்த அழகியதனங்களுள்ள இவள் ஒரு புத்திரனைப் பெறுவாள் மலைக்கொப்பாகச் சொல்லத்தக்க புஜங்களையுடைய இவள் கணவனுந்தன்புத்திரனைச் சொப்பனந்தோறுங்காண்பனென்று தனக்கு ஒப்பில்லாதமுனிவனுக்குச் சொல்லிச் சாரதையைப்பார்த்துப் பார்வதிதேவியார்சொல்லுகின்றார்-எ-று. (உக)

குனிமதிவாணுதற்பசியகுவளைவிழிச் சாரதையேகோதைசூட்டிப்
புனைகலனின்பொறைபணிந்துமுற்பவத்துன்புணர்முலைமேற்புணர்ந்தோ
ன்றன்னைப், பனிமதியின்கிளையெனத்தண்பணிலங் கடவழுமொருபழன
நாட்டிற், கனவினிற்கண்டநிகுறியா னனவினுங்கண்கண்டுமனங்களிப்
[பைமாதோ

(இ-பு,) வளைந்த பிறையையொத்த ஒளிதங்கிய நெற்றியினையும் பசுமைதங்கிய நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுமுடைய சாரதையே முற்பிறப்பில் மணமாலைசூட்டித் திருமங்கிலியந்தரித்து உன்னைச்சேர்ந்திருந்தவனைக்குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரனினம்போலச் சங்குகள்தவழும் வயல்கள்சூழ்ந்த ஒப்பற்றவளநாட்டில் சொப்பனத்தில்கண்டறிந்தகுறிப்படிசாக்கிரத்திலும் கண்ணிற்கண்டு மனஞ்சந்தோஷிப்பை-எ-று, (உஉ)

கணவனுநின்றெடுகனவிற்புணர்குறி யானனவிலெதிர்காணுமுன்னந்
துணைவியெனத்தெளிவனவ்வாறறிந்தொருவர்க் கொருவர்பண்டைத்
தொடர்புபெற்றார், புணைதனதுமதியாகக்கலைக்கடலைக் கரைகண்டபுதல்
வனோடே, யிணையில்விரதப்பயனிற்சமபாகங் கணவனிடத்தீகமன்னே

(இ-பு.) கணவனும் உன்னுடன் சொப்பனத்தில் புணர்குறிப்பினால் எதிர்காண்பதற்குமுன் மனைவியென்று உன்னை அறிந்துகொள்வன் அவ்வாறு அறிந்து ஒருவர்க்கொருவர் முன்பிறப்பின் சம்பந்தத்தைப்பெற்று தன்புத்தியே தெப்பமாகச் சாஸ்திரமெனனுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடக்கும் புத்திரனுடன் ஒப்பில்லாத உன்விரதபலத்தில் கணவனுக்குச் சமபாகங்கொடு-எ-று. (உங)

நின்விரதப்பயனேற்றகொழுநன் வசமாகியிருநிலத்தினீடும்
பொன்மனைவாய்க்கனவுதொறும் புணராதுநனவிலின்பம்புணர்ந்துமாகத்

தின்மதுவுண்டுள்ந்தெவிட்டுநாளி லுயிர்க்கேளிறப்பனிறந்தானென்ற
பின்றுறையாலெரிமூழ்கி யிருவீருமெமதுபதம்பெறுவீரன்றே

(இ-பு.) உன்விரதப்பயன் பெற்றுக்கொண்ட கணவன்வசமாகி இவ்வுலகத்தில் யிருக்க பொனமயமானவீட்டில் சாக்கிராவஸ்தைகள் தோறும்புணராமல் கனவுதோறும்புணர்ந்து இன்பம் அனுபவித்து அதனிடத்தில் மனவெறுப்புண்டாகுங்காலத்தில் உன் உயிர்போன்ற அந்தக்கணவனிறந்துவிடுவன அவ்வாறு அவனிறந்தபின்பு நீ கிரமப்படி அக்கினியில்மூழ்கி நீங்களிருவர்களும் நம்முடைய பதவியைச் சேர்வீர்கள்-எ-று.

(வேறு.)

எனவுரைத்தெழுதாமறைபுராதன நூலியாவையுமுணர்ந்துளந்தெளிந்த
தனயனையின்னேபெறுதிநீள்செல்வந் தழைந்தினிவாழ்கபற்றெனவு
லனமுலைமடந்தைமனக்களிசிறப்ப வரங்கொடுத்தாயிழையவனு
முனிவனுங்காணவிமயமீன்றெடுத்த முகிணகைகயிலையையடைந்தாள்

(இ-பு.) இவ்வாறு பார்வதிதேவியார் அனுக்கிரகஞ்செய்து எழுதப்படாதவேதமுதலிய பழமையான சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் புத்திரனை யிப்பொழுதே பெறுவைமத்தியிலழியாதசெல்வந்தழைய நீ வாழக்கடவையென்று அழகிய தனங்களையுடைய சாரதையின்மனமான்து சந்தோஷத்தினால் சிறப்படையத்தக்கதாக வரங்கொடுத்தருளி அப்பொழுதே அவளும் அந்தமுனிவனுங்காணக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று. (௨௫)

வளர்மதிகண்ணியண்ணல்பாகத்து மாதுமைவரந்தரப்பெற்ற
தளிரியன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தருந்தவன் பொற்றாளருச்சனைபுரிகாலை
முளரிநாண்மலரினைதளையவிழ்ந்து முருகுகொப்பிளித்திடச்செங்கே
ழொளிர்கதிர்விரிக்கும்பரிதியஞ்செல்வ னுதயமால்வரைமிசையுதித்தான்

(இ-பு.) வளைந்தபிறைபாகிய மாலையணிந்த பரமேசுவர னிடப்பாகத்தில்வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரி வரங்கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டசாரதைமகிழ்ச்சியடைந்து அம்முனிவனுடையபாதங்களில் அருச்சனைசெய்யும்போது தாமரைகளினரும்பு இதழ்விரிந்து தேன்சொரியும்படி செம்மைநிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய கிரணங்களைப்பரப்பும் சூரியதேவன் உதயகிரியில் தோன்றினான்-எ-று. (௨௬)

நாறுபூங்கோதைமாதுமையோடு நளிர்மதிவேணியன்மகிழ
வீறுயர்விரதமியற்றியதிறத்தால் வினைபயனேதிலசரியா
தாறறிமுனிவனன்னவட்பயந் தவத்தனுமன்னையுபநியக்
கூறினன்கூறியாயிடையகன்றோர் குளிர்புனனாட்டகமடைந்தான்

(இ-பு.) வாசனைகமழும் பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடையஉமை யம்மையும்குளிர்ச்சியுள்ளபிறைமதியணிந்த சடையையுடைய சாம்பவ மூர்த்தியும் மகிழ்ந்தருளும்படி பெருமைதங்கிய உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்ததன்மையினல் மேலுண்டாகும்பலனை அன்னிய ரறியாதவ ண்ணம் சாரதையின்தாயுந் தந்தையும் அறியும்படி முனிவர் சொல்லினர் அவ்வாறுசொல்லி அவ்விடம்விட்டுக் குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளந்தங்கிய வே ளுருநாட்டிற்போய்விட்டார்-எ-று. (உஎ)

முனிவரன்சுல விதிமுறைநோற்ற மொய்குழல்கங்குல்வாய்தோறு
நனையவிழ்செழுந்தார் கேள்வனுந்தானு நலனுகர்ந்தின்புறுநாளிற்
பனிவரையீன்ற கொவ்வைவயஞ்செவ்வாய்ப் பசுங்கிளியளித்தநல்வரத்தாற்
கனவுறுகலவி நலத்தினுமவளுட் களித்திடக்கருப்பமுற்றதுவே

(இ-பு.) அந்தமுனிவர் போய்விட்டபின்பு விதிப்படி விரதம் அனு ஷ்டித்த சாரதையானவள் இராத்திரிதோறும் தேனுடன்மலர்ந்திருக்கு ம் செழுமையுள்ள பூமாலையணிந்த கணவனுந்தானும் இன்பம் அனுபவி த்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில் மலையரையன்செய்ததவத்தினல்அவனுக்கு ப்புத்திரியாகிய கோவைப்பழம்போன்ற சிவந்தவாயையுடைய பசுங்கிளி மொழிபொத்த மொழியையுடையவராகிய பார்வதிதேவியார் அருளிச் செய்த வரப்பிரசாதத்தினல் சொப்பனத்திற்கூடுங் கலவியின்பத்திலும் அவள்மனங் களிப்படையும்படி கருப்பம்உண்டாகியது-எ-று (உஅ)

கருவளர்ந்திடலான் மாந்தளிர்மேனி கலைமதியுருவெனவிளர்ப்பச்
சுரிகுழலணங்கு சூனிறம்பெறலுந் துணிவிலாராங்கதுகண்டார்
திருநலனிகழ்ந்தாள் கற்புமிற்பிறப்புந் திறம்பினளெனப்பழிகூறி
யரவுமுனைகதுவ விறந்தகேடமர்கேட் டதிசயித்தகம்புழுங்கினரே,

(இ-பு.) அந்தக்கருவளர்தலினல் மாந்துளிர்போன்ற மேனியானது சோடசகலைகளுள்ள சந்திரனை வடிவம்போல வெண்மைநிறம்அடையும் படிச் சாரதை கருப்பக்குறிபொருந்தவும் இதனுண்மைதெரியாதவர்கள் அதைக்கண்டு கைம்பெண்ணுகிய சாரதையானவள் பதிவிரதத் தன்மை யையும் குடிப்பிறப்பையும் இழந்துவிட்டாளென்று பழிசொல்ல அதைப் பாம்புகடித்திறந்துபோனவன் பந்துகள் கேள்விப்பட்டு அதிசயித்து ம னம்புழுங்கினர்கள்-எ-று, (உகூ)

(வேறு,)

அலர்மொழிபொருதுநாணி யடுசினந்துரப்பக்கற்பின்
குலமகடாயைதயில்லிற் குழுமினர்குறுகியாங்கே
புலமையசால்குணத்தின்மிக்க பூசுரரனைவருமுன்மாய்ந்தோன்
றலைவியைவருகவென்று ரன்னவடானுஞ்சார்ந்தாள்

(இ-பு.) தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற பழிமொழியைச் சகிக்கமாட்டாமல்வெட்கம் அடைந்துகொடியதாகிய கோபம் அதிகரித்ததனால் சாரதையின் தகப்பன்வீட்டில்வந்து சேர்ந்து அவிடத்திலிருக்கும் வேதசாஸ்திரமுணர்ந்த பிராமணச்சபையின்முனசாரதையை அழைப்பித்தார்கள் அவளும் அங்குவந்தாள்-எ-று. (௩௰)

நிலங்கிளைத்தயர்ந்துநாணி நீள்குழற்றலைகீழிட்டோ
ரிலங்கொளிமின்னினின்ற ளெழினலன்யாவுநோக்கிக்
குலங்கெடவடுவுண்டாக்குங் கொடியவளிவளாமென்றே
யலங்கலந்தண்டார்மார்பத் தந்தணரம்பல்சொன்னார்

(இ-பு,) பூமியைக் காற்பெருவிரலாற்கிளைத்து மனச்சோர்வுடன்நாணமுங்கொண்டு நீண்டகுழலையுடைய சிரசினைவளைத்துப் பூமியைப்பார்த்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற ஒளியுள்ளமின்னலைப்போல நிற்பவளுடையசரீரத்தின் அழகினையெல்லாம்பார்த்து இவள் குலங்கெடும்படிகுற்றத்தையுண்டாக்கும் கொடியவளென்று அலங்கலாகிய குளிர்ச்சியுள்ள பூமாலையணிந்திருக்கு மார்பினையுடைய பிராமணர்கள் பழிமொழி சொன்னார்கள்-எ-று, (௩௧)

வாழ்கலைதவறுசெய்த மதியிலியென்றுசொல்வார்
தாழிருங்குழலேயீது தகாதுங்கண் மரபுக்கென்பார்
கீழலையாயுமீது கீழ்மையேபுரிந்தாயென்பா
ரேழைநீநிறையினீங்கி யென்செய்தாயிதனையென்பார்

(இ-பு,) குலத்துக்குப் பழுதுண்டாகச்செய்த புத்திகெட்டவளே யினிநீ உயிருடனவாழ்வதில்லையென்றுசிலர்சொல்வார்கள் அடிபெண்ணே நீசெய்த இந்தக்காரியம் உங்கள்குலத்துக்குத்தகாதென்று சிலர்சொல்வார்கள் நீஉயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தவளாயிருந்தும் இழிவான காரியத்தைச் செய்தனையென்று சிலர் சொல்வார்கள் - அடி மதிகெட்டவளே பதிவிரததன்மையைவிட்டு என்னடி யிப்படிசெய்தாயென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்-எ-று, (௩௨)

என்றவரொறுக்குங்காலை யிருமைதேர்சான்றோரெண்ணித்
தொன்றுசால்புடையகற்பின் றொழுகுலங்கெடச்செய்தாளை
மன்றலங்குழலுமூக்கும் வள்ளைவார்காதுமினனே
யொன்றறக்கொய்துபோக்கி யூர்க்கயல்கடிகவென்றார்

(இ-பு,) இவ்வாறு அந்தச்சபையிலிருந்தவர்கள் தூஷித்துப் பேசும்போது இம்மை மறுமைகளையுணர்ந்த பெரியோர்களாயிருப்பவர்கள் ஆலோசித்துப் பழமையாகவருகின்ற கற்புநிலையையுடைய பிராமணகுலத்

துக்குக் கெடுதியுண்டாகச்செய்தவளைத் தலைமயிரையும் மூக்கையும் காதுகளையும் ஒன்றுவதுவிடாமல் இப்போதே அறுத்து ஊருக்கு அயலில் துரத்திவிடுவோமென்றுசொன்னார்கள்-எ-று. (௩௫)

கேட்டவைபுரிதுமென்னாக்கிளர்ந்தெழுசினத்தராகி
மூட்டரக்கனையகண்ணர் கதுமெனவுருத்துச்சீறிச்
சேட்டிளம்பிடியைப்பற்று மரிங்கவேறெனச்சூழ்ந்து
மோட்டிளமுலையினளை முருக்குவானகுறுகுங்காலை

(இ-ரு) அவர்கள்சொன்னதைக்கேட்டு அப்படியேசெய்கிறோமென்று மூளுகின்றகோபத்தையுடையவர்களாய் அரக்கினைப்போலக் கண்கள் சிவந்து உக்கிரத்துடன்சீறி விரைவாகப்பெருமையுள்ள ஒருபெட்டையானையைக்கொல்லத்தொடரும் ஆண்சிங்கம்போலச்சூழ்ந்துகொண்டு சாரதையென்பவளை வருத்தும்படி சென்றபோது-எ-று. (௩௬)

மன்னியநிறைவழாது வயங்கியகற்பினாளைப்
பொன்னளவின்பநல்கும் பொதுநலக்கணிகையென்றே
சொன்னவர்நாவற்றாழ்ந்த துயர்க்கடல்குளிப்பரென்னு
மின்னெனவிசும்பினின்றோர் தெய்வதம்விளம்பிற்றன்றே

(இ-பு.) நிலைபெற்ற முறைமைதவறாமல் விளங்குகின்றகற்புள்ள இந்தச்சாரதையை வந்தபுருஷன்கொடுத்த பொன்னளவுக்குத்தக்க இன்பங்கொடுக்கும் பொதுமகளாகிய வேசையென்றுசொல்லுகின்றவர்கள் நாக்குஅறுந்து ஆழ்ந்ததுக்கசாகரத்தில் முழுகுவார்களென்றுமின்னல்மின்னியதுபோல ஆகாயத்தினின்று ஒருதெய்வம்சொல்லிற்று-எ-று. (௩௭)

விளம்புசொற்கேட்டலோடும் வியன்கர்மாந்தரொல்லா
முளங்களித்துவகைபூத்தாங் குவர்க்கடலென்னவார்த்தா
ரிளங்கொடிகிளைஞரோடு தந்தையின்றதாயுந்
துளங்கியதுனைநீங்கித் தொலைவிலாவின்பமுற்றார்

(இ-பு.) அவ்வாறுசொல்லிய தெய்வீகவாக்கைக்கேட்டமாத்திரத்தில் விசாலமுள்ள அந்தநகரத்திலிருக்கு மனிதர்களெல்லாரும் மனங்களித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் ஒலிக்குஞ்சமுத்திரம்போல ஆரவாரித்தார்கள் சாரதையின் தாய்தந்தையரும் சுற்றத்தாரும்நடுங்கிய துன்பம் நீங்கி ஒழியாதஇன்பம் அடைந்தார்கள்-எ-று. (௩௮)

அவ்வழியறிஞர்தாமு மலர்மொழிகூறினேரு
நவ்வியங்கண்ணிகற்பி னலனோரற்புதமென்றஞ்சிச்
செவ்விதின்முகங்கிழிட்டுத் திருந்துகாயாடாராகி
யிவ்வணமிரண்டுகன்ன லிருந்துளங்கலங்கினாரே

(இ- பு.) அப்போது அறிஞர்களும் பழிகூறியவர்களும் மான்பார்வைபோன்ற பார்வையுள்ள சாரதையின் கற்பினன்மையானது அற்புதமுள்ளதென்று பயந்து செவ்விதாக முகத்தைக்கீழிட்டுக்கொண்டுயாதொருபேச்சுமில்லாதவர்களாய் இவ்வாறு இரண்டுநாழிகைமட்டிலிருந்து மனங்கலங்கினார்கள்-எ-று, (௩௭)

வேறு,

அற்புதமிஃது சாதமென்றுணரா ததல்விசும்பிடையொலித்தெழுந்த
சொற்படிதென்று தொழுகுலத்தோரிற் சொற்றனர்சிலரவரெல்லாம்
பொற்புறுநாவற் குதிர்ந்திடவாயாற் புழுச்சொரிந்தனரவைகாணுத்
கற்பினடனமை புகழ்ந்தனர்கிளைஞர் கணனியைத்தழுவினர்மகிழ்ந்தே

(இ-பு.) இது அற்புதமானது சத்தியமானதுஎன்று உணராமல்விசாலமுள்ள ஆகாசத்தில் ஒலித்தெழுந்த அசரீரியாகியவாக்குப் பொய்யென்று பிராமணர்களிற் சிலர்சொன்னார்கள் அவர்களெல்லாரும் அழகுபொருந்திய நாக்கறுந்துவிழும்படி வாயின்வழியாகப்புழுக்கள்சொரிந்தார்கள் அவைகளைக்கண்டு கற்புள்ள சாரதையைப் பந்துகள்வந்துதழுவிக்கொண்டு அவள்கற்பின்பெருமையைப் புகழ்ந்துபேசி மகிழ்ந்தார்கள்-எ-று,(௩௮)

செய்தவக்கிழமைவேள்வி நான்மறையோர்சிலரவணிருந்து தெய்வதமுங்
கைதவமுரையா தணங்கனுள்வயிற்றிற் கருப்பமும்வளர்வதா லிந்த
மைதவழ்குழலிக் கெந்தவாறந்தோ வசையறுமெனநவையுறலு
மெய்தெரிந்தகில கலையுணர்ந்ததிந்த வேதியனொருவனீதுரைத்தான்

(இ-பு.) தவஞ்செய்தற்குத்தக்க உரிமையும் யாகங்கள்செய்யும் உரிமையும் உள்ளபிராமணர்களில் சிலர்அங்கிருந்து யார்பொய்சொன்னாலும் தெய்வமும்பொய்சொல்லாது இவள்வயிற்றில்கருப்பமும் நாளுக்குநாள்வளர்வதினால் இவளுக்குவசைமொழி எவ்வாறுநீங்குமென்று வருந்துங்காலத்தில் உண்மைதெரிந்து சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்ற ஒருபிராமணன் இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறான்-எ-று (௩௯)

கண்டுகேட்டறியப் படுவனவான சாட்சியாலாகமவளவா
லுண்டெனவுணருந் திறத்தவாறெல்லா மூலகமுமாயையின்வடிவே
தண்டலின்மாயை மயக்கினால்வாராத் தனகயனயாவையாதலினாற்
பண்டைநாளிலதாய் நினைவதற்கரிதாம் பான்மையதொன்றெனத்தருமே

(இ-பு.) கண்டும் கேட்டும் அறியப்படுவதுகளாகிய பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும் உண்டென்று அறியத்தக்கமுறைமையின்படி எல்லாவுலகமும் மாயாரூபமே ஒழியாத அந்த மாயைமயக்கினால் வாராதனவையெவையுமில்லை ஆகையால் அந்தமாயை முன்

ளிலில்லாததாய் நினைப்பதற்குஅரிதாகிய பகுதியுள்ள ஒருகாரியத்தை நூதனமாக உண்டாக்கும்-எ-று. (௬௰)

இந்தமாமாயை திங்களங்கண்ணி யிறைவிளையாட்டெனத்துணிந்து
சந்தநான்மறையு மாகமமனைத்துந் தனித்தனியினைத்திடுமென்று
லுந்திநாண்மலரி லுலகெலாங்காட்டு மொருவனுமயனுமொனறறியா
வந்தவானவனறன் றிருவிளையாட்டையார்கொலோவின்னதெனறறிவார்

(இ-பு.) இந்தமகா மாயையானது பிறையைமாலைபோல அணிந்தருளிய பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டெனறு நிச்சயித்துச் சந்தமுள்ள நான்குவேதங்களும் இருபத்தெட்டுஆகமங்களும் தனித்தனி முறையிடுமென்றால் நாபிக்கமலத்தில் உலகத்தைக்காட்டும் மாயவனும்பிரமனும் சிறிதும அறிந்துகொள்ளமாட்டாத அந்தக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலை யித்தன்மையதென்று எவர்கள் அறியத்தக்கவர்கள்-எ-று, (௬௧)

ஓதுநானமறையீர் கேட்டிர்மீன்வயிற்றின் யோசனகந்திவந்துதித்தாள்
மேதியினகட்டின் மகிடனெனறுரைக்கும் வெந்திறற்றானவனபிறந்தான்
றுதுதாழ்பொழில்சூழ் சத்தியபுரத்திற் றாழ்குழலியரனைவருமோ
ரோதுவாற்கால மொனறிலவ்வயிறூர்ந் தெழில்பெறக்கருப்பமுற்றனரோ

(இ-பு.) வேதங்கள்ஓதும் பிராமணர்களே கேளுங்கள் மீன்வயிற்றினிடமாக யோசனைகந்திவந்துபிறந்தாள் எருமைவயிற்றினிடமாகக் கொடியசெய்கையையுடைய மகிடாசுரன்வந்துபிறந்தான் மகரந்தங்களுடன் பூமலர்ந்திருக்குஞ் சோலைசூழ்ந்த சத்தியபுரத்திலிருந்த தாழ்ந்தஅளகத்தையுடைய மாதர்களெல்லாரும் ஒருகாரணத்தால் ஓரேகாலத்தில் வயிறுநிறைந்து இடைதோற்றுதல் முதலாகியகுறிகள்தோன்றக் கருப்பம் அடைந்திருந்தார்கள்-எ-று, (௬௨)

எரிதவழ்வடிவே லடல்வசுதேவ னிகலினரிடுதளைப்படுநாட்
கரியயெல்லோதி யுரோணிகேளின்றிக் கருப்பமுற்றனளிவையன்றி
யிருமையுமுதவுந் தெய்வதவரத்தா லிருடிகண்முனிந்தசாபத்தால்
வரன்முறையாகித் தொன்றுதொட்டுலகில் வருவனவல்லவும்வருமே

(இ-பு,) தீயுமிழும் வடித்தவேலையுடைய வசுதேவன்பகைவரால் தளைபட்டிருந்தநாளில் கறுத்தஅளகத்தையுடைய உரோகணியென்னும் அவன்மனைவி தன்கணவனில்லாமலிருந்தும் கருப்பமஅடைந்தாள் இவைகளும்அல்லாமல் இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையுங் கிருபைசெய்யுந் தேவவரத்தினலும் முனிவர்கள்சபித்தசாபத்தாலும் வானமுறையாகப் பூர்வகாலந்தொடங்கிவருவதுகள் மாறிவேறே நூதனமாக வருவதுமுண்டு-எ-று. (௬௩)

ஐந்தவித்துயர்ந்தவாற்றன்மாதவத்தோ ரசங்கறுத்துரைத்தசாபத்தால்
முன்னைநாட்சாம்பனகட்டிடை வலிய முசலமொன்றுதித்ததுசெழுந்தார்ப்
பைந்துணரிதழிச்செஞ்சடாமகுடப் பரமனைப்பரவுமோர்முனிவன்
மந்திரபலத்தாலன்றுவநாச்சு வயிற்றினுங்கருப்பமுற்றதுவே

(இ-பு.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்துமேன்மைதங்கிய தவவல்லமையுடைய மகாரிஷிகள்மனதில் கோபங்கொண்டு சொல்லிய சாபத்தினால்முன்னாளில்சாம்பனென்பவன்வயிற்றினிடத்தில்வன்மையுள்ள முசலமென்னும் இருப்புலக்கையுண்டாகியது பசுமையுள்ளகொன்றைப்பூங்கொத்துமாலையணிந்த செஞ்சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்யும் ஒருமுனிவனுடைய மந்திரபலத்தினால் வனுச்சுவனனென பவன்வயிற்றிலும் பூர்வகாலத்தில் கருப்பமுண்டாயது-எ-று. (௪௪)

தாதுதாழ்பொகுட்டுத்தாமரைக்கோயிற் றாழ்குழலனையசாரதையும்
வேதமாமுனிவனொருவனைப்பணிந்து விரதமொன்றியற்றுதல்புரிந்தா
ளாதலால்வயிற்றிற்கருப்பமுற்றிருந்து மருளவையகற்றினளிதனைத்
தீதிலாவேறுமாதரால்வினவித் தேர்ந்துளந்தெளிமினென்றுரைத்தான்

(இ-பு.) மகரந்தம் நிறைந்துள்ள பொகுட்டினையுடைய தாமரைப்பூங்கோயிலிலிருக்கும் திருமகளையொத்த இந்தச் சாரதையும் ஒரு முனிவனைப்பணிந்து உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்தாள் அந்தவிரதபலத்தினால்கருப்பம் அடைந்து குற்றமற்றவளாயிருக்கிறாள் இந்தகாரியத்தை உத்தமகுணமுள்ள சிலமாதரை அனுப்பிக்கேட்டுக்கொண்டு வரச்சொல்லி உங்கள் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளுங்கள் என்றுசொன்னான்-எ-று, (௪௫)

அன்னதுதேர்வான்றொழுகுலத்தலைமைந்த வணங்கனார்செல்கெனச்சென்ற
மின்னிகரிடையார்வினவலுமவண்முன் விளைந்தனபடிப்படிவிளம்ப
வின்னணங்கேட்டோர்மீண்டுவந்துரைத்தார்யாவருமுணர்ந்தொருமறை
யோன், சொன்னவைமுழுதுஞ்சரதமென்றேத்திச் சுரிகுழலணங்கையுந்
[துதித்தார்

(இ-பு.) அந்தப்பிராமணன் சொன்னதை யொத்துக்கொண்டு சாரதைகருப்பங்கொண்டிருக்குமுறைமையைத்தெரியும்படி பிராமணஸ்திரிகளைப்பார்த்து நீங்கள்போய் அறிந்துகொண்டுவாருங்களென்று அனுப்ப அவர்கள்போய்ச் சாரதையைக்கேட்டார்கள் அவள் முனிவர்வந்தது முதல் நடந்ததையெல்லாங்கிரமமாகச்சொல்ல அதைக்கேட்டுவந்துசபையாருக்குச்சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டவர்களெல்லாரும் இந்தப்பிராமணன் சொல்லியதெல்லாம் உண்மைதானென்று அவனைப்புகழ்ந்து சுரிந்திருக்கும் அளகத்தையுடைய சாரதையினையுந் துதிசெய்தார்கள்-எ-று.(

செழுமறையவருங்கவிஞருங்கற்பின் றிறப்புகழ்ந்தகன் றனராங்கே
பழியறுசிறப்பினருந்ததியனைய பனிமொழிச்சாரதையென்பாள்
குழவியம் பரிதிச்செல்வனைப்போலக் குவலயகடலுலகெலாம் விளங்கு
மழவையீன்றெடுத்துக்களிசிறந் தவகை மாகடன்மூழ்கினண்மகிழ்ந்தே

(இ-பு,) அதன்பின்பு அங்கிருந்த பிராமணர்களும் பண்டிதர்களும் போய்விட்டார்கள் அதற்குமேல் பழிநீங்கிச் சிறப்படைந்த அருந்ததியை யொத்த கற்புள்ள சாரதையானவள் ஒலிக்காநின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமெங்கும் விளங்கும் உதயகால இளங்கதிர்போல ஒருகுழந்தை யைப்பெற்றுக்களிப்படைந்து சந்தோஷக்கடலில் ஆழ்ந்தாள்-எ-று, (௬௯)

ஈன்றவளுவப்பநன்குசான் மதியோ டிலக்கணக்கிடக்கையனைத்
தோன்றிவெக்கலையுமுணர்ந்துமுநநூலுந் தொனமறைவிதிவழிருடி
யான்றசீர்ச்சாரதேயனென்றொருபே ரமைவரப்புனைந்தபின்யாண்டோர்
மூன்றகவயிற்றன்னுணர்வினுலிருக்கு முதலவாமறைமுழுதுணர்ந்தான்

(இ-பு.) பெற்றவள்சந்தோஷிக்க நன்மைமிகுந்த விவேகத்துடன் முப்பத்திரண்டுலக்ஷணமுமிவனிடத்தி விருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி தோன்றி எல்லாச்சாஸ்திரங்களையுமுணர்ந்து பழமையானவிதிப்படி உபநயனமுஞ் செய்துகொண்டு சிறப்புபொருந்திய சாரதேயனென்னும் பெயரும்பெற்று மூன்றுவயதான அளவில தன்உணர்ச்சியினுல் இருக்கு வேதமுதலாகிய வேதங்களையெல்லாம் உணர்ந்தான்-எ-று, (௭௦)

மறைபயில்பாலன் கலையினுல்வளரு மதியெனக்கலைகளான்வளர்நா
ணறைகமழிதழித்தொடையல்சூழ்சடில நாயகன்சிவநிசிவரலு
முறைதிறாறெளிந்துபாரதகண்டத் துறைபவரனைவருமாங்கே
குறுகுதற்கரியசிவபதநிகர்க்குங் குறைவில்சீர்க்கோகன்னமடைந்தார்

(இ-பு,) இவ்வாறு வேதங்கள்உணர்ந்த அந்தப்புத்திரன்கலைகளுடன் வளருஞ்சந்திரனைப்போல் கலைகளாகிய சாஸ்திரஉணர்ச்சியுடன் வளரு ம்நாளில் வாசனைகமழுங் கொன்றைமாலைசூழ்ந்த சடாமகுடத்தையுடை யபரமசிவன் பூசைக்குரிய சிவராத்திரிவந்தது அந்நாளில் வேதமுணர்ந்து பரதகண்டத்தில் வாசஞ்செய்கின்றவர்களெல்லாரும் யாவருஞ்செல்லுதற்கரிய சிவலோகத்தை யொப்பாகுங் குறைவில்லாதசீரினையுடைய கோகர்னத்துக்குச்சென்றார்கள்-எ-று, (௭௧)

பொன்புலாகடுக்கைவேணியானவனைப் பூசனைபுரிசிவநிசியின்
மனபதையெல்லாம்பொருவில்சோகன்ன மன்னியவாசகங்கேளாத்
தென்புலவாணர்க்கருங்கடனிறுக்குஞ் சிறுவனுந்தானுமாபெழுந்து
தன்புறங்காக்குங்கிளைஞர்சூழ்போதத் தளிரியற்சாரதைபோனுள்

(இ-பு) பொன்னிறத்தையொத்த கொன்றை மாலிகையணிந்த சடை
யையுடைய பரமசிவனைப்பூசைசெய்யும்படியான சிவராத்திரிதினத்தில்
சனங்களெல்லாருங் கோகர்னத்துக்குப்போகின்றார்க ளென்னுஞ்சொ
ல்லைச்சாரதைகேள்விப்பட்டுப்பிதிர்த்தேவர்களுக்குச் செய்யுங்கடன்செ
ய்யத்தக்க சாரதேயனென்னும்பெயருள்ள புத்திரனுடன் புறப்பட்டுத்த
ன்னைப் பாதுகாக்கும பந்துகளுஞ் சூழ்ந்து வரும்படி போனாள்-எ-று.()

பூந்துணர்வீழ்ந்து தவழ்நறும்பசுங்கால் புகுதலாஞ்சண்பகவேலிக்
காந்தளஞ்சிலம்பில்விளைந்தசெஞ்சாந்துங்கதிர்நிலாமுத்தமுங்கொழித்து
த், தீந்தமிழ்மணக்கும்வைகைமாநதிசூழ் தென்புலநாடகன்றுங்க
ணேந்திளமுலையாள்சாரதைதவத்தா லெய்தியகொழுநனுமடைந்தான்

(இ-பு) அப்படியவள் போம்பொழுதுபூங்கொத்துகளில்பொருந்தி
வருகின்றவாசனையுள்ள தென்றற்காற்றுச்சனமு உலாவுகின்ற சண்பகச்
சோலைமலர்ந்திருக்கும் பொதியமலையில் உண்டான செஞ்சந்தனத்தையு
மொளியுள்ள நிலவையொத்த முத்துக்களையுங்கொழித்து மதுரமுள்ளத
மிழ் மணத்துக்கொண்டிருக்கும்படியான வைகைநதிசூழ்ந்த பாண்டிநாட்
டை அகன்று இளமைதங்கிய தனமுள்ள சாரதைதவத்தினால்பொருந்தி
ய கணவனும் வந்தான்-எ-று, (௫௧)

கள்ளவிழ்குழலாளாயிடைக்கனவிற் கலவிசெய்கொழுநனைக்காணு
வுள்ளுறத்தெளிந்துவனமுலைபுளக முறவவன்வடிவெலாநோக்கித்
தெள்ளுதெண்டிரைசூழ்பொலங்கிரிமுகட்டிற்சேட்டிளம்பரிதிகண்டாங்
கே, முள்ளரைமுளரிமுறுக்கவிழ்தென்ன முகமலர்ந்தகமலர்ந்தனளே

(இ-பு.) தேனுடன்மலர்தமலாணிந்த அளகத்தையுடைய சாரதை
யானவள்சொப்பனத்தில் தன்னைப்புணருங் கணவனை அவ்விடத்திற் க
ண்டவுடன்மனதில் தன்னுடைய கணவனேயென்று தெளிந்துஅழகியத
னங்களினிடத்திற் புளகமுண்டாக அவன்வடிவை யெல்லாம் பார்த்துத்
தெளிவுள்ள சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உதயகிரியினிடத்தில் உதயமாகுஞ்சூரி
யனைக்கண்டு அப்பொழுதே முள்ளுகள்பொருந்திய கொடியுள்ள தாம
ரையரும்பு முறுக்குவிட்டு மலர்வதுபோல முகமலர்ந்து மனமகிழ்ச்சிய
டைந்தாள்-எ-று. (௫௨)

பண்டைநாண்முதலாக்கனவெலா மின்பம்பருகியகேளுமன்றன்று
கண்டகுறியாற்றெளிந்துதன் படிவங்காட்டியமதலையுங்காணு
வண்டிமிர்குழலாய்நின்னெடுபகரு மாற்றமொன்றுளதெனவேறு
கொண்டுளமுவகைக்கடலிடைமூழ்கிக் குறித்தனவினவுவான்புகுந்தான்

(இ-பு,) முன்னுள முதலாகச் சொப்பனங்கள் தோறும் சாரதையு
டன் இன்பம் அனுபவித்தகணவன் அந்தந்தநாளில் பார்த்தறிந்த குறிப்

பினுல்தெளிந்து தன்னுருவச் சாயலைக்காட்டிய புத்திரனையுங்கண்டு வ ண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும் அளகத்தை யுடையவளே உனனு டனஒருவார்த்தை பேசவேண்டியதிருக்கின்றதென்றுதனித்திருந்துகொ ண்டு மனமானது சநதோஷக்கடலில் முழுகத்தக்கதாகக குறித்ததுகளை வினுவத்தொடங்கினுன்-எ-று. (ருங)

மணமலிகுழலேயாரைநீநின்னை மணம்புணர்கேள்வன்யார்மற்றுன்
னுணர்வுடைத்தந்தையாவனேவெதுநின் னூரொதுபேரொதென்றுவந்து
துணைவனமுனவினவக்கலுழ்ந்துதன்மரபு தொடுத்திளமையின்மணஞ்
செய்த, கணவனையிழத்தல்காறுநின் றுரைத்தாள்காதலன்மறுத்திஃதுரை (த்தான்

(இ-பு,) வாசனைநிறைந்த மலர்மாலையணியத்தக்க அளகத்தை யுடை யவளேநீயார் உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்டகணவன்யார் உணர்வை யுடைய உன்பிதாயார் ஊர்எது பெயரென்ன வென்று கணவன் வினுவச் சாரதையானவள் கண்களில்நீர்பெருகும்படி துயரம அடைந்தவளாய்த் தன்மரபுமுதல் இளமைப்பருவத்தில் விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவ னையிழந்த திருகச்சொன்னுள் அவன்மறுபடியும இந்தவார்த்தைசொல்லு கிறுன்-எ-று. (ருச)

மன்றலங்கோதாய்நின்னயனின்ற மறையிளஞ்சிறுவனெமகன்கொ
லன்றியற்றபலார்மகன்கொல்யார்மகனென் றறிகலானபோலவன்வினுவ
நின றசீர்ச்சாரதேயனென்றொருபேர் நிலமெலாநிறவியபுகழோ
னென றணிப்புதல்வன்பலகலைவேதம் யாவையுமுணர்ந்தவனென்றுள்

(இ-பு,) வாசனைதங்கும் அளகத்தையுடையவளேநின அருகிலிருக்கு ம் இநதப் பிராமணப்பிள்ளை உனபுத்திரனே அல்லது மற்றொருவர்புத் திரனே யாருடைய புத்திரனென்று அறியாதவன்போலவினுவ இந்தப்பு த்திரன் பெருமைதங்கிய சாரதேய னென்னும் ஒப்பற்றபெயர் உலகமெ ங்கும்விளங்கும்படி புகழ்பெற்றவன் என்னுடைய புத்திரனபலசாஸ்திர ங்கள் வேதங்கள்யாவும் உணர்ந்தவனென று சொன்னுள்-எ-று (ருரு)

சொற்றனள்கேட்டுவெடிபடநகைத்துத்தொழுகுலத்துதித்தநின்செயகை
முற்றவுநன் றுநன்றுகாணென்று மொழிந்துபைங்காந்தளஞ்செங்கை
பற்றியஞான்றேபிறநதனன்கேள்வன் பாலனைநீபின்னர்ப்பயந்த
தெற்றெனப்பகர்வேன்முகிழ்முலையணங் கேயேதுகாரணமிதற்கென்றுன்

(இ-பு,) அவள் சொன்னதைக்கேட்டுக் கடகடவென்று நகைத்துப்பி ராமணகுலத்திற்பிறந்த உனசெய்கை யெல்லாமிகவும் நன்று யிருக்கின் றதென்றுசொல்லிச் செங்காந்தள்மலரையொத்த உன்கைபற்றிவிவாகஞ்

செய்துகொண்ட கணவன் அன்றையதினமே யிறந்துபோனான் பின்பு நீ புத்திரனைப்பெற்றது என்ன அதிசயமென்று சொல்வேன் தாமரையரும் பையொத்ததனமுள்ளவளே கணவனிறந்தபின்பு நீ புத்திரனைப்பெறுவ தற்குக்காரணம் என்னென்றான்-எ-று, (௫௬)

அந்நிலமடந்தைநாணமீதூர வலர்கதிர்மதிமுகமிறைஞ்சி
யின்னகைபுரிந்துதமியனையிகழ்த லேற்பதோமுழுதுணரிறைவ
நின்னையானென்று மறிந்துளனென்னை நீயுமிவ்வாறறிந்துளையா
லுன்னருந்தகையவிந்நிலைக்கிருவே முள்ளமேசான்றெனப்பின்னும்

(இ-பு.) அந்தப்பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டவுடன் சாரதையானவள் பரந்தகிரணங்களையுடைய சந்திரனையொத்தமுகத்தை வணங்கிக்கொண்டு இனியநகைசெய்து தமியனாகிய என்னை யிவ்வாறு இகழ்வது உனக்குத்தகுதியோ முழுவதும் அறிந்த கணவனே உன்னை நானென்றும் அறிந்திருக்கிறேன என்னை நீயும் அவ்வாறே யறிந்திருக்கின்றனை நினைத்தற்கு அரிய இந்த நிலைமைக்கு நமிருவர் மனமே சாக்ஷியென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்கிறாள்-எ-று. (௫௭)

முனிவரன்மேனாண்மொழிந்ததுமன்னோன் மொழிப்படி நோன்பியற்றிய
தும், பனிவரையுமையாளெதிர்ந்ததுமெதிர்ந்து பவங்களோரிரண்டினுமு
ன்னை, வினைவழிநிகழ்ந்ததொடர்பெலாமுணர்த்தி மெய்வரமளித்ததுமு
ணையாய்த், தநயனைவிரதப்பயலினிலோர்பாதிதன்னொடும்வழங்கினளண
[ங்கே

(இ-பு.) முன்னாளில் முனிவர் சொன்னதும் அவர் சொற்படி தான் விரதம் அனுஷ்டித்ததும் உமையவள் பிரத்தியக்ஷம் ஆனதும் அவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாகிப் போன இரண்டுசென்மத்தில் உன்னை விதிவசத்தால் தொடர்ந்துவந்த முறைமைதெரிவித்ததுமன்றி உண்மையாகியவரங்கொடுத்துஞ்சொல்லிப் புத்திரனைத்தான் அனுஷ்டித்த விரதபலத்தில் பாதியுடன்கொடுத்தாள்-எ-று. (௫௮)

அறைகடலுலகிற்பெறற்கரிதாய வரும்பொருள்பெற்றெனப்பெற்றான்
பொறையுடையணங்கின்றந்தைதாய்கிளைஞர் பொருந்திடவன்னவளுட
னே, மறையிளஞ்சிறுவற்கொண்டுபேருவகை மகிழ்ச்சியனாகியாங்கன்று
சிறையளிபாண்செய்பொதும்பர்சூழ்வைகைச் செந்தமிழ்பாண்டிநாட்ட
[டைந்தான்

(இ-பு.) ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் பெறுதற்கரியதாகியஒருபொருளை அடைந்ததுபோல அடைந்தபிராமணன் கற்புநிலையுள்ள சாரதையின் தாய் தகப்பன் பந்துகள் இவர்களெல்லாருஞ்சம்மதி

க்கத்தக்கதாகத் தன்புத்திரனையும் அவளையுங்கூட்டிக்கொண்டு பெரிதா னசந்தோஷமும் தன்னை மறக்கும்படியான மகிழ்ச்சியுமுள்ளவனாகிஅவ் விடம்விட்டுநீங்கி சிறகினையுடைய வண்டுகள் இசைபாடும் பொழில்சூழ் ந்த வைகைநதிசேர்ந்த பாண்டிநாட்டிற்சேர்ந்தான்-எ-று, (௫௧)

வாள்விரிபசும்பொற்புதவுயர்மாட மறுகுசூழ்வளநகர்சார்ந்து
நீள்கருங்குழலாள்புணர்முலைப்போக நீங்கருங்கனவெலாநுகர்ந்து
நாள்பலகழிபவிறந்தனனகேள்வ னலநுகர்ந்திவனையேழ்பிறப்புந்
தோள்பிரியேனென்றணங்கனுடானுஞ் சுடர்விரிகதழெரிகுளித்தாள்

(இ-பு,) ஒளிபரந்த பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கதவுகளையுடைய உய ர்ந்தவீடுகள்நிறைந்த வீதிகளுள்ள வளப்பமுடைய மதுரைப்பதியில் சே ர்ந்துநீண்டகரியகுழலையுடையசாரதையின்போகத்தை அனேகநாள் கன வில் அனுபவித்து அதற்குமேல் இறந்துபோனான் சாரதையானவள் இந் க்கணவனை யேழுபிறப்புவரையில் பிரியாமல் இன்பம் அனுபவிப்பேனெ ன்று சுடாவிடுகின்ற தீயில்முழுகினாள்-எ-று, (௫௰)

தொடுகடலுலகினலநுகர்ந்துடலந் துறந்தவரிருவரும்பின்னும்
வடிமலர்க்கணணிக்கற்பகமிலைந்து மகிணனுந்துணைவியுமாகிக்
கடிநலந்துய்ப்பான்கோடியாதவர்செங் கதிரொலாமொருவழிக்குழுமி
நெடிவிசும்படைந்ததெனவொளிகெழுமி நிலவுசீர்விமானமேவினரே

(இ-பு,) சகரர்களால் தோண்டப்பட்ட கடல்சூழ்ந்தபூலோகத்தினி டத்தில்இன்பம் அனுபவித்து உடலையொழித்த அவ்விருவரும் ஆய்ந்தக ற்பகப்பூமாலையணிந்து கணவனும்மனைவியுமாகச் சுவர்க்கபோகம் அனுப விக்கக்கோடிசூரிய பிரகாசமெல்லாம் ஒரேயிடத்தில்சேர்ந்துநெடியதாகி ய ஆகாயத்தினிடத்தில் வந்ததுபோல ஒளிபொருந்திவிளங்காநின்றசிற ப்பினையுடைய விமானத்திற்பொருந்தினார்கள்-எ-று, (௫௧)

ஆங்கினிதமர்ந்துகுங்குமக்குவட்டி னணியெனத்திரண்டதிண்புயமுங்
கோங்கிளமுகிழினழகுவீற்றிருந்த குவிமுலைத்தடங்களுநெருங்கத்
தீங்கனியனையமெய்யுறபுணர்ச்சித் திருநலனுகர்ந்தமிதெவிட்டிப்
பூங்குழலுமையோடிளமதிக்கண்ணிப் புனிதன்வாழ்சிவபதமடைந்தார்

(இ-பு,) இவ்வாறு விமானத்திலேறிச் சென்றவர்கள் சுவர்க்கலோக த்தில்இன்பமுடன் அமர்ந்து குங்குமமலையின் அழகுபோலத்திரண்டதி ண்ணியபுயங்களும் இளமையாகிய கோங்கினஅரும்புபோல்குவிவாகிய தனங்களும் நெருங்கத்தக்கதாக மதுரமுள்ள பழவர்க்கத்தையொத்தஇ ரண்டு உடலும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாகிய சிறந்த இன்பம் அனுபவித்து க்கொண்டிருந்து பின்புஅதனைவெறுத்துப்பூமாலையணிந்த அளகபாரமு

ள்ள பார்வதியுடன் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும்சிவபதம் அடைந்தார்கள்-
எ-று (௬௨)

இன்னதன்மைய திக்கதையெனவிதனை யாவரேயாயினுங்கற்றோர்
பன்னினோர்கேட்டோரிருநிலத்திம்மைப் படுபயன்விழைந்தனர்நுகர்ந்து
பின்னருமறுமைப்பலன்சிவபதமே பெறுகுவர்திண்ணமீதென்னச்
சொன்னநான்மறைபின்பொருண் முழு துணர்ந்த சூதன்மாதவர்க்கெலா
[ஞ்சொன்னான்

(இ-பு,) நைமிசாரணிய முனிவர்களே இந்தஉமாமகேசுவரபூசாபல சரித்திரம் இத்தன்மையுள்ளதென்றுசொல்லி இந்தச்சரித்திரத்தை எவர்களேயானாலும் கற்றுணர்ந்தவர்களும் பிறருக்குச்சொனனவர்களும் கேட்டவர்களும் பெரியதாகிய இவ்வுலகத்தில் தாங்கள்விரும்பியபடியெல்லாம் இம்மைப்பயனை அனுபவித்துப்பினபுசுவர்க்கபதமும் அனுபவித்துச்சிவபதம் அடைவார்களெனபதுநிச்சயமென்று நான்குவேதங்களின் பொருள்முழுவதையும் உணர்ந்த சூதமுனிவர்சொன்னார்-எ-று. (௬௩)

பத்தொனபதாவது.

உமாமகேசுர-பூசாபலமுரைத்த-அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ- திருவிருத்தம் - ருளயகூ

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது.

உருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

கேட்டமறைவித்தகர் கிளர்ந்துவகைபொங்கி
நாட்டமொருமூன்றுடைய நம்பனருளடியார்
வேட்டணியுமக்கமணி மேன்மையைவிரித்தே
கோட்டமில்குணத்துமுனி கூறுகெனவோடும்

(இ-பு,) உமாமகேசுவர பூசாபலத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள்சந்தோஷம் நிறைந்து திரிநேத்திரமுள்ள பரமசிவன் அருள்பெற்றஅடியார்கள் விரும்பி அணிந்துகொள்ளும் ருத்திராக்ஷ மகிமையைவி

வரித்து மாறுபடுதலில்லாத குணத்தையுடைய சூதமுனிவரோ சொல்லு மென்ற அளவில்-எ-று. (க)

மக்களுணர்வைக்கொடு மதித்துணரவற்றே
முக்கணிறைவற்கடிமை முற்றினர்தரிக்கு
மக்கமணியின்பெருமை யற்புதமிதென்றுத்
தொக்கமுனிவர்க்குமுனி சூதனுரைசெய்தான்

(இ-பு.) மனிதர்கள் உணர்ச்சியினால் மதித்து அறியத்தக்கதோ மூன்று திருநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமைத்தன்மை நிறைந்தவர்கள் தரிக்கும் ருத்திராக்ஷத்தின்பெருமை அற்புதமானதென்று சூதமுனிவர் கூட்டமாக இருக்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச்சொன்னார்-எ-று. (உ)

எத்தகையரேனுமிழு வெய்துதொழில்செய்யு
மத்தகையரேனுமுமை யன்பனைவழுத்துஞ்
சித்தமிலரேனுமிறை சீர்மணிதரித்தால்
முத்தரவரென்றுமறை முற்றுமுரைசெய்யும்

(இ-பு.) எத்தன்மையுடையவர்களானாலும் இழிவானதொழில்செய்யுந் தன்மையுடையவர்களேயானாலும் பார்வதிநேசனைத் துதிசெய்யுஞ்சித்தமில்லாதவர்களேயானாலும் பரமசிவனுடையசிறப்புள்ளருத்திராக்ஷம் தரிப்பார்களானால் அவர்கள் சீவன்முத்தர்களென்றுவேதங்களெல்லாஞ்சொல்லுகின்றது-எ-று. (௩)

நம்பரமனின்பரய னந்தனிலுதித்தே
யும்பர்புகழக்கமணி பூணுமறிவுள்ளோ
ரம்புவிஇடத்தில்வரு பாவமுமறுத்தே
செம்பொனுலகத்தரனை யொத்தினிதுசேர்வார்

(இ-பு.) நமது கடவுளுடைய திருநேத்திரங்களினின்றும் உண்டாகித் தேவர்களால்புகழப்பட்ட ருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் விவேகமுள்ளவர்கள் இவ்வுலகில் நேரிடும் பாவங்களையெல்லாம் நீங்கித் தேவருலகத்தில் சிவனையொத்தினிதிற்சேர்வார்கள்-எ-று. (௪)

என்கொனதிபற்பல வெதிர்ந்தடைவின்மூழ்க
லென்கொல்பரிவேள்விமுத லியாவையுமியற்ற
லென்கொலெழுகோடிவித மந்திரமுமெண்ண
லென்கொறவமென்றுகன லந்திடையிருத்தல்

(இ-பு.) பலபல நதிகளிற்சென்று முழுகுவதினு லென்னபலன் அசுவமேதமுதலாகிய யாகங்கள் செய்வதினு லென்னபலன்சத்தகோடிமகா

மந்திரங்களைச்செபித்ததினாலென்னபலன் தவமென்று பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருப்பதினா லென்னபலன்-எ-று, (௫)

இத்துணையுநல்குபலம் யாததனிலெண் கூ
றுத்தபலநல்குவது ருத்திரவிழிப்பேர்
சுத்தமணியென்றுரிய தொல்லைமுனிவோராம்
வித்தகர்தரிப்பரிதில் வேறுபொருளுண்டோ

(இ-பு.) நதிகளில் முழுகுவது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் கொடுக்கும்பலனயாதோ அதனிலும் எட்டுப்பங்கு அதிகமாகக்கொடுக்கத்தக்கதுஉருத்திராட்சமென்னும் பெயருள்ள நல்லமணியென்று தவத்துக்குரிய புராதனமுனிவர்களாகிய ஞானவான்கள் தரித்துக்கொள்வார்கள் (ஆதலால்) அந்தமணியினுஞ் சிறந்தபொருள் வேறேனுமுண்டோ இல்லை-எ-று, (௬)

வே று,

ஆயமாமணியாயிரம் புனைந்திடலவரை
மாயனுன்முகன்புரந்தரன் வானவர்முதலோர்
பாயுமால்விடைப் பரனெனப்பணிகுவரொன்றாற்
றூயமாமணியிலைந் தவர்மனிதரோசொல்வீர்

(இ-பு,) அத்தன்மையுள்ள உருத்திராட்சமணி ஆயிரம் அணிந்துகொள்வார்களானால் அவர்களை-விஷ்ணு-பிரமன்-தேவேந்திரன்- தேவர்கள்முதலானவர்கள் தாவிச்செல்லும் ரிஷபவாகனருடராகிய பரமசிவனென்று கருதி வணங்குவார்களென்றால் அந்தமணியைத்தரித்துக்கொள்ளுகின்றவாகள் மனிதர்களோ சொல்லுங்கள்-எ-று. (௭)

கடவுணன்மணிசிரத்தினுங்கரத்தினுங்களத்தும்
படருமார்பினுந் தோளினுங்காதினும்பகுத்து
மிடையுநல்விரலங் குட்டமதனிலும்விளங்க
வடைவினலறிந் தணிபவர்சிவபதமடைவார்

(இ-பு,) அந்தஉருத்திராட்சமணியைச் சிரசினிடத்திலும் காதுகளினிடத்தும் கழுத்தினிடத்திலும் பரந்தமார்பினிடத்திலும் தோள்களினிடத்திலும் கைகளினிடத்தும் அந்தந்த இடங்களில் தரிக்கவேண்டியதொகைப்படிவகுத்துநன்மைதங்கிய அங்குஷ்டவிரலிலும்அணியவேண்டியகிரமத்தையறிந்து தரித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் சிவபதம் அடைவார்கள்-எ-று, (௮)

பொங்குமாணிக்க மாதியமணியொடுபுணர்த்தித்
தங்கமாயறுதகட்டி னிற்குயின்றனகலத்தி

னங்கண்மாநிலத்தா னக்கமணியினையணிவார்
பங்கயப்பதந்தொழுபவர் பவக்கடல்படியார்

(இ-பு.) விளங்குகின்ற மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களுடன்சேர்த்துத் தங்கத்தகட்டினாற்செய்யப்பட்ட ஆபரணம்போல உருத்திராட்சமணியை இவ்வுலகத்தில் தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுகின்றவர்கள் சென்னசாகரத்தில் அழுந்தார்கள்-எ-று, (கூ)

அரனிடத்திலன் பற்றவரவனக்கமணியுந்
திருவெண்ணீறுமெய் தரிக்கிலாப்பாதகச்சிதடு
ருரியவஞ்செழுத்துணர் கிலாநீசர்பேருலகிற்
கரமெனக்குணா னுமலிதானெனப்பவங்கழிப்பார்

(இ-பு,) பரமசிவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களும் உருத்திராட்சமும் விபூதியுந் தங்கள்சரீரத்தில் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாகியமூடப்பாவிகளும் மோட்சம்அடைவதற்குரிய பஞ்சாட்சரத்தைஅறியாத தன்மையுள்ளவர்களும் இந்தப்பெரியஉலகத்தில் கழுதையாகவும் குணாக்கும் நாயாகவும் பிறந்தும் இறந்தும் சென்னத்தைக்கழிப்பார்கள்-எ-று. (ய)

இந்துசேகரன் மணியக்கவலத்திலேற்று
மந்திரந்தருபலத்தை யித்துணையெனமதித்துப்
புந்தியாற்றெரிந் துணர்வதாற்புனலிடைப்படிவோர்க்
கந்தநன்மணிப்படு புனல்சிவகங்கையாமால்

(இ-பு.) சந்திரனைத் திருமுடியில்அணிந்தருளிய பரமசிவனுடைய மணியாகிய உருத்திராட்சவடத்தினால் செபிக்கத்தக்க மந்திரந்தருகின்ற பலனை இவ்வளவெனமதித்துப் புத்தியினால்தெளிந்து அறிகின்றவர்கள்யாவர் நீரில்முழுகுமவர்களுக்கு உருத்திராட்சத்தில் படும்நீர் சிவகங்கைத்தீர்த்தமாம்-எ-று. (யக)

எண்ணுமோர்முக மாதியாயீரொழுமுகமு
நண்ணுநன்மணிய வற்றிலோர்மணியினைநாடிப்
புண்ணியோர்கடாம் பூசனைமுறையினிற்புரியிற்
றெண்ணிலாமதி வேணியான்பூசையிற்சிறக்கும்

(இ-பு.) எண்ணுகின்ற ஒருமுகமுதலாகப் பதினான்குமுகமும்பொருந்தியிருக்கும் அம்மணிகளில் ஒருமணியினைக்கருதிப் புண்ணியவான்கள்முறைமையுடன் பூசைசெய்தால் தெளிவாகியநிலவினையுடைய பிறைமதியணிந்த பரமசிவன் பூசையாகவே சிறக்கும்-எ-று. (யஉ)

இன்னதன்மையமணியின தியல்பெலாமெடுத்துப்
பன்னியோதிடிற்பங்கயன் முதலினோர்க்கமையா
தென்னில்யாவரோயதனிலை விளம்புவாரெனினு
முன்னமந்தமாமணியினு னிகழ்ந்தமைமொழிவாம்

(இ-பு.) இத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷத்தின் பெருமைகளை யெல்லாம் எடுத்து விவரமாகச் சொன்னால் பிரமன் முதலானவர்களுக்கும் அமையாதென்றால் மற்றையாவர் அதன் பெருமையைச் சொல்லத்தக்கவர்கள் ஆயினும் இந்த ருத்திராக்ஷத்தினால் ஆதியில் நடந்த சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம்-எ-று, (௰௩)

இல்குமாங்குயிலொளித் திடமயிலினமுவப்ப
வல்கறீர்ந்திடமழை முகிலனுதினம்பொழிந்து
மல்குசீர்கெழுகாச்சி மீரத்துக்குமன்னன்
பல்குசேனையான்பத்திர சேனனென்பவனே

(இ-பு.) மாமரத்திலிருக்கும் குயில்கள் சோர்வடைந்து ஒளிக்கவும் மயிற்கூட்டங்கள் சந்தோஷிக்கவும் குறைவுகள் நீங்கவும் மேகங்கள் அனுதினமும்பொழிந்து நிறைந்த சீர்தங்கிய காஸ்மீர தேசத்துக்கு அரசனும்மிகுந்த சேனையையுடையவனுமாகியபத்திர சேனனென்பவன்-எ-று,

கொற்றமன்னவனளித் திடுமாமிளங்குமரன்
செற்றநீங்குநற்றரும னென்றுனாத்திடுஞ்சேயுங்
கற்றபேரமைச்சன றருகாளை தாருகனு
முற்றவேதநான்முதலி யகலையெலாமுணர்ந்தார்

(இ-பு,) வெற்றியுள்ள இவ்வரசன் பெற்றருளிய இளவரசாகிய குற்றம் நீங்கிய தருமனென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனும் கற்றுணர்ந்த மந்திரிபெற்ற புத்திரனாகிய தாருகனென்னும் பெயரையுடையவீரனும் வேதசாஸ்திரமுதலாகிய கல்விகள்முழுவதும் ஓதியுணர்ந்தார்கள்-எ-று, ()

அரசநீதியும்படைக் கலவிஞ்சையினமைவும்
பொருவிலாவுருச்செல்வியு மிளமையும்பொற்புந்
தருமஞானமுங்கருணையுந் தயாவொடுமாண்பு
மிருவராகிவேறிருநிலத் திலையெனவளர்ந்தார்

(இ-பு.) இந்தப்புத்திரர்கள் உருவத்தினால் இரண்டுபேராகக் காணப்பட்டாலும் ராசநீதியும் தனுர்வேதப் பயிற்சியும் ஒப்பில்லாதஉருவமும் ஆயுசும் இளமையும் அழகும் தருமமும் ஞானமும் கிருபையுந் தயாளமும் மாட்சியும் ஆகிய இவைகளில் வேற்றுமை யில்லையென்னும்படி வளர்ந்தார்கள்-எ-று. இவ்வித குணநிசயங்களுடன் சிநேகமுமொத்திருப்

பவர்கள் இவ்வுலகத்தில் வேறொருவரு மில்லை யென்னும்படியிருந்தார்கள் என்று சொல்லினு மமையும் (௰௬)

அன்னமைந்தர்க ளிருவரும்விலைவரம்பறியா
மின்னுநன்மணிக்கலன் களும்விரைநறுஞ்சாந்தும்
பொன்னின்மேனியிற் புனையலராகிவெண்பொடிய
மன்னுமக்கமாமணி களுமேமுற்றும் வனைந்தார்

(இ-பு) அத்தன்மையுள்ள புத்திரர்களனைவரும்விலையினளவு அறியப்படாத பிரகாசிக்கும் நல்லரத்தினாபரணங்களும் வாசனை தங்கிய சந்தனமும் சௌந்தரியமுள்ள தங்கள் சரீரத்தில் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாய்விபூதியும் நிலைபெற்றதாகிய ருத்திராக்ஷமுமே சரீரமுழுவதும் அணிந்துகொண்டார்கள்-எ-று, (௰௭)

அந்தமன்னனு மமைச்சனுமரிதினிலீன்ற
தந்தமைந்தரைத் தனித்தனியழைத்தினி துரைத்துக்
கந்தநல்விரைத் தேய்வைகள் கலன்பலவளிக்கப்
புந்திவைத்திலர் மறுத்தனர்பொருவருநிலையார்

(இ-பு,) அவ்வரசனும் மந்திரியும் அருமையாகப்பெற்ற தங்கள் தங்கள் புத்திரர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து இனிதானவசனங்கள்சொல்லி வாசனை பொருந்திய நல்ல கூட்டுவாசகந் சேர்த்த சந்தனமும் ஆபரணங்களுங்கொடுத்து (தரித்துக்கொள்ளச்சொன்னார்கள்) ஒப்புச்சொல்லுதற்கரியவர்களாகிய அந்தப்புத்திரர்கள் அவைகளில் விருப்பம்வையாமல் மறுத்துவிட்டார்கள்-எ-று- (௰௮)

பாலரின்னண மொழுகிடுமபருவத்திலாங்கண்
ஞாலமெங்கணும் பராசரனெனப்பெயர்நவிலுஞ்
சீலமாதவனெய்தலுஞ் சென்றெதிரிறைஞ்சி
யேலவேதகும்பூசைக ளியற்றினனிறைவன்

(இ-பு,) அந்தப் புத்திரர்கள் இவ்வாறு நடக்கும் நாளில் ஒருநாள்உலகமெங்கும் பராசரரென்று சொல்லும் பெயருள்ள தவசீலராகிய முனிவர்வரவும் அந்தராசன் எதிர்கொண்டுசென்று பணிந்து அவர் மனதுக்குச்சந்தோஷ முண்டாகும்படி தகுதியுள்ளபூசைசெய்து-எ-று, (௰௯)

அனையமாமுனி மனமகிழ்ந்தாசிகளியம்பக்
கனகவாசனத் திருந்துபுகாவலனிறைஞ்சி
யெனதுமைந்தனுமமைச்சர்கோன்மதலையுமிணங்கிப்
பனகமாமணி குயிற்றியபணியெலாமிகழ்ந்தே

(இ-பு,) அந்தப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வசனஞ்சொல்ல அரசனானவன் அந்தமுனிவரைப் பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருக்

கச்செய்து பணிந்து என்புத்திரனும் மந்திரி குமாரனும் ஒருவனைவிட்டொருவர்பிரியாத சினேகமுள்ளவர்களாய் நாகரத்தினம்பதித்த ஆபரணமுதலானபல ஆபரணங்களை யிகழ்ந்து-எ-று, (உ௰)

கைகொடுந்தொடார்கண் கொடுபார்த்திடார்கடிந்து
தூய்யபூதியுஞ்சிவ னக்கமணியுமேதுலங்கு
மெய்யெலாயணிந் திருந்தனர்வினையமேதறியேன்
ஐயனேயெனக்குரை யெனவருந்தவன்கேளா

(இ-பு,) அந்த ஆபரணங்களைக் கையினல்தொடாதவர்களாயும் கண்களால் பாராதவர்களாயும் நீங்கிவிட்டுப் புனிதமாகியவிபூதியும் உருத்திராட்சங்களுமே சரீரத்தில்பிரகாசிக்கும்படி தரித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள் அதன்காரணமின்னதென்று அடியேன்அறிந்திலேன் ஐயனேஎனக்குச்சொல்லுமென அந்தவார்த்தையைப் பராசரமுனிவர்கேட்டு-எ-று, ()

மண்டுதெவ்வமர் கடந்தவென்மன்னவரேறே
பண்டிவர்க்குறு பிறவியிற்பழகியதொடர்பே
கொண்டடைந்தவிப் பிறப்பினுமங்கிலகொண்டா
ருண்டுமற்றதன் வரன்முறைகேளெனவுரைத்தான்

(இ-பு.) எதிரேற்றுவருகின்ற பகைவருடையபோரைகடந்தவேலாயுதத்தையுடைய ராசசிங்கமே பூர்வ மிவர்களுக்குப்பொருந்திய பிறப்பில் பழகிய தொடர்ச்சியைக்கொண்டு இப்போதுவந்த பிறப்பிலும் அந்தப்பழக்கத்தை விடாமலிருக்கின்றார்கள் அதற்கொருகாரணமுண்டுஅந்தக்கிரமத்தைக்கேளென்று சொல்லுகின்றார்-எ-று. (உஉ)

மாடமாளிகைக் குடுமியின்முகிறவழ்மனையி
லாடரங்கினி லார்ந்தபொற்கொடிக்குழாமாட
லோடுமாமதிக் கறைதுடைத்திடுவபோலொளிருங்
கோடில்சீர்த்திகொள் பெரும்பதிவளநந்திக்கிராமம்

(இ-பு.) மாளிகைகளின் உச்சியிலும் மேகந்தவழ்கின்றவீடுகளிலும் நாடகசாலைகளிலும் கட்டியிராநின்ற பொற்கொடிகூட்டம்மேலேஅசைதலுடன் ஆகாயத்திற்செல்லுகின்ற சந்திரனுடையகளங்கத்தைத் துடைப்பதுபோல பிரகாசித்துக்கொண்டிராநின்ற கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய பெரும்பதியான வளப்பம்பொருந்திய நந்திக்கிராமமென்றொரு நகரமுண்டு-எ-று, (உ௩)

அப்பெரும்பதி தன்னின்மானந்தையென்றதையுந்
துப்பெனச்சிவந் தொளிர்கனிவாயிளந்தோகை
யொப்பருந்தவப் பொதுமகளோ்வியர்தீட்டுந்
திப்பியத்துருவா ருயிர்பெற்றெனச்சிறந்தாள்

(இ-பு.) அந்தப் பெரியநகரத்தில் மானந்தையென்னும் பெயரினையுடைய பவளம்போலச் சிவந்துபிரகாசிக்கும் வாயினையுடைய வளாய்த்த போபலத்தையுடைய ஒருகணிகை சித்திரக்காரரெழுதும் திவ்வியமான சித்திரமானது உயிர்பெற்றிருப்பதுபோல அழகிற்சிறந்தவள்-எ-று (௨௪)

மேவுபொன்மனை முன்றில்வாய்வெள்ளிடையின்றாய்
வாவுமாப்படை வேந்தர்தமைந்தருமதிநூற்
காவன்மந்திரக் கிழவர்தங்கான்முளையவருந்
தாவுநாணிதி யெட்டியர்குமாருந்தொகுவார்

(இ-பு.) யாவரும் விரும்பத்தகக பொன்மயமான அவள் வீட்டின் முனறிலினிடத்து வெளியில்லாமல் தாவிச்செல்லுங் குதிரைப்படைமுதலாகிய படைகளையுடைய ராசகுமாரர்களும் மந்திராலோசனைக்குரிய சாஸ்திரங்கள் கற்றுணர்ந்த மந்திரிகளுடைய புத்திரர்களும் மிகுந்ததிரவியங்கள்கொடுக்கத்தகக வைசியபுத்திரர்களும் கூட்டமாகச்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று. (௨௫)

நீணிதிப்பெரு வண்மையிற்பெண்மையினிலமேற்
காணலாவதோர் திருமகளிவளெனக்கவினு
மாணிழைக்கொரு கங்குலின்மருவுவாரளித்தா
லாணிதீர்ந்தபொன் னாயிரக்கழஞ்செனவறைவார்

(இ-பு.) மிகுதியாகிய திரவியமுள்ள வளப்பத்தினாலும் பெண்தன்மையினாலும் பூலோகத்தில் எல்லாரும்பார்க்கும்படி வந்திருக்குந்திருமகளே யிவளெனறுசொல்லத்தக்க சௌந்தரியமுள்ள அந்தக் கணிகைமாதுக்கு ஒருராத்திரி வருகின்றவர்கள்கொடுக்கும் உரையாணிவைத்து மாற்றுப்பார்க்கவேண்டுவதல்லாத உயர்ந்தபொன்தொகை ஆயிரங்கழஞ்சென்றுசொல்லுவார்கள்-எ-று. ஒருகழஞ்சு-பத்துபணவிடை (௨௬)

நாளுமன்னவ ணறுமலர்விதிமுறைதூவி
வேளைவென்றகண் விமலனைவழிபடும்வேட
மாளுமன்பரை யாரெனவருளொடுபணியுங்
கோளெறிந்தெதிர் வறியவரிரவலர்கொடுக்கும்

(இ-பு.) அத்தன்மையுடையவள் நாள்தோறும் வாசனைதங்கிய மலர்களால் ஆகமவிதிப்படிஅருச்சித்து மன்மதனைவென்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் திருவேடமுடைய அனபர்களைக்கண்டு சிவமென உள்ளமுருகி வந்தனைசெய்வாள் இதுவுமன்றிக குற்றம்நீங்கிய தரித்திரர்கள் யாசகர்வந்தால் இவர்களுக்குத் திரவியங்கொடுப்பாள்-எ-று. (௨௭)

அறிவுகொண்டுயர் பொதுமகண்டனவிலரங்கிற்
பொறிகொள்சேவலும் வானரக்குழவியும்பொருந்தத்
தறியினிற்பிணித்த ரனக்கமணிபுனை தாமஞ்
செறிவுறுத்தவை யிரண்டுக்குமெழில்பெறச்சேர்த்தி

(இ-பு.) மெய்யறிவு உடையவளா யுயர்ந்த அந்தக் கணிகையானவள் நடனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் புள்ளிகள்பொருந்தியசேவலும்வானரக்குட்டியும்பொருந்தத் தூணிற்கட்டி உருத்திராட்சமணிகள்கோத்தமாலைய அவ்விரண்டுக்கும் அழகுபெறத்தரித்து-எ-று, (உ அ)

வே று,

வானரமுடன்பழகி வாரணஙடித்தல்
கானமர்சருங்குழலி தோழியரொடுங்கண்
டானனம்வியர்ப்பநகை செய்துவிளையாடித்
தானினதமர்ந்துபல நாளுமளிசார்வாள்

(இ-பு.) வானரக்குட்டியுடன்பழகிக் கோழிநடிப்பதை வாசனைதங்கிய கரியஅளகத்தையுடையவள் தோழிகளுடன்பார்த்து முகம்வேர்க்கும்படி நகைசெய்து விளையாடி யினிதாகஅமர்ந்து நாள்தோறும் அதுகளிடத்தில் தயைவைத்திருந்தாள்-எ-று (உக)

இன்னணநிகழ்ந்திட விருந்தவண்மனைக்கண்
மின்னுசடிலப்பகவர் வேடநனிமேவிப்
பொன்னினுயர்பூதியொடு மக்கமணிபூணு
மன்னினன்மணிக்கடக முனகைவணிகேசன்

(இ-பு.) இவ்வாறு நடக்கும்படியிருந்தவள் வீட்டினிடத்தில் பிரகாசியாநின்ற சடாமகுடத்தையுடைய முனிவர்வேடங்குறைவில்லாமற்பொருந்திப் பொன்னிலுஞ்சிறந்தவிபூதியும் ருத்திராட்சமுந்தரித்துக்கொண்டு ரத்தினகடகம்பொருந்திய முன்னங்கையையுடைய வைசியத்தலைவனாகிய ஒருவன்வந்தான்-எ-று, (ஙல)

கண்டனளெழுந்தனள் கலாமதிமுடித்தோன்
றொண்டனிவனென்றுமுறை யோடுதொழுதேந்தாய்
மண்டலமதிக்கவட ரிட்டுமணிதுற்றிக்
கொண்டகடகத்தின்விலை கூறுணரவென்றாள்

(இ-பு.) மானனத்தையெனபவள்கண்டு எழுந்து இளந்திங்கள் அணிந்த சாம்பசிவமூர்த்தியினுடைய அடியரிவனென்று முறைமையுடன்பணிந்து என்னிறைவனே இவ்வுலகத்தையெல்லாம்விலையாகமதிக்கும்படி பொன்தகடிட்டு மணிபதித்து அணிந்துகொண்டிருக்கும்ரத்தின கடகத்தின் விலையாதோ எனக்குத் தெரியச்சொல்லெனறாள்-எ-று, (ஙக)

சந்திரனெனத்திகழ் தனிக்குடைநிழற்கீழ்
வந்தமனர்முன்கையின் மணிக்கடகமியாவு
மிந்தவயிரக்கடக மொப்பதலவென்னக்
குந்தநகைவல்லிகவர் வேட்கையொடுகூற

(இ-பு.) சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற குடையின்கீழவருகின்ற மன்னவர்முன்கையில் அணிந்திருக்கும் ரத்தினகடகங்களெல்லாம் இந்தவயிரமணிக்கடகத்தை ஒப்பாகாதென்று இறகின் குருத்துப்போன்ற நகையையுடையாள் வாங்கிக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன்சொல்ல-எ-று. (௩௨)

வல்லியுரைசெய்தது மனத்துணர்குறிப்பு
நல்லவனுணர்ந்துநகை யாடிமடநல்லா
யெல்லொளிமணிக்கடக மின்னவிலையென்னச்
சொலலுவனதற்குநிதி யீதறுணிவாயோ

(இ-பு.) அதற்கு அவள்சொல்லியதும் மனதில் எண்ணிய குறிப்பும் வந்தவைசியன அறிந்துகொண்டு நகைசெய்து பெண்ணே சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்கும் இந்தரத்தினகடகம் இன்னவிலையென்றுசொல்லுகிறேன் நீஅதற்குப்பொருள்கொடுக்கத் துணியமாட்டுவையோ-எ-று (௩௩)

என்றவனுரைத்தலு மிலங்கிழையம்புங்
குன்றனையதோள்வணிக கொங்கைவிலைகூறும்
புன்றொழிலினர்கள்பொருள் கொண்டுபொருணல்கி
னன்றவர்கள்பெண்மையவர் நன்னலமுமன்றே

(இ-பு) இவ்வாறுவைசியன்சொல்ல மானந்தைசொல்லுகிறாள் மலைபோன்ற புசங்களையுடைய வணிகேசனே தனங்களைவிலைக்குவிற்கும்புன்றொழிலையுடையவர்கள் ஒருபொருளைவாங்கிக்கொண்டு அதற்குவிலையாகத்திரவியங் கொடுத்தால் அந்தப்பெண்களுடைய பெண்மையும் இன்பமும் நன்றேயாகும்-எ-று. (௩௪)

வாழ்பொதுநலக்கணி கைமாதர்நெடுமாயன்
வீழ்தருகவுத்துவமும் விற்குநொதிர்ந்தாற்
றாழ்கலவியிற்றழுவி யேகவர்வதல்லாற்
சூழ்நிதிவிலைக்குதவ றெல்லுலகிலுண்டோ

(இ-பு) வாழ்கின்ற யாவர்க்கும் பொதுவாகிய இன்பத்தை யுடையகணிகைமாதர்கள் மாயன்விரும்புகின்ற கவுத்துவமணியே யானாலும்விற்பவர்கள் கொண்டுவந்தால் தங்கியபுணர்ச்சியினால் தழுவி வாங்கிக்கொள்ளுவதல்லது மிகுந்ததிரவியம் விலைகொடுப்பது பழமையாகிய இவ்வுலகத்திலுண்டோ இல்லை-எ-று. (௩௫)

அன்பினொடிகங்கண மெனங்கைதனிலிட்டான்
முன்பதினமூன்றுன துமுல்லைமடவாளி
னின்பமுறமெல்லணையில் யானணைவனென்று
மின்பொருவுநுண்ணிடை விளங்கிழையியம்ப

(இ-பு.) இறைவனே அன்புடன் இந்தக்கடகத்தை யென்கையி லிட்டால் மூன்றுநாள்வரைக்கு முனக்குரியமுல்லைமாலையணிந்தமனைவிபோல இன்பம் உண்டாகச் சயனத்தில உன்னை நான் அணைவேனென்று மின்போலத் தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும் நுண்ணிய இடையையுடைய கணிகைசொல்ல-எ-று, (௩௬)

நன்குரைசெய்தாய் மணிசெய்நற்கடகமீவே
னென்குலமடந்தை யினிசைந்ததினமூனறும்
புன்கணிலையிற்பிறர்கள் போகநுகரேனென்
றின்கனிமொழிக்கணிகை கூறிடுதியென்றான்

(இ-பு.) கணிகைமாதே நன்றாகச்சொல்லினை இந்தக் கடகத்தை உன்னையிற் கொடுக்கிறேன்கொடுத்தால் எனக்குரியமனைவிபோ லிருப்பதாக நீ சொன்ன மூன்றுநாளும் சொனனமொழிதவறி மற்றொருவர் போகத்தைஅனுபவிக்கிறதில்லையென்று ஒருசூள்வார்த்தை சொல்லென்றான்-எ-று, (௩௭)

(வேறு,)

புனிதவாணிகன் கூறியமொழிக்கவள்பொருந்தி
மனிதரோயன்றி வாசவன்றனிவண் வரினு
முனிவதன்றியே யணைகலேன்மூன்றுநாள்காறும்
பனிகொள்வேணியெம் பரன்றிருவாணையென்றிசைத்தாள்

(இ-பு.) நின்மலனாகிய அந்தவர்த்தகன் சொல்லிய வார்த்தைக்கு அவள்சம்மதித்து மனிதர்களே யல்லாமல் தேவேந்திரன் இவிடத்திவ்வந்தாலும் இந்தமூன்றுநாள வரையில் நீக்கிவிடுவேனே யல்லாமல் நான்புணரேன் குளிர்ச்சிதங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவனது ஆணையின்படியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௮)

என்னுமானங்கை தனசசவனிருள்கெடவிமைத்து
மின்னுமாமணிக் கடகத்தைவிருப்பொடுநல்கிப்
பின்னுமீதொருமா ணிக்கவிலிங்கநீபேணி
யன்னமேபுரந்தெனக் குமீட்டளித்தியோவென்றான்

(இ-பு,) என்றுசொல்லிய மானங்கையென்பவளுக்குவணிகன் இருள் நீங்கத்தக்கதாகப்பிரகாசிக்கும் ரத்தினக்கடகத்தைக்விருப்பமுடன்கொடுத்து மறுபடி ஒருமாணிக்கலிங்கத்தைக்காட்டி அன்னம்போல்பவளேயி

னைதப்பத்திரமாக வைத்திருந்து மறுபடி யெனக்குக் கொடுப்பையாவெ ன்றுன்-எ-று, (௫௯)

அணங்குநீர்மையளன் னரேசெய்வனென்றதனை
வணங்கிவாங்கித்தன் ளுடகவரங்கினில்வைத்தே
யிணங்குமாலைவந் திழுத்தலுமகணவன்மார்பிறுகச்
சுணங்குவாய்ந்தெழுவன முலைச்சுவடுறத்தோய்ந்தாள்

(இ-பு,) தெய்வப்பெண்ணையொத்த தன்மையையுடைய மானந்தை யென்பவள் அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்லி வணக்கஞ்செய்து அ ந்தலிங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு தனனுடைய நாடகசாலையி னிடத்தில் வைத்து மாலைப்பொழுது வந்தவளவில் தன்கணவனுகிய வணிகனை மார்பி ல்தேமலைப்பொருந்தி வளர்ந்திருக்கும அழகிய தன் தனங்களின் தழும் புபொருந்தி யழுந்தப் புணர்ந்தாள்-எ-று. (௬௰)

காமவேளுநல் லிரதியுமென்னவேகலந்து
தாமபல்கியசேக் கைமிற்றுயில்கொளநடுநா
ளியாமமெய்திய வேலையிலெரியழல்கதுவித்
தாமநான்றபொன் னரங்கினை முருக்குவான்சனமந்தே

(இ-பு,) மன்மதனும் ரதியும்போலக் கலந்து வாசனைப்புகை கலந்த சயனத்தில் நித்திரைசெய்யும் அர்த்தராத்திரியான வேளையில்ரத்தினமா லைகள்கட்டிய பொன்னுலாகிய நாடகசாலை வேகும்படி தீயானது பற்றிக் கொண்டு-எ-று. (௬௧)

மஞ்சுபோற்றவழ் புகையொடுபுலிங்கங்கண்மலியச்
செஞ்சிகைக்கனக்க தழெரிபற்றபுசெல்லத்
துஞ்சுமேல்வையி லிருவருந்துண்ணெனவிழியா
வஞ்சியோடினள முஞ்சேவலுமென்ன

(இ-பு,) அவர்கள் நித்திரை செய்யும்போது மேகம்போலத் தவழ்கி ன்றபுகையுடன் தீப்பொறிகள் நெருங்கத் தக்கதாகச் சிவந்த சிகைகளைவி ட்டெழுகின்ற அக்கினியானது அதிவேகமாகப் பற்றிக்கொண்டு வீடுமு ழுவதும் எரிக்க அவ்விருவருந் திடுக்கிட்டு நித்திரைநீங்கிப் பெட்டைய ன்னமும் ஆணன்னமும் ஓடுவதுபோலப்பயந்து ஓடினார்கள்-எ-று. (௬௨)

ஓடும்வேலையினொண் டொடிபொருக்கெனத்திரும்பி
யாடுநாடகவரங்கி னிலரன்மணியணிந்த
கோடுவாழ்சிறு குரங்கொடுசெஞ்சிறைக்கோழி
நேடுவாளவை கண்டுறுபிணியினைநெகிழ்த்தாள்

(இ-பு,) அவ்வாறு ஓடும்போது மானந்தையென்பவள் விரைவில்தி ரும்பி நிர்த்தனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் ருத்திராக்ஷந் தரிக்கப்பட்ட

குரங்குக்குட்டியினையும் சிவந்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழியி னையுந்தேடிக்கண்டு கட்டியிருந்தகயிற்றை அவிழ்த்து விட்டாள்-எ-று (௬௩)

கோடுவாழ் மரக்கொம்புகளிற் சஞ்சரிக்குங் குரங்கு
பிணிநெகிழ்த்தலுங் குரங்குமச்சேவலும்பெயர்ந்து
கணவெறிக்குழாங்க துவுறுமெல்லையைக்கடந்த
வணிகனல்கிய வவிரொளிமாணிக்கலிங்க
முணருமுன்னமே நீறெழவெந்தொழிந்ததுவே

(இ-பு.) கட்டவிழ்த்து விட்டமாத்திரத்தில் குரங்குங் கோழியும்ப ற்றிக்கொண்டெரியுங் கூட்டமாகிய தீயிருக்கு மிடத்தைவிட்டு அப்புற ம்போய்விட்டதுகள் அந்தவர்த்தகன்கொடுத்த மாணிக்கலிங்கமானதுமா னங்கைக்கு ஞாபகம்வருவதற்குமுன் வெந்துநீறாய்விட்டது-எ-று. (௬௪)

தூரவேகிநின் றன்னதுகண்டதொல்வணிக
ஞரிகாண்டியோ நான்றருசிவலிங்கநாதன்
மெரிவெந்தனன் முருகிடச்சாம்பராய்முடியக்
கிருமின்றெடென் வாழ்வெனத்துயரொடுசெப்ப

(இ-பு.) தூரமாகப்போய்நின்ற வர்த்தகன மாணிக்கலிங்கம் வெந் துபோனதைப்பார்த்துப்பெண்ணே நான்உன்கையிற்கொடுத்த சிவலிங்க ப்பெருமான் மலமுள்ளதாகிய தீயானது பற்றமுதலால்வெந்து சாம்ப லாய் விட்டதைக் கண்டனையோ ஆதலால் என்வாழ்நாளின்றேமுடிந்து விடுமென்று துயரத்துடன்சொன்னான்-எ-று. (௬௫)

இறைவளைக்கையா லிணைமுலைக்குவட்டி டையேற்றி
மறுகினம்பனேசங் கராவென்றுவாய்விட்டுக்
கறைதரித்தவேற் கண்ணினீர்கலுழியாயொழுக
வறிவழிந்தவளா ரற்றலும்வணிகனுரைதவான்

(இ-பு.) அதைககேட்ட மானங்கையானவள் வளையலணிந்தகைகளா ல் இரண்டுதனத்தினமேலும் அடித்துக்கொண்டு துயரமுற்று நம்பனே சங்கரனேயென்று வாய்திறந்து உதிரம்படியத் தக்கவேல்போன்ற கண் களில் ஆறுபோல நீர் பெருகும்படி அழுது அறிவழிந்து சோர்ந்து விட் டாள் அதைக்கண்டவணிகன் சொல்லுகிறான்-எ-று. (௬௬)

நரந்தவார்குழற் புணர்முலைநறுமலர்க்கொம்பே
யிரங்கலெம்மனே ரித்துயர்வரினுயிர்க்கிரங்கா
ரரங்கிலேஞ்சிவ லிங்கம்வெந்தடலையாய்விடுமேற்
புரந்தராதியர் விலக்கினிமழலிடைப்புகுவேன்

(இ-பு.) மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்ட அளகத்தையும்நெருங்கிய தனங் களையுமுடைய நறியபூங்கொம்புபோல்பவளே நீ துயரப்படவேண்டாம்

எர்போலியருக்கு இவ்விததுன்பம் நேரிட்டால் (உயிரைவிட்டு விடுவார்களே யல்லாமல் அதையெப்படி விடுகிறதென்று) இரங்கார்கள் நாடகசாலையில்வைத்த என்சிவலிங்கம்வெந்து சாம்பலாய் விடுமானால் தேவேந்திரன் முதலானவர்கள்வந்து விலக்கினாலுந்தீயில்விழுந்துவிடுவேன்-எ-று, ()

மற்றுநீயொன்று நினைக்கலையனலிடைமடியப்
பற்றுமிந்தன மடுக்கியேபடுகனல்வளர்க்கக்
கற்றைபங்குழன் மடந்தைநீபணியெனக்கழறச்
சிற்றிடைக்கொடி யுருமூவீழாவெனத்திகையா

(இ-பு,) நீ வேறொன்றும் நினைக்காதே தீயில்விழுந்து நானிறப்பதற்கு உலர்ந்தவிறகுகளை யடுக்கி எரிபத்தீயை மூட்டும்படி நெருங்கிய அளகத்தையுடையவளே நீஉத்தரவுசெய்யென்று வணிகன்சொல்லச் சிறிய இடையையுடையவளாய்க் கொடிபோன்றமானந்தைதிகைத்து-எ-று,(சஅ)

வேண்டுநீணிதி யளிக்குவன்வேதியர்க்காற்றிப்
பூண்டமாவிரதத் தையும்வழுவறப்போற்றி
யாண்டஞ்சப்பெரு வணிசநீயழல்புகும்வண்ண
மீண்டுதீதறகருா வுராலிபற்றுதியென்றாள்

(இ-பு) யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாத நிலைமையையுடைய வணிகேசனே வேண்டியதிரவியங்கள்கொடுக்கிறேன் பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்துச்செய்யத்தக்கவிரதங்களையும் பழுதறச்செய்து இப்போது நீ தீயில்விழும்படி நேரிட்ட குற்றம நீங்கத்தக்கதாகப் பெரியோர்களைக்கொண்டு பிராய்ச்சித்தஞ் செய்யென்றாள்-எ-று. (சகூ)

நிலம்பொறுக்கலாச்செம் பொனுனிறைகுடிப்பிறந்தேன்
கலம்பொறுக்கலாநு சுப்பினுய்வறியர்போற்கருதிக்
குலம்பொறுக்கலாவிழிந் தசொற்கூறுதறவிர்ந்து
தலம்பொறுக்கலாக்கத ழெரிவளர்த்திடச்சமைவாய்

(இ-பு,) பூமியுந் தாங்கமாட்டாத மிகுந்தபொன்னையுடையகுடியிற்பிறந்தேன் ஆபரணங்களைத் தாங்கமாட்டாதநுண்ணியஇடையையுடையவளே நீஎன்னை வறுமையாளர்போலநினைத்து எங்கள்குலம்பொறுக்காத இழிவானவார்த்தை சொல்லுவதைவிட்டு இவ்வுலகத்தார் பார்த்துச் சகிக்கக்கூடாததான வேகமுள்ள தீமூட்டுவாயாகவென்று வணிகன் சொன்னான்-எ-று, (ருO)

என்றுசிறியகடுசொலால் வணிகர்கோனிசைப்பக்
குன்றபோலுயர் கொங்கையாண் மறுப்பதுகொளாது
பொன்றுவாளெனறு பொருக்கெனச்சிலதரைக்கூவித்
துன்றுமாழலுவர் படுத்தியற்றுமினென்றாள்

(இ-பு,) இவ்வாறுகோபித்துச் சுடுசொல்லினால் வணிகேசவன்சொல்லவே பொன்மலைபோல்வளர்ந்த தனத்தையுடைய மானங்கையானவள் தான்தடுப்பதை பொறுத்துக்கொள்ளாமல் இறந்து போவானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு ஏவலாளிகளை அழைத்து விறகுகளிட்டு விளாவாகத்தீமூட்டுங்களெனறாள்-எ-று, (ருக)

நிலதர்மானங்கை பணியினைத்தலைக்கொடுசென்றுங்
வலகிலாத்தூப மடுக்கினராரழல்கொளுவி
யிலகுபோழற்சிகை யெழவிழுதுபெய்குழிசி
பலவும்வீசினரொழுந்தது கொழுங்கனற்படலம்

(இ-பு.) அந்தஏவலாளிகள் மானங்கை கட்டளையிட்டவார்த்தையைச் சிரசில்ஏற்றுக்கொண்டுபோய் அளவில்லாத விறகுகள் அடுக்கித்தீமூட்டித்தீச்சிகை மேலோங்கும்படி குடங்குடமாக நெய்யை ஊற்றினார்கள்அப்படி ஊற்றின அளவில் கொடியதீயானது (கற்றைகற்றையாகச்சிகைவிட்டுக்கொண்டு மேலோங்கிவளர்ந்தது-எ-று, (ருஉ)

கண்டதாபதவணிகர் கோன்கடிபுனன்மூழ்கி
மண்டுதீயினைமூம் முறைவலஞ்செய்துவணங்கித்
துண்டவான்பிறை மௌலியான்றிருவடிதொழுதே
யண்டகூடமட்டாவொலியெழவனற்குளித்தான்

(இ-பு,) அதைக்கண்ட வணிகமுனிவன் வாசனைதங்கிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்துகொழுந்துவிட்டெரியுந்தீயை மூன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி இளம்பிறை யணிந்தருளிய சடா மகுடத்தையுடைய சிவபெருமான்திருவடிகளைத்தொழுது அண்டகூடவரையில் ஓசையெழும்படி அந்தத்தீயில் மூழ்கினான்-எ-று. (ருங)

வேறு,

இந்தவாறுகண்டுதுன்ப மெய்திநின்றவேழையும்
பந்தமாயகேளிர்தம் முகம்பரிந்துபார்த்திவண்
முந்துமங்கியிற்பட முடிந்தநாய்கன்முன்னமே
தந்தகங்கணமிதற் கிசையந்தவாறுசாற்றுகேன்

(இ-பு,) அந்தவணிகேசன் தீயில் மூழ்கினதைக்கண்டு துயரங்கொண்டுநின்ற மானங்கையானவள் தனக்குப்பந்தமாயிருக்கிற சுற்றத்தார் முகங்களைப்பார்த்துச்சுற்றத்தவர்களே கேளுங்கள் இப்போது இத்தீயில்விழுந்துஇறந்துபோன வணிகேசன்கொடுத்தது இந்தக்கங்கணம்இதைக்குறித்து நடந்தசெய்தி சொல்லுகிறேன்-எ-று. (ருச)

இக்கடகநல்விலைக்கு மூன்றுநாளியைந்துநின்
புக்கின்மேவுகற்பின்மாது போலவாழ்வனென்றியான்

றெக்காளிலாருயிர் துறந்துநாய்கன் மாய்ந்ததா
லொக்கயானுமாசழற் குளிப்பதன் றியுய்கலேன்

(இ-பு,) இந்தக்கடகம் பெறுமான விலைக்காக மூன்றுநாள் உன்மனையில் வாழும் மனைவிபோல உன்னுடன் நான் வாழ்கிறேனென்று சம்மதித்துக்கொண்டேன் அந்தமூன்றுநாளுக்குள் வணிகேசன் உயிர்துறந்து இறந்ததினாலே நானும் அவனுடன் இநதத்தீயில்விழுந்து இறப்பதல்லது இனியுயிருடன்வாழேன்-எ-று, (௫௫)

அன்னலிங்கமென்கைபி லளித்தபோதுமற்றவன்
சொன்னதுண்டெனுவியாய்த் துணிந்துபோற்றிவையென
வென்னை பாவியேன்பிழைத்த வாறிலிங்கம்வெந்ததாற்
றன்னைநேரிலாதசைவ நாய்கன்சாதன்மேயினான்

(இ-பு.) அந்தச்சிவலிங்கத்தை வணிகேசன் என் கையிற் கொடுத்தபோது இது என் உயிர்போலிருப்பது ஆகையால் பத்திரமாகவையென்று சொன்னதுண்டு அப்படியிருக்கப் பாவியாகிய நான் மதிமோசம்போனேனே இது என்னகாரணம் சிவலிங்கம் வெந்துபோய்விட்டபடியால்தனக்கொப்பில்லாத சைவசமயப் பத்திமையுள்ள அவ்வணிகேசன் இறந்துபோனான்-எ-று, (௫௬)

என்னிமித்தமாகவந் ததித்துன்பமாகலால்
வன்னியிற்குளிப்பதன்றி வாய்மைபொய்த்துவாழ்வனோ
முன்னுரைத்தவாகமம் புராணம்வேதமுதலவாய்ச்
சொன்னசொன்னயாவையுந் தொகுத்தவுண்மையல்லவோ

(இ-பு.) இத்தனை காரியமும் என்னிமித்தம் நேரிட்ட தாகையால் தீயில் விழுவதல்லது சொன்னசொல் தவறிஉயிர்வாழ்கிலேன்சொன்னசொல் தவறலாகாதென்று நம்முடைய ஆண்டவனால் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள் புராணங்கள் வேதங்கள் முதலாகிய எல்லாவற்றிலும் விதித்திருக்கிற உண்மையல்லவோ-எ-று. (௫௭)

வேலைவேலையுள்ளடங்கி மீதுயர்ந்துநிற்பதுங்
காலைமாலைபானுவெண் கலாமதியுதிப்பது
ஞாலமாதிபூதமைந்து நண்ணியென்றுநிற்பது
மாலகாலமுண்டவீச னுண்மையன் றியாருமோ

(இ-பு,) சமுத்திரமானது கரைக்குள் அடங்கி மேலுயர்ந்து நிற்பதும் உதயகாலத்திலும் மாலைகாலத்திலும் முறைபாகச் சூரியன் உதிப்பதும் சந்திரன் உதிப்பதும் பிருதிவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்கள் எப்போதும் நிலைபெற்றிருப்பதும் ஆலகாலம் உண்ட பரமசிவனுடைய ஆக்கினையன்றி உண்டாகாதாதலால்-எ-று. (௫௮

வாய்மைதப்பினார்களிந்த மாநிலத்திலீனராய்த்
தீய்மையுற்றுமேலுளோர் பழிக்கவேதிரிந்துபின்
றூய்மையற்றகும்பியுட் டுளைந்தழுங்குவாரெனு
வாய்மனுப்பகர்ந்தவேத சாகைமுற்றுமறையுமே

(இ-பு,) சொல்லிய வார்த்தை தப்பியவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஈனர்களாய்ப்பாவத்தை அடைந்து பெரியோர்கள் பழிக்கும்படி திரிந்து பின்பு தீங்குபொருந்திய நரகத்தில்விழுந்து வருந்துவார்களென்று வாய்மையுற்றசாத்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற வேதமுழுதுஞ்சொல்லுகின்றன-எ-று,(

ஆதலாலெனைக்குறித் தழுங்குமாறடாதென
மாதராடெருட்டியீட்டு மாநிதிக்குவைமெலாம்
வேதவேதியர்க்குமா விரதியர்க்குமவறிஞராய்ப்
போதுநர்க்குமகமகிழ்ந்து போதுமென்னநல்கியே

(இ-பு,) ஆகையால் என்னைக்குறித்து நீங்கள் வருந்தப்படுவதுதகாதென்றுமானங்கைத தன்சுற்றத்தார் தெளியும்படிசொல்லித் தான்சம்பாதித்ததிரவியங்களையெல்லாம் வேதமோதிய பிராமணர்களுக்குப் பெரிதாகிய விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும்தபசிகளுக்கும் ஏழைகளாய்வருகின்றவர்களுக்கும் போதுமெனகிறமட்டில் மனமகிழ்ச்சியுடன்கொடுத்து-எ-று,()

மோனமாகிநீரின்மூழ்கி மூப்புரத்தைவென்றசீர்
ஞானநாதனடிவணங்கி நல்லழற்பிழம்புறுந்
தானமேவலங்கொடெய்தி வீழுமெல்லைதன்னிலே
வானிலாமுடித்தவேணி வள்ளல்வந்துதோன்றினான்

(இ-பு,) இவ்வாறு தானம்பண்ணிவிட்ட பின்பு மௌனவிரதங்கொண்டு ஒருவருடனும் பேசாமல் நீரில் ஸ்நாநஞ்செய்து திரிபுரதகனஞ்செய்தமெய்ஞ்ஞான சொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தீப்பிழம்பு பொருந்திய இடத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அக்கினிக் குண்டத்தில் விழும்போது இளந்திங்கள் அணிந்தசடைமுடியையுடைய கயிலாசபதியானவர் தரிசனமானார்-எ-று, (கக)

கொன்றைதுன்றுவேணியுங் குளிர்ந்தவைந்துவதனமுங்
கன்றநீலகண்டமுங் கரசரோருகங்களு
மின்றிரிந்தமேருவாய் விளங்குதோளுமூர்த்தியுந்
துன்றுதாளுமுன்புகண்டு தோகைவீழ்ந்திறைஞ்சினாள்

(இ-பு.) கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமும் குளிர்ச்சியுள்ள ஐந்து திருமுகங்களும் கறுத்த காளகண்டமும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருஅத்தங்களும் ஒளிவிளங்கும் பொன்மலைபோலாய் விளங்குந் திருட்

புசங்களும் இருவுந்தியும் பொருந்திய திருவடிகளுந் தரிசனமாகக்கண்டு மானகைதையென்பவள் பூமியில்விழுந்து பணிந்தாள்-எ-று, (௬௨)

மங்கைநீகனற்குள்வீழ்த லொழிதிநின் மனத்தினிற்
றங்குமுண்மையுணருவான் சமைந்தபொன்செய்கடகமோ
டிங்குவந்துமளவளா வெரிக்கண்வீழ்ந்தவணிகன்யான
கங்குல்வரைத்துணிந்துநின்ற கருமநன்றுநன்றரோ

(இ-பு.) அவ்வாறு சேவித்துக்கொண்டவளைப்பார்த்து அடியவளே நீ தீக்குள்விழுவதைநீங்கு உனமனதிற் பொருந்திய மெய்யன்பினை யிவ்வுலகத்தாருக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டுப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கடகத்தினுடன் இவ்விடத்துக்குவந்து உன்னுடன அளவளாவித் தீயில்விழுந்த வணிகன் நாமே இந்த ராத்திரியில் நீ தியில்விழும்படி நிச்சயித்த காரியம் மிகவும் நன்று நன்று-எ-று. (௬௩)

பொதுமடந்தைமார்கடேடு பொருளினாசைநீங்கியே
மதியிலங்குநுதலினின்னில் வாய்மைபேணவல்லரோ
வதிசயப்புவிக்கணீது புதிதுகண்டவிந்தனந்
கதிதெரிந்துபெறுபதத்தில் விழைதலேதுகழறவாய்

(இ-பு.) பிறைபோல்வளைவாகியநெற்றியையுடையவளே பொதுமகளிராயிருப்பவர்கள் பொருளாசையைவிட்டு உன்னைப்போலச் சத்தியத்தைக்காப்பாற்றுவார்களோ இவ்வுலகத்தில் இது அதிசயமானகாரியம் நவமாகக்கண்டறிந்தோம் பதவிகளுக்குள் நீ அடையவேண்டிய பதவியெதுவோ உனக்கு விருப்பமுள்ளதைச் சொல்லுவாயாக-எ-று. (௬௪)

வேறு,

என்றுபரம னியம்புமதுகேட்டுக்
குன்றுமரனுங் குழைந்துருகக்கோற்றொடியா
ணின்றுதொழுது நிமலாநினதடியே
னென்றுமறியே னுரைப்பதுளங்கொள்ளேன்

(இ-பு,) இவ்வண்ணம் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைக் கேட்டு மலைகளும் மரங்களும் நின்றுருகும்படி மானந்தையென்பவள்ள ழுந்துநின்றுதொழுது நிருமலனே உன்னடியவளாகிய நான் ஒன்றுமறியாதவள் இன்னது சொல்லவேண்டுமென்றுந் தெரியாதவள்-எ-று, (௬௫)

தேவரேயாதி திரிபுவனத்துள்ளோர்க
ளேவரோவாழும் பதமுமினிவேண்டேன்
மூவரேயாகித் துணைமூன்றுப்முத்தொழிற்குங்
காவலேயாகிக் கடந்துநின்றகாரணனே

(இ-பு,) தேவர்கள்முதல் திரிலோகத்தி லிருப்பவர்களில் எவர்கள் வாழும் பதவியும் இனிவேண்டேன் திரிமூர்த்திகளாகியும் முக்குணங்களாகியும் முத்தொழிற்குங் காவலாகியும் இவைகளையெல்லாங்கடந்து காரணனுயிருக்கும் ஆண்டவனே-எ-று, (சுசு)

அன்புற்றெனது கிளைஞரனைவோருந்
துனபக்கடலுட் டுளையாதெனைப்போல
வின்பச்சிவபதத்னை தயெய்தியினிதாக
வன்புற்றுனதடிக்கீழ் வாழவருளென்றாள்

(இ-பு,) அன்புள்ள என் சுற்றத்தார் எல்லாரும் துக்கசாகரத்தில்முழுகாமல் அடியேனைப்போலப் பேரின்பமுள்ள சிவலோகத்திற்சேர்ந்து இன்பமுடன் எக்காலமும் ஒரேதனமையாக வாழும்படிகிருபைசெய்யவேண்டுமெனறாள்-எ-று, (சுஎ)

கோட்டுவிடையமர்ந்த கோமான்குயின்மொழியாள்
கேட்டவரமனைத்து மீந்தோமெனக்கிளத்தி
யீட்டுபெருங்கிளைஞ ரெல்லோரொடுமிவள்போய்
வீடடுநெறிப்பேரின்ப மேவப்பணித்தகன்றான்

(இ-பு.) கொம்பினையுடைய ரிஷபவாகனத்தை விரும்பிய பரமசிவன் மானங்கைகேட்ட வரமெல்லாங் கொடுத்தோமென்று அருளிச்செய்து சுற்றத்தாருடன் பேரின்ப வீட்டிற் போய்ச் சேரும்படி அருளிச்செய்து கயிலையங்கிரிக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று. (சுஅ)

ஆடரங்கைத்தீமுருக்கும் வேலைபணங்கனையாள்
கூடுபிணிநெகிழ்த்த வானரமுங்கோழியும்போய்
நீடுபலகாலநில வயத்தேயிருந்து
வீடுகுரங்குகண்டாய் வேந்தேநின்கான்முளையே

(இ-பு,) நாடகசாலையைத் தீபற்றி யெரிக்குங்காலத்தில் தெய்வப்பெண்ணையொத்த மானங்கையானவள் கட்டவிழ்த்துவிட்ட குரங்குங் கோழியும்போய் நெடுங்காலம் இவ்வுலகத்தி லிருந்து இறந்துபோன குரங்குதான் உன்புத்திரன்-எ-று, (சுகூ)

சோரிபொடித்தனைய சூட்டெழில்கொள்வாரணங்காண்
சீரியசொற்மேரு மனமச்சன்சிறுவனிவர்
பாரிலவதரித்தும் பண்டுடையவாதனை காண்
பேரியலினக்கமணி பூதிபெற்றணிந்தார்

(இ-பு,) உதிரம்பொடித்ததையொத்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழிதான்சிறப்புள்ள சாத்திரங்கள் உணர்ந்த மந்திரிகுமாரன் இவ

ர்களிருவரும் பூலோகத்திற்பிறந்தும் பூர்வவாசனையினுல் பெரிதானமு றைமையுடன் ருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் விரும்பி யணிந்தார்கள்-எ-று

முன்னைப்பிறந்தபிறப் பின்முதல்வன்மணி
தன்னையணிந்ததபோ பலத்தின்றன்மையான்
மன்னர்தொழுமன்று வுனக்குமதலையுமாய்க்
கன்னிமதியமைச்சன் சான்முளையுமாயினரே

(இ-பு) முன்னீங்கிய பிறவியில் பரமசிவனுடைய மணியாகிய ருத் திராக்ஷத்தைத்தரித்த தபோபலத்தினுல் அரசர்களெல்லாம் வணங்கத்த க்கஅரசனுகிய வுன்புத்திரனும் அழிவில்லாத உணர்ச்சியையுடைய மந்தி ரி குமாரனுமானுர்கள்-எ-று. (எக)

காளையிளைஞரிரு வோருங்கண் ணுதலோன்
றளைநெடுநாட் டணைவர்தருச்சித்து
வாளையுகளும் வளநாடினிதாண்டு
வேளையெரித்தோனருளால் வீட்டின்பமெய்துவரால்

(இ-பு.) இந்த இரண்டு புத்திரர்களும் பரமசிவனுடைய திருவடிக ளை இடைவிடாமல் நெடுநாள் பூசித்து வாளைமீனகள்தாவிக்கொண் டிரு க்கும்படியான நீர்வளமுள்ள இந்தத்தேசத்தை யின்பமுடன் ஆண்டு கா மதகனராகிய பரமசிவனுடைய திருவருளினுல் மோக்ஷம் அடைவார்க ள்-எ-று. (எஉ)

எங்கிவர்கள்முன்னை யியல்புமியன்றதுவு
மாங்கதனிற்பய பனுலடைந்ததுவங்
தீங்கறநாங்கூறினோந் தேர்வேந்தேநின்மனத்தி
லோங்குவிழைவால்வினவ வுண்டேலுரையென்றான்

(இ-பு) இவ்விருவருடைய முற்பிறப்பின் றன்மையையும் அப்போ து நடந்ததையும் அதனுல் அடையவேண்டிய பயனை யிப்போது அடை ந்ததையும் குற்றமறநாம் உனக்குச்சொன்னேம் தேரையுடைய அரசனே உன்மனதில்மிகுந்த விருப்பத்தினுல்இன்னமவதாவது கேட்கவேண்டிய திருந்தால் சொல்லென்று பராசரமுனிவர்சொன்னுர்-எ-று. (எங)

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௱௫௰௨

உ

சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது,

சீருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

என்னமுனிசூதனினிதியம்பிமாதவத்தீர்
மன்னர்மன்னன்மீட்டு மந்தமாதவனைத்தாள்போற்றிப்
பணிவினவுவது கேட்டுப்பாராசரனார்
பின்னுமுரைத்தகதை கேண்மினெனப்பேசினான்

(இ-பு.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லி நைமிசாரணிய முனிவர்களே அவ்வரசனானவன் பாராசருடைய பாதங்களிற்பணிந்து துதித்துவினவுதலைக்கேட்டு மேலும் அவர்சொல்லிய சிவசரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்றுசொன்னார்-எ-று. (௧)

வேறு;

ஓங்கியபேருவகையி னுடனெழுந்துமன்னவர்கோன்
றேங்கமழுநறுந்தெரியன் முடிதாழச்சென்றிறைஞ்சிப்
பூங்கமலத்தயனனைய புகழ்முனியேநின்னருளாற்
றாங்கரியமனமாயை தணிந்தறிவின்றலைநின்றேன்

(இ-பு,) மிகுந்தசந்தோஷத்தை யுடைய அவ்வரசன் பராசர முனிவருடைய பாதங்களில் தன் மகுடம் படும்படி பணிந்து பிர்ம்மதேவனையொத்தபுகழுள்ள முனிவரே தேவரீருடைய கிருபையினால் தாங்குதற்கரியமனமாயைநீங்கி அறிவினிடத்தில் நின்றேன-எ-று, வாசனைகமழும்பூமாலையணிந்தமகுடம் (௨)

மைந்தன்வரலாறனைத்துங் கேட்டுமனமகிழ்ந்தேன்
கந்தனனையவிளங் காளையினிக்காசினியை
யெந்தவகைபுரப்பானவாழ் நாண்மற்றெத்துணையுண்
டந்தமுறைதானுமடி யேற்கருள்கென்றான்

(இ-பு,) சுவாமிகளே என்புத்திரனுடையவரலாறெல்லாங்கேட்டுமனமகிழ்ந்தேன சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த இவ்வாலிபன் இனி எவ்விதமாக உலகத்தை ஆளுவான் ஆயிசு எவ்வளவிருக்கின்றது அம்முறையையும் அருளவேண்டுமென்றான்-எ-று, (௩)

செம்பொன்முடிக்குரிசில் கேட்டியதுசெப்பினாற்
கம்பமுறநெஞ்சங் கலங்கித்துயருழப்ப
ரும்பர்முதலோரு மென்றுனக்கெய்தும்
வெம்புகொடுந்துயரம் யாரேவிலக்கிற்பார்

(இ-பு,) பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மகுடந்தரித்த அரசனேசொல்லுகிறேன்கேள் என்னவெனில், அதைச்சொன்னால் தேவர்முதலானவர்களும் நடுக்கமுண்டாக மனங்கலங்கித்துயரம் அடைவார்களென்றால் உனக்குநேரிடும் கொடிய துயரத்தை யார்விலக்குவார்கள்-எ-று, (௪)

எவ்விடருஞ்சாரா வினைறவனருள்பெற்றனையாற
செவ்வடிவேல்வேந்தேயான் செப்புகேனின்புதல்வ
னவ்வியமொன்றில்லாதா னாறிரண்டாண்டினறகடந்தான்
கவ்வையுறலின்றுமுத லோரேழ்தினங்கடந்தால்

(இ-பு,) பரமசிவனுடைய திருவருள் கிடைத்திருப்பதினால்யாதொரு துன்பமும் நேரிடாது வேலேந்திய அரசனே யான் சொல்லுகிறேன் உன்புத்திரன் பாபமென்பது சிறிதுமில்லாதவன் இப்போது பன்னிரண்டுவயதுள்ளவனுயினான துன்பம்அடையாதே இன்றுமுதல் எழுநாள் கடந்தால்-எ-று. (௫)

சாவதுவேதிண்ணமெனமுனிவன்சாற்றுதலு
மேவுபடச்சாயுமிக லரிமானேறுபோற்
காவலன்மேதினிமேல் வீழ்ந்துகடைக்கண்முத்தந்
தூவநிலையில்லாத் துயர்க்கடலுண்மூழ்கினான்

(இ-பு,) இறப்பதுநிச்சயமென்று முனிவன்சொல்லலும்அம்புபட்டமாத்திரத்தில்விழுந்துவிடுஞ் சிங்கம்போல அரசனபூமியில்விழுந்து கடைக்கண் நீர்துளியைச் சிந்தும்படி நிலைபடாத துயரகடலில் ஆழ்ந்தான்-எ-று, (௬)

தாங்கிமுனிவ னெடுத்துத்தராபதியை
வீங்குதுயர்மாற்றி விழிநீரறநீவி
யோங்குபொலனகரத்துற் றநறுந்தெண்ணீரை
வாங்கிமுகங்கழீஇ வந்ததுயர்நீக்கினான்

(இ-பு.) துக்கசாகரத்தில் முழுகிய அரசனைப் பராசரமுனிவர் தாங்கியெடுத்துத் துயரம்நீக்கிக் கண்ணீரைத்துடைத்து மாற்றுயர்ந்தபொனகரகத்திலிருந்த தெளிவுள்ள நீரைக்கையில் வார்த்துக்கொண்டு அவ்வரசன்முகத்தைக்கழுவி நேரிட்ட துயரச்சோபத்தை நீக்கினார்-எ-று, (எ)

வேறு.

ஊழ்வினையுருத்தகாலத் துறுவத்தின்றநற்றுய்
வீழ்முலைசுரந்தபாலு முண்டபின்வெய்யநஞ்சா
மாழ்கடற்பிறந்தநஞ்சு முண்டபினமிர்தமென்றால்
வாழியயாந்தொல்லா மிருவினைவயத்தர்மன்னு

(இ-பு,) அரசனே ஊழ்வினை சம்பவித்தகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தினால்பெற்ற தாயின் முலையினின்று சுரந்தபாலும் உண்டபின் கொடிய நஞ்சுபோலாகும் நல்வினையுற்றகாலத்தில் ஆழ்ந்தகடலில் உண்டாகிய விஷமும் உண்டபின் தேவாமிர்தம்போலாகும் என்றால்மனிதர்களெல்லாம்இருவினைவசப்பட்டவர்களே-எ-று, வீழ்பால் விரும்பப்பட்டபால்(அ)

இன்பம்வந்துற்றகாலை யிருங்களியெய்தரூனுந்
துன்பம்வந்துற்றகாலைத் துயருழந்தழுதரூனு
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தே யறிவிலார்மாட்சியல்லோர்
துன்பமுமின்பந்தானுந் தொல்வினைத்தொடர்ச்சியென்பார்

(இ-பு,) மனிதரைக்காக்கும் அரசனே இன்பம்வந்துபொருந்தினகாலத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைவதும் துன்பம்வந்து பொருந்தினபோது துபரப்பட்டு அழுவதும் அறிவில்லார்செய்கை அறிவுள்ளவர்கள் சுகதுக்கங்கள் பழவினைதொடர்ச்சியென்பார்கள்-எ-று. (௯)

ஆதலால்வருந்தல்சேட்டி யருபியாயமலனுகிச்
சோதியாய்நின்றவீசன சுவேச்சையாங்குணங்கண்மூன்று
ளோதுராசதத்திலாதி விரிஞ்சனையுதிப்பித்தன்றே
வேதநூலனைத்துமந்த விரிஞ்சனுக்கமைத்துப்பின்னும்

(இ-பு.) ஆகையினால் அரசனே நீ வருந்தாதேநான்சொல்வதைக்கேள் அருபியும் நிர்மலனும் சோதியுமாய் நின்ற பரமசிவன் தனனுடையசுவேச்சையாகும் முக்குணங்களுக்குளொன்றாகிய ராசதகுணத்தில் பிரமதேவனைச்சிருஷ்டித்து வேதசாத்திரங்களையெல்லாம் அந்தப்பிரமதேவனுக்கு அப்பொழுதே அருளிச்செய்துமின்னும்-எ-று, (௰)

வேறு,

மாசிலாஞானமா யணுக்கள்வாழ்வதாய்க்
காசிலாவுபநிட. தத்தின்கண்ணதாய்ப்
பாசமாய்த்திடுபசு பதியைப்பற்றிடு
மாசில்சீருருத்திர வத்தியாயமும்

(இ-பு) குற்றமில்லாத ஞானமாகியும் உயிர்கள் வாழ்வுபெறத்தக்கதாகியும் குற்றமில்லாத உபநிடதத்தினிடத்ததாகியும் ஆணவமலத்தைக் கெடுத்தருளாநின்ற பசுபதியைப்பற்றிய பழுதில்லாத சீருருத்திர அத்தியாயமும்-எ-று. உபநிடதங்கள் - ௱௨ (௰௪)

அருளினனகத்திடை யறிந்தநான்முகன்
றெருளுறவுலகமீ ரேழுஞ்செய்தபி
னிருளறுத்துலகங்க ளுய்யவெண்ணியே
பொருடருவேதங்கள் புகலுங்காலையில்

(இ-பு) அருளிச்செய்தார் அவைகளை மனதுக்குளறிந்த பிர்ம்மதேவன் தெளிவுபொருந்தப் பதினாலுலோகமும் சிருஷ்டித்தபின்பு இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் அஞ்ஞானத்தைநீங்கிக்கடைத்தேறவெண்ணிப்பொருள்தங்கிய வேதங்களைச்சொல்லும்போது-எ-று. (௧௨)

நாற்றிசைமுகத்தினு நான்குவேதமுந்
தோற்றநாட்டெனறிசை முகத்திற்றோற்றிய
வாற்றசாறயித்திய மதனினுப்பணை
யேற்றசிருருத்திர மெழுந்துதோன்றிற்றால்

(இ-பு.) நான்குதிசை முகங்களிலும் நான்குவேதங்களும் உண்டானாளில்தென்றிசைநோக்கியமுகத்தில் தோன்றியமகிமை மிகுந்த தைத்திரியவேதத்தின்மத்தியில் மேன்மையுள்ள சீருருத்திர மந்திரம்உண்டாயிற்று-எ-று, தத்திரியென்னும்பக்ஷியுண்டு பகிழ்ந்தமையால் தைத்திரியமென்றாயது-எ-று, (௧௩)

அத்தகைமந்திர மரீசியாதியாம்
வித்தகமுனிவரர் விரும்பிக்கற்றுட
னுத்தமவுலகிடை முனிவர்க்கோதிடத்
தத்துவமறையவர் தாமுங்கற்றனர்

(இ-பு.) பெருமைபொருந்திய அந்தமந்திரத்தை மரீசிமுனிவர் முதலாகிய ஞானமுள்ளமுனிவர்கள் விரும்பி உணர்ந்து உடனே இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உத்தமமுனிவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யத் தத்துவமுணர்ந்த அம்முனிவர்களும் தெரிந்துகொண்டார்கள்-எ-று, (௧௪)

ஆர்வுருபாவமா மழனற்கோடையாற்
பார்மிசைமானிடப் பசும்புல்வாடுத
நீர்தருபிரணவ மினனுச்சேர்ந்துபெய்
கார்மழையொத்ததிக் கடவுண்மந்திரம்

(இ-பு,) நிறைந்த பாவமாகிய வெதுப்புகின்ற கொடையால் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்களாகிய பசியபுற்கள்வாடுதல் நீங்கும்படி பிரணவமாகிய மின்னலைச்சேர்ந்து பொழிகின்றமேகத்தையொத்தது தெய்வீகம்பொருந்திய இம்மந்திரம்-எ-று. (௧௫)

மற்றொருதவங்களேன் மந்திரங்களேன்
சிற்றியல்விரதமேன் வேள்விச்செய்கையேன்
சுற்றியமலங்களைத் துடைத்துமுத்தியைப்
பெற்றிடவளிப்பதோர் பிரமமீதரோ

(இ-பு.) இம்மந்திரமிருக்க வேறொருதவங்களேன் மந்திரங்களேன் சொற்பப்பயனைத்தருகின்ற விரதங்களேன் யாகத்தொழிலேன் பிறவி

தோறுந் தொடர்ந்துவருகிற மும்மலங்களைநீக்கி மோக்ஷத்தைப்பெறும்
படிகொடுக்கும் பரமசிவம் இதுவேயார்-எ-று, (௰௬)

பின்னருநான்முகப் பிதாமகன்பொறை
மன்னியதேவர்கண் மக்கள்வல்விலங்
கன்னியவடிவுள வனந்தயோனியும்
பன்னருஞ்சிறப்பினாற் படைத்துமுற்றியே

(இ-பு,) பிர்ம்மதேவன் முனசிருஷ்டித்ததுமல்லாமல் பின்பும் சார்
தருணமுள்ளதேவர்கள் மனிதர்கள் வலியமிருகங்கள் இவைகளேயன்றி
யின்னமும் பலபலவிதமாகிய அனந்தம்யோனிபேதங்களும் சொல்லுத
ற்கரிய சிறப்புடன் சிருஷ்டித்துமுடித்து-எ-று. (௰௭)

புண்ணியபாவமும் பொருவினன்மையு
மண்ணியதீமையு மகிழ்வுந்துன்பமு
மெண்ணியநினைப்பொடு மறப்பும்யாவையு
நண்ணியவுணர்வொடு வகுத்துநல்கியே

(இ-பு.) புண்ணியபாவங்களும் ஒப்பில்லாத நன்மையும் இவ்வுலகத்
தில் நேரிடுந்தீமையும் சுகதுக்கங்களும் எண்ணுகின்ற நினைப்பு மறைப்
புகளும்பொருந்திய உணர்ச்சியுடன் வகுத்துச் சிருஷ்டித்து-எ-று, (௰௮)

துறக்கமுநரகமுந் துவன்றிக்காக்கெனப்
பிறைக்குலநானகெனப் பிறழ்வெண்கோட்டிடைக்
கறைக்குட்றணிந்தமாற் களிற்றுவேந்தையு
மறத்தொழிற்கூற்றையும் பணித்துமன்னனே

(இ-பு) அரசனே நாலு பிறைகள்போலப்பிரகாசிக்கும்வெண்மை
நிறமுள்ள தந்தங்களினிடத்தில் பகைவருட லிரத்தமும் குடலும்நிறை
யத்தக்கபெரிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரனைநோக்கி
நீ சுவர்க்கலோகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கோபமுண்டாகு
ம்தொழிலையுடைய யமனைநோக்கி நீநரகத்தைக்காத்துக்கொண்டிருவென்
றுங் கட்டளையிட்டுப் பின்பு-எ-று, (௰௯)

துடிமுதல்காலங்க டோற்றுந்தன்மையுங்
கடிதினில்வருஞ்சுடர்க் கதிருந்திங்களு
மிடையுளகோண்முதற்கிரகர்யாவையு
மடையுறுபூதங்க ளாந்துமாக்கினின்

(இ-பு,) க்ஷணமுதல் காலங்கள் உண்டாகுந் தன்மையையுமகமே
ருவைவிளாவாகச்சுற்றிவரும் சூரியனையும் சந்திரனையும் அவ்விடத்திலி
ருக்குங்கோள்முதலாகிய கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆகாயமுதலாகப்
பொருந்திய பஞ்சு பூதங்களையும் சிருஷ்டித்தான்-எ-று, (௨௰)

ஆக்கியசராசர மனைத்துமவ்விதி
நீக்கியபகுதியி னெருங்கியெங்கணும்
போக்கறநிமிர்ந்துசெல் பொழுதிற்கூற்றுவன்
காக்குமங்கரகங்க டனழபக்கற்பிப்பான்

(இ-பு,) இவ்வாறு அந்தப்பிரமன் உண்டாக்கிய சராசரங்களெல்லாம் பேதயில்லாமல் நெருங்கி யெவ்விடத்தும் இறத்தலின்றி அதிகரித்துவரும்போது யமன்காக்கா நின்ற அங்கரகங்கள் தழையும்படி கற்பிக்கின்றான்-எ-று. (உக)

கூறியபாவத்தின் கூற்றுவாகிய
சீறியகாமமே முதலநிமையை
வீறுயர்கதையினுன் விளித்துநீவிர்போய்
மாறுசெய்துலகிடை மருவியெங்குமே

(இ-பு.) சொல்லுகின்ற பாவத்தின் பிரிவாகிய சீறுகின்ற காமமுதலான பாவங்களைப் பெருமைமிகுந்த யமன் அழைத்து நீங்கள்போய்மாறுபாடுசெய்து உலகமெங்கும்பொருந்தி-எ-று, (உஉ)

தருமமுநீதியுந் தயாவும்வாய்மையு
மருவியதவங்களும் பிறவுமாற்றிநுங்
கருமமாந்தீத்தொழில் கணக்கிலாதன
புரிதிர்நிரகினைப் புரத்திர்போயென்றுன்

(இ-பு.) தருமத்தையும் நீதியையும் தயையையுஞ் சத்தியத்தையும் பொருந்திய தவங்களையு மற்றதுகளையு மாற்றி உங்கள் தொழில்களாகிய பாவத்தொழில்களை அனந்தமாகச்செய்து கொடிய நரகத்தைக் காக்கக்கடவீர்களென்றுன-எ-று, (உ௩)

அங்கதுகேட்டலு மழகிற்றென்றுபோய்த்
தங்கியவுலகிடை வந்துசார்தலும்
பொங்குசீருருத்திர மெவருமேபுகன்
றெங்கணுநிறைதலாற் றுண்ணென்றேங்கியே

(இ-பு,) அந்த வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் எங்களுக்கு நன்மையானகாரியமென்று காமமுதலிய பாவங்கள் சென்று பொருந்திய உலகத்தில்வந்து சேர்ந்தவளவில் மகத்துவமுள்ள சீருருத்திர மந்திரத்தையெல்லாருஞ் சொல்லி எவ்விடத்தும் நிறைந்திருப்பதினுல் நடுக்கங்கொண்டு ஏங்கி-எ-று. (உ௪)

மீண்டனவோடின வெருவிக்காலன்மு
னீண்டினவாய்புலர்ந் திளைத்துநின்றன
வாண்டகைகேட்டிநின் ஞணையாற்றிரு
வேண்டியவிருநில வளாகமேவினேம்

(இ-பு.) பயந்து திரும்பியோடி யமனிடத்தில் சேர்ந்துவாயுலர்ந்து இளைத்துநின்று ஐயனே கேட்பாயாக உன்னுக்கினையால் செல்வம்வேண்டிய பெரிய உலகத்தினிடத்திற்பொருந்தினோம்-எ-று. (உ௰)

கவ்வைமாநதிக்கரை கடவுளாலயஞ்
செவ்வியபொழிமறை யாளர்சேர்விட
மெவ்விடமெவ்விட மென்றுகூறுவேம்
பவ்வமின்றிரைப்பது போலப்பாரெலாம்

(இ-பு.) ஓசையையுடைய பெருமைபொருந்திய நதிக்கரை தேவாலயம்நல்லசோலை பிர்ம்மாலயம்எங்கெங்குமிடமென்று பிரித்துச்சொல்வோம் பூலோகமெங்குஞ் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல-எ-று. (உகூ)

வல்லசிருருத்திர மந்திரந்தனை
யெல்லையில்யாவரு மினிதினோதிட
நல்லழற்பிழம்பென நமலாக்காய்தலா
லொல்லையில்வெருவிநின னுழையெதுங்கினேம்

(இ-பு.) முத்திதரவல்ல சிருருத்திர மந்திரத்தை அளவில்லாமலெல்லாரும் ஓதுகின்றார்கள் அதுமிகுந்ததீக்கூட்டம்போல நம்மவர்களைக் காய்கின்றதினால் பயந்துவிரைவாகஉனனிடத்தில்வந்துசேர்ந்தோம்-எ-று

(வேறு.)

எழுகோடிமந்திர மெடுத்தவரியம்பினுந்
தாழ்விலாதமந்திரங் கடம்மையொல்லைநீக்குவேனு
சூழ்சடைப்பரமனைந்து தொல்லெழுத்தையொன்றியே
வாழுமந்திரத்திலோ ரெழுத்தினுக்குமாழ்குவேம்

(இ-பு.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை பெவர்களெடுத்துச்சொன்னாலும் தாழ்ச்சியில்லாத அந்த மந்திரங்களை விரைவினில் நீக்கிவிடுவோம் சூழ்ந்தசடையையுடைய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரத்தைப்பொருந்திவாழுஞ்சிருருத்திர மந்திரத்தி லிருக்கும் ஒருஅக்ஷரத்துக்கு யாங்களவருந்துவோம்-எ-று. (உஅ)

பெருமைநீபணித்தவாறு நரகராசிபேணலே
மருமையெந்திறத்தடாது கும்பிபாழதிந்திடென்
றொருமையிற்கிளத்தலோடு முத்தியென்னவொலியெழத்
தருமராசன்விதியிருந்த சபைபுகுந்துபணியவே

(இ-பு.) இறைவனே நீகட்டளையிட்டபடியினிரகத்தினைக் காக்கமாட்டோம் காப்பதருமை யெங்களாலாகாது நரகம் பாழாயிருக்கின்றது அதனை நீ யறிதியென்று சொல்லிய வளவில அதைக்கேட்ட தருமராசன் சமுத்திரம்போல ஓசையுண்டாகத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பிர்ம்மதேவனிருந்த சபையிற்போய்ப் பணிந்து-எ-று. (உகூ)

செம்பொன்வெற்பதோன்றநாலு சிகரமோடிருந்தென
வம்புயாசனத்திருந்த வண்ணல்வாய்மலர் திறந்
தெம்பதத்தடைந்தவாறென் மறலியென்றியம்பவே
வெம்புநெஞ்சனெடிதுயிர்த்து வெகுளியோடுமுரைசெய்தான்

(இ-பு.) ஒருபொன்மலையானது நாலுசிகரத்துட னிருந்ததுபோலக் கமலாசனத்திலிருந்த பிரம்மதேவன் திருவாய்மலர்ந்து தருமராசனே நீ நம்மிடத்திற்குவந்தகாரணமென்ன வென்றுசொல்லலும் யமன்வெதும் புமனத்தனுய்ப்பெருமூச்சுவிட்டுக்கோபத்துடன்சொல்லுகின்றான்-எ-று,

அய்யநீபணித்தவண்ண மரிபவேழுநான்கெனும்
வெய்யகோடிகும்பியும் விளங்கியேதழைக்கயான்
செய்யலாவதேதினிச் சிறந்தசீருருத்திரம்
வையம்யாவுமோதலாலம் மாநிலத்துளோரொலாம்

(இ-பு.) சிறப்புப்பொருந்திய சீருருத்திரத்தைப் பூலோகத்தி லிருப்பவர்களெல்லாரும் செபித்தலால் ஐயனே நீ கட்டளையிட்டபிரகாரம் இருபத்தெட்டு நரகங்களும் விளங்கித் தழைக்கத்தக்கதாக அடியேன்செய்யலாவதென் னிருக்கிறது-எ-று, (௩௧)

நாகநாடுநண்ணிலார்க ளாரணன்றனித்துவாழ்
போகநாடுநண்ணிலார்கள் புண்டரீகனிரு
யோகநாடுநண்ணிலாரு லோகபாலர்நாடுரு
ரோகமாயசிவபதத்தி னெல்லையாருநண்ணினுர்

(இ-பு.) சுவர்க்கலோகத்தில் பொருந்துகின்றார்களல்லர் விஷ்ணுதி ஷித்துவாழ்கின்றபோகநாடு பொருந்துகின்றார்களல்லர் தேவருடையநாட்டிலும்பொருந்துகின்றார்களல்லர் லோகபாலர்நாட்டிலும்பொருந்துகின்றார்களல்லர் ஏகனுகியபரமசிவனுட்டில் எல்லாரும்பொருந்துகினறார்கள்-எ-று. (௩௨)

புண்டரீகவண்ணலே புராரிவாழ்பதத்தினி
லெண்டிசாமுகத்துளோரு மெய்தலான்மற்றேவரோ
கொண்டதீமைநரகம்வந்து குறுகுவார்கள்குறுகுமா
றண்டாாதபுரிஷியல்ல தாள்கலேனென்னாசரோ

(இ-பு.) தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளே பரமசிவனுடைய பதவியில் அஷ்டதிக்குகளுக்குள்ளிருப்பவர்களும் பொருந்துதலால்மற்றையார்வந்து நரகத்திற் பொருந்துவார்கள் தேவநாதனே அப்படியன்றிநரகத்தில் வந்து பொருந்தும்படிசெய் இல்லாவிட்டால் என் அதிகாரத்தை விட்டுவிடுகிறேன்-எ-று, (௩௩)

வேறு.

என்றுகூறி மறலியிறைஞ்சலுந்
துன்றுபங்கய நான்முகன்சூழ்ச்சியா
னன்றுசெய்பவர் தங்கட்குநன்னெறி
யன்றியேதவ றுற்றுவதேதெனு

(இ-பு,) இயமனிவ்வாறு சொல்லிவணங்குதலும் தாமரையிற்பொரு ந்தியபிர்ம்மதேவன் உணர்ச்சியினால் நன்மைசெய்கின்றவர்களுக்குநன்மா ர்க்கம் வருவதன்றிப் பொல்லாங்குவருவதேது-எ-று. (௩௪)

ஞாலநாயகன் பின்னருநாடியே
காலனெஞ்சஞ் சலங்கியுரைத்தது
மூலமோடு நாகமுடிந்தது
மேலநீக்குதற் கினனவையாமென்றே

(இ-பு.) எமன் மனங்கலங்கிச் சொன்னதையும் அடியோடேநாகமு டிந்ததையும் பிர்ம்மதேவன் யோசித்து இதுகளை நீக்குதற்கு இவைகளா குமென்று திர்மானித்து-எ-று. (௩௫)

கோதுசெய்யுமஞ் ஞானத்தின்கூறதாய்
வாதஞ்செய்ய வளாவிருப்பின்மையுஞ்
சூதுசெய்திடுந் துன்மதியுப்புவிக்
கேதஞ்செய்திட வேகுமினேகியே

(இ-பு,) குற்றத்தைச் செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தின்பிரிவாய் வாதுசெ ய்யவளர்கின்ற விருப்பமில்லாமையையும் சூதுசெய்கின்றதுர்ப்புத்தியை யும்பார்த்து நீங்கள் பூலோகத்தில் துன்பம்செய்யும்படி செல்லுங்கள் அ வ்வாறுசென்று-எ-று. (௩௬)

மாசகற்றுசீ ருத்திரமானிட
ராசைபற்றி யனைவருமோதுதல்
காசினிக்குண் முழுதுங்கடிந்துதுந்
தேசறுத்தசெயலை நடத்துவான்

(இ-பு,) பாவங்களை நீக்கத்தக்க சீருருத்திரத்தில்விருப்பங்கொண் டு பூலோகத்திலிருக்கும்மனிதர்கள் எல்லாரும் ஓதுதலை நீக்கிஉங்களுடை யகொடிய செய்கையைநடத்த-எ-று. (௩௭)

எய்துமென்று பிதாமகனேவலு
நொய்தினெய்தி நுணங்கியகேள்வியாற்
செய்தவர்புரி சிந்தையினண்ணியே
கைதவங்கொடு நெஞ்சைசக்கலக்கின

(இ-பு,) செல்லுங்களென்று பிரம்மதேவன் ஏவினவளவில் அவைக ள்பூலோகத்தில் விரைவுடன்வந்து மிகுதியான சாஸ்திர விசாரணையினு ல்நல்லதவஞ்செய்கின்ற மனதிற்பொருந்தி வஞ்சகத்தைக்கொண்டு அந் த மனதைக்கலக்கின-எ-று, (ருஅ)

படியினல்விருப் பின்மைமலியவே
வடியுளோர்கள்சி ருத்திரப்பற்றுவிட்
டடைவுநீத்தொழுக் கல்லவைசெய்தலிற்
கொடியதீரா கங்குடியேறிற்றே

(இ-பு.) சோம்பலினுல் விருப்பமில்லாமை உண்டாக இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் சிருருத்திரம் ஓதுதலைவிட்டுக் கிரமந்தப்பிப்பாவங்களை ச்செய்தலினுல் கொடிய நரகத்தில் குடியேறியது-எ-று, (ருகூ)

பிறையெயிற்று மறலிபெயர்ந்துதா
னுறைபதித்தலை யெய்தியுவப்புடன்
குறைவறக்களி கூர்ந்திருந்தானினி
யிறைவநின்மகற் செய்துவசொல்லுகேன்

(இ-பு) பிறைபோல்வளைவும வெண்மைநிறமுமுள்ளபற்களையுடை ய எமதர்ம்மராசஞனவன் தானிருக்கும் வைவச்சுத பட்டணத்திற்போ ய்ச் சந்தோஷத்துடன்குறைவற்ற களிப்புடனிருந்தான் அரசனே இனியு ன்புத்திரனுக்கு நடப்பதைச் சொல்லுகிறேன்-எ-று, (சுo)

இடரொழிக்கவு மின்னுயிர்நல்கவு
மிடையுங்காலனை நீக்கவும்வேண்டுமேற்
படைமழுக்கைப் பரமன்சிருத்திரந்
தொடையன்மார்பவி யற்றுதல்சூழ்ச்சியால்

(இ-பு,) துன்பத்தை நீக்கவும் இனிதாகிய வுயிரைக்கொடுக்கவும் வ ருகின்றயமனை நீக்கவும் வேண்டுமானுல் மழுவாயுத மேந்திய திருக்கர த்தையுடைய பரமசிவனது சிருருத்திரத்தை மாலையணிந்த மார்பனே சொல்லவேண்டும்-எ-று, (சுக)

யாவரோனு மினியசிருத்திர
நாவினேதி நளிர்மதிசேகரத்
தேவையாட்டுதெண் ணீரைத்தஞ்சென்னியிற்
றாவினுனமனுணை துடைப்பரோ

(இ-பு,) எவர்களேயானுலும் இனியதாகிய சிருருத்திரமந்திரம் நா வினுலோதிப்பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்கின்ற தெளிவுள்ளதீர்த்தத் தைத் தங்கள் சிரசில் தெளித்துக் கொண்டால் விதிக்கும் யமதண்டனை நீக்குவார்கள்-எ-று, (சுஉ)

தாங்குசீருத்திர சமகஞ்சொலித்
தேங்குமஞ்சன மாட்டியசிரியோ
ராங்கணேபதி னாயிரமாண்டுபோர்
வாங்குவிற்கையாய் வாழ்வொடுவைகுவார்

(இ-பு,) போரில் வளைக்கும் வில்லேந்திய கையையுடையவனே எல்லாரையும் ஆதரிக்கும்படியான் சீருருத்திர சமகஞ்சொல்லிப் பரமசிவனுக்குத்திருமஞ்சனஞ்செய்யும் சிரியையுடையவர்கள் அப்பொழுதே பதினாயிரம்வருஷம் சம்பத்துடன்வாழ்வார்கள்-எ-று, (சுங)

பத்தியோடுசீ ருத்திரம்பாருளோர்
சித்தம்வைத்துத் தினந்தோறுமோதினு
லத்தனின்புற்ற வர்க்கருள்செய்திடு
மூத்தியீதுமொ ழியவும்வேண்டுமோ

(இ-பு.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் பத்தியுடனேசிருருத்திரம்நாள்தோறுமனமொருமித்து ஓதுவார்களேயானால் பரமசிவன்கிருபைகூர்ந்து மோக்ஷங்கொடுத்தருளவார்இதனைச்சொல்லவும்வேண்டுமோ-எ-று,

ஆதலானின்மத லேக்குமன்னதிப்
போதியற்றப் பொருவரும்புண்ணிய
மாதவத்தின் மறையவர்க்கூவென்றுன்
றூதுமன்னன் விட்டானவர்துன்னினர்

(இ-பு,) ஆகையாலிப்போது உன்புத்திரனுக்குச் சீருருத்திரமந்திரம் சொல்லிய தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்விக்கிறதற்கு ஒப்பில்லாதபுண்ணியமுள்ளதபசிகளை அழைப்பியென்று பராசரமுனிவர்சொன்னார் அதைக்கேட்ட அரசன் தூதர்களை யனுப்ப அவர்கள்போய்ச் சொன்ன அளவில்முனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள்-எ-று. (சுரு)

அடைந்தவாயிர மந்தணருந்தொழிற்
சடங்குநீதிப்ப ராசரன்சாற்றிடக்
குடங்களாயிரங் கொண்டதெண்ணீர்தொடா
விடங்கொளந்தைசீ ருத்திரமெண்ணினர்

(இ-பு,) பராசரமுனிவர் சடங்குவிதிசொல்ல வந்த ஆயிரமுனிவர்களும் ஆயிரங் கும்பங்களிற் பூரித்திருக்கும் நீரைத்தொட்டு விஷமுண்டபரமசிவனது சிருருத்திரம்சொன்னார்கள்-எ-று. (சுசு)

இந்தவண்ணமே ழாத்தினசெய்தலு
மந்தணாளரோ ராயிரங்கும்பமுங்
கந்தனன்னவேற் காளையையாட்டினர்
மைந்தன்மண்ணிடை வீழ்ந்துமயங்கினன்

(இ-பு,) இவ்வாறுஏழாநாள்வந்தபோது ஆயிரமுனிவர்களும்தங்கள் கையிலிருக்குங் கும்பத்தீர்த்தத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த அந்தராசபுத்திரனுக்கு ஸ்நாநஞ் செய்வித்தார்கள் உடனே அந்தப்புத்திரன்மயங்கிப் பூமியில்விழுந்தான்-எ-று, (௬௭)

கண்டுமன்னவன் கையறவெய்தலுந்
தண்டுகுண்டிகை தாங்கியதாபதர்
விண்டவார்பிறை வேணியன்மந்திரங்
கொண்டுபூதிவெண் காப்புக்குறித்திட்டார்

(இ-பு,) தன்புத்திரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவ்வரசன்பார்த்துத் அவரங்கொண்டான் அப்பொழுது தண்டுகமண்டல மேந்திய முனிவர்கள் பிறைபணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது மந்திரமாகிய சிருருத்திரஞ்சொல்லி விபூதியுந்தரித்தார்கள்-எ-று. (௬௮)

அறங்கொள்வேதிய ராசிபகர்ந்திட
மறங்கொள்வேந்தன் மனமகிழ்வோங்கிட
வுறங்கினானறுயி ரீர்ந்துணருற்றெனத்
திறங்கொண்மைந்த னெழுந்துதிசெப்புவான்

(இ-பு,) தருமநெறியைக்கொண்டிருக்கிற முனிவர்கள் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லும் வீரம்பொருந்தியராசன் மனதில் மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கத்தக்கதாக நித்திரைசெய்தவன் அதுநீங்கியெழுந்ததுபோலப்புத்திரனெழுந்துஇந்த வார்த்தைசொல்லுகிறான்-எ-று, (௬௯)

வேறு,

இத்தலையினிசழ்ந்தபொருளெந்தைகேளி ளம்பிறைபோல்வெள்ளெயிற்றனெரியுங்கண்ணன், மைத்தொருமாபலையனையவுருவன்மிக்க மழைமுகிலினிடிமுழக்கமனையசொல்லன், கைத்தலத்திலொருகதையுங்கயிறுமேந்திக் கனன்றெனையேபிடித்தடர்க்குங்காலைதோன்றி, யத்தலையிலேவிடுவித்தவனைப்பற்றி யடர்ந்தசனருரவரொவரோவறிகிலேனே

(இ-பு.) என்னையனே? யிவ்விடத்தில்நடந்த சேதியைக்கேள் இளம்பிறையொத்த வெண்மையாகிய பற்களையுடையவனும் கருமைநிறந்தங்கியமலையையொத்த வடிவமுடையவனும் மேகமுழக்கம்போன்ற சொல்லையுடையவனுமாகிய ஒருவன்கையினிடத்திலொரு தண்டாயுதமும்பாசக்கயிறுமேந்திக்கொண்டு அதிககோபமுள்ளவனாய் என்னைப்பிடித்துஅடிக்குங்காலத்தில் அவ்விடத்தில்சிலர்வந்து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோனார்கள் அவர்களெவர்களோ நான்அறியேன்-எ-று, (௭௰)

என்றுதனிக்குமரனிஃதியம்பக்கேட்ட விகல்வேந்தனுவகையினாலெழுந்துபுல்லி, நின்றமறைவேதியற்குமுகமன்கூறி நிதிமாறியனைவருக்கும்

வெருப்பகல்கிப், பொன்றுமகவுயிரளித்தநுங்கட்கின்னே புரிவதொரு கைம்மாறுகாணேனென்று, வனறவரோடிருந்துசுவையடிசினமார்ந்தி யரியணைமேலதிசயத்தோட மர்ந்தகாலை

(இ-பு,) இவ்வாறு ஒப்பற்ற தன்புத்திரன் சொல்லக்கேட்டுப்பலமுள்ள அரசன்சந்தோஷத்தையுடையவனாகிப்புத்திரனையணைத்துக்கொண்டு அவிடத்திலிருந்தமுனிவர்களுக்கு உபசாரவார்த்தைசொல்லி திரவியமாகியமழையை வெறுக்கும்படி யாவருக்கும் கொடுத்து இறந்த என்மகனுக்கு உயிர்கொடுத்த உங்களுக்கு இப்போதுசெய்யும் பிரதியுபகாரமொன்றும் நான்காணேனென்றுசொல்லி அவர்களுடனிருந்துபோசனஞ்செய்து சிங்காசனத்தில் அதிசயத்துடனிருந்தபோது-எ-று. (௫௧)

தேன்மாரிதுளிப்பனபோன்மகதிவீணைத் திவவுறுதந்திரியின்வழித் தாகத்தோன்றும், வான்வயிற்சென்றனவெளிகையச்செவியிலேற்று மறைமுனி நாரதனவையின்வந்துதோன்றக்கான்மாலையிலிற்றுநறையொழுகுமார்பன் கதுமெனச்சென்றிறைஞ்சியிருகழலும்போற்றித், தானவாழுமரியணையின்மருங்குவேறோர் தமனியப்பீடிகைமுனிவன்றனக்குமீந்தான்

(இ-பு.) மகதியாழினைக்கையினால் மீட்டத்தக்கதான தந்திரியின வழியாக ஆகாயவழி பிதுவென்னும்படிதோற்றுகின்ற நாதத்தை யாவர்காதுகளிலும் தேன்மழை துளிப்பதுபோலச் சொரியும நாரதமுனிவர் அந்தசபையில் வந்தவுடன அவ்வரசன் விரைவிலெழுந்துபோய் வணங்கியிருபாதங்களையும் வணங்கித் துதித்துத் தானிருக்குமசிங்காசனத்தின்அருகில் அம்முனிவருக்கும்வேறொரு ஆசனங்கொடுத்தான்-எ-று, (௫௨)

மணித்தவிசின்வைகியனுசிகூற மன்னன்மகிழ்ந்தருந்தவத்தோய்மலரின்மேலான், கணித்தவுலகீரேழுநொடியினெய்திக் காணவல்லாயிறும்பூதுகண்டதுண்டேற், பணித்தியெனவினவுதலுமகிழ்ந்துகண்ட பரிசனைத்துமப்படியேபகர்வாயெனஞ்சிற், குணித்துமிகவதிசயித்துவேந்தேயுன்றன் குமரனியல்கேட்டியெனக்கூறலுற்றான்

(இ-பு,) அந்த ரத்தினாசனத்திலிருந்தநாரதமுனிவர் ஆசிர்வசனஞ்சொல்லமன்னவன்மகிழ்ந்து அரியதவத்தையுடையவரே பிரம்மதேவன்சிருஷ்டித்த பதினாலுலோகமும் நொடிப்பொழுதிற்சென்று காணத்தக்கவராதலால் ஏதாவது அதிசயம் உண்டாயிருந்தால்சொல்லுமென்று வினவினவளவில் மகிழ்ச்சிகொண்டு தாம்கண்ட தொன்றும்வழுவாமல் சொல்லநினைத்து மிகவும் அதிசயத்தை யுடையவராய் அரசனே உன்புத்திரனுடைய சங்கதியைக்கேளென்று சொல்லுகின்றார்-எ-று. (௫௩)

விசும்புநெறிபானபடருமவேலைகண்டேன் விடுகயிறுமடுதண்டுங்காத்திலேந்திப், பசுப்புபல்போற்கரியநிறமறலியுன்றன் பாலனிவன்றனைப்பற்

னிக்கொடுபோங்காலே, யசும்பமுதுபொழிமதிச்செஞ்சடையோனேவ வ
டல்வீரன்கணத்தினொடுமடைந்துகூற்றைத், தசும்பொழுகப்பாசத்தாற்
பிணித்துவீக்கித் தருக்கினொடுமைந்தனையும்விலக்கிமீட்டான்

(இ-பு,) ஆகாயமார்க்கத்தில் நான்போம்போது வீசுகின்ற பாசக்கயிறும் அடிக்குந் தண்டாயுதமுங் கையிலேந்திக்கொண்டு நீருண்ட மேகம்போலக் கருமைநிறமுள்ள காலனானவன இந்த உனபுத்திரனைப்பிடித்துக்கொண்டு போகுங்காலத்தில் அமுதத்துளி பொழிகின்ற பிறைமதியணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் அனுப்ப வெற்றிபொருந்திய வீரபத்திரன் கணங்களுடன் வந்து கூற்றுவனை உதிரம் ஒழுகும்படி பாசத்தினாற் கட்டியிறுக்கி இவனை மீட்டுவிட்டான்-எ-று. (௫௪)

பிணியினொடுகூற்றுவனைக்கொண்டுவீரன் பெயருநெறியிடைத்தரும
ராசனெய்தி, யணியுமணிமுடிகழலிற்றீண்டவீழ்ந்தெம் மையனேதக்கன்
மகமழித்தகோவே, பணிசெயுநினனடியருக்குமடியனாகப் பற்றுதசிறிய
னைநீபற்றற்குள்ளந், துணியுமதற்கிவனிழைத்தவாறேதென்னத் தோலா
தபடைவீரன்சொல்வதானான்

(இ-பு.) அதன்பின்பு வீரபத்திரர் கட்டினகட்டுடன் காலனைக்கொண்டுபோமிடத்தில் யமதருமராசன்வந்து தன்னுடைய ரத்தினகிரீடம் அவர்பாதத்தில் படும்படிபணிந்து எங்களையனே தக்கன் யாகத்தை அழித்தஇறைவனே தொண்டுசெய்கின்ற நினனடியருக்கும் அடியனாகும்படிதகுதியில்லாத இவனை நீபிடித்துக்கொண்டுபோகத் திருவுளங் கொள்வதற்கு இவன் செய்தகுற்றம் யாதோவென்னத் தோற்புஅடையாதவீரபத்திரர் சொல்லுகின்றார்-எ-று, (௫௫)

வணங்குவரிசிலைத்தடக்கைப்பத்திரசேனன் மாமதலைசீருத்திரவண்மை
யாலே, யிணங்குபதினாயிரம்யாண்டிருப்பான் றன்னையீராறுண்டகவை
யிலேயிறதிசூழ்ந்து, நிணங்கொணெடுந்தடிப்பிலவாய்க் காலதூதர்நெரு
ங்குநனையறமுருக்கிச்சிறுவனான, குணங்குறையிலடியவனைப்புரத்தியெ
ன்றகூற்றுதைத்தோன்பணிதலைமேற்கொண்டுவந்தோம்

(இ-பு,) வளைக்கும் நீண்டவில்லையுடைய பத்திரசேனராசன்புத்திரன் சிருருத்திர மந்திரமகிமையால் பதினாயிரம்வருஷம் உயிருடனிருப்பவனாயிருக்கப் பன்னிரண்டுவயதில் அவனுக்கு முடிவுகருதி நிணம்பொருந்திய பெரியதண்டமும் பிலம்போன்ற வாயுமுள்ள காலதூதர்இட்டிப்பிடித்தார்களாதலால் நீபோயவர்களைத்தண்டித்து நற்குணங்களில்குறைவில்லாத ராசகுமாரனைக் காத்தியென்றருளிய காலசங்காரமூர்த்தி யேவலைப் பெற்றுக்கொண்டுவந்தோம்-எ-று, (௫௬)

இம்மதலைசிவன்றொண்டனாகும்வாழ்நா ளீராயிரமுடையோனிவனுக்கிந்த, வெம்மையிடர்விளைவித்தகூற்றைக்கட்டி விமலன்முனங்கொடுபோவோமென்னலோடு, மம்மவெனமதிமயங்கித்தருமராசனு நிரண்டாண்டேயிவனுக்காயுவென்னச், செம்மையுடனுரைத்திடலும்வீரனகேட்டுச் சித்திரகுத்திரன்கணக்கிற்றெளியாயென்றான்,

(இ-பு,) இந்தப்புத்திரன் சிவனடிமையாவன் இவன் பதினாயிரம்வருஷம ஆயுசுடனிருப்பவன் இத்தகைமையுடையவனுக்குக் கொடுந்துயரம்விளைத்தகாலனைக் கட்டிக்கொண்டு பரமசிவன் சந்நிதிக்குக்கொண்டு போவோமென்று சொன்னவளவில் தருமராசனமதிமயங்கி இவனுக்குப் பன்னிரண்டுவயதுதானென்று நிச்சயமாகச்சொல்லியவளவில்வீரபத்திரர்கேட்டுச் சித்திரகுத்தன் கணக்கைப்பார்த்து நீ தெளிந்துகொள்ளென்றார்-எ-று, அம்ம-அசைச்சொல், (௫௭)

வரவழைத்துத்தருமனுண்மைக்கணக்கன்றன்னை வதனம்பார்த்திந்த விளமதலைக்காயுள், திரவளவையுரையெனலுமவனுந்தேர்ந்து செப்புவானீராறுண்டளவேதிண்ணம், பரவருசீருருத்திரத்தின்பலத்தினாலே பகர் பதினாயிரம்பருவம்பாரில்வாழப், புரவலனேபின்னெழுதிக்கிடத்தல்கண்டேனெனப்புகலவவனுமஞ்சிப்புகலலுற்றான்,

(இ-பு,) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தருமராசன் சித்திரகுத்தனைவரவழைத்து அவன்முகம்பார்த்து இந்தவாலிபனுக்குள்ள ஆயசுமுடிவைப்பார்த்துச்சொல்லென்றான சித்திரகுத்தன கணக்கைப்பார்த்துப்பன்னிரண்டுவயதென்பது நிச்சயமே ஆனால் சீருருத்திரமந்திரபலத்தினால்பதினாயிரம்வருஷம் பூமியில்வாழும்படி பின்னாலேயெழுதியிருப்பதை யிப்போதுபார்த்தேனென்றுசொல்ல யமன்பயந்துசொல்லுகின்றான-எ-று, ()

புன்மையினான் மடமையினாலடியார்செய்த புன்றொழிலையேபொறுத்தல்புலவோர்செய்யுந், தன்மையெனாப்புகழ்ந்துநமனிரந்துகூறத் தனிவீரன் பிணித்தகொடுங்கூற்றைவிட்டுத், தொன்மையதார்சிவலோகமடைந்தான்வாசத், தொடைத்தருமன்றன்பதியிற்புகுந்தானிந்த, நன்மையதிசயத்தகைமைபுகலவேண்டி நாமுனதுநகரடைந்தோநாமவேலோய்,

(இ-பு.) புல்லறிவினாலுந் தெரியாமையினாலும் அடியார்கள்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்துக்காப்பது பெரியோர்கள்செய்கையென்று நமன் வீரபத்திரரைப்புகழ்ந்துஇரந்துசொல்ல அவர்காலனைக்கட்டியகட்டினையவிழ்த்துவிட்டுப் பழமையாகியசிவலோகமடைந்தார் வாசனையுள்ளமாலையணிந்ததருமராசன்தன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தான் இந்தநல்ல அதிசயத்தைச்சொல்லவேண்டி அரசனே நாமுன் நகரத்திற்குவந்தோம்-எ-று, ()

வேறு.

என்றுநாரதமுனிவரனியர்பலு மெறழ்வலிக்குவவுத்தோள்
குன்றுபோல்வளர்ந்தோங்கிடவுவகை யங்குணகடலிடைமூழ்கி
நன்றுநன்றெனவருநதவர்முதலிய நான்மறையவர்ப்போக்கித்
துன்றுதாரவன்மைந்தனோடரனடி தொழுதுவீற்றிருந்தானே

(இ-பு.) இவ்வாறுநாரதமுனிவர் சொன்னமாத்திரத்தில் பலமுள்ளதாய்க் குவிந்திருக்கும் புயங்கள் மலைபோல்வளர்ந்தோங்கிப் பூரிக்கத்தக்கதாகச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில்மூழ்கி இதுமிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்றுசொல்லி முனிவர்கள்முதலாகிய பிராமணர்களை அனுப்பிவிட்டுப் பூமாலைபணிந்தராசன தன்புத்திரனுந்தானுமாகப் பரமசிவன் திருவடிகளைத்தொழுது வாழ்ந்திருந்தான்-எ-று. (௧௰)

இந்தமந்திரத்தகுதியுமோதினோர்க் கிறைபவனருள்கூரு
மந்தவண்ணமுங்காலனைக்கடிந்தது மரும்பெறற்றிருமைந்த
னந்தநீர்ந்ததுமாயுளைப்பெற்றது நவினறமாக்கதைதன்னைச்
சிந்தைசெய்குநர்படிக்குநர் சிவபதமடைவாரே

(இ-பு.) இந்தமந்திரப்பெருமையும் இதைச்சொல்லுகின்றவர்களுக்குப் பரமசிவன கிருபைசெய்யுமுறையும் காலனைக்கடந்ததும் பெறுதற்கரிய ராசகுமாரனிறத்தல்நீங்கினதும் பதினாயிரம்வருஷம்இருக்கும் ஆயுள்பெற்றதும் சொல்லுகின்ற இந்தமகத்துவமுள்ளசரித்திரத்தைச்சிந்திப்பவர்களும் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் சிவபதமடைவார்கள்-எ-று. ()

இன்னதன்மையதிக்கதையெனமுகை யிளமதிச்செழுங்கண்ணி
மின்னுசெஞ்சடையமலனைநிமலனை விமலனையடிபேணி
நன்னலந்தருமிருந்தவக்கிழமைசா னவையிலார்களிகூரச்
சொன்னநான்மறைவியாதனதருள்பெறு சூதமாமுனிசொன்னான

(இ-பு.) இந்தச்சரித்திரமித்தன்மையுடையதென்று இளம்பிறைமதியை மாலைபோலணிந்திருக்குஞ் செஞ்சடையையுடைய அமலர் நிமலர் விமலர்என்னும் பலதிருநாமமுள்ளபரமசிவனுடையதிருவடிகளைத்தொழுது நல்லமோக்ஷந்தருவதற்கேதுவாகிய தவநெறியுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தம்அடையும்படி சூதமுனிவர்சொன்னார் அவரோ வேதங்களைவகுத்துக்கூறிய வியாதமுனிவருடையசிஷ்ர்-எ-று. (௧௨)

இருபத்தொன்றுவது

சிருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௨௱௰௪.

சிவமயம்.

இருபத்திரண்டாவது

வஞ்சுளைமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்

நீட்டுமற்றோர்கதை சூதன்விளம்புந்
திட்டலாதமறை யோர்திறல்வேந்த
ரீட்டுசீர்வணிக ரென்றிவர்மூவர்
காட்டுவேதநெறி நண்ணிலேநின்றோர்

(இ-பு.) சூதமுனிவர் வேறுமொருசரித்திரஞ்சொல்லுகின்றார்பரிசுத்தர்களாகிய பிராமணர்கள் வெற்றியுள்ள க்ஷத்திரியர்கள் சிறிதேடும் வைசியர்களாகிய இம்மூவரும் விதிவிலக்குகள்சொல்லும் வேதத்தினமார்க்கத்திலிருப்பவர்கள்-எ-று. (க)

அந்தநூலினதி காரமிலாராய்
வந்தபின்னவரு மாநிலமீதிற்
சந்தமில்லிழி குலத்தினர்தாமுஞ்
சிந்தைநன்கொரு வுதேமொழியாரும்

(இ-பு.) அவ்வேதங்களோதும் அதிகாரமில்லாதவர்களாய்வந்தசூத்திரரும் பெரிய இந்தவுலகத்திலிருக்கும் மாட்சியில்லாத இழிகுலத்தாரும் மனதில் கற்பினிலேயில்லாத மாதர்களும்-எ-று. (உ)

மூற்றுநன்னதிகண் மூழ்கினரோனு
நற்றவர்புரித ஞடிலரோனு
முற்றபோற மூவந்திலரோனும்
பற்றிலானடி பணிந்திலரோனும்

(இ-பு.) நல்லநதிகளிலெல்லா மூழ்காதவர்களாயிருந்தாலும் நல்லதவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினையாதவர்களாயிருந்தாலும் பொருந்திய தருமங்கள் செய்யாதவர்களாயிருந்தாலும் விருப்பு வெறுப்பு இயல்பாகவேயில்லாத பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பணியாதவர்களாயிருந்தாலும்-எ-று. (ங)

ஓதிதற்குமரிதா யுணர்கல்லாப்
பாதகத்தொழில்கள் பண்ணினரோனுஞ்
சோதிநற்பிறை மூடித்திடுதொல்லோன்
காதையிற்படு கருத்தினரானல்

(இ-பு.) சொல்வதற்குமரியதாய மனதில்நினைக்கவுங்கூடாத பாவங்களைச்செய்கின்றவர்களேயானாலும் பிரகாசமுள்ள பிறையணிந்த ஆதி

காரணனாகியபரமசிவனுடைய சரித்திரத்தில் சிந்தை வைப்பவர்களானால்-எ-று. (௪)

பாவமென்றமொழி பற்றறமாய்த்துத்
தேவரும்பரவி வந்தனைசெய்யக்
கோவையங்குமுத வாயுமைகொண்கன்
மேவரும்பதவி மேவியிருப்பார்

(இ-பு.) பாவமெனகிறசொல்லின் பற்றறக்கெடுத்துத் தேவர்களும் துதித்துத் தொழும்படி கோவைப்பழமொத்த செவ்வாயினையுடைய உமையவள் கணவனாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் சிவபதவியிற்பொருந்தி யிருப்பார்கள்-எ-று, (௫)

காந்தைவார்சடையர் காதையைநாளு
மிருந்துகேட்க வியலாதவர்தாமு
மரந்தைநீங்கி யரைநாழிகையேனுந்
தெரிந்துகேட்கி னுறுதீவினைமாய்ப்பார்

(இ-பு.) கொந்தைப் பத்திரமணிந்த நீண்ட சடையையுடைய பரமசிவன் கதையை ஒருநாள் முழுவது மிருந்து கேட்கக்கூடாமையா யிருப்பவர்கள் தங்களுக்கிருக்கும் வருத்தத்தைவிட்டு அரைநாழிகையாவது ஞாபகத்துடன் கேட்பார்களானால் செனனங்கள்தோறும் பொருந்தியதீவினையைக்கெடுப்பார்கள்-எ-று, (௬)

வேறு.

கலியுகத்துநற் கன்மமியற்றுதன்
மலிபுராணநூல் கேட்பதுமாட்சியா
லலையுநெஞ்சமலைவற்றுமெய்ந்நெறி
நிலைபெறுஞ்சிவ யோகத்துநிற்குமே

(இ-பு.) கலியுகத்தில் நற்கருமங்கள் செய்குதலும்நிறைந்துள்ளபுராணங்களைக்கேட்பதுமாகிய பெருமையால் சஞ்சலப் படுகிறமனம் அலைவற்று நல்லநெறியில் நிலைத்திருக்கத்தக்க சிவயோகத்தில்நிற்கும்-எ-று,(௭)

வஞ்சகக்கரு நெஞ்சமுமாகிலா
வஞ்செழுத்தை யடையவரந்தைபோம்
விஞ்சுதீவினை வேரறும்வேரறத்
துஞ்சிலாத்துரி யத்திற்சுகிக்குமே

(இ-பு.) வஞ்சகமுள்ளதா யிருண்டிருக்கிறமனமும் குற்றமில்லாத பஞ்சாக்ஷரத்தைப்பொருந்துமாகில் துன்பம் நீங்கும் அதிகரிக்குந் தீவினைக்குக்காரணமாகிய ஆணவமலம்நீங்கும் அதுநீங்கினால் மாயாதுரியாவத்தையில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கும்-எ-று, (௮)

உம்பராரமு துண்டவர்தங்கட்கு
நாம்புகாய நரைதிரைமாற்றுமா
லெம்பிரான்கதை யின்னமுதுண்டவர்
வெம்புகாய வினைமுற்றுமாற்றுமே

(இ-பு,) தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய அமுர்தம் உண்டவர்களுக்குத்தங்களுடையதென்று நம்பிக்கொண் டிருக்கிற சரீரத்தின் நரையையுந்திரையையு மாற்றிவிடும் நம்மிறைவன் சரித்திரமாகிய அமுர்தமுண்டவர்களுக்கு வருத்தத்துக்கேதுவாகிய சரீரத்தின் வினையையெல்லா ய்நீக்கும்-எ-று, (௯)

ஆன்றகாதையின மேல்விருப்பற்றவர்
தோன்றுமுற்கதை பொய்யென்றுசொல்பவர்
மூன்றுகோடி நரகத்தின்மூழ்கியே
நான்றநாவுடை நாய்ப்பிறப்பெய்துவார்

(இ-பு,) மகிமைதங்கிய சிவகதையில் விருப்பமில்லாதவர்களும் முன்னடந்திருக்கும் சிவகதை பொய்யென்று சொல்லுகிறவர்களும் மூன்றுகோடிநரகத்தில் அமுந்திப் பின்பு தொங்கிய நாவுடைய நாயாகப் பிறப்பார்கள்-எ-று. (௰)

எக்குலத்தவ னாயினுமீர்ஞ்சடை
முக்கணன்கதை யோதுமுதல்வனை
மக்களுள்ளிவ னும்மகனெனபவர்
கக்குவாய்புழுக காண்றிடுநோய்கொள்வார்

(இ-பு.) எந்தக்குலத்திற் பிறந்தவனே யானாலும் குளிர்ச்சிதங்கியசடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்ற முதல்வனை மனிதர்களுக்குள் இவனுமொரு மனிதனென்று எண்ணிச்சொல்லுகின்றவர்கள் கக்கும்வாய்புழுக்களைக் கக்கும்படியான வியாதியை யடைவார்கள்-எ-று, (௰௧)

ஓங்குசீர்த்திருக் காதையுரைக்குநர்
தாங்குபீடிகை யின்றித்தரையிரா
ராங்கவண்யாரையு மஞ்சலிசெய்திடார்
தீங்கினோருரை சிற்றவைசேர்ந்திடார்

(இ-பு,) மேலான மகிமையுஞ் சிறப்புமுள்ள சிவசரித்திரஞ் சொல்லுகினறவர்கள் தாங்குகிற ஆசனமில்லாமல் தரையிலிரார்கள்அவிடத்திலிருக்கும் யாரையுமவர்தியார்கள் தீயவர்களிருக்கிற புல்லியசபையிற்சேரார்கள்-எ-று, (௰௨)

சிறியர்தீக்களி செய்யுமிடத்தினு
மறிவிலாளர் சூதாடுமரங்கினு

முறவில்வஞ்சிய ருண்டாட்டிடத்தினும்
பொறியிலாளர் பொருந்துமிடத்தினும்

(இ-பு) அற்பமாகப் பாவத்துக் கேதுவாகிய சிறப்புகள் செய்யுமிடத்திலும் அறிவில்லாதவர்கள் சூதாடும் அரங்கத்திலும் தத்தங்கணவர்களுடன் மாதர்கள் விளையாடிக்கொண் டிருக்குமிடத்திலும அங்கப்பழுதானவர்களிருக்குமிடத்திலும்-எ-று. (௰௯)

கம்பமால்கரி நல்கினுங்கண் ணகை
ணிம்பர்நாடு முழுவதுமீயினுஞ்
செம்பொன்மாரி பொழியினுஞ்செஞ்சடை
நம்பன்காதை நயந்துநவிற் றிடார்

(இ-பு.) அசைதலை யிபல்பாக வுடைய பெரிய யானை கொடுத்தாலும் இடமகன்ற இவ்வுலகத்தில் நாடு கொடுத்தாலும் பொன்மாரி வருஷித்தாலும் செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தை விரும்பிச்சொல்லார்கள்-எ-று, (௰௪)

மூவராதி முழுதுலகத்துள
தேவர்வாழுஞ் சினகரமுன்னருந்
தூவுதண்ணற வுண்டுசுரும்பிமிர்
பூவர்சோலைப் புனிதவிடத்தினும்

(இ-பு,) திரிமூர்த்திகள் முதலான எல்லா வுலகங்களிலுமிருக்கிற தேவர்கள் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களின் முன்னும் பெருகாநின்ற குளிர்ச்சிதங்கியதேனையுண்டு வண்டுக ளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மலர்களையுடையசோலையாகிய புனிதமுள்ளவிடத்திலும்-எ-று, (௰௫)

தீதிலாத செழுநதிதீரத்துங்
கோதிலார்கள் குழீயவிடத்தினும்
வேதவேதியர் வேள்வித்தலையினு
மாதிமாத வரம்மனைமுற்றத்தும்

(இ-பு.) தீமையில்லாத செழுமையுள்ள நதிதீரத்திலும்குற்றமில்லாதவர்களாகியநல்லவர்கள்கூடிய இடத்திலும் பிராமணர்கள்செய்யும் யாகசாலையினிடத்திலுமாதியாகிய முனிவர்களுடைய ஆசிரமத்தினிடத்திலும்-எ-று, (௰௬)

மற்றும்வேறுள புண்ணியமல்குசி
ருற்றதெவ்விட மவ்விடத்தோதுவர்
பற்றிநாளும பரமன்றிருக்கதை
முற்றுமோதி முழுதுணர்கேள்வியார்

(இ-பு,) இவ்விடங்களிலு மல்லாமல் இன்னுமிருக்கிற புண்ணியம் பொருந்திய சிரினையுடையது எவ்விடமோ அவ்விடத்திலும் வேதாகம

சாஸ்திரபுராணங்கள் முழுவதையு மோதியுணர்ந்த பெரியோர்கள் அன்புடன்சிவகதையை நாள்தோறுஞ்சொல்வாகள்-எ-று. (௰௭)

நாயகன்கதை நாடொறுங்கேட்குநர்
தூயநீரினிற் றோய்ந்துவெண் ணீறணிந்
தேயநித்தக் கருமமியற்றிப்பின்
காயவைர்புல னுங்கருத்தொன்றியே

(இ-பு.) பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தையே தினந்தோறுங் கேட்பவர்கள் பரிசுத்தமுள்ளதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியணிந்துகொண்டு தங்கள் வருணாச்சிரமத்துச்குரிய நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களைமுடித்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பொருந்திய ஐம்புலன்களுங் கருத்தும்ஒருவழிபட்டு-எ-று. (௰௮)

வல்லதேசிக னுக்குமணித்தவி
சொல்லைநல்கி யுறுபொருளீந்துநன்
கல்லவாணிகி ளத்தலடங்கிவன்
புல்லரானவ ரைப்புறம்போக்கியே

(இ-பு,) சிவகதைசொல்லவல்ல ஆசாரியனுக்கு விசைவாக ரத்தினாசனங்கொடுத்து மிகுந்தபொருளுங்கொடுத்து நல்லதல்லாததாகிய வார்த்தைபேசுதலைவிட்டு மிகவும் புன்மையானவர்களைப் புறத்தில் போக்கிவிட்டும்-எ-று. (௰௯)

பத்தியோடொல்கு பாவகத்தோடுரு
வொத்தநற்றவி சேறலொழித்துநால்
வித்தகற்குக்கீழ் மென்றவிசொன்றியே
சித்தம்வேறறக் கேட்பதுசெவ்விதால்

(இ-பு,) பத்தியுடனும் ஒடுக்கமுள்ளபாவகத்துடனும்பொருந்திச்சிவகதைசொல்லுகின்றவ ராசனத்துக்குச்சரியான நல்லஆசனத்திலிருப்பதையொழித்தவராசனத்துக்குத்தாழ்ந்தஆசனத்திலிருந்துகொண்டு மனம்வேறோரிடத்திற்செல்லாதவண்ணமாகக் கேட்குதல்நன்மையாம்-எ-று.

அன்றிக்கேட்கு மிடத்தழுக்காற்றினாற்
கன்றிவேறோர் பொருளினைக்கற்பிப்பா
ரொன்றலாத துரைத்தெதிர்வாதிப்பாற்
பன்றியாயிந்தப் பாரிலுதிப்பரோ

(இ-பு) இவ்வாறன்றிக் கேட்குமிடத்தில் பொறாமையினால் மனம்வெதும்பித் தங்கள்கற்பனையால் வேறொருபொருளைச் சொல்லுகின்றவர்களும் பலபலவாறாகச்சொல்லி யெதிரில் வாதுசெய்கின்றவர்களும் இவ்வுலகத்தில் பன்றியாய்ப்பிறப்பார்கள்-எ-று. (௨௧)

அன்பினிற்கதை கேட்பதலாற்பிறர்
வன்பினெய்தி மனம்வைத்துக்கேட்பவர்
துன்பமெய்து சுடலையிலோங்கிய
வின்பமில்கனி யெட்டியதாகுவார்

(இ-பு.) அன்புடன் சிவகதையைக்கேட்பதைவிட்டுப் பிறருடையவன்மையினில் மனம்வைத்து அவர்கள்சொல்லும் வேறொன்றைக் கேட்பவர்கள் துன்பம்பொருந்திய சுடலையில் ஓங்கிய மதுரமில்லாத பழத்தையுடைய எட்டிமரமாவர்-எ-று, (௨௨)

கூறுமாக்கதை கூட்டுமுனப்பணே
வேறுதங்கருமத் துவிரைந்துபோஞ்
சிறுசிந்தையர் செல்வத்தைத்துய்க்குங்கா
லீறுசெல்லா திடையிலிழப்பரே

(இ-பு,) சிவகதையைஆரம்பித்து முடிப்பதற்குமுன் மத்தியில்வேறுகிய தங்கள்காரியத்தைக்குறித்து விரைந்துபோய்விடுகின்ற மூர்க்கமனமுள்ளவர்கள் நல்வினையினுல் செல்வத்தைஅனுபவிக்குங்காலத்தில் தங்கள்ஆயுள்வரையில் அனுபவியாமல் மத்தியிலிழந்துவிடுவார்கள்-எ-று.()

மஞ்சமேறியும் வெள்ளிலைமாந்தியு
நஞ்சமுண்டவர் நற்கதைகேட்குந
ரஞ்சியோவென் றாற்றிக்கழுநுனைத்
தஞ்சமாகக் கிடந்துதவிப்பரோ

(இ-பு.) மஞ்சத்தின்மேலேறி யிருந்துகொண்டும் தாம்பூலம்போட்டுக்கொண்டும் விஷபானஞ்செய்தருளிய பரமேசுவரனுடையசரித்திரத்தைக்கேட்பவர்கள் பயந்து ஓவென்றுஅழுதுகொண்டு கழுமரத்தினுனியே தஞ்சமாக அதிலிருந்து தவிப்பார்கள்-எ-று. (௨௪)

கயிலையண்ணல் கதையைநிகழ்த்துழித்
துயில்புரிந்திடுந் தொல்வினைப்பாதகர்
வெயில்கரந்தடு வெங்கொடிக்கஞ்சியே
யயின்முட்காட்டுறை கூகையதாகுவார்

(இ-பு,) கயிலாசபதியின்சரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற பழையவினையையுடைய பாவிகள் தன்னைக்கொல்லுகின்ற கொடிய காக்கைகளுக்குப்பயந்து பகலிலொளித்துக்கொண்டு இருண்டிருக்குங்காட்டில் வாசஞ்செய்கிற கோட்டானுவார்கள்-எ-று, (௨௫)

படர்ந்தவேணிப் பரமன்றிருக்கதை
கிடந்தசேக்கையிற் கேட்குமறிவிலோர்
மிடைந்தமால்வரை யுச்சிவிடர்புகுந்
தடைந்தமாசுண மாகிப்பிறப்பரே

(இ-பு.) விரிந்தசடையையுடைய பரமேசுவரனது சிறப்புள்ள சரித்திரத்தைப் படுத்திருந்த பாயலி லிருந்தபடியே கேட்கும் அறிவினர்கள் நெருங்கிய பெரியமலையின் உச்சியிலிருக்குங் கல்வெடிப்புச்சந்துகளில் புகுந்துகொண்டிருக்கும் பாம்பாய்ப்பிறப்பார்கள்-எ-று. (உசு)

ஈசனகாதைசொல் வானன் றிபின்னுமோர்
தேசிகனபிற னுண்டென் றுசெப்புமோ
காசுதீர்க்குங் கதைவிளக்கங்கொடு
மாசின்மாக்கண் மனவிருணீக்கலால்

(இ-பு.) சிவகதை சொல்லுகின்றவனை யன்றி வேறேபொரு ஆசிரியனுமுண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமோ (எனெனில்) குற்றங்களைத் தீர்க்கத்தக்க சிவசரித்திரமாகிய தீபத்தைக் கொண்டு பழுதில்லாத மனிதர்கள் தங்களுடைய மனவிருளை நீக்குதலினால்-எ-று. (உஎ)

ஆதலால்கதை கேட்குமவையினைப்
போதமென்றிய புண்ணியமாந்தர்கள்
பாதகந்தவிர்க்கும் பயபத்தியாய்
நாதனல்லவை யென்றெண்ணிநண் ணுவார்

(இ-பு.) ஆகையால் சிவகதைகேட்குஞ் சபையை ஞானம்பொருந்திய புண்ணியவான்கள் பாவத்தை நீக்கும்படியான பயபத்தியுடனபரமேஸ்வரனுடைய சந்நிதியென்றுகருதி மேற்சொல்லிய குற்றம் யாதொன்றுமில்லாம லிருந்து கேட்பார்கள்-எ-று. (உஅ)

வேறு.

இத்தகையகதையான்முன் னியன்றகதையொன்றுரைப்பாம்
தத்துதிரைமணிகொழிக்குந் தடங்கடற்செந்தமிழ்நாட்டின்
மைத்தொகுபூம்பொழிலுடுத்த வாட்களமாமுதுநகரில்
வித்தகராயினிதுறையும் வேதியர்களனைவோரும்

(இ-பு.) சிவகதையானது இத்தன்மையுள்ளகதையாகும் இனிமுன நடந்ததொரு சிவகதைசொல்லுகிறோம் தாவிமேலெழுகின்றஅலைகள்முத்துகளைக்கொழிக்கும் பெரியசமுத்திரத்தையுடைய தமிழ்நாடாகிய பாண்டிநாட்டில் மேகங்கள் சேரும்படிபூஞ்சோலைசூழ்ந்த வாட்களமென்னும் பழையநகரத்தில் ஞானவான்களா யினிதுடன்வாழும் பிராமணர்களெல்லாரும்-எ-று. (உகூ)

தீப்பேணுந்தொழிறிறம்பிப் படைதரித்தசெங்கையராய்
நாப்பேணுமந்திரமு நற்றொழிலுநனிமறந்து
பூப்பேணியரன்கழலி லருச்சிக்கும்புந்தியினறி
தீப்பேணுங்கடவுளர்த மூப்போதைக்கடனும்விட்டார்

(இ-பு,) நித்தியாகுதிசெய்யுந் தொழில்மாறி ஆயுதமேந்திய கையை யுடையவர்களாய் நாவினாலுச்சரிக்கும் மந்திரத்தையும் நற்கருமங்களையு மிகவுமறந்து மலர்களெடுத்து அன்புடன் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளிலருச்சிக்கவேண்டுமென்கிற விவேகமுமில்லாமல்வானுலகில்வாழுங் கடவுளர்களை வந்திக்கத்தக்கதான திரிகாலச் செய்தொழிலையு மறந்துவிட்டார்கள்-எ-று, (௩௰)

ஆரணமுந்தனியோதா ரந்தணருங்கடாக்கரும
காரணமாநீசர்தொழில் கடைப்பிடித்தமறையோருள்
வாரணிநற்கும்பமுலை வஞ்சுளைதன்மணக்கொழுநனா
ரணிக்குளவிதுரனெனப் பெயருடையோனுளனொருவன்

(இ-பு.) வேதங்களையு மோதாதவர்களாய்ப் பிராமணர்களுக்குரியதல்லாத செய்கைக்குக காரணமாகிய நீசர்தொழிலை அனுசரித்திருக்கும் பிராமணர்களில் கச்சணிந்த தனங்களையுடைய வஞ்சுளையென்பவள் கணவனாகிய இவ்வுலகத்தில் விதுரனென்று சொல்லும் பெயரை யுடையவனொருவன்-எ-று, (௩௧)

பண்பில்லாநெறிபூண்டோன் படிற்றொழுங்கின்றலைநின்றோ
னண்பினாற்பொதுமகளி ரிளமுலையினலந்துய்த்து
வெண்பலாலாவுமிழ்ந்தவிடந் தலைக்கொண்டெனக்காமுற்
றொண்பொனார்தடமார்பன் றன்மனையையொழிந்திட்டான்

(இ-பு,) நன்மையில்லாத ஒழுக்கத்தையுடையவனும் மேலுக்குப் பிராமணவேஷமும் உள்ளே நீசத்தொழிலுமாகிய செய்கையி லிருப்பவனும் ஒளிபொருந்திய பொன்மாலை யணிந்த மார்பை யுடையவனுமாகிய, அந்த விதுரனென்பவன் நேசத்துடன் பொது மகளிருடைய இளமைதங்கிய தனங்களைப் புணரும் கலவியின்பம் அனுபவித்துக் கொண்டு பாம்பானது வெண்மைநிறந்தங்கிய பற்களினாற் கக்கியவிஷம் தலைகேறியதுபோலக் காமந்தலைக்கேறக்கொண்டு தன்மனைவியி னிடத்தி லனுபவிக்குங்கலவி யின்பத்தை யொழிந்துவிட்டான்-எ-று, (௩௨)

துணைபிரிந்தமடவன்றிற் பேடைபோற்றுயருழந்து
கணமலிந்தகன்கூற்றுறுங் காமசரத்தாலலைந்து
பிணைநெடுங்கண்டுயின்மறப் பவிரகத்தாற்பெரிதுணங்கி
மணமலிந்தசுருளோதி வஞ்சுளையுமிதுசெய்தாள்

(இ-பு.) வாசனை பொருந்தியதாய்ச் சுருண்ட அளகத்தையுடையவஞ்சுளையானவள் ஆணன்றிலைப் பிரிந்த பெட்டையன்றிலைப்போல் துயரங்கொண்டு பேய்கள் சஞ்சரிக்கும் இராக்காலந்தோறும் காமபாணத்தினால் அலைந்து மானபார்வைபோன்றபார்வையுடைத்தினாளைபரீக்கவிரகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இவ்வாறுசெய்யத் தொடங்கினாள்-எ-று- எவ்வாறெனில்

காதலானறனொருவிக் கற்புநிறைவரப்புமிகந்
தேதிலானிழிகுலத்தோ னொருவனெழிற்றோணசையாற்
ஞுதலாமலரணையிற் றனிக்காமவிடாய்தவிர்வான்
மாதராடணவாது மருவுநாடனினொருநாள்

(இ-பு.) காமவிரகத்தினால் தர்ம்மவழியை நீங்கிக் கற்புநிலையாகியவரம்பினையுங்கடந்த வஞ்சுளையானவள் அன்னியனாகிய ஒரு இழிகுலத்தனுடைய அழகுள்ளதோளைப் புணரும் விருப்பத்தினால் மகரந்தம் நிறைந்த மலரணையில் தனக்குள்ள காமவிடாய் தவிரும்பொருட்டு ஒருநாளாவது தவிராமல் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும் நாளி லொருநாள்-எ-று, (௩௪)

பழியுரைதன்செவிவெதுப்பப் பைந்தொடி தன் கற்போர்வான்
பொழிமழையினளையாமந் தமியனாய்ப்புகுந்திடலுங்
கழையிளந்தோள்வஞ்சுளையுங் காளையொருவனுமனைவாய்
விழைவுடனமென்பூவணைமேன் மெய்குழையநல்லுகர்ந்தார்

(இ-பு.) இவள்நடக்குங் காரியம் ஊரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் பழிமொழிதன்காதுகளைச்சுடுதலினால் விதுரனென்பவன் வஞ்சுளையின் கற்பு நிலையையறிய மழைபொழிந்துகொண் டிருக்கும் அர்த்தராத்திரியில் தன்மனைக்குச்சென்றபோது இளமையான பசியமூங்கிலையொத்ததோள்களையுடைய அவளும் ஒருவாலிபனுமாக வீட்டுக்குள் விருப்பமுடன்பூவணைமேல் மெய்குழையப்புணர்ந்துகொண் டிருந்தார்கள் எ-று. (௩௫)

கண்டனன்றுண்ணெனுநெஞ்சன் கதமெரிபோனெடுஞ்சீற்றங்
கொண்டடையப்படிற்றொழுக்கன்வெருவிமனங்குலைந்தகன்றான்
வண்டிமிழாற்குழல்பற்றி வஞ்சுளையைமனங்கலங்கத்
தண்டமிழைக்குவனென்றுதாட்டுணையாற்றுகைத்திட்டான்

(இ-பு) இவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு திடுக்கிட்ட மனமுள்ளவனாய்ப் பற்றியெரியுந் தீப்போலமிகுந்த கோபங்கொண்டு வருவதை அந்தச்சோரன்பார்த்துப்பயந்து ஓடிப்போனான் வண்டுகளிசைபாடிக்கொண் டிருக்கும்படியான அளகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வஞ்சுளை மனங்கலங்கும்படி தண்டிக்கிறேனென்று தன்கால்களால் மிதித்தான்-எ-று. (௩௬)

கனங்குழையுமிகமறுகிக் கணவநீயென்னுரையுஞ்
சினங்குறைந்துகேட்டதற்பின் செகுத்திடுதியெனவிரப்ப
மனங்குறைந்துபுடையானும் மலர்க்குழல்விட்டனனெனலுந்
தனங்களிற்கண்ணீரொழுகத் தனிரியலுமிழற்றுவாள்

(இ-பு) ரத்தினங்கள் பதித்திருப்பதினால் கனமான குழைபணிந்த காதுகளையுடையவளாகிய வஞ்சுளையானவள் மிகுதியாக மனமவருந்திக்கணவனே கோபந்தணிந்து என்வார்த்தையையுங்கேட்டுப் பிற்பாடுகொ

ன்றுபோடென்றுசொல்ல மனமிரங்கி அடிக்காமல் அளகத்தைவிட்டு நீ சொல்வதைச்சொல்லென்ற வளவில் தன்னுடைய தனங்களின்மேல் கண்ணீர்சிந்தும்படி அழுதுகொண்டு துளிர்போன்ற தன்மையுள்ளவள் சொல்லுகின்றாள்-எ-று, (௩௭)

வன்கணாலறனொருவிப் பொதுமாதர்வசமாகி
யெனகணார்வமுமின்றி யின்றளவுமிகந்தனைநா
னுன்கணாலருணோக்கம் பெறாதுருகியுடன்மெலிந்து
புன்கணால்வேனிலான் கணைக்கிலக்காய்ப்புழுங்கினனே

(இ-பு,) இரக்கமில்லாமையினால் தாா்நெறியைமாறிப் பொதுமாதர் வசமாகி என்னிடத்தி லாசையுமில்லாம லின்றளவும் நீங்கிவிட்டாய் நான் உன்கிருபாநோக்கம் பெறாமல் நெடுநாளாக மனமுருகி யுடல்மெலிந்து துயரங்கொண்டுமன்மதபாணங்களுக்குஇலக்காகவருந்தினேன்-எ-று.

நல்லிளமைசெவ்விநல நாளும்வறிதேகழியக்
சொல்லுலையினங்கியெனக் காமக்கனல்கொளுத்த
வல்லியம்போற்றென்றல் வரவாணிலவுந்தெணகடலு
மல்லல்செயக்கங்குலுறு மாற்றுதேனாயினனே

(இ-பு,) நல்ல இளமைப்பருவமும் அழகும்பெண்ணலனும்நாள்தோறும் வீணாகிவிடும்படி கருமானுலைக்களத்தி லுண்டாகுந் தீபோலக் காமாக்கினிகொளுத்தவும் புலிபோலத்தென்றல்வந்து வீசவும் ஒளிபொருந்திய சந்திரனுந் தெளிவுள்ள சமுத்திரமும் துன்பஞ்செய்யவும்இராத்தி (௩௧)
ரிகாலந்தோறுஞ் சகிக்கமாட்டாதவளானேன்-எ-று,

காவலநீமேவுவையென் றிந்நெடுநாட்காத்திருந்தே
னாவல்பெருகத்தமியே னாற்றேனாய்த்தவறிழைத்தேன்
பூவர்குழன்மாதருக்குங் காளையர்க்கும்பொதுவன்றே
மேவரியபெருங்காம மெனவிம்மிவிளம்பினாள்

(இ-பு,) என்னைப்பாதுகாக்கத்தக்க கணவனே யித்தனைநாள்வராக்கும் வருவையென்று கற்புநிலையைக் காத்துக்கொண் டிருந்தேன் நீவாராமையினால் காமம் அதிகரிக்கத் தனியாயிருக்கும் நான் சகிக்கமாட்டாமலகுற்றஞ்செய்தேன காமமானது மாதருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் பொது (௪௰)
வல்லவாவென்று அழுதுகொண்டு சொன்னாள்-எ-று,

இரங்கினன்றன்பாற்றவறென் றெண்ணினன்சேட்டிளங்கொடிநீ
மரங்களொடுகற்குழைய மாழ்கியாற்றுதல்வேண்டா
தரங்கநெடுங்கடலனைய காமநோய்தடுப்பவரார்
சுருங்கவினியொருசூழ்ச்சி சொல்லுகிறேன்றுணிகென்னா

(இ-பு) அவளிவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டுத் தன்னிடத்திற் குற்றமிருக்கின்றதென்றெண்ணி யிரங்கி இளங்கொடிபோன்றவளே? மரங்களு மலைகளுங் குழையும்படி நீஅழுது சோரவேண்டுவதில்லை அலைகளையுடைய சமுத்திரம்போலப் பெரிதாகிய காமநோயை நீக்கத்தக்கவர்களொருவருமில்லை இப்போதுனக்கொரு உபாயஞ் சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறேன் அந்தப்படிசெய்யென்று-எ-மு, (௪௧)

வேறு,

அந்தணரேயாக விழிகுலத்தோர்தாமாக
வந்தவனாயெல்லாம் வரையாதுமேவிபவர்
தந்தபொருண்முற்று மெனக்களித்துன்றுகமறச்
சிந்தைமயறீர்வளவுஞ் சேர்குவாயெனப்பணிந்தான்

(இ-பு.) பிராமணர்களேயானாலும் அவர்களுக்குத்தாழ்ந்தவருணத்தார்களேயானாலும் வந்தவர்களையெல்லாம் நீக்கிவிடாமல் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்தபொருள்களையெல்லாம் எனக்குக்கொடுத்து உன் காமவிடாய்தீரும்படி மனதிலுண்டாயிருக்கு மையல்தீருகிறவனாக்கும் சேர்ந்துகொண்டிருவென்றுசொன்னான்-எ-று. (௪௨)

நாறுமலர்க்கோதாய்நீ நல்கும்பொருள்கொடுத்து
வீறுபெறுங்கொங்கை விலைமகளிர்தோள்விரும்பி
யூறியவெங்காம மொழியநலத்துய்ப்பனெனக்
கூறியதுகேட்டதற்குக் கொற்றொடியுந்தானிசைந்தே

(இ-பு,) பரிமளிக்கும் பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவளே? நீ கொடுக்கும்பொருளையெல்லாம் பூரித்திருக்கும்பெரியதனங்களையுடைய விலைமாதர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களைப்புணர்ந்து எனக்குண்டாகிய காமம்ஒழியும்படி யின்பம்அனுபவிக்கிறேனென்று சொல்லியதைக்கேட்டு அதற்கு அவளுஞ்சம்மதித்தாள்-எ-று, (௪௩)

அன்னதுவேசெய்வ னடியனேனென்றிறைஞ்சி
மின்னிடையாள்சால மகிழ்ந்துவெளிப்படையாத்
துன்னினர்தம்மையெல்லாந் தோடோய்ந்தவராளித்த
பொன்னையெல்லாங்கேள்வனுக்கே யீய்ந்தாள்பொலங்கொடியே

(இ-பு,) அடியேன் அப்படியேசெயகிறேனென்று கணவனைவணங்கி மின்போன்றஇடையையுடைய வஞ்சுளை மிகவும் வெளிப்படையாகவந்தவர்களையெல்லாம் புணர்ந்து அவர்கள்கொடுத்தபொருளையெல்லாந் தன் கணவனுக்குக்கொடுத்தாள்-எ-று. (௪௪)

ஆங்கவனுஞ்செப்பொனளப்பிலகொண்டன்றன்றே
பூங்கணிகைமாதர் புகழுநனிவழங்கித்
தீங்கனிவாயின்னமுத முண்டுசிலநாள்கழிய
வீங்கியமூப்பெய்தி வினைதுரப்பத்துஞ்சினான்

(இ-பு,) அந்தவிரதனென்பவன் தன்மனைவிகொடுக்கிறபொருளையெல்லாம் அப்போதைக்கப்போதே அழகுள்ள வேசையர்கள் புகழும்படி அதிகமாகக்கொடுத்து மதுரமுள்ளபழம்போல இனிப்புள்ள அவர்களுடையஅதரபானமுண்டு சிலநாள்நீங்கினபின் மிகுந்தமூப்படைந்து இறந்தான்-எ-று. (சரு)

தன்கணவனபொன்றத் தளிரியலுங்கைகர்மையுற்று
மின்குலவுபொற்கலனு நீத்துமிகமூப்பெய்திப்
புன்கணுறுகாலைப் புராரிசிவநிசிக்கு
நன்குணர்வோரெல்லோருங் கோகன்னநண்ணினார்

(இ-பு.) தன்கணவனிறந்துபோகவே வஞ்சுளையானவள்கைப்பெண்ணாகிப் பிரகாசிக்கும்மங்கிலியத்துடன பொன்னுபரணங்களும் நீக்கிவிட்டு மிகுந்தமூப்படைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் பரமசிவனுக்குரிய தினமாகிய சிவராத்திரி தரிசனத்துக்குப் பத்திமானகளெல்லாம் கோகன்னத்துக்குப்போனார்கள்-எ-று, (சசு)

அற்றைப்பொழுதி லணியிழந்தவஞ்சுளையுஞ்
சுற்றத்தொடும்போய்த் தொனனகரின்பாலடைந்து
கொற்றக்கொலைமழுவோன் கோடிதீர்த்தம்படிந்து
கற்றைச்சடையான் திருவடியைக்கைதொழுதாள்

(இ-பு,) கைம்பெண்ணாயிருக்கும் வஞ்சுளையும் சிவராத்திரிதினத்தில் அவிடத்துக்குப்போகின்ற சுற்றத்தாருடன் தானும்போய்ப்பழமையாகிய கோகன்னஞ்சேர்ந்து வெற்றிபொருந்திய கொலைமழுவேந்தியபரமசிவனுடைய கோடிதீர்த்தத்தில்முழுகிக் கற்றைபாகிய சடைமையுடைய பரமசிவன் திருவடியைத்தொழுதாள்-எ-று, (சஎ)

மீட்டுந்திருக்கோயில்சூழ் வருங்கால்வேறொருசார்
நீட்டுஞ்சிவதருமம் யாவுதொருதேசிகனரு
ளேட்டின்புறத்தினிய வுணர்ந்துவாசிப்பக்
கேட்டஞ்சியினனல் கிளரநடுங்கினின்றாள்

(இ-பு,) மறுபடி ஆலயத்தைப் பிரதட்சிணஞ் செய்யும்போது அங்கொருபக்கத்தில் எழுதிவாசிக்கும்படியான சிவதருமமெல்லாம் ஒருதே

சிகன் புத்தகம்வைத்துக்கொண்டு வாசித்துப் பொருள்சொல்லக்கேட்டு
ப்பயந்துநின்று துன்பமுண்டாக நடுங்கிநின்றாள்-எ-று, (௪௮)

அக்காதைகூட்டு மிறுதிக்கணந்தணன்முன்
புக்காடொழுதாள் புராணபுராதனனே
யிக்காதைசொல்பொருளி னெண்ணரியபாவநிலை
தொக்கார்படுவதெல்லாஞ் சொன்னாயவற்றுள்ளே

(இ-பு.)அந்தச்சரித்திரத்தைக் கூட்டுமுடிவில்தேசிகரிடத்தில்போய் அவர்பாதந்தொழுது அய்யா புராணிகரே! இந்தச்சரித்திரத்தில் சொல்லுகின்றபொருளினால் அளவிறந்தபாவஞ்செய்கின்றவர்கள்படும்பாடெல்லாம்சொன்னீர் அவைகளுக்குள்-எ-று, (௪௯)

காமவசத்தாற் கணவற்பிழைத்தசெழுந்
தாமமுலையார் தலைமயொறுக்குந்தண்டத்தான்
வாமநிதம்ப முருகவழன்மடுத்துச்
சேமமுசலஞ் செலுத்துவானென்றுரைத்தாய்

(இ-பு,) காமவசத்தினால் கொண்டவனைவிட்டுச் சோரம்போனமாதரையெல்லாம் தண்டிக்குங்கூற்றுவன் செழுமையுள்ளமாலையணிந்த முலையையுடைய அவர்களழகியநிதம்பத்தில் தீயில்காய்ந்தமுசலமென்னும் இருப்புலக்கையைச் செலுத்துவானென்றுசொன்னீர்-எ-று, (௫௰)

கற்புநிலைகடந்த காமக்கயத்தியரை
நற்பகத்திற்றூண்டிலிட்டு நான்றலையமேற்றூக்கிப்
பற்பலகூறாக மழுவாய்ப்படத்துணித்து
வற்புறுத்திக்காய்ந்த மணல்சொரிந்துதீய்ப்பனென்றாய்,

(இ-பு.) கற்புநிலைதவறிய காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதர்களின் குறியினிடத்தில் தூண்டில்மாட்டித் தொங்கியலையும்படி மேலே தூக்கிப் பலபலதுண்டாகும்படி கோடாலியினால் வெட்டித்துணித்துஉறுதிப்படுத்திக் காய்ந்த மணலைச்சொரிந்து தீய்ப்பார்களென்று சொன்னீர்-எ-று. (௫௧)

சாப்புக்கடைகழித்த காமக்கிழத்தியரைச்
சேப்பவலைகாய்ந்த இரளிருப்புநீள்கழுவிற்
பூப்பொருவுமல்கு லழலப்பொதுத்தேற்றிக்
கோப்பர்நெடுங்கால மெனவெடுத்துக்கூறினாய்

(இ-பு,) காவலிடத்தைக்கடந்த காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள

மாதரைச் சிவக்கும்படி தீயில்காய்ந்த திரண்டதாகிய நீண்டகழுவில் நூலைப்போல மிருதுவாகிய அல்குல் வெதுப்பத்தக்கதாகக் குத்தியேற்றி நெடுங்காலம் வைப்பார்களென்றுசொன்னீர்-எ-று, (௫௨)

நம்புகொழுநர் நிலையொருவநங்கையர்தஞ்
செம்பொனகலல்குலின்வாய்ச் செம்புருக்கிவிட்டதனாற்
பம்புபுழுங்கலிப்ப நாய்தசையைப்பற்றியுண
வெம்புபறவை விருந்தயரவோய்வவென்றாய்

(இ-பு,) நம்பிய கணவரிடத்திலிருக்கும் நிலைமாறிய மாதர்களுடைய செம்பொன்னிறமுள்ள அல்குலில் செம்பினையுருக்கிவிடுவதினால்நிறைவாகப் புழுக்களுண்டாகவும் நாயானது தசையைப்பிடுங்கி யுண்ணவும் கொடியபருந்துமுதலிய பட்சிகள்விருந்துண்ணவும் அம்மாதர்கள்சோர்வார்களென்றீர்-எ-று, (௫௩)

கொண்டோற்பிழைத்த கொழுங்கயற்கண் மங்கையரைக்
கண்டோர்மனநடுங்கக் காரிருப்புந்தீயகலில்
விண்டேயுடலம் வெடிக்கவறுப்பரெனத்
தண்டேய்கரத்துத் தவமுனியேசாற்றினாய்

(இ-பு,) ஒருகையில் தண்டம்ஏந்திய தவமுனிவரோ கொண்டவனை விட்டு மற்றொருவனைப்புணர்ந்த செழுமையான சேற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடையமாதர்களைப் பார்த்தவர்கள் மனமும்நடுங்கும்படி தீயிற்காய்ந்த கருமையுள்ள இரும்புத்தகழியிலிட்டு உடல்வெடிக்கும்படி வறுப்பார்களென்றுசொன்னீர்-எ-று, (௫௪)

நாயடியேனின்னவெலாங் கேட்டுநடுநடுங்கித்
தூயமுனிவரனே துன்பக்கடல்வீழ்ந்தேன்
காயும்விடமனைய காமந்தலைக்கொள்ளச்
சேயபருவத்தே கற்பின் றிறம்பிழைத்தேன்

(இ-பு,) பரிசுத்தராகியமுனிவரோ கொல்லும்விடத்தையொத்தசாமந்தலைக்கொள்ள இளமைப்பருவத்தில் கற்புநிலைகெட்டிருந்தேன் ஆதலால் நாயனையே னிவைகளையெல்லாங்கேட்டு நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகினேன்-எ-று, (௫௫)

குலமகளிர்க்கேலாத கொள்கையைமேற்கொண்டே
நிலைமையில்லாத்தீப்பெண்டீர் நிற்குநிலைநின்றேன்
கலனிழந்துழப்பெய்து காறுமியானசெய்த
பலவினையின்பாதகத்தைப் பாரிலெவர்செய்தார்

(இ-பு.) குலமாதர்களுக்குத்தகாத செய்கையைமேற்கொண்டு கற்பு நிலையில்லாதகொடிய மாதர்களிருக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறேன் மங்கல நாணிழந்து மூப்புவருமட்டும் நானசெய்தபாவம் உலகத்தில் ஒருவருஞ் செய்திரார்கள்-எ-று, (ருசு)

ஆதலாலிண்டெனக்குச் சாக்காடுமண்ணியது
தீதிலாவேதியநீ செப்பியகதைப்படியே
கோதினலாயபுழுக் கும்பியிடைவீழ்வதுமெய்
யீதினலுள்ளமுடைக் தெண்ணுதெண்ணுகின்றேன்

(இ-பு,) ஆகையினலிப்போது எனக்குச் சாக்காடுஞ்சமீபித்திருக்கி ன்றதுதீமையில்லாத முனிவரோ நீர்சொல்லிய சிவகதையின்படி நான்செ ய்தபாவத்தினல் புழுக்கள் நிறைந்தநாகத்தில் விழுவதுமெய்யே இதனல் மனம் உடைந்து எண்ணுததும் என்னுகின்றேன்-எ-று, (ருஎ)

காய்ந்துநமன்றூதர் சனன்றுருத்துத்தண்டிக்கி
லாய்ந்ததவமில்லேனையஞ் சலைநீயென்றுற்றி
வாய்ந்தநிரயத்தழலில் வாடாமனுயடியே
னேய்ந்தழுதுமாழ்காம லார்வந்துதவுவார்

(இ-பு.) காலதூதர்கள்கோபித்துத்தண்டித்தால் அப்போது நல்ல புண்ணியஞ்செய்யாத என்னை நீபயப்படாதேயென்று ஆற்றிப்பொருந்தி ய நரகாக்கினியில் வருந்தாமலும் நாயடியேன் அழுது தளர்ந்துசோரா மலும்யார்வந்து உதவிசெய்வார்கள்-எ-று, (ருஅ)

என்றுபலபலவும் பன்னியிடருழந்து
நின்றுமறைமுதல்வ நீபேபுரத்தியெனச்
சென்றுநடுநடுங்கச் சேவடியில்விழ்ந்திறைஞ்சிக்
கன்றுமனத்தாள் சுலுழ்ந்துரைப்பவேதியனும்

(இ-பு,) இவ்வாறு பலபலமொழிகள்சொல்லித் துயர்கொண்டவளெ திரில் நின்று முனிவரோ அடியேனைத்தேவரீரே காப்பாற்றுமென்று நடுந டுங்கிச் சமீபத்திற்போய் அவர்பாதத்தில் விழுந்து பணிந்து வெம்புகின் றமனதையுடையவளாய் அழுதுசொல்ல அம்முனிவர்-எ-று, (ருகூ)

விழ்ந்தவடன்கைப்பற்றி மெல்லவெடுத்தாயிழையே
யாழ்ந்தபெருப்பாதகத்தி னச்சமகன்றிடுவாய்
சூழ்ந்துபுரிவினக்கே பின்னிரக்கந்தோனமுதலா
லூழ்ந்தமலமொனவே நீவினைவிட்டோடுங்காண்

(இ-பு,) பணிந்தவள் கையைப்பற்றி மெல்லஎடுத்து மாதே நீ மிரு தியாகச்செய்த பாபத்துக்குப் பயப்படும் பயத்தைநீக்கிவிடு ஆதியில்பாவங்களைச்செய்த உனக்கே யிப்போது பயம் உண்டா யிருப்பதினால்பதந்தப்பிய பூப்போல உன்பாவமெல்லாம்உன்னைவிட்டோடிப்போம்-எ-று,

காரிகைநின்மூப்பாற்ற வம்புரியக்காலமிலை
மாரியெனத்தானம் வழங்கப்பொருளின்றாற்
சீரியதாய்ப்பாவ மகற்றச்சிவகதையாம்
பேரியலொன்றுண்டதன்சீர் பேசக்கடைப்பிடியாய்

(இ-பு,) மாதே நின்னுடைய மூப்பினால் தவஞ் செய்வதற்குக் காலமில்லைமேலும் மழைபொழிவதுபோலத் தானங் கொடுப்பதற்குப் பொருளுமில்லை யாதலால் மகத்துவமுள்ளதாயுன் பாவத்தைநீக்கச்சிவகதையாகிய புராணமுண்டு அதன் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டு (உன்மனதில்)உறுதியாக வைத்துக்கொள்-எ-று, (௬௧)

யானெனதென்றெண்ணி யிருவினையுமீட்டுவது
மானதமேயன்றி மற்றாலேமற்றில்லை
யானமலமாயை யிருளுக்குமஞ்ஞான
வீனமுறுபாவ விருளுக்கும்வெய்யவனாய்

(இ-பு.) என்னுடைய பொருளென்றும் யான்செய்தேனென்று மெண்ணிநல்வினை தீவினைகளைத் தேடிக்கொள்ளுவது மனதின்செயலேயன்றி வேறொன்றுமில்லை அதற்கேதுவாகிய ஆணவமல மாயையென்கிற இருளுக்கும் அஞ்ஞானமாகிய கீழ்மையுற்ற பாவமென்னு மிருளுக்கும்அந்தச்சிவகதை சூரியனைபோலாகும்-எ-று. (௬௨)

கொய்யுளைமாவேள்வி யொருகோடிசெய்திடினு
மையனதுகதையருள் பெரும்பேறீந்திடுமோ
பையுளெலாந்தீர்க்கும் பான்கதைத்தெள்ளமுதை
யுய்யவினிதாயருந்தி யும்பர்வீடெய்துதியால்

(இ-பு.) கொய்யும்படியான கழுத்து மயிரினையுடையஅசுவமேதயாகம் ஒருகோடி செய்தாலும் அவைகளில்சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யப்பெறும் பேறுகளைக்கொடுக்குமோ துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கத்தக்கசிவகதையாகியதெளிவுள்ள அமிர்தத்தை நீ உய்யும்படியினிதாகஉண்டுமேலானமோக்ஷத்தை அடைவாயாக-எ-று, (௬௩)

மூற்றோரைகயோடு விரதந்தவமுயலப்
பெற்றோர்மனவிருளை நீக்கப்பெறலின்றாற்

சற்றோதக்கேட்டவருஞ் சாருபமாவரெனக்
கற்றோர்புகழ்கதையாற் காலங்கழிப்பாயே

(இ-பு.) நிறைந்த சந்தோஷத்துடன்-விரதங்கள்-தவங்கள்- செய்யப்பெற்றவர்கள் மன்விருளை நீக்குந்தன்மை பெறுதலில்லைசிவகதையில்கொஞ்சங்கேட்டவர்களும் சாருபம் பெறுவார்களென்று கற்றவர்கள்சொல்லத்தக்க சிவகதையால் உன்காலத்தைக்கழிப்பாயாக-எ-று. (௬௪)

உண்டுதலைநாளிற் சாமளனென்றோதுபெயர்
கொண்டபெரும்பாவியவன் வாணாள்குறுகிப்போய்
அண்டர்பிரானாமம் புகன்றழியாவீடடைந்தான்
பண்டுபழங்காதைதனிற கேட்டிலையோபைந்தொடியே

(இ-பு.) சாமளனென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற பெரியபாதகன்முன்னொருவனுண்டு-அவன் மரணகாலத்தில் தேவர்பிரானாகிய பரமேசுவரனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி அழியாத மோக்ஷத்தை அடைந்தான்-மாதே! பழையபுராணசரித்திரத்தில் நீ முன்கேட்டதில்லையோ-எ-று.

ஆங்கவனைப்போலுனக்குஞ் சாக்காடணித்தான
தோங்குசிவநாம நாவினாலுச்சரித்துப்
பாங்குபெருகாதைதனைக் கேட்கிற்பழவினையாந்
தீங்ககலுநீயுஞ் சிவபதத்திற்சேர்வாயே

(இ-பு.) அவனுக்கு வந்ததுபோல உனக்கு மரணகாலம்வந்திருக்கின்றது மேன்மைதங்கிய சிவநாமங்களை நாவினாலுச்சரித்து நன்மைபெற்றசிவகதையைக்கேட்பாயாகில் உன்பாவங்கள் நீங்கும் நீயும் சிவபதஞ்சேர்குவாய்-எ-று. (௬௫)

பொய்யென்றுகொள்ளா தான்கதையிற்புந்திவைப்பார்
மெய்யென்றவனாமங் கேட்டுவியந்துரைப்பார்
வையம்புகழச்சிவ பதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
ராயன்றிருவாணை சத்தியமீதாமென்றான்

(இ-பு.) பொய்யென்றெண்ணாமல் சிவகதையை மனதில் நம்புகின்றவர்களும் செய்யாதவே மோக்ஷந் தரத்தக்கதென்றுசிவநாமங்களைக்காதினால்கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாயினாற்சொல்லுகின்றவர்களும் இவ்வுலகத்தார் புகழும்படி சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள் அவனாணையிதுமெய்யென்றுசொன்னார்-எ-று, (௬௭)

என்னமறையோனியம்புமதுகேட்டுருகிக்
கன்னன்மொழிவஞ்சுளையுங் காவிவிழிநீர்ததும்ப

வன்னவழியேநின் னடியனேனின்னருளான்
மன்னுபிறவியெனு மாக்கடலைநீந்தியே

(இ-பு,) இவ்வாறு முனிவர் சொல்லியதைக்கேட்டுக்கருப்பைப்போல மதுரிக்குஞ் சொல்லினையுடைய வஞ்சுளையானவள் நீலோற்பலம்போன்ற தன்கணகளில் நீர்ததும்பநின்று சுவாமிகளே தேவரீர் கிருபையினுல் அடியேன சிவகதைகேட்டும் சிவநாமங்களைச்சொல்லியும் என்னுடைய அளவற்றசெனனசாகரத்தைநீந்தி-எ-று, (சுஅ)

சென்றேசிவபதத்திற் சேர்ந்திருக்குமாறுகுணக்
குன்றேதிருவுளத்தி லெண்ணிக்குறைமுடிய
வின்றேவிளங்குமிர வுத்திரியுமுற்றுவிற்று
நன்றேதருகாதை நாளுநவிலென்றுள்

(இ-பு) சிவபதத்திற்சென்று சேர்ந்திருக்கும்படி மலைபோல அசையா நிலைமைபெற்ற குணமுள்ளசுவாமி தேவரீர் திருவுளத்திற்கருதியெனகுறைதீர இப்போதே தீக்ஷைசெய்து நன்மைதருஞ்சிவகதையை நாள்தோறுஞ்சொல்லி யருளுமெனறுள்-எ-று, (சுகூ)

மாதவனுமன்பின் மனம்பொருந்திவன்கரத்தாற்
பூதிதனைவாங்கிப் புனிதமுறமெய்பூசிக்
காசினதுமூலத்திற் கண்ணுதன்மூலங்சொடுத்துத்
தீதில்கதையோதியவள் சிந்தைதெளிவித்தானே

(இ-பு,) அந்தரிஷியானவர் அன்பில் மனம் வைத்துத் தம்முடைய திருகரத்தினுல் விபூதியெடுத்துப் பரிசுத்தமாகும்படி அவள்சரீரமுழுவதிலும் பூசிக் காதுக்குள் பஞ்சாக்ஷர மூலத்தை யுபதேசித்துக் குற்றமில்லாதசிவகதைசொல்லி அவள்மனந் தெளியச்செய்தார்-எ-று, (எ0)

சைவநெறிபூண்டதவக் கொடியுமக்கதையின்
மெய்யுணர்வின்சிந்தை யவர்நாடோறுமீதூர
மையமருங்கண்டன திருத்தாள்வழிபட்டா
லைவாயுமைவிடயத் தேகாதடக்கினுள்

(இ-பு.) சைவநெறிபொருந்திய தவமுள்ள வஞ்சுளையானவள் அந்தச்சிவகதையில் உண்மை யறிவுடன் மனத்திலுண்டான ஆசை நாளுக்குநாள் அதிகரிக்கக்கொண்டு காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளை ஆராதிப்பதினுல் பஞ்சேந்திரியங்களை அவைகளுக்குரிய விஷயங்களில்செல்லாதவண்ணம் அடக்கினுள்-எ-று, (எக)

பத்திநெறிநின்று பல்விழைவுதான்றவிர்ந்து
முத்திமுனிவர்போன் முப்போதுநீர்மூழ்கிச்
சுத்தமரவுரியே தூசாமருங்குடுத்து
வித்தகனக்கமணி வெண்ணீறினிதணிந்தாள்

(இ-பு.) பத்திநெறியில்நின்று பலவாகிய இச்சைகளைநீக்கி முத்தியடையு முனிவர்கள்போல மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து பரிசுத்தமுள்ளமரவுரியே வஸ்திரமாக அரையி லுடுத்து ருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் இனிமையாகத் தரித்துக்கொண்டாள்-எ-று, (௭௨)

வேறு.

கையார்மழுவெம்படையாய்சரணங் கருணைக்கடலேசரணஞ்சரணம்
பையாடரவத்தணியாய்சரணம் படர்செஞ்சடையாய்சரணஞ்சரண
மையார்கலிவெந்திறநொந்திடவான் மழைமஞ்செனவேவருநஞ்சயிலு
மையாசரணஞ்சரணம்மெனையா ளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்

(இ-பு,) இருக்கரத்திலமைந்தமழுவாளனே சரணம் கிருபாசமுத்திரமே சரணஞ்சரணம் படங்களையுடைய சர்ப்பாபரணங்க ளணிந்தவனே சரணம் பரந்த செஞ்சடைக்கடவுளே சரணஞ்சரணம் கருங்கடல் வெந்துவற்றவும் தேவர்வருந்தவும் மேகம்போலேவந்த விஷமுண்ட ஐயனே சரணம் சரணம் அடியேனை யாட்கொண்ட நிமலனே விமலனே சரணம் சரணம்-எ-று, (௭௩)

தொத்தாரிதழித்தொடையாய்சரணஞ் சுருதிப்பொருளேசரணஞ்சரண
ஞ் சத்தாகியசிற்குணனேசரணஞ் சமனுக்கொருவெஞ்சமனேசரண
முத்தாரிளவெண்ணகையம்பிகைதன் முறுகுந்தவசிந்தனைகண்டருளு
மத்தாசரணஞ்சரணம்மெனையா ளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்

(இ-பு.) கொத்தாகப்பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடக்கடவுளே சரணம் வேதப்பொருளே சரணம்சரணம் சத்தாயிருக்கும் ஞானகுணமூர்த்தியே சரணம் காலனுக்குக் காலனாகிய ஐயனே சரணம் முத்துகள்போன்ற வெண்ணகையுள்ள பார்வதிதேவியாருடைய உறுதியான தவசிந்தையைக்கண்டருளிய அத்தனே சரணம் சரணம் அடியேனையாட்கொண்ட அமலனேவிமலனே சரணம் சரணம்-எ-று (௭௪)

கமலாலயனுக்கருள்வோய்சரணங் கயிலைக்கிரியாய்சரணஞ்சரண
நிமலாகமதற்பரனேசரண நெடுமாலறியாய்சரணஞ்சரணஞ் [கொண்
சமராடினர்முப்புரமுங்கடிதிற் றழன்மண்டிடவெண்ணகைவெங்கனல்
டமராடியவாசரணம்மெனையா ளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்

(இ-பு) பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத்தொழில்அருள்செய்தவனே சரணம் கயிலாசநாதனேசரணஞ்சரணம் நிர்மமல ஆகமங்கள் அருளிய நாதனே சரணம் மாயவனும்காணவொண்ணாதவனே சரணஞ்சரணம் தேவர்களுடன் போர்செய்துகொண்டிருந்த முப்புரங்களும் விரைவில்தி பொருந்துமாறு வெண்ணகைத் தீயினல் போர்செய்த புராந்தகனே சரணம்அடியேனையாட்கொண்ட அமலனேவிமலனேசரணம்சரணம்-எ-று,

வேறு,

என்றுபலபலவு மேத்தியிலங்கிழையா
டொண்டுபடுசைவத் துறையின்முறைபேணி
நின்றுசிவகதையா நிகரில்லாத்தெள்ளமுத
மொன்றுபடச்செவியா லுணடுசிலநாட்கழித்தாள்

(இ-பு) வஞ்சனையானவ ளிவ்வாறு பல்வகையாகத் தோத்திரஞ்செய்து பழமையாகிய சைவநெறியில்நின்று சிவகதையாகிய நிகரில்லாத தெளிவுள்ளஅமிர்தத்தை மனம் ஒருவழிப்படச் செவியாலுணடு பலநாள்கழித்தாள்-எ-று, (எசு)

ஊழின்முறையா லுறுதவத்தாள்பொன்றுதலுந்
தாழுஞ்சடையான் றருகணங்கள்வந்தெய்தி
வீழுங்கனகவி மானமிசையேற்றி
வாழுஞ்சிவபதத்தில் வஞ்சனையைக்கொண்டடைந்தார்

(இ-பு) உடல்விட்டுநீங்கும் ஊழ்வந்தடுத்துக்கொள்ளவே தவநெறியுள்ளவஞ்சனையானவள் மரணமடைந்தபோது தாழ்ந்தசடையுள்ள பரமசிவன் கட்டளையிட்டருள்ச் சிவகணங்கள்வந்து விரும்பத்தக்க சுவர்ண ரத்தினவிமானத்திலேற்றி அழியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கத்தக்க சிவலோகத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்-எ-று. (எஎ)

மூன்றுசுடரு மழுங்கமுதிரொளியா
லான்றசிவலோகத் தவிர்கனகமண்டபத்தி
லேன்றயனமால்விண்ணே ரிருபாலுநின்றேத்த
வூன்றுமணிக்கோல்பிடித்து நந்தியொருபாலுலவ

(இ-பு,) சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி - என்னு முச்சுடர்களும் மிகுந்த ஒளியினுல் மழுங்கும்படி விளங்கும் சிவலோகத்திருக்கும் பொன்மண்டபத்தில் பிரமனும்-மாயவனும்-விண்ணவாசளும் இருபக்கத்திலும் நின்று துதிக்கவும் ஊன்றும் வெள்ளிப்பிரம்பு பிடித்த வண்ணமாகநந்திதேவர் ஒருபுறத்திலுலாவவும்-எ-று, (எஅ)

தக்கன்றலையரிந்த வீரனொருசாரனுகத்
தொக்கணநாதரெல்லா மெம்மருங்குஞ்சூழ்போத
மூக்கணுறுமைந்து முகமுன்னோனினிதமர்ந்த
மிக்கதிருச்சபையின் மெல்லியலைத்தான்விடுத்தார்

(இ-பு,) தக்கனுடைய தலையையரிந்த வீரபத்திரர் ஒருபுறத்தில் வந்திருக்கவும் மிகுந்த கணநாதர்கள் எந்தப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்திருக்கவும் திரிநேத்திரங்கள் பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவனினிதாக வீற்றிருக்கும் திருச்சபையில் வஞ்சுளையைக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள்-எ-று, (எக)

அன்னவளுமீச னடித்தாமரைபரவி
யென்னதவப்பயனிங் கெய்தியதென்றேம்பலுற்றுக்
கன்னன்மொழிமாதுமையைக் கண்ணுதலையுங்கண்டு
துன்னியவாநந்த வாரிச்சுழிப்பட்டாள்

(இ-ள்) அந்தவஞ்சுளையானவள் பரமேசுவரனுடைய திருவடித்தாமரைமலர்களைத்துதித்து எத்தன்மையான தவப்பயன் நம்மையிவ்விடத்திற்கொண்டுவந்ததென்று சந்தோஷமடைந்துகரும்பின்மதுரம்போன்ற மொழியையுடைய பார்வதிதேவியாரையும் பரமேசுவரனையும் பலதரம் பார்த்து நீங்காத ஆநந்தவெள்ளச்சுழியி லகப்பட்டுக்கொண்டாள் -எ-று

காவலவுணர்புணர் கட்டழித்தகண்ணுதலோன்
பாவையதிமுகத்தை யன்பினொடுபார்த்தருளிப்
பூவையிமயப் பொலங்கொடிக்குநாடோறு
மேவல்புரிதியெனப் பணித்தானின்னுரையால்

(இ-பு.) காவலையுடைய அவுணர்கள் முப்புரத்தைக் கட்டழித்தபரமசிவன் வஞ்சுளையின் சந்திரனபோன்ற முகத்தைககிருபையுடன்பார்த்தருளி மலையனாயன்புத்திரியாகியஉமாதேவிக்கு நீ தினந்தோறும்பணிவிடைசெய்துகொண்டிருவென்று இன்சொல்லாற் கட்டளையிட்டருளினார்-எ-று. (அக)

ஆரணங்குபோல்வா ளரன்பணிப்பவெற்புதவுங்
காரணிக்கங்கேவல் புரிந்தொழுகுங்காலத்தில்
நாரணனுநான்முகனு மேத்துநவையில்லாப்
பூரணியேகேட்டியெனப் போற்றிப்பணிந்துரைத்தான்

(இ-பு,) தெய்வப்பெண்ணையொத்த வஞ்சுளையானவள் பரமசிவன் கட்டளையிட்டருளியபடி பர்வதராஜனபெற்ற எல்லாவுலகங்களுக்குங்காரணமாகிய பரமேஸ்வரிக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்குங்கால

த்தில் (வஞ்சுளையானவள் உமையவளைப்பார்த்து) பிர்ம்ம விஷ்ணுக்கள் போற்றி செய்கின்ற பரிபூரணியே யென்று துதிசெய்து அடியேன்சொல்லும் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள வேண்டுமென்று பணிந்துசொன்னாள்-எ-று, (அ௨)

பாதவஞ்சூழ்சாரற் பனிவரையின்பாங்கர்தொறு
மேதமின்றிப்பன்னா ளிருந்துதவம்புரிந்த
மாதவத்தினோர்க்கும் வழங்காப்பெரும்பதவி
போதமிலேற்கின்றருளா லிந்தபுராதனியே

(இ-பு,) விருக்ஷங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பனிமூடிய மலைச்சாரல்களிலெல்லாம் குற்றமில்லாமல் பலநாளிருந்து மகத்தாகிய தவங்கள்செய்த முனிவர்களுக்குங் கெடாதபெரியபதவியை ஞானமில்லாத எனக்குக்கிருபையினால் அருளிச்செய்த புராதனியே-எ-று. (அ௩)

யானிப்பதத்தி லினிதிருக்கவென்கணவன்
றானெனப்பரிசினனு மெவ்விடத்திற்சார்ந்தானோ
பானற்கருணைவிழிப் பைந்தொடியேகூறுகென
நானக்குழலுமையாள் சற்றேநகைத்துரைத்தாள்

(இ-பு,) அடியேன் இந்தப்பதவியிலிருக்க என்கணவன் எத்தன்மையுடையவனுமெவ்விடத்தி லிருக்கின்றானோ நீலோற்பல மலர்போன்ற திருபாநோக்கத்தையுடைய தாயே சொல்லியருள்வேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தவளவில் மயிர்ச்சாந்துகமழும் அளகத்தையுடையஉமாதேவியார் புன்னகையுடன் சொல்லுகின்றார்-எ-று, (அ௪)

சந்தார்களபமுலைத் தார்குழலேநின்கணவன்
சிந்தாகுலமயலாற் றீவினையைச்செய்திறந்து
நந்தாததீவாய் நரகனைத்துஞ்சேர்ந்தேறி
விந்தாடவியி லலகையாய்மேவிநின்றான்

(இ-பு.) சந்தனக்குழம்பணிந்த தனங்களையும் பூமாலையணிந்த அளகத்தையுமுடையவளே உன்கணவன் மனவியாகுல மூண்டாக்கத்தக்கவிரகத்தினாற் பாவங்களையே செய்துகொண்டிருந்து பின்பு இறந்து ஒருக்காலுங்கெடாத அக்கினிமயமாகிய நரகங்களிலெல்லாஞ்சேர்ந்து அவைகளைவிட்டேறிவிந்தாடவியென்னும் வனத்தில் பேயாயிருக்கிறான்-எ-று.

வேறு.

என்னுமுன்னமடவா ளிமவான்மகளைத்தொழுதே
யன்னேவன்னேநின்ன லடியேனிவ்வாறெழுக

முன்னேயெனையாள் கணவன பேயாய்முட்கானகத்திற்
பொன்னேயனையாய்திரித றகவோவென்னப்புகன்றாள்

(இ-பு.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் வஞ்சுளையானவள் பார்வதியைத் தொழுது பொன்போல யாவருக்குங் கிடைப்பதற்கரிய தாயே உன்னருளால் அடியே னிவ்வா றிருப்ப முன்னம் எனையாண்ட கணவன் முட்களையுடையவனத்தில்திரிவது தகுதியோவென்று சொன்னாள்-எ-று. (அசு)

அன்னோ இரக்கச்சொல்

கல்லார்மணிப்பூணுமையாள் கருணைகெழுமநோக்கி
யெல்லாத்துயரமுழுது மொழிவாயொழிவாயென்றே
நல்லாயுன்றுகணவ னண்ணுமலகையுருவும்
பொல்லாவினையுங்கழித்துப் புகுதப்புரப்பன்காண்டி

(இ-பு.) ரத்னாபரணங்க ளணிந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதிதேவியார் வஞ்சுளையைக் கிருபைபொருந்தப்பார்த்து உன்கணவன் இப்போதடைந்திருக்கிறபேயுருவமும் பொல்லாத பாவங்களையும்போக்கி யிவ்விடத்திற்குவர என்னால் ரக்ஷிக்கப்படுவான் ஆகையால் நீ துயரத்தையெல்லாம்நீங்கென்று சொல்லி-எ-று. (அஎ)

வாசங்கமழுங்குழலாய் மகிணன்பானீபோகென்
றீசன்றேவிபின்னு மியறோர்வீணைக்கிழவ
னுசொன்றில்லாவிஞ்சை யறிதம்புருவையழையா
நீசென்றிவனோடந்த நெடுங்கானகத்தைச்சேர்ந்தே

(இ-பு.) வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அளகத்தை யுடையவளே? உன்கணவனிடத்துக்கு நீபோகென் றருளிச்செய்து பின்னும் பார்வதிதேவியார் இசையின்கிரமத்தையறிந்த வீணைக்குரியவனாகிய குற்றமற்றகலையுணர்ந்த தும்புருஎன்னுமுனிவனையழைத்து நீயிவளுடன் சென்று அந்தப்பெரியகாட்டிற்சேர்ந்து-எ-று. (அஅ)

சந்தமறையின்றலைவ னிசையையிசையாற்சாற்றி
யிந்தமடவாள்கணவ னிருங்கானகத்திற்பேயாய்ப்
பந்தவினையாலுழலும் பாவவுருவநீங்கி
நந்தமுலகிற்கொடுவா வென்னுநங்கைநவின்றாள்

(இ-பு.) பரமசிவனுடைய புகழை யிசையினாற்பாடி இவள் கணவன் அந்தப்பெரியகாட்டிற் போய்ப் பந்தப்பட்ட முன்வினையினாலுழலும்பாவரூபத்தைநீக்கி நம்முடைய உலகத்திற்கொண்டுவாவென்று பார்வதிதேவியார்சொல்லியருளினார்-எ-று. (அகூ)

நன்னித்திலவாண் மூறுவ லங்கைகாவின்றபணியை
முன்னித்தலைமேற்கொண் டேமுகமன் கூறியிறைஞ்சி
மின்னிற்றிகழுமணிதோய் விமானமீதினேறிப்
பொன்னிறப்பொலியுமேனிப் பூவையொடும்போனான்

(இ-பு.) நல்லமுத்துகளையொத்த தந்தங்களையுடைய பார்வதிதேவியாரிட்டகட்டளையை (நமக்கிந்தப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்கிறதாகத்)தன்மனதில்கருதிச் சிரசாகவகித்துக்கொண்டு உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லிப் பணிந்து மின்னலைப்போற் பிரகாசியாநின்ற ரத்தினங்கள் பொருந்திய விமானத்தில் வஞ்சுளையென்பவளையேற்றித் தானுமேறிக்கொண்டு தும்புருமுனிவர்போனார்-எ-று. பொனனிற்பொலியுமேனிப் பூவையென்பது பொனபோல விளங்குந்திவ்ய தேகம்பெறற நாகணவாய்ப்பறவைபோலவசனிப்பவள். (௩௰)

மனதங்கிணையாய்ப்படரும் விமானஞ்செலுத்திச்சென்றான்
விந்தத்தடவிநடுவணடைந் தானடைந்தவேலைப்
பாதப்படுதீவினையிற் பேயாய்ப்படர்நஞ்சுருவோ
டிந்துப்பிளவின்றுணைபோலிணை கொண்டிலகுமெயிற்றோன்

(இ-பு.) மனோவேகம்போற் செல்லும் விமானத்தைச் செலுத்திக்கொண்டுபோய் விந்தாடவியி னடுவில் அடைந்தார் அடைந்தவளவில் பாதகமாகிய பாவத்தினால் பேயாய்த்திரிந்துகொண்டிருக்கிற விஷம் போன்றகொடியதாகிய உருவத்தையும் இருபிறைபோன்ற இரண்டுகோரதந்தங்களையுமுடையவனும்-எ-று. (௩௰௧)

தீயைப்பொருவுங்கண்ணன் சினங்கொண்டோரியழுவன்
வாயைப்பிளப்பனகைப் பன் மலையைக்கடந்துபாறிவன்
வேயைக்கரும்பிற்கறிப்பன் விழுவனெழுவன் றனது
காயத்திடையேபுடைப்பன் கதறிச்சுறங்கிற்சுழல்வன்

(இ-பு.) தீயொத்த சிவந்த கண்களையுடையவனும் தனக்குத்தானே கோபங்கொண்டுசீறி அழுகின்றவனும் வாயை ஆவென்றுதிறப்பவனும்-நகைப்பவனும் மலையைத்தாண்டி விழுகின்றவனும் மூங்கில் களைக்கரும்புபோற்கடிப்பவனும் விழுந்து விழுந்து எழுகின்றவனும் தன்சரீரத்திலடித்துக்கொள்கின்றவனும் கதறிக்கொண்டு காற்றாடிபோற் சுழல்கின்றவனுமாயிருக்கின்றான்-எ-று. (௩௰௨)

அன்னோன்றன்னைநோக்கி யந்தோவந்தோவிவனாரென்
முன்னுண்டுழயன்றவினையான் முடிந்தவினைகளெல்லாம்

பொன்னேகொண்டியென்னப் புகன்றுபாசம்வீசிப்
பின்னுமவனைப்பிணித்துப் பேய்வல்லுருவந்தீர்ப்பான்

(இ-பு,) இவ்வாறிருப்பவனைப்பார்த்து அய்யய்யோ இவன் முன்னாள்செய்தபாவத்தினால் நேரிட்டசெய்கையையெல்லாம் வஞ்சுளேயே பாரென்று சொல்லிப்பாசத்தைவீசிப் பின்னுகக்கட்டி வலியபேயுருவந்தீர்க்க-எ-று, (௯௩)

வலத்திற்பேர்யாழ்வாங்கி வலித்துநரம்பைவீக்கிப்
புலத்தோடமைந்ததவத்தோர் புகழ்தும்புருமாமுனிவன்
குலத்தோடிறப்பும் பிறப்பு மில்லாக்குழகன்புகழைத்
தலத்தோர்வானோர்வியப்பச் சதியிற்பாடாநின்றான்

(இ-பு.) வலப்புறத்தில் பேரியாழையெடுத்து நரம்பினை வலித்துக்கட்டி ஞானத்துடன் பொருந்திய தபசிலாகிய புகழ்பெற்ற தும்புருமுனிவர்குலமும் பிறப்புமிறப்புமில்லாத பரமேஸ்வரனுடையபுகழைப் பூலோகத்தாருந் தேவலோகத்தாரும் அதிசயிக்கும் தாளக்கிரமத்துடனே பாடுகின்றார்-எ-று, (௯௪)

வேறு;

நஞ்சமிருக்குமணிமிடற்றோய் நெடுமால்சாத்துநயனமலர்க்
கஞ்சமிருக்கும்பதயுகத்தோ யடியரித்யக்கடிக்கமலத்
தஞ்சமிருக்குமொருபுறத்தோ யமுதமதியினலர்கிரணப்
புஞ்சமிருக்குந்திருச்சடையோய் கயிலைவாழும்புகழோனே

(இ-பு.) விஷம்பொருந்தியிருக்குங் காளகண்டமூர்த்தியே மாயவன்சாத்தியகண்ணாகிய தாமரைமலரிருக்கும் பதயுகளமூர்த்தியேஅடியார்களிதயதாமரையில் வீற்றிருக்கின்றஅன்னம்போன்றபார்வதிதேவியார் அமர்ந்திருக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய கடவுளே! அமிர்தம் நிறைந்துள்ளபிறையினது விளங்கும் கிரணக்கூட்டமிருக்குஞ் செஞ்சடையையுடையநாதனே கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும்புகழோனே-எ-று, (௯௫)

ஏறிரிருக்குந்துவசத்தோய் மூனியாதன்பர்க்கருள்வருண்
மாரியிருக்கும்விழிக்கடையோய் மதுவாறொழுகுமலரிசடு
வேரியிருக்குஞ்சடைமுடியோய் வெகுண்டமறலியுரங்குதித்த
சோரியிருக்குங்குரைகழலோய் கயிலைவாழுந்தொல்லோனே

(இ-பு,) ரிஷபம்பொருந்திய கொடியுள்ளவனே மூனியாமல் அடியார்க்கருள்செய்யும்பொருட்டு அருள்மழைநிறைந்திருக்கும்கடைக்கண்ணுளனே தேன் ஆறுபோலப்பெருகும் கொன்றைமாலையின் வாசனைதங்

கிபசடைமுடியோனே கோபங்கொண்டுவந்த நமனையுதைத்தகாலத்தில் அவன்மார்பிலிருந்துண்டாகிய உதிரமிருக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடியையுடையவனே கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும்புராதனனே-எ-று குறை ஒலி (௬௬)

வேதமிருக்குங்கபாலத்தோய் விழையுமிடையர்மகளிர்நவ
நீதமிருக்குஞ்சாயகத்தோ யிமவான்பயந்தநேரிழைதன்
பாதமுடையபுரிசடையோய் பதங்கூர்சுருதிவியாகரண
நாதமிருக்கும்பரிபுரத்தோய் கயிலைவாழுநம்பானே

(இ-பு,) வேதங்கள் பொருந்திய கபாலத்தையுடையவனே ஆய்ச்சியரொடுக்கும் வெண்ணெயுண்டமாயவனாகிய அம்புடையவனே மலையரையன்புத்திரியாகிய பார்வதியார் திருவடிதங்கிய திருமுடியாளனே பதக்கிரமங்களையுடைய வேதவியாகரண நாதம் நிறைந்துள்ள சிலம்பணிந்தவனே கயிலாயகிரியில்வாழும் நம்பனே-எ-று, (௬௭)

தேயாதிலகுமொருசுடரோ தேவரேத்துமுழுமுதலே
தாயாயுலகமுழுதீன்று புரந்துதுடைக்குந்தகவோனே
வாயானமறையோனுரைத்தருணின் சரிதைகேட்டமடவரற்காப்
பேயாய்விந்தத்தடைந்தோனைப் புரவாதிருந்தாற்பிழையுண்டோ

(இ-பு,) குறையாமலென்னாளு மொரேதன்மையா யிருக்கும் ஒப்பற்ற சோதிசுரூபமே தேவர்கள் துதிக்கும்பரிபூர்ணகாரணனே தாயாகியுலகமுழுவதையுந் தந்து ரக்ஷித்துச் சங்கரிக்குந் தகுதியை யுடையவனேஒரு பிராமணன் தன்வாக்கினாற் சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைக் கேட்டஇம் மாதின்பொருட்டு விந்தாடவியிற் பேயாய்த்திரியுமிவனை ரக்ஷியாமலிருந்தால் உனக்குக் குற்றஞ் சம்பவிக்குமோ-எ-று. (௬௮)

என்றுங்கிசையாலேத்துதலு மீசன்புகழான்மனநெகிழ்ந்து
நின்றானுள்ளந்தேறணாக்க நீத்தந்தெளிவதெனத்தெளிந்து
முன்றான்புரிந்ததீவினைகண் முழுதுநினைந்துமிகவெருவித்
தன்றாழ்வுணாயாழ்த்தும்புருவுங் கேட்கவிதனைச்சாற்றினான்

(இ-பு,) இவ்வாறு யாழிசையினால் துதிசெய்தவளவில் பரமசிவன்புகழினால் மனம்நெகிழ்ந்து நின்றவனுள்ளமானது தேற்றாங்கொட்டையை யுரைத்தமாத்திரத்தில் நீர்தெளிவதுபோலத்தெளிந்து முன்தான்செய்த பாவங்களையெல்லாம் நினைந்து மிகுதியாகப்பயந்து யாழ்வாசிக்குந் தும்புருவுந்தன்வருத்தமுள்ள சொல்லைக்கேட்கச் சொல்லுகின்றான்-எ-று. (௬௯)

உண்மையானெதிர்ந்ததிறத்தானு முரவோனிசைகேட்டதனுலு
மண்மையாதிழைத்தபாவமெல்லா மகற்றித்துயர்க்கடல்கடந்தே
னிமையாமுக்கட்கொழுங்கனியை யிமயமயிலோடேத்துகின்றேன்
கமையாலுயர்ந்தோயென்றுரைத்துக் கயிலைநாதற்பாடினுன்

(இ-ம்) உம்மை நான்தரிசித்த தன்மையினுலும் பரமசிவனுடைய புகழைக் கேட்டதினுலும் மிகுதியாக நானசெய்த பாவமெல்லாம் நீங்கி த்துன்பக்கடலையுங் கடந்தேன் இமையாத் முக்கணுடைய செழுமையுள் ள்கனியாகிய பரமசிவனையும் உமாதேவியையும் துதிசெய்கின்றேன் னே ன்பினுலுயர்ந்த முனிவரோ வென்றுசொல்லிக் கயிலாயநாதனைப்பாடினு ன்-எ-று. (௰)

செக்கச்சிவந்தசெழும்பாகே தேனேபாலேதெள்ளமுதே
முக்கட்கரும்பேயைந்துமுகக் கனியேவேதமுழுமுதலே
மிக்கதருமம்பகர்காதை கேட்டவெனதுவினைக்கிளைக்காத்
துக்கத்துழல்வேன்றனைப்புரவா திருந்தாலுனக்குத்துகளுண்டோ

(இ-ம்) செக்கச் சிவந்ததாய்ச்செழுமையுள்ளவெல்லப்பாகேதேனே பாலேதெளிவுள்ள அமுதமே முக்கண்களுள்ளகரும்பே ஐந்து திருமு கங்களையுடைய கனியே வேதத்தின் முழுமுதலே மிகுந்த சிவதருமசரி த்திரத்தைக்கேட்ட என்மனைவியின்பொருட்டுத் துக்கத்திலுழலுகின்ற வென்னைக் காவா திருந்தால் உனக்குக்குற்றமுண்டோ-எ-று. (௰௧)

பச்சைவல்லிபடர்ந்தேறும் பவளக்குன்றேபழமறையி
னுச்சிமிசைவேரோட்டியென்று முல்லாச்சாகையொருதருவே
விச்சைமறையோனின்கதையை விளம்பக்கேட்டமெல்லியற்காக்
கொச்சையலகையானேனை யாளாதொழிந்தாற்குறையுண்டே

(இ-ம்) பச்சைக்கொடி படர்ந்தேறும் பவளமலையே பழமையாகிய வேதங்களினுச்சியில் வேர்விட்டு எக்காலமுங்கெடாத சாகைகளையுடை ய ஒப்பற்றதருவே ஞானவானுகிய பிராமணன்சொல்லிய உன்சரித்திர த்தைக்கேட்ட என்மனைவியின் பொருட்டு அறிவில் இளைத்த பேயாயி ருந்த என்னை யாட்கொள்ளாவிட்டா லுனக்குக் குற்றமுண்டோ-எ-று

அன்னமேனமாலயனு மடியுமுடியுமடியிணையு
முன்னியறிதற்கரிதாய பொருளேயெவ்வாமுழுமுதலே
ரும

பன்னுமறையோனின்சரிதம் பகரக்கேட்டபார்ப்பனிக்கா
யன்னுபலகையானேனை யாளாதொழிந்தால்வசையுண்டோ

(இ-பு,) பிரமன் அன்னமாகித் திருமுடியைத் தேடியும் விஷ்ணுப ன்றியாகித்திருவடிகளைத் தேடியுங்காணுதற் கரியதாயிருந்தபொருளே ஒப்பில்லாத முழுமுதலே வேதங்களோதி யுணர்ந்த பிராமணன்சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணத்திக்காகப் பொருந்தியபேயாகிய என்னை யாளா திருந்தால் உனக்குவசையுண்டோ-எ-று

என்றான் மகிழ்ந்தானதிசயித்தா னின்புற்றங்கமயிர்சிலிர்ப்ப
நின்றான மலர்க்கணுந்த நீராலகலநிறைத்தயர்ந்தான்
கன்றுவென்னவுளஞ்சிறந்தான் களித்தான்பாடியாடினான்
பொன்றுவாழ்வுதந்தளித்தா னெங்கோனென்னப்புலம்பினான்

(இ-பு.) என்று துதிசெய்து மகிழ்ச்சியும் ஆச்சரியமுங் கொண்டு இன்பமுற்று ரோமங்கள் சிலிர்ப்பநின்று தாமரைமலர்போன்ற கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம் பெருகப் பரவசத்தனாகிக் கன்றினையுடைய பசுவைப் போல உள்ளங் கசிந்து களித்தவனாகிப் பாடியாடினான் கெடாத நித்தியவாழ்வை யெம்மிறைவன் கிருபை செய்தானென்று புலம்பினான்-எ-று.

இந்தப்படியோரேழுதின மிறைவன்றிருத்தாள்புகழ்ந்தேத்தி
முந்தையலகையுருநீங்கி மூயலாதமரருருக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்துசித்திநிலை பொருந்திவிமானம்புகுந்தேறிச்
சந்தமுலையாளடிபரவச் சிவனார்பதத்தைச்சார்ந்தானே

(இ-பு.) இவ்வாறு ஏழுநாள் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளைப்புகழ்ந்து துதிசெய்து முன்னிருந்தபேயுருவம்நீங்கி ஒருமுயற்சியு மில்லாமல் தேவருருவும்பெற்று மனமகிழ்ந்து சித்திநிலை பொருந்தி விமானத்திலேறித் தன்மனைவி யடிபரவச் சிவபதத்தைச்சார்ந்தான்-எ-று. (௩௫)

சென்றார்மீளாப்பெரும்பதத்தைச் சேர்ந்துசிவனுமிடப்பாகத்
தொன்றுநின்றபெண்ணணங்கு மூவப்பக்கணங்கள்பணிகேட்ப
மின்றும்வயிரங்குயின்றசெம்பொன் விமானம்விளங்கவீற்றிருந்து
துன்றுநின்றசிவபோகந் துய்த்துத்தணவாதிருந்தாரே

(இ-பு.) இவ்வாறுசென்றவர்கள் மீளாதபெரும் பதவியைச் சேர்ந்து பரமசிவனும் இடப்பாகத்திலிருக்கும் பார்வதிதேவியாருஞ் சந்தோஷிக்கவும் சிவகணங்கள் ஏவல்செய்யவும் ஒளிதங்கிய வயிரங்கள் பதிக்கப்பட்ட செம்பொன்விமானத்தில் விளங்கும்படி வீற்றிருந்து அழியாத சிவபோகத்தையனுபவித்துக்கொண்டு நீங்காமலிருந்தார்கள்-எ-று. (௩௬)

வேறு,

ஆதலாற்பரமன்சரிதமேகேட்க வழிவிலாப்பெரும்பதம்வேட்டோ
ரீதலால்வேறுபெருந்தவமுண்டோ வியம்புதற்கிம்பரிலென்னச்
சூதமாமுனிவன்வியந்தினிதுரைத்தான் சுருதிமாமுனிவரர்கேட்டுக்
காதலாலரிகரவென்னக் கரங்கடஞ்சென்னியிற்குவித்தார்

(இ-பு.) ஆகையால் அழிவில்லாத பெரும்பதவியை விரும்பினவர்கள் பரமசிவன் சரிதத்தையேகேட்கக்கடவர்கள் இவ்வுலகத்தில்இதையன்றிச்சொல்லுவதற்கு வேறுதவ முண்டோவென்று சூதமுனிவர்சந்தோஷத்துடன் சொன்னார் வேதமுணர்ந்த நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய முனிவர்கள்கேட்டு அன்பினால்மனமுருகி அரகராவென்று சொல்லித்தங்கள்கைகளைச்சிரசின்மேல்குவித்துவைத்துக்கொண்டுதொழுதார்கள்-எ-று,

தேவர்தம்பெருமான் சிறந்தவஞ்செழுத்தின்
சீர்புகழ் மாக்கதைமுதலாப்
பாவநின்றகற்றும் புராணநூல்கேட்போர்
பலன்பெறன் மொழிகதையிரு
மேவரப்புகன்ற சிவகதைமுழுதும்
விழைவுடன்கேட்கு நரவர்தாம்
யாவர்மற்றேனு மாலயன்முதலோ
ரெய்தருஞ் சிவபதமடைவார்

(இ-பு.) தேவர் பெருமானாகிய பரமசிவனுடைய சிறந்த பஞ்சாக்ஷரத்தின்மகிமையைப் புகழாநின்ற சரிதமுதலாகச் சிவபுராணங்களைக்கேட்பவர்கள் பலன்பெறுதலைச்சொல்லுகின்றசரித்திரம் அந்தமாக விருப்பமுறச்சொல்லிய சிவசரித்திர முழுதுங் கேட்பவர்கள் எவர்களேயானாலும்-அரிபிரமாதிகளடைவதற்கரிய சிவபதம்அடைவார்கள்-எ-று.(௩௮)

ஞாலமோங்குக நான்மறைநீடுக
சீலமன்னவர் செங்கோல்விளங்குக

காலமாமழை மன்னுக நீதலாற்
சாலவீச னடியார்தழைக்கவே

(இ-பு) இவ்வுலகம் வாழக்கடவது, நான்குவேதங்களும் வாழ்க டவன, நீதிவழுவாத மன்னவர் செங்கோல்வாழக்கடவது, காலந்தப் மல் மழைபெய்யக்கடவது, அன்புடன் சிவனடியார்கள் மேன்மேலுந் தழைக்கடவர்கள்-எ-று,

இருபத்திரண்டாவது
வஞ்சுளைமுத்திபெற்றஅத்தியாயம்
முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் - ௩௨௫௫.
பிரமோத்தரகாண்டம்

முற்றுப்பெற்றது

சிவமயம்.
விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பதியாதெனில் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன் பேட்டை செங்காங்கடைக்கடுத்த நாராயணமுதலியார் வீதியில்(௬௨)வதுநெம்பருடைய வீட்டிலிருக்கும்-தி-சித்தைய ரவர்களிடத்தில் மேற்படிபிரமோத்தரகாண்டம் இக்குக்காயிதத்தில்போட்டிருப்பதால்- வேண்டியவர்கள் புத்தகம்-க-இ விலைரூபா-ஒன்ணரைவிழுக்காடு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.